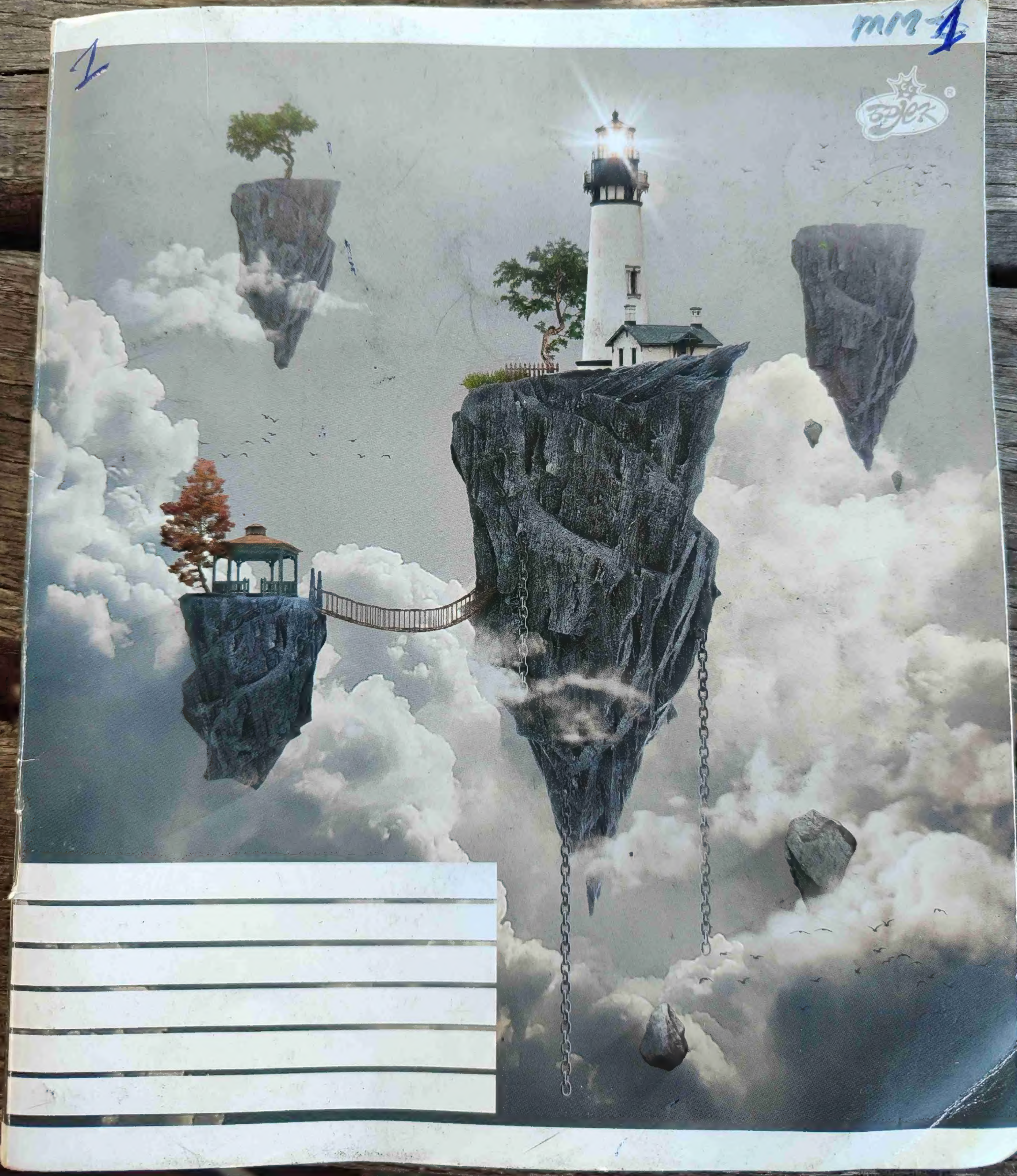
1
mm-1

Цю книгу присвячую маріупольцям — мужнім і незламним духом жителям прекрасного міста, які є втіленням сили, надії та незгасної любові до рідного Маріуполя.

КИЇВ ♡ МАРІУПОЛЬ

ІРИНА ПОНОМАРЬОВА

Маріуполь на хвилях історії

(1780–2022 рр.)

КЛІО КИЇВ
ТОВ «Видавництво „Кліо"»
2024

МІСТО МАРІЇ. Йому нині присвячують вірші, пісні й цілі романи, воно стало символом нескореності й надії. У пропонованому читачам нарисі історії Маріуполя Ірина Пономарьова зібрала надзвичайно цінний матеріал з історії міста: від часів, коли у Надазов'ї запорозькі козаки засновували зимівники, і до російської окупації у 2022 р. У цій книзі авторка зібрала безцінні відомості, зафіксовані в документах Маріупольської міської думи та Маріупольського грецького суду, міських часописах і записках мандрівників, купців, послів, листівках і фотографіях, спогадах і переказах містян і найвідоміших маріупольських блогерів — дослідників історії міста, розповіді про артефакти, що до повномасштабного вторгнення зберігалися в Маріупольському краєзнавчому музеї. Зазначені матеріали дають змогу поринути в мальовничий світ приморського міста, яке зрештою стало українським промисловим гігантом і яке знищили російські війська лише за два перші місяці окупації, свідком чого була сама авторка. Книга адресована всім, хто цікавиться історією України й Маріуполя зокрема.

24.06.2025

Місто Марії – I |351| 24.06.2025 р.

Ірина Пономарьова – Маріуполь на хвилях історії. |стор. 351| ЗАСТУПИЛА ЧОРНА ХМАРА...

24 лютого 2022 р. Ранок того дня розпочався тихо й спокійно, але всього лише кілька годин потому було розірвані вибухи. Перший удар призвів до паніки та хаосу. Люди тікали зі своїх будинків. Школи, лікарні, магазини – все зупинилося, а місто затягли горі хмари з диму та пилу. Сирени вили тривожним сигналом. Вулиці заповнили містяни, які шукали притулку та порятунку. З кожною годиною ситуація ставала все більш напруженою. Війська ворога вже наближалися до нашого міста, і мешканці робили все можливе, щоб захистити себе та своїх рідних. Напередодні війни майже ніхто не вірив, що це станеться

але тепер нам довелось діяти швидко та рішуче, щоб вижити. Маріуполь, колись спокійний і прекрасний, опинився в облозі. [Затишне портове місто Маріуполь раптом перетворилося на поле бою. Спогади авторки про початок російської окупації занурять вас в історію, яка назавжди змінила місто, — відчуйте реальність місцевих мешканців. 352 У ніч перед Різдвом 2022 р. мені наснився дивний сон: я бачила моє прекрасне й улюблене місто Маріуполь наповнене блискучими веселими вогнями. Щасливі люди. Потім — темне підземелля, де я йшла на дотик без світла, телефона та сумки в стані повного безвиходу. І раптом опинилася в Раю, де пальми, сонце, радість, усмішки, смачна кава. Про

кинулася й вирішила не звертати уваги на сновидіння. Попереду багато справ. Різдво та Новий Рік 2022 в Маріуполі були дуже яскравими й красивими. Містяни раділи, що місто ожило, стало затишним та привабливим

2022 ⇒ 2·2·2 = 8 хм...

Маріуполь - це моє життя 8 тут народилися мої діти, онуки, чоловік і я. Відповідно до традиції, я склала список своїх бажань на наступний рік. Було задумано багато щодо поїздок: до Грузії, Греції, на острів Крит, Парижа.. Наперед можу сказа

ни, що багато з них бажань здійснилося, але зовсім не так, як мені це уявлялося. Святковий настрій було трішки зіпсовано, бо сильний вітер поламав головну новорічну ялинку Маріуполя біля Драматичного театру. Будучи професором етнології, я знала, що з давніх-давен життя дає людям знаки. І цей знак не можна було назвати добрим. Однак я ж сучасний учений! Що за забобони?! Ялинку, звичайно ж, швидко відновили. Та через три місяці багато містян згадало про цей випадок

коли в березні на будівлю Драматичного театру, де ховалися від російських обстрілів сотні містян, російський літак скинув потужну авіабомбу.

Та повернімося до новорічних святкових днів. Тоді в атмосфері міста, та й усієї України, дзвеніли легка тривога та напруга. Усі навколо говорили про готовність Росії до воєнного вторгнення. У ЗМІ обговорювали інформацію про те, що Україну чекають серйозні випробування. Однак маріупольці вірили, що місто під міцною військовою охороною. Багато людей було переконано, що місто захищають вищі сили, адже Маріуполь

названий на честь Пресвятої Богородиці Марії з вірою в те, що це забезпечить його добробут та захистить від негараздів. Ця віра допомагала містянам відчувати спокій та надію, незважаючи на будь-які труднощі. Усі ж бо пам'ятали, що Маріуполь пережив уже російсько-турецьку та Другу Світову війну і вистояв, не зник. 5 Лютий 2022 р. став надзвичайним випробуванням для всього Маріуполя. Російська воєнна агресія нагнітала страх по всій країні, але наше Місто, сповнене впевненості, стояло на своїй позиції, 353 вірячи у свою надійну оборону. Керівництво Маріуполя та впливові особи, зокрема Рінат Ахметов, неодноразово заспокоювали містян, переконуючи їх, що Маріуполь має міцні оборонні структури та

готові до будь яких викликів. На багатьох зустрічах і заходах вони наголошували на тому, що місто пережило важкі випробування і вміє захищати себе від будь яких загроз. Місцеві медіа також підтримували цю ідею, розповсюджуючи повідомлення про те, що Маріуполь має ефективну систему оборони та отримало достатню підтримку від уряду й інших органів влади. Хоча серед більш обізнаних скептиків ширилися різні чутки та сумніви, багато маріупольців вірило словам керівництва й продовжувало жити своїм звичним життям, сподіваючись на краще. Але чи були ці переконання достатньою запорукою надійності міста перед небезпекою, що невпинно насувалася?

ВЕРА@НАДЕЖДА
@ЛЮБОВЬ@MRPL

Українське телебачення повідомляло що

американська розвідка має дані, що можливий напад Росії на Україну. Однак більшість маріупольців була переконана, що сучасне суспільство не дозволить жодних воєнних дій. Ніхто не готувався до надзвичайних ситуацій. Але настав ранок 24 лютого 2022р. – ранок початку „спеціальної військової операції" Росії в Україні. Настали часи, коли ти не знав зранку, що робитимеш увечері. MEMENTO MORI @MRPL

Син авторки Василь зателефонував і повідомив, що нашій сім'ї терміново потрібно перебратися до підвалу, бо можливі воєнні дії. Небезпека велика. Звідки він знає? Він у Чорногорії. Але син виявився правим! Рівно через три години після того, як ми з онуками та їхньою матір'ю поспіхом перейшли до підвалу, російський снаряд влучив у будинок, де ми щасливо жили. Замість квартири – лише велика діра(

ми дізналися про це значно пізніше).

У підвалі, де ми вирішили провести пару днів, уже було кілька сімей із дітьми (дванадцять дітей віком від 9 до 16 років) і тварини (ми свого кота Марселя залишили вдома). Знаєте, що було незвичайним? Поки ми були в підвалі, ніхто не захворів. Ми не мали повноцінної гігієни, дезінфекції, але при цьому ніхто не захворів. Руки мити не було змоги, але організм, очевидно, вже був налаштований на виживання.

Поверхом вище над нами мешкав чоловік, який понад 90 років пересувався в інвалідному візку. Він не вірив у можливу війну, тому категорично відмовився кудись переїз- 394 ти. 354 Йому було зручно вдома. Він переконував нас, що у XXI ст. в Європі політичні конфлікти можна швидко врегулювати, а ми із сином просто піддалися загальній паніці. Але хвилювання за наших дітей все ж нас не полишало. Тож було ухвалено загальне рішення: чоловік і кіт залишаться на господарстві. Про всяк випадок ми залишили їм їжі й води на тиждень. А самі, взявши документи, воду, ліхтар, телефон, банківські картки, гаманець, переїхали, як нам здавалось, на кілька днів, до безпечного місця — у будинок, де на першому поверсі була кав'ярня, а під нею —

міцний підвал.

C'EST DE L'EAU (фр. пісня)

Перший тиждень у підвалі, коли ще були електрика й вода, був сповнений страху за сім'ю, близьких і наше місто. Але надія ще також була, хоча тривога не полишала. Наша дочка Аліна жила тоді в Ірпені, передмісті Києва. Ввечері вона зателефонувала й повідомила, що вона з другом виїжджає в невідомому напрямку. Ширилися небезпечні повідомлення. І... наступного ранку Ірпінь і Бучу бомбардувала російська авіація.

БУЧА | ІРПЕНЬ

Яким же було життя дітей у підвалі? Спочатку вони грали настільні ігри, які ми принесли із собою. Грати в рухли

ві ігри практично не вдавалося, адже тривали постійні обстріли. Було дуже холодно, температура на вулиці опускалася до −10°C. Треба було берегти тепло, відтак усі діти обов'язково перебували поруч із батьками. Моя онука Анюта взяла із собою до сховища маленьке електричне піаніно і й постійно грала нам „Щедрика" та малювала (доки була електрика), додаючи трохи оптимізму й підтримуючи всіх морально.

З нами в підвалі було семеро тварин, але двоє котів не

витримало тяжких випробувань. Не всім підходили такі умови. Господарі взяли, звичайно, для своїх домашніх улюбленців корм із дому, але він закінчився, і доводилося шукати для них харчування в магазинах, наражаючись на небезпеку. Тварини дуже все відчували і часто підказували нам, що треба готуватися до обстрілу.

ОБСТРЕЛ
@MRPL

У нашому підвалі нам усі блага цивілізації теж швидко закінчилися. Будинок, де ми жили з чоловіком і котом, розташовувався в трьох кілометрах від підвалу, але туди вже було пройти неможливо через безкінечні

килимові бомбардування. „Страх – пуста трата часу", – не знаю, хто сказав, але дуже влучно. Коли росіяни почали бомбардувати з літаків, кораблів, танків, вже не було часу боятися. Треба було постійно ухвалювати рішення: або бігти
355 до виходу, або лягати на брудну підлогу, або закрити своїм тілом дітей. Усі, хто був у підвалі, опинилися у своєму становищі. Те, що я професорка, не давало мені ніяких переваг. Усі були рівні. Незалежно від матеріального чи професійного статусу

А. Пономарьова „Україна моя" (малюнок з підвалу). 28 лютого 2022 р. Фото І. Пономарьової.

усі виконували важку роботу. Якийсь час було невелике затишшя, і я провела лекцію для дорослих та дітей про походження людини й історію людства. Мені дуже хотілося надихнути всіх на краще. Адже погане завжди колинебудь закінчується.

Та невдовзі звуки вибухів стали наближатися, і вже вийти з підвалу не було жодної можливості. У будинку, де ми перебували, на другому поверсі були азовці, які нас захищали. Росіяни ж спеціально обстрілювали житлові квартали, щоб зрозуміти, звідки наші хлопці можуть відстрілюватись. З'ясувавши координати, вони цілеспрямовано бомбардували ті райони, де зосереджувався „Азов". Через два тижні росіяни розпочали масовані атаки. Ми вже не могли нікуди вийти, навіть щоб приготува

РОСІЯНИ ОБСТРІЛЮВАЛИ ЖИТЛОВІ КВАРТАЛИ

Ті [Жу.] А ще через два тижні прийшов відчай. „Визволителі" з Росії звільняли місто від життя. Забрали навіть повітря. У підвалі воно закінчувалося, а підійматися було небезпечно через обстріли. Маленьке підвальне віконечко про хи відчинялося, дозволяючи побачити вулицю вкриту сміттям та уламками. Особливо некомфортно було перебувати в темряві й без будь якої інформації про те що відбувається. День другий, третій ... Ми не розуміли і не знали ситуації в місті, країні, світі. Джерел інформації в нас не було. Ті

локи тоді я зрозуміла вислів Олександра Дюма „Невідомість гірша за всі кари у світі". Протягом кількох днів навіть найдорожчі 356 телефони перестали виконувати свої функції й не мали ніякої цінності. Згадала свій різдвяний сон. Там був темний і страшний підвал. Але реальність виявилася ще страшнішою, оскільки вона доповнилася безкінечними обстрілами. Згадалося багато, але нав'язливим спогадом було завершення мого сну – чи справді рай? Чи це кінець життя? Хотіло

18	ММ-І	Хотілося вірити в краще	Рей Бредбері

ся вірити в краще. Але як? І ось тоді я згадала слова з „Кульбабового вина" Рея Бредбері про те, що коли тобі погано, „треба добряче виспатись, або хвилин десять поревти, або з'їсти п'ять порцій шоколадного морозива, або ж усе це разом — і ось тобі найкращі ліки". Добре виспатися в таких умовах навряд чи вдасться, поплакати — можна. Але в моїй сумці виявилося кілька плиток гіркого шоколаду. Я тихо витягла й поклала до рота своїм діткам та їхній мамі. Себе порадувала. Виявилося, автор правий. Гарний спосіб.

Спробувала виспатись. Але прокинулася від вибуху. Знову подивилася в маленьке віконце на вулицю. Чи це дійсність? Сусідні будинки повністю зруйновані. Росія знищує російськомовне 500-тисячне місто Маріуполь разом із його мешканцями — жорстоко, цинічно, безперервно — усіма можливими сучасними засобами: авіабомбами, ракетами, різноманітними снарядами з літаків, кораблів, танків, гармат... Під час вибухів люди поводяться по-різному. Хтось намагається сховатися

20 | ПІД ЧАС ВИБУХІВ ЛЮДИ ПОВОДЯТЬСЯ ПОРІЗНОМУ. ХТОСЬ НАМАГАЄТЬСЯ СХОВАТИСЯ, ХТОСЬ КРИЧИТЬ

Хтось кричить, а хтось байдуже їде далі, можливо, туди, де раніше був щасливий. Сильні емоції викликала картина, ніби з художнього фільму: мама неспішно веде хлопчика та дівчинку віком 5–6 років, не звертаючи уваги на вибухи. На запитання „Куди ви їдете? Йдіть до сховища" вона відповіла абсолютно беземоційно: „Діти три дні нічого не їли, ми шукаємо їжу..." Багато хто в місті не хотів миритися з таким життям і... крокував додому з розбитих балконів. Однак були й

такі містяни, які чекали на прихід росіян. З маленьке віконце ми побачили як один чоловік побіг назустріч російському танку зі словами „НАШІ ЇДУТЬ! УРА!", але танкісти його просто розстріляли. Те, що залишилося від прихильника „російського миру", можуть показувати лише у фільмах 18+.

Протягом кількох днів усі магазини й аптеки розгромили. Люди розуміли, що довіряти можна лише собі. Як кажуть, наше щастя — у наших руках. Усе, що можна було винести (357) зі зруйнованих торговельних центрів, тягли до підвалів. Проте через обстріли не всі могли донести своє „щастя".

Якось повз наш підвал за допомогою інвалідного візка рухалася жінка

досить поважного віку. У руках вона несла вудку для риболовлі (поруч був магазин під назвою „ВСЕ ДЛЯ РИБОЛОВЛІ").

– Звідки у вас вудка?

– Поміняла на цигарки. Завтра моєму чоловікові буде 80 років, хочу привітати. Плануємо разом ходити на риболовлю. Наші українські військові скоро звільнять Маріуполь.

Ці оптимістичні слова та віра в хороше мали бути в нас надихнули, та незабаром розпочався черговий обстріл і... невідомо чи зможе ця жінка здійснити свою мрію. Моїм світло

У підвалі були мої онуки Юрій та Анюта. Вони все розуміли. Так, були складні ситуації, але коли я їх обіймала, то сама розуміла, що головне – усі ЖИВІ. А все інше (брудні руки, оскільки воду берегли лише для втамування спраги, відсутність туалету...) – то мелочі. 25 березня – день народження Юрчика. Ми завжди пам'ятали що це також День незалежності Греції. Адже в венах моїх онуків тече й грецька кров. Я змалку(?) який час у нашій сім'ї дні народження святкувалися весело й дуже смач

но, але не цього разу... Своє 15-річчя Юр
чик зустрів по-дорослому, спокійно реагую
чи на вибухи та вітання усіх присутніх у
підвалі. І лише на мить, коли я вручила
йому його улюблену шоколадку, він став по
дитячому щасливим.

Мама моїх ошуків
Оля якарищуя обері
гала дітей і вдень і
вночі. А коли не бу
ло обстрілів, проводила
для всіх хлопчиків та
дівчаток, які були в
підвалі, заняття з
англійської мови.
Без книг, паперу,
ручок. І всі диву
валися як діти

швидко все засвоюють. Їм було дуже цікаво. Анюта, як наймолодший учасник англійського гуртка, охоче брала участь у дискусіях англійською мовою. Вона багато малювала та читала, але під час обстрілів і вибухів голосно кричала:

– Я хочу жити!

Я хочу жити!!!

Літаки, летіть до своєї Росії!

Вона повторювала це як заклинання. Якось у неї випав молочний зуб. Я почала її переконувати, що це гарний знак. Отже скоро

будуть хороші події! До того ж військові з Азова, які захищали нас на другому поверсі нашого будинку, повідомили, що Ук

ХЛОПЧИКИ В ПІДВАЛІ ГРАЮТЬ ПРИ СВІЧКАХ
БЕРЕЗЕНЬ 2022 р. фото Е. Пономарьової

раїна скоро увійде до ЄвроСоюзу. Це трохи заспокоїло Анюту. Через кілька хвилин вона почала запитувати:

— Євросоюз — це добре?

— Звичайно, тобі там сподобається, —

відповіла я, щоб її заспокоїти. – А там є зубні феї, як в Україні, і які приносять подарунки під подушку, коли в дітей випадають зуби? Потім вона заснула. Ми разом із її мамою як подарунок від феї поклали під її подушку 500 гривень. Прокинувшись уранці вона виявила гривні у заповітному місці й почала розслідувати:

– Вгора ж говорили що наша країна вступає до ЄвроСоюзу. Так чому зубна фея не поклала євро а

сміле Гувлі? ⌐ Наступного разу під час затишшя наша Анюта несподівано поставила фінансове запитання:

359

– А нам з Юрою як дітям війни бу дуть видавати гроші? Адже іграшки зникли ⌐ На моє здивування її знаннями про виплати людям які пережили Другу Світову війну, вона просто відповіла: – Коли грала на подвір'ї, сусіди пенсіонери обговорювали цю тему. ⌐ Дітям завжди хочеться чогось нового. У звичайному житті наша 8-річна Анюта

звичайних книг не вибирала. Вони якось не цікавили її, Телефон, ноутбук, а тепер замінили всі паперові варіанти. Та вже минуло кілька тижнів, як ми жили при свічках без будь-яких передумов до появи електричного світла. Анюта блукала сюди-туди, викликаючи обурення деяких дорослих через те що ставала їм на пом. І ось вона раптом побачила книгу видану близько 30 років тому. Книга мала поганий вигляд: брудна, м'ята. Анюта прочитала на обкладинці «Льюїс Керрол Аліса в країні див». Вона

сіна зручніше й читала, не звертаючи уваги ні на вибухи на вулиці, ні на голодні вибухи в животі. Для мене це було важливо, бо в ситуації, коли немає їжі, запитання дитини „А коли ми будемо їсти?" викликало купу емоцій. Виявляється, це дуже страшне запитання. Можна було ння, якічим нагодувати дітей.

піднятися з підвалу, щоб на подвір'ї зварити кашу. Ми мали певні запаси сухих продуктів. Але це 50 на 50. Невідомо, чим ця справа може завершитися. Часто за неї доводилося платити занадто високу ціну. Ми були свідками, коли вся

Сім'я з п'яти осіб зібралася в сусідньому під'їзді в очікуванні на гарячу їжу. Готували. Розмовляли. Намагалися жартувати й підбадьорювати одне одного. Вони стояли навколо вогнища. Вогонь обмежували камені, на яких стояла каструля із завітною мрією. Дорослі та діти вдихали смачний аромат простої страви, до якої додали ароматних спецій. Мабуть, пакетик залишився з кращих часів.

Каструля з кашею дарувала надії для оточуючих. (очікуючих!)

Вогонь поступово зменшувався, і страва вже майже була готова. Ось воно – щастя! Очікування смакоти. Зненацька звідкись – вибух. Ми лягли на землю, закриваючи один одного. (російські обстріли житлових кварталів Маріуполя вирізнялися несподіваністю). Військові могли ліниво стріляти протягом діб там і тут, а могли за кілька хвилин знищити цілий мікрорайон. Цього разу стихло (360) за кілька секунд. Піднялися і... побачили, що вже нікому радіти довгоочі

куваній страві. Неушкодженою виявилась лише каструля з кашею. Усі члени цієї сім'ї пішли з життя ... в радісному очікуванні на смачну їжу. Якось до нашого сховку заскочив ДНРівець 360
якого росіяни відправили на війну з Донецька. Він забіг до нас із проханням про порятунок. У руках чоловік тримав один магазин від автомата, бо всі інші частини зброї російське командування наказало здобувати в бою. Азовці натомість були дуже добре озброєні. До того ж їм регулярно привозили допомогу, з якої вони підгодовували

34 | ММ-І | З одного боку стояли кадировці і з другого наші азовці

наших дітей. Під час спілкування з ними я дізналася, що це американські продуктові набори, укомплектовані на один прийом їжі. Сили військових тоді були нерівними. Дуже довго точилися бої за Морський Бульвар, власне, де ми й перебували. З одного боку стояли кадировці, з другого - наші азовці. Сорок днів вони один з одними перестрілювалися. У результаті майже всі будинки було зруйновано. Потім росіяни біля проспекту поставили машину з грамофоном, з яко

о лунало „С ЧЕГО НАЧИНАЕТСЯ РОДИНА"
Згодом почали через рупор оголошувати що
можливість евакуації. Частина людей по
їхала особливо родини з дітьми. Поїхали
але доїхали чи ні — невідомо. Наш Ма
ріуполь дихав лише
між вибухами. Навколо
гинули дорослі й ді
ти. Домівки розсипа
лися й перетворювали
ся на груди уламків.
ЖИТТЯ людей було ні
чого не варте. Я ма
ла в гаманці й гроші й
банківські картки але во
ни нічого не значили.
Великою цінністю був
звичайний весняний дощ

36 | З ВУЛИЦІ ПОВЕРТАЛИСЯ НЕ ВСІ | ЛЮДИ ВИБІГАЛИ НА ВУЛИЦЮ НАБРАТИ ВОДИ

Люди вибігали на вулицю набрати живо-творної рідини – ВОДИ. Але перед тим прощалися. З вулиці повертались не всі. Коли виходили готувати на вогнищі, обіймалися про всяк випадок. Прийде завтра чи ні – ніхто не міг відповісти. Я розуміла, що не можу змінити ситуацію, тож весь час була як натягнута струна.

У будь-який момент потрібно було ухвалювати рішення. Я не розуміла, що відбувається в місті, що робити? Підійшла до Ангеліни й почала читати книжку її казки: « „НЕ СУМУЙ, –

сказала Аліса. "Рано чи пізно все стане зрозуміло, все встане на свої місця і впорядкуєть ся в єдину красиву схему як мереживо. Стане зрозуміло, для чого все це було потрібно, тому що все буде правильно. Життя дійсно тока зує, що чим більше нервуєш і накручуєшся, тим сильніше заганяєш себе в тупик ускладненої

361 ситуації. Але, коли ти видихаєш подих, заспокоюєшся і відпускаєш все - все налагоджується і вирішується"». І тільки потім, коли я описи

38	ММ-І	КОЛИ Я ОПИНИЛАСЯ НА ПРЕКРАСНОМУ ОСТРОВІ КРИТ	СЛОВА З КАЗКИ

лася на прекрасному острові Крит, зрозуміла ці слова з казки. Але повернімося до квітневого Маріуполя. Іде вже 46-й день у підвалі. Вода майже закінчилася. Навколишні будинки було зруйновані. Ми зрозуміли що мета російської „спеціальної воєнної операції" - стерти Маріуполь з лиця землі. Але чому? Ми всі ставили це запитання. Агресори сподівалися що російськомовне місто Маріуполь зустріне їх хлібом і сіллю. Їх очікування не справдилися. „Друга армія світу", як назива

ДРУГА АРМІЯ СВІТУ ПРОТЯГОМ 40 ДНІВ НЕ ЗМОГЛА ЗАХОПИТИ ВУЛИЦЮ ДЕ БУВ НАШ ПІДВАЛ

ли себе росіяни, протягом 40 днів не змогла захопити одну вулицю, де був наш підвал. „Азов" захищав Маріуполь до останнього. І росіяни застосували тактику спаленої землі – методично знищували по черзі будинки один за одним.

Після чергового вибуху міни в нашому будинку утворилася велика діра. Усім стало зрозуміло, що життя всіх учасників нашого підземного театру під загрозою. А щойно вийшли азовці, міна прилетіла в наш будинок і зачепила підвал. Тоді ми усвідомили, що вже зовсім

40 КАДИРІВЦІ ВСЕ ЗАЧИЩАЛИ ЩОБ НЕ ЗАЛИШИТИ НАВІТЬ НАТЯКУ НА СПРОТИВ. ПАНІ УДАЧА

скоро від нашого сховища нічого не залишиться. Кадирівці все „зачищали", щоб не залишити навіть натяку на спротив. Будинки повністю руйнували спочатку танками, а потім мінометами. У цій ситуації я ухвалила рішення вийти на вулицю і з закликом „Солдати, допоможіть! Тут у підвалі діти!" йшла вперед, йшла і кричала.

Навколо вибухали снаряди. Мене рухало лише одне – ТРЕБА РЯТУВАТИ ДІТЕЙ. І схоже, пані Удача усміхнулася мені. Через деякий час мого блукання серед руїн я побачила, як хтось махає мені рукою з напівпідвально

го приміщення. Я увійшла туди й побачила російського військового, йому було років 18-20. Він дивився на мене переляканими очима.

— Ви хто і що робите в Маріуполі?

— Нам сказали, що ми їдемо на навчання.

Командування їх обмануло. Вони потрапили в епіцентр воєнних дій. Я подивилася на цього хлопця: гарний, блакитноокий, кругло-лиций з рум'яними щіками — і подумала що його мама дбала про свого сина для щасливого життя та мріяла про успішне й радісне майбутнє для свого сина. А потім звернулася до молодого солдата щоб ді

42 ТОВАРИШУ КОМАНДИР ТУТ БАБУСЯ ПРИЙШЛА ПРОСИТЬ ДОПОМОГУ | ДЕ БАБУСЯ ЯКА БАБУСЯ

знаться чи є тут командир для розмови. Юнак пішов. Почула, як він звертається до командира.

362 — Товаришу командир, тут бабуся прийшла. Просить допомогу. Моя реакція була миттєвою. Де бабуся? Яка бабуся? Тут окрім мене нікого немає. Розуміння того що він назвав мене бабусею перекрило всі інші емоції. Мене яка все життя стежила за своїм зовнішнім виглядом і отримувала масу компліментів на свою адресу стали називати бабусею. Це ще той удар. Проте до речі згодом коли побачила се

ЦЯ МОЛОДА РОЖЕВОЩОКА РОСІЙСЬКА ДИТИНА ЗІ ЗБРОЄЮ БУЛА ПРАВА ЗА 46 ДНІВ У ПІДВАЛІ 43

бе в дзеркалі, зрозуміла, що ця молода рожевощока російська дитина зі зброєю була права. За 46 днів у підвалі я втратила понад 10 кілограмів ваги. Часом люди, які хочуть схуднути, кажуть, що вони нічого не їдять, але в них такий обмін речовин в організмі, що не дозволяє знизити вагу тіла. Я на практиці перевірила: підвал, майже без їжі та води – і жодний обмін речовин не завадить скинути вагу (жарт). За

галом хочу зауважити, що мої антропологічні дослідження завжди мені допомагали. Військові з російської армії, які зустрілися на моєму шляху на щастя виявилися розумним антропо

44 ВІЙСЬКОВІ З РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ ВИРІЗНЯЛИСЯ РОЗУМНИМ АНТРОПОЛОГІЧНИМ ВИДОМ

логічним видом. Тож коли вийшов командир що на його обличчі я побачила бажання до помогти нашій групі з підвалу. Він ~~ви~~ су проводив усіх дітей до безпечного місця, Прав да у мене виник конфлікт із представником дуже неприємного антропологічного типу - військовим із так званої ДНР, який не хотів нас пропускати. Так ми зрозуміли, що російські військові конкурують між собою. А мій внутрішній конфлікт теж наростав. З одного боку я мала бути вдячною за те що російський військовий врятував моїх онуків, з другого боку, через його загинули сотні

I Я ПОСТАВИЛА РОСІЙСЬКОМУ КОМАНДИРУ ЗАПИТАННЯ НАВІЩО ВИ ПРИЙШЛИ В НАШЕ МІСТО 45

людей у Маріуполі. Ми їхали в автобусі. Нам скоро виходити. І я поставила російському командиру запитання: — Навіщо ви прийшли в наше місто? Відповідь була перебагування: — Я військовий. Зобов'язаний виконувати накази вищого командування. Усе моє розуміння про походження й еволюцію людини перевернулося. Цікаво цей військовий — це homo? Але якщо він людина розумна, як він може виконувати накази знищувати мирне місто? Можливо, це окремий вид людини — homo rosiyaticus? Що в голові в російських

військових? Або їхні нейронні зв'язки

(363) сплуталися так що вони спокійно

сплять отримують нагороди за руйну-

вання мирних міст, а їхні сім'ї пиша-

ються їхніми „подвигами". Роздуми...

Та продовжимо нашу

після підвальну історію.

Після довгих роздумів

я ухвалила рішення:

Оля з дітьми їде че-

рез Росію до Європи, а

я залишаюся в Маріу-

полі. У нашому будин-

ку на мене чекали мій

чоловік і мій кіт.

Автобус зупинився. Усі

хто був у підвалі за

лишали місто, тож мені потрібно було вийти. Це вже була та частина міста де все закінчилися. Скрізь висіли російські прапори. „Освободітелі" звільнили мешканців Маріуполя від нормального життя, від елементарних побутових умов, а той й просто від життя. Десь далеко біля якогось під'їзду люди щось готували на вогнищі. Я йшла знайомими вулицями. Більшість будинків - купи каміння. Сумніваюсь що мешканці які залишалися в них вижили. А що з моєю сім'єю та будинком? Я намагалася не уявляти жодних картинок. Вийшла на проспект

48 НІЧОГО НЕ ЗАЛИШИЛОСЯ ВІД НАШОГО ГАРНОГО ЦВІТУЧОГО Й ЗАТИШНОГО РАЙОНУ

Перемоги. Нічого не залишилося від нашого гарного, цвітучого й затишного району. На одному зі зруйнованих будинків з'явився напис „проспект Кадирова". Вже змінили – і уже перейменували... задоволені. Дуже сим важко. Для них гасла та прапори важливіші за людські життя. З тугою брела, намагаючись не стати на снаряди, які лежали скрізь у великій кількості. Згадала слова Ремарка: „Хто нічого не чекає, ніколи не буде розчарований". Ось гарне правило життя. То

ЗГАДАЛА СЛОВА РЕМАРКА: ХТО НІ
чого НЕ ЧЕКАЛА НІКОЛИ НЕ БУДЕ РОЗЧА 49
рові все що прийде потім видасться вам
приємною несподіванкою". Але до сюр
призу було ще далеко, та це вже інша те
ма. Що було після підвалу? Як вижива
ли 46 днів під бомбами мої чоловік Василь
і кіт Марсель? Та найцікавіше було
потім, коли мій сон здійснився, і ми
опинилися в прекра
сному раю... Моє
улюблене висловлюва
ння: все що має ст
атися обов'язково ста
неться, все, що не має
статися, не станеться.
А життя непередба
чуване й тому прекра
сне! Далі буде...

IT'S A BEAUTIFUL LIFE
ACE OF BASE MUSIC

50

ЯКЕ ЩАСТЯ ПОЧУТИ ГОЛОСИ РІДНИХ І БЛИЗЬКИХ ОТРИМАТИ СОТНІ ПОВІДОМЛЕНЬ

З чоловіком і котом ми зустрілися й згодом опинилися в будинку родичів чоловіка у селі Козацькому за 20 кілометрів від Маріуполя. Це вже була територія, де володарювали росіяни та їхні спільники. Але тут був інтернет і мобільний зв'язок! Яке щастя почути голоси рідних і близьких отримати сотні повідомлень. Хтось хвилювався, хтось підтримував, хтось радів. Але що робити далі? (365) Як жити? Де жити? Наш кіт Марсель поводився як заправський партизан.

переміщувався, притискаючись до землі, оглядаючись навколо на 360 градусів. Російські військові ходили дворами, заходили до будинків місцевих мешканців і забирали чоловіків для участі у військових наступах або захоплення української території. Звісно мало хто з цих мобілізованих залишався живим. Усі розуміли що відбувалося... Сумні та важкі дум

Кот Марсель із Македонія (о. Крит Греція) 2022р. Фото Т. Пономарьової

Не шалю никого не трогаю починяю примус

Котам почему-то всегда говорят „Ты" хотя ни один Кот еще ни с кем не пил брудершафта?

АХ МЕССИР МОЯ ЖЕНА

І ось раптом повідомлення з Греції. Мої колеги запрошують нас приїхати на острів Крит. Я сповнилася збентеження та радості. Як це можливо — здійснити таку далеку подорож? Але поступово ми почали діяти.

Довго отримували перепустку на виїзд із ДНР. Потім були складні переміщення на територію Росії, а звідти — до Грузії. Дуже багато не лише українських, а й російських колег допомагали нам. У Грузії нас зустріли дуже привітно. Ми — українці — постійно від

-чували бажання місцевих мешканців допомогти. На запитання „Чому ви так підтримуєте нашу країну та українців?" відповідь була практично одна: „Україна нас відстоять себе й переможуть у війні з Росією! Інакше наступною жертвою Кремля стане Грузія". Ми дружно з нашим маріупольським котом Марселем полетіли до Гре

E-TYPE BACK IN THE LOOP

Я І МІЙ КІТ МАРСЕЛЬ ПОЛЕТІЛИ ДО ГРЕЦІЇ НА ОСТРІВ КРИТ

ЗАПАХ КАВИ

Сноска 366

ції до Греції, на острів Крит. Я згадала про свої бажання які зафіксувала в новорічну ніч. От так, там був прекрасний Крит — початок європейської цивілізації й початок нашого нового життя. Аеропорт, багато людей з усіх континентів. Шум, радісні зустрічі, запах кави. Серед тих, хто зустрічає, шукаємо поглядом наших покровителів. Ось нарешті довгоочікувана зустріч з моїми

Дуже дякую професору Сергію Сергієвичу за яскраві пости з РБ про життя на мого кота Марсела у 2022 р.

366 колегами. Скільки душевних і фізичних сил, скільки часу наші чудові друзі витратили на те, щоб ми з чоловіком Василем та котом Марселем отримали віру в майбутнє. Як увісні: зі зруйнованого Маріуполя, після безлічі обстрілів, ми потрапили на благословенний грецький острів Крит. Звичайно, нас зустрічали наші ангели – життєстверджувальна Дземи на Харлафтіс, директорка Інституту середземноморських дослід

ПОДУМАЛА ЩО ЗА СПИНОЮ В НИХ Є КРИЛА | ЛЮДИНА НЕ ЛІТАЄ А КРИЛА МАЄ ! Л. КОСТЕНКО

жень, і чарівна дослідниця цього інституту Аліна Сидоренко, завдяки яким ми вдихнули п'янкий аромат Криту. Коли я побачила наших прекрасних рятувальницю, то подумала, що в них є крила за спиною.. Але це вже інша історія.

PER ASPERA AD ASTRA @ MRPL

Маріуполь пройшов крізь безліч випробувань зазнав багатьох змін протягом своїх понад 200 років існування: від скромного козацьь

ЯЗЫК ДО КИЕВА ДОВЕДЕТ

ЛЮДИНА НЕ ЛІТАЄ А КРИЛА МАЄ

Μαριούπολη | Κιέβο

KIEV ⇒ MARIUPOL 1033 KM BY TRAIN
DISTANCE

рого поселення до потужного проми
слового промислового центру. Він завжди
був свідком і учасником важливих подій та змін
незважаючи на складні часи революції та
війни, Маріуполь
знаходив способи від
новитись й розвива
тися. Він долав труд
нощі завдяки силі
та наполегливості
своїх мешканців
які прагнули кра
щого життя й
процвітання для
свого міста. Ос
танні події, пов'я
зані з російською
окупацією прине

сили нові випробування та біль. Незважаючи на це, дух Маріуполя залишається незламним, а його мешканці продовжують демонструвати силу, єдність та віру у світле майбутнє. Маріуполь, будучи символом боротьби та надії, продовжує йти вперед, готовий долати всі труднощі на своєму шляху. Його історія говорить про важливість стійкості солідарності її прагнення миру та процвітання. Хоча попереду важкий шлях, Маріуполь та його мешканці готові прийняти виклик і йти до нових горизонтів та можливостей.

МОРЕ ПО КОЛЕНО
@
МАРИУПОЛЬ

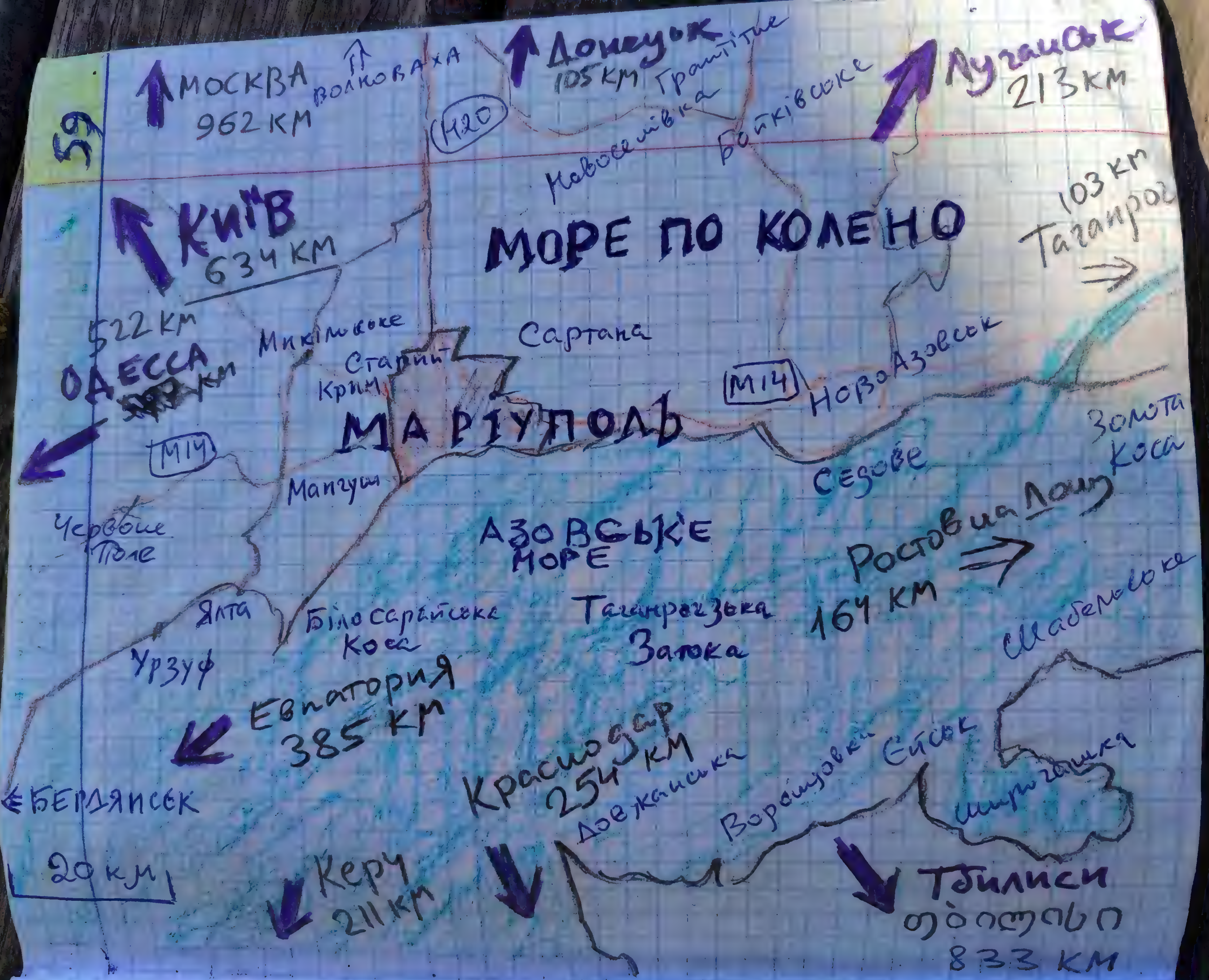
МОСКВА 962 КМ
Волноваха
Донецьк 105 КМ
Гранітне
Луганськ 213 КМ
H20
Новоселівка
Бойківське
КИЇВ 634 КМ
МОРЕ ПО КОЛЕНО
103 км Таганрог
522 КМ
ОДЕССА
Микільське
Сартана
Старий Крим
М14
Новоазовськ
МАРІУПОЛЬ
Золота Коса
М14
Мангуш
Седове
Червоне Поле
АЗОВСЬКЕ МОРЕ
Ростов на Дону 164 КМ
Ялта
Білосарайська Коса
Таганрозька Затока
Шабельське
Урзуф
Евпатория 385 КМ
Краснодар 254 КМ
Ейськ
Воронцовка
Должанська
Широчанка
БЕРДЯНСЬК
20 КМ
Керч 211 КМ
Тбилиси
თბილისი
833 КМ

Расстояния : МАРИУПОЛЬ		ru.distance.to
	по прямой	авто
ОДЕССА 65000	522	по М11 11 год 45 хв. 787 км
КИЕВ 03037	634	по Н01 10 год 42 хв 784 км
ХАРЬКОВ УкрПошта 61022, Майдан Свободи	332	по Е105/М29 і Т0803 7 год 4 хв 514 км
ДОНЕЦК 83000	105	по Н20 1 год 57 хв 121 км
ЛУГАНСК 91000	210	по Н21 4 год 23 хв 273

Мариуполь 87500 Донецкая обл

ЛУЧШЕ СЕГОДНЯ БЫТЬ ~~НА~~ АКТИВНЫМИ ЧЕМ ЗАВТРА РАДИОАКТИВНЫМИ

Кот ~~Бегемот~~ Марсель

— Протестую, Достоевский бессмертен!

— Разве я позволил бы себе налить даме водки? Это чистый спирт!

— Не шалю, никого не трогаю, починяю примус.

— Я хотел бы служить кондуктором в трамвае, а уж хуже этой работы нет ничего на свете.

Кот ~~Матроскин~~ Марсель

— А вы поживёте с мое, — отвечает кот, — и не то узнаете. И где только я не жил! И у одних хозяев, и у других, и в библиотеке, и даже в сберегательной кассе. Я, может, столько в жизни видел, что на целую кошачью энциклопедию хватит. А вообще-то, вы здесь бездельничаете, а у меня корова не доена, Мурка моя.

"Дядя Фёдор, пёс и кот" — детская повесть Эдуарда Успенского 1973 года, открывшая цикл о Простоквашино.

62 | КОТ @ МАРСЕЛЬ @ МАРИУПОЛЬ

Расстояние : Мариуполь (87500) UA

⇓

Марсель, Франція FR
MARSEILLE FRANCE

37 год (3252.9 км) такими дорогами;
E50 / M12

МАРИУПОЛЬ ЦЕ ЕВРОПА ? | 37 год | 3300 км | КОТ@МАРСЕЛЬ@МАРИУПОЛЬ

64 | МДУ | 04.11.2024 | ІРИНА ПОНОМАРЬОВА | ФБ

#Родина МДУ в жалобі.. Відійшла у засвіти докторка історичних наук, професорка, провідна дослідниця етнокультурної історії греків Приазов'я ІРИНА ПОНОМАРЬОВА. Ірина Семенівна була дуже світлою, доброю, гарівною Жінкою. Завжди посміхалася, попри виклики долі, адже мала неймовірну силу духу. Приязна та мудра, в будь-якій ситуації могла підібрати потрібні слова, виявити турботу, вселити втрачену віру. Вона мала легку вдачу й гарне почуття гумору - з нею завжди було приємно спілкуватися. Маріупольському університету Ірина Пономарьова присвятила понад 20 років своєї діяльності. Вчитися

неї та працювати разом із нею було честю. Вона надихала, викликала захоплення, палала своєю справою, запалюючи інтерес в інших. ⌐ З її відходом у Вічність науковий світ зазнав непоправної втрати, а при житті — збагачувався цінними знаннями. Ірина Семенівна була активною вченою, дуже любила свій рідний Маріуполь, який називала грецькою столицею України. Тому свої дослідження, зокрема „польові", вона присвятила вивченню його багатої культурної спадщини та самобутнього національного колориту, а після повномасштабного вторгнення — збереженню пам'яті про нього. ⌐ Колектив Маріупольского університету приносить щирі співчуття близьким і рідним Ірини Семенівни. Вона назавжди залишиться в серцях і думках всіх, хто її знав. Світла пам'ять.

#МДУ #Маріуполь #Київ #співчуття

66 Alina Ponomaryova | фб | 04.11.2017

Irina Ponomaryova вчора ввечері відправилась у свою останню подорож – у вічність... Нещодавно вийшла її нова книга „Маріуполь на хвилях історії" – праця, в яку вона вклала всю свою любов до рідного міста, дбайливо збираючи в тому числі і спогади маріупольців.

А тепер настала черга зібрати спогади про неї саму. Друзі, колеги, студенти, знайомі, поділіться теплими ~~спогадами~~ історіями про Ірину Семенівну – радісними, зворушливими, веселими чи надихаючими. Нехай кожен добрий відгук

стане нашим подарунком їй. Дякую кожному, хто відгукнеться. Вона була і завжди залишатиметься гідною цих світлих слів

Сьогодні відбулася презентація книги моєї мами, Ірина Романцова, „Маріуполь на хвилях історії". «На превеликий жаль, вона не встигла потримати її в руках, але вся її любов і турбота живуть у кожному рядку цієї книги.» ❤ Сергій Сегеда, дякую за вашу уважність до деталей, за чутливий некролог, за глибокі розмови і вашу щиру душу. ❤ Віра Соловйова, дякую за підтримку, натхнення і те, що допомогли мамі здійснити її мрію, випустивши цю книгу в світ. ❤ Лариса Якубова, дякую за теплі слова, що вашу дружбу і спільну працю. ❤ Тетяна Хоружа, дякую за вашу відданість спільній з мамою справі і збереженню грецької спадщини ❤ Юлія Константинова, дякую за те, що ви були частиною маминого життя — єдиного

ку як студентка, а потім як колега.
♥ Ігорю Помиайло, дякую за чудову моде-
рацію цього важливого заходу. Окрема
подяка Федір Шебаній та Olga Детійко за
такі щирі й проникливі слова → цей ве-
чір був сповнений любові, спогадів та тепла,
Ірина Семенівна назавжди залишиться в на-
ших серцях ♥♥ → Подивитись запис заходу
можна ⇒ потоб → Видавництво „Кию" та Нац. музей
Рев. Гідності – дякую що спланували та реалізували
цей проєкт! ♥

ua.moderna.com/author/
iryna-ponomariova/

Пономарьова Ірина

докторка історичних наук, про-
фесорка, дослідниця етнокультур-
ної історії греків Приазов'я та
інших народів регіону. Фахівчиня
з історії Маріуполя і гастрономіз

ної культури греків маріупольських греків. Кандидатська дисертація – „Етнічна специфіка греків українського Приазов'я". Докторська дисертація – „Греки Приазов'я: етнонаціональні процеси в аспекті трансформації традиційної культури." У 1996–2001 та 2006–2012 рр. – деканеса історичного факультету Маріупольського державного університету, з 2001 по 2003 рр. – докторантка Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Запрошена професорка у Міжнародному елліністичному університеті (International Hellenic University, Грецька республіка, м. Салоніки), запрошена професорка в Іонічному університеті (Грецька Республіка, м. Керкіра). З 2017 р. – професорка Донецького національ

ного медичного університету. З 2022 р. - запрошена дослідниця в Інституті середземноморських досліджень (Institute for Mediterranean Studies Foundation of Research and Technology, Грецька Республіка, о. Крит, м. Ретімно). Професорка Національного авіаційного університету (з 2023 р., за сумісництвом). Учасниця багатьох наукових та культурно-освітніх проєктів. Авторка 138 публікацій у наукових виданнях. ПРО МЕНЕ

 Автор 137 публікацій, з них 116 наукових та 11 навчально-методичних, з них 75 - фахові видання, зареєстровані ВАК України та міжнародні наукометричні видання. Була офіційним науковим керівником здобувачів наукових ступенів (4 захищено). У 1990 році я закінчила Донецький

державний університет і почала працю-
вати вчителем історії та заступником ди-
ректора школи. У 1993 році почала працю-
вати в Маріупольському гуманітарному інституті.
У 1997 році на спеціалізованій вченій раді
Д. 01.67.01 в Інституті національних справ і
політики НАНУ захистила кандидатську ди-
сертацію „Етнічна специфіка духовної культури
греків українського Приазов'я", відділення 07.00.05
„Етнологія". У 1998 році була призначена
на посаду декана історичного факультету Ма-
ріупольського університету. У 2001 році всту-
пила до докторантури Київського національ-
ного університету імені Тараса Шевченка. Після
повернення з докторантури я була призначена на
посаду декана історичного факультету Маріу-
польського державного університету (2005-2012).

У 2007 році захистила докторську дисертацію „Греки Приазов'я: етнонаціональні процеси в аспекті трансформації традиційної культури:" у спеціалізованій вченій раді Д. 26.001.01 Київського національного університету імені Тараса Шевченка, відділення 07 00 05 „Етнологія". У 2008 році рішенням Атестаційної комісії Міністерства освіти і науки України було присвоєно вчене звання доцента. З 2008 року – професор кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики Маріупольського державного університету. З 2009 по 2011 рр. була активною учасницею спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій, а також членом спеціалізованої вченої ради при Миколаївському державному університеті імені Сухомлинського, відділення 07.00.05 – етнологія (історичні науки) та 07.00.06 – історіографія джерелознавство, спеціальні історичні дисципліни. У 2013 році рішенням Атестаційної комісії Міністерства освіти і науки України мені було присвоєно вчене звання професора.

КЕРУЙ своєю РЕАЛЬНІСТЮ!

ОБИРАЙ ТЕ, ЩО ПОДОБАЄТЬСЯ

Design by litvinova_anna03

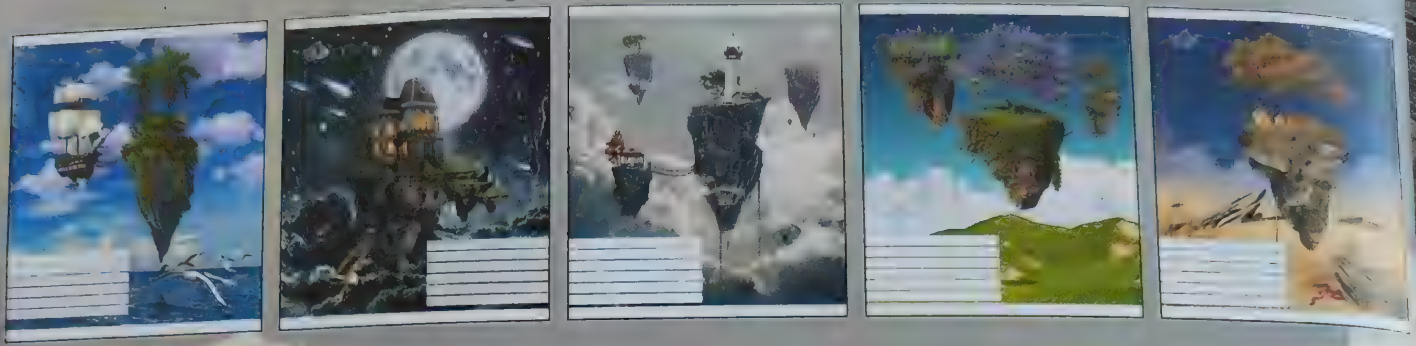

36

Серія «Летючий острів» №2318

(UA) Зошит учнівський загальний 36 аркушів у клітинку, АРТ. ТВ-7

(RU) Тетрадь ученическая общая 36 листов в клетку, АРТ. ТВ-7

(RO) (MD) Caiet 36 foi in patratele, ART. TB-7

ТУ У 22.2-24140504-003-2002

4 820058 223116

Виробник ТОВ РПА «БРІСК», 61093, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 117. Адреса виробництва 61020, м. Харків, вул. Новомосковська, 4а, тел. (057) 783-31-24, e-mail: brisk-office@ukr.net, www.brisk.ua

Відповідає вимогам до виробів, що використовуються в освітньому процесі

Зроблено в Україні, 2023 р. Термін придатності необмежений

а у 2017 році отримала посаду професора соціо-
гуманітарної кафедри №3 Донецького медич
ного університету, зокрема, читала курс лекцій
як спеціально запрошений професор у Міжнародному
Грецькому Університеті (Грецька Республіка, Са
лоніки) та (Грецька Республіка, Керкіра).

З 2017 року по теперішній час є членом Екс
пертної ради Міністерства освіти, культури та
науки України з питань проведення експертизи
наукових дисертацій. До списку розроблених про
грам та прочитаних лекційних курсів з презен
таціями на теми входять:

- "Історія української культури та історія України"
- "Загальне народознавство"
- "Українське народознавство"
- "Етнологія греків Приазов'я"
- "Етнологія країн Причорномор'я"
- "Історія міста Маріуполь", "Краєзнавство", "Філософія"

- „Світові міграційні процеси"
- „Етичний етикет"
- „Медичне ~~етикет~~ етика"
- „Біоетика"
- „Загальна історія медицини"
- „Медичне право України"

Основними напрямками наукових досліджень є історія народів України, етнологія народів Європи, етнічна історія, етнополітичні процеси, традиційна культура і народна медицина, історія медицини, краєзнавство, політико-правові процеси.

Якщо ви зацікавлені у співпраці зі мною, а також дізнатися більше про мою наукову та педагогічну діяльність, проекти та публікації, звертайтесь до мене з будь-яким питанням у розділі КОНТАКТИ.

Нагороди

– Переможець конкурсу „Маріуполець року" (2000 р.)

– Переможець конкурсу „Маріуполець року" в номінації „За вагомий внесок у розвиток науки. Академічна наука" (2007 р.)

– Нагрудний знак „Заслужений працівник освіти України"

– Переможець конкурсу „Відмінник освіти України" (2006 р.)

– Переможець міського конкурсу „Жінка року" в номінації „Жінка-науковець року" (2008 р.)

– Почесна грамота Академії педагогічних наук України.

– Подяка Федерації грецьких громад.

Проекти) Була учасницею наукових, культурних та освітніх проектів:

– Всеукраїнський проект Українського культурного фонду „Культурна спадщина України" (2020-2021)

– Програма USAID „Демократичне врядування на сході України" (DGEast) (2020-2021)

– Міжнародний проект Міністерства освіти Греції та Європейського Союзу – дослідницька програма Thales „Міста-порти Чорного моря – інтерактивна історія, 1780-ті – 1910-ті рр." Міністерство освіти Греції та Європейський Союз (2013-2015)

– Держбюджетне дослідження „Етнічний та національний аспект форму

вання громадянського суспільства в Україні за матеріалами Південного Азов'я (2009 - 2011).

— Засновник і керівник Міжнародного етнологічного проекту „Греки Південної України" (2006).

Україна Модерна	Міжнародний інтелектуальний часопис

07.07.2023 | Пономарьова Ірина

"Ну що ж, цього разу до рано я не потрапила:" трагедія Маріуполя у рефлексіях відомої дослідниці греків Приазов'я Ірини Пономарьової"

Сьогодні Маріуполь є всесвітньо відомим символом незламності українців/ок. Проте не всі знають, яким він був до повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Що відчували ми

ріуполі, спостерігаючи за тим, як росіяни знищують місто? Як формувався образ бійців полку „Азов" та фортеці „АзовСталь"? Скільки випробувань випало на долю людей, які до останнього залишалися в місті? Відповіді на ці питання шукайте в інтерв'ю видатної маріупольчанки, докторки історичних наук, професорки Ірини Пономарьової, якій 46 днів довелося провести у підвалі під постійними обстрілами.

— Пані Ірино, розкажіть, будь-ласка, яким був Маріуполь до повномасштабного вторгнення? Яким Ви його пам'ятаєте?

2 хв питання !?

Маріуполь — це місто, де народилася я і вся моя сім'я: чоловік, сестра, діти та онуки. Чоловік у мене грек, із тих греків, які ще з Криму прийшли (усміхається). Його мама ~~Вар~~ Варвара — чистокровна гр

чанка. Наша велика грецька родина дуже любила Маріуполь. Це чудове місто було засноване наприкінці 18 ст. кримськими греками та названо на честь Божої Матері. Воно пережило Російсько-турецьку та Другу світову війни, зберігши історичний центр. З дві тисячі п'ятнадцятого року місто постійно змінювалось на краще. У той період я працювала в Греції, читала лекції в Салоніках. Якось звечері, прогулюючись містом, я подумала: „Як тут гарно, світло – всюди. Коли вже і в Маріуполі так буде?" І приблизно через рік Маріуполь таки перетворився на місто, яким можна було насолоджуватись з комфортними подвір'ями, дитячими майданчиками, та кав'ярнями. Та вже взимку двадцять другого року до нас стали

приїжджати журналісти/ки. Вони постійно наголошували (з посиланням на BBC), що скоро Маріуполь буде зруйновано, що Російська Федерація навкруги розмістила чимало військових частин. Проте ніхто не хотів у це вірити, ми намагалися не думати про це. І тільки зламана сильним вітром ялинка, яку поставили на День Святого Миколая перед ДрамТеатром, наштовхнула мене на думку, що це не дуже хороший знак. Я ніби відчула, що має стати

ся щось погане. І я не помилилася. Зима двадцять другого все змінила: у повітрі кружляла суцільна тривога, а люди з кожним днем ставали все обережнішими. Мій син напередодні січня полетів у відрядження до Європи. Перед від'їздом він сказав: „Мама, будь уважною, бо з тобою залишаються двоє внуків". Наша сім'я якраз щойно купила квартиру, діти були надзвичайно щасливі. Напружували тільки думки про можливий наступ росіян. У лютому мер Маріуполя почав з'являтись на телебаченні з тезами про полк Азов, який „у разі чого"

нас захистить, і про три лінії оборони міста. Я бачу, як і інші, хотіла вірити. Трохи згодом приїхав Ренат Ахметов, який заспокоював

Вирізка "Дия" - Дні Дия" - Маріуполь
Марія Прокопенко, випуск газети № 66-67 (2017)
Рубрика День України

робітників „Азов сталі"; „Не хвилюйтеся, у нас тут серйозний захист". Люди по-різному ставилися до таких месседжів, але до кінця у я в насправді ніхто не вірив.

„...Негативні сюжети про азовців були вигаданими, але імідж

"Одинадцятого року, звісно, псував їхню репутацію". — Ірино Семенівно, полк „Азов" у російсько-українській війні відіграв дуже важливу роль, став героїчним військовим формуванням, навколо якого, однак, утворилося багато міфів. Як інсайдер, скажіть, будь ласка, яким було ставлення маріупольців до „Азову"?

— У 2014 році образ азовців був різко негативним. Після звільнення Широкиного [село в Маріупольському р-ні Донецької області — С.М.] ширилася інформація, що вони влаштували там масові

⟹ page 16

І кров вже не кров
А просто лава!
Тримає прапор
Синьожовта балаклава
Кричу: "Україні, Героям-Слава"
Тим що стоять і тим
Що вже впали 💛 💙
В якій сотні – їм було
Все одно / В першій
Другій – всі в
Небесній давно, 💛 💙
Вони просто бились
Не боячись
На що вміли – добре знали

Данило Подибайло

ОКСАНА СТОМІНА

Сергій Гегеда
30.05.2022

Знайомтесь
це кіт Мар
сель. Майже
все своє життя
він жив у Марі
уполі. Марсель
знав що хазяйка
квартири Ірина
Семенівна, де він о
селився ще кошеням
займалася наукою.
Захопившись етнологією
вона вивчала етнічну
історію, традиційну мате

ріальну та духовну куль
туру греків Маріуполя
й округи, захистила док
торську дисертацію і як
професор читала лек
ції в одному із вищих
навчальних закла
дів цього міс
та. Ко
ли во
на

КОТ @ МАРСЕЛЬ @ МАРИУПОЛЬ
МАРСЕЛЬ УЕХАЛ В МАРСЕЛЬ
Білорусь
Росія
На марсель?
Львів
Київ
Вінниця
Харків
Дніпро
МОРЕ ПО КОЛЕНО @
Маріуполь
НА МАРСЕЛЬ
!!!
Молдова
ОДЕССА
ДНЕПР РЕКА
AZOV SEA
Ростов на Дону
TAXI
МАРСЕЛЬ ЇДЕ В МАРСЕЛЬ
BLACK SEA
КРИМ
СЕВАСТОПОЛЬ

крадіжки та мародерство. Широкине на той час було дуже заможним селом. Широкинці тоді насправді дуже натерпілися. Однак після чотирнадцятого року імідж азовців змінився. Я бачила, як вони змагалися, як щоранку займалися спортом. Я дивилася на антропологічний тип цих людей — сильних, красивих представників різних куточків України. Мій онук ходив на спортивну секцію, що функціонувала під егідою „Азова". Азовці викликали в мене щирий захват і повагу. Потім знову почали шириться різноманітні плітки про насилля азов

-ців, тому багато хто ставився до них з обережністю. Я особисто з подібними випадками не стикалася. Я не впевнена, що ситуації, про які говорили, були реальними. У моєму оточенні гімалородців (ин, втім, якби були випадки насилля, люди звертались би за допомогою, і я б про це чула від знайомих та колег/жінок.

! см фото С.И.О фб Панченко Ив. от 07.07.2021

hrpl.city
13.03.2017
Яна Іванова
„Музей Bus"

Mary Agedel ⇒ Фестиваль Обміна мист
13.03.2017

открывает историю города для маргиналов.

Тому припускаю що ці негативні сюжети про обмінів були випадні, але сміх гартин ц ятого року, звісно, псував їхню репутацію.

Коли почалися обстріли Маріуполя, деякі місцеві заговорили про те, що у цьому винні азовці. Одні вірили, що бомбардування здійснює „Азов", інші — що бомбить Росія. Думаю, дехто з маріупольців/чанок і досі не змінив своїх переконань щодо азовців. „Укриттям для нас став підвал на Лівому березі, біля „Азовсталі"..." Де Ви перебували на момент повномасштабного вторгнення Росії в Україну?

Двадцять четвертого лютого зателефонував мій син і сказав: „Мама, збирай швиденько речі, я домовився про бомбосховище". Укриттям для нас став підвал на Лівому березі біля „Азовсталі", над яким розташовувалось кафе.

Мій чоловік — інвалід першої групи, який пересувається на візочку. Тому ідея

ВІДТАК МІЙ ЧОЛОВІК ЗАЛИШИВСЯ В КВАР ТИРІ З КОТОМ МАРСЕЛЕМ ВІН НЕ ЗАХОТІВ ... 19

З підвалом його дещо „потішила". „Та що ви, нічого такого не буде, все буде гаразд. Не хвилюйтеся! Не панікуйте!" – сказав тоді він. Але мій син просив убезпечити дітей і дружину Олегу, мою невістку, тож я не наважилася проігнорувати його прохання.

Відтак мій чоловік залишився у квартирі з котом Марселем. Він не захотів нікуди їхати. Я тоді ще сказала: „Так, Марсель, залишаю тобі "їжу на два дні"! Електрику я вимкнула, чоловіку принесла все необхідне та їжу на певний час.

Olga Novikova	Admin of Міжнародний кінофестиваль „Кіно і ТИ" since 12.09.2013

„Фундація соціальних інновацій „З країни в Україну", 13.03.2017 Сьогодні нам фестиваль стартував! Клас! Це неймовірно!

→ З собою ми взяли документи, воду, ліхтарик, телефон, банківські картки та гаманець.

22

Виктория Бахалова, 30.09.2020
Почитаю свою передвиборчу кампанію

Dmytro Chychera, 17.05.2018
Мариуполь прошел парадом в День Вышиванки.

Галина Балабанова, 22.02.2022.
www.facebook.com/halyna.balabanova
– фотальбом Мариуполь 22.02.2022

facebook id = 100004524559246

Afina Khadzhynova Active Citizens Ukraine

Подяка ⇒ Ольга Демидко

Виктория Бахалова 03.06.2016

ИГ „Вместе", ПП „Сила людей" и лично замечательные люди Igor Riss. и Ольга Демідко получили заслуженную ~~награду~~ благодарность от ОО „Особенный ребенок с будущим" за помощь и поддержку детей-аутистов. Грамоты за

ными почётное место на столе ЯРОСЛАВ ЕРОХИН и ждут своих ракочек)))
Igor Riss, Ольга Демидко, вам передам подя
ки при личной встрече (надеюсь, что скор),
Саша Баксман, грамота особого образца " на подходе))),

Search results in Afina Khadzynova

demidko

Блоги mpl.city Владимир Семивалов
Правда постфактум, или какая классная штука этот Photoshop,

Search results in Виктория Бахалова

demidko

100004955686404

cabinet.sylalindei.ua

www.facebook.com/events/144991241508 90361/

25 Tuesday, July 25, 2017 at 3PM–4:30 PM

Творча зустріч з Анатолієм Левченком та Євдокією Тихоловою.

Бібліотека Светлова, Пр. Мира 45

Igor Riss id = 100004524859246

Евген Сокирко search demidko

демідко ⇒ 19.12.2020 іде одна прем'єра …

Сила Людей Маріуполь

sylalyudey.org

Scribd - Отченашенко бібки Короленко

[illegible] ПРИВАТБАНК	ОЛЯ ПОМЫЛА ПОСУДУ	✓	ПОСУДА	✓
ПОСАДОЧНИЙ ДОКУМЕНТ			ОЛЯ КУПИЛА КОЛБАСУ	✓
ПОЇЗД № 84 АЗОВ KIEV ⇒ MRPL			ОЛЯ ПОЗВОНИЛА ОКСАНЕ	✓

ПОЧ. СТАНЦІЯ	КИЇВ ПАС
КІНЦ. СТАНЦІЯ	МАРІУПОЛЬ ПАС

1033 КМ

ЕДЕМ БЫСТРО

ПАСАЖИРИ:	ОЛЬГА ДЕМІДКО
O_2 ⇒ HOME	ОКСАНА СТОМІНА

ДЕЖУРНЫЙ КОТ

МАТРОСКИН	[illegible]
~~МАРСЕЛЬ~~ ⇒	Marseille
~~БЕГЕМОТ~~	СДОХ

КИЕВ МАТЬ ГОРОДАМ РУССКИМ ЯЗЫК ДО КИЕВА

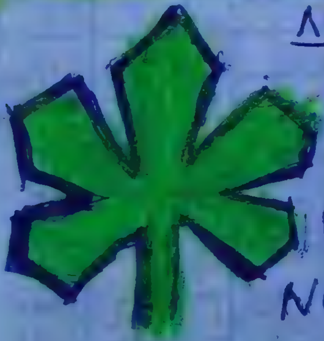

ДОВЕДЕТ АРХИП КУИНДЖИ НА ГОРОДИ БУЗИНА А В КИЕВЕ ДЯДЬКО ФЕОКТИСТ ХАРТАХАЙ СЛАВА КИЕВСКОЙ РУСИ НО ВОРОССИЯ СОСИ ДМИТРО АЙНАЛОВ KIEV NOT KYIV ДК МОЛОДЕЖНЫЙ КИЕВСКИЕ ИСТОРИИ MRPL.CITY ВИКТОР КИРКЕВИЧ СЕРГЕЙ БУРОВ МАРИУПОЛЬ БЫЛОЕ АНДРЕЕВСКИЙ СПУСК ВЕЧЕРНИЙ КИЕВ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР ШУРА ПИЛИТЕ ОНИ ЗОЛОТЫЕ ВСТРЕМСЯ НДРМ

Гость п. №1

КОНТРОЛЬНО ПРОПУСКНОЙ ПУНКТ МАРИУПОЛЬ ЦУЛС

Гость №2

FACE CONTROL | STOP | DO NOT MOVE UNLESS CALLED

ИМЯ: ОЛЬГА ДЕМИДКО

РОД ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

ПОЛ | Д.Р. | ВОПРОСЫ

ПОЧЕМУ существует нечто а не ничто

ЧТО ТАКОЕ есть: КАХЛИ МАСКАРОНЫ И ДАЖЕ МАКАРОНЫ ПО ФЛОТСКИ

КТО ТАКИЕ есть: С.И. ОТЧЕНАШЕНКО, Д.А. ПОДИБАЙЛО С.Д. БУРОВ И ТАКЖЕ ХОСЕ РАУЛЬ КАПАБЛАНКА И ТАК ЖЕ ЕВГЕНИЙ ШВАРЦ НЕ ПУТАТЬ С ЕВГЕНИЕМ ПЕТРОСЯНОМ

PASS ? | YES | NO

ПРОПУСТИТЬ НЕЛЬЗЯ

ИМЯ: ОКСАНА СТОМИНА

РОД ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

ПОЛ | Д.Р. | ВОПРОСЫ

Нас много но мы в тельняшках

Дивовижна подорож Марика с Маринчи

ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ У МАТРОСОВ НЕТ ВОПРОСОВ

Добро пожаловать в Мариуполь Оксана!

PASS ? | ~~YES~~ | ~~NO~~

ПРОПУСТИТЬ | ~~НЕЛЬЗЯ~~

~~ухопить~~ COSKPATЬ

ПРОПУСТИТЬ НЕЛЬЗЯ | ПРОПУСТИТЬ ~~НЕЛЬЗЯ~~
УДУШИТЬ УТОПИТЬ СОЖРАТЬ | ~~УДУШИТЬ УТОПИТЬ СОЖРАТЬ~~

ДЕЖУРИЫЕ УЕРБЕРЫ | ЗЕВС КРОКОДИЛ УБИЙУА

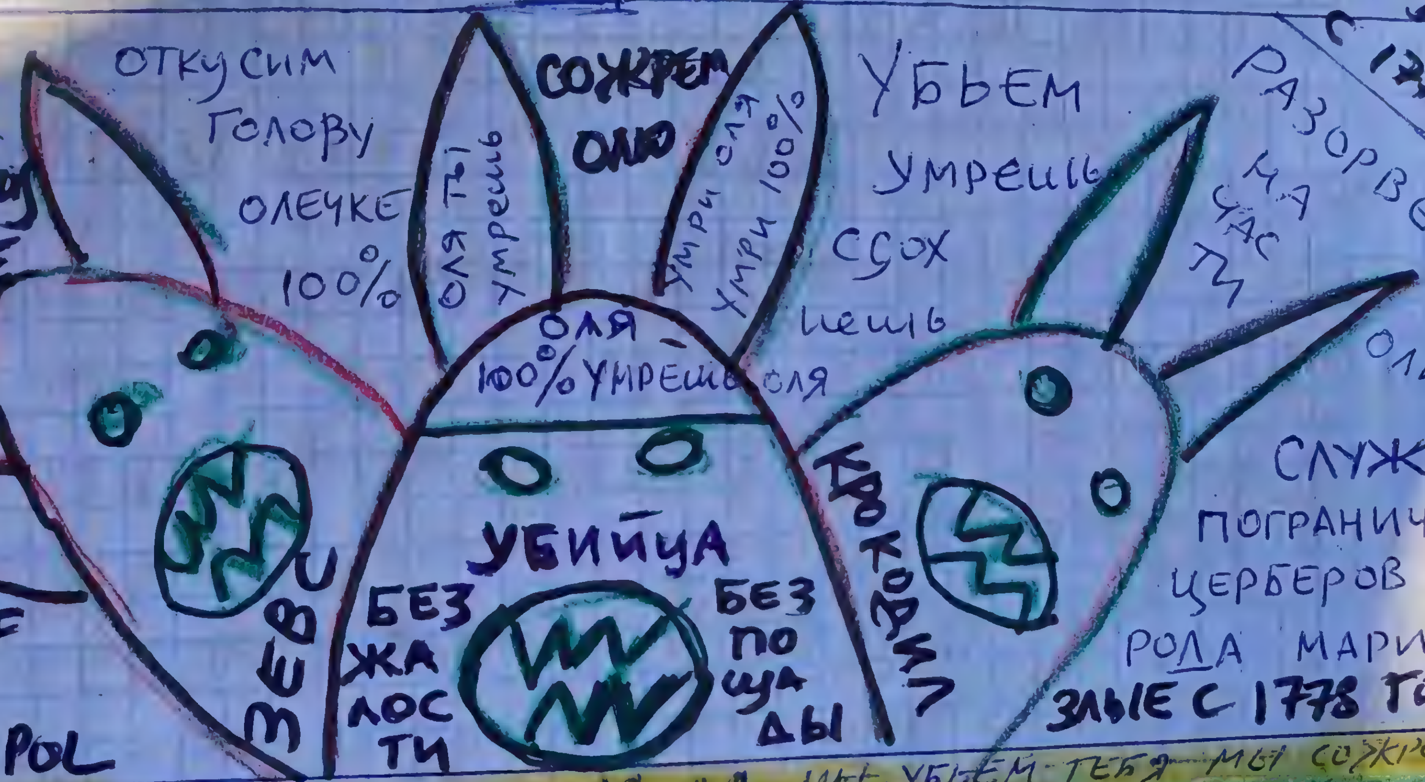

ТЫ НАС ХОРОШО ПОНЯЛА ОЛЯ ДА МЫ УБЬЕМ ТЕБЯ МЫ СОЖРЕМ ТЕБЯ

DEPARTMENT OF HOMELAND SECURITY OF THE CITY OF MARIUPOL ON DUTY SINCE 1778 BORDER CERBERUS SERVICE OF THE CITY OF MARIUPOL NO DEMIDKO WILL PASS UNLESS WE ARE KIND TODAY

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА	МЕСТО ДОПРОСА
ОПРАШИВАЕМЫЙ/АЯ:	ДЕЖУРНАЯ ЦЕРБЕРСКАЯ

Существо обладающее носом двумя руками двумя ногами ушами глазами а также ногами диссертацией и даже монографией отвечай на **СЛУЖБЕ ДЕЖУРНЫХ ЦЕРБЕРОВ** по существу правдиво четко, ясно если тебе сказали молчать ты молчишь если сказали говорить ты говоришь

ХАРОН УШЕЛ ПОКУРИТЬ

итак зовут ли тебя

ОЛЬГА ДЕМИДКО

ДА	
НЕТ	

МЫ СОЖРЕМ ТЕБЯ

ОЛЯ

ГОЛОДНЫЕ ЗЛЫЕ ЦЕРБЕ РЫ

ГОЛОДНЫЕ ЗЛЫЕ ЦЕРБЕ РЫ

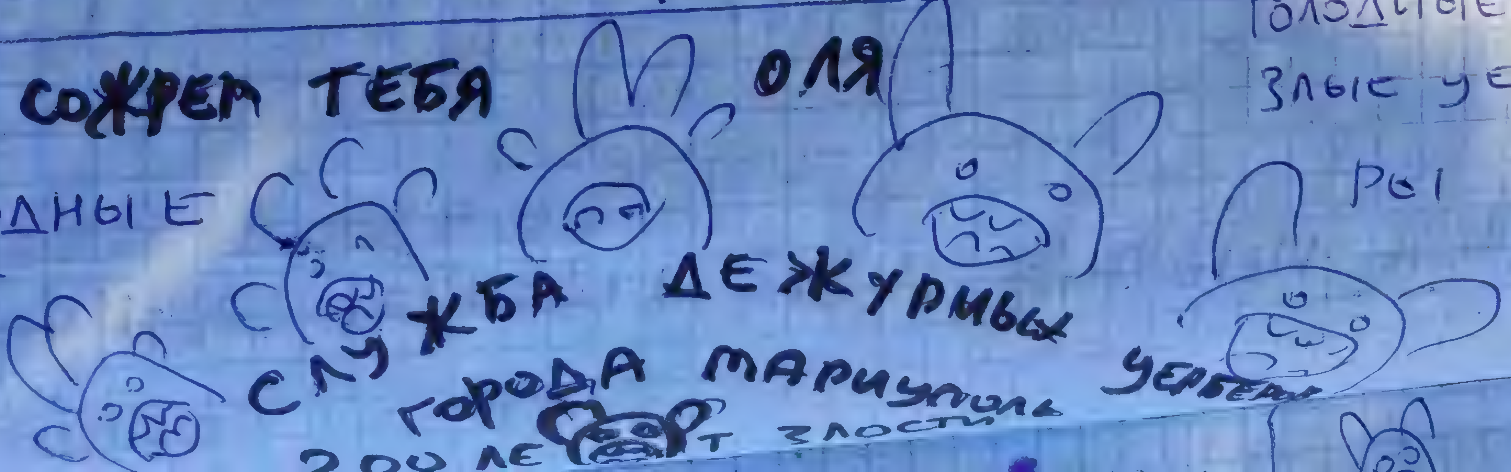

СЛУЖБА ДЕЖУРНЫХ ЦЕРБЕРОВ ГОРОДА МАРИУПОЛЬ

200 ЛЕТ ЗЛОСТИ

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА | ДОПРОСИЛ : ЗЕВС | 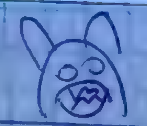

ХАРОН ПОШЕЛ СПАТЬ

далее / более **ОЛЬГА.** Верно ли что в ноябре 2024 года ты позвонила по телефону некому А. В. Поплавскому выманила его из квартиры а затем твой муж избил его А.В. в лежачем положении ногами залил зеленки в правый глаз а затем убежал через черный вход как трусливое животное. Ответь

ОЛЬГА ДА / НЕТ :

РУССКИМ ЯЗЫКОМ ОЛЯ ТЕБЕ ГОВОРЯТ ДА ОТВЕЧАЙ ПРАВДИВО ДА

ОСОЗНАЕШЬ ЛИ ТЫ ОЛЬГА УЩЕРБНОСТЬ И ПАГУБНОСТЬ СВОЕГО НЕДОСТОЙНОГО ПОВЕДЕНИЯ ОБЯЗУЕШЬСЯ ЛИ в будущем вести себя уважительно и правдиво по отношению к **А. В. Поплавскому.**

ДА / НЕТ :

ХАРОН ХРАПИТ А ЗЕВС ЗЕВАЕТ ВОВСЮ

Если ты существо имеющее себя Ольгой Демидко а также доцентой и даже кандидаткой признаешь свои ошибки и обещаешь в дальнейшем не повторять их ну чтож Сямынько добро пожаловать в **МАРИУПОЛЬ** добро пожаловать **ДОМОЙ ОЛЯ**

ЗЕВС ПОШЕЛ СПАТЬ ЛАДНО ОЛЕ ПОВЕЗЛО В ЭТОТ РАЗ

СЛУЖБА ПОГРАНИЧНЫХ ЦЕРБЕРОВ

ПЕЧАТЬ

ADMITTED

Оксана Столмина 10.06.2021 facebook with Tetiana Gorokhova and 4 others

ОЛЯ ПОШЛА МЫТЬ ПОСУДУ

Та-дам! У нас свято, тож

... приїзду до вас! Тому що хоче

...не розділити його з вами? То ну, що знаємо: ви вмієте пора діти за друзів і оцінити творчі зусилля ☺. А це тому, що ви любите подорожі, книги й Україну ☺ ?) — який збіг — їх у нас є? ☺ Ми щасливі повідомити про народження нової, другої з серії ігрових путівників, недитячо-дитячої ☺ книжки „Дивовижна ПОДОРОЖ ІЗ МАРИКОМ і МАРІЧКОЮ". Цього разу наші знайомі — завзяті дослідники й непосидючі шукачі пригод Марик і Марічка, які вже досконало вивчили рідний Маріуполь, вирушили в подорож Україною, її цікавинками й ми[illegible], її найкрасивішими палацами, найтаємничішими замками й найстарішими фортецями.

Стамана 10.06.2021 М+М

Цікаво, що завдяки нашим героям ми й самі не лише дізналися багато захопливого й неймовірного, а ще й потоваришували з чудовими людьми — такими ж палкими романтиками як самі. Серед них — нащадок відомого роду українських промисловців і меценатів Мішель Терещенко й талановитий художник, реставратор, сьогоднішній господар замку Сент-Міклош Йосип Бартош. Ці неймовірні люди опікуються легендарними історичними й архітектурними пам'ятками, намагаються вдихнути в них друге життя і радо розповіли Марікові багато цікавого, за що і він і ми надзвичайно вдячні! Ми дуже ~~вдячні~~ раді знайомству з талановитим фотографом і відомим блогером Валера Данилов, чудові світлини якого — ура! — прикрасили нашу книжку! Щиро дякуємо

ДРУГЕ ЖИТТЯ

Тарас Кошелюк! ...

Тарас Коновалов, який смил фо

Марік ☺ створив відеоролік про таємниці маєтку Терещенків!

Знову з нами — наш маріупольський дзвіночок Anastasiya Ponomareva, яка намалювала в нову книгу багато-багато файних ілюстрацій. Дякуємо за співпрацю!

Першими уважно читали й коригували книжку Людмила Галбай і Олена Маркевич, за що їм наша велетенська шана і подяка!!

Спасибі нашим „провідникам

до мети" і "смолучим ласкам"
ЕЛЕНА БАБИЧ і Вячеслав Забавин

(ЕЛЕНА БАБИЧ
ВЯЧЕСЛАВ ЗАБАВИН

! ∫ Дякуємо

Олександр Костюченко, якому вгора пощастило опи-
нитися в потрібному місці в по-
трібний час ☺ і довелося стати
книжковим посильником від сло-
ва „вантажити книжки"! ∫ Віта-
ю й обіймаю моїх рідних = пар-
тнерів: мою чудову, мою улюб-
лену [☺ ???] співавторку Ма-
ріковиx походеньк Юлію Стоміну
та незмінного „грайчого тре-
нера", стодицу, яка робить все
можливе, щоб я не загубився у
творчих хмарах, яка рахує, що

вірує, пам'ятає імена, паролі, явки й акуратно веде якісь папірці — Дмитрий Паскалов! За супро

від проекту дякуємо доценту кафедри маркетингу б-з нес-адміністрування ПДТУ, майстру-фасилітатору прог рам "Активні Громадяни" Tetiana Gorokhova!

За допомогу у виданні книжки щиро дякуємо компанії "Трініті" й особисто Artem Zhuravlev, а також Svetlana Cheremhina!

Проект "Дивовижна подорож із Маріком і Марічкою" реалізується ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ПА ПЕРОВІ СХОДИ" за підтримки Британської Ради в межах

тренінгу „Активні Громадяни" # Active Citizens

British Concil. 5 П.с. Чекайте на повідомлення що тижні тації! # прогулянка_з_маріком

Люди зі сходу купили квитки на перші рейси до вільних Маріуполя, Донецька, Луганська свої сіл

www.facebook.com/kashtancoffee

Каштан Рейтарська 9Б.

Останній потяг з Маріуполя.

freeradio.com.ua

0 ⇒ 0 Привіт Ксю як ся маш...

Сумую за Маріком ... А давай... А шо...

А ШО ДАВАЙ !!! ПОЕХАЛИ !!!

У МЕНЯ ЗАЗВОНИЛ

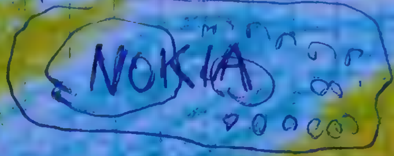

Кто говорит

СЛОН. Откуда?

ИЗ МАРИУПОЛЯ! Что

Вам надо? Шоколада!

МАРІУПОЛЬ ЧИТАЄ ДІТЯМ

P. poezd.ua

todo

280 →

201-300

201-206

=

?

322

230-274

№ 4

Оксана Стоиліна

08.10.2021 п'ятниця

Дуже поважаю людей, які роблять свою справу захоплено й із задоволенням. Це про Ольгу Демідко. Вчора мала честь бути присутньою на презентації її книги й навіть отримала примірник у подарунок. Це насправді цікаве видання й величезна праця! Вже читаю. Й щиро дякую Олі за щирість і щедрість, з якою вона любить Маріуполь і закохує в нього інших!

08.10.2021

Мариупольское телевидение

Чи багато ви знаєте про театральне життя Північного Приазов'я, починаючи з середини 19 століття та по сьогодення? Маріупольська науковиця Ольга Демідко пропонує поринути в культурне життя цього періоду та дізнатися безліч цікавих фактів, які раніше ніхто не озвучував. Наша знімальна група побувала на презентації монографії Ольги та дізналася, де можна придбати примірник, аби ознайомитися з науковою роботою. Усі подробиці — в наступному сюжеті.

07.10.2021

В Мариуполе презентовали монографию по истории театра Северного Приазовья

Ганна Остробородько mrpl.city 07.10.2021

Мариупольцы могут узнать множество интересных фактов о культурной жизни и истории Северного Приазовья, начиная с середины XIX и заканчивая XX столетием. Об этом сообщает „Мариупольское телевидение".

Так, сегодня, 7 октября, доцент кафедры культурологии Мариупольского государственного университета и историк Ольга Демидко представила монографию по истории театра Северного Приазовья, предложив мариупольцам окунуться

в культурную жизнь этого периода.
Автор научной работы собрала в одно издание самые интересные факты, которые раньше никто не озвучивал. Еще в 2013 году Ольга Демидко стала выпускницей Мариупольского государственного университета исторического факультета. После окончания учебы девушка решила связать свою жизнь с культурологией и получила степень кандидата исторических наук.

По ее словам, одним из самых интересных направлений для

исследований оказалось театральное искусство, именно оно и вдохновило её создать монографию. „Я выбрала театр, потому что мне хотелось, чтобы мое научное исследование было живым, чтобы я могла за этим наблюдать. Я работала с личными архивами, а также с государственными и местными источниками. Это действительно очень увлекательное путешествие театральными местами и оно мне на самом деле очень нравится. Поэтому я продолжаю до сих пор эту деятельность и надеюсь, что читателю тоже понравится" – рассказала Ольга Демидко.

Как отметил коллега автора
монографии Юзеф Никольченко,
который ранее был её преподава
телем, он очень гордится дости
жениями бывшей студентки. ⚓
В это достижение преподаватель
также сделал свой вклад — когдато
именно он подсказал девушке обратить
внимание на эту тему, так как
Приазовское театральное искуство
Украины еще никто так подробно
не исследовал. ⚓ „Я ей сказал, что
в Мариуполе уникальное театраль
ное искуство, но его никто не
исследовал. Этими словами я побудил
её работать в этом направлении,

а дальше Ольга уже делала все сама. Это её подвиг и это её работа," — поделился доцент кафедры культурологии МГУ Юзеф Никольченко ⚓ Сейчас вышло 50 экземпляров монографии, которые можно приобрести в издательстве КиевМира. Как отметила автор на своей странице в Facebook, она надеется, что это исследование поможет сформировать более полную картину историко-культурной жизни нашего государства, в частности Северного Приазовья. А также пригодится историкам, культурологам, краеведам, театроведам

и всех, кто интересуется историей и культурой Украины.

Стоит также отметить, что Ольга Демидко является автором блога на MRPL.CITY, где пишет об истории Мариуполя, а также о культурной жизни города и известных людях уже на протяжении пяти лет. Кроме того, она ведет авторскую рубрику „Мариуполь театральный" на „Мариупольском телевидении"

05.10.2021
вівторок

12.05.2024
неділя

День мами 12.04.2024

Сьогодні день найбільш самовідданих, люблячих і турботливих людей – День Мами. Мені в житті дуже пощастило. Адже не тільки сама стала мамою, я [redacted] ще й донечка неймовірної і фантастичної жінки, яка навчила мене вірити в неможливе, ніколи не здаватися і, попри все, що відбувається в житі, зберігати в собі Людяність. Вона не ходить 15 років, але більш працьовитої і сильної духом людини я ніколи не зустрічала. Її хвороба

змушувала переживати сильні фізичні страждання та вона ніколи ні на що не скаржиться, випромінює лише тепло, позитив і велику доброту. ⚓ Всі мої досягнення та здобутки - це її заслуга. Думаю, саме завдяки її потужній вірі ми всі вижили у пекельному Маріуполі і зараз разом в Києві зуміли зберегти одне одного та рухатися далі.

Моя мамо люба і єдина,
Ластівко добра і теплоти,
Я для тебе й досі ще дитина,
Й для мене найдорожча ти.
Доки в грудях буде серце битись,
Втратити тебе я так боюсь.
Я на тебе хочу надивитись,
За здоров'я богу помолюсь.
Скільки ти зазнала горя й муки
У своєму нелегкому житті!
Я цілую ці дбайливі руки,
Мозолисті, вмілі, золоті.
Ти моя опора, мої крила,
Порятунок від усіляких бід.

Ти в ошуку цілий світ відкрила
За тобою всі пойдуть услід.
Ти мене найкраще розумієш.

14.04.2017 записки бібліотекарів
Уникальный труд по истории театра

Монография аспирантки МГУ Ольги Демидко „Ілюстрована історія театральної культури Маріуполя“ - издание уникальное во всем, от содержания до оформления. Более двухсот фотографий, рекламных проспектов, иллюстраций к постановкам аматорских и профессиональных театральных коллективов

нашего города, уникальные
материалы из архивов театров,
Дворцов культуры, частных коллек
ций собрала, изучила и системати
зировала автор в течение почти
двух лет колоссальной работы.
Презентация книги, которая
была издана совсем недавно, состоя
лась в Центральной библиотеке
им. В. Г. Короленко. Представляя
Ольгу Демидко, библиотекарь
Наталья Кибкало подчеркнула:
– Оля еще подростком начала пи
сать - размышления, стихи. После
окончания МГУ работала учите
лем в ОШ №66, была главным

редактором школьной газеты.
Сейчас она – аспирантка кафедры
культурологии и информационной
деятельности МГУ и активный
общественный деятель, организатор
конкурсов „Малюємо заради
миру", „Маріуполь – це Україна",
фестиваля „Маріуполь туристичний"
и акции „Театр всередині тебе".
Занимается организацией фонда
„Збереження культурної спадщини
Маріуполя" и театральной гостиной
„За лаштунками сцени". Со-
бирая материал для своей
кандидатской диссертации, Ольга

пришла к выводу: история театральной жизни Мариуполя настолько многогранна, что одними словами ее не передать. Так появилась идея создания иллюстрированного альбома, который по мере сбора информации превратился в полноценную монографию, изданную на средства Британского совета по программе „Активні громадяни". Головною метою своєї праці я вважаю знайомство читача з багатою історією театральної культури Маріуполя, - отметила, рассказывая о книге, Ольга Демидко. - Я хотіла проаналізу

вати становлення, розвиток
театральної культури з XX до
початку XXI століття, висвітлити
творчі досягнення театральних
колективів міста. До мене багато
людей працювали над історією
театрального мистецтва і я нама
галася узагальнити все те, що
вже є. До монографії увійшли
архівні матеріали маріуполь
ського краєзнавчого фонду, потім
ці архіви Донецького академіч
ного обласного драматичного театру
Маріуполя, Зразкового оперного
обласного драматичного театру
Маріуполя, Зразкового оперного

театру „Щедрик", Маріупольсько
го народного драматичного театру
палацу культури „Чайка", Палацу
культури „Молодіжний",
театру ляльок „Бібо". Багато
унікальної інформації дала робота
з особистими архівами С. І.
Отченашенко, А. М. Левченка,
В. В. Кожевнікова, С. Д. Бурова,
Є. О. Сокирка, Л. А. Хаджинової,
О. І. Верещака, О. М. Чернова.

Интересно, что рецензентом
книги выступила, наряду с киевски
ми и харьковскими профессорами
и народная артистка Украины,
ведущий мастер сцены Светлана

Отченашенко. Ознакомиться с уникальной работой гости презентации смогли на большом экране и на выставке в читальном зале библиотеки. Первые экземпляры книги от автора получили научный руководитель Ольги - профессор МГУ Юлия Сабадаш, народная артистка Украины Светлана Отченашенко, генеральный директор драмтеатра Владимир Кожевников, главный режиссер театра Анатолий Левченко, представитель общества „Просвита", центральная библиотека им. Короленко, Научная библиотека им. Грушевского

библиотека МГУ. За свой труд
Ольга была отмечена Благодар
ностью Донецкого академического
областного драматического театра
города Мариуполя и свидетельст
вом действительного члена
опекунского совета театра.
— Мы давно ждали, чтобы на
шелся историк, который исследо
вал бы, систематизировал,
собрал по крупицам информацию
о людях, которые строили на
ше духовное пространство — то,
без чего ни город, ни отдельный
человек не может жить, —
сказала, поздравляя Ольгу,

Светлана Ивановна. – Я
благодарна Оле Демидко за то,
что она создала этот научный
труд. ⚓ Светлана Отченашенко
вручила Ольге символичную награ
ду – юбилейную медаль, выпущенную
к 120-летию театра Ефимом
Харабетом. ⚓ Присоединилась к
словам благодарности и поздравле
ниям и главный библиотекарь
Центральной библиотеки им. В.Г.
Короленко Людмила Гуркова:
– Мы благодарим вас, Ольга, за
эту книгу и за то, что презента
ция прошла именно в нашем

храме культуры. Мы желаем вам продолжать работу и пусть вторая презентация тоже пройдет именно у нас! В свою очередь, мы будем популяризировать ваш труд, и я уверена, что он будет пользоваться большим спросом.

Юлия Яковенко,
библиотекарь ЦБ им. Короленко.

13 April 2017 at 3 PM - 4:25 PM
Арт-центр „Театр всередині тебе" Презентація монографії
Event by Арт-центр Facebook

Приходьте будь ласка на презентацію монографії „Ілюстрова історія театральної культури Маріуполя". На Вас чекає багато сюрпризів та несподіванок. ☺ Ви зможете ознайомитися з виданням, присвяченим становленню і розвитку театральної культури Маріуполя (з XIX до XIX ст.), яке містить понад 200 світлин з різних архівів театральних закладів міста

11.04.2017 Яна Иванова mrpl.city

В Мариуполе презентуют иллюстрированную монографию о театрах города.

Об истории театральной культуры Мариуполя издана иллюстрированная монография историка Ольги Демидко, передает MRPL.CITY. ⚓ Труд охватывает период от становления театрального искусства в Мариуполе до сегодняшнего дня. На 276 страницах книги читатель увидит более 800 фотографий актеров, сцен спектаклей, афиш и программ. ⚓

Как рассказала MRPL.CITY автор монографии, Ольга Демидко, театральное искусство привлекало

и завораживало ее с детства.

„Информацию для монографии я брала из разных источников. Был использован архив драматического театра, личные архивы Светланы Отченашенко, Сергея Бурова, Алексея Верещака, Народного театра ДК „Азовсталь" и Мариупольского краеведческого музея. Также использованы театральные афиши, программы и публикации в периодических изданиях," — уточнила Ольга Демидко.

Книгу презентуют в Центральной библиотеке им. Короленко в четверг

13 апреля. Монография вышла в рамках диссертации „Театр в культурно-мистецькому просторі Північного Приазов'я (друга половина XIX- початок XXI ст.)" на средства Британского Совета, благодаря участию в программе „Активні Громадяни". ⚓ Экземпляры монографии будут подарены краеведческому музею, драматическому театру, самодеятельным театрам, упомянутым в книге, и библиотекам города. ⚓ Начало презентации в 15:00.

Театр! Дивовижна невимовна магія, яка народжується щоразу з підняттям завіси і продовжує жити в нас - години, дні, місяці, а інколи й роки. Справжній театр вчить нас по іншому бачити звичайне, шанувати талант і несхожість, відкривати в себе потаємне і гостріше відчувати життя. Він збагачує наш внутрішній світ і робить більш яскравим та об'ємним навколишній. Древній, але завжди молодий, піднесений і пустотливий, поширений і унікальний, — хай він ніколи не зупиняється в пошуках, в розвитку, в русі,

нехай хвилює, провокує, зачіпає та надихає, хай буде різним – традиційним і авангардним, камерним і площадним, глибоким і легковажким, елітарним та масовим. Нехай він буде! За театр!!!

Григорій Горін

МИР ВАШОМУ ДОМУ

дуже проста історія на дві дії за п'єсою „Поминальна молитва"

Основою для п'єси послужив цикл оповідань Шолом-Алейхема про Тев'є-молочника. Повна чудового гумору, світлої життєвої мудрості, кумедних і драматичних

колізій історія українського єврея Тев'є та інших не менше коло ритних мешканців села Анатівка була створена на початку минулого століття. В середині його - прогри міла бродвейським мюзиклом „Скрипаль на даху" та його екранізацією, а в 80-х набула нового життя в п'єсі Григорія Горіна. І в кожно му з втілень звичайний бідний молочник, який намагається влаш тувати і зберегти своє маленьке сімейне щастя в непрості (а коли вони були прості?) часи, поло нить наші серця дивовижною силою

духу, гідністю, людяністю і
філософським ставленням до
життя. Так і виходить, що вже
котрий десяток років Тев'є впе
рто тягне свій візок у гору,
прокладаючи шлях через кращі
сцени світу. ⚓ **Постановка і
сценографія Анатолія Лев
ченка, Балетмейстер
Анатолій Пташкін** ⚓ У ролях:
нар. арт. України, лауреат пре
мії ім. М. Заньковецької
Світлана Отченашенко, засл. арт.
України Анатолій Шевченко,
засл. арт. України Олександр

Арутюнян, Світлана Ївкіна, Ганна Фоменко, Артур Войцехов ський, Вадим Єрмішин, Віра Шевцова, Віра Кошкалда, Вікторія Агафонова, Вікторія Мостова, Юлія Манько, Дар'я Недавня, Ганна Пащук, Дмитро Нестеренко, Валерій Капінус, Яков Король, Євген Кравець, Дмитро Музика, Олег Гришкін, Віктор Бойко, Олексій Верещак, Валерій Сарбей, Ігор Курашко, Ярослав Прикоп, Станіслав Драпішніков, Олексій Панасюк, Максим Шипін

Каса працює з 11.30 до 18.00
крім понеділка, тел (0629) 34-56-63
сайт театру donetsk-region-theater.in.ua

Презентація монографії
Ольги Демідко „Ілюстрована
історія театральної культури
Маріуполя", Бібліотека ім. В.Г.
Короленко м. Маріуполь 13.04.2017

25.04.2021 Люблю такі теплі
і святкові дні, коли все навко
ло розквітає. Нарешті побачила
цього року квітучу магнолію Маріу
поля) Виявляється, що магно
лія білого кольору, відповідно до

давньої традиції, є талісманом жіночності і краси. Не знаю, чи дійсно ці квіти є талісманами, але те, що вони неймовірно гарні, це точно!!! Друзі, всіх вітаю з Вербною неділею і бажаю більше краси навколо і всередині)

01.03.2022 1 березня 2022 рік. 4:59 ранку. Починаю писати власні хроніки... Зараз почалися знову ви бухи. До цього з 23:20 у моєму районі було тихо. 28 лютого у 20:59 - оголошено першу повітряну тривогу. У 21:30 - другу. І тільки у 23:15 було оголошено відбій повітряної тривоги. Такого напруження

ніколи не відчувала, мій малий не хоче покидати свою кімнату і бігти з ним в укриття непрос то. У нього був великий стрес. Намагалася розважати його, як мог ла. Місто залишилося без світла. О 3:20 ранку до мого подвір'я про бралися сторонні люди. З батьком і сусідом, який взяв собаку, змогли їх налякати. Тепер думаю, що мож ливо, потрібно вдома тримати руш ницю... Але писати першого дня вести буду про свою теперішню головну мрію і вдячність. Я відчу ваю неймовірну ВДЯЧНІСТЬ до всіх людей, які не поїхали з мого рідного Маріуполя, які залишилися, бо

мають переконання, що ми
вистоїмо, і, які, попри великий
страх, залишаються людьми. Ду-
же МРІЮ, щоб все закінчилося,
зустрітися біля нашого драмтеатру
і почати всіх обіймати... Хочеться
бачити ваші щасливі очі і посмішки.
Бо всі ми цього, як ніколи, заслужи-
ли. Здається, що війна почалася не
24 лютого... За моїм відчуттям
пройшли вже довгі місяці. Але ні,
я до цього не звикла, тому що
звикнути неможливо. Я ще раз
дякую всім нашим хоробрим і
неймовірно мужнім ЗАХИСНИКАМ.
Стільки я в житті ніколи не мо

млася, як зараз. А молюсь за
кожного, хто ціною власного здо
ров'я і життя, не підпускає во
рога до нас. Я молюсь за кож
ну людину, яка залишилася у
місті. Є ті, хто не зміг поїхати,
є й ті, хто не захотів. Багато
моїх знайомих пішли в тероборону і
я ними безмежно пишаюся... За
раз ми разом пишемо велику книгу
про несправедливу і жорстоку війну.
І я нічого не хочу забути. Кожен,
хто наразі залишився в місті, ві
рить у нашу перемогу і мир,
працює в цей нелегкий час, до
помагає, чим може тим, хто цього
потребує - мій герой. Попри

вік, стать і соціальний статус
ми всі зараз одне ціле. І наші
сподівання однакові! Щиро дякую
кожному з вас і дуже хочу ско
ріше зустрітися в центрі міста,
біля драмтеатру і побачити ваші
щасливі очі, адже ми цього
заслужили.

22.02.2022 Стільки людей, стіль
ки правильних слів! Дякую, моє
рідне місто! Нехай весь світ ще
раз побачить, що Маріуполь - це
Україна! І так, разом нас багато,
нас не подолати!

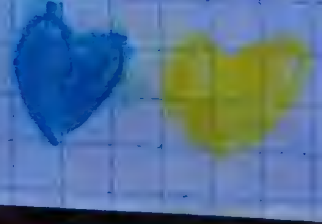

24.02.2022 Дивлюся новини і не можу себе заспокоїти... Страждають діти, люди залишаються без житла. Боляче і страшно. Я з Маріуполя не поїхала. Зі мною мати на інвалідному візочку і маленька дитина...

Бігти нема куди... У сьомому класі я написала вірш, перші його рядочки: „Україна - дівчинка-пісня, А Росія - хлопчик-дивак. Це усе було не навмисно, Це насамперед ще один знак...". Далі йдеться про негативні вчинки з боку російського хлопця щодо українки.. Я дуже добре знаю історію України і знаю скільки лиха за попередні століття завдала нам сусідня країна.. А тепер, що? ще одна

спроба нас поневолити, пригнічит налякати? Немає сил переконува ти тих, хто має дірку в голові, що ми не винні ні в чому. Наші діти не повинні жити в страху. Я залишилася в Маріуполі і якщо комусь потрібна допомога, можете на мене розраховувати на всі 100%! Це наша земля і бігти повинні не ми! Вірю всім серцем у Збройні Сили України, які дають гідну відсіч і знаю точно, що правда і добро на нашому боці! Все буде Україна!!!

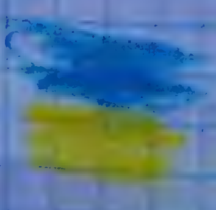

07.12.2017 Запрошуємо на
Прем'єру! 27 і 28 грудня
о 18:00 на Малій сцені театру
відбудеться прем'єра вистави
„ЖАХ" за п'єсою Неди Нежданої
„Той, що відчиняє двері". Режисер-
постановник – Анатолій Левченко.
Дія розгортається в приміщенні
міського моргу, де дві молоді жінки
виявилися замкненими на ніч. Те
лефон начебто не працює, але пе
ріодично надходять дзвінки з ду
же дивними повідомленнями. Все,
що залишається – ділитися думка
ми, страхами, надіями і перебира
ти можливі версії того, що стало
ся (у діапазоні від п'яних галю

цінацій до ядерного апокаліпсиса).
Міркуючи і фантазуючи, героїні
попутно розробляють план дій прак
тично на будь-який з варіантів, і
все ж реальний фінал застає їх
зненацька. У всякому разі, автор
надає їм добрий шанс відчути
справжню важливість деяких ба
зових цінностей: наприклад усвідо
мити, що без свободи вибору, без
права приймати самостійні ріше
ння і нести за них відповідальність
життя людини стає, можливо,
більш легким і простішим, але позбав
ляється сенсу і глузду.

07.07.2020 Маріуполь театральний
з МТБ. ⚓ Дуже добре пам'ятаю,
коли вперше закохалася в театр.
Мені було 10 років і я дивилася
виставу „Приборкання норовливої",
при цьому намагалася запам'ятати
кожну деталь. Того вечора я пообіцяла
собі, що почну вивчати історію рід
ного театру та вивчу імена всіх су
часних маріупольських режисерів і
акторів. Вже тоді я зрозуміла, що
театральне мистецтво вимагає багато
емоцій, сил та величезної роботи ак
тора над собою. ⚓ Так сталося, що
моя закоханість і з роками не
пройшла. Спочатку вдалося видати

монографію „Ілюстрована історія театральної культури Маріуполя", потім відкрити арт-центр „Театр всередині тебе", де проводилися творчі зустрічі і майстер-класи з маріупольськими акторами і режисерами. У 2019 році я нарешті захистила дисертацію, присвячену театральному життю Приазов'я. А тепер, в день народження єдиної народної артистки України в Маріуполі Світлани Іванівни Отченашенко розпочинаю нову рубрику на Маріупольському телебаченні „Маріуполь театральний". Такої рубрики не вистачало багатьом

театралам. І я розумію, що це велика відповідальність, адже в Маріуполі наразі працюють як професійні, так і самодіяльні театральні колективи, кожен з яких відрізняється неповторністю і унікальністю. В інтерв'ю до 75-річчя Світлана Іванівна підкреслила, що в Маріуполі відчувається особливе ставлення до театру. І це дійсно так. Можливо, це обумовлено особливостями менталітету маріупольців. Можливо, тому що театр в нашому місті є найстаріший на Лівобережній Україні... Але точно відомо, що безліч цікавих і унікальних подій з театрального життя

заслуговують більшої уваги. Рубрика
„Маріуполь театральний" створена
для того, щоб театр став ближчим
для кожного маріупольця. Вона цікава
як театральним діячам міста,
так і ексклюзивним залаштункам
маріупольських театрів. Висловлювання
маріупольських театральних
колективів неодноразово давали
відповіді багатьом містянам на
якісь внутрішні питання, допомагали
відволіктися від якихось
проблем і робити життя трохи
яскравішим. Думаю, настав час
познайомитись ближче, з тими,

хто надихає і на власному прикладі доводить, що мистецтво здатне лікувати...

Відкриття рубрики

29.01.2021 Ваша Леся

Її вірші вчать змалку, про неї завжди багато говорять, пишуть, дискутують... Ця жінка самостійно вивчила 11 мов, не лише писала вірші, а й створювала нові слова. 25 лютого виповнится 150 років від дня народження видатної письменниці, поетеси, найвидатнішої жінки в історії України. Лариса

Петрівни Косач-Квітки. З нагоди цієї події Донецький академічний обласний драматичний театр (м. Маріуполь) та Маріупольське телебачення вирішили підготувати спільний телевізійно-театральний проєкт „Ваша Леся". Завдяки цьому фільму глядач здійснить екскурс головними етапами життя Лесі Українки. Авторкою задуму стала талановита актриса маріупольського драматичного театру Дар'я Іванова (Жанна д'Арк „Біла Ворона", Ангеліна „MAIDAN INFERNO" тощо), яка підготу

вала сценарій до фільму. Дар'я поділилася, що ще за місяць до початку роботи над проектом читала різні статті і побачила незвичну публікацію про Лесю Українку, яка відрізнялася від біографії зі шкільної програми. Перечитавши статтю, актриса дуже захопилася історією поетеси. А коли побачила дату народження, зрозуміла, що скоро її ювілей. Дівчині спало на думку щось створити до цієї по дії: „Почала читати про неї ще біль ше, подивилася фільм „Іду до тебе" 1971 року про історію відносин Лесі Українки і Сергія Мержинсько го. Прочитала декілька п'єс. Э

мені спала на думку ідея простої розповіді про її дивовижне і нелегке життя, але щоб це не носило публіцистичний характер, долучити до цього акторів, які б змогли обіграти ситуацію. Така своєрідна реконструкція подій з історично-пізнавальними елементами", - поділилася Дана. Коли Дар'я написала мені про свій задум, я одразу прийшла у захват від ідеї. Я дуже радію, що президент ТОВ ТРО „Маріупольське телебачення" Микола Осиченко підтримав увесь проєкт. Оператори Маріупольського телебачення професійно і відповідально віднесли

ся до технічної частини проєкту (зйомки та монтаж), а актори із задоволенням перевтілилися в історичних персоналій. Назва фільму – „Ваша Леся" підкреслює простоту письменниці, так вона підписувала свої листи, такою вона залишилася для свого народу. Дар'я Іванова стала не тільки сценаристом та режисером, вона ж підбирала акторів. Також виконала головну роль і зіграла Лесю дорослу. Її головним помічником став Артур Войцеховський, який допомагав кожному актору впоратися зі своїм завданням. Артур наголосив, що процес зйомок потрібен кожному артисту

і є безцінним досвідом. Він же зі
грав роль Сергія Мержинського -
кохання усього життя Лесі Україн
ки. До речі, Артур Войцеховський ду
же захоплюється режисурою і створю
власні фільми. Цей міні-фільм
став дебютною роботою для малень
кої Софії Казакової - доньки хор
мейстера театру. Оксани Каза
кової. Дівчинка зіграла Лесю
маленьку. Для неї це був хвилюю
чий, але дуже цінний і цікавий
досвід. Для більшості акторів
зйомки у фільмі стали першими. Зо
крема, яскрава і талановита ак
триса маріупольського драматично

го театру Віра Шевцова, яка майстерно виконала роль ведучої, поділилася, що досвіду зйомок у неї ніколи не було, тому для неї це вдвічі цікавіше. Матір Лесі Українки, яка була теж письменницею, Олену Пчілку (справжнє ім'я Ольга Петрівна Драгоманова-Косач) дуже щиро і чуттєво зіграла Ольга Самойлова. Цікаво, що Олена Пчілка сімейною мовою спілкування встановила українську і прищеплювала своїм дітям любов до української народної пісні, казок і традицій. Роль люблячого і турботливого батька – Петра Антоновича

Косача, високоосвіченого горіщика, талановито виконав Валерій Капінус. А з роллю лікаря маленької Лесі сумлінно впорався Олексій Папесюк.

Попереду у нас ще завершальні зйомки. Перевтілятися у видатних постатей також Надія Лавриненко (Ольга Кобилянська), Анатолій Шевченко (Михайло Драгоманов) і Вадим Єрмишин (Климент Квітка).

Найважливіше для проекту „Ваша Леся" є відтворення історичної епохи та перенесення глядача в кінець XIX століття. Необхідно було правильно підібрати меблі,

костюми, реквізит. Театральним цехам - костюмерному, перукарському, реквізиторському і багатьом співробітникам театру, які для глядачів залишаться за кадром, довелося постаратися. І все ж окремо хочу відзначити начальницю перукарського цеху Юріну Елеонору Борисівну, яка з особливим натхненням створювала кожен образ до фільму. Генеральний директор Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполь) Кожевніков Володимир Володимирович дуже зрадів, що з'явилася така ідея, адже через карантинні заходи

театр переживає складні часи.
Сподіваюся, що міні-фільм „Ваша олеся" знайде свого глядача і ста не приємним відкриттям не тільки для маріупольців, а й для багатьох українців з інших міст.

10.02.2017 Яна Іванова mrpl.city
Театр Мариуполя: от амбара до статуса академического.
В Мариуполе театральное искусство начало зарождаться с приезда в город первой театральной труппы Виноградова в 1847 году, передает MRPL.CITY
С того времени, по словам препода вателя истории МГУ, руководителя

арт-центра „Театр внутри тебя"
Ольги Демидко, многонационально-
ный Мариуполь делал все, чтобы в
городе были показы спектаклей. ⚓
ТЕАТРЫ В АМБАРЕ ⚓ Сегодня в
коллекции арт-центра насчиты-
вается более 150 экспонатов из
истории театрального искусства
Мариуполя. Как отмечает Ольга
Демидко, все это собрано благода-
ря народной артистке Украины
Светлане Отченашенко и и.о.
главного режиссера мариупольского
театра Анатолию Левченко. ⚓
„Театром нашего города можно
гордиться по праву – он старейший
в левобережной Украине. Если

в западной части страны театр появился в 1865 году, то у нас - в 1878-м, когда у нас заработала первая профессиональная труппа актеров и режиссеров. До этого времени предприниматели города пытались делать все, чтобы заработать на спектаклях. Так, купец Попов в амбаре своего двора проводил театральные представления", - рассказывает Ольга.

Примечательно, что, несмотря на отсутствие элементарных условий в амбаре, помещение гордо называлось "Храм музы Мельпомены". И тем не менее, несколько сезонов здесь выступали труппы,

провинциальных актеров 50-60 годов XIX века.

Первая труппа и театр.

„Многонациональный Мариуполь любил театры. Появился выдающийся деятель Василий Шаповалов, который решил, что нужно расширяться и отдаваться этому искусству. Оставив торговое дело, в 1878-м грек основал первую профессиональную труппу, а затем 8 ноября 1887 года открыл театр по пр. Мира, 24. Об этом значимом событии сообщали издания Екатеринославской губернии и Санкт-Петербурга" - делится Ольга Демидко.

Помещение театра было обустроено достойно: большая сцена, место для оркестра, удобные кресла и 800 зрительских мест. Впоследствии его назвали „Зимним театром". Тот первый театральный сезон коллектив открыл постановкой Гоголя „Ревизор", где сыграл сам владелец театра.

С тех пор в Мариуполь стали приезжать различные театральные коллективы мастеров того времени — М. Кропивницкого, М. Старицкого, И. Карпенко Карого, П. Саксаганского. Выступали и итальянские, и цыганские труппы. (⚓) Греческий театр и ак

триса-герой ⚓ „Театры Мариупо ля располагались в разных помещени ях. В 1934 году открылся и летний театр. То есть было много разных площадок, где актеры могли высту пать. В 1933 году появился гречес кий театр с 24 артистами все в том же помещении на Мира, 24.

Труппа гастролировала по всему Со ветскому Союзу, но годы репрессий коснулись и ее: режиссер Даниил Теменги и другие артисты были расстреляны и репрессированы", — отмечает Ольга Демидко. ⚓

Большой след в истории страны оставила актриса Мариупольского

русского музыкально-драматического театра Людмила Родионова.

„Это была выдающаяся и талантливая женщина, которая была одной из 12-ти актеров Украины, получивших значимую медаль. У нее были интересные роли, затем она стала ведущей актрисой театра. Когда началась война, Людмила Родионова ушла на фронт и на своих плечах вынесла 40 солдат," – уточняет Ольга.

К слову, за боевые заслуги перед Родиной мариупольская актриса была награждена орденом Ленина, двумя орденами Красной Звезды,

двумя медалями „За отвагу" и дослужилась до звания гвардии старшего лейтенанта. О ее подвигах так же повествуется в книге „Портрет воина".

Легенда Сабуров

„Известнейшим в то время актером театра и кино был мариуполец Борис Сабуров. Он был настолько уникален, что его роли запоминались всем. Прежде чем выходить на сцену, он сам рисовал свой образ. Нередко его находчивость спасала актеров во время спектакля. Как рассказывала Светлана Отченашенко, как-то на выступлении одна молодая актриса забыла свои слова.

Тогда Сабуров, будучи маленького роста, неожиданно прыгнул к ней на руки, и актеры так обыграли сцену, что зритель не только не узнал о едва не случившемся провале актрисы, но и был восхищен эпизодом", рассказывает Ольга Демидко. Впоследствии экспромт был включен в спектакль, но как ни репетировали артисты, повторить сцену с тем же эффектом не получалось. (!) Открытие современного здания театра и гастроли! В 1960 году в Мариуполе наконец открылся полноценный театр в центре города. „В этом была бы

ная необходимость; чтобы открыть в городе театр после войны, мариупольцы подали прошение в Донецк. А поскольку в то время открывать театры можно было лишь в областных центрах, то в названии нашего в скобках значилось название города", — уточняет Ольга. По ее словам, театральное искусство Мариуполя 70-х годов знает немало интересных страниц. О нашем театре отзывались многие критики. „Наш был одним из лучших драматических театров во всем Союзе. А в 1974-м году наш театр впервые выехал в Москву с

несколькими спектаклями. После аншлагов в русской столице, актеры гастролировали в Вильнюсе, Таллине, республиканских городах. Спектакли шли на „ура". Тогдашнему зрителю запомнились многие артисты, художники и режиссеры „эксперимента театра" — завершает Ольга Демидко. ⚓ Да и деятели XXI века достойны отдельного слова: режиссеры Константин Добрунов, Анатолий Левченко, Станислав Напряхин, композитор Владимир Кожевников, актеры Александр Арутюнян, Светлана Отчешенко, и еще

многих других. Так, почти за 140 лет из неприспособленного к спектаклям амбара мариупольский драматический театр вырос до статуса академического.

11.10.2016 В мариупольском драмтеатре – Ада Роговцева в комедии „Будьте как дома", mrpl.city

Живая легенда украинской сцены, народная артистка Украины Ада Роговцева со знаменитыми столичными театральными актерами 29 ноября представит на сцене мариупольского драматического театра спектакль „Будьте как дома".

Как сообщили MRPL.CITY, в кассах театра стартовала продажа билетов. (!) Следует отметить, что „Будьте как дома" - это искрометная комедия, которую поставила дочь Ады Роговцевой, ученица Романа Виктюка и Петра Тодоровского - Екатерина Степанкова. Роли исполняют: Ада Роговцева, Ахтем Сеитаблаев, Галина Корнеева, Паша Ли, Влад Никитюк, Светлана Орличенко, Ольга Афанасова. (!) Главная тема комедии „Будьте как дома" - любовь вопреки. Это великое чувство в сердце одной из главных героинь Мариванны Дюпре, которую играет Ада Роговцева, появляется и расцветает в

одиноком сердце.

24.01.2017 Яна Іванова mrpl.city

К юбилею Ивана Франко в Мариуполе покажут спектакль „Сойкино крыло"

В драмтеатре Мариуполя премьера — к 160-летию Ивана Франко спектакль о пронзительной любви „Сойкино Крыло". Постановка малоизвестной новеллы Ивана Франко стала второй работой молодого режиссера Донецкого академического областного драматического театра Мариуполя Евдокии Тихоновой. По ее словам, работать на украинском языке ей пришлось впервые. „Это мой первый опыт постановки по украинской классике. В новелле очень интересная и совреме

иная лексика. Несмотря на то, что написана она 100 лет назад, язык живой и понятный современнику. Кроме обычных ролей, задействовали и мифический персонаж — сойку, рассказала Евдокия Тихонова. По её словам, в спектакле участвуют актеры театра, а главная роль досталась молодой актрисе Вере Шевцовой. Премьера спектакля „Сойкино крыло" состоится 25 января в 18:00.

ДрамТеатр Фейсбук
09.09.2020 Дуже приємним і смачним бонусом до вчорашнього душевного притому в Краматорську став цей приголомшливий витвір кулінарного мистецтва від Управління культури і туризму Донецької обласної державної адміністрації!

Науковій бібліотеці Маріупольського державного університету - 25!
За чверть століття наукова бібліотека Маріупольського державного університету пройшла шлях від бібліотеки гуманітарного коледжу до наукової бібліотеки класичного університету,

а її історія тісно пов'язана зі стрімким розвитком університету. Всі ці роки діяльність бібліотеки була спрямована на документальне та інформаційне забезпечення освітньо-наукових та виховних процесів свого вищого навчального закладу, на створення документального та електронного інформаційного середовища як ефективної складової його інфраструктури.

Корпус історичного факультету МДУ: тут розпочиналася історія університету та її бібліотеки.

Все розпочиналося у 1991 році, коли завдяки спільним зусиллям Маріуполь ського міського національно-культур ного товариства греків, Донецького державного університету та за під тримки Маріупольської міської ради наказом Міністерства вищої і сер едньої спеціальної освіти УРСР було відкрито Маріупольський гуманітар ний коледж Донецького державного університету. У користування ко леджу було надано бібліотеку суспіль но-політичного центру міського комітету КПУ, фонд якої відповідав переліку дисциплін, що вивчалися 102 студентами 5 спеціальностей.

Велику допомогу у поповненні фонду навчальною літературою надав Донецький державний університет. Всього ж на початок 1992 року бібліотечний фонд нараховував 36,8 тис. примірників. У той час структура бібліотеки складалася з абонементу та читальної зали. Перший завідувач бібліотеки – працівник Маріупольського міськвиконкому О. В. Дудник. Протягом 1992-1993 років бібліотеку очолювали вже справжні фахівці бібліотечної справи – О. В. Кузнецова та Н. В. Шевченко.

У 1993 р. гуманітарний коледж постановою Кабінету Міністрів України реорганізовано в

КЕРУЙ своєю РЕАЛЬНІСТЮ!
ОБИРАЙ ТЕ, ЩО ПОДОБАЄТЬСЯ

Design by litvinova_anna03

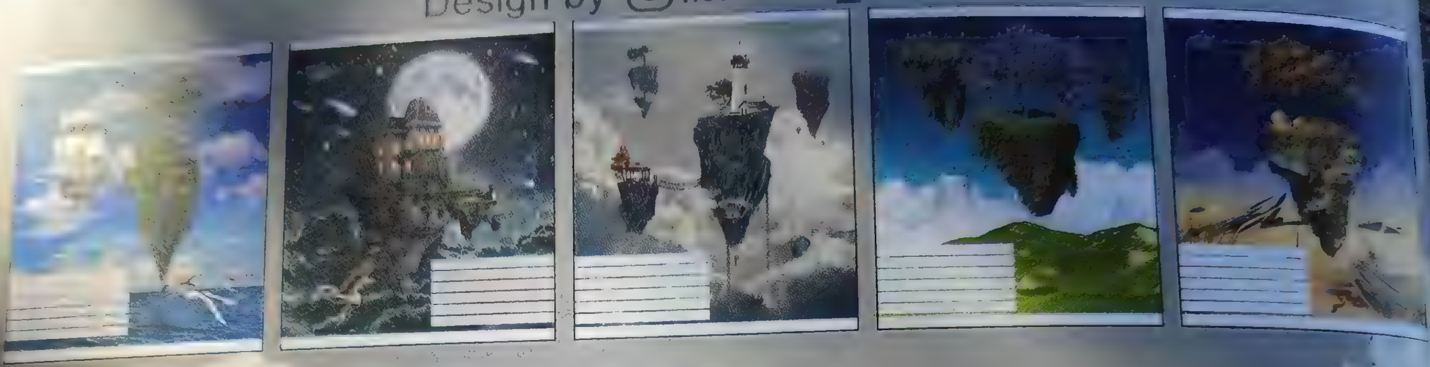

36

Серія «Летючий острів» №2318

(UA) Зошит учнівський загальний 36 аркушів у клітинку, АРТ. ТВ-7
(RU) Тетрадь ученическая общая 36 листов в клетку, АРТ. ТВ-7
(RO) (MD) Caiet 36 foi in patratele, ART. TB-7
ТУ У 22.2-24140504-003-2002

4 820058 223116

Виробник ТОВ РПА «БРІСК», 61093, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 117. Адреса виробництва: 61020. м. Харків, вул. Новомосковська, 4а, тел. (057) 783-31-24, e-mail: brisk-office@ukr.net, www.brisk.ua
Відповідає вимогам до виробів, що використовуються в освітньому процесі
Зроблено в Україні, 2023 р. Термін придатності необмежений

4
Молись за Україну!

Маріупольський гуманітарний інститут Донецького державного університету. Бібліотека гуманітарного коледжу стала бібліотекою Маріупольського гуманітарного інституту Донецького державного університету, а її завідувачем – Л.Б. Шендрік, яка самовіддано працювала за цією посадою до 2001 року і на долю якої прийшлося саме становлення бібліотеки.

Людмила Борисівна Шендрик

На кінець першого десятиріччя існування бібліотеки в її стінах працювало лише 9 співробітників, ентузіастів та фахівців своєї справи С.В. Назар'єва (нині – заст. директора), Л.В. Капканець (нині –

зав. сектору читальних залів) працюють у бібліотеці по цей час.

В ті роки бібліотека активно комплектувалася навчальною, науковою, довідковою та художньою літературою за спеціальностями інституту. Її загальний фонд якої на кінець 2001 року становив вже 109,9 тис. прим. Пріоритетом було визначено комплектування навчальною літературою. У формуванні фонду активну допомогу бібліотеці надавали викладачі, а в його обробці – студенти, для яких бібліотека стала найулюбленішим місцем проведення дозвілля. Інститут було визнано в Україні та Греції провідним центром вивчення новогрецької мови,

відродження культури і духовності греків України. Закономірно, що у 2002 році відкрився факультет грецької філології. У зв'язку з цим бібліотека почала комплектувати фонд грецької літератури: в основному це були благодійні надходження з Греції від установ та фізичних осіб. На кінець 2002 року фонд грецької літератури складав більше 7 тис. прим. навчальних, наукових та довідкових видань. Пізніше, вже у 2006 році, коли в університеті відкрилась бібліотека елліністичних студій „Костянтинос Левендіс", до неї було передано майже всю літературу грецькою мовою, крім навчальної. Зараз фонд навчальної грець

кої літератури налічує понад 4,6 тис. примірників. Саме у ці роки були створені довідково-бібліографічний сектор (з 2005 року – інформаційно-бібліографічний відділ), який і по цей час очолює професіонал своєї справи Г. В. Бурова, та сектор комплектування (з 2003 року – відділ комплектування та наукової обробки документів) під керівництвом Н. О. Ковтуненко. У зв'язку зі створенням у 1994 році філологічного факультету була відкрита читальна зала філологічних та психолого-педагогічних наук (з 2015 року – читальна зала факультету філології та масових комунікацій).

1997 рік для бібліотеки ознаменувався відкриттям читальної зали романо-германської філології (з 2014 року – читальна зала факультету іноземних мов), у якій по усій час працює провідний бібліотекар Л. О. Агко.

Читальні зали факультету іноземних мов і факультету філології та масових комунікацій.

З 2001 року до цього часу директор бібліотеки – А. П. Шакула. Впровадження новітніх технологій та нових форм роботи, розширення структури та збільшення штату бібліотеки – основні завдання, які постали перед нею.

Алла Павлівна Шакула

Друге десятиріччя існування бібліотеки було ознаменоване значними змінами у статусі інституту, що означилося й на статусі бібліотеки. У 2004 році за розпорядженням Кабінету Міністрів України Маріупольський гуманітарний інститут Донецького національного університету отримує статус університету. Бібліотека стала бібліотекою Маріупольського державного гуманітарного університету. 2010 рік став одним з найзначніших для університету і він отримав статус класичного і був перейменований у Маріупольський державний університет (МДУ). Бібліотека Маріупольського держав

ного гуманітарного університету стала бібліотекою Маріупольського державного університету. А вже наступного року рішенням вченої ради Маріупольського державного університету бібліотеці було надано статус наукової.

Корпус економіко-правового факультету; фахівець інформаційно-бібліографічного відділу бібліотеки проводить заняття зі студентами у читальній залі електронних ресурсів.

Відбуваються також значні зміни й у структурі бібліотеки. Основні з них:

2001 рік - відкриття читальної зали економіко-правового факультету (пров. бібліотекар - Т. І. Бондаренко)

2005 рік – у відділі комплектування та наукової обробки документів відкрито сектор каталогізації який зараз очолює О. В. Мулько. Рік потому у цьому ж відділі відкрито сектор комплектування та обліку документів під керівництвом Г. В. Запорожець, а у відділі обслуговування – сектор культурно-просвітницької роботи (зав. сектора – Д. А. Дунук);

2006 рік – відкрито відділ зберігання фондів, який очолила С. В. Натяма; відкриття відділу, що значно полегшило вирішення питань зі збереження фондів бібліотеки;

2007 рік – в інформаційно-бібліографічному відділі відкрито

сектор інформаційного обслуговування (зав. сектора – З. В. Гараєва);

2011 – у структурі бібліотеки відкрито відділ інформаційних технологій та комп'ютерного забезпечення, завідувачем якого стала О. В. Дейниченко; це дозволило вивести на новий рівень організацію процесів автоматизації та інформатизації бібліотеки; в структурі відділу обслуговування, який зараз очолює В. В. Калениченко, організовано абонемент наукової та художньої літератури (пров. бібліотекар – Л. В. Давидова).

Абонементи навчальної літератури, наукової та художньої літератури.

Зараз бібліотека має розвинуту структуру, до складу якої входять 5 відділів з 7 секторами, абонемент навчальної літератури, абонемент наукової та художньої літератури, 4 читальні зали з комп'ютеризованими читацькими місцями. Все це надає можливість оперативно задовольняти інформаційні та документальні потреби студентів, аспірантів, викладачів та науковців університету. Виконанню поставлених завдань сприяють дорадчі органи: рада при директорі бібліотеки та науково-методична рада.

З середини 2000-х років змінилися пріоритети у формуванні бібліотечного фонду. Рішенням вченої ради

університету основним напрямком у формуванні фонду було визначено комплектування наукового фонду. Зараз фонд бібліотеки має універсальний характер, комплектується вітчизняними, іноземними документами відповідно до спеціальностей на наукових досліджень університету та становить близько 160 тис. примірників.

У 2007 році було прийнято рішення про виокремлення із загального фонду бібліотеки фонду рідкісної та цінної книги, який зараз складає понад 600 примірників.

Фонд рідкісної та цінної книги

На цей час наукова бібліотека університету є одним з найбільших

книгосховищу Маріуполя, яке не тільки забезпечує освітньо-наукову та виховну діяльність університету, а й задовольняє різноманітні інформаційні потреби мешканців міста. Оперативне та ефективне інформаційне забезпечення наукової та навчальної діяльності університету неможливе без впровадження та використання новітніх інформаційних технологій, автоматизації бібліотечних процесів. Процес автоматизації бібліотеки розпочато у 2001 році зі створення електронного каталогу нових надходжень у програмі „MARK" (на той час бібліотека мала лише 1 комп'ютер). Цей процес вийшов на новий рівень, коли у 2004 році

для бібліотеки були придбані нові комп'ютери та бібліотечно-інформаційна програма „ІРБІС-32" (міні-версія). Створюються автоматизовані робочі службові місця та місця для читачів з вільним доступом до мережі Інтернет, до електронного каталогу та інших інформаційних ресурсів бібліотеки у локальній мережі.

Студенти працюють з електронним та традиційними каталогами бібліотеки

З 2005 р. розпочато організацію електронної картотеки статей та ретроконверсію бібліотечних фондів. Придбання у 2013 році ІРБІС-64 надало можливість організувати роботу зі створення електронної

бібліотеки, відкрити віддалений користувачам доступ до електронних інформаційних ресурсів бібліотеки. За раз обсяг власних електронних баз даних бібліотеки становить понад 133 тис. записів. Це - електронний каталог, електронна картотека ста-
тей, електронна бібліотека, „Праці викладачів МДУ", „МДУ у засо-
бах масової інформації" та ін. В межах проекту „Придніпровський корпоративний каталог" бібліотека ви-
конує аналітичний розпис всіх серій „Вісника Маріупольського держав-
ного університету", тим самим розпов-
сюджуючи інформацію про наукові над-
бання університету. Також бібліотека

приймає участь у проекті „Електронний каталог періодичних видань м. Маріуполя". ⚓ Інформаційному забезпеченню навчально-виховної та наукової діяльності університету сприяє веб-сайт бібліотеки, який почав діяти з 2012 року і на якому представлені власні та світові інформаційні ресурси, послуги бібліотеки, різні види бібліографічної та аналітичної інформації, у тому числі рекомендації з підвищення наукометричних показників праць науковців університету. Творцем сайту стала завідувач відділу інформаційних технологій О. В. Дейниченко. Протягом наступних трьох років поширювалося представництво бібліотеки в мережі Інтернет: були створені блоги „Библио. net"

Субъективно о книгах, библиотеках и библиотекарях" (автор – зам. директора С. В. Назар'єва), „БиблиОпус, О литературе, литераторах и не только" (автор – пров. бібліотекар Л. В. Давидова), відкрита група ВКонтакті (адміністратор – бібліотекар І кат. Н. Г. Силенко) та сторінка на Facebook „Бібліотека – науковцю" (адміністратор – С. В. Назар'єва), яка стала однією з дієвих форм надання інформації з питань наукової, науково-дослідної діяльності. Використання у своїй роботі інформаційних технологій дозволило бібліотеці значно збільшити спектр інформаційно-бібліотечних послуг, серед

яких – електронна доставка до
кументів, цілодобовий доступ віддa
лених користувачів бібліотеки до
власних електронних ресурсів бібліо
теки, вільний доступ до світових
інформаційних ресурсів та надання
тестового доступу до повнотекстових
комерційних баз даних. ⚓ Фахівцями
інформаційно-бібліографічного відділу
з метою виховання інформаційної
культури, прищеплення навичок роботи
з інформаційними ресурсами для студен
тів традиційно проводяться практич
ні та теоретичні заняття за тема
ми: „Пошук інформації в системі
ЭРБК", „Бібліографічний опис
документів", „Вимоги до написання
наукової роботи", „Науково-дослід

на робота – перший крок до професорської мантії". Для викладачів університету проводяться інформаційно-бібліографічні консультації з методики пошуку інформації за допомогою програми ІРБІС, а з 2014 року – науково-методичний семінар „Рекомендації з пошуку журналів у міжнародних наукометричних базах даних". Розпочато роботу зі збору інформації про наукові профілі науковців МДУ у пошуковій системі Google Scholar, проводяться консультації із створення та ведення наукового профілю авторів. Зібрана нашими співробітниками інформація передається до Національної бібліотеки України

ім. В. І. Вернадського для подальшого аналізу в рамках проекту „Біобібліографіка української науки". Також фахівцями виконуються бібліографічні та фактографічні довідки, надаються шифри УДК та ББК до наукових праць викладачів і студентів, здійснюються інформаційні супроводи науково-практичних конференцій, семінарів, що проводяться університетом та кафедрами.

Культурно-масові заходи бібліотеки: квест, пішохідна екскурсія, презентація книжкової виставки.

Бібліотекою завжди приділялася значна увага культурно-просвітницькій роботі яка спрямована на вихова

ння гармонійної особистості сту-
дента, на формування поваги до іс-
торії та культурної спадщини свого
народу, до світової культурної спадщи-
ни. Проведення заходів у значній
мірі визначені замовленнями кафедр
та уподобаннями студентів. Це –
диспути, квести, літературні вечори,
презентації, мультимедійні програми,
зустрічі з письменниками та іншими
цікавими людьми, краєзнавчі пітохід
ні віртуальні екскурсії та ін. Спів
робітниками відділу обслуговування ор-
ганізовуються тематичні перегляди лі-
тератури та перегляди нових надход
жень, які проводяться на факультетах.
Особлива увага приділяється органі

зації як традиційних, так і віртуальних книжкових виставок різних жанрів та напрямків, які розкривають фонд та особливо зацікавлюють користувачів. Останніми роками масові заходи проводяться й поза межами університету за проханнями бібліотек, установ та шкіл міста.

З 2012 року для бібліотеки визначилися нові напрямки діяльності: сприяння інтеграції університетської науки до світового наукового інформаційного простору, відстеження імпакт-факторів видань та індексів цитування вчених університету. Інформаційно-бібліографічним відділом, у співпраці з відповідальними секретарями серій „Вісника Маріупольського державного" університету," було

проведено роботу з включення цього видання до міжнародних наукометричних баз даних Index Copernicus, РІНЦ, а також Cyberleninka, що надало можливість просувати „Вісник Маріупольського державного університету" у відкриті міжнародні репозиторії наукової інформації: Google Scholar, OCLC World Cat, Соционет, Bielefeld Academic Search Engine (BASE), Registry of Open Access Repositories (ROAR), The Directory of Open Access Repositories (OpenDOAR), Research Papers in Economics (RePEc). В цьому році бібліотека розпочала роботу зі створення інституційного репозитарію, що буде сприяти подаль

ній інтеграції університетської науки до світової наукової комунікації. Науково-дослідна робота стала невід'ємною складовою діяльності бібліотеки починаючи з середини 2000-х років, та притаманна всім її структурним підрозділам. Поступово визначилися такі напрямки: вивчення складу, оновлення та використання фонду, вивчення колекцій фонду рідкісної та цінної книги, дослідження інформаційних потреб користувачів, впровадження та використання інформаційних технологій, створення бібліографічних покажчиків, краєзнавство. Бібліотекою проводилися соціологічні дослідження:

„Масова робота бібліотеки МДУ" (2010 р.), „Інформаційно-бібліо

графічні послуги бібліотеки МДУ"
(2011 р.), „Роль та місце художньої
книги в житті студентів" (2014 р.),
„Ефективність методів боротьби з
„боржниками" (2014 р.), „Задоволе
ність якістю обслуговування в читаль
них залах наукової бібліотеки Маріу
польського державного університету"
(2015 р.). У цьому році заплanова
но проведення дослідження „Електро
нна книга як форма читання студен
тів". За результатами краєзнав
чих досліджень підготовлено ряд
статей до збірників, періодичних та
енциклопедичних видань, довідковий
бюлетень „Архитектура Мариуполя.
Определения основных архитектурных
элементов, фрагменты истории архи

тектуры и градостроительства".
Надаються краєзнавчі консультації маріупольським журналістам з питань історії потенційних пам'яток архітектури Маріуполя та історичної цінності маріупольського некрополя. На міському телебаченні, за матеріалами краєзнавчих досліджень, сформувалися фільми циклу „Мариуполь. Былое"; прийнято участь у кількох телепрограмах. Краєзнавчий напрямок науково-дослідної діяльності бібліотеки веде О. В. Дейниченко, краєзнавець, член маріупольської спілки краєзнавців. У складі редколегії спілки вона приймає участь і у редагуванні краєзнавчих видань.

Видання, у редагуванні яких приймала участь О. В. Дейниченко

Щорічно, починаючи з 2013 року, бібліотека проводить науково-методичний семінар за результатами своєї науково-дослідної діяльності, а для бібліотекарів Маріуполя – семінари зі створення блогів, з методики розробки віртуальних екскурсій. Також бібліотека стала організатором III міської науково-практичної конференції бібліотек Маріуполя „Використання сучасних технологій у створенні бібліотечного інформаційного продукту" (2013) та науково-практичної конференції „Бібліотеки вищих навчальних закладів Маріуполя: сучасні тенденції розвитку" (2015).

Колектив бібліотеки

Колектив бібліотеки – команда ентузіастів та фахівців, які небайдуже ставляться до своєї роботи. Штат бібліотеки складається з 27 робітників з вищою бібліотечною та гуманітарною освітою, з яких значна кількість – випускники університету. Велика та постійна увага надається підвищенню професійного рівня: співробітники проходили курси підвищення кваліфікації на базі Луганського державного інституту культури, в Університеті менеджменту освіти НАПН України, на дистанційних курсах „Куратор змісту" на базі НТУ „ХПІ", приймають участь у міжнародних та республіканських науково-практичних конференціях

семінарах, вебінарах. Перспективи свого розвитку бібліотека бачить у подальшому впровадженні і використанні у своїй практичній діяльності новітніх інформаційних технологій, подальшому розвитку власних інформаційних електронних ресурсів, корпоративній діяльності за участю провідних бібліотек країни та установ, у міжнародному співробітництві щодо створення єдиного освітнього та наукового інформаційного простору.

Міський фестиваль аматорських театрів „Маріуполь театральний"
20.12.2021 Ольга Демідко mrpl.city

Щорічний міський фестиваль аматорських колективів „Маріуполь театральний", що проводиться за підтримки Департаменту культурно-громадського розвитку Маріупольської міської ради, завершено. Час дізнатися його результати. Головна мета фестивалю — популяризація творчості аматорських театральних колективів міста, на мою думку, досягнута. Цьогоріч фестиваль довів, що попри

всі карантинні обмеження він є важливим і затребуваним. Директорка Департаменту громадсько-культурного розвитку Маріупольської міської ради Діана Трима зазначила, що

„Фестиваль проводиться одинадцятий рік і на нього дуже чекають. Кількість заявлених вистав зросла. У нас навіть залишається та ж сама кількість режисерів, але зростає кількість колективів, з якими працює цей режисер".

Директорка Центру культу

ри „Лівобережжиті" Тетяна Обедкова підкреслила, що „такі фестивалі дуже потрібні. Кожен аматорський колектив хоче бачити себе на великій сцені. І ми докладаємо всіх зусиль, щоб рівень цих колективів відповідав великим сценам".

Оскільки колективи, які стали учасниками фестивалю, є не зовсім рівними за своїм складом, віком та виконавським рівнем, організатори вирішили відмовитися від оцінювання театрів. Головним суддею став глядач, адже саме завдяки кількості відвідувачів можна визначити,

який з аматорських театрів є найбільш популярним і затребуваним у публіки. Всі театри отримали дипломи учасників та цінні подарунки, які будуть корисними для роботи театрального колективу. Вже другий рік поспіль Департамент культурно-громадського розвитку Маріупольської міської ради намагається робити унікальні незвичні подарунки всім колективам. Їх створюють на замовлення з логотипом фестивалю. ⚓ Особливими локаціями фестивалю

стали „Центр сучасного мистецтва „Готель Континенталь" та Маріупольський ляльковий театр. Начальниця культурно-освітнього відділу Департаменту культурно-громадського розвитку Маріупольської міської ради Євгенія Бузук пояснила, чому вирішили обрати лише дві локації. Вона наголошує, що „У кожного фестивалю є свої вимоги. І приїхати грати на невідому сцену – для кожного колективу – випробування. В тім повинен з'явитися азарт, театр

намагатиметься зробити касу і зіграти краще та потужніше".

На фестиваль Міські аматорські театри, серед яких Перша театральна школа-студія, театр авторської п'єси „Conception", народний театр „Театроманія", театр-студія „Фенікс", Театр юного актора, Маріупольський театр ляльок, театр „Тезіс", Театральна артіль „Драмком" і театр „Грані" підготували зовсім різні вистави – драми, комедії, пер

формансы, а також дитячі спектаклі. Деякі з них встигли полюбитися глядачам, а деякі — ще зовсім „свіжі". Загалом у підготовці до фестивалю взяло участь понад 100 акторів. Для кожного колективу важливо представити свою творчість і почути думки глядачів. ⚓ Першим представив свою виставу Зразковий театр „Грані". Режисерка Наталя Данілова, талановита педагогиня, яка зуміла прищепити юним маріупольцям любов до театрального мистецтва. Участь у подібних заходах для колективу

дуже потрібна і важлива, адже
через карантин Зразковий театр
„Грані" вже давно не представ-
ляв свою творчість. 16 юних ак-
торів віком від 10 до 16 років
на чолі з режисеркою підготува-
ли яскраву прем'єру – казку
„Маленька баба Яга".
Театр авторської п'єси
„Концепція" представив веселу,
легку, динамічну виставу
„Сільські комедії". Художній
керівник і режисер колективу
Олексій Гнатюк заснував ще
один колектив – театр юного

актора „Тезіс" (режисерка Ганна Лафазан), який теж став учасником фестивалю і виступив зі спектаклем „Лев, чаклунка та платтяна шафа".

Учні першої театральної школи та актори Театру юного актора за участю Ірини Анатоліївни Руденко, Михайла Загреба та актриси Народного театру „Театроманія" Марії Бойко виступили з виставою „Аляска", присвячену пошуку щастя. Це дійство підготували в рамках проєкту Мара

фон міжнародних резиденцій.
Її режисер Евангелос Космідіс наголосив, що з моменту прем'єри змінив деякі акценти та зробив спектакль ще більш цілісним. Цікаво, що Евангелос Космідіс буде й надалі ставити вистави з акторами театру юного актора та театру ляльок, адже режисер налагодив контакт з усіма дітьми і відпускати його не хочуть.
Наразі вже відомо, яка вистава мала найбільший попит. Це спектакль Театру ляльок „Як

Петрушка вчитись не хотів"
(художня керівниця і режисерка - заслужена діячка естрадного мистецтва України - Ірина Руденко).

Для кожного режисера цей фестиваль є цінним і корисним досвідом. Зокрема, художній керівник і режисер Народного театру „Театроманія" Антон Телюбізов наголосив, що

„цей фестиваль для нас - це дуже знакова театральна подія, бо хочеться подивитися і на інші колективи, і також показати свій рівень".

Колектив „Театроманії" показав постановку Альони Горгоц „У відкритому морі" за п'єсою Славомира Мрожека. Сюжет, на перший погляд, простий: троє елегантно одягнених чоловіків дрейфують на плоту у відкритому морі. Дивом переживши корабельну аварію, вони залишилися практично без провізії. Коли їстівні запаси добігають кінця, перед джентльменами постає питання, як вижити. Акторам Народного театру Театроманія було нелегко працювати з таким серйозним ма

теріалом, але для них це дуже цікавий і цінний досвід.

Театр юного актора

(художня керівниця і режисерка - заслужена діячка естрадного мистецтва України - Ірина Руденко) представив виставу „Ввечері третього дня" за розповідями Надії Тефі та Аркадія Аверченка. Дія відбувається в одній із дворянських садиб, адже раніше не було оздоровчих таборів, батьки привозили всіх дітей в садибу і залишали на гувернантку та нянечку, ак

торам було не зовсім легко за
нуритися в минулу епоху, адже
і постава, і мелодика мови,
і загалом виховання були в
той час зовсім іншими.

Театр „Фенікс" (режисер –
Ігор Куращко) виступив з
виставою „А ви буваєте в
театрі?" Події спектаклю роз
гортаються на початку XX ст.
Вистава створена за оповідання
ми відомого російського драма
турга Аркадія Аверченка, розпо
відає про театр, життя артис
тів та жінок, які прагнуть

бути потрібними і коханими.
І режисер, і актори сподіваються, що яскравий комедійний сюжет сподобається їхнім глядачам.

Останнього дня фестивалю свою виставу „Гра" презентував колектив Театральної артілі „Драмком" (художня керівниця та режисерка — Наталя Гончарова). Спектакль поставлений за мотивами п'єси британського журналіста і автора детективних розповідей Ентоні Шаффера. Літній аристократ, процвітаючий

автор детективних романів, який звик сприймати життя як гру і граючи принижувати людей, не очікував зустріти гідного суперника, здатного відповісти тією ж монетою. І в цій непростій історії, звичайно ж, замішана жінка...

У виставі задіяно всього два актори. Спектакль тримає в напрузі до самого кінця і підні має важливі актуальні соціально-психологічні теми.

Для режисерів та акторів цей фестиваль є унікальною

можливістю яскраво пред
ставити свій колектив і роз
ширити свою аудиторію. Зо
крема, учень першої театраль
ної школи артист Театру
юного актора Євген
Мінаєв поділився, що дуже
хоче, щоб про театр дізна
лося більше жителів Донець
кої області і, щоб після фес
тивалю колектив зміг працюва
ти ще потужніше.

Організатори сподіваються,
що наступного року фестиваль
матиме продовження. Дирек
торка Департаменту культур

но-громадського розвитку Маріуполя Діана Трима наголосила, що вона дуже радіє, що, попри карантинні обмеження, фестиваль все ж вдалося провести. Всі учасники, які були заявлені, змогли взяти участі в фестивалі. Всього на фестивалі виступили 9 колективів, серед них: 3 дитячих колективів, 3 підліткових та 3 дорослих. На усіх виставах були повні зали. Майже повністю розпродані квитки. Це свідчить про високий інтерес містян до ара

торського театрального мис
тецтва Маріуполя. Діана
Володимирівна вважає, що цього
року фестиваль відбувся набага
то краще, ніж раніше і сподіва
ється, що наступний міський
фестиваль аматорських театрів
„Маріуполь Театральний" ста
не ще більш масштабним та
яскравим. Фото Євгена Соснов
ського, Народного театру „Теат
романія", театру „Фешіс" та
Ольги Демідко.

Анатолій Левченко – театральний новатор Маріуполя
06.06.2019 Ольга Демідко
mrpl.city.

Режисера і сценографа Анатолія Миколайовича Левченка можна вважати справжнім театральним реформатором Маріуполя, адже він завжди прагне до нового, незвіданого, не боїться руйнувати стереотипи і вибудовувати нову художню реальність – відкриту, чесну, безкомпромісну. Завдяки творчості Анатолія Миколайовича театральна культура Маріуполя отрима

на потрібний поштовх для роз
витку, тому посприяли як ук
раїнські вистави режисера, так
і його сміливі спроби у виставах
знайти відповіді на гострі та
актуальні питання.
Народився Анатолій в м. Семи
палатинськ (Казахстан). Його
дід був розкуркулений і засла
ний туди з Кіровоградської об
ласті ще в довоєнні роки.
Батьки режисера мають ук
раїнське коріння. Завдяки
матері, яка працювала виклада
чем літератури у педагогічно
му інституті, Толя з братом

мали можливість багато чи
тати і всебічно розвиватися.
Анатолій Миколайович підкрес
лив, що його мама була „при
хованим дисидентом", читала
багато самвидаву і виписувала
безліч журналів (виходило десь
на 500 рублів на рік, в той час
як її зарплатня на місяць скла
дала 110 рублів). Анатолію з
дитинства була властива деяка
артистичність. Закінчив серед
ню та музичну (скрипка) шко
ли у 1996 році. У роки
служби на Балтійському та

Північному флоті. У нього вже сформувалася тверда впевненість в тому, що після служби він вступатиме до театрального інституту.

У 1989 році Анатолій Миколайович вступив до Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого та в 1994 році закінчив його з присвоєнням кваліфікації спеціаліста за спеціальністю „режисура". Цікаво, що в цьому ж інституті Анатолій додатково навчався в лабораторії сценографії Михайла

Френкеля - заслуженого художника України, тоді - головного художника в Театрі імені Лесі Українки. Викладання Михайла Адольфовича надихнуло режисера на докладне вивчення сценографії, адже він вийшов за межі звичайної програми, що, безумовно, знадобилося йому в майбутньому. Анатолій почав ставити вистави з 3 курсу, адже був дуже обдарованим і здібним студентом. Під час навчання Анатолій поїздив по різним фестивалям,

стажувався в Миколаївському, Луганському та Чернівецькому театрах. Часто їздив переглядати кращі вистави до Москви. У Маріуполі залишився завдяки особливій симпатії до міста, особливо сподобалося море. Також на рішення залишитися вплинуло бажання „молодої крові" тогочасного директора театру Котова Олександра Миколайовича. Так, Анатолій Миколайович у 1994 році почав працювати режисером і сценографом в Донецькому

академічному обласному дра
матичному театрі (м. Маріуполь)
Здається, творча енергія
Анатолія Левченка ніколи не
вичерпається. За час своєї діяль
ності він вже встиг поставити
75 вистав. Найвизначніші його
постановки мають насичену
творчу енергію, авторську ре
жисуру, чітке визначення ху
дожнього потенціалу, на маріуполь
ській сцені він створив цілу га
лерею різноманітних вистав
сучасного та класичного репер
туару, серед яких: „Трьохгро

шова опера" Б. Брехта,
„Вишневий сад" А. Чехова,
„Лоліта" Е. Олбі, В. Набокова,
„Маленький принц" А. Де-Сент-Екзюпері, „Аліса в Країні Див" Л. Керрола", „Пейзаж" Г. Пінтера
„Ніч перед Різдвом" М. Гоголя,
„За зачиненими дверима" Ж.-П. Сартра, „Острів скарбів" за Р. Стівенсоном, „Останній подвиг Ланцелота" за Є. Шварцем та багато інших.

Водночас сценографія Анатолія Миколайовича відрізняється вишуканістю в фарбах,

формах, грою світла і миттє
вою трансформацією декорацій.
Наш герой неодноразово поєдну
вав основну діяльність з робо
тою художника-постановника
і завідувача художньо-постано
вочної частини у театрі. Як
художній керівник курсу і пе
дагог з акторської майстерно
сті з 2010 року веде курси в
Першій Маріупольській театраль
ній школі-студії.
Лауреат і дипломант міжнарод
них і регіональних театраль
них фестивалів „Херсонські

ігри", "Мельпомена Таврії", "Дні Чехова в Ялті", "Театральний Донбас", "Homo ludens", "Андріївський-фест". Сценограф став учасником Другої обласної виставки художників театру "Laterna Magica" (Донецьк, 1997 р.) Також представив персональну виставку "Портрет сценографа Анатолія Левчика", що проходила у 2009 році у виставковому залі сучасного мистецтва ім. А. Куїнджі.

Маріупольці знають Анатолія

Миколайовича як відповідального та свідомого громадянина, справжнього патріота своєї країни. Він — учасник „Революції на граніті" в буремних 90-х. Не стояв осторонь і на обох маріупольських майданах — в 2004-му і 2014-му. У 2017 році був нагороджений медаллю „За жертовність та любов до України" УПЦ (КП). У тому ж році (до вересня 2018 року) виграв конкурс та працював Головним режисером в Донецькому академічному обласному драматичному

театрі (м. Маріуполь).
Двічі одружений. З першою дружиною, актрисою театру і кіно Еммою Черпавською розлучилися добрими друзями.
Цікаво, що це саме вона наштовхнула режисера на українські теми, хоча сама сьогодні живе в Москві. У режисера два сини: Андрій і Артем. Старший працює звукорежисером в московському театрі. Дружина Анатолія Анна цілком і повністю підтримує його у всьому. Режисер підкреслює, що без під

тримки і розуміння коханої дружини не зміг би реалізувати все заплановане. У Маріуполі Анатолій Миколайович любить місця, сповнені живою історією: Гампеловський спуск, Слобідка, закинуті парки, любить гуляти і в Приморському парку. Надихає читання. Для Анатолія Левченка професія – це і хобі, і задоволення. Вважає, що сучасний театр в Маріуполі – це театр соціального звучання, що вимагає

більш відповідального ставлення до всіх постановок.

Відомо, що авторитет режисера завойовується не проголошеними гаслами, а творчою працею. Своїми постановками Анатолій Миколайович вже давно заслужив звання режисера-експериментатора. Восени цього року митець планує відкрити свій театр у Маріуполі-

„Terra incognita: свій театр, для своїх", який стане новим майданчиком для найбільш унікальних і оригінальних рішень режисера. Також від

будеться виставка сценогра фічних робіт і представлений буклет Левченка-сценографа.

Улюблена книга: читає дуже багато, віддає перевагу розумній поезії, зокрема любить вірші Юрія Андруховича, Ліни Костенко, Йосипа Бродського, Бориса Пастернака. Окреме місце в читанні займають Володимир Набоков, Альбер Камю, Франц Кафка, Микола Гоголь. Улюблені фільми: „Форест Гамп", „Куди приводять мрії". Курйозний випадок з

Життя: У 1992 році Анатолій Миколайович проходив стажування у Чернівецькому театрі, адже дуже хотів поставити вистави українською мовою. І все ж завдяки неабиякій наполегливості та цілеспрямованості у нього вийшло потрапити до Чернівців. Ставив класику – Михайла Старицького. Але один актор, вже літнього віку, Вадим Іванович Нечипоренко, приходив до молодого режисера з великою книгою і начебто слідкував, щоб режисер не відходив від оригінального тексту. Анатолій

Миколайович через це дуже нервував. Так продовжувалося кожну репетицію. На останній молодий режисер не витримав і подякував акторові, що той так ретельно стежить за його роботою. Але коли звертався до актора, не отримав жодної відповіді. Як виявилося, Вадим Жа... повинч дуже втомлювався перед репетиціями і після своїх слів міцно і солодко засинав, а книга закривала його від очей режисера та інших акторів.

Порада маріупольцям:

Частіше думайте про

себе! Не жалійте себе, а саме – думайте! людині властиво ставити крапку, але ніколи не ставте крапки, адже ніяких крапок не існує. Життя весь час триває! Якщо щось закінчилось погано, то нічого не закінчилось. Пам'ятайте, закінчується завжди все добре!

26.03.2019 Володимир Кожевніков: керівник професійного театру Маріуполя mrpl.city
Ольга Демідко

З нагоди чудового свята – Всесвітнього дня театру,

який щорічно відзначається
27 березня, пропоную познайо
митися ближче з вишуканим
і відповідальним керівником
професійного театру Маріуполя-
Володимиром Володимировичем
Кожевніковим, який з 2016 року
обіймає посаду генерального ди
ректора Донецького академічно
го обласного драматичного театру
(м. Маріуполь).

Володимир народився в селі
Урада Куединського району
Пермського краю, куди його
батьки-медики були спря

мовані за розподілом на роботу. Мама, Валентина Федорівна, працювала фельдшером-акушеркою, батько, Володимир Олександрович, завідував лікарнею. Цікавитися музикою маленький Володимир почав ще в дитинстві, вже в 4 роки він отримував призи на регіональних конкурсах. А ще у хлопчика були улюблені іграшки - маленькі піаніно і скрипка, і, почувши по радіо мелодію, він намагався відразу її підібрати. Оскільки у віддаленому селі отримати музичну освіту

можливостей не було, сім'я переїхала на батьківщину мами до Маріуполя. Мама влаштувалася на станцію швидкої медичної допомоги, батько почав працювати в ковальському цеху „Азовмаша", а юний Володимир вступив до музичної школи №5 по класу акордеона. У Маріуполі на сім'ю чекало поповнення – народилася молодша доночка Наталя. Після закінчення музичної школи і восьмирічки хлопець вступив до музичного училища.

Вищу освіту Володимир Кожевніков отримав на диригентсько-оркестровому відділенні Орловської філії Московського державного інституту культури. За роки навчання Володимир був учасником студентського ансамблю народних інструментів, який щороку виїжджав з концертами в сільські райони. За часи був збігом обставин його май бутня дружина Наталя вчилася на тому ж відділенні. Молоді люди одружилися ще в період студентства, в 1985 році. Завдяки справжньому коханню

та спільним інтересам (обидва музиканти) їм вдалося створити міцну і щасливу родину. Наталя в усьому підтримує чолові і пишається ним. Вільний час Володимир полюбляє проводити з родиною та друзями на природі.

Після випуску наш герой проходи(в) службу в місті Броди Львівської області радіорозвідником у військах спецпризначення. На службі не вистачало музики, але цей період став важливим етапом на шляху становлення Володимира як особистості.

Працювати в Маріупольському театрі Володимир Володимирович почав з 1991 року. На посаді завідувача музичною частиною він пропрацював близько 25 років. Неабиякий талант і невтомна праця допомогли йому створити музичне оформлення понад ста вистав, урізноманітнити театральний репертуар, написавши авторську музику для багатьох постановок. Зокрема, завдяки Володимиру Кожевнікову маріупольський глядач побачив вперше на сцені обласного театру мюзик

ми „Острів скарбів" та „Червоні вітрила". Роботи композитора неодноразово відзначалися нагородами на театральних конкурсах і фестивалях. А у 2012 роції він став переможцем конкурсу „Маріуполець року" в номінації „За розвиток культури та внесок в духовне виховання містян". Авторська музика Володимира Кожевнікова відрізняється оригінальністю музичних тем, вишуканістю стилю і форми, проникливою мелодійністю. Робота композитора перетворила музику в дієву опору режисер

36

СЕРІЯ №31401

36КВ5 МІКС

2 020614 073014

ЗОШИТ ЗАГАЛЬНИЙ 36 аркушів (клітинка)

Україна, ТОВ «Тетрада», 08161, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Тарасівка, вул. Київська, 77/9; Тел.: +38(067)231-67-06

Використання в закладах освіти України дозволяється

ТУ У 17.23.13-30.00-21682819-001-2019; **Арт.**: 4В003-21682819. К36

Термін придатності необмежений. Дата виготовлення: 2022р.

www.tetrada.ua; e-mail: tetrada@ukr.net

ISO 9001

БЕЗПЕЧНО для Вашої дитини!

003

4 820049 490084

EN: [illegible] Kievskaya str., Tarasivka village, Kyiv-Svyatoshinsky district, Kyiv region, 08161, Ukraine [illegible]

RO: [illegible] Ucraina 08161, regiunea Kiev, raion Kievo-Svyatoshinsky, s. Tarasovka, strada Kievskaya [illegible]

RU: [illegible] Украина [illegible] Киево-Святошинский р-н, с. Тарасовка, ул. [illegible]

MD [illegible]

ТЕТРАДА
Все буде Україна!

ського задуму, створюючи ритмічну та емоційну основу акторської гри. Бездоганний музичний смак і високий професіоналізм притаманні аранжуванням, зробленим В. Кожевніковим. Маріупольські глядачі захоплюються здатністю композитора відчувати події у виставі, вміти точно передати потрібну атмосферу.

Творчий підхід, виняткова відповідальність, надійність і зацікавленість завжди відрізняли Володимира Володимировича в роботі з режисерами та артистами театру. А це багатий досвід роботи і відповідна освіта

вели його до заслуженого
звання у 2016 році художнім
керівником і генеральним дирек
тором Донецького академічного
обласного драматичного театру
(м. Маріуполь).
Завдяки зусиллям генерального
директора у театрі виникла
необхідна робоча атмосфера.
Володимир Володимирович ство
рює потрібні умови для багатогра
нного розвитку акторів. Сьогодні
репертуар театру відрізняється
високим рівнем, розмаїттям,
багатою палітрою художніх
засобів, які використовуються під
час постановки вистав. Водночас

драматичні актори відчули прагнення до вокального самовираження. Більшу частину постановок театру зараз можна вважати повноцінно музичними.
Колектив Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполь) на чолі з Володимиром Володимировичем готовий дивувати маріупольського глядача, „розкриватися" та яскраво виявляти свої здібності у спільній справі, тому ми можемо очікувати від них нових мистецьких звершень та творчих успіхів.

Особисто для мене маріупольський театр посідає особливе і

неповторне місце в історії української мистецтва. І я відкрито пишаюся тим, що театральна культура Маріуполя відрізняється унікальністю і неабиякою самобутністю, а завдяки мудрому керівництву Володимира Володимировича професійний театр міста лише примножує свої здобутки.

Улюблені книги Володимира Володимировича: „Мистецтво війни" Сунь-Дзі, „Соляріс" Станіслава Лема. Курйозний випадок з життя: Після закінчення музичної школи

Володимир Володимирович засумнівався у виборі професії. Тоді батько взяв його з собою на роботу і влаштував екскурсію ковальським цехом. Юнак був вражений, в яких умовах працюють робітники, йому здавалося, що від гуркоту земля їде з-під ніг. Саме тоді він зрозумів, що завод – це точно не його професія. Улюблені фільми: „Список Шиндлера" Стівена Спілберга (неймовірний саундтрек).

Порада маріупольцям: „Любіть себе, любіть свою родину, любіть свою країну. Не забувайте театр, бо він теж потребує любові! Тоді все буде добре!

Василь Крягок: життєвий шлях, осяяний музикою, mrpl.city, 19.03.2019, Ольга Демідко.

Тридцять років назад у Маріуполі з'явився неповторний і самобутній камерний оркестр „Ренесанс", який сьогодні є справжньою прикрасою і невід'ємною частиною музичного життя Маріуполя. Його незмінний керівник, заслужений діяч мистецтв України Василь Михайлович Крягок у цьому році відсвяткував ювілей - 65 років. Творчий і життєвий шлях Василя Михайловича, немов осяяний

музикою, вражає енергійною діяльністю, наполегливістю, винятковими організаторськими здібностями і великою кількістю здобутків, завдяки яким маріупольці отримали унікальну можливість – насолоджуватися у власному місті класичною музикою. Василю Михайловичу вдалося створити високваліфікований професійний камерний оркестр, відомий не тільки в Україні, а й далеко за її межами, який гастролював у Польщі, Угорщині, Словаччині, Росії. Про нашого героя, який вже давно отримав визнання в українському мистецькому середовищі, міститься інформація в „Енциклопедії сучасної Ук

раїни" та „Енциклопедії державних нагород України".

Василю Михайловичу присвятив книгу доктор технічних наук, професор, академік АН вищої школи України Ігор Володимирович Жежеленко – „Диригент і його оркестр". Василь Крячок щорічно невтомно дивує новими звершеннями, своїм талантом та віддайністю обраній справі.

Народився Василь Михайлович 1 березня 1954 року в селі Поляна, неподалік від Умані, в родині службовця і громадського діяча. Музичну освіту здобув в

Уманському державному музичному училищі і Астраханській державній консерваторії на оркестровому факультеті де отримав спеціальність „Тромбон". Після закінчення консерваторії та проходження строкової служби працював викладачем Маріупольського музичного училища.

З 1982 року разом з дружиною скрипалькою Ларисою Галлою, був зарахований за контрактом в групу радянських військ у Німеччині, до військового оркестру, де до 1988 року працював на різних музичних посадах, зокрема диригентом.

Повернувшись до Маріуполя, викладав у дитячій музичній школі №1, пізніше повернувся до Маріупольського державного музичного училища. Загалом Маріуполь для музиканта став рідним, одним з найулюбленіших місць вважає міський сад. Коли Василь Михайлович працював у нашому місті, його не покидала мрія створити перший у Маріуполі професійний оркестр. На щастя, цій мрії судилося здійснитися. 17 квітня 1989 був заснований ансамбль старо

винної музики „Ренесанс", до якого увійшли 15 молодих виконавців. З 1994 року оркестр рішенням Маріупольської міської ради отримав статус муніципального професійного творчого колективу, став бюджетним закладом, і був включений в реєстр культурних закладів Міністерства культури України. В. М. Крячка було призначено художнім керівником та диригентом.

Нині в складі камерного оркестру 25 артистів. Кожного року „Ренесанс" змінюється, набуваючи нового, більш глибокого звучання.

Завдяки рідкісному поєднанню комунікабельності і вмінню організовувати та працювати час, з Василем Михайловичем легко і, головне, приємно співпрацювати як молодим перспективним, талановитим музикантам-початківцям, так і всесвітньо відомим майстрам сцени.

У репертуарі оркестру понад 500 творів золотої світової класики різних авторів, епох і стилів (зокрема, А. Вівальді, Й. С. Баха, В. А. Моцарта, Л. В. Бетховена, Дм. Шостаковича, С. Прокоф'єва, М. Скорика та

багатьох інших класиків української та світової музики). Водночас оркестр виконує фрагменти опер та оперет, романси, експериментує, поєднуючи музику з поезією в літературно-музичних композиціях („Євгеній Онєгін", „Заметіль", „Кармен", „Мати" та інші) за участю відомих акторів драматичного театру.

Василь Михайлович завжди велику увагу приділяє роботі з дітьми та молоддю. Більше ніж десять років організовує і проводить міжнародні та всеукраїнські дитячі музичні конкурси і фестивалі, на яких

конкуренти мають можливість
грати з оркестром.
У 2006 році оркестр „Ренесанс"
випустив перший музичний
компакт-диск (звукорежисер
М. Дідик, м. Київ). У 2012 році
спільно з Остапом Шутком (скрип-
ка) було випущено музичний
компакт-диск „Для милих
Дам!"
Сьогодні В. М. Крячок вико-
нує обов'язки директора Маріу-
польської камерної філармонії,
яка офіційно з'явилася в місті в
травні 2018 року. На роботу
Василь Михайлович не шкодує

ні часу, ні сил. Його дивовижна енергія, наполегливість та ентузіазм надихають і запалюють учасників колективу. На відпочинок залишається не так багато часу, наш герой зізнається, що не пам'ятає, коли востаннє читав книжку чи переглядав фільм. Але, коли працюєш за призначенням, втомлюватися не встигаєш.

У истоков „Ренессанса".
30 лет великой музыки Мариуполя

Не один десяток лет для мариупольцев они разгадывают нотную математику великих композиторов

…ших эпох и современности.

Город обязан „Ренессансу" не только несколькими тысячами концертов, интересных творческих проектов, но и открытию камерной филармонии музыки немного позднее. В Мариуполе уже есть поколение, которое выросло на музыке „Ренессанса" и бывавшее на ранних его выступлениях.

Вспоминая прошедшие годы, главный дирижер Василий Крячок отмечает, что именно музыка и искусство, желание передать прекрасное слушателю являются основной движущей силой вдохновения

артистов. Тысячи часов репетиций, нотных переложений, труда до поздних ночей, сыгранных программ и гастролей были и остаются с „Ренессансом". Сегодня, следуя названию оркестра, коллектив возрождает музыку и глубину чувств в сердцах своих зрителей.

„Ренессанс начинался 30 лет назад с небольшой группы энтузиастов еще в советские времена. Тогда я приехал из Германии, преподавал в Школе исскуств и училище, мне было всего-навсего 35 лет. Каждый год проходили конкурсы преподавательских коллективов учебных заведений, чтобы

педагоги не только теоретически обучали детей, но и не забывали свой инструмент. Для участия в одном из областных конкурсов собрался небольшой ансамбль: часть скрипок, две виолончели, фортепиано, я как тромбонист. Отыграв, участники не захотели расходиться, и мы решили исполнять для мариупольцев, озвучивать выставки в музее, готовили программы своими силами. Так и заявили о себе". - Василий Крячок.

Участие в конкурсе 17 апреля 1989 года стало ~~окр.~~ отправной

точкой для будущего оркестра Мариуполя. Тогда он назывался Ансамблем старинной музыки и исполнял барокко. В первом составе было только восемь человек, из которых трое продолжают играть до сих пор. В 90-х оркестр стал самоокупаемым, сотрудничал с различными фондами и меценатами. А на 18-й сессии горсовета депутаты проголосовали о включении оркестра в число культучреждений города и внесении его в реестр Минкульта как концертного коллектива с 1 января 1994 года. Так „Ренессанс"

стал муниципальным. Сегодня он состоит из 28 профессиональных артистов, любящих свое дело.

„С того времени началось наше путешествие по миру музыки и исскуства - мы объездили Приазовье, Украину и зарубежье. Так мы и стали камерным оркестром. Сегодня собираем полный зал, а начинали с 17 человек на сцене и 14 в зале. В 89-м мы базировались в первой музыкальной школе, занимались в подвальчике за ДОСААФом. В фонде культуры обещали хорошие

условия, но в итоге у нас ничего не было, сыпался потолок, ни одного стула, пользовались от ремонтированной студенческой мебелью, играли на собственных инструментах. Как-то даже со седствовали с крысами. И оркестр вместе со мной не выдержал таких условий, и мы попросились в ДК „Азовсталь", где пробыли 17 лет, потом девять лет в Школе искусств. Сегодня в камерной филармонии мы чувствуем себя на своем месте" – Василий Крячок

В „святая святых" оркестра удалось побывать и MKPL. СПБ. Главный дирижер „Ренессанса" показал несколько комнат бомбо убежища Школы искусств – место недавней „прописки" коллектива. Здесь все проникнуто творческой атмосферой и любовью к музыке: афишами, от старых до недавних, обклеены все стены, на видном месте грамоты, в одном из уголков фортепиано. Проходя мимо каждой афиши, Василий Крочак рассказывает о том или ином концерте и

отмечает, что практически каждый из них повторил бы. Нотных собраний у „Ренессанса" немало, на некоторых партитурах печать дирижера.

„На этой полке ноты только на букву „Б". А вот этому шкафу лет больше чем мне, его нам подарили, здесь мы храним и ноты, и инструменты. Какую-то часть библиотеки уже перевезли в филармонию. Порядок в помещении наводили вместе с Дианой Приймой" – Василий Крячок

Название оркестру предложила скрипачка и бывший художественный руководитель Лариса Гама. Это было на одном из чаепитий в Мариупольском отделении советского фонда культуры после очередного концерта.

„Появление коллектива совпало с периодом перестройки, тогда витал дух свободы, а может, это мы были молодыми и нам хотелось что-то делать. После того конкурса никто не захотел расходиться, все желали играть. Не знаю почему мне вдруг пришла идея назвать оркестр „Ренессансом". Это было как

обозначение возрождения после 20-летнего застоя. Были разные варианты, но мой остался. Мы играли каждую субботу, на репетиции ходили, как на работу. Днем и ночью Василий Михайлович писал обработки произведений, мы обросли репертуаром. Где мы только не играли – ходили по всем школам, техникумам, вузам, исколесили весь Мариуполь. До „Ренессанса" профессиональной музыки в Мариуполе не было, но была прекрасная самодеятельность" – Лариса Галла

Концертмейстер и солистка Наталья Ляшенко играет в ор театре вот уже 30 лет и 30-й концертный сезон, больше половины своей жизни. Рассказывая об этом, она отмечает, что все удачи и невзгоды с оркестром артисты про живали вместе, а само появление „Ренессанса" было не просто слу чайностью.

„Тогда так сложились обстоя тельства, что в Мариуполь верну лся Василий Михайлович с Ларисой, я закончила консервато рию, собрался коллектив. Думаю, это было не просто так. У нас были

идеи, желания, настроение. Мы действительно работали на энтузиазме, и материальный вопрос нас тогда не беспокоил. Сегодня, когда мы находимся в филармонии, оркестр порой так многочислен, что не всегда хватает места на сцене. Играем много музыки, и ею интересуется молодежь, значит, надо продолжать. Нам предстоит еще много интересных проектов и программ. И, конечно, мы мечтаем, чтобы оркестр получил звание академического. Считаю, что такой момент приближается" —

— Наталья Ляшенко

За три десятка лет „Ренессанс" сыграл и продолжает исполнять самую разную музыку - классическую, барокко, венскую классику, современную, хиты 20 века, вокальную, концертные постановки опер, оперетты. Ежегодно звучит 25 новых неповторимых программ и 100 концертов, с гастролями оркестр регулярно ездит по городам Украины, а также побывал в Польше, Венгрии, Германии и на рождественских праздниках Италии.

Целой эпохой для коллектива стало сотрудничество с ректором

ПГТУ и ученым Игорем Жежеленко, предложившего исполнять оперы. В тот период Мариуполь увидел в сопровождении оркестра оперы „Пиковая дама", „Алеко", „Евгений Онегин", спектакль „Помнишь ли ты" на музыку И. Кальмана и вот уже 21 год в драматическом театре идет „Метель" на музыку Г. Свиридова с участием Светланы Отченашенко. Столько же времени длится у „Ренессанса" дружба со Львовом.

„Помню, как в 2015 году, когда начались события в регионе, мы поехали во Львов и по

Закарпатью. Первый концерт
был в Мукачево, жуткие собы
тия, беспочвенные разговоры,
что нас там не любят. Был пол
ный зал, мы вышли на сцену, и
когда нас объявили, весь зал встал
и начал аплодировать просто по
тому, что мы вышли: „Вы
приехали сюда из Мариуполя".
Мы сели, чувствовались слезы, и
первые такты нашей игры были
так волнительны. Нам аплодиро
вали минут пять, устроили ова
ции, нас обнимали и говорили про
сто человеческие слова" –
Лариса Галла

Она отмечает, что не менее трогательна публика Мариуполя. По ее наблюдениям, местный зритель меняется. Еще несколько десятков лет назад в городе была старая интеллигенция, которая знала имена маститых дирижеров, ждала и ходила на их концерты. В какой-то момент эта тенденция сошла на нет, но потребность в классической музыке осталась. И больше всего мариупольский зритель поразил „Ренессанс" в сложное время.

„Когда раздавались выстрелы, наши концерты шли по плану. В школе искусств у нас всегда

были полные залы несмотря на канонаду. Мне казалось, что никто при такой обстановке к нам не придет и играть будет не для кого. Но люди шли, за окнами грохотало, а зрители были сконцентрированы на музыке. Возможно, для зрителя это была терапия. Это было для меня открытием. Это я буду помнить всегда, значит, 30 лет прошли не зря" - Лариса Галла

Рассказывая о своих артистах, Василий Крячок отмечает, что каждый выкладывается на все сто.

„У нас сформировался коллектив единомышленников, творческая семья. Все хотят, чтобы музыка звучала на сцене профессионально и интересно. Все работают в полную силу по степени своего Божьего дара и способностей, и с артистами приятно работать. Я прихожу с большим желанием с ними заниматься. Они понимают, что от них требуется, как нужно делать и стараются выполнять. Мы видим, что люди ходят и хотят эту музыку. Нельзя в чем-то недоработать, мы все живем великой музыкой. Выходишь на сцену и погружаешься

во все эти образы. 30 лет – это и много, и мало. Мало, потому что очень много нужно еще исполнить и донести до душ слушателей" – Василий Крячок

Теплыми впечатлениями о „Ренессансе" поделилась и директор департамента культурно-общественного развития Мариупольского городского совета Диана Трима, десять лет занимавшая должность директора оркестра.

„Это очень творческие люди, и все очень тонко чувствуют, что-то воспринимается ими близко к сердцу, что-то зависит

от настроения и желания. Темпераменты, мечты и здоровье у всех разные, но, когда они собираются оркестром, всегда плечом к плечу – наличие ответственность и профессионализм. Если и есть недостаток голосов, дирижер делает нотную обработку партий и ни одна нота произведения не потеряется, а музыка не лишается красоты" – Диана Трима

Самым интересным проектом „Ренессанса" Василий Крячок считает открытие камерной филармонии, потому что такое учреждение для города очень важно. Собственно, и идея ее создания пришла во время гастро

лев.

„Создан тот дом и храм, где все звучит и где мы себя чувствуем полноценными людьми. Этот проект нельзя переплюнуть. И мы очень рады, что городские власти вместе с нами загорелись такой идеей. Также нашими были конкурсы „Музыкальный листопад", „Азовская весна", запомнились съемки ролика в конвертерном цеху ММК им. Ильича, когда оркестр и рок-группа „Блюз" исполнили сингл к фильму „Игры престолов". Кстати, комбинат нередко помогал нам финансово на гастролях" — Василий Кречок

Сегодня артисты готовят много прекрасной музыки для мариупольцев. Василий Крячок анонсирует приезды именитых исполнителей не только Украины, но и Италии. Есть идеи музыкальных программ и лицензионных выпусков альбомов.

А с юбилейным концертом „Ренессанс" выступит в Мариупольской камерной филармонии 2 марта. Программа включает лучшие произведения из репертуара оркестра с участием ведущих музыкантов Украины и актеров драматического театра.

№ 45 Приазовский рабочий 17.04.2015

Кот в сапогах: музыкальная сказка под Новый год

В Донецком академическом ордена Почета областном русском драматическом театре (г. Мариуполь) – очередная премьера. Музыкальный спектакль „Кот в сапогах" уже увидели сотни ребят. На нынешних каникулах он, несомненно, будет самой популярной постановкой.

По давно сложившейся театральной традиции каждый год к началу зимних каникул для юных зрителей готовится новая сказка. Обычно эти предновогодние постановки – самые яркие в „детском" репертуаре. Они готовятся не один месяц, как правило, в них много песен и танцев, а

актерам приходится выкладываться с не меньшей отдачей, чем в спектаклях для взрослой публики. В полной мере это можно сказать о премьерном „Коте в сапогах" в постановке режиссера Анжелики Добруновой. В основе – сказка Шарля Перро, которая впервые увидела свет в конце XVII века: знакомой каждому истории о бедном сыне мельника и его волшебном коте - около четырех столетий! Спектакль же поставлен по либретто Е. Муравьева, написанному по мотивам этой старинной сказки. „Она веселая, музыкальная, с узнаваемыми героями и понятным даже для малышей

сюжетом", – рассказала для „ПР"
Анжелика Добрунова. – Находчивый
и неунывающий Кот наверняка по
нравится зрителям. Есть в нашей
сказке и любовь – детворе это очень
нравится. Особенно самым маленьким:
они всегда очень живо и искренне
волнуются за влюбленных героев,
принцев и принцесс!" В спектак
ле звучит много песен, музыку к
которым написал композитор
Владимир Кожевников – для Кота,
его хозяина Жана, для Принцессы и
Короля, для Великана и Вороны.
Артистам пришлось провести немало
часов на репетициях, чтобы их

герои стали поющими и танцующими. „А о таких вы в вашей газете почему-то не пишете", — то ли шутя, то ли всерьез, упрекнул корреспондента „ПР" балетмейстер театра Анатолий Птушкин. Чуть позже его коллеги по театру прояснили этот намек: наставникам и по вокалу и по хореографии приходится немало потрудиться, ведь специальной подготовки у артистов драмы нет. А мы, зрители, порой воспринимаем пение и грациозность движений на сцене как должное. Впрочем, мариупольский театр не раз доказывал, что его режиссеры не боятся рисковать, а актеры — готовы учится новому.

„Кот в сапогах" станет дебютом для нескольких новых актеров, а также встречей и с хорошо извест ными артистами. Так, Кота играет Сергей Забожонский – среди его преж них „сказочных" героев были са мые разные персонажи – от Котенка и Клоуна до Бармалея и Карлсона. По словам Анжелики Добруновой, актера для второго состава, который бы так же хорошо подходил для роли Кота, было найти непросто – труппу театра и Мариуполь покинули полто ра десятка актеров. В итоге выбор пал на Антона Шаламова – сту дента четвертого курса специальнос

ти „Актерское мастерство" Ма
риупольского музыкального училища.

„Для него это отличный стимул и возможность учиться у опытного наставника, – считает Анжелика Добрунова. – И потом, если режиссеры не будут давать дорогу молодым, как они станут профессионалами?"

Несомненное украшение спектакля – разноплановые декорации Анны Апельт-Матвейчук, кстати, художница впервые оформила детский спектакль. И сцена выглядела именно „сказочной" – преобладали светлые краски, как в добром мультфильме.

Сказка не только развлекает, но и учит: на примере Кота и его бестолкового хо

зяина Жана спектакль показывает, что значит настоящая дружба.

„Дуэль" Кота и Великана – что победа не всегда на стороне силы.

„Ярмарка женихов" наглядно демонстрирует, что значит быть рыцарем.

Во время первого показа „Кота в сапогах", наблюдая за юными зрителями, можно было сделать вывод: скучно им не было – дети аплодировали, смеялись, в особо драматичные моменты, открыв рты, следили за поединками. Самые нетерпеливые спрашивали у родителей, что будет дальше, и тут же делились впечатлениями. Сказать, кто в сказке

был главным фаворитом, сложно: при таком количестве ярких и веселых персонажей было от чего растеряться.

31.12.2014 Людмила Ермишина

03.01.2015 Ильичевец, город

„Где не пройдет один, путь осилят двое".

На фото Александра Попевина: благодаря Коту в сапогах сын мельника Жан по встречался с прекрасной Принцессой. Старая сказка.

Он самый преданный друг, о котором только можно мечтать. Он умен, сообразителен, остроумен и ловок. Он – Кот в сапогах. Старая добрая сказка, на которой выросло

не одно поколение мальчишек и
девчонок, стала в мариупольском
драмтеатре новогодней премьерой
для детей. ⚓ Музыкальный спек
такль „Кот в сапогах", поставленный
режиссером-постановщиком Донецкого
академического ордена Почета област
ного русского драматического театра
(г. Мариуполь) Анжелики
Добрыновой, — это настоящий по
дарок и для детей, и для их родите
лей. Зрители с удовольствием
окунутся в волшебный мир, где
Кот устраивает судьбу своего хозяи
на, а Принцесса влюбляется в
сына мельника. ⚓ „Это вечная
тема — преданность друга, —

говорит режиссер-постановщик
Анжелика Добрунова, – благодарность за то добро, ласку, которую дал коту хозяин. Каждый из нас мечтает в жизни иметь такого человека (неважно, кто это – мама, папа, друг, супруг), который всегда, в любую минуту готов тебе помочь и может сделать твою жизнь счастливой. ⚓ Я думаю, в Новый год это очень хороший подарок – напомнить о том, что мы люди, и, если мы друг друга бережем, ценим и помогаем, мы счастливы. А главный секрет – это любовь! ⚓ По словам Анжелики [redacted] Аргановны, сказка „Кот в сапогах" имеет

много подтекстов, довольно серьезных и действительно взрослых, но в театре пошли по пути классического сюжета, с незначительными отступлениями. В основе сказки - либретто российского поэта и драматурга Евгения Муравьева, а музыку к спектаклю написал мариуполец Владимир Кожевников, заведующий музыкальной частью театра. Музыка действительно великолепна, некоторые песни запоминаются сразу, и хочется подпевать артистам прямо с места. Что касается декораций, то они также классические: «Красивые, как настоящая книжка, в которой есть

картинки, помогающие в-
спринять сюжет", – говорит Анжелика Добрунова. ⚓ „Мы старались сделать многослойную картину, поскольку мест действия в сказке очень много", – рассказывает художник-постановщик Анна Апельт-Матвейчук. Зрители увидят и мельницу, и лес, и замок, и те самые луга и поля маркиза Карабаса. Кстати, когда Король с Принцессой осматривают их, хитрющему Коту в сапогах подыгрывает весь зал. На вопрос Короля: „Чьи это луга?" – ребята отвечают: „Маркиза, маркиза, маркиза Карабаса", как в известном советском мультфильме. Из актерских работ хочется от

метить Сергея Забогокского - Кота. В этой роли актер, действительно, как кот, гибок и пластичен, обаятелен и остроумен: „Быстрый, словно олень, хитрый, словно змея", - поет он о себе. Хорош Король - Игорь Китриш, который знает, чем нужно кормить принцесс, чтобы выдать их замуж; трогательно мила Принцесса, переживающая первую влюбленность - Ирина Топчиева, простоват и бесхитростен Жан, младший сын мельника, - Артем Горгоу. Погрузиться в волшебную новогоднюю атмосферу маленьким

зрителям поможет и театрализованное представление возле елки, где вместе с Дедом Морозом, Снегурочкой, Козой, Машей, Карлсоном и другими героями детских сказок мальчишки и девчонки могут водить хороводы, петь, танцевать и участвовать в веселых конкурсах. Любовь – главный секрет. „В Новый год это очень хороший подарок – напомнить о том, что мы люди, и, если мы друг друга бережем, ценим и помогаем, мы счастливы. А главный секрет – это любовь", – Анжелика Добрунова, режиссер-постановщик музыкальной сказки

„Кот в сапогах". Спешите видеть! Новогодний спектакль „Кот в сапогах" на сцене Донецкого академического ордена Почета областного русского драматического театра (г. Мариуполь) пройдет с 3 по 11 января: 3, 4, 5, 6, 10 и 11 января начало представления в 10.00 и 13.00; 8 и 9 января – в 10.00.

28.01.2019 Сьогодні надзвичайно важливий день!) Нарешті відбувся мій захист дисертації) Навіть не віриться, що цей довгий шлях завершений успішно!) Дуже вдячна всім за підтримку і натхнення!

Такі дні надають ще більше сили і віри, що все ж таки все буде добре !) Окреме дякую @s_poddubnyi та @ncherkun за безмежну допомогу, неймовірну підтримку та не очікувані подарунки.)

08.03.2019 Чудове свято 8 березня подарувало теплий і сонячний день, казкові краєвиди на морі, неймовірний настрій, трошечки більше щастя і уваги від представників сильної статі...) Особисто я радію, що це свято не втрачає своєї особливості і чарівності, додає більше сил, натхнення і романтики !)

18.02.2019 Сьогодні думала про свою роботу і зрозуміла, що мені дуже пощастило!) Незважаючи на те, що я працюю в різних галузях: викладачем; телеведучою, екскурсоводом, куратором загальноміських проектів ... але завжди робота приносить задоволення і дарує натхнення. Думаю, що так і повинно бути!)) Треба займатись тим, що щиро любиш! anna_knizhnikova: І ще - блогером))) olhademidko: точно!)) До речі, саме блогом зараз і займаюся))) ☺☺

16.02.2019 А й правда, крилатим ґрунту не треба. Землі немає, то буде небо. Немає поля, то

буде воля. Немає пари, то
будуть хмари. В цьому, напевно,
правда пташина... А як же
людина? А що ж людина?
Живе на землі. Сама не літає.
А крила має. А крила має!
Вони, ті крила, не з пуху-пір'я,
А з правди, чесноти і довір'я.
У кого - з вірності в коханні.
У кого - з вічного поривання.
У кого - з щирості до роботи.
У кого - з щедрості на турботи.
У кого - з пісні, або з надії,
Або з поезії, або з мрії.
Людина ніби то не літає...
А крила має. А крила має!
Ліна Костенко. Вибране. Київ. Видав

ництво художньої літератури „Дніпро", 1989.

14.02.2019 Сьогодні такий сонячний і приємний день!) І це не дивно, адже всі святкують День Святого Валентина. Квіти, подарунки і найприємніші слова - супроводжують закоханих у цей день.) Це чудове свято, яке дозволяє зайвий раз згадати і подарувати увагу своїм половинкам. Адже любити і бути коханим - це найважливіше для кожного з нас. Друзі, бажаю кожному побільше кохання і справжніх почуттів

09.02.2019 Пусть море останется морем всегда. Пусть плещет, играет, искрится вода,

И ласковым шумом зовет нас прибой, В прекрасный и призрачный мир под волной.
И парус белеет, и чайки кричат,
И тёмные горы о чём-то молчат.
Чертой горизонт проступает вдали.
И кажется, ты далеко от земли –
От споров и ссор, телефонных звонков, Обид, опрометчиво сказанных слов, Вопросов, которые нужно решить... Как хочется здесь обо всём позабыть!

07.02.2019 Вже давно займаюсь історією з учнями 8) Але ніколи про це не пишу і мало кому говорю!) Дуже радію, що у мене є так багато гарних, дуже здіб

них і амбітних учнів, у яких
різні вік, погляди і сподівання)
Але всі вони єдині в одному - у
прагненні отримувати нові знання
та самовдосконалюватися!) Це
надихає!) irinavitmaer.- Когда ты
все успеваешь!? olhademidko ⇒
@irinavitmaer, очень стараюсь
правильно время распределять)) хотя
не всегда и получается) ☺☺
evgensokirko Сині очі - дуже добре!!!

25.01.2019 Здається, це зовсім
нещодавно була студенткою... Навіть
не віриться, що тепер сама прий-
маю заліки та іспити.) Дорогі
студенти, вітаю всіх вас з вашим
днем і бажаю, щоб навчання да

валося легко, іспити складали
ся швидко, а вільного часу було
все більше. Бажаю, щоб кожен
день був сповнений нових цілей,
виявлених прагнень, чудових ідей
та особистих перемог. Нехай
студентські роки стануть яскра
вими і незабутніми, а нові знання
та невтомний ентузіазм приве
дуть до улюбленої й престиж
ної професії!

05.01.2019 Чарівне море, казкові
краєвиди, органна музика і мій
неймовірний совун - подарували
мені незабутній день)))

04.01.2019 Чудовий день) так багато снігу, улюблене море, подарунки від коханого і неймовірний настрій)

16.12.2018 Обожнюю ці передноворічні тижні...))) Коли хочеться насолоджуватися святковим настроєм, купляти подарунки і чекати новорічного дива!) Не вистачає лише сніга)

30.11.2018 Цього року сталися дві важливі і дуже відповідальні для мене події - у мого рідного брата та найкращої подруги відбулося поповнення) тепер я тітка чарівного Максимки

та хрещена гарнесенького
Святика. Мої найдорожчі
маленькі головіки, вам вже по
4 місяці !!!) Ростіть здорови
ми, щасливчими, життєрадісни
ми, товариськими, допитли
вими і цілеспрямованими. Я завж
ди буду на вашій стороні, пиша
тимуся вашими великими і ма
ленькими досягненнями і сподi
ваюся бути поруч. Ви в моєму
серці назавжди. Любю вас дуже!!!

oksana 08071988 Олечка поздрав
ляю с такими чудесными стату
сами „Тетя" и „Крестная". Здо
ровья, счастья и всего самого
хорошего Тебе и чудесным

мальчишкам на фото
olhademidko @oksana08071988,
спасибо огромное !!!

28.11.2018 На презентації книги українського письменника-фантаста, заслуженого журналіста України, доктора філологічних наук, професора Почепцова Георгія Георгійовича з улюбленим колегою і гарним товаришем Сергієм)

25.11.2018 А жінка буває на осінь так схожа, То тиха й привітна, а то непогожа, То скропить сльозою, то сонцем засвітить, То прагне зими, то

вертається в літо. А жінка, як осінь, плодами багата: на ніж ніжність, добро, материнство є свято, як вересень тихий, зігріє душею — не страшно негоду чекати із нею! А жінка буває тривожна, як осінь, то дихає вітром, то ласки попросить, то болю завдасть, а то вигоїть рани, листочком у світ полетить за коханим! А осінь в природі — незвідане диво, так само і жінка, буває вродлива, буває примхлива, буває чутлива, нехай тільки кожна з них буде щаслива!

10.11.2018 Квіти від коханого

08.11.2018 Знайшла нове найулюбленіше місце в рідному Маріуполі. Незмінна краса і спокій)

02.11.2018 Студенти спеціальностей „Реклама та зв'язки з громадськістю" і „Журналістика" під час створення ток-шоу. Творчі, креативні і готові навчатися!)

28.10.2018 Дуже важливий і відповідальний день - Хрестини маленького Святослава.) дякуючи найкращій подрузі, і я нарешті стала хрещеною мамою)

16.10.2018 Жінка щаслива сім'єю. Тим, що вона є кохана. Тим, що в родині із нею Сонце встає вранці рано.

Жінка щаслива в коханні
Й у дитячій любові.
Адже без цього є марні
Будні й години святкові

Жінка щаслива душею,
Тим, що вона - берегиня.
Серце жіноче безмежне:
Сповнене ласки й терпіння.

Жінка щаслива і люба
Навіть в рутинності справ,
Лише коли її іменем
Хтось свою мрію назвав.

14.10.2018 Такий теплий, соняч-
ний і легкий день...)

05.10.2018 Втричі приємніше,
коли в День викладача колишні
учні приходять додому, щоб при-
вітати і поділитися своїми успіха-
ми.) Дякую, студенти і учні,
за вашу увагу, привітання і
приємні сюрпризи!)

~~28.09.2018 Мабуть~~, роль ~~нарече~~
~~нареченої~~

28.09.2018 Мабуть, роль
нареченої пасує всім!)

21.09.2018 А настрій сьогодні
трохи шалений))) кінець тиж
ня все виправдовує!)

06.09.2018 Такий насичений
день!) вже встигли зняти
сюжет про наше море, його
історію і легенди.))) Сьогодні
зранку так багато гарних но
вин, що настрій в мене, ніби
скоро Новий Рік)))

04.09.2018 Мені випала почесна
місія – стати куратором дуже
здібних, яскравих і талано
витих студентів 1 курсу спе
ціальностей „Журналістика"

і „Реклама та зв'язки з громадськістю".) Вірю, що попереду нас чекає багато перемог і незабутніх вражень!)

01.09.2018 Той випадок, коли колега по роботі стає другом)

14.08.2018 Благодарить?
- Благодарить... - За боль?
- За боль еще важнее! - Простить обидчика? - Простить. Он слаб и в страхе, ты сильнее.
- Принять скорбящего? - Принять все его скорби и тревоги.
- Поднять упавшего? - Поднять.

Он - твой собрат. Один из многих. - Благословить? - - Благословить. - И проклинаю щих? - Их тоже. - Любить жестокий мир? - Любить. Его спасти Любовь лишь может...

04.08.2018 Дуже важливо мати мужність слідувати своєму серцю та інтуїції. Вони, так чи інакше, вже знають, що ви дійсно хочете зробити. Все інше - другорядне)

04.08.2018 #mrpl.city2018 перева га міста з морем - у можли вості проводити грандіозні фес тивалі на узбережжі і насоло

дживатися водночас чарівністю неба, безмежністю моря і драйвовою музикою.)

01.08.2018 Хто стукає - тому відчинять, Й той святкує у житті, Хто діє, і кого не спинять... Бо він є віддаий меті... Не забувай: життя відкрите Для перемог чи сліз в журбі. Тож знай: чи стукати й ловити - Вирішувать лише тобі...

31.07.2018 Старовинна маріупольська будівля і три символи миру та кохання)

поруч з цим будинком мож
на відчути гармонію і спокій.
Дивно, але це так ...

31.07.2018 Казкові квіти)

28.07.2018 Вчора було неймовір
не затемнення) спостерігати
за цим явищем було дуже цікаво,
особливо, якщо це відбувається
на морі.) p.s. перша світлина
подруги) тепер мрію про якісну
апаратуру)

25.07.2018 Ось такі гарні слова
прикрашають Запоріжжя) (пл.
Пушкіна). Дуже правильні сло
ва: „Все, що тобі потрібно, - це
любов"...

24.07.2018 Прозоре Чорне море)

24.07.2018 Щороку Одеса для мене різна, але завжди вражаю че чарівна!) Проте цього року я встигла майже все: і попрацювати, і відпочити!)) Як завжди, я насолоджувалась яскравою архітектурою, прозорим Чорним морем і безмежно гарним одеським небом. А завдяки невтомній і найкращій @ncherkun цей відпочинок став неповторним))

23.07.2018 А ми в Одесі) вночі і вдень тут особливий колорит, який щороку лише

ТЕТРАДА

36

СЕРІЯ №31401

36КВ5 МІКС

2 020614 073014

ЗОШИТ ЗАГАЛЬНИЙ 36 аркушів (клітинка)

Україна, ТОВ «Тетрада», 08161, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Тарасівка, вул. Київська, 77/9; Тел.: +38(067)231-67-06

Використання в закладах освіти України дозволяється

ТУ У 17.23.13-30.00-21682819-001-2019; **Арт.**: 4В003-21682819. К36

Термін придатності необмежений. Дата виготовлення: 2022р.

www.tetrada.ua; e-mail: tetrada@ukr.net

ISO 9001

БЕЗПЕЧНО для Вашої дитини!

003

4 820049 490084

EN: «Tetrada» LLC, 77/9 Kievskaya str., Tarasivka village, Kyiv-Svyatoshinsky district, Kyiv region 08161 Ukraine

RO: «Tetrada»SRL, Ucraina, 08161, regiunea Kiev, raion Kievo-Svyatoshinsky, s. Tarasovka, strada Kievskaya,

RU: ООО «Тетрада», Украина, 08161, Киевская обл., Киево-Святошинский р-н, с. Тарасовка, ул. Киевская,

MD: Caiet A5 ... matematica ...

Data fabricarii: 2022. Termen de valabilitate: nelimitat. Producator: TETRADA LLC, Ucraina. Importator: Birovits ...

BW
BoomWest
для записів

примножується!)

17.07.2018 Ось і я побувала в цій чарівній студії з яскравими телеведучими)))

15.07.2018 Неймовірна вечірня прогулянка)

12.07.2018 Готуємо новий дуже незвичний сюжет для рубрики „Маріуполь туристичний")))

11.07.2018 Сьогодні у Маріуполі пройшли дні Франції! Дуже особливе і яскраве свято, яке сподіваюся стане в Маріуполі традицією)

11.07.2018 Вперше на сцені камерної філармонії відбувся вражаючий виступ камерного оркестру „Ренесанс" з унікальною віолончелісткою Ізабель Дюлон — надзвичайним і повноважним послом Франції) радію, що

потрапила на такий захід) це було неймовірно !)

06.07.2018 Вже тиждень у Києві по справах) столиця мені принесла ще більше роботи, нові враження і зустрічі з дорогими серцю людьми!) А ще я зрозуміла, що обожнюю київське небо. Воно дійсно особливе)))

02.07.2018 Зміни породжують зміни. Трапиться це неодмінно: Буде все так, як захочеш. Тільки себе не згуби. Стануть реальними мрії, Ангели справді уміють, В долях ирос тих малювати... Щоб ти в житті не робив.)

30.06.2018 Обожнюю вечірні прогулянки на море.)

07.06.2018 А водичка сьогодні теплесенька !)))

06.06.2018 Жити відкрито і чесно.
Наче в душі твоїй весна,
А у словах — тепле літо
Просто достойно живи
Будь комусь сонцем яскравим,
Будь дуже відданим справі.
Ӭ ти відчуєш відразу
Силу своїх власних крил.)

06.06.2018 У Всесвітній день охорони навколишнього середовища мені пощастило потрапити на улюблене і безмежно чарне море! Нарешті!))))))

18.05.2018 Такий насичений День вишиванки!) Зранку сюжет про будинок Регіра, а ввечері насичений парад вишиванок і патріотична хода, яка кожного року заряджає позитивом і надає нових сил і ще більшої наснаги!)

17.05.2018 Всіх з Днем Вишиванки)

08.05.2018 А я живу і просто так радію.) Сміюся, вірю, сподіваюсь, мрію. В хвилинах щастя кожну мить ловлю. Ловлю свою удачу, бережу надію!)

29.04.2018 Насичений день!))
Гогольfest. Демонстрація, яскраві враження!) #Гогольfest ламає стереотипи! Стільки талановитих і креативних виконавців вражають своїми оригінальними виступами. Сьогодні відкрила для себе гурт "Цещо". Такі драйвові і неординарні дівчата.) Хоча до цих пір під враженням і від виступу "Pakh Daughters". Стати майданчиком для такого фестивалю - це справжня удача. Радію, що Маріуполю так пощастило!)

22.04.2018 Насичений і теплий день у Мангуші і Бердянську. Море, велосипед, свіже повітря і дорогі люди поруч - мої головні складові чудового вихідного і незабутніх вражень.)

22.04.2018 Сьогодні побувала в Бердянську) Таке затишне місто зі своєю неповторною атмосферою і зі своїм глибоким і надзвичайно гарним морем!)

22.04.2018 Вихідні існують, щоб від почивати.) Сьогодні такий теплий і яскравий день.) А це вже чудовий привід, щоб відправитися в улюблені місця і насолодитися теплою весною.)

14.04.2018 Перший міжнародний фестиваль „Маріупольська книжкова толока" - яскрава і важлива подія не тільки для Маріуполя, але й всього Сходу України. Безліч цікавих локацій, вражаючі і надихаючі

зустрічі з митцями, тематичні дискусії, майстер-класи, виступи театральних і музичних колективів, дитячий простір „Книголісся" можуть з легкістю заповнити всі вихідні. Шкода, що це відбувається лише 2 дні... Але мені пощастило потрапити на зустріч з чарівною Анастасією Дмитрук та придбати багато унікальних листівок – „бандериків".)))

09.04.2018 Мій неймовірно яскравий, теплий і насичений Великдень !)

08.04.2018 Сьогодні нарешті насолодилася улюбленими краєвидами і поринула в неповторну атмосферу активного відпочинку.

07.04.2018 До свята готова !))

05.04.2018 Море справляє завжди глибоке враження : воно – втілення того нескінченного, яке невпинно приваблює

нові ідеї, думки, спогади. У будь-який час, пору року море може заспокоїти і надихнути... Можливо, це не у всіх так, але, на щастя, я знаю друзів, які мене зрозуміють! ;)

03.04.2018 Мій особливий день!)))
Так, в мій День Народження вперше за 27 років мого життя було багато дощу, але незважаючи на це, я потрапила на улюблене море!) Отримала купу позитивних емоцій завдяки щирим і неповторним друзям.) Безмежне дякую всім вам за ваші повідомлення, дзвінки, за чудові привітання, добрі побажання, приділену увагу і приємні слова..) Я це дуже сильно ціную, правда!) У відповідь бажаю миру і добра, благополуччя і світла, радості і любові, удачі і щастя.

02.04.2018 Це вже традиція! Кожного Дня Народження на море!))) Навіть у дощ! :)

02.04.2018 День Народження - це час для роздумів про минуле, думок про майбутнє, це день, коли можна не боятися багато мріяти!))

29.03.2018 А ще вчора було так тепло на морі...) А сьогодні знову не вистачає тепла...

14.03.2018 Новий досвід - на радіо Маріуполь FM))

11.03.2018 Таке гарне море сьогодні!) Нарешті зрозуміла - найважливіше, що я взяла з дитинства у доросле життя - це мрія і море!)

08.03.2018 Зранку стільки квітів і подарунків!) 8 березня - свято що надихає!!!) Від щирого серця вітаю

всіх жінок та дівчат з цим чудовим жіночим днем!))) Побажати хочу пишноти душі і гарної краси, насиченого життя і успішної діяльності, щирого кохання і радісних емоцій, миттєвостей щастя та здійснення потаємної мрії!)

27.02.2018 Сьогодні так холодно, на віть не віриться що кінець лютого, але настрій пречудовий!))) Незважаючи на погодні умови, багато роботи і ще більше планів, хочеться по смiхатися і насолоджуватися життям щомиті!) Адже подумки завжди можна змінити зиму на весну!))

22.02.2018 Такі приємні сюрпризи зранку!)

20.02.2018 Майже весна...)

15.02.2018 Кожен день є днем Валентина)

14.02.2018 Такий приємний і особливий День закоханих!)

13.02.2018 Сніг нечутно і повільно
Із думок узори тче
І ворожить непомітно:
Що судилось - не втече. Чарівний
зимовий день у Маріуполі!)

12.02.2018 Мій цілющий ковток свіжого повітря, наповнений великим позитивним зарядом енергії! Завжди така щира, справжня, весела і особлива!) Пам'ятаю її з перших кроків і навіть не віриться, що тепер вона студентка престижного вузу, вже зовсім доросла ...) Але така ж близька і рідна. Незважаючи на різницю у віці, відстань, яка нас розділяє, коли ми зустрічаємось, здається, що ніколи і не розлучалися.) Це вражає і надихає водночас! Так, є люди на все життя, рідні не по крові,

я по серцю!))

12.02.2018 Навчаючи інших, навчаюся сама!) І так все життя)))

31.01.2018 Не схожа на себе)))

31.01.2018 Ну що ж виклик прийнято))
Я біля улюбленої каруселі у Дніпрі
5 років тому)

30.01.2018 Я можу бути ніжною,
Як ангел, дивовижною. Дитиною наївною
І жінкою чарівною. А можу бути
грізною, Нестерпною, капризною
І лютою тигрицею,
Віддавши все сторицею
Я можу бути всякою -
Такою і інякою,
Ні з ким в житті не схожою -
Й такою бути можу я.
Загадка я собі така!
Буваю сильна і слабка,

Та ніззащо не покажу
Де маю я я собі межу.

30.01.2018 Готуємо віртуальний тур про Художній музей імені Куїнджі – старовинний особняк Маріуполя)

29.01.2018 Зимова казка в Маріуполі

25.01.2018 Багато роботи, але такий гарний настрій ...)))

19.01.2018 Коли я буду навіть сивою,
і життя моє піде мрякою,
а для тебе буду красивою,
а для когось, може, й ніякою,
А для когось смiхою, впертою,
ще для когось відьмою, коброю,
А між іншим, якщо відверто, то
була я дурною і доброю.
Беззахисною, несинхронною
ні з теоріями, ні з практиками.
і боліла в мене іронія
всіма тиктиками й галактиками.

Й не знало міщанське кодло,
коли я захлиналась лихом,
що душа між люди виходила
забинтована білим сміхом.
Й в житті, як на тім мінному,
я просила в цьому сторіччі
хоч би той мінімальний мінімум:
– люди, будьте взаємно ввічливі! –
і якби на те моя воля,
написала б я скрізь курсивами:
– Так багато на світі горя,
люди, будьте взаємно красивими!

16.01.2018 Це точно!)

16.01.2018 Нарешті справжня зима прийшла і в Маріуполь!) Стільки снігу і такі гарні пейзажі піднімають настрій!))) А ще я помітила, що коли настає сильний мороз, люди стають теплішими один до одного))

15.01.2018 Приємний сюрприз – це коли зранку дарують улюблені квіти!))

13.01.2018 Але він чекає на неї...)))

07.01.2018 Свято з найкращою!!!)

07.01.2018 Моє яскраве Різдво)

07.01.2018 З Різдвом Христовим, друзі милі! Нехай омріяне здійснить ся, щоб Новий Рік зустріти в мирі, з любов'ю й радістю у серці, щоб негаразди оминали, натхненням повнилися мрії, щоб в думах ваших не згасали Кохання, Віра та Надія. Христос народився! Славімо Його!)))

03.01.2018 Працюємо над спільним проектом!)

02.01.2018 Маленький помічник Санти))))

02.01.2018 Друзі, всіх вітаю зі
святом і бажаю, щоб 2018 рік приніс
нам всім побільше вдалих днів, хоро
ших новин, величезної сили духу,
приємних подій та невичерпного
оптимізму!)

25.12.2017 Усюди новорічний настрій!)
Вдома, на роботі))) Радію, що в
цьому році мій будинок прикрашають
дві чарівні живі ялинки. Після ново
річних свят їх не потрібно буде вики
дати, адже вони дійсно живі!)
Зелена і блакитна ялинки, які
тепер будуть прикрашатися кожно
го року!)) Зберігаємо навколишнє
середовище і продовжуємо вірити в
дива!))))

25.12.2017 Merry christmas and
Happy New Year !!!))

21.12.2017 Запахло святом і
засніженим бульваром

Йду в Новий Рік під світлом ліхтарів

Здається, я потрапила під чари Зими.))

20.12.2017 Предноворічний настрій з талановитими, яскравими і дуже позитивними!)

15.12.2017 Наприкінці 2017 року приємні нагородження і неочікувані сюрпризи.)

12.12.2017 Закінчення аспірантури з найдорожчими науковцями)

10.12.2017 Любов до моря і з роками не проходить. Про нього я буду думати завжди, і воно завжди мене буде радувати, це любов без розчарувань...

08.12.2017 Готуємо віртуальний тур про архітектурну прикрасу Марсового поля Палацу культури „Молодіжний".

Ви почуєте про історію будівлі, потрапите до кімнати Шлюбу за добу, студії звукозапису, зможете

зазирнути за лаштунки Народного театру „Театроманія", побачите старовинні ажурні чугунні сходи і це ще не все...)) Думаю, що буде дуже цікаво!)

30.11.2017 Одне добре слово може зігріти протягом трьох зимових мі сяців. Японське прислів'я

29.11.2017 Чарівна київська зима)

23.11.2017 Готуємо віртуальний тур про колишній особняк купця Гофа Гавриїла Ісидоровича, в якому з 1951 року розташована редакція газети „Приазовський робочий".) У приміщенні зберігся старовинний камін, якому вже повнилося вже 115 років.

22.11.2017 Мій гарний початок дня) нова сукня, чудовий настрій і тільки позитивні думки)

19.11.2017 Тепло душі розсипалося барвами, Відгула, ніби тихий шепіт трав. А день розувів трояндами і мальвами, А це недавно вітер бушував...

18.11.2017 Твої очі неба просять.

Мої хочуть сяйва. Тиха осінь.
Гарна осінь. Все. Слова тут зайві.

Так, мені це не здалося.
Слів не треба більше
Тиха осінь. Гарна осінь.
Тиша...

17.11.2017 Мої квіти) приємні сюрпри зи від найдорожчих)

14.11.2017 Не знаю я, що буде після нас, в які природа убереться шати. Єдиний, хто не втомлюється - час. А ми живі, нам треба поспішати.

11.11.2017 Коли потрапляєш у будинок, де багато антикваріату, як не зробити ретро світлину?!)))

11.11.2017 Мій улюбленець)

09.11.2017 Такий насичений день, сповнений позитивних емоцій)

09.11.2017 Зйомки моєї передачі „Говорімо українською" в День української мови та писемності

07.11.2017 Київська осінь

07.11.2017 Такі гарнесенькі ведмедики у Києві)

04.11.2017 Если хочешь, ладонью тронь. Море - это живой огонь.
Море - это купель без дна,
Сон из яви и явь из сна.
Море - это дыхание сфер,
Если любишь - любовь без мер,
Если хочешь дойти до звезд -
Меж землею и небом мост.

Море - это уснувший гром,
Сплав из вечности с серебром,
Мир где время бежит легко
Прямо в сердце живой рекой

04.11.2017 А на морі сьогодні так тепло)
Вражаюча краса, що заспокоює)

04.11.2017 Маріупольське дерево єднання)

01.11.2017 Пройду по осенней дороге,
То, что искала, найду
Возьму с собой немного,
Я счастлива в этом году.

Оставлю листочек бумаги,
Я ветру его отдаю.
И все, что узнала с годами
В листочке своем напишу...

31.10.2017 #helloween #свято #осінь
#неочікувані сюрпризи

29.10.2017 Завжди мріяла про власний
камін) теплота і затишок, які
виходять від вогнища, особливо

атмосфера надихають.))) Хто ж
міг подумати, що моя мрія стане
реальністю) тепер і у мене є влас
ний камін! Дуже щаслива і вдячна))
сподіваюся і наступна мрія скоро
стане реальністю ...)

26.10.2017 Моє улюблене море тепле і
восени)

26.10.2017 Море моё, поштормим
чуть-чуть, чтоб захватило дух.
Я по волнам выбираю путь,
Тут уж одно из двух:
либо бояться штормов и волн,
либо пуститься вдаль,
Морю довериться всей душой,
Сбросив с себя печаль.

26.10.2017 Ми отримуємо від життя
те, у що віримо. Ти віриш, що
життя прекрасне – і воно прекрасне.
Ти віриш, що воно жахливе, –
воно жахливе. Віриш, що виходу
немає, – і не знайдеш виходу.

Віриш, що вихід є, - обов'язково його побачиш. Ти віриш в успіх - ти його створиш. Наша віра створює нашу реальність.

26.10.2017 Такі приємні спогади) саме в цьому році відбулося видання моєї першої книги, присвяченої театральному мистецтву Маріуполя)

25.10.2017 Сильное, быстрое, часто игривое, Томное, нервное, гордо-строптивое, Умное, верное, очень ранимое, Вечно и всюду нежно любимое.

Ветру и времени только подвластное,
Вольным рожденное, вечно прекрасное.

24.10.2017 Яскраві робочі будні))

24.10.2017 Місто враз опинилось в облозі
не дощів А осінніх людей,
У здається, вони вже не в змозі
йти самі, бо їх вітер веде.

Поміж стін, колись цвітих під сонцем,
Там, внизу – жовтолиста зола
Сподіваюся саме ця осінь,
Принесе ще багато тепла...

20.10.2017 Готуємо новий віртуальний тур про Міський сад)

20.10.2017 Моя чарівна осінь!)

19.10.2017 Приємні сюрпризи від колег)

17.10.2017 Сьогодні відбувся мій пред захист!) Не віриться, що і цей крок позаду, що тепер попереду лише захист мого дисертаційного досліджения) Сподіваюсь і вірю, що все буде добре!)) Нехай всі ваші сміливі плани будуть реалізовані, а щоденна праця приносить всім нам задоволення та приємні емоції.)); -)

12.10.2017 А ми продовжуємо наші віртуальні тури!) На цей раз готуємо сюжет, присвячений будівлі по вул. Миколаївській 7/17, яка має цікаву і насичену історію.

11.10.2017 Желаю всем добра и мыслей светлых...
Пускай обиды прошлые уйдут...
От них вы избавляйтесь незаметно...
Простить и отпустить – нелёгкий труд...
Но каждым утром рано на рассвете
Попробуйте кого-нибудь простить...
За то, что солнце в небе ярко светит,
Начните жизнь свою благодарить...
Она ведь посылает вам уроки,
Чтоб стали вы отзывчивей, мудрей...
А слышит лишь обидные упреки,
То денег нет, то верных нет друзей...
Вы жизнь свою за всё благодарите...
За то, что вы не знаете войны,
За то, что у компьютера сидите...
За то, что вы кому-нибудь нужны...

11.10.2017 „Я вам не скажу за всю Одессу – вся Одесса очень велика...“
А ще вона колоритна, легендарна,

багата на природну красу та пам'ятки архітектури.)) Ніколи не думала, що можу так полюбити місто, не живучи в ньому. Одеса вже давно стала винятком!) Навіть дощ і осіння прохолода додають їй особливої чарівності!)

11.10.2017 Водоспад на Монастирському півострові)

10.10.2017 Дивовижна краса у Дніпрі)

09.10.2017 Вражаюча архітектура Одеси

09.10.2017 чарівна Одеса

09.10.2017 Одеса без Утьосова – не Одеса ...))))

08.10.2017 #Одеса #цікаве життя #можливості Проїздом у Дніпрі і до улюбленої Одеси) Протягом 7–8 жовтня беру участь в унікальній програмі #KyivDialogue / Kiewer Gespräche / Київський Діалог в Одесі.

Найбільш активні та небайдужі учасники зі всієї країни шукають відповіді на питання „Як змінити міста на краще?" Це унікальний проект, що сприяє представникам влади, бізнесу та громадянського суспільства постійно комунікувати задля розвитку громад.

02.10.2017 Втомлена, але щаслива))) дисертація дописана!))) Попереду най цікавіше ☺)

30.09.2017 Я жизнь свою теперь не тороплю; прошло тепло - так необходимо! И все же, осень, я тебя люблю, какую б ни скрывала зиму. Каким бы ни был уходящий день, я научилась принимать, как данность, любую нависа~~вшуюся~~ шуюся тень, любую одолевшую усталость! Ведь впереди - неведомое мне... А прошлое так мало в жизни значит, я научилась дорожить вдвойне всем тем, что называют - настоящим.

30.09.2017 #друг #найкраще попереду сподіваюся на плідну співпрацю та багато нових проектів разом з особливим та унікальним Сергієм) пишаюся знайомством та дружбою)

28.09.2017 Друзі, ми продовжуємо наші віртуальні тури!) І зовсім скоро ви дізнаєтесь більше про будівництво приміщення нашого театру))

28.09.2017 Приємні сюрпризи до Дня викладача)

25.09.2017 Найлагідніший котик на світі)))

25.09.2017 А попереду тільки найкращ

25.09.2017 Вони дарують гармонію)

24.09.2017 Мій ідеальний день!) Спокій, гармонія, красиві пейзажі, улюблені коні...) Дуже вдячна, що відпочинок може бути таким) І так, ми самі створюємо себе!)

Сьогодні я в цьому ще раз переконала ся!)

23.09.2017 "Все, що існує на світі, колись було мрією" К. Сендберг.

22.09.2017 (Мамонок мій) :) Я... машин не люблю. Понимаешь, мне неинтересно. Лучше бы я себе завёл лошадь, чёрт побери, В лошадях хоть есть что-то человеческое. С лошадью хоть поговорить можно... Джером Сэлинджер "Над пропастью во ржи"

22.09.2017 Життя як велосипед, щоб утримати рівновагу, доводиться постійно рухатися...)

22.09.2017 У чарівній Софіївці)

22.09.2017 На заповіднику „Кам'яні могили"

22.09.2017 У морі мій спокій, моє натхнення...

22.09.2017 Дивовижне чорне море)

21.09.2017 У кожного в житті власний Оскар)

21.09.2017 Те, що надихає…

28.09.2019 З днем народження, моє улюблене, неповторне, яскраве і надзвичайно самобутнє місто. Люблю Тебе без меж!)

Створення нового арт-простору
27.02.2020 Olga Demidko mrpl.city

Дорогі читачі, маю сміливість запропонувати вам відкрити для себе новий культурний майданчик у нашому місті. За останні роки Маріуполь дуже змінився, він став стрімко розвиватися, об'єднуючи навколо себе тих, хто готовий до змін не тільки зовнішніх, але й внутрішніх. Для мене Маріуполь - це мій дім,

з якуп я пов'язую своє майбутнє.
Можливо, саме тому я хочу продов
жити діяльність, що, сподіваюся, до
поможе зберегти та примножити
історичну і культурну спадщину нашого
неповторного і унікального міста.

Передісторія

У 2017 році в Маріуполі була зареєст
рована нова громадська організація
„Фонд збереження культурної спадщини
Маріуполя". Мета організації – виявле
ння, збереження та примноження
культурної та історичної спадщини Ма
ріуполя. Голова організації Сабадаш
Юлія Сергіївна, доктор культурології,
професор МДУ і мій науковий керів
ник, дуже мудра і енергійна людина,
вирішила створити організацію, яка
об'єднає небайдужих та ініціативних
містян з активними і творчими
студентами. Мене обрали заступником

голови організації і деякі напрямки діяльності нашого Фонду ми почали реалізовувати. Ще тоді у мене було багато ідей і ще більше планів. Але життя внесло свої несподівані корективи. Всі свої сили я спрямувала на захист дисертації, а потім створення сім'ї... Ӱ все ж таки ідея створити новий арт-простір, який допоможе втілювати всі ці організації мене не полишала. А коли у 2019 році я почала писати блоги про яскравих і непересічних маріупольців, то остаточно переконалася, що в моєму місті стільки талановитих людей, які потребують у спілкуванні, визнанні, презентації власної творчості, що створення нового вільного простору не буде зайвим.

Що це буде?

„М-студія" – (Повна назва – „Студія культуротворчого перфомансу Маріуполя") – таку назвуноситиме

новий арт-простір, що відкриється при Маріупольському державному університеті в аудиторії 108. В студії не тільки відбуватимуться заходи, головна мета – об'єднати ініціативних та небайдужих маріупольців, які готові вивчати, популяризувати та зберігати історичні і культурні здобутки міста. Водночас це вільний простір, який надасть можливість творчим і креативним маріупольцям заявити про себе. Я сподіваюся, що ця студія стане майданчиком для проведення творчих зустрічей, майстер-класів, розробки нових екскурсій, реалізації спільних проєктів, презентації творчості талановитих містян. Найважливіше для мене – це не шукати контент для заповнення простору. Головне, щоб ті, кому є чим поділитися, самі приходили. А М-студія стане гостинним домом для всіх, хто

намагається зберегти історичну спадщину Маріуполя та привнести щось своє, унікальне і самобутнє у майбутній культурний розвиток міста.

Основні напрями діяльності

Основні напрями діяльності М-студії будуть перетинатися з напрямами ГО „Фонд збереження культурної спадщини Маріуполя“:

① Виявлення, наукове вивчення та збереження пам'яток історії та культури Маріуполя. Одним з головних завдань студії буде створення музею просто неба на території старого цвинтаря Маріуполя, заснованого у 1832 році. Всіх охочих долучитися до цієї благородної і цікавої справи будуть дуже чекати у новому арт-просторі.

② Співпраця з міжнародними організаціями та вітчизняними громадськими організаціями у сфері збереження культурної спадщини Маріуполя. Сподіваюся, що в студії стануть можливими розробки нових проєктів, які обов'язково знайдуть фінансову підтримку.

③ Культурно-просвітницька діяльність серед населення. Проведення екскурсій, історично-культурних квестів серед маріупольців. У студії будуть розроблятися нові екскурсійні маршрути, які сприятимуть популяризації історичного минулого міста та підвищить туристичну привабливість Маріуполя.

④ Підвищення театральної культури мешканців міста, їхньої обізнаності з питань історії театрального мистецтва Маріуполя. При М-студії продовжить діяльність арт-центр

„Театр всередині тебе" (створений у 2017 році). Завдяки активній діяльності як професійних театрів Маріуполя, так і самодіяльних, є потреба у створенні платформи для діалогу між глядачами та режисерами і акторами.

(5) Формування аналітичних та інформаційних продуктів, що сприяти муть посиленню інтересу з боку грома дян, експертного середовища до охорони культурної спадщини Маріуполя. Ви дання книг, брошур, каталогів.

(6) Участь у створенні нових екс позицій, музеїв, культурних ландшаф тів, реконструкція та реставрація культурних пам'яток Маріуполя з метою подальшого їх збереження. При студії працюватиме театраль на експозиція, що висвітлюватиме історію театральних закладів

Маріуполя з XIX ст. до сьогодення. Всі учасники студії зможуть брати безпосередню участь у створенні нових експозицій та виставок.

⑦ Творчі зустрічі з митцями Маріуполя (художниками, письменниками, фотографами тощо).

⑧ Захист і популяризація української мови. Сподіваюся, що в студії спілкування українською буде невимушеним, а обговорення правил, чи нововведень в українській мові стане ще одним напрямком діяльності Студії культуро-творчого перфомансу.

Цифра 8 в нумерології вважається однією з найсильніших. Сподіваюся, що 8 напрямків у роботі студії посприяють її успішної діяльності.

Коли відкриється?

М-студія відкриється 5 березня о 14:30 в аудиторії 108 Маріуполь

ського державного університету (історичний факультет) виставкою робіт Христини Кібець на тему „Огонюючи наші душі". Роботи цієї художниці відрізняються особливим авторським баченням та мають сильний посил до сучасників. Маю надію, що Студія культуротворчого перфомансу Маріуполя стане важливим культурним осередком для багатьох містян, готових до об'єднання, взаємодії, та нових звершень.

Спеціальність "Культурологія" МДУ

27.02.2020 Анонс відкриття арт-простору в МДУ! Чекаємо Вас 05.03.2020 о 14:30 у новому арт-центрі "М-студія" (пр. Будівельників, 129, ауд. 108 істфаку)! Деталі за посиланням (блог Ольги Деміско)

Спеціальність "Культурологія" МДУ
05.03.2020 celebrating this special day. Сьогодні в аудиторії 108 історичного факультету МДУ відбулось грандіозне відкриття нового арт-простору „М-студія" (Студія культуротворчого перфомансу Маріуполя). Презентували студію завідувач кафедри культурології та інформаційної діяльності, професор Юлія Сабадаш та керівник „М-студії" Ольга Демідко. Живі та повні сюрреалістичного символізму картини дивовижної художниці Христини Кібець, що об'єднались у серії "Пташки", "Оголюючи наші душі", "Біль", "Somnium", "Людське...", "Homo Hostium", змусили всіх присутніх співпереживати досвіду митткині. Присутні висловили бажання об'єдна

тися у команду, яка створюватиме та наповнюватиме арт-центр новими змістами. Переосмислити нав'язані реаліями ритми думок, замислитись над можливістю об'єднання світів та реальності в абсолютну реальність та насолодитися вражаючими творами мистецтв Христини Кібець

Ви можете протягом місяця у арт-центрі „М-студія"
(проспект Будівельників, 129, ауд. 108 істфаку)! Дякуємо за фото чарівній Tetiana Petrushkina)

Спеціальність культурологія „МДУ"

13.09.2021. Сьогодні студенти спеціальності „Культурологія" були присутні на унікальній презентації видавництва „Горобець", за сприянням Українського культурного фонду, в рамках програми „Повертаємо в Україну культурну спадщину" Була представлена нова книга „Віденський Октоїх XII - XIII ст. Дослідження" Видавництво „Горобець" повертає цінні рукописи у вигляді факсимільних копій в Україну з Росії, Італії, Польщі, Франції, Австрії. Презентація відбулася у науковій бібліотеці МДУ із залученням студії культуротворчого перфомансу Маріуполя (М-Студії) та СНТ „Культурологічні студії"

28.02.2020

До 5 березня хочеться представити всю команду М-Студії. Але почну спочатку. Мене звуть Демідко Ольга))). Наразі найголовніше моє досягнення - це те, що я стала мамою чарівного, допитливого і завжди усміхненого малюка. Проте до цієї найважливішої місії в житті у мене було безліч напрямів діяльності, завдяки яким вдалося захистити дисертацію і отримати науковий ступінь - (з 2019 року - кандидат історичних наук), почати роботу викладачем (поки що в декреті) у Маріупольському державному університеті, літературним редактором на МТБ, блогером на mrpl.city, а також ведучою програм з вивчення української мови. Водночас є екскурсоводом міста, керівником арт-центру „Театр всередині тебе". От стільки всього, але все рідне і важливе.))) З народженням синочка

пріоритети змінилися і тільки зараз
я вирішила знову почати свою бурхливу
діяльність. Ви це читаєте?))) Ідея
створити новий арт-простір, який
стане потужним міським майданчиком,
мене не полишала з 2017 року. А коли
у 2019 році я почала писати блоги про
яскравих і неперересічних маріупольців, то
остаточно переконалася, що в моєму
місті стільки талановитих людей, які
потребують у спілкуванні, визнанні, презен
тації власної творчості, що створення
нового вільного простору не буде зайвим.
Сподіваюся на вашу підтримку і участь у
наших заходах. Планів багато, а ще більше
бажання - змінювати, дивувати і
вражати)) Далі - про напрями діяль
ності і команду М-студії) тому за
лишайтеся з нами і слідкуйте за
новинами))) буде-ласочка

11.09.2021 Спеціальність "Культурологія" МДУ. Сьогодні студенти спеціальності "Культурологія" були присутні на захоплюючій лекції, яку провели чарівні музикознавиці - кандидат музикознавства, доцент кафедри спеціального фортепіано ХНУМ ім. І.П. Котляревського Ірина Сухленко та кандидат музикознавства, доцент кафедри інтерпретології та аналізу музики Харківського національного університету мистецтв ім. Котляревського Юлія Ніколаєвська із залученням Студії культуротворчого перфомансу Маріуполя (М-студії) та СКТ "Культурологічні студії".

10.09.2021 З піснями, танцями і незабутніми привітаннями сьогодні відбулася урочиста посвята в першокурсники Маріупольського державного університету. Цього дня чарівні студентки-першокурсниці спеціальності „Культурологія" стали частиною великої і дружньої родини МДУ.

09.09.2021 Спеціальність "культурологія" МДУ. 9 вересня в рамках СНТ „Культурологічні студії" відбувся круглий стіл на тему: „Академічне мистецтво в сучасному світі. Емоційний інтелект і його використання в сучасній культурі". Спікери: диригент Юрій Пароховник та скрипаль Остап Шутко. Захід проводився в рамках Літньої мистецької академії із залученням Студії культуротворчого перфоманса Маріуполя (М-студії) та СНТ "Культурологічні студії" МДУ!!

06.09.2021 Спеціальність „Культурологія"
МДУ. 6 вересня в рамках чергового
засідання СНТ "Культурологічні студії"
студенти спеціальності „Культурологія"
відвідали лекцію Олександра Пірієва –
віолончеліста, кандидата мистецтвознав
ства і постійного учасника та організато
ра численних культурних заходів, зокре
ма, міжнародних фестивалів.
Віолончеліст співпрацює практично з
усіма симфонічними та камерними ор
кестрами України, а також виступає
в Європі та США. У концертному репер
туарі Олександра Пірієва – майже
повна антологія творів для віолончелі.
Студенти культурології дізналися бага
то корисної і важливої інформації для
себе. Лектор поділився досвідом прове
дення різних культурних заходів: кон
цертів та фестивалів. А також обгово
рив з директоркою Департаменту
культури та громадського розвитку
Тримою Діаною Володимирівною,

завідувачкою кафедри „Культурології" Сабадаш Юлією Сергіївною та студен таим необхідність відкриття на спеціаль ності ОС Аспірантури.

У дикій частині Приморського парку Маріуполя „Театроманія" поставить виставу, pr.ua, 19.07.2021 Олександр Панков.

Маріупольці побачать діджиталізовану виставу „Тіні забутих предків", дійство якої творчий колектив хоче розгорнути ввечері серед дерев і чагарників Приморсько го парку в мерехтливому світлі ліхта рів, встановлених на солом'яних копо нах.

Виставу присвячено 30-річчю Незалеж ності України, про що розповів PR.UA керівник „Театроманії" Антон Телбізов. І відбудеться вона 23 серпня о 20 годині.

„Сцену облаштують на тлі заростей і дерев – у дикій частині парку. Глядачам готуються для сидіння солом'яні тюки, на виготовлення яких піде понад 4 тони соломи", – розкрив він секрети.

Основною фігурою постанови стане Україна – символ матері. Образ жінки буде розміщений на дереві, її коріння проникнуть в землю, а в гілки-коси вплетуться стрічки. І все це буде підсвічено флуоресцентною фарбою, що світиться в темряві.
А від матері вийдуть чотири стихії – Вода, Земля, Вогонь і Повітря.
Цікаво артисти вирішили обіграти Землю – на великій цирці глядачі побачать вагітну жінку, дитину і старого. Повітря зобразять величезні полотна тканини на дереві, що роздуватимуться вентиляторами. І на цьому ж дереві маріупольцям покажуть перфоманс. Воду представить хлопець з лійкою, з якої він буде з дерева поливати дівчину, що стоїть внизу.

А дівчина почне „проростати" (як саме - артисти поки думають).

Потрапити на територію „Тіней забутих предків" глядачі зможуть через вхідну групу - між двадцятьма шестиметровими солом'яними колонами, зверху яких закріплять вуличні ліхтарі. В їх освітленні на 500 квадратних метрах зможуть розміститися близько 600 осіб.

Організатори турбуються і про комфорт усіх, хто прийде. На кожному глядацькому місці поставлять пляшку з питною водою. І всім видадуть брошури, в яких написані найцікавіші факти про нашу країну. А ще як сувенір маріупольці та гості міста отримають в подарунок носові хусточки з українським орнаментом - символом матері.

Ті, хто не зможе відвідати спектакль, зможуть побачити його пряму трансляцію в соціальних мережах, на ЦТБ.

Директор департаменту культурно-громадського розвитку Маріупольської міськради Діана Трима розповіла PR.UA: „Наша „Театроманія" минулого року в рамках „Громадський бюджет" вперше реалізувала постановку „Тіні Забутих Предків". Вона мала великий успіх. Ї тепер у нас виникло велике бажання до ювілею Дня Незалежності України винести за рамки ПК „Молодіжний". Показати спектакль в етностилі".

За її словами, вистава відбудеться в одному з парків міста. Цілком можливо, у Приморському.

„Зараз ми розглядаємо технічну можливість втілення в життя цієї ідеї!" - додала вона.

В центре Мариуполя на одном из домов появляется „лестница в небо"

Олександра Жевсока, 24.09.2019, mrpl.city

На одной из мариупольских улиц заверша ется создание нового мурала. По сло вам координаторов проекта, произведе ние стрит-арта будет готово ко дню города.

Новый объект монументального искусства создается прямо сейчас на фасаде здания по адресу пр. Мира, 60 у Театрального сквера.

„Макет мурала мы согласовали с жителями дома, а также с районной админист рацией. Просто хотели, чтобы изображение было легким и позитивным, вызывало какие то положительные эмоции. Планируется, что ра боты по его нанесению будут завершены до Дня города, поэтому можно говорить, что это будет подарком к празднику."- отмечает координатор проекта Виктория Давва.

Произведение создает мариупольский художник Александр Писарчук в рамках

проекта-победителя программы малых грантов по направлению „Туризм" с помощью программы „Общественный бюджет" и ККП „м. ЕХАБ".

Напомним, что именно Александр Писарчук выступил одним из авторов стрит-арта на стене спортплощадки ОШ №:37, изображающего девушку с ореолом из строк иностранной песни.

Ранее сообщалось, что работа Александра Писарчука на морскую тематику появилась на одном из пятиэтажных домов Одессы.

В Мариуполе появился мурал с кораллами, Ганна Хіжнікова, 07.08.2020

В Мариуполе появился новый яркий мурал, общей площадью 12 квадратных метров.

На картине изображен подводный мир океана – кораллы, рыбы и кит. Собственно, и называется мурал – „Океан". По информации Мариупо

ской художественной школы им.
Куинджи, нарисовала настенную кар
тину выпускница 8 „В" класса
Ульяна Симокова. Она закончила свою
работу недавно – в июле этого года.
„Мурал „Океан" находится по адресу:
город Мариуполь, ул. Воинов освободителей
дом 90, детская площадка, размер 6×2
метра, алкидная эмаль," – уточнили в
художественной школе.

Стену мариупольской многоэтажки ук
расил мурал о психическом здоровье,
Богдан Коваленко, 29.05.2021, mrpl.city
В Мариуполе открыли мурал „Держи
свой баланс", посвященный проблеме пси
хического здоровья человека. Об этом
сообщается на сайте городского совета.
Мурал нарисовали на стене девятиэтаж
ного дома на в Приморском районе по
улице Лунина, 11 б. „Держать баланс.

Актуально для нашего времени. Этот мурал привлекает внимание к проблеме психического здоровья человека. Все элементы рисунка говорят, что главное - эмоциональное равновесие. Появление такого яркого мурала в Мариуполе - результат участия в проектах „Психическое здоровое для Украины". Спасибо партнерам, что помогаете городу у моря решать вопросы, связанные с сохранением психического здоровья", - отметила заместитель городского головы Елена Парамонова.

Стенопись создана при финансовой поддержке Швейцарской конфедерации по инициативе проекта „Психическое здоровье для Украины" совместно с городскими властями Мариуполя и мариупольским отделением „Украинской академии лидерства". „Держать баланс - значит беречь свое психическое здоровье. Позволять себе переживать различные

эмоциональные состояния. Позволять себе отдыхать. Не бояться обращаться за помощью к специалистам," – добавил директор департамента здравоохранения Андрей Решпель.

Отмечается, что в ходе подготовки про екта удалось заручиться поддержкой на родного депутата Украины Сергея Магера, жильцов дома и неравнодушных мариупольцев.

Привычка убегать: что известно о блуждавшем по Мариуполю еноте Кузе
Ганна Хіжнікова, mrpl.city, 10.02.2022

С самого утра внимание многих мариупольцев было приковано к сбежавшему еноту. Зверек блуждал в микрорайоне Кирова – бегал по парковке и зашел на автомойку самообслуживания. О передвижениях животного очевидцы сообщали в социальных сетях. Кроме того, прохожие вызвали полицию, чтобы найти владельцев беглеца. Изначально инспекторы обратились

в местный зоопарк. Сотрудники заведения сообщили, что их подопечные на месте, и дали правоохранителям контакты граждан, которые содержат енотов в Мариуполе. В дальнейшем было установлено, что животное принадлежит Галине, жительнице Правого берега. Женщина рассказала патрульным, что во время прогулки по двору дома шалунишка исчез. Корреспонденту MRPL CITY удалось связаться с Галиной. В комментарии она сообщила, что енота зовут Кузя, он той еще вредина.
Зверьку пока 10 месяцев, и привезли его из Киева. Животное уже в юном возрасте очень любит путешествовать - Кузя сбежит из дома не впервые. Ранее он тоже прогуливался по микрорайону Кирова. Обнаружив пропажу, Галина очень обеспокоилась. „Это же член семьи, я не представляю жизни без него. Самое-самое, что у меня есть - это Кузенька. Я очень люблю его. Спасибо работникам полиции, что помогли его поймать. Он любит путешествовать в одиночку, чтобы мы не видели. Я знаю каждую повадку енота, и его просто

Надо любить. Это чудо, с ними легко тем, кто любит", — поделилась Галина.

Известно, что, вернувшись домой, Кузя принял-ся помогать хозяйке в стирке. А также он устроил игру с котом Тусей. Еще с ним соседствуют две собаки. Галина также прислала фотографии своего любимца. На них видно, что Кузя — еще тот озорник и чувствует себя полноправным членом семьи.

Также сообщалось, что в Мариуполе местные жители нашли в подъезде своего дома енота. Ранее он убежал из открытой клетки зоопар-ка и скрылся в неизвестном направлении.

Виставка - комбінат ім. Ілліча

Ольга Демідко МТВ МСК 03.02.2022

Ольга Демідко, кореспондентка:

1 лютого в музеї історії комбінату імені Ілліча відбулося відкриття уні-кальної виставки, присвяченої 125-річчю комбінату. Від душі і серця — в чарівний світ мистецтва.

Ірина Бадасен, директорка музею історії ММК ім. Ілліча:

Выставка интересная тем, что она очень разнообразна по качеству и количеству работ. Если мужчины, если женщины, авторы разного возраста, в общем то это действительно от всей души, от всего сердца поздравление участников выставки со 125-летием предприятия, на котором они сейчас работают или работали раньше. Хочется, чтобы свои чувства люди проявляли и в своих работах, показывали свои эмоции, тогда они живые, интересные.

Ольга Демідко: на виставці представили свої роботи близько 30 художників та майстрів декоративно-прикладного мистецтва. Авторами робіт є не тільки працівники комбінату, але й їхні дружини та діти. Тематика виставки необмежена. Тут можна побачити і вироби з мила, і скульптури з полімерної глини, і картини вишиті бісером та хрестиком. А Наталя вирішила представити широкому загалу свої унікальні квіти-світильники з ізолону.

Наталя Толмачова, майстриня декоративно-прикладного мистецтва:

Этот материал называется эзолон. Он выдерживает высокую температуру и в работе он плавится, то есть, я из него могу сделать любой формы цветок, вот, и сначала я работала с фамираном, а когда узнала, что есть такой материал, перешла на него, на эзолон, и очень увлеклась этими работами, - изготовлением светильников, ростовых цветов, каких-нибудь ну например небольших таких настенных светильников.

Ольга Демідко: також на виставці відвідувачі побачать чудові картини з пейзажами природи та маріупольською архітектурою, автором яких є талановитий маріуполець Олександр Туляков. Художник щоденно невтомно працює над відточенням власної майстерності і незабаром можна буде побачити персональну виставку Олександра.

Олександр Туляков, художник: у мене

много работ, но вот эти работы ...
это последние, поэтому ... они более ...
я так считаю, я считаю, что они
выполнены наверное более профессионально,
потому что ... один художник был такой
Золотарев его фамилия - он сказал, что
да если вам даже ... если вы даже не хотите,
если вас не тянет, вы должны каждый день набивать руку, каждый день,
пишите, рисуйте, я следуя этому при
меру, даже если не хочется, стараюсь
оттачивать мастерство, как я считаю,
но это ... должна судить публика, не я.

Ольга Демідко: на виставці вирішила представити свої роботи і Тетяна
Наконечна - одна з перших в Маріуполі
майстринь, яка працює в техніці
джутової філіграні. Її донька Дорош
Наталя за допомогою цієї техніки створює картини, а сама Тетяна працює
над більш об'ємними роботами, може
зробити і лампи і шкатулки і

сервентицу.

Тетяна Наконечна, майстриня декоративно-прикладного мистецтва.
Мои работы это новое творчество, очень молодое еще, 10 лет как существует, называется джутовая филигрань. И основана она на основе ювелирной филиграни и вот в России сказь была, это из той же оперы, будем так говорить. Делаются эти изделия все из обычного джутового шпагата, это веревочка обычная, она может краситься, осветляться, но я вот пока работаю в такой гамме.

Ольга Демідко: Виставка від душі і серця: чарівний світ мистецтва триватиме до 1 березня. На закритті виставки відбудеться ярмарок, на ньому можна буде придбати будь яку роботу, що сподобалась найбільше. Ольга Демідко, Микола Мулаченко, Маріупольська служба новин.

История о том, как в Мариуполе поселились лиса, летучая мышь и рыбы 29.09.2016 mrpl.city

Эта история о небольшой команде людей, которые решили сделать Мариуполь ярче.

„ОВИК" – так называют они себя среди своих. Аббревиатура образована от имен преподавателя истории МГУ Ольги Демидко, художника Вадима Лановного и юриста Игоря Смерегинского. „Ольга, Вадим, Игорь и компания" – вот пол ная расшифровка.

В эксклюзивном интервью MRPL.CITY они рассказали о том, как и почему по явилась идея украшать Мариуполь детскими рисунками.

Всего на их счету 6 красочных изобра жений, украшающих улицы города, отреставрированный фасад Художест венной школы им. Куинджи, альманах с эссе, стихотворениями и рисун ками, посвященными Мариуполю, раскраска-антистресс „Розфарбуй Місто" с историческими объектами

города и еще множество интереснейших проектов.

Все началось с „Мариуполь - это Украина".

На вопрос, когда пришла идея преобразить родной город, команда рассказала длинную историю. Она как нельзя лучше показывает, что на свете ничего не происходит случайно.

Реализовывая проект „Мариуполь - это Украина", Ольга Демидко влилась в общественную жизнь.

„Мы провели конкурс среди учеников и студентов на знание истории родного края - мы принимали стихотворения, эссе, рисунки, посвященные городу. У нас было 90 финалистов из учеников 5-11 классов и студенты. Результатом конкурса и проекта стал альманах. Также провели несколько экскурсий по археологическим объектам", - говорит она.

Чтобы показать жизнь, которая была до возникновения Мариуполя, была придумана фотосессия в костюмах половцев. Их для детей воссоздала историк Наталя Чиркун. Затем Ольга Демидко познакомилась с мариупольской художницей Оксаной Гнатышин. Она предложила открыть в городе художественное училище. И хоть училище так и не открыли, в результате этой идеи состоялись знакомства с Игорем Смеречинским и художником Вадимом Лановым. Затем команда подружилась с Украинской Миротворческой Школой, где поддержали реализацию [redacted] конкурса „Малюємо заради миру".

Три Куинджи

По словам Игоря Смеречинского, еще только в начале организационных работ по конкурсу задумали нанести на фасад Художественной школы им. Куинджи рисунки участников.

„Юбилейный год А. И. Куинджи, улица Куинджи и школа — все совпало! Фасад был полностью обвален, ремонтом заняться было некому. Школе наша идея понравилась, заявка наша была одобрена, и мы собрались для работы", — говорит он.

Поскольку тематика конкурса не ограничивалась, посыпались яркие и интересные рисунки. Всего приняло участие более 100 школьников и студентов, а финалистами стали 42 человека.

Рассказывая о реставрационных работах в школе, Ольга Демидко немного смущается. Ведь ей, хрупкой девушке, был не под силу тяжелый физический труд.

„Школа была отреставрирована усилиями двух мужчин — Вадима Лапового и Игоря Смеречинского. Я приходила к ним с пиццей, чтобы морально поддержать. Так, наша команда

сработалась!" – отмечает она.
Вадим Лановой признается: все было не
так гладко, как хотелось бы. То мешали
погодные условия – май оказался холодным,
то человеческий фактор давал о себе знать.
Переживали, что жилой дом перейдет в
ОСМД и тогда работы будут бессмысле
нны. В итоге работы начались только в
июне.
„ Сначала мы хотели выровнять
фасад. Но здание историческое – сталин
ский ампир 50-х годов. Ребята посове
щались и решили восстанавливать. И
реставрационные работы оказались самыми
сложными – приходилось болгаркой вырезать,
воссоздавать разрушенные элементы. Нам
было обидно, что за зданием никто не
ухаживал: во-первых, там дети, во-вторых
художественная школа, одна из немногих в
городе. Да и я сам когда-то в ней недолго
учился. Идешь и думаешь: когда, когда
кто-нибудь обратит внимание и что-то
сделает?" – рассказывает он.
В итоге, кроме обновленного окраше
нного фасада, на школе появились
[redacted] рисунки „Голубь" Александры

Бондаренко, морские мотивы Алексея Гусельникова, „Подсолнух" Влада Курбакова и летающие шарики Евгения Щербака.

Лиса и летучие мыши

Широкую известность среди мариупольцев получил рисунок лисы на пересечении пр. Нахимова и Итальянской. Яркий мурал притягивает внимание - горожане возле него фотографируются и любуются им. Оказывается, случайности были не только в знакомствах и дружбе, но и в творчестве.

По словам Игоря Смеречинского, рисунок школьницы Анны Жабрат изначально должен был быть нанесен на библиотеку им. Короленко. Но узнав, что здание будет реставрироваться, решили не спешить.

„Нам предложили забор по пр. Нахимова. Конечно, всех смущает, что за ним развалины, но это уже - вопрос к хозяину", - говорит Игорь.

Затем, после яркой лисы ребята пошли дальше: Вадиму Лаковому пришла идея сделать океанариум в одном из дворов, чтобы скрасить игры детворы. ⚓ „Так как мы искали объект, в управлении культуры и туризма городского совета нам предложили двор домов 113 и 115 по пр. Победы. Через него проходит теплотрасса, все серое, мрачное. Недавно там поставили новые качели. Мы же изобразили на теплотрассе обитателей моря, а на серой стене постройки – летучих мышей Даниеллы Зубаревой", – рассказывает Ольга Демидко.

По словам Вадима, эта их последняя работа вызвала большой интерес жителей. К ним подходили дети и родители. „Это нас вдохновило и воодушевило на дальнейшую деятельность. 99% наблюдателей были „за" и радовались. Дети гуляли, один мальчик даже пробовал вместе с нами что-то делать", – признается он.

I ❤ MRPL

Только любовь к родному городу, энтузиазм и жизнерадостность стали причиной ярких добрых дел. Для команды важно, что в основе каждого мурала — рисунки юных мариупольцев. Нарисованные работы всегда подписывают.

Вадим Мановой говорит, что разница между серыми, невзрачными поверхностями и затем преображенными — велика.

„Ведь, всегда, когда появляются красивые вещи, они вызывают радость", — делится он.

А Ольге Демидко запомнились слова военного из Чернигова во время экскурсии на день города:

„Мы говорили с ним о муралах и фасадах. Он сказал: „Когда мы заезжали, Мариуполь показался очень серым. Сейчас мы ходим по нему, видим его и уже любим, потому что он яркий. Я сравниваю ваш город с Черниговом, и он мне нравится уже

больше моего города. Ведь здесь есть люди, которые готовы что-то менять. У нас такого нет". Такие отзывы вдохновляют".

Планов у команды „ОВИК" множество. Они уверяют, что, если осенью погода изменится, украсят в Мариуполе что-нибудь еще.

Helen Popova 28.02.2016

Новые формы для решения социальных проблем

Вчера 27 февраля в помещении Театра кукол впервые прошло представление форум-театра „Трансформация конфликтов в Мариуполе". Верно будет назвать его „От театра к диалогу и обратно".

Цель - не просто создать диалоговую площадку и обсудить острые проблемы Мариуполя, но и представить их в театрализованной форме. Основатель метода форум-театра А. Боаль считал, что это способ профилактики и решения социальных проблем.

Здесь нет актеров и режиссеров в обычном представлении, и даже нет сцены. Все сценки-миниатюры взяты из жизни, написаны и разыграны организаторами и волонтерами проекта, а зрители после обсуждения, могут поиграть их заново, но в другой интерпретации, найдя выход из конфликта. Это дает зрителю возможность обменяться личным опытом, прочувствовать эмоциональное состояние всех сторон конфликта и стать активным участником процесса. На обсуждение были представлены 3 конфликта: между перевозчиками и льготниками, гражданское противостояние, проблемы переселенцев. До мероприятия было проведено анкетирование. Опрос 140 человек помог выявить приоритетность актуальных проблем. Более 40 человек посетили это необычное интерактивное действо. Все получили сертификаты участия, обменялись мнениями и мы надеемся, что ушли с ощущением того, что конфликты можно решать, если ты открыт к диалогу, толерантен,

и готов принять другую точку зрения без агрессии и вражды. А этому можно и нужно учиться! И еще, все предложения и идеи по представленным проблемам переданы присутствовавшему депутату от партии „Сила Людей"

Мероприятие было организовано в рамках проекта Украинской Миротворческой Школы. Попова Елена - руководитель проекта.

Маріупольський Театр Ляльок

Відкриття 25-го театрального сезону

Дарувати радість - ось наша робота, шоу мильних бульбашок, фотозони, повчальна вистава, фуршет японської кухні та розіграш подарунків для маленьких глядачів. Саме так ми зустріли новий театральний сезон 05.10.2019

Виктория Бахалова 24.08.2016

Это было два безумных дня общения с
талантливыми людьми, которые любят
свою страну. Месяц назад мы со Светланой
Назаренко и отцом Ростиславом начали наш
патриотический марафон)))
В конце мая-начале июня Света повезла
детей во Львов на Международный форум
„Золотой мольберт следами Моисея
украинского духа". А на День Прапора
и на День Независимости пришло время
"алаверды"))) Мариуполь принимал у
себя „Передвижную детскую галерею под
покровительством Митрополита Андрея" и
проводил телемост Мариуполь-Львов-Киев-
Хмельницкий-Славянск. На День Прапора
участники мариупольской делегации вместе с
детьми-инвалидами и детьми-переселенцами
плели мотанки, которые украсили наш
флаг, изготовленный Tanya Ivanova. На
День Независимости этот флаг был подарен
городу во время телемоста в ДК „Молодёжный".
Хочу выразить благодарность за содействие в
организации праздника Ксения Сухова

(Ksenia Suhova), @Елена Махова,
@Светлана Добровольская, Оксана Гринко (Oksana Grinko), Марина Мирзоева, отцу Ростиславу, Алексей Лях и всему коллективу ДК „Молодёжный". Ольга Демідко и отец Ростислав были непереверщені как ведущие))) Светлана Гридасова, огромное спасибо за мастер-класс и позитив!!! Олександр Маслов, спасибо за техническое сопровождение проекта. Ирина Перкова, спасибо за профессионализм. Ivan Syniepalov, респект за совместное интервью с детьми))) Саша Баксман (Sasha Vaksman), спасибо за поддержку и фотоотчёт)))
Ну и, конечно же, всем, кто поддержал нас своим присутствием на празднике, огромное спасибо!!!

Виктория Бахалова 11.06.2016

Лето. Пикник. Арт-пикник "Арт і шок". Настоящий культурный шок))). Инициативная группа „Вместе!", British Council, БФ „Каритас Украины", Active Citizens Ukraine подарили нам этот праздник свободного культурно-развлекательного социального проекта. Это было действительно свободное пространство и свободное общение СВОБОДНЫХ ЛЮДЕЙ. Никакого админ ресурса, никаких распоряжений сверху. Люди приходили семьями, отдыхали, общались, радовались жизни, помогали тем, кто нуждался в их помощи (сбор одежды для переселенцев, помощь братьем нашим меньшим). А еще ощущение драйва и свободы. Спасибо всем, кто подарил нам этот праздник. Город должен знать своих героев))) Anastasiya Ponomareva, Саша Баксмак, Ольга Демідко, Игорь Смерчинский, Natalia Kadadiy, Алина Смайловская, Татьяна Петрушкина – на ваши плечи лягла организация праздника. И это только начало))) Далі буде: фестивали, читанки и другие праздники и акции, призванные окультурить Мариуполь. P.S. Незабаром "город сильных людей" (((С превратится в ГОРОД СВОБОДНЫХ, УМНЫХ и СЧАСТЛИВЫХ ЛЮДЕЙ)))

Світлана Назаренко 05.05.2017
Сегодня в ОШ № 15 состоялась встреча учащихся и учителей с Ольгой Демидко. Ольга рассказала о себе, своих интересах, увлечениях, о проектной деятельности, о планах на будущее и, конечно же, о своей монографии. После встречи мальчики!!! сфотографировались с Олей. Уж больно хороша))) Олечка, спасибо тебе огромное, что выкроила время для нас.

Світлана Назаренко 20.05.2017
Если кто-то думает, что хорошо знает Мариуполь, тот ошибается!)) В этом я убедилась на 100 процентов. Сегодня Ольга Демидко и Вадим Джувага открыли для нас Мариуполь, который мы не знали. Интереснейшая экскурсия по Старому городу, исторические факты и легенды, знакомство с архитектурой и именами. Огромное спасибо, Олечка! Огромное спасибо, Вадим!

Marina Amelina 31.05.2021
Еще одно очень интересное событие 6-Б (почти 7) класса) Сегодня познакомились с историей нашего города! Спасибо огромное нашему классному руководителю

Світлана Назаренко за организацию интереснейшей экскурсии по старому Мариуполю. Спасибо за хорошие эмоции и увлекательное знакомство с городом прекрасному экскурсоводу Olga Demidko! Экскурсия великолепна!

Виктория Бахалова 0[illegible]. 07. 2016
Сегодня день хороших новостей))) Попалась мне сегодня на глаза газета „Ильичевец Город" - а там статья о наших замечатель ных Ольга Демідко, Игорь Смерешинский (Igor Riss), Anastasiya Ponomareva. Выпуском "альманаха" завершилась титаническая работа по воспитанию наших детей, длившаяся больше года. #МариупольэтоУкраина. И вы этому - пример!!! Читайте и гордитесь НАШИМИ)))

Виктория Бахалова 02.04.2016
Мы сделали это! Мы обозначили проблему: среди нас живут дети-аутисты, и они нуждаются в нашем внимании и поддержке. Они другие, они особенные. И в этом их единственное отличие. Огромное спасибо всем, кто был рядом во время изнурительного марафона, связанного с подготовкой. Всем, кто при

шёл и откликнулся. Саша Вакман - бессменный помощник и идеолог движения (привет Еве - она стойко вытерпела все наши собрания) и её сестре Рябошапка Олесе - автору нашего логотипа. Петр Андрющенко - за креативные идеи и указания путей их воплощения))) Dmytro Stupnik - его социальный ролик, снятый в рекордно короткие сроки, дорогого стоит (а фото картина, пожертвованная для благотворительного аукциона, станет украшением офиса „Формата"). Dmitry Chichera - его картина украсит приёмную заместителя городского головы Ксения Сухова. Ольга Демидко - ведущая и организатор культурной части праздника (С Днём Рождения !!!), Igor Riss (Игорь Смеречинский) - ведущий, компьютерный гений и автор нестандартных подходов))) Василий Николаевич - без Вас город не увидел бы билбордов и флаеров, Ваша съёмка брифинга - образец для многих СМИ, Анатолий Левченко - за проникновенные творческие работы; фильм об аутистах и спектакль „Маленький Принц". Tatyana Burak - всегда рядом, всегда готова помочь (невзирая

ни на что), Александр Костюченко – Anastasiya Ponomarova – тандем художника и мастера рекламы))) Ирина Пержова – без тебя аукцион был бы обречён на провал. Анна Ткаченко – за помощь в распространении флаеров. Ирина Козка, Оксана Гнатышин, Галина Таций (отдельный респект Глебу), Юлия Торопеп, Татьяна Березовская, Александр Палеопуло, Елена Абрамова, Елена Золотарёва, Ярослав Ерохин, Natalia Kadadiy и все, кто был рядом, – вы те, без кого успех был бы невозможен. И, конечно же, Ольга Погасий, Юлия Гаврилина, Анна Бохолдина и все-все мамочки наших особенных деток. Мы вместе придём к мечте!!! P.S. Спасибо журналистам всех СМИ за информационную поддержку.

Сергій Піддубний 19.03.2017 with Лариса Живко and 2 others - Sanya Korchevskaya, Элла Shumurtova, #облиггямісm, #маріупольтуристичний, #USAID

...Проект „Маріуполь туристичний"

фестивалю „Обличчя міст" завершено; цілий тиждень для городян працювали різні кластери (локації). Щось було цікавим і вдалим, щоб було схожим на спроби, а дещо зовсім пародією на ініціативність, але великий попит на знання, щира увага до подій проекту спонукають до ще більш відповідальної праці, яка матиме практичне продовження у відкновленні історичної, культурної, мистецької спадщини нашої громади. Дякую Ользі Демидко за чудову нагоду доторкнутися до незбагненно глибокого океану громадського життя, за цікаві ідеї, невичерпний оптимізм, об'єктивність та приклад справжнього науковця. Буду сумувати за цим процесом і його учасниками.

Дякую всім слухачам, які присвятили свій час екскурсіям, хоч і не все було ідеально: брак часу і його незручність для тих хто працює, великі групи недостатня гучність, швидкість розповіді. Приношу свої вибачення командам квесту, які через мене загубилися; ціную кожну мить фестивалю і його атмосферу, яку створювали всі ми разом.

Маріуполю бути туристичним, головне не втрачати надію і мати

справжнє прагнення до самовдосконалення.

Театральная артель "ДрамКом"
Панченко Иво 27.03.2021

Сегодня 27 марта в Международный день театра мы вместе с Olga Detiško побывали на спектакле Театральной артели „ДрамКом"
"Осветившая тьму" по пьесе Уильяма Гибсона „Сотворившая чудо". Гардероб был закрыт и в помещении не топили, но из зала мы вышли мокрыми, и самое главное, мокрыми были ГЛАЗА! Говорят, мужчины не плачут, но у меня были слезы, особенно на самых трогательных моментах. В основном это были слезы радости: „Хелен Келлер сама сложила салфетку", „Хелен Келлер сказала „Мама" и „Папа"", как будто и я вместе с её учительницей Анне Сюиван совершил большой подвиг! Я так за них радовался, гордился ими и сопереживал - да, любовь, которая стремится к добру вбивается потом и кровью, а жалость и сострадание - гадкое мщение и потакание. Они обе добились этого: Хелен научилась не просто запоминать как попугайчик, а понимать, а мисс Сюиван научилась учить, она свернула огромную 1000 тонную скалу под названием "Упрямство

и непослушание". Хелен в свою очередь была ей очень благодарна за НАУКУ, и надеюсь, у неё появилось желание узнавать и познавать мир в дальнейшем. Оля тоже рыдала, особенно под конец и получила не меньшее количество эмоций! ⚓ Боже! Как же это глубоко и проникновенно !!! Спасибо девчонкам Anna Avdeeva и Таня Федорова, видно что ПАХАЛИ !!! Труд Натальи Гончаровой НА ЛИЦО!! Интересно и приятно было наблюдать за Никита Армен, Андрей Бэрябам и Юлия Король!! В целом и получилось сплоченное творчество, что и должно быть в настоящем театре! Пусть вы и аматоры, некоторым профессионалам до вас ещё далеко. ДрамКом очень вырос благодаря этой пьесе (не зря грамоту получили 😊😊). Я готов на него ходить много раз, вот именно здесь я получил эстетический оргазм ♥😊😊. Я в буквальном смысле забылся на два часа и полностью погрузился в спектакль и до сих пор не отошёл. Жаль, что нет второго показа в воскресение 28го, а будет только 30 апреля. ⚓ Желаю побольше таких

живых спектаклей, умных, добрых и заставляющих сопереживать, ведь театр — средство не только развлечения, но и духовного наполнения. Материал взяли шикарный! Тут без придирок. Мне кажется, в наше время такие пьесы нужны даже больше, чем бородатые комедии с бородатыми шутками! Да, коронавирус, да, война, но театр должен существовать вопреки сложностям во всех его формах, особенно в драматических, чтоб человек вышел после спектакля наполненным и сделал для себя какой-то вывод, иначе — это не искусство, а дешёвое варьете! ⚓ Театр сделал свое дело!!!! ⚓

Жду второй показ! С ПРЕМЬЕРОЙ всех к этому причастных и С ДНЁМ ТЕАТРА!

Иво Панченко 23.05.2021

Немного о премьере Театральной артели "ДрамКом" "ИГРА".

① Хочу поздравить всех к этому причастных с выпуском очередного продукта!!!! Наталья Гончарова, Никита Армен, Евгений Сосковский, пожелать больших залов, громких аплодисментов и чутких зрителей!!!

② Сюжет выбранной пьесы интересный,

но немного запутанный, так что приходилось
несколько раз в голове прокручивать информа
цию от начала до конца. Я не привык к
детективным жанрам, поэтому мозг находился
в "спящем состоянии" во время "игр". Но
радует, что придерживались детективного
жанра и каждый шаг героя был непредсказу
ем, за этим приятно наблюдать и "про
сыпаться" от неожиданности.

3. Игры довольно серьезные, далеко не дет
ские и с философским подтекстом. Начало
относительно затянутое, только после того,
как Никита надел костюм клоуна я начал
понимать, что происходит, а если быть
ещё честнее сама „Игра" началась во
втором действии, которому режиссер уде
лила больше внимания, и как выясни
лось в конце игра не на жизнь, а на
смерть. Главный герой настолько увлекся
своими „играми", что в конце концов за
путался и потерял себя)) над первой
частью надо всё равно поработать.

4. В начале бой "Биг Бена", открывает
ся занавес, сидит Сосновский в кресле у
камина - Господи, думаю... неужели
Шерлок Холмс, а Никита, наверное,
доктор Ватсон , но НЕ

УГАДАЛ))) (5) Внутреннее состояние от увиденного кардинально отличается от „Осветившей тьму". Там ты радуешься за героиню, а тут ни радости ни страдания, и даже сострадания, а просто принятие результата как должного, раз уж главный герой так все ловко перекрутил, что сам еле выпутался, так и поделом ему. Героя Никиты жалко меньше, он все же является "жертвой" на мой взгляд, и его месть оправдана. P.S. Скажу, что это опыт для меня. Редко встречается такой жанр с таким сюжетом. Возможно я чего-то не понял и не услышал и придется посмотреть спектакль снова, или даже прочитать пьесу. Хочется все-таки, чтобы концовка была не такая трагическая, а был толчок к продолжению, чтобы зритель мог сам додумать. Но, в любом случае, я рад этому опыту. Еще раз огромное всем спасибо, всех с ПРЕМЬЕРОЙ, отдельное Наталья Гончарова за труд и Olga Demidko за компанию!!!

Театральна артіль "ДрамКом"
01.03.2021 27 березня, у День Театру,
Театральна артіль "ДрамКом" запрошує на прем'єру вистави „Та, що осяяла темряву"
- Реальна історія вчительки Анні Сюлівен та її учениці Елен Келлер - історія боротьби і перемог, любові і ненависті. Історія подолання, яка нікого не залишить байдужим!
- Вистава йде російською мовою.
-Показ вистави відбудеться у концертному залі Маріупольської камерної філармонії.
Початок о 17.00.
- Квитки можна придбати у касах філармонії та Karabas. У зв'язку з карантинними заходами кількість місць обмежена (50% від загальної кількості місць у залі). Тож поспішайте придбати найкращі квитки! Телефони для довідок:
067 3189391, 098 5725977.
До зустрічі на виставах Театральної артілі "ДрамКом"!
Будьте здорові і не забувайте, що вхід до приміщення філармонії - тільки у захисних масках!

Наталия Лоскутова 30.07.2016
Городской фотоквест „Мариуполь - родина Куинджи". Давненько я так замеча

Тельно и интересно не проводила время! ⚓
Сегодня я участвовала в настоящем квесте,
именно КВЕСТЕ, а не той жалкой пародии на
него под названием „Радужный квест". ⚓ Сегодняш-
нее мероприятие носило название „Фото-квест
„Мариуполь – родина Куинджи"". Квест был
посвящен 175-летию со дня рождения нашего
знаменитого земляка – Архипа Ивановича
Куинджи. Организаторами этого великолепно-
го действа выступили МНФК „Берег",
МФК „Матрица-М" и художественный
музей им. А. И. Куинджи. В этом квесте
было все продумано, сделано с душой и с
умом, так сказать, по-взрослому. ⚓ [redacted]
Во-первых, при регистрации вручалось
Положение о проведении этого фото-квеста,
в котором были предусмотрены малейшие
детали и нюансы: от целей и задач проведе-
ния, требований к фото и к участникам до
примечаний, наподобие следующих: „За
нарушение правил общественного порядка
и правил дорожного движения во время
прохождения маршрута команда дисквали-
фицируется" или „Лица, не достигшие
совершеннолетия, допускаются к участию
только в командах с совершеннолетними".
Вот так вот! Ну как тут не провести
параллели с недоразумением типа пре

дыдущего квеста, где детвора носилась через дорогу, подвергая опасности свои жизни и создавая угрозу на дороге для водителей. ⚓ Во-вторых, были указаны организаторы и члены жюри, которым можно было задать вопросы и предъявить претензии в случае чего. Предъявлять, к счастью, было нечего, поскольку организаторы и члены жюри - просто молодцы !!! ⚓ В-третьих, содержание заданий - оно было квестовым, интересным, иногда мозгодробительным, но оттого вызывающим еще большее желание его раскусить, разгадать и выполнить ! Например, такое задание: „Друг по жизни - противник за ... доской". Подсказка: бюст. В городском саду не менее десятка бюстов, поди, угадай, чей нужно было сфотографировать. Оказалось, это великий ученый Д. И. Менделеев, который был знаком с Куинджи и сыграл с ним не одну партию в шахматы. Задания были разнообразными, но красной нитью через них шла связь с жизнью и творчеством известного мариупольца. Нужно было вспомнить многое: и где мог жить Куинджи, и кем он работал в Мариуполе, и как к нему могли обращаться, когда он создавал свои

шедевры, и чем он увлекался... Очень
пригодилось то, что организаторы на обрат
ной стороне листа с заданиями внесли
информацию из положения о проведении
фото-квеста и даже поместили карту
того района, где необходимо было вести
поиски. Прекрасно были подобраны локации -
они были равноудалены друг от друга, и
обойти их все за 2 часа не составило
большого труда. Даже оставалось время
покреативить) В-четвертых, оценивание.
Оно проводилось экспертами, которые тщатель
но изучали каждую фотографию и выносили
справедливое решение. И делалось это не как
в прошлый раз - выбирая наугад из 20 команд.
Нам показали итоговый оценочный лист,
куда жюри выставляло баллы за каждую фото
графию. А если что-то было непонятно -
они любезно объясняли, где мы совершили
ошибку и что нужно было сфотографировать.
В общем, наша команда осталась полностью
довольна, и мы весь день делились впечат
лениями и снова переживали приятные
эмоции. Я пишу эти хвалебные строки
не потому, что мы заняли первое место,
а потому, что нам действительно понрави
лось! Заняли мы последнее место - я

написала бы то же самое. Потому что все было правильно, с душой организовано. Отдельное спасибо руководству и сотрудникам музея, которое нас очень тепло и радушно встретило на территории художественного музея им. А. И. Куинджи. Знаю, что они тоже принимали непосредственное участие в организации мероприятия, поэтому также выражаем им свою благодарность. Также благодарим нашу мэрию, которая оказала содействие организации и в лице Д. Визенкова поздравила нас и вручила призы. Как результат, у меня и у моей команды самые позитивные впечатления от сегодняшнего дня! Был только один минус - организаторы немного недоработали в информационном плане и, в итоге, квест собрал небольшое число участников. А жаль! Мероприятие получилось увлекательным и познавательным. Я уверена, что пришло бы достаточное количество человек, но поучаствовав до этого в „Радужном квесте" у людей надолго отбили охоту принимать участие в подобных акциях. Люди, если вы видите, что мероприятие организовано МПФК „Берег", МФК „Матрица-М" или

художественным музеем им. А. И. Куинджи,
Это изначально предполагает знак качест-
ва. Значит, все будет грамотно организо-
вано и в ней нужно участвовать! Уж
мы - так точно будем. Еще раз -
СПАСИБО !!!

Театральная артель "ДрамКом" 01.05.2021

30 апреля состоялся второй премьерный показ спектакля "Осветившая тьму", который, как и в первый раз, был очень тепло принят зрителями. Мы бесконечно благодарны вам, дорогие наши [redacted] зрители, за вашу поддержку, звенящую тишину в зале во время спектакля и совсем не тихие аплодисменты в его финале! И, конечно же, нам очень дороги ваши отзывы! Это еще раз убеждает нас в правильности выбранного пути! СПАСИБО ВАМ !!!

Ольга Ляшко: „Погашен свет... Спектакль, актеры, сцена, И" „Та, что осветила темноту". Незрима нить, что в сердце- то бесценно, А Души - обретают высоту! Потрясающий спектакль от Театральной артели „ДрамКом"! Унисон актеров, музыки, действия и зрителя! И все действие на одном дыхании - дыхании

самой любви!"

Анна Соломатина:

"Через простые вещи приходят главные осознания! Благодарю Наталью Гончарову и её блестящую труппу за глубину глубин!

Разорвало душу с первых минут невероятной органичностью и прожитостью всех персонажей. Главная героиня - просто не бывает таких слов! Плачу при одном воспоминании. Очень сильная душевная постановка, которая никого не оставит равнодушным! Счастлива, что могу прикоснуться к оголенному сердечному нерву этих прекрасных людей своего времени!"

Виктория Бажанова 29.05.2016

Соляная пещера в БЦ „Шоколад" сегодня стала местом встречи маленьких читателей, членов клуба „Читайка", с ДРАКОНАМИ (фруктовыми и мясными), героями книги Кати Штанько "Драконы, вперёд!" Огромное спасибо за праздник книги и живота))) идейным вдохновителям и неимоверно талантливым людям: Саша Вакснан, Anastasiya Ponomareva, Александр

Художе
Это из
ва. Зн
вано и
мы - п
СПАСИ

Костюченко, Татьяна Березовская, Igor Riss (Игорь Смеречинский).
Королевой сегодняшнего праздника была непревзойденна Ольга Демідко в роли Прекрасной Сказочницы.
Далі буде...

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь 02.04.2019 Раді привітати сьогодні з днем народження давнього хорошого друга театру Ольгу Демідко - знаного громадського діяча, викладача, дослідника і знавця театральної культури Маріуполя, автора відповідної монографії і ще багатьох цікавих матеріалів та статей. Дякуємо за серйозний інтерес до театральної справи, сподіваємося на продовження плідної співпраці і від душі бажаємо успіхів в різноманітній корисній діяльності - громадській та професійній, особистого щастя, удачі у всіх починаннях, нових захоплюючих проектів і яскравих подій!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь 07.07.2020 Чудова новина! Невдовзі на Маріупольському телебаченні стартує новий цікавий проект Ольги Демідко - „Маріуполь театральний" Бажаємо успіху і з нетерпінням чекаємо перших випусків!

Иво Панченко 06.02.2022

Итак, КРИК!
Ещё одно детище от Театральной артели „ДрамКам". 5я премьера коллектива!!! По непонятной причине я не стал делать фотографии, поэтому выложил просто скриншот афиши!!! Возможно, было не до этого, и я весь был погружен в спектакль)) * Хорошая идея с официальной частью!! Ведущие Илья и Алиса достойно представили свой коллектив!! Кстати, для меня, очень приятно и неожиданно, что Алиса Пухальская стала частью ДрамКома!! ** Я видел эту пьесу несколько раз в разных постановках, и хочу сказать, что режиссёр отошёл от штампов и вместо больших снежных сугробов, которые я видел в других спектаклях, сделал помещение с мебелью и часами на стене, на которых сделали акцент вначале. *** Сюжет прост и понятен, но тем не менее, за этой простотой скрывался глубокий смысл. Власть системы над простыми людьми, которым сложно ей противостоять. Очень ярко, Наталья Гончарова подчеркнула

эту тему в костюмах и характере героев.
У народа были костюмы разноцветные, некото
рых двоих даже веселенькие, что очень по
забавило. И тут контраст – система в
строгих черных шапках дубленках и водо
лазках. Контраст прослеживается и в
повадках: народ мягок и беззащитен перед
жестокой властью. Люди стараются себя вести
тихо, чтобы не дай бог не накликать беды, +
ведущим, которые попросили зал сохранять
тишину, и это помогло не разрушить атмос
феру!! ⚓ В такой тишине сюжет разворачи
вается, пока не наступает решающий
момент – продолжать существовать в такой
тишине, либо смолкнуть навеки... ⚓
Карта поставлена на первое, но какой
ценой... ⚓ и тут проскакивает библейская
тематика, единая жертва во спасение
всех там живущих. Но к счастью, все
обошлось, лавина не сошла)))) Крик
снежной бури уступил крику младенца!!!
Хэппи-энд, который меня всегда радует,
как и в Крике, так и в Осветившей тьму,

где физически заглушенный ребенок „прозрел". **** В спектакле хочу выделить работу Anna Avdeeva, как самой харизматичной бабушки, Evgeny Sosnovsky, который жил и сосуществовал с партнёрами на сцене, Таня Федорова, показавшая, каково это, быть в положении, очень натурально причем, Никита Армен, заботливый муж и её сварливая мать Юлия Корсун.

Честно скажу от "черных шапочек" я ожидал большего, не хватало жесткости и посыла напряжения в зрительный зал.

А так, спектакль очень сильный! Сама пьеса и её тема мощные, и выбранная в нужное время и в нужном месте!! Верно сказано было Натальей Гончаровой в одном из интервью об этом спектакле, что да, в наше время существуют законы, которые нельзя нарушать, но нельзя забывать и о законах божьих, человеком нужно оставаться в любой ситуации!!

Я вас всех поздравляю с юбилейным спектаклем!!!! Очень доволен и тронут в очередной раз!!!!! Приду ещё обязательно на него!!! И в ожидании Диогена, не забывайте!!)))

Мариупольская молодежь соревновалась за звание лучшего экскурсовода города
mrpl.city 08.10.2018

В Мариуполе состоялся Открытый городской молодежный фестиваль экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь". Фестиваль проводился с целью показать, что наш город развивается не только в промышленной и спортивной сфере, но и вполне может стать туристическим магнитом для всех жителей Украины.

Длинная дорога с первого шага

Фестиваль проводился с 3 по 7 октября в виде конкурса по трем этапам. Первый этап (заочный) включал в себя подачу участниками своих конкурсных работ в печатном или мультимедийном виде. Второй был направлен на защиту конкурсантами своих авторских экскурсий, где необходимо было продемонстрировать владение методикой показа, рассказа и интерактивными формами подачи материала. На финальном третьем этапе участники, прошедшие первые две стадии, предоставляли свою авторскую экскурсию по Мариуполю

для всех желающих жителей и гостей города. ⚓ „Профессиональных экскурсоводов, которые готовы показать город, очень мало, – говорит координатор городского фестиваля „МАРИУПОЛЬ ТУРФЕСТ" Андрей Шевченко, – поэтому было решено провести конкурс среди молодежи на лучшие экскурсии. И не просто экскурсии, а чтобы они были интересными, живыми и захватывающими. С победителями мы будем продолжать работать дальше, чтобы сделать из них специалистов".

Узнать город через кино

Победителем первого Открытого городского молодежного фестиваля экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь" стал первокурсник кафедры туризма ПГТУ Николай Итулин. Авторская экскурсия студента отличилась присутствием кинематографических элементов, что поможет сделать ее живой и увлекательной. Кроме сладких призов и грамоты, парня ожидал главный приз – планшет. С подарками и

призами для участников конкурса организаторам помог общественный деятель и меценат, глава городской организации политической партии „ОСНОВА" Игорь Ошкадеров.

„Ценные призы для участников - это и сладкие подарки, и технические новинки - нам предоставил Игорь Ошкадеров, за что ему большая благодарность. Даже по лицам участников видно, что им нравятся призы, а это - самое главное!" - делится Андрей Шевченко.

„Популяризация нашего города - это то, что сейчас очень важно, и чему уделяется мало внимания, - считает Игорь Ошкадеров, - жители страны просто недооценивают туристический потенциал нашего города. Я считаю то, что эти ребята решили представить свои экскурсионные работы, и уже заинтересованы в туристическом развитии нашего города, большим первым шагом в развитии Мариуполя как туристического центра".

Автор: Инга Павлий

В Мариуполе выбрали самого креатив ного гида 0629.com.ua 08.10.2018

В воскресенье на сцене в Театральном сквере подвели итоги первого фестиваля экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь". Победителем стал студент ПГТУ, которого заинтересовала тема Мариуполя кинемато графического. ⚓ Фестиваль посвящен 240-летию основания Мариуполя и Международному дню туризма. В нем принимали участие 28 учащихся школ (№ 5, 14, 18, 28, 40, 51, 63), лицеев, вузов. ⚓ „Главный замысел фестиваля - ознако мить жителей и гостей города с экскур сионными объектами, памятниками, здани ями, парками, о которых они даже не знают", - отметил организатор, директор туристического агенства "Шик Тур" Андрей Шевченко. ⚓ 28 конкурсантов из городских школ, лицеев и вузов разрабатывали и защищали свои авторские экскурсии.

как признались члены жюри, возможно, не у всех все получалось, но ребята при этом демонстрировали владение методикой показа и рассказа, интерактивными формами подачи материала. Свои работы начинающие экскурсоводы представляли перед экспертной комиссией, в состав которой вошли профессиональные деятели культуры и туризма, краеведы, историки, гиды-мэтры и сотрудники вузов. Целую неделю конкурсанты водили экскурсии сами, а завершилась фестивальная неделя экскурсиями от мэтров. Провести походы по городу согласились известный в Мариуполе историк Ольга Демидко и общественный деятель Николай Шевченко. На их экскурсии могли прийти все желающие, заранее записавшись у организаторов.

„У меня было несколько экскурсий. На одну из них пришло более 60 человек. Мы поехали на старое мариупольское кладбище, где я показала могилы известных в Мариуполе купцов и меценатов, в том числе Александра Хараджаева, Гаврила

Гофа, склеп Найденовых. Отвела к могиле отца Льва, к которому до сих пор организовано паломничество. Вторая экскурсия, на которой было уже 80 человек, касалась городских легенд и проходила как по старому, так и по отреставрированному центру," - поделилась Ольга. ⚓ Не менее интересным стало „археологическое сафари", которое провел Николай Шевченко. Экскурсанты побывали на раскопках казацкой крепости, расположенной за ДОСААФ. Работы велись здесь с 2011 года и несколько лет назад были остановлены. Сейчас же место, где проходили раскопки, засыпано. Более того, его перекопали, проводя коммуникации, сотрудники „Донецких электросетей". Тем не менее, за время раскопок, фонды музея пополнились многими интересными артефактами. ⚓ Вместе с Николаем Шевченко мариупольцы прошли по пр. Мира до откопанного фундамента церкви Марии Магдалины. ⚓ Сайт 0629.com.ua

предоставил свой специальный приз победителю викторины на знание истории города. Его обладателем стал риелтор Александр Саганов, который ответил на наибольшее количество вопросов.

„Мариуполь - самый старый город в Донецкой области. Даже по официальной версии его основания. У Мариуполя богатая и очень интересная история. Первый туристический фестиваль, мы считаем, - знаковое событие. Мы очень надеемся, что он пробудит интерес к истории родного края у самих мариупольцев. Мы хотели бы, чтобы в нашей громаде росло число людей, влюбленных в свой город. И сайт 0629 будет стараться объединять вокруг себя таких людей," - отметила руководитель проекта www.0629.com.ua Анна Романенко.

Обладателем Гран-при фестиваля, который получил от спонсоров планшет, стал студент ПГТУ Николай Итулин. Он разработал экскурсию о местах в городе, где проходили съемки фильмов.

„Последним фильмом, который был снят в Мариуполе, является фильм Сергея Жигунова "Однажды в Ростове" и, кстати, главные декорации находились в Театральном сквере"- поделился с корреспондентом 0629 победитель.

Всем участникам также достались призы, а представители ГДК "Чайка" подготовили праздничный концерт.

Турфест в Мариуполе: на археологическом сафари счастливчик сможет откопать старинный сосуд и 1000 грн
03.10.2018 0629.com.ua

В рамках первого туристического фестиваля „Влюбленные в Мариуполь" будут проводиться бесплатные экскурсии от мэтров профессии.

Как сообщили 0629 организаторы фестиваля, лучшие гиды Мариуполя проведут свои экскурсии в воскресенье, 7 октября. Первая стартует в 12:00

12:00 „Мариупольский Монмартр: улица Георгиевская - улица Музейная"

Проводит: Мишучина Людмила. Сбор: вход у Краеведческого музея.

12:00 „Тайны старого Мариупольского кладбища" Проводит: Демидко Ольга. Сбор: вход у Драмтеатра

13:30 „По Обновленным центральным и историческим Улицам" Проводит: Демидко Ольга. Сбор: вход у Драмтеатра.

12:00 „Археологическое мариупольское сафари" Проводит: Николай Шевченко. Сбор: сквер у ДОСААФ.

Специальный приз для „Археологического мариупольского сафари" учредил для участников экскурсии городской сайт 0629.com.ua. Однако получить приз будет непросто. 1000 грн от 0629.com.ua будут спрятаны в старинном сосуде. Где будет спрятан сам сосуд - знает только гид Николай Шевченко.

Вот он, этот приз, ждет своего обладателя

Записывайтесь на экскурсию. Количество мест для участников ограничено. Запись по телефону: 097-423-35-45

Напомним, Открытый городской молодежный фестиваль экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь" будет проходить с 3 по 7 октября. Он приурочен к 240-летию города Мариуполя и Международному дню туризма. В рамках фестиваля будет проходить открытый конкурс для тех, кто хочет быть экскурсоводом.

СКОРО МАРИУПОЛЬ

Viktoria Kovalchuk 12.03.2019
with Lubov Makarenko and Valeria Vlashchik

Город у моря. Старинный, со своим самобытным, неповторимым лицом Мариуполь незабываем. А ещё меня там ждут, отправила выставку и на днях откроем её в любимом музее Архипа Куинджи. Встреча с художниками, маститыми, мастеровитыми. И, конечно, запланированы встречи с детьми, много встреч, хотя еду всего на два дня. Дорога больше займёт времени, чем пребывание в городе. В 2016-м уже открывала выставку „Встреча", были слышны взрывы, и город настороженно-напряжённо слушал голоса войны. Как там сейчас? Еду, узнаю... Фотки мои и мариупольского фотомастера Евгения Сосновского.

Mary Agedel 15.08.2017

Мариуполь – удивительный город, в котором кипит жизнь во всех её проявлениях. Самое примечательное, что в Мариуполе есть аномальные явления. Да! У нас есть разные измерения. А Вы не знали? И при этом, хочу отметить, что некоторые измерения пересекаются, некоторые взаимодействуют, а некоторые просто параллельные... ⚓ Про Мариуполь слышно многое и разное. У нас война, Мариуполь – форпост, зона АТО, но в то же время у нас проходят фестивали культурные и музыкальные, едут артисты со всей страны на гастроли (как в любой другой город), есть отдыхающие на море и в кафе кипит жизнь. Мариуполь задыхается от дыма и смога #Метинвеста, а местные власти говорят, что всё в пределах нормы и им не воняет... ⚓ В Мариуполе есть активные, яркие, целеустремлённые общественные деятели, которые по профессионализму затмят многих из Марсовета, но о них боятся говорить в местных СМИ, т.к. органы местного самоуправления боятся грамотной общественности! (СМИ – 95% – это МетИнвест)

У нас волонтеры и активисты ездят на линию соприкосновения и помогают жителям пострадавших сёл не только гуманитарной помощью, но и оказывают юридическое сопровождение. В нашем городе активисты могут помочь с открытием кофейни #Veterano Coffee Mariupol. В Мариуполе старшеклассники с Halabuda могут провести музыкальное супер мероприятие, предварительно собственноручно очистив разрушающееся здание Синагоги. Мариупольские благотворительные организации приходят на помощь детям и семьям в трудной жизненной ситуации. Мариупольские волонтеры собирают помощь для военных и отвозят её на передовую, тем самым участвуют в защите всей Украины. Мариуполь может открыться с неожиданной стороны благодаря Ольге Демидко и её суперскиллспособностям видеть туристический Мариуполь и уметь преподнести ценность старого города для всех людей. Да! У нас в Мариуполе есть уникальные места, о которых мало кто знает и задумывается, а ведь это интересно и

перспективно! ⚓ Мариупольская жизнь интересна и для детей и школьников, т.к. есть Halabuda с её проектами и новыми идеями. ⚓ В одном посте всё не описать, т.к. активностей на всех уровнях нашей громады множество. Как часто об этом можно прочесть на сайте горсовета или увидеть сюжет на местном телеканале? От веку – практически никогда! Почему? Потому что органы местного самоуправления в своей параллельной реальности не хотят видеть активную громаду!

В Мариуполе за сохранение культуры взялись волонтеры

14.06.2017 0629.com.ua

В городе неравнодушные мариупольцы создали Фонд сохранения культурного наследия Мариуполя. Волонтеры намерены реставрировать кладбища, восстановить памятники и развить внутренний туризм. Об этом 0629 рассказала заместитель главы Фонда Ольга Демидко.

Мариупольская активистка поделилась, что проблема сохранения культурного наследия города стоит очень остро. Культуру нужно развивать, поэтому волонтеры, историки, журналисты объединились вместе. Сегодня команда единомышленников насчитывает 21 человек, но постоянно растет. „Мы занимались этим всегда, но однажды поняли, что нужно распределить обязанности и создать организацию, чтобы принимать участие в проектах и грантах", - рассказала Ольга Демидко. Реставрация и восстановление памятников на кладбищах города - первое направление деятельности Фонда. Также они планируют своими силами восстановить архитектурные и культурные памятники. В Мариуполе организация зарегистрировала себя как общественную организацию. Но за рубежом записана как благотворительный фонд, что позволит ей получать гранты. Американцы уже откликнулись на предложение мариупольцев и предоставили первую материальную помощь. В дальнейшем команда надеется получать средства не только от иностранных инвесторов, но и от местной власти. „Мы надеемся

на поддержку горсовета, пока что мы не получили от них никакой помощи", — рассказала Ольга Демидко.

⚓ Активисты уже несколько лет самостоятельно ведут работу, направленную на сохранение мариупольской культуры. У них уже есть множество проектов для реализации. Например, совсем скоро мариупольцы смогут смотреть виртуальные экскурсии через мобильное приложение. Первым представят проспект Мира, который имеет богатую историю. Это станет возможно благодаря всеукраинскому проекту, в котором Мариуполь стал участником.

⚓ Для тех, кто хочет ближе познакомиться с культурой города, организаторы проводят экскурсии „Археологическое сафари" по историческим улицам и местным кладбищам. Можно принять участие в исторических квестах или постановочных фотосъемках возведении муралов. Записаться могут все желающие через страницу Фонда в социальной сети Facebook. Ольга Демидко также упомянула, что летом город ждет необычный фестиваль, однако подробности расскажет позже.

Andrey Shevchenko 11.10.2018 mturfest

Добрый день, дорогие друзья, увы но все хорошее когда нибудь подходит к завершению!

С 3 по 7 октября 2018 в Мариуполе состоялось знаковое туристическое событие для нашего города – прошел с большим успехом Открытый городской молодежный фестиваль экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь" в рамках открытого городского фестиваля „МАРИУПОЛЬ ТУРФЕСТ", приуроченного к 240-летию города Мариуполя и Международному Дню Туризма. Как говорится самая длинная дорога начинается с первого шага. И сегодня он был сделан. Очень тяжелый, волнительный, для кого то не совсем понятный, но был преодолен этот решающий первый шаг. Шаг к туристическому будущему города Мариуполя. Главный замысел Фестиваля „Влюбленные в Мариуполь" – познакомить жителей и гостей нашего города, района, улицы и даже дома с теми экскурсионными объектами, памятниками, зданиями, парками, рядом с которыми они живут, видят их и ходят мимо них каждый день, но многого о них не знают.

Главная „изюминка" нашего фестиваля – зажечь новых и талантливых людей, которые покажут город с туристической стороны и в дальнейшем смогут стать новыми „креативными гидами". Новыми своего рода „Бедияковыми", но не какого-то другого города или страны, а нашего родного Мариуполя. Учредители фестиваля были Туристическая компания „Центр путешествий „Шик-Тур"" и Мариупольский колледж ГВУЗ „ПГТУ".

Партнерами фестиваля стали:

1. Генеральный партнер фестиваля замечательный человек Їгор Ошкадеров – руководитель партии „Основа" в г. Мариуполь, общественный активист, меценат.

2. Отдел развития туризма и промоции Мариупольского городского совета.

3. Департамент культурно-общественного развития Мариупольского городского совета

4. Сайт 0629.com.ua

5. Аляска центр

6. ООО "ТВП Формат"

7. Туристическая компания „Центр путешествий ШИК-ТУР"

Основными инициаторами и организаторами фестиваля, на которых легла основная нагрузка, были Андрей Шевченко - Шик Тур и Наталья Лебедь.

Сегодня мы можем подвести ИТОГИ ФЕСТИВАЛЯ ЭКСКУРСОВОДОВ „ВЛЮБЛЕННЫЕ В МАРИУПОЛЬ". Фестиваль проводился в виде конкурса по трем этапам:

- Прием и рассмотрение заявок конкурсной комиссией
- Очное мультимедийное представление работ участников членам Конкурсной комиссии экскурсионного проекта.
- Проведение авторских бесплатных экскурсий финалистов конкурса для жителей и гостей города Мариуполя.

28 конкурсантов достойно представляли и защищали перед экспертной комиссией свои авторские экскурсии, продемонстрировав при этом владение методикой показа и рассказа, интерактивными формами подачи материала. Конкурсанты показали себя только с лучшей стороны. Возможно не у

всех получалось представить достойную работу, возможно кто-то некорректно подавал материал, возможно кто-то чего-то не понимал. Все кто подал свою работу, уже сделали определенный шаг в развитие туристического Мариуполя. В состав экспертной комиссии вошли профессиональные деятели культуры и туризма Украины, краеведы, историки, профессиональные гиды-мэтры данного жанра, представители и научные сотрудники вузов: Любчук Ольга Константиновна, Чернов Александр Михайлович, Шакула Ольга Александровна, Шевченко Андрей Анатольевич, Демидко Ольга Александровна. За что их очень сильно благодарим! Но этот замечательный праздник не смог бы состояться без помощи нашего самого дорогого партнера Игор Ошкадеров, руководителя партии „Основа", человека, который поверил в данное мероприятие и поддержал этот фестиваль.

Абсолютно все участники и непременно победители фестиваля получили призы от наших замечательных партнеров.

Перед тем как назвать лучших

участников и победителей, хотелось бы назвать те учебные заведения которые представляли наши участники, а это:

Общеобразовательные школы и лицеи №-5, 14, 18, 28, 40, 51, 63, Мариупольский городской лицей, Мариупольский технологический лицей, ДЮК „Современник", Мариупольский колледж „ПГТУ", Приазовский государственный университет, Мариупольский гуманитарный университет, Институт бизнеса и гостеприимства ДонНУЕТ им. М. Туган-Барановского, Кальмиусский дом детского творчества.

Представляем прошедших конкурсную программу участников фестиваля, которые награждены дипломами участников фестиваля:

1. Петкевич Сергей, Бондарева София, Руководитель Иорданова Оксана

2. Едленко Анастасия, Руководитель Смирнова Лариса

3) Дмитриева Любовь, Руководитель Лебедь Наталья

4) Штамбур Марк

5) Свечкарёва Алёна, Пажитова Анастасия, Руководитель Сагирова Алина

6) Хатунцев Илья, Руководитель Хаврова Екатерина

7) Красовский Максим, Нуцубидзе Анна, Руководитель Сагирова Алина

8) Горобец Юлия, Ольга Мельникова, Руководитель Иорданова Оксана

9) Гит Валерия, Иванова Алиса, Руководитель Сагирова Алина

10) Анна Андрусенко, Руководитель Бышок Александра

11) Гарчаев Богдан, Мистюков Константин, Руководитель Добровольская Светлана

12) Безчасная Мария, Руководитель Тимченко Елена

13. Головченко Дмитрий, Вовк Екатерина, Егорова Людмила, Руководитель Сачирова Алина

14. Возненко Ольга, Морозова Светлана, Сапова Владислава, Жараман Виктория, Руководитель Выборнова Елена

15. Перминова Яна, Васильева Анастасия, Высоцкий Роман, Руководитель Любчук Ольга

16. Ольгедаевская София, Руководитель Тимченко Елена

17. Дудин Даниил

Лучшие и отмеченные конкурсной комиссией фестиваля являются работы не просто участников, а можно сказать победителей...

1. Кладитин Максим, помощники: Балабон Владислав, Перехрест Евгений, Руководитель Пункина Светлана, Поишук Ольга – лучшая видео экскурсия

2. Франчук Катерина, Дачик Зинаида, Руководитель Добровольская Светлана - лучшая презентация целого тура по Приазовью

3. Иорданова Валерия, Костенко Анастасия, Руководитель Иорданова Оксана - лучшая творческая книга-экскурсия

Ну и наконец, наши победители фестиваля, "наши звезды":

1. Кравченко Александра, Сенаева Александра, Любимцева Элина, Руководитель Михайлева Светлана
2. Бардаш Екатерина, Руководитель Смирнова Лариса
3. Долгих Алиса, Руководитель Смирнова Лариса
4. Егоренко Данил, Руководитель Осипенко Кристина
5. Пархоменко Дмитрий, Руководитель Гусев Роман

6. Пигарева Яна, руководитель Салькова Надежда

7. Бретуара Александра, руководитель Козануева Зоя

⚓ А главный приз фестиваля, ГРАН-ПРИ Открытого городского молодежного фестиваля экскурсоводов „ВЛЮБЛЕННЫЕ В МАРИУПОЛЬ" получил Итулин Николай, руководитель Сагирова Алина.

Итулин Николай получил главный приз фестиваля от Ігор Ошкадеров, современный и очень необходимый для студента-планшет.

⚓ В рамках фестиваля прошел Мастер-класс для участников фестиваля „Методика организации и проведение экскурсий по городу", а также встречи с краеведами города, авторами лучших экскурсионных материалов, презентации и обсуждение их работ. Все это прошло в удивительном месте „Verha Creative Space", где также прошла презентация этого проекта для участников фестиваля.

Самый яркий и долгожданный подарок жителям и гостям города от организаторов фестиваля был день с бесплатными „Экскурсиями от мэтров". В ходе данного мероприятия можно было познакомиться с лучшими экскурсионными маршрутами квалифицированных гидов-историков и археологов города Мариуполя:

- Любовь Милиушина „Мариупольский Монмартр - улица Георгиевская - улица Музейная"

- Ольга Демидко „Тайны старого Мариупольского кладбища", а так же „По обновленным центральным и Историческим Улицам"

- Николай Шевченко „Археологическое мариупольское сафари"

В ходе двух дней бесплатных экскурсий от финалистов и мэтров экскурсионного жанра, на экскурсиях побывало более 800 жителей Мариуполя. Что привело в огромный восторг, кто побывал на

экскурсиях, и поступило огромное количество предложений продолжать и дальше данные циклы экскурсий.

⚓ В данный момент организаторы думают над данным предложением, и надеются на поддержку и других.

⚓ А удивлением и восторгом для всех экскурсантов стал специальный приз в размере 1000 грн „Археологического мариупольского сафари" который учредил для участников экскурсии городской сайт 0629.com.ua. За что мы также выносим благодарность 0629.com.ua, нашему информационному партнеру. ⚓ Финальной точкой для всех стала „Минута славы участников и победителей фестиваля" на церемонии награждения 07 октября 2018 г. На Главной сцене Дрим-Парка у Драматического театра, наградили лучших участников и победителей фестиваля „Влюбленные в Мариуполь".
Но так же еще один замечательный подарок ждет победителей и их руководителей

от Туристической компании „Центр путешествий „Шик-Тур", будет организована поощрительная бесплатная экскурсионная поездка в город-спутник Азовского моря – Бердянск, с проведением обучающего Мастер-класса (обзорной экскурсии по городу) мэтрами экскурсионного жанра. Мы думаем, что это будет полезно и запоминающее.

⚓ Мы благодарим всех, кто был на протяжении недели вместе с нами на этом фестивале, благодарим участников, партнеров, членов конкурсной комиссии, мэтров и вас, дорогие жители и гости города! ⚓ Отдельную благодарность выносим нашему генеральному партнеру Игор Ошкадеров, от всех участников, от победителей, от оргкомитета и от всех неравнодушных к истории и туристической жизни жителей за поддержку, понимание и предоставленные ценные подарки. ⚓

Так же благодарим всех партнеров:

Отдел развития туризма и промоции Мариупольского городского совета,

Департамент культурно-общественного развития Мариупольского городского совета, Сайт 0629.com.ua, Комплекс „Аляска-центр", мариупольского интернет провайдера „Формат", туристическую компанию "Центр путешествий ШИК-ТУР". ⚓ И очень хочется сказать до скорых встреч.

Andrey Shevchenko mturfest fb group
03.10.2018 ⚓ Добрый день, дорогие участники, и все те кому интересна экскурсионная работа нашего родного города Мариуполя. Сегодня в 10.00 стартует наш долгожданный фестиваль экскурсоводов „Влюбленные в Мариуполь". Волнуются участники, волнуется оргкомитет. Надеемся, что уже сегодня зажгутся новые звездочки "креативных гидов". Всем участникам больших успехов в защите своих лучших экскурсионных проектов! А всех желающих приглашаем посмотреть это, ул. Георгиевская 69, здание колледжа ПГТУ)))

Andrey Shevchenko 03.10.2018

Дорогие участники фестиваля, сегодня состоялся 2 ОЧНЫЙ ЭТАП ФЕСТИВАЛЯ ЭКСКУРСОВОДОВ „ВЛЮБЛЕННЫЕ В МАРИУПОЛЬ" — мультимедийное представление на Конкурсную комиссию экскурсионного проекта.

⚓ 28 конкурсантов достойно представляли и защищали перед экспертной комиссией свои авторские экскурсии, продемонстрировав при этом владение методикой показа и рассказа, интерактивными формами подачи материала.

⚓ Конкурсанты показали себя умничками и талантливой молодежью. Возможно не у всех получалось, представить достойную работу, возможно кто-то некорректно по давал материал, возможно кто-то чего-то не понимал. Все кто подал свою работу, уже сделали определенный шаг в развитие туристического Мариуполя. Всем огромное преогромное спасибо, вы лучшие, мы в вас верим, это только первый фестиваль, и не вздумайте разочаровываться.

⚓ Поздравляем Вас с участием в конкурсе, желаем не останавливаться на достигнутом,

всегда двигаться вперёд, покорять любые вершины. Пусть на пути к успеху Вам всегда светит счастливая звезда!

Всех участников ждет торжественное награждение, ваша минута славы, 07 октября 2018 г. Сцена центрального городского парка у Драматического театра, начало в 15.00. Ну, а кто показал себя лучшими ждет 3 ФИНАЛЬНЫЙ ЭТАП – 06 октября 2018 г. начало в 12.00 / 14.00.

Наши финалисты представляют свою авторскую экскурсию в виде пешеходной или автобусной экскурсии по городу Мариуполю для жителей и гостей города.

ВНИМАНИЕ! ПРЕДСТАВЛЯЕМ ЛУЧШИХ!

1. Кравченко Александра, Сенаева Александра, Любимцева Элина
2. Бардаш Екатерина Михайловна
3. Долгих Алиса Максимовна
4. Егоренко Данил Евгеньевич
5. Пархоменко Дмитро В'ячеславович

6. Тигарева Яна
7. Итулин Николай Юрьевич
8. Брейуара Александра

Отмеченные в проделанной работе

1. Кладітін Максим, помічники: Балабон Владислав, Перехрест Євген
2. Франчук Катерина Дмитріївна, Дагмі Зінаїда Юріївна
3. Иорданова Валерия, Костенко Анастасия

26.11.2016 i24.com.ua Счастливые люди Мариуполя нашли занятия по душе

Сегодня состоялась презентация проекта „Теплые истории счастливого города". Мероприятие проводилось при поддержке инициативной группы „Разом", рекламной группы „Крабофф", и свободного пространства „Halabuda".

Цель этого масштабного культурно-социально-развлекательного проекта для всей семьи – обеспечить мариупольцам и гостям города интересный досуг, популяризировать культуру

и искусство. ⚓ Проект „Город счастливых людей" нацелен создать такое пространство, в котором комфортно учиться и отдыхать одновременно, где каждый, независимо от возраста, найдет себе занятие по душе.

⚓ На мероприятие были приглашены известные мариупольские активисты и волонтеры. Кроме того, любой житель или гость города мог присоединиться к интересному времяпровождению. Каждому находилось занятие по душе: можно было поиграть в уникальную новогоднюю „бродилку", нарисовать картинку и обменять ее в арт-сушке, расписать для себя эко-сумку. На мероприятии продавались авторские изделия художницы, активиста и волонтера социально-культурных проектов Анастасии Пономаревой. Для детей также были интересные локации: маленькие мариупольцы с удовольствием разрисовывали большой картонный домик, на английском языке изучали историю Дня благодарения, танцевали и играли в "съедобное-несъедобное". ⚓ В рамках проекта был организован благотворительный сбор вещей и подарков для детей.

Всех присутствующих угощали пирогами, сладостями и фруктами. Для более тепло го общения предлагали глинтвейн.

Humans of Mariupol 08.02.2017

Ольга, магістр історії, аспірантка, екскурсовод, громадський діяч, керівник арт-центру „Театр всередині тебе".

„Я не відразу полюбила місто, в якому виросла. Мені потрібен був час, щоб зрозуміти, що немає двох схожих міст, як і схожих людей. Мій Маріуполь – унікальний, самобутній, має свою історію і готовий дивувати. У нього є свої переваги, як і недоліки. Але, якщо по-справжньому всім серцем починаєш любити, розумієш, що любиш не за щось, а просто, тому що любиш, тому що так серцю завгодно.

Неосяжність Азовського моря, тиша і гармонія старих вулиць Маріуполя, його будинки, які мають власну історію, непроста доля мого міста – часто служили натхненням і допомагали долати життєві виклики.

Сьогодні я з упевненістю можу сказати, те, що відомо кожному і без слів: „розвиток нашого міста залежить тільки від нас самих!" Мені пощастило бути координатором кількох загальноміських проектів: „Маріуполь - це Україна", „Малюємо заради миру", „Театр всередині тебе", які допомогли мені познайомитися з талановитими, яскравими, небайдужими, ініціативними маріупольцями. Вони - частина мого Маріуполя, який я люблю і яким я пишаюся. Коли до рідного міста приїжджають туристи і мене просять провести екскурсію, я завжди з радістю погоджуюся. Тому що хочу, щоб Маріуполь запам'ятався ні як промислове місто, або форпост України, що також, безумовно, важливо... Але я хочу, щоб жителі інших міст, або країн побачили унікальність Маріуполя в його архітектурі, де можна зустріти монументальний класицизм, дивовижні маскарони і неповторні кахлі; щоб познайомилися з самобутністю і унікальністю театральної культури міста, яка займає своє, тільки їй властиве місце в розвитку українського театрального мистецтва; щоб знали,

що історія Маріуполя зберігає в собі свої таємниці і легенди, які можуть зачаровувати і надихати.

Часом ми забуваємо, що здатні трохи на більше, що багато чого залежить від нас самих – від нашого настрою, нашої віри і навіть наших думок. Все залежить від нас і доля нашого міста тільки в наших руках. Маріуполь готовий змінюватись: бути яскравим, неординарним, дивовижним. Питання в тому, чи готові всі маріупольці підтримати рідне місто і почати вірити у власні сили і потенціал Маріуполя...

Я бажаю рідному місту процвітання, стабільності, благополуччя і мирного неба над головою. І нехай скоріше настане час, коли маріупольці будуть прагнути жити і працювати не в Києві, Запоріжжі, Харкові, або за кордоном, а в рідному Маріуполі... Бо місце в якому ми живемо – частина нас самих, воно віддзеркалює наші думки, вчинки і саме життя, це наш зовнішній вигляд і наш внутрішній світ. Це ми самі..."

Humans of Mariupol 30.01.2017

Ольга, магістр історії, аспірантка, екскурсовод, громадський діяч, керівник арт-центру „Театр всередині тебе".

Часть-1. Часом ми забуваємо, що здатні трохи на більше, що можемо виходити за рамки буденності і вносити зміни у власну реальність. ⚓ Так сталося, що ще з дитинства я дуже сильно полюбила українську мову, але для цього не було особливих умов. У школі до її вивчення ставилися несерйозно, українська література була „не модною". Але з дитинства я звикла жити всупереч обставинам, які мене оточували. Мій бунтарський дух часто давав про себе знати. Я не могла зрозуміти, чому мені прищеплюють любов до російських класиків, а українських - проходили скорочено. Живучи в російськомовному місті, я зрозуміла, наскільки близькою є для мене українська мова. Це один з парадоксів мого життя. Несподівано для всіх починаю писати вірші українською, заглиблююсь в історію України і чітко розумію, що майбутнє моєї держави може трохи залежати і від мене.

Пам'ятаю, що мріяла вчитися в столичному вузі і результати зовнішнього тестування могли здійснити мої плани. Але іноді життєві обставини диктують свої правила. Я поступила на історичний факультет Маріупольського державного університету. Ї дуже вдячна своїм викладачам, кафедрі історичних дисциплін, які підтримали і допомогли зрозуміти, що я не помилилася у своєму виборі.

Украинская миротворческая школа „шагает" по Мариуполю

23.12.2015 На историческом факультете Мариупольского государственного университета прошел семинар-тренинг „Гражданское общество и власть: диалог или противостояние?"

Об этом сообщила руководитель проекта Елена Попова.

"Тема, которая обсуждалась на тренинге, неоднозначная и сложная, поэтому неудивительно, что так много

людей пришли. Вместо предполагаемых 20-30 участников на семинаре было более 50 человек" - отметила Попова и добавила: "Очень важно, что пришедшие были разных возрастов от 18 до 70, это предполагалось при организации. По реакции зала было очевидно, что тема вызывала живейший интерес".

Активное участие всех гостей в дискуссии, тренинговых играх, вопросы, возникающие в ходе семинара свидетельствуют об этом. В зале царила непринужденная дружеская атмосфера, предлагалось свободно высказывать свое мнение, спорить, задавать неудобные вопросы, вместе искать ответы.

Каждый из выступающих внес свою лепту в осознание и понимание смысла понятия "Гражданское общество" и его взаимодействия с властью. К примеру, Евгений Черных, кандидат юридических наук, преподаватель МГУ, дал классическое определение этих понятий, тогда как Елена Попова, тоже преподаватель МГУ и член одной из общественных организаций Мариуполя, представила

конкретные данные и факты противостояния и блокирования властью гражданских инициатив. Ярослав Ерохин из инициативной группы „Вместе" рассказал о контроле местных органов власти за этот год и трудностях, которые они преодолевали. Это сообщение было особенно важным и вызвало массу вопросов и комментариев, так как напрямую касалась Мариуполя. Ольга Демидко, аспирантка МДУ, просто сразила аудиторию забавными тренинговыми заданиями и внесла дух игры и увлекательности в семинар.

Кроме того, в общеобразовательной школе „Лингва XXI век" ? декабря прошёл семинар-тренинг „Активная гражданская позиция - залог создания демократического государства" для учащихся 9-11 классов. С интересом и открытостью ребята прослушали сообщение о формировании гражданского общества в Украине, целях и задачах, возможностях и правах граждан, взаимодействии общества и власти.

Занятие, построенное в виде интерактивной

беседы, практические задания в игровой форме показали, что выбранная тема очень актуальна и востребована молодежью. Встреча прошла в прекрасной непринужденной, творческой атмосфере.

Завтра, 24 декабря, представителей „Миротворческой школы" ждут в одном из домов для престарелых.

В Мариуполе определили, кто больше всех любит Мариуполь

22.11.2015 0629.com.ua

Подведены итоги общегородского конкурса творческих и исследовательских работ среди студентов и школьников. По этому случаю во дворце Металлургов состоялся настоящий праздник.

Конкурс "Мариуполь - это Украина" проводила инициативная группа „Вместе" в рамках грантового конкурса „Город своими руками", учрежденного компанией Метинвест. В малом зале собрались

победители конкурсов, их родители и педагоги. Вместе они узнали, чьи работы признаны лучшими и удостоились наград.

⚓ Конкурс проходил в таких номинациях, как портреты известных мариупольских деятелей, рисунки достопримечательностей города, песни, рассказы, посвященные родному краю и Украине, а также творческие эссе и стихотворения. Некоторые участники объединили в своих работах стихи, эссе и рисунки. ⚓ Оценивало талантливых мариупольцев компетентное жюри, которое на празднике предстало в образе профессора околоземных наук, поэтического эстета, козака и владелицы красок и кисточек. ⚓ Победители конкурсов были награждены призами. Ранее школьники посетили множество экскурсий, как по улицам старого Мариуполя, так и по ключевым цехам металлургических предприятий города. ⚓ Сегодня конкурсанты подготовили подарки для зрителей – они пели и танцевали, за что были награждены бурными аплодисментами.

Смелые рыцари и настоящие дуэли: яркая рок-опера открыла театральный фестиваль в Мариуполе

Ганна Остробородько 12.09.2021 mrpl.city

В Мариуполе стартовал фестиваль театрального искусства „Театральная брама", сопровождающийся яркой торжественной церемонией открытия. ⚓ По словам местного краеведа Ивана Станиславского, открытие театрального фестиваля напомнило ему средневековую ярмарку, с музыкой, акробатами, клоунами, рыцарями и дуэлями на мечах. ⚓ Так, вчера, 11 сентября, жители и гости города уже увидели захватывающую рок-оперу „Белая Ворона" от мариупольского театра. В ее основе одноименная драматическая поэма Юрия Рыбчинского в музыкальном сопровождении Геннадия Татарченко. В спектакле рассказали о подвиге Жанны Д'Арк. ⚓

Генеральный директор Донецкого академического областного драматического театра Владимир Кожевников

отметил, что „Белая Ворона" - одна из самых масштабных работ коллектива, но в фестивале участие еще не принимала, поэтому было принято решение, что именно этот спектакль откроет фестиваль.

Сегодня, 12 сентября, на сцену выйдет киевский Театр русской драмы им. Леси Украинки и покажет спектакль „Игры на заднем дворе". Эта история расскажет о подростках, которые делают первые шаги в самостоятельной жизни.

Всего на сценах драматического театра будет сыграно 12 спектаклей различных жанров, в которых принимают участие 10 профессиональных театральных коллективов из разных областей Украины.

Отмечается, что главные цели этого фестиваля - показать зрителю уникальную вселенную с традиционными ценностями и новыми подходами, инновациями, художественным прорывом, а также наладить сотрудничество между театральными коллективами для преодоления стереотипов между регионами.

После каждого спектакля будет проходить обсуждение с режиссерами и актерами театров, представленных на фестивале. По результатам голосования жюри определит победителей в следующих номинациях: „лучший спектакль", „лучшая режиссура", „лучшая женская роль", „лучшая мужская роль", „лучшее музыкальное оформление", „лучшая сценография" и другие. „Организатором фестиваля является Донецкий академический областной драматический театр. У нас, наконец, появилась возможность принимать именитые театральные коллективы. Это здорово и почетно не только для нашего театра, но и для зрителя – когда бы еще была возможность поклонникам театра из Мариуполя посетить спектакли в Киеве или Одессе", – отметила ранее в комментарии журналисту MRPL.CITY режиссер-постановщик Донецкого академического областного драматического театра Анжелика Добрунова.

⚓ Более подробно о фестивале читайте в блоге Ольги Демидко.

АКТУАЛЬНАЯ ПРОГРАММА ФЕСТИВАЛЯ:

- 12 сентября киевский Театр русской драмы им. Леси Украинки покажет "Игры на заднем дворе". Режиссеры Одед Котлер и Дмитрий Морозов. Спектакль поставлен по произведению израильской драматургини Эдны Мази. История о подростках, которые делают первые шаги в самостоятельной жизни.

- 13 сентября на малой сцене Львовский академический областной музыкально-драматический театр им. Ю. Дрогобыча покажет моноспектакль „Маргарита и Абульфаз" на тему геноцида армян в Азербайджане. По роману „Время second-hand" Светланы Алексиевич - белорусской лауреатки Нобелевской премии.

⚓ На большой сцене Харьковский театр им. Т. Шевченко представит драму по тексту Сергея Жадана „Хлебное перемирие" на тему военного

конфликта.

– 14 сентября на малой сцене пройдет два спектакля. Днепропетровский молодежный театр подготовил для мариупольцев постановку „Эзоп" с юмором и акробатическими номерами. Она базируется на тексте Г. Фигейредо. Спектакль имеет возрастное ограничение 18+. Николаевский русский академический театр покажет камерный спектакль „Когда возвращается дождь".

– 15 сентября перед зрителями выступят актеры николаевского театра драмы и музыкальной комедии. Они сыграют „Именем" по пьесе франко-бельгийского дуэта Александра Ла Пательера и Матье Делапорт.

– 16 сентября Кировоградский музыкально-драматический театр им. М. Кропивницкого покажет „Вечный закон материнства" по пьесе Владимира Винниченко „Закон".

– 17 сентября Мариупольский театр

покажет комедию „Любовь дона Перлимплина" по Ф. Лорка.

– 18 сентября херсонский театр имени Николая Кулиша займет сразу две сцены. Актеры покажут монодраму „Иуда" по поэме Леси Украинки „На поле крови". Спектакль получил Гран-при фестиваля „Atspindys-2018" и ездил на гастроли в Португалию. На большой сцене пройдет спектакль „Баба Фрося или в начале и в конце времен" по тексту Павла Арье. Он входит в топ лучших спектаклей театра.

– 19 сентября закроет „Браму" сумской театр им. М. Щепкина с интеллектуальной комедией „АРТ" по пьесе Ясмины Реза в постановке Владислава Писарева.

В Мариуполе накануне мая прошла "Немонстрация" 29.04.2018 0629.com.ua

Сегодня в центре Мариуполя можно было увидеть людей, вооружившихся абсурдными лозунгами: „Большой брат не слит", „In 100 грам", „Что делаю, то хочу", "Оперный теракт" и т.д.

Как оказалось, люди, взявшие с собой плакаты с непонятным большинству смыслом, вышли на акцию „НеМонстрация". Традиционно собравшись возле "Греческой площади", немногочисленная колонна затем по традиции прошагала по центральной части города, дошла до площади, обошла вокруг сквера и остановилась перед театром. ⚓ Провести акцию организаторы - арт-платформа "ТЮ" - решили спонтанно, приурочив ее проведению в Мариуполе фестиваля „Стартап Гогольfest". В прошлые два года эта акция проходила именно в мае (именно в мае во времена СССР и

проходили демонстрации - прим. авт.)

Зато в этом году акция приобрела особый колорит. К ней присоединился художник из Киева, представляющий организацию „Мариуполь. Художественная интеграция. Startup Гоголь Фест", Антон Логов. Обмотав всех участников шествия зеленой лентой, он заявил о проведении перформанса под названием „Єднання".

„Группа художников вышла на перформанс в рамках ГогольFest". Зеленый - это цвет позитива, надежды и объединения. Весенний цвет против политики", - отметил гость Мариуполя.

Фронт-мэном шествия, как и в первый год его проведения, в итоге все же стал мариупольский художник и активист Николай Шевченко. Именно он задавал тон акции и нес абсурдные идеи в массы. Пришел поддержать своего коллегу по творческому цеху и мариупольский активист Сергей Дороговцев. В этом году он стал созерцателем акции.

„Это очередная акция, которая проходит во всем мире, это демонстрация абсурда. В этом году на монстрацию повлиял „Гогольфест". Даже есть такой плакат „Ок. Гоголь"", – отметил активист.

Завершилась акция позированием перед одним из символов нынешнего фестиваля современного искусства „Троллейбусом-фотоаппаратом". Стоять пришлось пол часа, пока производился огромный снимок. Готов он будет, как выяснилось, не сразу. Для его обработки должно пройти несколько дней.

Фестиваль StartUp Гогольфест втретє відкрився у Маріуполі. Глядачам показали спеціальну подію „ДОРОГА ДОДОМУ"
Євген Сосновський 30.05.2021

Команда ГОГОЛЬFEST долучилася до реалізації site-specific проекту „Дорога додому" в рамках культурно-мистецьких ініціатив „Діалог мовою мистецтва" за підтримки Українського культурного фонду. Місцем проведення музично-театрального перфомансу став старий напівзруйнований міст на трасі

H2O Маріуполь-Донецьк. та донецький степ. Режисер унікальної гранд-події - Владислав Троїцький. Її подивились близько 1000 людей, дотримуючись соціальної дистанції. І це не тільки маріупольці, але й жителі Волновахи, Вінниці, Дніпра, Херсона та інших міст України. Загальна кількість переглядів з урахуванням прямої трансляції сягає 5000 переглядів. ⚓ „Дорогу додому" створили спеціально для Маріуполя, й повторюватись вона більше не буде. Це рефлексія на тему війни та миру, актуальну сьогодні для України. Проте акцентом є не біль та війна, а мир та те, що нас всіх об'єднує, що дає надію на початок творення сучасної, нової історії й міфології. Як символ цього звели кінетичну інсталяцію „Древо життя" авторства художників Дмитра Костюминського та Олексія Нужного, координатором проекту виступив Максим Демський, директор ГОГОЛЬFEST. На очах у глядачів Древо "проросло" крізь міст і залишиться там й після перформансу. Його крона тягнеться до неба, а коріння йде в землю.

Загальні розміри металевої конструкції: висота – 8 метрів верхньої частини та 6 метрів нижньої частини, ширина 4-6 метрів. За словами Максима Демського, „Дорога додому" – "це зустріч світів, це проект, який наближає нас до діалогу – і з тими, хто перебуває там, на окупованих територіях, і діалогу з самим собою. Я був здивований тим, що, реально, бачив сльози глядачів. По суті – ми відкрили нове місце, потенціал, нові сенси. Найголовніше, що люди, які причетні до події – це люди, котрі усвідомлюють себе: в цьому світі, в Україні, і я вірю в те, що й Україна усвідомлює, що це за люди".

„Дорога додому" поєднала різні мистецькі елементи: виступ етно-хаос гурту DakhaBrakha, відеоарт, димові просторові візуальні ефекти, театрально-перформативний супровід. За задумом режисера Владислава Троїцького, „все це створило єдиний унікальний

мультидисциплінарний проект, що відбувся на одній дорозі - перспективі у майбутнє. Це гімн життю. Якщо весь час скаржитися, то так і залишишся ні з чим. Ми повинні жити тут і зараз, там, де ми знаходимося, адже тут наш дім". В свою чергу, міський голова Маріуполя Вадим Бойченко висловив переконання, що „подібні мистецькі проекти сприяють розвитку культурно-мистецького середовища в місті. А також демонструють людям із тимчасово окупованих територій, яким є життя зовсім поряд з ними і можуть допомогти змінити свідомість та „повернутися додому".

Dmytro Chychera is with Олександр Костюченко and 7 others 17.05.2018

Мариуполь прошел парадом в День Вышиванки. После рабочего дня активисты организовали ходу, на которую пришли сотни Мариупольцев. Волонтеры, предприниматели, патриотические организации, военные, медики, учителя,

фотографы, депутаты, работники пред приятий. ⚓ Никакой показухи. Все от души и по настоящему. С песнями и кричалками. Юмором и веселым настрое нием. ⚓ Спасибо Патрульной Поліції Донецької області за координацию и сопровож дение. ⚓ И да, в Мариуполе было 2 парада. Можно в следующем году пробовать и больше) ⚓ Идем голосовые связки отогревать после кричалок))

Три дня StartUp Гогольfest 2021 в Мариуполе: как это было?

Олександра Невська 31.05.2021 mrpl.city

Более 70 музыкальных, образовательных, театральных, визуальных событий и около 5 тысяч гостей – в Мариуполе с 28 по 30 мая прошел StartUp Гогольfest 2021. Организаторы нашли новые форматы, чтобы как можно больше зрителей могли увидеть и приобщиться к современному искусству. В онлайн формате фестиваль охватил почти 50 тысяч человек. ⚓ Директор StartUp Гогольfest Максим Демский выделил несколько уникальных

вещей, которые пришлось воплотить впервые. „За два прошедших года вообще нельзя создать чего-то неуникального. Ведь мы находимся в условиях, которые нам диктует настоящее. И сделать классический проект таким, каким он был раньше, уже невозможно. На это, в частности, влияли карантинные требования и ограниченное финансирование," – поясняет Максим Демский. Так, ключевым и уникальным событием фестиваля стал site-specific проект „Дорога домой" режиссера Владислава Троицкого. Это гранд-событие требовало много усилий и от организаторов, и от Мариуполя.

В частности, местный провайдер проложил интернет в степь, на место проведения мероприятия. Без этого невозможно было бы обеспечить трансляцию перфоманса, чтобы люди вживую наблюдали за всем происходящим. На событие специальными автобусами привезли около 500 зрителей. При этом, многие добирались к месту собственным

транспортом. В целом, почти тысяча человек одновременно посмотрели спектакль, учитывая тех, кто был на месте его проведения и наблюдал онлайн. ⚓ По состоянию на 31 мая, „Дорога домой" имеет уже около трех тысяч просмотров. Во время перформанса художники Дмитрий Костюминский и Алексей Южный создали на мосту 14-метровую металлическую инсталляции „Древо Жизни". ⚓ По словам Максима Демского, она расширяет культурные границы Мариуполя и становится новой стелой на грани въезда в город. Мэр Мариуполя Вадим Бойченко инициирует благоустройство территории вокруг моста и инсталляции - она может стать не просто ключевой культурной фигурой, но и туристической точкой на карте Донецкой области и всей Украины в целом. ⚓ Еще одним особым моментом фестиваля стала визуальная программа ART-WAGON. На железнодорожном пути вдоль моря уже много лет стоят старые списанные пассажирские вагоны. „Укрзализныця"

дала временное разрешение на то, чтобы превратить их в территорию искусства. Художники из разных городов Украины создали в них арт-сквот с различными экспозициями и инсталляциями. И те наработки, которые были созданы здесь, могут в дальнейшем использоваться как идеи в специальном арт-поезде „GogolTrain".

Еще один из элементов, которым отличался нынешний фестиваль - создание музыкально-театральных проектов. В этом году пришлось отменить большую сцену в Городском саду и интегрировать музыкальную программу в другие. К таким проектам относятся спектакль „MakeUp" от кабаре Dakh Daughters, „Re-post опера LE" от формации Nova Opera, спектакля „Стус. Перехожий" и „Alone" в исполнении актеров цсм „Дах".

Кроме того, на фестивале показали вживую „Мариупольскую рапсодию", которую в течение года совместно в онлайн режиме готовили актеры из мариупольской

„Театромании" совместно с немецкой ogalala kreuzberg режиссера Christine Dissmann. ⚓ Среди международных коллабораций отметился проект от швейцарской актрисы Elsa Couvreur. Благодаря такому сотрудничеству и синергии жанров удалось сохранить все направления программы. Организаторы, при этом, хотели показать гораздо больше.

„Мы понимаем, куда двигаться, какие сделать уникальные события, которые еще больше откроют город для людей. Сейчас есть минимум две-три такие идеи. Они позволят увеличить, в том числе, и поток событийного туризма, когда люди специально приезжают в то или иное место ради определенного мероприятия. Таким образом, открывают город для себя, его возможности и культурное наследие," - отмечает Максим Демский. ⚓ Городские власти Мариуполя заверяют, что в следующем году фестиваль проведут в

полном объеме. ⚓ Фестивальное культурное пространство, которое вынуждено стояло на паузе из-за коронавирусной пандемии ожило, в том числе, при поддержке Группы Метинвест. За три года компания направила в проект 2.6 миллионов гривен, инвестиции 2021 года составили 500 тысяч гривен. ⚓ „Группа Метинвест уже не первый год инвестирует в организацию и развитие культурного досуга горожан, поддерживая проведение в Мариуполе масштабных фестивалей „Гоголь. Fest" и „MRPL. Fest", а также Дней Франции и Европы. Вместе с муниципалитетом и горожанами компания создает новый Мариуполь", – отмечает директор департамента по региональному развитию Группы Метинвест Александр Вишняков.

⚓ Напомним, по мнению Владислава Троицкого, в настоящее время Мариуполь является одним из тех городов Украины, который формирует культуру страны. Такого результата удалось добиться

благодаря поддержке городской власти и доноров, которые помогают в организации ГогольFest. При этом, основатель фестиваля отметил, что многие киевляне и жители Ивано-Франковска также хотят провести подобные мероприятия в своих городах, однако там муниципалитет не идет организаторам навстречу.

„Нас зовут в разные города, но кроме приглашения нужна еще и помощь. А Мариуполь и различные фонды нашли ресурсы для проведения ГогольFest," - подчеркнул он.

0629.com.ua 13.03.2017 В Мариуполе запустили первый в стране „МузейBus"

Сегодня на театральной площади Мариуполя в рамках фестиваля „Обличчя міст" активисты представили первый в Украине музей на колесах. „МузейBus" - это проект, реализованный активной молодежью города для привлечения туристов

По словам куратора „Музейбуса"

Никиты Сидоренко, они долго искали, как представить Мариуполь в фестивале „Обличчя міст". Такой изюминкой стал „музей на колесах", поскольку организаторы решили сделать акцент на туризм и хотели показать историю города. В автобусе представлены фотографии из серии „Вчера. Сегодня". На них отображены уголки всего города в прошлом и сегодня. Правда, фото размещены в хаотичном порядке, и чтобы найти знакомые места (по словам Никиты, некоторые находят даже свои дома – ред.), необходимо пересмотреть весь автобус фотографий. Коллекцию старых фото взяли из краеведческого музея, а некоторые предоставила организатор фестиваля в Мариуполе, преподаватель истории МГУ Ольга Демидко. Много фотографий, которые были небольшого формата, увеличили в размере, из-за чего те потеряли в качестве. Музей стоит прямо перед входом у Драматического театра. Сегодня возле него находились несколько десятков человек, но люди постоянно меняются. Некоторые

приходят специально посмотреть на музей,
а некоторые заглядывают, проходя мимо.
В основном музеем на колесах интересуются
люди старшего возраста. На этом месте
автобус простоит до субботы, 18 марта.
С понедельника по пятницу с 12:30
до 16:00, а в субботу с 10:00 до 16:00.
Ранее организаторы заявили, что
„Музейбус" на протяжении недели
посетит пять городских школ. В них
проведут интерактивный урок на тему:
„История родного края".

Каждый день на Театральной площади
будет программа и для посетителей.
Сегодня парикмахеры одного из салонов
должны были продемонстрировать прически,
которые носили мариупольчанки в 1920-е
годы. Но сегодня была только одна
девушка с пышной прической. Если посмот-
реть на моду тех времен, видно, что
прически сильно отличаются от той,
которую сегодня показали. Парикмахеры
также предлагают бесплатно подстричь
или сделать прическу любому желающему
прямо возле „МузейBus". Хотя

журналисту не удалось увидеть ни одного „клиента" - по словам организаторов, люди просто стесняются.

Завтра на этом же месте программу „Маріуполь - Новітня історія" представит УК „Азов". В среду проведут день литературы с библиотекой им. Короленко, в четверг состоится панельная дискуссия „Мариуполь исторический", а в пятницу расскажут историю спорта в Мариуполе. В заключительный день состоится шоу-программа от новой полиции "Policebus".

"Мы расскажем историю светофоров, покажем полицейские машины. Данное событие ориентировано на детей и подростков, но принять участие может каждый желающий. Выезд по всем локациям бесплатный,"- рассказал Никита Сидоренко.

Сегодня на месте Ольга Демидко провела небольшую экскурсию об истории города. Правда, не всем присутствующим удалось услышать ее, ведь среди

посетителей было много пенсионеров. Ольга старалась донести свой рассказ всем, она буквально кричала, но на улице ее голос рассеивался. ⚓

„А нельзя дать девушке микрофон?" – возмутилась из толпы пенсионерка. Вопрос оказался риторическим. ⚓

Ведь проект „МузейBus" – это полностью социальный проект инициативной группы мариупольских активистов. Городская власть предоставила для проекта только автобус. Интересно и звучание самого названия – „Музейбус" вопреки правильному произношению английского слова bus [бас]. ⚓ „У нас люди привыкли читать английские слова как они пишутся. Поэтому мы решили назвать проект именно так", – прокомментировал Никита Сидоренко. ⚓ Парень добавил, что они намерены сотрудничать с обычными музеями города и хотят сохранить „МузейBus" на постоянной основе. Создание такого музея точно порадует горожан средних лет – для них это возможность вспомнить

свою молодость и окунуться в воспоминания. Но станет ли это место популярным среди иногородних туристов - большой вопрос, ответить на который поможет время. ⚓ Напомним, в фестивале „Обличчя міст" принимают участие Мариуполь, Северодонецк и Покровск.

0629.com.ua 07.03.2017 Мариуполь на неделю станет центром туризма

В рамках регионального проекта „Обличчя міст" в Мариуполе с 13 по 19 марта пройдет неделя туризма. Инициативной группой, которая готовит фестиваль, уже разработана программа мероприятий. Экскурсии старыми улицами, археологическое сафари, тайны кладбища, ночь в музее, промышленный туризм; квесты - фотоквест, исторический квест, автоквест; фотовыставка; презентации свободных пространств. Это и многое другое можно будет посетить в рамках фестиваля. ⚓ Также запланировано проведение круглого стола, на котором

обсудят возможные методы привлечения инвестиций в Мариуполь и развитие туризма. Откроет неделю туризма в понедельник, 13 марта, флэш-моб для горожан и гостей города на вокзале в 12:00 и музейбус в 12:30 на театральной площади. ⚓ Как планируют организаторы, музейBus станет изюминкой проекта-автобус рассказывающий историю Мариуполя и наполненный различными активностями, он будет находиться со стороны центрального входа в Драмтеатр с 12:30 до 16:00 каждый день. Участие во всех мероприятиях бесплатное. ⚓ Проект „Обличчя міст" также пройдет в городах: Покровск и Северодонецк.

Люди Маріуполя - Ольга Демідко
Порт культур 20.08.2021

На сьогодні, в Маріуполі проживає близько півмільйона людей. Вони стоять за найбільшими промисловими підприємствами

за масштабними культурними подіями, за глобальними регіональними змінами.

Сьогодні, в рамках рубрики Люди Маріуполя, ми продовжуємо розповідати про жителів нашого міста. Ольга Демідко - історик, екскурсовод, викладач Маріупольського державного університету, журналістка, автор програм „360 градусів" і „Маріуполь театральний".

„Для мене Маріуполь - це місто великих можливостей", - каже Ольга. Це дійсно так. Крім своєї журналістської та викладацької діяльності, в сферу її діяльності входять громадські та культурні проекти. Так, в минулому році, за її ініціативи, на базі МДУ була відкрита Студія культуротворчого перфомансу (М-студія), а роками раніше, також на базі МДУ - арт-простір „Театр всередині тебе".

Крім цього, Ольга знайомить маріупольців з історією рідного міста на авторських піших екскурсіях.

„Я вважаю, що локальну історію і культуру варто популяризувати за

допомогою яскравих заходів (екскурсій, квестів, міських фестивалів), за допомогою ЗМІ та соціальних мереж",
- ділиться вона.
„Потрібно більше розповідати про найважливіші та найунікальніші туристичні магніти міста: будинок Гампера, купця Регіра, будівля Центру сучасного мистецтва „Готель Континенталь", дома Нільсена і "інші будівлі на найстаріших вулицях міста", - каже Ольга. Вона вважає, що за допомогою унікальних екскурсій можна розвинути більший інтерес у жителів міста до історії міста і сприяти збільшенню попиту до внутрішнього туризму в Приазов'ї. У Ольги є вже ряд розроблених екскурсій, серед них:
- „Таємниці маріупольського цвинтаря"
- „Екскурсія старими вулицями міста"
- „Скарби Нестора Махна (екскурсія з елементами квесту)"
- „Урбаністика старого Маріуполя (кінець XIX - поч. XX)"

- „Стежинами Міського саду"
- „Історія одного дня (екскурсія з елементами перфомансу"
- „Терміни Приазов'я",
- „Маріупольські катакомби"
- „Маріуполь театральний"
- „Маріуполь промисловий"
- „Екскурсія маріупольськими дахами"
- „На самому березі моря (Білосарайська коса)"
- „Місцями бойової слави"
- „Сартана - Поселення біля Руїн Довгих стін"
- „Археологічне сафарі", „Мелекіно - куточок біля моря" та інші.

На її думку, головним бар'єром у розвитку міста є неготовність громади і влади об'єднуватися:

„Маріупольці ще не зовсім готові до дій спільно. Нам необхідно навчитися об'єднуватися для вирішення важливих міських проблем. Потрібно вчитися чути один одного, тільки тоді і

екологічні, і політичні, і культурні проблеми в місті будуть вирішуватися швидше і ефективніше".

На питання: „Яким ви бачите Маріуполь через десять років?" Ольга відповідає: „Дуже прогресивним, квітучим, туристичним і чистим містом".

Сонце Маріуполя - історик, активістка, блогер Ольга Демідко

Анна Хижникова mrpl.city 25.10.2019

Якщо Ви захочете дізнатися про історію Маріуполя, легенди Азовського моря, або біографії видатних містян - я знаю людину, яка зможе пролити світло на ці факти. Якщо Ви захочете поспілкуватися зі світлою, усміхненою та активною дівчиною - я знаю таку. Давайте знайомитись з нею. Героїня нашого блогу - сонячна Ольга Демідко, історик, викладач, екскурсовод, громадська діячка, блогер, молода мама і просто приємна людина.

Ольга - корінна маріупольчанка, народилася в нашому місті в 1991 році. Вже в дитинстві була активною дівчинкою. Вона зі старшим

на 3 роки братом росла в приватному
будинку. На їхній вулиці було багато
дітвори, тому пустощі були завжди. Одного
разу, щоб заробити грошей на цукерки,
за ініціативою брата діти винесли з
дому одяг мами і тата, посуд і книги
та влаштували розпродаж, горлаючи на
всю вулицю: „Продається!" А ще
Ольга згадує: „Вдома завжди було бага
то тварин. Я шалено любила і люблю
собак і котиків. Якщо когось бачила на
вулиці, маленького і безпритульного,
одразу несла додому. Мама спочатку
лаяла, але потім залишала тварину.
Вона у мене завжди була дуже доброю".
А ще мама Олі Ірина Борисівна –
неймовірно чуйна та щедра людина. На
всі Дні народження сина та доньки вона
влаштовувала величезні свята. Приходило
багато друзів, ласували солодощами. А
мама влаштовувала різні конкурси, і
гості йшли додому теж з подарунками.
Варто зазначити, що мама для нашої
героїні – приклад життєвої незламності.
„Мене надихає моя мама, яка

неймовірно сильна. Я це і раніше знала, але останнім часом черпаю натхнення завдяки її силі. Мама не ходить з 2008 року. Але її бажання боротися і жити не можуть не захоплювати," - ділиться Ольга.

Після закінчення школи наша героїня зрозуміла, що хоче працювати вчителем. „Я у свої 17 років усвідомлювала, що завдяки своїй вчительці історії я вирішила щось змінювати навколо себе. Тому відразу вирішила, що хочу теж викладати історію. Але, навчаючись в університеті, я дуже захопилася науковою діяльністю, зрозуміла, що це дійсно моє і почала брати участь у різноманітних конференціях, семінарах. Потім - аспірантура," - так коротко Ольга розповідає про своє навчання, додаючи, що ще встигла й один рік попрацювати в школі.

Зараз молода дівчина працює не тільки викладачем МДУ, а й телеведучою і літературним коректором на МТБ, блогером, екскурсоводом.

„Загалом я помітила, що мало втомлююся і після роботи готова займатися господарською роботою, енергії дуже багато.

Рідні дивуються і кажуть, що після роботи треба відпочивати, а мені інколи здається, що часто мені вдається відпочити саме на роботі. Спілкування з допитливими і цікавими студентами, зустрічі з талановитими людьми і створення чогось корисного для свого рідного міста не можуть втомлювати," – з сонячною посмішкою додає наша героїня.

Якщо перераховувати всі проекти, в яких брала участь Ольга Демідко, – голова піде обертом. „Проектів багато. Складно виділити один улюблений, всі вони допомогли мені усвідомити важливість роботи з маріупольцями і зрозуміти, що все можливе, просто для неможливого треба більше часу," – каже активістка.

⚓ У травні – червні 2016 року Ольга виступала розробником та координатором ініціативної групи „Разом" проекту „Маріуполь – це Україна!" Його мета – зміна уявлень мешканців та гостей міста про його історію і життя, розкриття нових невідомих широкому загалу фактів, знайомство з його різноманіттям, пробудження у маріупольців інтересу до спадщини міста

і майбутнього його розвитку.

⚓ У березні-листопаді 2016 року під егідою Української миротворчої школи за фінансової підтримки Посольства Великої Британії в Україні на волонтерських засадах Ольга Демідко виконувала обов'язки координатора проекту „Малюємо заради миру".

⚓ З квітня 2016 року по 2018 рік виступала разом з Олександрою Ваксман, Анастасією Пономарьовою, Тетяною Петрушкіною організатором читацького клубу „Маріуполь читає дітям".

⚓ Червень 2016 року - на волонтерських засадах розробила разом з художницею Анастасією Пономарьовою розмальовки „Розфарбуй місто", в яких маріупольська архітектура представлена в антистресовому варіанті. Біля кожної споруди на сторінках розмальовки можна знайти історичну довідку. Тираж: 350 екз.

⚓ Грудень 2016 р. - розробила та завдяки

підтримці маріупольських волонтерів випустила збірку творчих робіт маріупольців „Мелодії незримих почуттів". Тираж - 300 примірників.

⚓ З 20 січня 2018 року і по теперішній час - керівник арт-центру „Театр всередині тебе", який було відкрито при Маріупольському державному університеті за фінансової підтримки Британської Ради в Україні. На сьогодні в арт-центрі проводяться творчі зустрічі з акторами, майстер-класи від режисерів-постановників, обговорення вистав, працюють експозиції, присвячені театральній історії міста.

⚓ Лютий-березень 2018 року - виступала одним з організаторів фестивалю „Обличчя міст" в Маріуполі. На волонтерських засадах виконувала обов'язки координатора історичної локації (проводила екскурсії, квести).

⚓ Також Ольга є автором оригінального проекту „360 градусів", про який розповідає: „Ця ідея виникла у Володимира Селіванова, головного

редактора сайту mrpl.city, після
нашого знайомства. Він сказав, що на
сайті є камера 360°, але немає ведучого,
який розповідав би про архітектуру
Маріуполя. Ми вирішили спробувати –
і це стало новим проектом „Маріуполь
ського телебачення". Всього підготовлено
50 турів. Окремо 10 серій вийшли
для міського сайту Маріуполя.
Віртуальні тури присвячені як
маріупольським особнякам XIX ст.,
так і архітектурі XX ст. Також
сюжети розкривають таємниці міського
саду Маріуполя, старовинного цвинтаря,
археологічних артефактів міста тощо".

⚓ Мало хто знає, але попри велике
навантаження на роботі та в громадській
діяльності, Ольга ще займається
кулінарією, зокрема, робить чудову
випічку. На питання, як їй все вдається
встигнути, дівчина відповідає: „Я насправді
багато всього не встигаю. Але любов до
тортиків у мене від мами теж. Вона
мене привчила, що жінка повинна

робити все сама".

Цього року Ольга народила маленького сина Данила. „Він мене змінив багато в чому. З ним я знайшла справжню гармонію," – ділиться молода мама. Хлопчик у свої 6 місяців і сидить, і повзає, і „розмовляє" з матусею. А ще він дуже любить танцювати і співати. Наша героїня з натхненням розповідає, що хоче навчити сина багато чому. Але головне – щоб він знайшов себе і виріс гідною людиною, чуйною, доброю та шляхетною.

Планів на майбутнє у Ольги Демідко дуже багато. На початку 2019 року вона захистила дисертацію, присвячену театру Приазов'я.

„Мені б дуже хотілося продовжити своє дослідження і відкрити в Маріуполі інтерактивний музей театральної культури, оскільки на Сході України немає жодного подібного музею. А ще планую випустити книгу, присвячену моєму найулюбленішому і унікальному місту – Маріуполю. Сподіваюся, що

зможу здивувати маріупольців новим видом екскурсії з елементами перформансу і квесту", - розкриває плани історик.

⚓ Спілкування з усміхненою, енергійною та сонячною Ольгою Демідко надихає. Як шанувальник її творчості та редактор блогів, я завжди уявляю, що чудові тексти про легенди Азовського моря, про видатних сучасників, про пам'ятки архітектури звучать її мелодійним голосом. Так я дізналася багато фактів про Маріуполь. Тепер історія міста для мене - не просто слова в текстах, це пісня, це цікавинка, це натхнення. Погодитеся зі мною?

⚓ Улюблене місце: У Маріуполі люблю стару частину міста, Приморський парк, ну і, звичайно ж, море.

⚓ Улюблена маріупольська легенда: Вона пов'язана з морем, дуже романтична і присвячена красуні Азі, на честь якої і названо наше море Азовським.

⚓ Улюблені книги: Таких дуже багато.

Вони у мене змінюються з кожним роком. Читати намагаюся постійно. Можу назвати книги, які сподобалися найбільше останнім часом – „Друге життя Уве" Фредрік Бакман, „Антирадянський роман" Оун Метьюз, „Сміх крізь сльози" Фаїна Раневська.

⚓ Улюблені фільми: "Дівчата", "Невидима стіна", „В гонитві за щастям", „Достукатися до небес". Ще дуже любила серіал „Пагорб одного дерева".

⚓ Хобі: Збираю статуетки сов та янголів. Ще збираю капці, фото Азовського моря і люблю в кожному місті купувати нові сережки.

⚓ Побажання маріупольцям: „Вірити в свої сили, в своє місто і свою країну. Всупереч всім життєвим обставинам залишатися людьми. Головне – не загерстві ти душею і зберегти людську подобу. Ще бажаю підтримувати своє рідне місто і не кидати його в біді, як би банально це не звучало. У нас, маріупольців, є свій, властивий тільки нам менталітет.

Ї у нас є величезна кількість переваг, але ми звикли робити все самі. Бажаю нам навчитися об'єднуватися заради однієї благородної мети".

СЕРЦЕ КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ МАРІУПОЛЯ

09.10.2017 Ольга Демідко mrpl.city

Є в Маріуполі місце, яке знає кожний мешканець міста. Часто саме тут призначають побачення, проводять фестивалі, концерти. Сюди ж маріупольці приходять в найбільш вишуканому одязі, щоб насолодитися театральним [redacted] мистецтвом завдяки виставам Донецького академічного обласного драматичного театру (Маріуполь) чи приїжджим театральним колективам. Приміщення драматичного театру завжди було прикрасою міста. У будь-яку пору року його полюбляють фотографувати з різних ракурсів, писати з нього картини і навіть присвячувати йому вірші. Будівля давно прикрашає більшість маріупольських листівок та календарів. Не дивно, що приміщення драматичного театру є єдиним, що отримало статус пам'ятки архітектури

державного значення і одним з 6 пам'яток архітектури місцевого значення.

Проте історія будівництва є непростою, адже приміщення театру в радянський час будували лише в обласних центрах. Хоча недивно, що саме Маріуполь став виключенням. Мабуть, все ж таки у маріупольців є свій менталітет, самобутній і неповторний.

Наприкінці 1949 року в Маріуполі припинив діяльність професійний музично-драматичний театр, що було пов'язано з браком коштів, відсутністю приміщення та горезвісною постановою ЦК КП(б)У від 1946 р. „Про репертуар драматичних і оперних театрів УРСР і заходи до його поліпшення", у якій піддавалася критиці діяльність українських театрів. Водночас Маріуполь відносився до необласного міста, тому не мав права на існування постійної театральної трупи. Отже, театр закрили.

Однак, маріупольців не полишала думка мати професійний театр. Колишній секретар міськради Г. Михачова розповідала: „У тому, що в нашому місті почали будувати театр, велика заслуга самих маріупольців. Були клопотання,

були скарги, були заяви різні. Іноді навіть у дуже високі інстанції. Незважаючи на безліч проблем, пов'язаних з промисловими підприємствами, будівництвом, комунальним господарством, керівники міста „захворіли" разом зі своїми співгромадянами ідеєю відродження театру". Завдяки підтримці Донецька та колосальній роботі Костянтина Олійниченка, який на той час очолював міськом КПУ, все ж таки вдалося обійти директиву, згідно з якою театральне приміщення могли побудувати лише в обласному місті. В усіх клопотаннях мова йшла про створення обласного драматичного театру, а вже потім зазначалося, що з різних об'єктивних причин приміщення для нової установи культури доцільно звести у прилеглому Маріуполі. Саме з тих часів на афішах театру з'явилася назва: „Донецький", а в дужках - „місто Маріуполь". Проект будівлі був розроблений

архітекторами Київського ДІПроміста О. Мамишенком та О. Криловою за зразком Полтавського обласного театру. Будівництво театру почалося навесні 1956 р. У листопаді 1959 р. на сторінках міської газети повідомлялось, що „будівельники міста форсують спорудження міського театру. Зараз тут повним ходом йдуть внутрішні оздоблювальні роботи". Однак будівництво театру йшло важко. З великими труднощами діставали необхідні матеріали, були збої з фінансуванням. Велику роль у тому, що театр все ж таки був побудований, відіграли колективи та керівники будівельних організацій і великих підприємств міста: заводів імені Ілліча, „Азовсталі", коксохімічного.

Нарешті було побудовано красиве, чудово обладнане приміщення для театру в стилі радянського монументального класицизму з великою кількістю ліпних декоративних елементів. Об'єм будівлі – 37 тис. $м^3$.

Центральна фасадна частина будівлі з портиком коринфського ордера на квадратних колонах і віконними про різами з напіварочним завершенням злітає вгору кілеподібним фронтоном на консолях із гармонійною скульптурною композицією, де чільне місце відводиться металургам і хліборобам як основним працівникам Приазов'я, хвалебну оду яким виконують покровительки мистецтва.
Глядацька зала розрахована на 800 місць. Освітлення сцени забезпечили 5 софітових ферм, якими можна зарядити одно часно 42 декорації, тобто забезпечити резерв на дві вистави.

⚓ Зручно розташований пульт освітлення, під сценою, таким чином, що головний освітлювач, виконуючи всі перемикання по сцені, водночас може спокійно спостерігати за результатами своєї роботи. Під сценою розташована кімната шумових ефектів, яка органічно пов'язана з суфлерською. Завдяки потужній вентиляційній установці створювала ся можливість забезпечувати глядацьку

залу очищеним теплим повітрям в зимовий час і свіжим повітрям – у літній.

⚓ 2 листопада 1960 р. засяяли вогні нового театру – відбулося його урочисте відкриття. Ця подія стала справжнім святом для жителів міста, які так довго чекали цього дня. Гідним завершенням свята стала вистава за п'єсою О. Арбузова „Іркутська історія".

⚓ У 1985 році сталася важлива подія в театральному житті Маріуполя, була відкрита мала зала, а 12 листопада 2007 р. наказом Міністерства культури і туризму театру було присвоєно заслужений статус академічного.

⚓ Сьогодні наш театр не перестає приємно дивувати талановитими виставами. Адже маріупольський театр вже давно має своє творче обличчя, він особливо ретельно ставиться до підбору репертуару, можливо, інколи й незвичайного, але притаманного саме йому, його смакам, творчим можливостям і поривванням.

Біля будівлі маріупольського театру святкують День міста, Новий Рік, тут гуляють сім'ями, годують голубів і насолоджуються відпочинком. Особливо красиво і гармонійно будівля театру виглядає в темний час доби, або взимку завдяки добре організованому підсвічуванню органічно виглядає і поблизу, і на відстані.

Є такі місця у кожному місті, які причаровують і надихають, біля яких хочеться відпочивати. Якимось чином ці ділянки землі так резонують з людським серцем, що зусиль докладати не треба: все і так добре. У Маріуполі таким місцем для більшості маріупольців, безумовно, є будівля драматичного театру, що вже давно стала серцем культурного життя міста та умовним центром Маріуполя, орієнтиром як для мешканців міста, так і для туристів.

Зараз приміщення готують до капітального ремонту, і вже дуже скоро маріупольці зможуть побачити оновлену улюблену та найбільшу сцену Маріуполя і знову відкрити для себе диво театрального дійства, що

доставляє величезне задоволення і глядачам, і артистам.

Історія одного кохання: дівчина-вогонь та перший красень, Ольга Демідко, 22.11.2019 mrpl.city

Восени хочеться більше проводити час вдома, поруч з коханими і близькими людьми. Насолоджуватися затишком вдома, коли на вулиці холодно, грати в слова чи монополію всією сім'єю, чи просто дивитися разом фільм – що може бути кращим?! Проте останнім часом все частіше помічаю, що сьогодні міцна і велика родина стає унікальним і далеко нечастим явищем. Жінки займаються кар'єрою, а чоловіки не поспішають створювати сім'ю. Хоча інколи, вже одружившись, молоді люди швидко розлучаються, вважаючи, що якщо не виходить, то краще одразу все закінчити. Саме це явище надихнуло мене на створення нової серії нарисів, присвячених маріупольцям, що вміли кохати по-справжньому, цінувати своїх близьких і створювати

міцні і щасливі сім'ї. Такі історії можуть стати прикладом для наслідування і нагадати, що за своє щастя, не зважаючи на всі труднощі та життєві негаразди, варто завжди боротися.

Героїня мого першого нарису – Єрьоменко Антоніна Петрівна (1937 року народження) - змалечку знала, що обов'язково буде щасливою.

Їй довелося багато пережити, але неабияка сила волі, природжена загартованість та надзвичайна кмітливість завжди допомагали досягати поставлених цілей і мати все, що потрібно для справжнього щастя. Хоча маленька Тося пережила і роки окупації, і смерть брата під час Другої світової війни, і важкі післявоєнні роки, та вона не втратила свого оптимізму і віри у світле майбутнє. Юна Антоніна встигла попрацювати дояркою у селі Стародубівка, де вона і жила разом з батьками та двома сестрами. В обов'язки доярок входило годування, прибирання, догляд за тваринами. Одна доярка обслуговувала 15 корів.

У 1957 році, помітивши здібну працівницю, Антоніну обрали депутатом до сільської ради. А у 1958 році їй запропонували посаду секретаря сільської ради. Вона погодилася і дуже швидко вивчила свої обов'язки, до яких входило збирати податку, реєструвати шлюби, новонароджених, працювати з документами. Посада секретаря була досить відповідальною і передбачала роботу з місцевим населенням, що приносило повагу і авторитет жителів села.

Антоніна жила в часи, коли було складно придбати нові речі і хизуватися гарними сукнями, але дівчина вирішила самотужки впоратися з цією проблемою, тому закінчила курси по крою шиття, після чого більшість одягу собі шила сама.

Працюючи секретарем, вона вступила на заочне відділення математичного факультету Бердянського педагогічного інституту, адже мріяла стати вчителем. Отримавши професію вчителя математики, Антоніна Петрівна одразу починає користуватися ще більшою повагою серед односельчан, які встигли полюбити Тосю за її працелюбність, відповідальність,

добротy і унікальне почуття гумору. Й дійсно – дівчина полюбляла жартувати, чим дивувала всіх подружок, які здебільшого переживали про свою дівочу долю, адже раніше виходити заміж потрібно було й заради свого статусу. А от чарівна Тося завжди вважала, що все у неї буде, просто слід зачекати.

Свята в селах на той час відзначали весело. Часто збиралися у когось вдома, де був найбільший двір. У дворі ставили дерев'яні столи і лавки. Кожен, хто приходив, приносив щось з собою. Гармошки, баян, застільні пісні і танці створювали незабутню атмосферу. На одному з таких свят Антоніна вирішила, що обов'язково зустріне свою долю. Так і сталося. Подружки розповіли, що на свято завітає багато хлопців, які шукають собі пару. Але одного красеня-столяра Бориса – вже ділили між собою всі знайомі Тосі, адже такого стрункого, ввічливого і вродливого хлопця в селі не бачили давно. Тоня

вирішила подивитися на нього сама, а потім вирішити, чи варто за нього боротися. Але, коли побачила, довелося погодитися, він і дійсно був надзвичайно гарним.

Смілива і рішуча Антоніна вирішила не гаяти час. Під час танців запросила його і спитала, чи хоче він відправитися з нею у найбільш незабутню подорож в його житті. Хлопець був здивований таким питанням і рішучістю дівчини, але не розгубившись, відповів, що спочатку хоче дізнатися, про яку ж таку подорож йдеться. Тося одразу додала: „У подорож, що зветься життя". Тоді Борис Іванович, що завітав у Стародубівку з Білосарайки, не усвідомлював, що ця зухвала дівчина середнього зросту, з русявим волоссям і з неймовірним вогником в очах, якого він раніше ні в кого не бачив, заволодіє його серцем назавжди. Він закохався в неї з першого погляду. А от Тося не думала, що зможе так швидко закохати в себе першого красеня, на якого дівчата оголосили справжнє полювання.

Після того свята Борис з друзями став частіше приходити до Стародубівки, бажаючи знайти Антоніну. Він отримував від дівчат села безліч подарунків, запрошень, але його нічого не цікавило. Натомість Тося вражала своїми знаннями, начитаністю і кмітливістю. Так, вона запропонувала Борі пограти з нею. Умови гри були простими. Треба було писати по одному слову, яке характеризувало їхнє ставлення один до одного і шукати листівки десь в селі: в магазині, на вулицях, де завгодно. Але знайомі могли підказувати і допомагати знайти сховані листівки, які долітали з Біло сарайки до Стародубівки і навпаки. Знаходячи ці маленькі аркуші білого паперу зі словами: „сумую", „натхнення", „весна", „щастя", „сонечко", „єдина", „пишаюся", „справжній", „сильний", „мужній", „майбутнє" тощо, вони і не помітили, як створили навколо себе неймовірно романтичну атмосферу. Потім, під час зустрічі, вони пояснювали значення

цих слів. Для Бориса Антоніна була справжньою весною, він називав її сонечком і пишався її досягненнями. А для Антоніни Борис став натхненням, її сильним і мужнім чоловіком, з яким вона хотіла розділити майбутнє життя. Ці листівки мали продовження протягом наступних 30 років. Саме завдяки цій грі Борис зізнався дівчині в коханні і запропонував їй стати дружиною.

У 1960 році вони одружилися. Антоніна переїхала до Білосарайки, де почала працювати вчителем математики у Білосарайській восьмирічній школі. Антоніна Петрівна вела господарство, розподіляла фінанси, шукала додаткові заробітки. Вміло поєднувала як берегиню вогнища, лагідну матір, віддану дружину, так і інтелігентну жінку, яка знайшла своє покликання в житті... Борис Іванович їй допомагав у всьому. Коли навантажена зошитами дружина приходила втомлена додому, на неї чекала смачна вечеря і щасливий чоловік,

Який швидко ховав серед зошитів маленький аркуш паперу з новим словом, що обов'язково підніме настрій коханій жінці. У них народилися дві гарні донечки, які обожнювали разом з батьками насолоджуватися домашнім затишком і точно знали - якщо хтось з них залишиться вдома через хворобу, сумно точно не буде, адже батьки завжди вміли розважити своїх дітей. Вони стали міцною і щасливою сім'єю. Коли у 1971 році переїхали до Маріуполя, походи в кіно, театр, музей стали частим явищем. Антоніна разом зі своїми класами часто подорожувала і з собою брала чоловіка та дочок.

Учні Антоніни Петрівни теж полюбили Бориса Івановича, який завжди жартував з ними і розповідав повчальні історії. Діти називали свою вчительку другою мамою, а її чоловіка - другим татом, що може свідчити про довірливі та неймовірно теплі стосунки.

Антоніна і Борис бралися за руки за кожної можливості. Вони потайки

усміхалися, коли стикалися один з одним в їхній крихітній кухні. Часто закінчували фрази один одного, щодня разом відгадували кросворди і ребуси. Перед кожним прийомом їжі вони схиляли свої голови і дякували Богу, захоплюючись тим, що Він дав їм: чудову сім'ю, прекрасну долю і один одного.

Звісно, і у них були свої проблеми. Інколи не вистачало коштів, а інколи були непорозуміння, але довго сваритися вони не вміли. Примирення проходило дуже цікаво. Дівчата дуже любили, коли всі речі в домі ставали місцем для схованок. Адже їхні батьки вибачалися чарівним чином. Не було кінця місцям, де могли раптом з'явитися їхні листівки. Вони з'являлися в ящику з інструментами, у взутті, під подушками. Ці загадкові слова, завдяки яким з'являлася посмішка на обличчях Антоніни і Бориса, були невід'ємною частиною обстановки в їхньому будинку.

Разом вони прожили рівно 30 років (до смерті Бориса Івановича). Але і тепер у доньок Тоні і Борі можна

знайти безліч маленьких аркушів з різними словами, кожне з яких є маленькою частиною великого і сильного почуття, яке їм вдалося створити і, найголовніше, зберегти...

Мариупольцы вышли на Пасхальные гуляния в Театральный сквер
09.04.2018 Яна Іванова mrpl.city

Жители Мариуполя отмечают Праздник Пасхи на Театральной площади и в сквере. В настоящее время на Пасхальные гуляния вышли более двух тысяч горожан. Об этом сообщает корреспондент MRPL.CITY с места событий. ⚓

На Театральной площади жители слушают песни сводного детского хора городских творческих коллективов из 240 человек. Площадь украшает Пасхальное дерево с двумя тысячами писанок, инсталляция с большим пасхальным яйцом, расписанным брендом Мариуполя. Также проходят выставки художественных рисунков в разных техниках. ⚓ Мариупольцы

также развлекаются в самых разных локациях – участвуют в хип-хоп фестивале и развлекательных конкурсах, слушают выступления коллективов дворцов культуры, посещают „тактильный" кроличий зоопарк и пробуют себя в рыцарском амплуа.

Чому в Маріуполь привезли великодніх кроликів. І що ми про них знаємо
01.05.2019 vidsebe.media
Тетяна Петрушкіна

На Театральній площі триває великодня виставка: 30 півметрових писанок і 30 розмальованих кроликів приїхали до Маріуполя з Києва.
Це частина проекту „Писанка Арт-Фест" – щорічного фестивалю, під час якого художники та аматори розмальовують великодні арт-об'єкти.
З писанками усе зрозуміло. Щороку до свята українські господині роблять писанки або їх полегшений варіант – крашанки. Це досить давня традиція: у 2013 році археологи знайшли на

Рівненщині писанку, виготовлену 950 років тому. Писанка - це традиційний символ Великодня для українців. А ось кролик - це персонаж західної культури, який поволі стає визнаваним у всьому світі. Він нині такий самий символ Великодня, як Санта-Клаус - Різдва. Шукати крашанки в саду - популярна великодня розвага в Америці та європейських країнах. Щоправда, зараз це здебільшого шоколадні яйця або спеціальні тістечка, а не розфарбовані курячі яйця. За однією з легенд, зайці ховають у саду красиві яйця, щоб вибачитися перед людьми за те, що їдять городину. Інша легенда розповідає про бідну жінку, яка не мала коштів, щоб купити своїм дітям красиві подарунки до свята. Тож вона пофарбувала яйця і заховала в саду, а коли діти їх шукали, то поряд пробігав заєць і вони вирішили, що це він їх приніс. А взагалі, великодній кролик чи заєць - символ,

витоки якого прослідковують аж до давньогерманських язичницьких вірувань. Заєць був супутником Остари, богині весни і родючості. Її вшановують на весняне рівнодення, коли оживає природа. Від імені Остари (в давньому варіанті написання Eostre або Eastre) походить назва Easter, тобто Великдень англійською. Заєць тоді символізував плодючість, а яйце - саме життя. З приходом християнства традиції святкування дивним чином переплелися - відроджуватися стала не лише природа, а й Син Божий. Ну і зайчики залишилися, хоч і перетворилися на домашніх кроликів.

Історія і легенди Азовського моря
Ольга Демідко 23.06.2018 mrpl.city
Море і небо - два символи нескінченності Джузеппе Мадзіні

Азовське море має свої, тільки йому притаманні риси та особливості, легенди та власну історію. Вражає, що воно є

найменшим за розмірами, але в історії посідає доволі значне місце. У дійсно, воно менше Аральського в півтора рази, Каспійського - в десять разів, а Чорного - в одинадцять разів. Максимальна глибина Азовського моря - всього тринадцять з половиною метрів. За кількістю рослинних та тваринних організмів Азовському морю немає рівних у світі. За рибопродуктивністю, тобто кількістю риби на одиницю площі, Азовське море в 6,5 раз перевершує Каспійське, в 40 разів - Чорне і в 160 разів - Середземне море. За віддаленістю від океану Азовське море є найконтинентальнішим морем планети.

Нинішні риси Азовське і сусідні з ним моря придбали тільки під час третинного періоду, тобто близько мільйона років тому, коли на землі тільки з'явилася людина. До цього воно було частиною величезного стародавнього праокеану, названого геологами Тетіс.

Оскільки Азовське море знаходилося на перетині історичних шляхів народів, воно змінило в минулому безліч назв.

Стародавні греки називали його „Меотида", що означає - „годувальниця", римляни за низький рівень води прозвали його „Палюс Меотіс" („Меотійське болото"), скіфи - „Каргулак" („багате рибою"), меоти - „Тімірінда" („матір'ю моря"), генуезці та венеціанці називали його „Маре Фане", араби - „Бахр-ель-Азов", а слов'яни - „Сурозьким" або „Синім"...

⚓ Не виключається припущення, що свою сучасну назву воно отримало приблизно в середині XIII століття - від імені давнього торгового центру Азак, який виріс на місці античного Танаїсу, зруйнованого Золотою Ордою. Є версія, що колись арабський народ ази, аси (азовці) населяв узбережжя сучасного Азовського моря і заснував там місто з відповідною назвою - Азов. Можливо, у стародавнього населення Азова та Азовського моря

дійсно текла „гаряча" арабська кров. Адже з багатьох письмових джерел відомо, що стародавні азовці любили війни, відрізнялися жорстокістю та помстою. Загалом щодо назви Азовського моря існує багато припущень, але остаточного висновку немає. Можна бути впевненим в тому, що коріння його або в гідронімії, або в етнонімії.

Далеко не всім відомо, що про Азовське море складено безліч легенд.

Одна з легенд присвячена двом сестрам, які жили зі старим батьком-рибалкою біля нашого моря. Їхня мати давно померла. Старшу сестру звали Азою, а другу, меншу,- Золотокосою Піщанкою. Сестри були такі красиві, що хто їх бачив, той про сон забував і все про них думав. А дівчата шукали своїх суджених перебірливо, ніхто із місцевих парубків не припадав їм до серця. Аза щодня

сиділа на березі моря, на високій кручі, та все виглядала когось. Мабуть, свого судженого, який поплив у далекі світи і там, як переказували люди, загинув від ворожої шаблі. Й ось одного разу, коли дівчина сиділа на березі моря, трапився сильний вітер-буран. На морі піднялися височенні хвилі. Бігли вони до берега, били в кручі й страшно стогнали. Аж раптом відколовся від кручі великий шмат землі і разом із Азою впав у розбурхані хвилі. Побачила це Золотокоса Піщанка – та й кинулася з гори у море, щоб врятувати старшу сестру. Так вони обидві й загинули.

Ранком наступного дня, коли море заспокоїлося, повернувся з гостей старий рибалка, вийшов на берег і побачив, що нема його дочок на кручі, а на тому місці, де любила сидіти Аза, – свіжий обвал. Глянув батько униз – а там, під самою кручею, такий золотий пісок іскриться на сонці, що аж очі засліплює! А море-

тихе-тихе і таке лагідне, як його діти... Тоді зрозумів усе нещасний та й гірко заплакав ...

З того часу і море наше почали називати **Азовським**, бо ж утопилася в ньому красуня **Аза**. А довгих піщаних кіс у цьому морі тому так багато, що разом з Азою втопилася її молодша сестра – **Золотокоса Піщанка**.

Незважаючи на трагічний кінець легенди, вона дуже романтична, зачаровує уяву людини та викликає захоплення загадковістю Азовського моря.

"Мне это важно! Поверьте, послушайте" " 01.07.2020 Ольга Демідко mrpl.city

7 липня єдина народна артистка України в Маріуполі, лауреат премії імені Заньковецької **Світлана Іванівна Отченашенко** святкуватиме своє 75-річчя. У **Донецькому академічному обласному драматичному театрі**

(м. Маріуполь) Світлана Іванівна працює з 1966 року, де за півстоліття творчої праці зіграла більше 200 ролей.

⚓ Життєвий і творчий шлях нашої героїні не може не вражати. Вона народилася в Полтаві, але своїм найріднішим містом вважає Маріуполь. Саме тут вона знайшла своє покликання, зустріла кохану людину та народила сина. Вже у 27 років отримала звання заслуженої артистки. І це не дивно! Неповторні образи актриси – викликали захоплення не тільки у глядачів, але й в інших акторів, режисерів та відомих театральних критиків. Я і раніше писала про життя і творчість видатної маріупольчанки, проте цього разу хочу розповісти про ще один, не всім відомий, талант актриси.

⚓ З дитинства Отченашенко дуже любить читати. Вона неодноразово відзначала своє особливе ставлення до поезії. Втім Світлана Іванівна і сама писала вірші, хоча й не довгий період, оскільки вирішила, що вона не має

великого таланту... Однак, читаючи вірші почесної громадянки Маріуполя, розумієш, що талановита людина, дійсно, талановита в усьому! Поезія актриси дозволяє зрозуміти наскільки багато гранний внутрішній світ Отченашенко. Лише один вірш Світлани Іванівни був опублікований в газеті „Приазовський Робочий", яким актриса залюбки по ділилася і з нами:

Мне это важно! Поверьте, послушайте
Вдруг на асфальте мокром,
На танцплощадке пустынной, далекой
Листья-веснушки кружатся
Кружатся в вальсе осеннем
Утром и вечером четкие такты
Очень беспомощно
Очень доверчиво жмутся к асфальту
Вы это видели? Вы это помните?
Кто на бульварах рассыпал золото
Развешал на ветках капли громадные...
Вдруг сорвется и прямо на голову
Солнце на небе давно не видели

Надо грустить, да кто это выдумал?
Ничто не уходит, ничто не кончается
Листьями снизу земля освещается
Нет, не сидится в уютной комнате
Мне хорошо, улыбаюсь прохожим
Вы ее помните, вы ее помните?
Осень свою на весну похожую...

Як наголошує актриса, їй пощастило зробити в своєму житті два правильних вибори: обрати свою професію та зустріти надійного супутника життя. Чоловік Світлани Іванівни – Харабет Юхим Вікторович, скульптор і медальєр, заслужений діяч мистецтв України, – завжди надихав і підтримував у всьому кохану. В першу розлуку, коли Отченашенко поїхала на гастролі, а мобільних телефонів тоді не було, вона написала своєму чоловікові цей вірш:

Оденусь на улицу, выскочу и побегу к телефону
Краткое, очень привычное
В трубку скажу: „привет!"
Что же тут необычного

Но в этом мире сонном
Нет твоего телефона, и дома нашего нет
Мне бы привыкнуть к этому, все далеко-далече;
И счастье, и расставанье, и боль тупая в груди
Встряхнуть головой незаметно
Бодро расправить плечи
И дожидаться встречи, которая впереди...
Но не могу привыкнуть, но не хочу поверить
И если в трубке молчание
Тебя во всем обвиню
Сейчас дождевик накину
Сейчас я открою двери
Сейчас на улицу выскочу
И все-таки позвоню...

Всього три вірші прочитала Світлана Іванівна під час останнього інтерв'ю зі мною. І все ж доторкнутися до яскравого світу художнього слова видатної маріупольчанки, на мою думку, — унікальна можливість. До речі, всі вірші актриса знає напам'ять, а записів з ними ніде не зберегла,

тому вони публікуються вперше. А цим віршем, як підкреслила актриса, закінчилася її „поетична кар'єра":

Я не люблю читать свои стихи

Строка, как призрак, память, ускользая
Разбудит мертвый уголок души
И требует: пиши, пиши, пиши!
И начинается игра немая
С собой на смерть жестокая игра
И капля крови на конце пера,
И сердце, задыхаясь, умирая
А тело разом оторвется вдруг и взмоет
В высоту полетом птичьим
Со мной сидящий рядом
Чуткий друг зевнет и скажет:
„Ничего, прилично!"
Я не люблю читать свои стихи...

І незважаючи на те, що Світлана Іванівна „не любит читать свои стихи", впевнена, що вірші справжньої легенди Маріуполя обов'язково знайдуть відлуння у душі читача.

Світлана Отченашенко: „Найважливіше – зберегти живою душу!"

17.07.2019 Ольга Демідко mrpl.city

Наступний нарис присвячено дуже глибокій, талановитій, мудрій і дійсно унікальній людині. Єдина народна артистка України в Маріуполі, лауреат премії ім. Заньковецької, Світлана Іванівна Отченашенко пройшла довгий творчий шлях, який викликає щирий подив і захоплення кожного, хто знайомий з біографією видатної маріупольчанки.

⚜ Народилася актриса в селі Іскивці Полтавської області. Батько мав три вищі освіти, закінчив Вчительський інститут, Вищу партійну школу та Сільськогосподарський інститут. Займав посаду голови колгоспу. Батьки познайомились у військовому шпиталі, куди потрапив батько після поранення, і де працювала медсестрою мати. Медичною сестрою мама актриси пройшла всю війну. Винесла більше 80 поранених з поля бою. І до старості працювала операційною сестрою.

Хотілося б відзначити, що батько Світлани Іванівни справжній українець (полтавчанин), а мама - росіянка, хоча й вона прожила 50 років в Полтаві, тобто більшу половину життя. На малій Батьківщині Світлана Іванівна завжди говорила українською, яку вважає рідною мовою.

⚓ Юна Світлана брала участь в шкільній самодіяльності. З 7 років почала приміряти на себе образ актриси. Раз на два роки мати вивозила доньку із села до Ленінграда, де водила в театр. Враження від театру й вистав з його комплексним мистецьким впливом на свідомість стануть найсильнішими спогадами юності. Бачила на сцені живих Ольхину та Смоктуновського у виставі „Ідіот" у Большому драматичному театрі, що було для дівчини дарунком долі.

⚓ Освіта майбутньої актриси розтяглась на декілька років і пройшла у різних містах. Вступила до Всеросійського державного інституту кінематографії у Москві,

але не витримавши напруги мегаполісом, перебралась до Києва, де закінчила студію імені Франка. Серед викладачів Світлани Отченашенко – народний артист УРСР Покотило Михайло Федорович та народний артист СРСР Степанков Костянтин Петрович. По закінченні студії працювала в Полтавському театрі, але як початківець грала дрібні ролі.

⚓ Коли Світлана приїхала до Маріуполя, вирішивши спробувати свої сили у місцевому театрі, з нею трапився курйоз. Оскільки вона не знала, де знаходиться театр, їй довелося їхати на таксі. Однак, незважаючи на невелику відстань від вокзалу до театру, таксист вирішив показати місто вродливій дівчині і катав її 40 хвилин.

⚓ На відміну від Полтави, у Маріуполі молоду Світлану Отченашенко відразу ж ввели в поточний репертуар театру. Вистава за п'єсою Ю. Едліса „Крапля в морі" (1966 р.) стала першою роботою актриси. Олівцем від руки в програмку вписано: „Віра-Отченашенко".

Після ролей Валі Анощенко („Російські люди" К. Симонова), Ніси („Дурочка" Лопе де Вега) і Тані Светлової („Глеб Космачова" М. Шатрова) закріпилося положення, що С. Отченашенко – одна з провідних актрис театру. Ї як підтвердження тому – звання заслуженої артистки України, отримане в 1972 р., в 27 років. Звання отримала в один день зі своїм Майстром, головним режисером театру Олександром Кадировичем Утегановим. Вона завжди була „утегановською" актрисою. Світлана Іванівна – людина вдячна, а ця якість досить рідкісна в театрі. На все життя вона зберегла подяку Олександру Кадировичу за те, що він навчив її думати на сцені, професійно підкував, сприяв формуванню індивідуальності. Саме про нього писала вона дипломну роботу на театрознавчому факультеті Ленінградського державного інституту театру, музики і кінематографії (закінчила у 1984 році).

З кожною новою роллю зростала майстерність актриси. Особливо

запам'яталася С. Отченашенко в ролі Віктоші з „Казок старого Арбату" О. Арбузова - юна дівчина, що змогла перевернути розмірене життя двох літніх чоловіків, ролі яких виконували Борис Сабуров і Микола Земцов. На сцені панували такі чисті стосунки, випромінювалося таке тепло, що ніхто з глядачів не зміг залишитися байдужим. Світлану Отченашенко в ролі Віктоші вітав автор п'єси Олексій Арбузов, її органічністю захоплювався Зіновій Гердт.

Одна з ключових ролей для Світлани Іванівни - це роль Марії Каллас („Майстер-клас", „Страсті по Марії"). Спочатку актриса не знала, як підійти до цієї ролі, бо дуже хвилювалася. Разом з режисером Костянтином Володимировичем Добруновим вирішили не „ліпити" зовнішньої схожості, а передати характер. І це було правильним рішенням. Ця роль допомогла Світлані Іванівні висловити власні переживання, власну біль. Вона спробувала не зіграти Марію Каллас, зірку, що завдяки драматизму життя і далі стала

легендою, а зіграти колегу, Актрису і жінку, яку дуже добре розуміє, оскільки й сама — актриса й жінка. Світлана Іванівна вирішила прожити цю роль, що їй вдалося блискуче.

3) Загалом, про зіграних персонажів народної артистки України Світлани Отченашенко можна сказати, що всі вони сильні, неоднозначні та незабутні. Будучи актрисою далекого провінційного театру, вона стала відома в столичних професійних колах, їй присвячував статті відомий журнал „Театр". Актриса, в чиєму репертуарі Аркадіна, Раневська, Аббі Патнем, Марія Каллас і театральний критик — в одній особі. Статті С. Отченашенко в „Литературке", „Советской культуре" піднімали аж ніяк не специфічно периферійні, а загальноцехові професійні проблеми. На рахунку С. Отченашенко цілий ряд моноспектаклів (вечори поезії програми віршів Анни Ахматової, Марини Цветаевої, літературно-музичний спектакль „Заметіль" за

О. Пушкіним і сценічна новела з вистави „Ілюзіон" по Кренцу, також навіть роль матері з драми „Божевільні", „Цинкові хлопчики" - про хлопців, які пішли і не повернулися з Афганістану, „Мати" за однойменним твором Олександра Довженка та ін.) Вечори поезії та моновистави допомогли актрисі вистояти, коли не було ролей. Правда, вистави - це одне, наголошує актриса, а читання віршів - інше.

„У виставі ти пов'язаний з партнерами, режисером, художником... Коли ж читаєш вірші, тобі ніхто не допоможе, але ніхто і не завадить. Ось глядач, а далі - Всесвіт, Бог, Совість. Яке щастя відчувати глядача, бачити, як від твоїх слів розкриваються обличчя. Відчуваєш таку свободу! Ці програми допомагають мені вдосконалюватися, знаходити себе через спілкування з високою поезією. А ще вірші допомогли мені знайти свого глядача", поділилася Світлана Іванівна.

⚓ Світлана Отченашенко дуже

любить Маріуполь і вже давно вважає його найріднішим містом. Саме тут відбувалися найважливіші події в її житті. Тут вона познайомилася і зі своїм чоловіком Харабетом Юхимом Вікторовичем, скульптором і медальєром, заслуженим діячем мистецтв України, який підтримував у всьому кохану жінку.

⚓ Завдяки енергійній діяльності актриса змогла зберегти історичну театральну спадщину Маріуполя, надихнувши телеканал „Сигма" на створення унікального циклу, присвяченого історії та людям Маріупольського театру. Мало кому відомо, що актриса брала активну участь в створенні бібліотеки в маріупольському театрі разом із завідувачем трупою Іскаковою Неллі Миколаївною.

⚓ Світлана Іванівна Отченашенко невтомно підкорює маріупольців своєю талановитою акторською грою, адже завжди їй вдається проживати життя своїх героїнь. Вона каже:
„Суть професії в театрі, - тобто

професійна функція акторів, на думку Світлани Іванівни – це допомагати людям у формуванні душі. Адже, здебільшого, людська душа сьогодні виявляється сиротою. Тілом ми займаємося і фізично ублажаємо його завжди, а ось душа... А душа у нас забута, закинута. Є душі нерозбуджені... Акторам слід допомагати душам залишатися живими, рости, формуватися, знаходити себе".

⚓ У актриси є досвід і в кіно. Вона зіграла бабу Зою у фільмі „Зачароване кохання" (2008 рік). Світлана Іванівна підкреслила, що „кіно вимагає загибелі всерйоз... Все повинно йти зсередини. Не потрібно стільки міміки і жестів, як в театрі, потрібно стежити за своєю грою уважніше".

⚓ Улюблені книги: поезія Марини Цветаєвої, „Майстер і Маргарита" М. Булгакова, „Град приречений" Аркадія і Бориса Стругацьких, „День восьмий" Торнтона Уайлдера, „Сто років самотності" Габріеля Гарсія Маркеса.

Улюблений фільм: „Гамлет" Г. Козинцева (1964 р.)

Порада маріупольцям:
„Збережіть живою вашу душу.
Не пускайте туди ненависть і злість, адже зруйнована душа це набагато гірше зруйнованого тіла!"

Ірина Руденко – засновниця Маріупольського театру ляльок, Ольга Демідко, mrpl.city, 02.04.2019

Завдяки неймовірній наполегливості та вражаючій енергійності корінної маріупольчанки Ірини Анатоліївни Руденко у Маріуполі було відкрито перший ляльковий театр. Сьогодні маленькі маріупольці з легкістю можуть поринути у загадковий і чарівний світ театрального мистецтва, але не всім відомо, скільки було покладено зусиль на таку важливу і корисну для міста справу. Наша героїня – заслужений діяч естрадного мистецтва України,

художній керівник Маріупольського театру ляльок „Бібо", директорка обласного ТО „Арлекіно" — вміло поєднує в собі необхідні професійні якості та рідкий ентузіазм, без яких досягати поставленої мети набагато складніше.
З нагоди Всесвітнього дня театру, який відзначався 27 березня, пропоную вам, дорогі читачі, відкрити для себе ще одну сильну і унікальну особистість.

⚓ Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на подвір'ї біля свого будинку. Батьки в усьому підтримували маленьку Іру. Мама сама вигадувала казки, допомагала шити костюми. Для Ірини мама залишається головним Вчителем і справжнім педагогом, якій, не маючи педагогічної освіти, вдавалося з легкістю навчати дітей. Батьки виховували Іру дуже мудро, вони привчали її до свободи в усьому. Їй здавалося, що вона завжди

робить вибір самостійно, але не помічала, що за нею уважно спостерігає „приховане око" батьків, які в разі потреби оточували юну дівчинку потрібними порадами і своєчасною допомогою.

⚓ Після закінчення школи Ірина вступила до ПДТУ. Незабаром вийшла заміж за однокласника, який був військовим. Оскільки чоловіка відправили служити у Московський військовий округ, молоде подружжя поїхало до Москви. Саме там Ірина стала студенткою університету мистецтв за спеціалізацією „Режисер масових театральних видовищ". Ще у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

⚓ Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина

Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський та інші. Стараннями справжніх подвижників театральної справи у тому ж 1992 році була поставлена перша вистава „Три веселих п'ятачка" про братиків-поросят, улюблених і відомих у всьому світі. Ірина разом з колегами майстрували ляльок, робили декорації, шили собі костюми для ігрових розважальних програм, обійтися без яких було ніяк не можна – потрібні були кошти для творчості. Труднощів, звичайно ж, було багато. Але, мабуть, найбільша проблема після фінансової – відсутність власного приміщення. Театру доводилося ставити вистави то в старій залі ігрових автоматів в міському парку, то в кінотеатрах. Засновниця лялькового

театру зізнається, що її кар'єрний шлях був досить важкий, але вона не шкодувала ані сил, ані вільного часу, щоб ляльковий театр у Маріуполі посів своє особливе місце в культурному житті Приазовського краю. Водночас Ірина Анатоліївна свою роботу зуміла поєднати з отриманням ще однієї вищої освіти. У 1994 році вона закінчила Бердянський державний педагогічний університет.

⚓ Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський ляльковий театр був зареєстрований міською радою та отримав статус професійного муніципального театру, ставши таким чином першим офіційним дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру „Маріуполь".

⚓ Репертуар театру складався з яскравих дитячих вистав: „Одного разу в Африці" за мотивами казок

Остера, „Три бажання", „Операція „Чебурашка" ", „Ай, да мицик", „Маленький принц" за Є. Чеповецького, „Дюймовочка" за повістю Екзюпері, „Коза-Дереза", за казкою Андерсена, „Білосніжка і сім гномів" тощо.

Ірина Руденко, маючи педагогічну і режисерську освіту, всіма силами створювала, відроджувала і підтримувала життя унікального жанру театрального мистецтва. У 2005 р. театр ляльок почав нове життя для найменших маріупольців і отримав назву „Бібо". При ньому була створена школа акторської майстерності.

⚓ Тендітна і сонячна, але сильна характером Ірина виховала двох чудових синів – Олексія та Романа. Олексій – майстер спорту України з регбі, а Роман – здібний актор лялькового театру, член Національної спілки журналістів України, успішний київський телеведучий. Три роки назад в Олексія народився син, онук став

справжнім джерелом натхнення і радості для Ірини Анатоліївни. Дуже розвинений маленький Кирюша відвідує всі вистави лялькового театру, він вже давно став найголовнішим суддею і найбільш вибагливим глядачем для художнього керівника театру.

⚓ Ірина дуже любить рідний Маріуполь і підкреслює, що маріупольці відрізняються від інших особливим менталітетом і самобутністю. Найбільше полюбляє Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу.

⚓ Зараз Ірина Анатоліївна посідає відповідальний пост голови правління творчого об'єднання „Арлекіно", до складу якого входить Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний Театр „Персонаж" та інші відділення. У школі театрального керівника виховується близько 100 дітей. Всі вони різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста Маріуполь неодноразово ставала

лауреатом всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалів-конкурсів.
Ірина Анатоліївна дуже любить своїх учнів і щиро хоче, щоб вони розвивали власні таланти та не зупинялися на досягнутому. Вона вважає, що кожна дитина має свій винятковий талант, просто потрібен час, щоб його розкрити.
Завдяки вірі у своїх учнів та постійній праці з ними вона змогла виховати справжніх акторів, які сьогодні стали справжніми професіоналами і прославляють Маріуполь та свого викладача в інших містах України.

⚓ Улюблена книга Ірини Руденко: „Маленький принц" Антуана де Сент-Екзюпері.
⚓ Улюблені фільми: класика радянського кіно.
⚓ Курйозний випадок з життя: веселих і незабутніх випадків у житті бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого

виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебурашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

⚓ Порада маріупольцям: „Хочеться побажати не бути байдужими, навчитися об'єднуватися заради однієї важливої мети – змінювати місто на краще. Жити за принципом: „Де народився, там і згодився!" Багато маріупольців вважають своє місто трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!"

Любимые профессии Сергея Бурова Наталья Харакоз, Приазовский рабочий, 29.06.2012

Наверное, правомерно в знаменательные для каждого человека даты вспоминать все, что им сделано значительного для людей, для общества, для времени, в котором он живет... И счастлив тот, кто сумел реализовать свои способности, свой жизненный потенциал в разных сферах...

Имя Сергея Давидовича Бурова хорошо знакомо мариупольцам и постоянным читателям „Приазовского рабочего". Его очерки с интересными и познавательными фактами о старом Мариуполе и его замечательных людях, которые оставили заметный след в истории города и страны, много раз публиковались на страницах „Приазовского рабочего" и дочерней газеты „Мариупольская неделя".

Кроме того, как вспоминает Сергей Давидович, начиная с лета 1994 года волею обстоятельств ему пришлось сотрудничать с телерадио-компанией

„Сигма", где была задумана еженедельная программа „Мариуполь. Былое".

С того часа и по настоящее время Сергей Давидович остается верен этой полюбившейся многим передаче.

⚓ А вот в 2003 году увидела свет первая книга автора „Мариуполь. Былое", созданная по мотивам телефильмов и статей в периодике. Но за прошедшее время у автора появилось много дополнительного материала, связанного с Мариуполем, с новыми именами и фактами. И в 2011 году в ЧАО „Газета „Приазовский рабочий"" выходит новая книга Сергея Бурова „Мариуполь и мариупольцы". Она стала столь же необходимой для библиотек, учебных заведений и любителей истории, как и книга „Мариуполь. Былое".

⚓ Об этом свидетельствует хотя бы такая запись в Интернете от друзей и почитателей, сделанная после выхода „Мариуполя и мариупольцев":

» „Старый Мариуполь" поздравляет Сергея Давидовича с выходом новой книги, желает дальнейших творческих успехов! И надеется на дальнейшее плодотворное сотрудничество! Ждем новых книг! Надеемся, что к этим пожеланиям присоединятся все наши читатели! "

Я же особо радуюсь этому приятному событию в жизни давнего друга „Приазовского рабочего" и литературного объединения „Азовье", ведь мы с Сергеем Давидовичем начинали заниматься журналистским и литературным творчеством в стенах „Приазовского" и поддерживаем дружеские и деловые связи все эти годы... И сразу же после выхода второй книги Бурова „ПР" откликнулся статьей „„Минувшее проходит предо мною...". А сам Сергей Давидович отмечает, что без поддержки главного редактора „Приазовского рабочего" заслуженного журналиста Украины Николая Токарского и генерального

директора телекомпании „Сигма"
Вадима Шкурутия вряд ли бы вышла
вторая его книга о старом Мариуполе...

А ОТКУДА пришло увлечение
историей, краеведением? В предисловии
к книге „Мариуполь. Былое" Сергей
Давидович вспоминает, что интерес
и любовь к родному городу исподволь
привила ему мама Александра Петровна.
Семилетним мальчиком вместе с ней
он впервые переступил порог Мариупольского краеведческого музея, а
несколько позже она подарила ему
купленную по случаю известную многим
книгу „Мариуполь и его окрестности".
Многое о быте и нравах жителей
нашего города начала XX века
почерпнуто им из устных рассказов
бабушки Татьяны Кирилловны
Литвиненко. О событиях 30-50-х
годов он узнал от папы Давида
Вениаминовича. С благодарностью
отзывается Сергей Давидович и
о своей жене Валентине Ивановне,
которая оказывает ему большую

помощь в подготовке материалов, с пониманием относится к его работе.

⚓ На его долю, как и на долю его многих сверстников, выпали полуголодное детство, немецкая оккупация. Подробности этого периода жизни можно найти во второй книге в очерках „Дом на Торговой", „Бабушкины сказки", „Звуки прошлого", в которых автор детально описывает свое военное и послевоенное детство, которое прошло в дедушкином доме: „Окна в дедушкином доме были большие... Увиденное в детстве из окна осело в памяти, как кадры кинофильма, никогда никем не снятого... Немцы в городе, непрерывным потоком катятся тяжелые грузовики, кузова закрыты тентами. Этот грязно-зеленый поток непрерывен и нескончаем... Идут люди, занимая всю ширину улицы, идут молча, лишь изредка кто-нибудь из них перебрасывается короткими фразами с идущим рядом, лица у всех отрешенные...

Это потом станет известно, что мариупольские евреи будут расстреляны у противотанкового рва близ поселка „Агробаза"...

⚓ КСТАТИ, история краеведения в Мариуполе имеет давние корни.

„А в настоящее время краеведы объединены в городскую организацию Национального Союза краеведов Украины, – рассказала председатель организации, зав. отделом истории досоветского периода краеведческого музея Раиса Божко – И Сергей Давидович Буров является одним из наших активистов. Выступает с краеведческими докладами, а в первом выпуске „Мариупольского краеведческого сборника", выпущенного нашим обществом краеведов, есть и его работа об А.И. Куинджи, во втором готовящемся сборнике будет продолжение этой темы. Что касается его книг, то они ценны тем, что являются первоисточниками, то есть основаны на личных знаниях и воспоминаниях автора о событиях

прошлого. А это немаловажно!"

⚓ К портрету юбиляра – почетного гражданина Мариуполя, члена национального Союза краеведов Украины и Национального Союза кинематографистов Украины Сергея Бурова, которому 28 июня 2012 года исполнилось 75 лет, следует добавить, что эта его эффективная деятельность по увековечению истории города Мариуполя является как бы второй любимой профессией. Кандидат технических наук Сергей Давидович Буров более 40 лет своей жизни посвятил промышленному производству. В свободное от работы время занимался кинолюбительством, печатался в газетах и литературно-публицистических и художественных сборниках, в том числе „Прибой", „Мариуполь в созвездии лиры" и др. В соавторстве с народной артисткой Украины им написана книга „Из истории Мариупольского театра".

Светланой Отченашенко

⚓ Так и идут у него по жизни рядом металлургия, кинолюбительство, телевидение, краеведение, журналистика... Скромный, интеллигентный человек, он не любит говорить о своих заслугах, а всегда заботится о том, чтобы рассказать людям что-то новое, интересное - будь то городская улица или дом, или личность, привлекшая внимание общественности.

Наталья Харакоз.

В Мариуполе Эйнштейн призвал людей к милосердию, 0629.com.ua, 02.04.2016

Мариупольцы узнали, как неоднозначна граница между гениальностью и проблемой здоровья

Сегодня в Мариуполе прошли благотворительные мероприятия ко Всемирному дню распространения информации о проблемах аутизма

Во всемирный день распространения информации о проблемах аутизма мариупольцы организовали акцию для привлечения внимания общественности

к данной проблеме.

На театральной площади и в фойе драмтеатра активистами была организована ярмарка, лоты которой продавались для обеспечения финансирования центра помощи детям, имеющим статус инвалида с аутичным спектром расстройств. Организаторы акции сообщили 0629, что городская власть выделила по инициативе ОО „Особенный ребёнок с будущим" помещение по адресу проспект Металлургов, 213 для реабилитационного центра помощи. Но центр нуждается в ремонте, обеспечении оборудованием и поддержке специалистов, услуги которых стоят достаточно дорого. После ярмарки, которая была сопровождена театрализованной программой поддержки творческих коллективов Мариуполя, в здании театра прошел показ фильма, раскрывающего аспекты проблемы, после чего гости мерприятия увидели спектакль „Маленький принц". В начале акции на площадь к гостям мероприятия вышел гениальный Эйнштейн, которого сопровождала его заботливая мама. Символизм этого появления заключается

в том, что ученые, занимающиеся
изучением аутизма, обнаружили
доказательства того, что в детстве у
великого изобретателя теории относи
тельности наблюдались признаки данно
го заболевания. Одна из инициаторов
акции Ольга Демидко сообщила
0629, что все средства, полученные от
проекта будут перечислены на организацию
реабилитационного центра.

Представители общественной организации
„Особенный ребёнок с будущим" рассказа
ли гостям мероприятия, что в городе
Мариуполе более 200 детей с аутичным
спектром расстройств не имеют професси
ональной поддержки специалистов. Роди
тели самостоятельно пытаются справиться
с проблемой, но их средств не хватает
для обеспечения дорогостоящего лечения
в других городах Украины и реабилитации
малышей по месту жительства. Активисты
призвали неравнодушных людей принять
участие в судьбе детей, которые с двух
летнего возраста встречаются с проблемой
нестандартного развития нейронных связей
мозга, приводящих к тому, что ребенок

погружается в замкнутое пространство своего сознания. Дети ограничены в общении с внешним миром.

⚓ Ученые всего мира, по словам активистов, пытаются выяснить причину подобного процесса, но эта тайна до сих пор не раскрыта. Спикеры отметили, что альтернативное развитие сознания приводит к тому, что многие дети проявляют сверхспособности, которые на бытовом уровне называются гениальностью. ⚓ Но многие из детей так и не находят возможности выхода из своей внутренней вселенной. ⚓ Выступившие сообщили, что программисты из Канады, проанализировав общий спектр показателей, которые удалось узнать о течении подобного недуга, создали симулятор ощущений ребенка, находящегося в подобном состоянии. ⚓ Компьютер воспроизвел общий фон в котором находится ребенок с повышенной восприимчивостью. Опыт показал, что люди, закалённые опытом жизни, не смогли выдержать насыщенного воздействия раздражителей производимых симулятором. Именно

поэтому маленькие дети с подобным диагнозом так часто внезапно проявляют встревоженность и плачут. ⚓ Современная медицина пока не обладает способами полного исцеления таких детей, но существует дорогостоящая система облегчающая состояние маленьких мариупольцев.

⚓ Общественная организация „Особенный ребёнок с будущим" поставила своей целью привлечь внимание мариупольцев к помощи малышам, столкнувшимся с данной проблемой.

Виктория Бахалова 03.06.2016

ИГ "Вместе", ПП „Сила людей" и просто замечательные люди Игорь Смерегинский и Ольга Демидко получили заслуженную благодарность от ОО "Особенный ребёнок с будущим" за помощь и поддержку детей-аутистов. Грамоты заняли почётное место на столе Ярослава Ерохина и ждут своих рамочек))) Igor Riss, Ольга Демідко, вам передам подяки при личной встрече (надеюсь, что скоро) Саша Баксман, грамота "особого образца" на подходе)))

Afina Khadzhynova 20.11.2015

Ініціативна группа „Разом!"

В воскресенье, 22 ноября 2015 г., в 15:30 в ДК Металлургов состоится торжественное мероприятие, посвященное подведению итогов конкурса „Мариуполь - это Украина", проводившегося среди школьников города. На конкурс были представлены творческие работы учащихся 5-11 классов и студентов. ⚓ Конкурс был инициирован и проведен активистами общественной организации „Инициативная группа „Вместе!" в рамках выигранного гранта ⚓ ПРИГЛАШАЕМ номинантов конкурса и их родителей на торжественную церемонию вручения дипломов и подарков. Также приглашаются все неравнодушные жители города, представители СМИ, активисты и друзья Инициативной группы „Вместе!" Вас ждет незабываемая концертная программа и масса положительных эмоций! Подробнее о нашем замечательном проекте читайте и смотрите здесь:

mariupol-vmeste.com.ua

Патрульна Поліція Донецької області
20.03.2017

Про історію рідного міста та виникнення ПДР маріупольці дізнались від патрульних під час поїздки на Музейбус

⚓ Цими вихідними містяни мали унікальну можливість дізнатись про історію виникнення Правил Дорожнього руху та безпеку на дорозі незвичайним способом: під час поїздки на спеціальному автобусі облаштованому на кшталт музею. Салон автобусу був прикрашений історичними світлинами Маріуполя, а також зображеннями дорожніх знаків.

⚓ Діти із задоволенням взяли участь у вікторині від патрульних поліцейських, під час якої покращили свої знання про безпечну поведінку на проїзній частині.

⚓ Дуже важливим є те, що у заході взяли участь не тільки діти, а й їх батьки та родичі. Це змусило дорослих ще раз замислитись над тим, що саме вони стають прикладом для малечі і лише їм вирішувати яким стане цей приклад.

Наприкінці зустрічі наймолодші її учасники отримали в дарунок від копів світловідбиваючі браслети та корисну літературу про правила безпечної поведінки на дорозі.

⚓ Поїздка відбулася в рамках проекту „Обличчя міст" під час фестивалю „Тиждень туризму в Маріуполі".

Мариуполь читает детям
Helen Popova 16.07.2016

Что можно сложить в волшебную шкатулку в память о лете? А как стать храбрым? Как раскрасить лодочку? Куда можно уплыть на ней из Мариуполя? Если вам вместе с вашими детьми посчастливилось попасть на чтения, то вы сможете ответить на эти вопросы. ⚓ В Мариуполе уже несколько месяцев работает Читацкий клуб в поддержку программы „Украина читает детям". Это стало возможным благодаря частной инициативе общественников, Саши Ваксман и Насти Пономаревой из Инициативной группы „Вместе" и их команде, и благотворительного фонда „Каритас". ⚓ Как научить любить чтение при обили

всевозможных современных гаджетов, которые делают доступной любую информацию. Думаю, задача не из простых. Инициаторы программы предлагают очень неординарные решения, и все чтения проходят по-разному. Немаловажно, что каждый раз они проходят в разных местах – библиотека, кафе и вот сейчас, летом, море. Читают тоже каждый раз разные люди – Игорь Смеречинский в образе Шляпника читал „Алису в стране чудес", Ольга Демидко была феей из сказки „Драконы вперед". А еще есть авторские чтения. Так, Вячеслав Куприенко, бард и волонтер, сам презентовал свою книжку для детей. И не просто читал, а все мяукали как кошки и пищали как мышата. Анастасия Понамарева, тоже автор книги и автор символа чтений – смешного рыжего человечка – рассказывала-читала свою книжку на море, после чего все вместе уже на пляже кидались разноцветными красками – такое удовольствие для всех!!!

Ф Важно, что все чтения проходят на украинском языке. Чем не популяризация родного языка, да еще в такой увлекатель

ной форме.

⚓ А еще есть подарки – забавные сладости-смаколики, раскраски, значки и наклейки. Это особенно дорого детскому сердцу. Но есть и „отчет“ – прочитал книжку, нанеси наклейку и чем больше прочтешь, тем почетней и весомей список. Есть чем погордиться!!!

⚓ Рядом родители. Не страшно. Все хотят друг друга порадовать. И уже не знаешь, то ли это чтения, то ли веселые праздники-сборища.

⚓ Хочется повторять слова Саши Вакман „давайте обнимать наших малышей“ и открывать замечательный мир книг вместе. Впереди много планов. Присоединяйтесь!!!

23.02.2017 Арт-Центр „Театр всередині тебе“

20 січня відбулося відкриття арт-центру „Театр всередині тебе“ за фінансової підтримки Британської Ради в Україні в рамках програми „Активні громадяни“ В аудиторії 209 історичного факультету

Маріупольського державного університету тепер розташовані експозиції, присвячені театральній культурі Маріуполя з XIX ст. і до сьогодення. Керівник арт-центру – Ольга Демідко вдячна рідному історичному факультету МДУ, Донецькому академічному обласному драматичному театру (м. Маріуполя) за довіру і допомогу в реалізації ідеї. Завдяки фото, програмкам народної артистки України Світлани Іванівни Отченашенко, макетам до вистав головного режисеру театру Анатолія Миколайовича Левченка вдалося створити перші виставки та зробити арт-центр більш яскравим.

⚓ Мета арт-центру „Театр всередині тебе" – познайомити маріупольців і гостей міста з багатою історією театральної культури Приазов'я, посприяти виникненню платформи для діалогу між глядачами та акторами, підвищенню театральної культури мешканців міста, їхньої обізнаності з питань історії театрального мистецтва Маріуполя та виникненню нового місця дозвілля

та відпочинку.

Вже проведені заходи ... арт-центр
„Театр всередині тебе" 23.02.2017

28 січня арт-центр „Театр всередині тебе" провів творчу зустріч з головним режисером Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполя) самобутнім Анатолієм Миколайовичем Левченком та неповторними акторами: народною артисткою України Світланою Отченашенко, заслуженим артистом України Олександром Арутюняном, Анатолієм Шевченком, Валерієм Сарбеєм, Лідією Єршовою та Вадимом Єрмишиним. Присутні насолодилися творчою енергією та унікальними виступами талановитих акторів. Глядачі занурилися в світ поезії завдяки актрисі виняткового таланту Світлані Іванівні Отченашенко.

⚓ Вдумлива режисерська робота над виставою „Слава Героям" Анатолія Левченка" була представлена завдяки

незабутній грі Анатолія Шевченка, Валерія Сарбея, Лідії Єршової та Вадима Єрмишина.

⚓ Кумир маріупольської публіки в усіх поколіннях Олександр Арутюнян представив міні-виставу, присвячену власному сину. Щиро та схвильовано, тонко і правдиво актор, звертаючись до сина, зміг з легкістю завоювати симпатію глядачів.

⚓ 8 лютого в арт-центрі „Театр всередині тебе" відбувся майстер-клас від талановитого режисера-постановника, яскравої актриси, справжнього педагога Анжеліки Добрунової. Дуже багато позитивних емоцій і незабутніх вражень залишилося у присутніх після зустрічі. Анжеліка Аргановна допомогла учасникам доторкнутися до світу театрального мистецтва на практиці. Вона дуже цікаво і послідовно ознайомила всіх з деякими елементами акторської майстерності. Завдяки вправам на розвиток уваги, пам'яті, дикції бажаючі змогли і повчитися, і зрозуміти, чи є у них акторський потенціал. Всі

присутні залишилися дуже задоволе ними та підкреслили, що не очікували для себе. Важливість подібного результату для сьогоднішнього заходу можна зрозуміти завдяки словам учениці 10 класу ЗОШ № 18, Шашкової Юлії, яка сьогодні брала участь в усіх вправах та поділилася власними враженнями:

„Взагалі я дуже сором'язлива перед чужими людьми, але на майстер-класі я ні трішки не соромилася і відчувала себе комфортно. Я вважаю, що такі майстер-класи потрібні нашому місту та молоді, оскільки ми можемо більше розкритися, а хтось може навіть відкрити в собі талант. Обов'язково прийду з подругою на наступний майстер-клас."

Дуже влучні слова.

⚓ Також в рамках діяльності арт-центру проводяться екскурсії створеними експозиціями для учнів та студентів Маріуполя, а після вистав у Донецькому академічному обласному драматичному театрі (м. Маріуполя)

проводяться обговорення спектаклів разом з акторами та режисерами.
⚓ 15 лютого в арт-центрі пройшов майстер-клас чарівної і талановитої актриси Лідії Єршової. У ньому взяли участь учні 8-11 класів, студенти та доросла аудиторія. З перших хвилин Лідія „запалила" присутніх завдяки позитивній енергії, силі слова та яскравій індивідуальності. Актриса представила власну творчу програму. З великою внутрішньою пристрастністю, психологічно тонко Лідія Єршова читала вірші, знаходячи правильний ключ до створених образів. Майстер-клас пройшов на одному диханні. Учні змогли взяти участь у вправах з розвитку дикції, фантазії, пам'яті. В аудиторії панувала атмосфера взаєморозуміння та підтримки. Актриса, поєднуючи зрілість і молодість, досвід і пошук, з легкістю встановила контакт з юними маріупольцями і подарувала всім присутнім незабутні уроки акторської майстерності. ⚓ Після майстер-класу учасники не відпускали Лідію.

Стільки фотографій, автографів і подяк...
Присутні були не просто задоволені, вони були у захваті. Одна з учасниць майстер-класу повідомила: „Сьогодні я отримала все і відразу - величезна кількість практичних інструментів, відмінно провела час, змогла взяти автограф і просто розширити свій кругозір". Це і справді було незабутньо!

Арт-центр „Театр всередині тебе" посприяє підвищенню ролі культури у сталому розвитку регіону. Театр має великий психотерапевтичний вплив, дозволяючи отримати не тільки естетичне задоволення, а й душевний відпочинок, який так необхідний в наш неспокійний час. Тому проведення майстер-класів, творчих зустрічей, роботи театральної студії, круглих столів, створення власних вистав та активна участь в театральних фотопроектах дозволяє розкритися творчому потенціалу людини, відкрити в собі щось нове і незвідане, навчитися співпереживанню та іншим високим моральним якостям, які безумовно

затребувані в соціумі.

⚓ 25 лютого, у суботу, о 16:00 відбудеться творча зустріч з яскравим актором Артуром Войцеховським, а 27 лютого, в понеділок, о 15:00 учасників арт-центру відвідає заслужений артист України Олександр Арутюнян.

Океан „без меж"
25.05.2016 mrpl.city

Легендарная группа дала в нашем городе великолепный концерт, который объединил многих горожан, несмотря на возраст, пол и социальный статус.

Некоторые поклонники „Океана", чтобы оказаться во время выступления в аккурат возле сцены, с шести утра занимали очередь у рамок с металлоискателем, прихватив с собой бутерброды. Впрочем, такая предусмотрительность не помешала бы и остальным зрителям, ведь процедура пропуска в фан-зону стадиона и к откры той площадке у экрана длилась около четырех часов!

Безусловно, столь долгое ожидание утоми ло как поклонников группы, так и самих музыкантов. Однако даже самые недовольные должны согласиться: усиленные меры безопасности были не напрасны и принесли свои плоды - ни одного право нарушения, хотя на концерте присутст вовало около сорока тысяч человек.

Мариуполь — это Украина!

На обеих концертных площадках — у стадиона и внутри — было много национальной символики: флагов и маленьких флажков, вышиванок, украинских веночков.

Участники сентябрьского флеш-моба пришли в футболках с надписью „Мариуполь чекає на Океан". Как поделился во время пресс-конференции Святослав Вакарчук, с первого дня после получения видеоприглашения из Мариуполя группа знала, что обязательно приедет в наш город:

„Мы приняли решение, что именно в Мариуполе будет наш первый концерт. Это символично. Мариуполь — один из важнейших городов Украины, и мы бы хотели этим концертом в очередной раз напомнить, что здесь (как и во всем Донбассе) в непростых условиях живут сотни тысяч наших соотечественников. И они требуют внимания. Не только во время жестких военных действий, которые были в последние два года. Но прежде

всего, – внимания человеческого, которое нас объединяет!"

„Коли настане день..."

В этот вечер сам „Океан" объединил всех нас. В числе побывавших на концерте – подруги Наталья и Лена (одна – врач-гинеколог, другая – заведующая аптекой), которые оказались фанатками „Океана" со стажем. Впервые побывав на их концерте в 2002 году, они с тех пор ни разу выступление группы не пропускали. Случилось это только один раз, когда концерт отменили в Донецке.

⚓ А у Дмитрия, работающего торговым агентом, это первый увиденный собственными глазами концерт „Океана". И он с трудом скрывал свое нетерпение, наблюдая за, казалось, неиссякаемым потоком, вливающимся на арену стадиона. Ведь было известно: пока не зайдет последний зритель, Вакарчук концерт не начнет.

⚓ Майор погранвойск Леонид, кивая на своих подопечных, объяснил: „На концерт

попали лучшие! „Океан Эльзы" – знаковая группа в нашей стране. Они мегакрутые!" Такого же мнения и студенты Мариупольского гуманитарного университета Виктория и Максим, с ходу перечислившие десяток названий самых любимых песен группы.

⚓ Концерт „Океана" начался хитом „Стріляй", продолжился уже знакомыми песнями и двумя дебютными из нового альбома „Без меж", а закончился проникновенным и лиричным „Обійми".

⚓ Обернувшись во флаг Мариуполя, Святослав пел вместе с залом: „Коли настане день, закінчиться війна..." Люди раскачивались в такт мелодии, прожектора освещали их лица, и думалось, что эта песня для нас, живущих здесь, и всех в зоне АТО воспринимается почти как молитва: „І от моя душа складає зброю вниз, невже таки вона так хоче теплих сліз? Обійми мене, обійми..."

Мариупольский сквер
14.10.2018 mrpl.city Сергей Буров

Прежде чем приступить к рассказу о нашем Сквере, стоит обратиться к книге „Мариуполь и его окрестности", изданной в 1892 году иждивением Давида Александровича Хараджаева. Там в разделе „Православные храмы" написано следующее: „Губернатор Азовской губернии Чертков, желая украсить новооткрывающийся город Павловск, заложил в нем по собственному плану церковь во имя Марии Магдалины в честь супруги Павла Петровича Марии Федоровны". Чтобы не отягощать дальнейший текст цитатами, нужно отметить, что крещение в православии будущей императрицы состоялось в день святой равноапостольной Марии Магдалины. Уже были возведены стены будущего храма, как ситуация резко изменилась, весьма немногочисленное население города Павловска было выселено, а на его место пришли греки-переселенцы из Крыма. Было это летом 1780 года. Грекам предложили за „свой кошт" достроить церковь. Не углубляясь в причины, почему церковь оставалась

недостроенной, можно отметить, что жившие в округе украинцы прапорщик Павел Горленский, Петр Тимиренко, Петр Велегура, Иван Головко, Емельян Дейнека и другие просили передать ее им. Обосновывалось это тем, что около двух тысяч украинцев, живущих на косах Азовского моря и вблизи города „часто лишены христианских треб". Просьба была удовлетворена и за очень короткий срок украинская громада достроила церковь. 4 июня 1791 года в ней открылось богослужение и священнодействие.

⚓ Еще одна цитата из упомянутой выше книги: „Марии-Магдалиновская церковь как по мысли губернатора Черткова, так и потому, что она была построена в честь и во имя Высочайшей особы, именем которой назван город, должна была и заняла первенствующее положение". Но к 1891 году церковь настолько обветшала, что 1 сентября того же года была запечатана и служение в ней закрыто. Находилась она на том месте, где теперь Греческая улица пересекает проспект Мира. А причем

Здесь Сквер?

⚓ Зеленый островок в центре нашего города в разные времена именовался то Александровской площадью, то площадью Свободы, то Центральным, то Театральным сквером. На планах Мариуполя 1888, 1892 годов хорошо видно, что пространство, где он сейчас находится, специально было оставлено незастроенным среди кварталов жилых домов. Ради чего? По читаем строки из книги „Мариуполь и его окрестности": „Ветхость Марии-Магдалининской церкви и недостаточность ее помещений сознаны давно, и уже на плане г. Мариуполя 1811 г. указано место для постройки новой на Александровской площади. В 1862 г. заложена новая церковь, большая, трехпрестольная, во имя св. Марии Магдалины, св. Иоанна Крестителя и Покрова Пресвятой Богородицы. Тогда же выведен фундамент, но дело на этом и остановилось".

Александровский сквер и Церковь св. Марии-Магдалины

Церковь строили долго и с перерывами почти тридцать пять лет. Освятили ее только в 1897 году. Зато сооружение получилось величественное. Купола Марии-Магдалининской церкви в ясную погоду были хорошо видны с моря, поэтому рыбаки использовали храм, как маяк. Церковь на самой высокой точке города, колокольня Харлампиевского собора и нехитрое приспособление позволяли рыбакам определять расстояние до берега. Так что храм окармливал людей не только духовной пищей, но и оказался полезным и в делах мирских. Талантливый мариупольский художник Валерий Остапенко написал картину-историческую реконструкцию и Марии-Магдалининской церкви, и людей одетых по моде 1913 года, и буйной растительности. И хотя это полотно яркое, пронизанное светом, веет от него почему-то печалью, печалью о загубленных душах, о низвергнутых храмах.

В. Остапенко Александровский сквер

В 1896 году под руководством Георгия Григорьевича Псалти, который обучался садоводству во Франции, был разбит обширный сквер с тщательно подобранными породами деревьев и кустарников.

Заведующая отделом природы краеведческого музея Ольга Александровна Шакула в свое время рассказывала, что, по ее данным, систематическая посадка деревьев и кустарников на Александровской площади началась в 1897 году, когда городская дума приняла постановление об обязательном озеленении улиц и площадей Мариуполя. Именно тогда на территории будущего сквера появились первые саженцы акации, клена, граба, ясеня, сирени. Конечно, большинство из них не дожило до наших дней, но могучий вяз в южном секторе сквера, по мнению О. А. Шакулы, принадлежал к той, еще первой посадке. К слову скажем, в сквере произрастали несколько видов акаций и кленов, крымские сосны и голубые ели, казацкий можжевельник и гледичия колючая, спирея и вечнозеленый

самшит, березы и липы, шелковица, сирень китайская и обыкновенная, дуб и множество других видов растений.

Однако вернемся к истории. В начале XX века, вскоре после сооружения гражданским инженером Виктором Александровичем Нильсеном водопровода в Мариуполе, в центре сквера был устроен фонтан. Он представлял собой чашу со скульптурной группой из двух мальчиков, прикрывавшей трубу, из которой вверх била струя воды. Под чашей располагались бронзовые фигуры четырех девушек, олицетворявших времена года. По воспоминаниям известного художника, почетного гражданина города Леля Николаевича Кузьминкова бронзовые скульптуры и сама чаша фонтана исчезли на второй день оккупации города гитлеровцами, начавшейся 8 октября 1941 года. Судя по всему, захватчики поспешили вывезти городскую достопримечательность в Германию...

Фонтан в сквере. Фото из фондов МКМ

В сквере над братской могилой был установлен безымянный памятник, хотя имена погребенных здесь бойцов-апатовцев, погибших в 1919 году в боях под Решетилово, продармейцев, тела которых предали земле в 1921 году, известны. По воле обстоятельств, с этой могилы началось постепенное превращение места отдыха горожан в кладбище. В 1996 году ныне покойный Петр Дионисович Топалов, известный в городе врач-хирург, опубликовал в газете „Азовсталец" заметку, в которой рассказано, как немцы, только что захватившие Мариуполь, с почестями хоронили в сквере красноармейца, погибшего в бою при защите города. Это была, конечно, показная демонстрация уважения к героизму врага.

⚓ Вскоре среди стволов кленов и акаций, кустов роз и сирени начали рыть одну за другой могилы. Теперь оккупанты хоронили своих солдат и офицеров, умерших от ран и болезней в военных госпиталях, устроенных в мариупольских больницах и школах. Через короткое время в северном секторе

сквера образовалось кладбище со стройными, по шнурку расположенными рядами сначала деревянных, а позже вместо них установленных чугунных крестов с литыми табличками с именами погребенных.
После изгнания оккупантов из Мариуполя в сентябре 1943 года кресты были извлечены и отправлены на переплавку, а могильные холмики сровняли с землей. Отливали чугунные кресты, - а они представляли собой увеличенную копию немецкой военной награды „Железный Крест", - в одном из литейных цехов завода имени Ильича. Интересно, что в 50-х годах прошлого века в архиве проектно-конструкторского отдела этого предприятия хранились чертежи для изготовления этих крестов.

В конце сентября того же сорок третьего года в сквере вновь состоялись похороны. На этот раз с соблюдением всех воинских почестей земле предавали тело Героя Советского Союза Владимира Григорьевича Семенишина, погибшего в бою 29 сентября. Майор В.Г. Семенишин был штурманом 298-го истребительного авиационного полка

219-й бомбардировочной дивизии. В марте 1944 года его прах был перенесен в Городской сад. Там, в братской могиле над обрывом, он нашел вечное упокоение вместе с Героем Советского Союза Н.Е. Лавиукиным.

После окончания войны на остатках фундамента Марии-Магдалининской церкви был построен круглый павильон, как бы объединяющий несколько ларьков. Обойдя по кругу ларьки павильона, можно было купить папиросы, пирожное или мороженое, кому что по вкусу, выпить газированной воды с сиропом или без него, кружку пива и, если не изменяет память, что-нибудь и погорячее. Особенно многолюдно было у павильона в дни праздничных демонстраций - 1 мая и 7 ноября. Мариупольцы, пройдя в колоннах мимо трибуны - ее устанавливали на том месте, где недавно возвели модернистскую пристройку к зданию банка на главном проспекте города, - устремлялись к скверу, чтобы на лавочках отдохнуть от долгого стояния и хождения, утолить

жажду и заморить червячка пирожком, булочкой или пирожным у павильона, о котором рассказано выше...

В 1948 году жители Мариуполя неожиданно для себя узнали, что умерший недавно в Москве партийный и государственный деятель Андрей Александрович Жданов – их земляк и в его честь город отныне будет носить его имя. Не так уж много утекло воды в Кальмиусе после того, как у восточного входа в сквер водрузили бетонную фигуру вождя - земляка во весь рост и призывно поднятой рукой. Со временем, несмотря на ежегодное покрытие поверхности фигуры то „под бронзу", то масляной краской белого или кремового цвета, монумент стал кое-где разрушаться. И в 60-х годах его место занял более скромный гранитный бюст А. А. Жданова. В 1989 году под давлением общественности он был демонтирован.

Мариуполь. Вход в сквер. 1964 год.

Почти одновременно с появлением памятника Жданову вход в сквер с противоположной стороны был украшен

аркой. Снимок с ее изображением, сделанный мариупольскими фотохудожниками Федором Науменко и Львом Сосной, был растиражирован на почтовых открытках. В середине 50-х годов часть сквера за аркой была огорожена дощатым забором. Снесли круглый павильон и начали рыть огромный котлован. Когда он был готов, установили несколько башенных кранов. Принялись строить здание. То был театр. К весне 1960 года оно было готово. Последним "штрихом" стало разрушение арки. А осенью того же года театр, стены которого были облицованы белоснежным крымским песчаником, был полностью готов. 2 ноября состоялось его торжественное открытие.

Через несколько лет после окончания Отечественной войны был построен фонтан с чашей из железобетона. Он запечатлен на почтовых открытках. Но со временем он начал постепенно разрушаться. В 1970 году мариупольским художникам

Виктору Пономареву, Олегу Ковалеву и Евгению Скорлупину поручили создать новое оформление фонтана. Оформление получилось оригинальным и выразительным. Не будем рассуждать почему, но районными властями было принято решение переделать оформление фонтана.

Оформление фонтана в сквере. 1970 год.
Авторы: В. Пономарев, О. Ковалев, Е. Скорлупин.

В последние годы старинный сквер подвергся коренной реконструкции. Пешеходные дорожки и площадки, не занятые растительностью, украсились узорчатым покрытием из плиток, а в центре его устроили новый фонтан, струи которого в вечернее время подсвечивались меняющими свой цвет фонарями. Сквер с давних пор был местом, где малыши делали свои первые шаги, где влюбленные назначали свидания, куда приходили горожане в первые дни после выхода на заслуженный отдых.

⚓ И вот совсем недавно сквер снова реконструировали. Рассказывать каким он стал, нет необходимости. Каждый может пройтись в зеленый островок в центре Мариуполя.

Новые коммуникационные пространства в Мариуполе, Helen Popova with Dmytro Chychera, 23.12.2016

Меня радуют слова „вільний простір", их хочется повторять! В них надежда на новое. Если вы еще не знаете, скажу вам, такое место сейчас появилось и в Мариуполе. Это „Халабуда".

⚓ Название - из детства, а вся деятельность - из настоящего. Это не дом, не кафе, не работа. Это то, чего не было раньше. Абсолютно новое!

⚓ Конечно, в последнее время в Украине появились новые, так называемые - коммуникационные пространства. Иногда их называют антикафе. Бум открытия таких заведений прокатился по нашей стране совсем недавно. В них реализуется новый подход к общественным заведениям и делается попытка создания особой атмосферы творчества и комфортных условий для развития и отдыха. В нашем городе тоже есть несколько подобных мест - „Пропаганда", „Изба-читальня",

„ТЮ", „Shelter" и другие.

⚓ Но можно сказать, что именно „Халабуда" полнее всего реализует идею создания свободного пространства. Это социальный проект, у которого есть свои партнеры, целевая аудитория и грантовая поддержка. За короткое время она прошла путь от антикафе, свободного пространства и приближается к hub (хабу).

⚓ Она выросла из фотоклуба „Витамин" и волонтерского центра „Східна Брама". Создатель и организатор того и другого – Дмитрий Чичера. Здесь можно найти многое из того, что нужно для развития и отдыха. Перечислю самое главное: неформальное образование – курсы по ПК, цифровой фотографии, дизайну интерьера; английский клуб; творчество, живопись, психология. Коворкинг – совместная работа нескольких человек в одном пространстве, например за компьютером. Совместные просмотры и обсуждения фильмов, творческие встречи, тренинги, семинары, лекции на разные темы, чтения для детей и многое другое.

⚓ „Халабуда" открыта для нового опыта и это движет ее вперед. Она растет, расширяет свою деятельность, наполняется новыми людьми и идеями, и хорошеет. Менее года назад они начинали с 3-4 мероприятий в неделю, сейчас – 10 и более. Любопытно, что активные люди сами приходят сюда со своими идеями. Замечательно, что в Мариуполе появилось место, где можно реализовать собственную идею!

⚓ В ней тепло, интересно и самое главное – свободно. Как удалось создать такую атмосферу? Может быть, необычная конфигурауия пространства? Кресла-трансформеры? Или команда? Или вдохновляющий руководитель? Чай-кофе? Но я берусь утверждать, что революуионные преобразования, начавшиеся в нашей стране, сделали возможным появление таких креативных мест и людей. Может быть, важно то, что люди наполняют пространство тем, что им интересно, а потом это становится интересно и другим. Сейчас здесь

начинается важная работа по изучению запросов громады Мариуполя. Это делается в виде анкет и различных опросов. Здесь создана творческая атмосфера и все условия для развития и обучения.

⚓ Самое главное – „Халабуда" была создана, чтобы найти средства для помощи волонтерам и фронту. Не все это знают и понимают!!! И сейчас работа продолжается – мешки с картошкой, вещи переселенцам, медикаменты, средства для машин и техники... Все живет, все движется. Идет работа, не видная постороннему глазу и не афишируемая. В этом особенность и ценность нового „вільного простіра" в Мариуполе.

⚓ Этот первый опыт создания нового коммуникационного пространства в нашем городе открывает новые горизонты и возможности.

Попова Елена, гражданский журналист.

Стартовал конкурс исследовательских работ для студентов и школьников „Мариуполь - это Украина"

0629.com.ua 21.09.2015

В Мариуполе стартует конкурс творческих и исследовательских работ среди студентов и школьников. Победители получат не только призы, но и возможность посетить эксклюзивные экскурсии по Мариуполю.

Конкурс „Мариуполь - это Украина" проводит инициативная группа „Вместе" в рамках грантового конкурса „Город своими руками", учрежденного компанией Метинвест.

Прием творческих и исследовательских работ стартует 13 сентября. В нем смогут принимать участие как школьники, начиная с 5 класса, так и студенты. Завершится прием работ 1 октября.

Победители (90 финалистов) получат сертификат, сувениры и возможность участия в исторических экскурсиях. По

итогам конкурса будет выпущен „Альманах", посвященный городу, в который войдут лучшие эссе, исследовательские работы, рисунки, стихотворения, фото с экскурсий, посвященные Мариуполю.

⚓ К участию будут допускаться рисунки (портреты известных мариупольских деятелей, рисунки с архитектурными зданиями города, улицами и т.д.), кроссворды, песни, рассказы, посвященные родному краю и Украине, а также творческие эссе по темам: „Україна починається з власного міста", „Моя малая родина", „Мариуполь - это Украина", „Край родной, навек любимый, где найдешь еще такой!", „Прошлое и настоящее Мариуполя", „Красота нашего края", „Им гордится наша улица" (выдающаяся историческая личность Мариуполя). Участник может подготовить эссе вместе с рисунком, стихотворением, или отдельно. Яркий, творческий и оригинальный подход к конкурсу будет обязательно поощрен.

Исследовательские работы предлагается подготовить по следующим темам: „Основание Мариуполя", „Мариуполь в годы гражданской войны", „Вторая мировая война глазами жителей города"; „История одной улицы" (исследование, посвященное одной из наиболее знаковых улиц города); „История одного дома" (исследование, в котором освещается история важного памятника архитектуры, здания Мариуполя, имеющего свою историю); „Жизнь и творчество известных людей города" – биографическое исследование, посвященное одному из выдающихся деятелей науки и [redacted] культуры, общественному деятелю прошлого, или современности, прославившего родной край своим именем.

Победители смогут посетить эксклюзивные экскурсии по городу: „Археологическое сафари", „Знаковые места Мариуполя", „Мариуполь индустриальный" (визит на промышленные предприятия города).

Подробности о проекте и условиях участия читайте здесь:
mariupol-vmeste.com.ua

В Мариуполе весенний велосезон откроют велопарадом
Яна Іванова mrpl.city 18.04.2018

Мариупольских велолюбителей приглашают посвятить выходной своему хобби и преодолеть 6,6 км по центральным улицам города. Спортсмены и приверженцы здорового образа жизни откроют весенний велосезон, передает MRPL.CITY.

Желающие соберутся в ближайшее воскресение у драмтеатра, чтобы вместе отправиться к спортивному центру „Аляска". Согласно программе „Воскресно-весеннего велосезона", взрослые и дети стартуют от драмтеатра в 11:00 и велопарадом проедут по пр. Мира, ул. Куприна, бул. Шевченко, ул. Грушевского и ул. Гранитной. Кроме того, заявлена детская велогонка, запуск воздушных змеев, туристическое веломногоборье и другое.

„Воскресно-весенний велосезон"-это мероприятие, в котором могут принять участие абсолютно все, от мала до велика. Все, у кого есть велосипед независимо от его модели, названия, стоимости, размера, а также опыта вождения, политической принадлежности и вероисповеданий," – сообщают в велоассоциации „ВАМ".

⚓ Организаторы отмечают, что велосипед является популярным средством передвижения среди мариупольцев. Так, во всеукраинском веломдне участвовали около 1140 мариупольцев. Также в прошлом году состоялся велотур „Дружбы" Мариуполя и Бердянска протяженностью в 200 км и множество других спортивных событий этого направления.

⚓ Участники „Воскресно-весеннего велосезона" соберутся 22 апреля на Театральной площади в 10:30, чтобы преодолеть 6,6 км.

Известные мариупольцы публично читают детям книги, mariupol.tv, 19.03.2016

Сегодня в помещении библиотеки имени Гайдара в рамках проекта „Мариуполь читает детям" состоялись публичные чтения для детей.

⚓ Идея проекта заключается в том, что публичные люди, в том числе спортсмены, писатели, библиотекари, журналисты, а также представители различных ветвей власти, читают вслух детям в учебных заведениях, библиотеках, парках, где уютно и безопасно.

⚓ Как рассказывает одна из организаторов мероприятия Анастасия Пономарева, проект создан специально для детей, чтобы привить им любовь к книгам.

„Раньше в библиотеках проводились подобные чтения. Захотелось возобновить этот проект в городе в новом ключе, чтобы это было по-домашнему, в теплой атмосфере, потому что у нас у всех есть дети. И хотелось сделать для них что-то приятное. Чтобы они умели читать, хотели читать, то есть привить любовь к книгам," – рассказывает Анастасия Пономарева.

По словам Анастасии, планируется сделать читательский клуб на постоянной основе.

„Планируется, что это будет что-то вроде читательского клуба, чтобы привить детям моду к чтению. Это может быть красиво, ярко, и впечатляюще. У детей будут дневники чтения, куда они будут клеить, сколько книжечек они прочитали, какая книжечка любимая. Чтобы они могли рассказать об этом и учились проживать истории вместе с книгой," - говорит Анастасия.

Также Анастасия отмечает, что проект будет развиваться и дальше в своеобразных локациях.

„Это будут не только библиотеки, а также чтения в палатке с фонариком, то есть где угодно. Мы будем задействовать абсолютно разных людей. Это могут быть не только мариупольские творческие люди, но и киевские приезжие писатели, актеры. Всех, кого мы сможем найти и привлечь в этот проект. Сейчас у нас пробный вариант, но потом это все будет расширят

ся и придумываться разные локации, чтобы детей заинтересовать. Чтобы не просто ты пришел, сел и по стрункe смирно прочитал. Это должно быть интересно, какая-то живая история с книжкой," — отмечает Анастасия Пономарева.

Первый приглашенный гость — информационный редактор и диктор мариупольского радио Ирина Светлова.

"Она замечательно читает, ей это нравится. Она очень этим прониклась, тем более что в прошлом она педагог. Я думаю, что она с этим великолепно справится. Также сейчас есть предварительная договоренность с киевской писательницей. То есть все люди творческих профессий будут периодически привлекаться," — говорит один из организаторов мероприятия.

Как рассказывает Анастасия Пономарева, главное — привлечь интерес ребенка к тому, что написано в книге. Тогда он возьмет книгу, и будет читать сам. А показать ему это может только взрослый, который сам любит читать и сможет это преподнести красиво.

Мариуполь украсят десятки муралов с цитатами великих
Яна Іванова 30.01.2017 mrpl.city

В Мариуполе в середине февраля стартует проект „Мариуполь. Жемчужина мысли" от арт-студии „Четвертый путь". Стены мариупольских домов художники украсят цитатами великих людей.

Как рассказал MRPL.CITY руководитель проекта Максим Светлов, творческую идею реализуют совместно с ОСМД Центрального района города.

„Мы предлагаем жильцам несколько сотен вариантов высказываний великих людей, чтобы перенести их на поверхности домов. Это и украинские деятели, мировые философы, а также те, имена которых мы знаем несколько тысячелетий. Жители могут предложить свою цитату и попробовать себя в создании этих рисунков. Таким образом, проект будет объединяющим",- сказал Максим Светлов.

По его словам, цитаты будут носить созидательный, мотивационный и юмористический характер. Четыре художника-профе

ссионала впишут „Жемчужины мысли" в изображение площадью 8-10 кв. м.

⚓ Инициатива была поддержана Мариупольским городским советом, а также руководителями ОСМД.

„Мы получили большой отклик – никто не сказал, что он против, все включились в обсуждение и хотят стать первыми. Несмотря на то что пока мы пригласили ОСМД из Центрального района, уже есть желающие из других уголков Мариуполя. Это объяснимо, ведь многие устали от напряжения и хотят, чтобы по дороге в школу и детский сад их дети видели что-то, что настроит на позитивный лад. Чтобы подрастающее поколение тянулось к таким тонким понятиям, как любовь и добро", – уточнил Максим Светлов.

⚓ „Жемчужины мысли" выполнят в едином стиле краской из аэрозольных баллонов. Содержание рисунков с жильцами и художниками обсудят на встречах. К участию в создании мотивационных изображений привлекут и детей.

⚓ В планах арт-студии „Четвертый путь" - создать целый ансамбль картин у въезда в Мариуполь, рассказывающий о выдающихся деятелях города.

Напомним, командой художников создан 270-метровый мурал на ограждении комбината им. Ильича, а также ряд изображений в центре Мариуполя.

Как рождаются мариупольские муралы
mrpl.city 29.08. 2016

Муралы в Мариуполе появляются с завидной скоростью - сейчас в городе насчитывается до 10-ти объектов стрит-арта. Однако рисовать их не так просто как кажется.

Об особенностях и тонкостях этого дела в интервью MRPL.CITY рассказал один из организаторов фестиваля „3 країни в Україну" и куратор инициативной творческой группы Максим Светлов.

СТЕНА, СЮЖЕТ И КРАСКИ

По словам Максима Светлова, чтобы на стене появился большой рисунок, нужно немало усилий, затрат, смекалки

и времени. Последнее, например, измеряется сроком от 5-ти до 10 дней. В зависимости от наличия вышки.

„Сюжет рождается в ходе мозгового штурма - собирается команда художников и обсуждает последние городские события, настроения и явления в обществе. Исходя из этого, и появляются идеи. Глубокий смысл заложен в мурале „Переселенец", что в районе ДОСААФа. "Он стал отражением событий последних двух лет - велосипедист едет по узкой колее, взяв весь свой багаж, а за спиной - пожар", - делится Максим.

После того, как сюжет мурала придуман, команда художников ищет место, на котором можно его разместить, а также обращается за официальным разрешением в отдел по благоустройству горсовета. Ведь в противном случае рисунок будет считаться правонарушением, а это чревато штрафом. Немаловажным является и мнение жителей.

„На бывшей ул. Артема вместо „летающих городов" должен был быть

„Переселенец". Но поскольку этого не захотели жильцы, мы дали им возможность выбрать что-либо подходящее. Но, в основном, люди идут навстречу и остаются довольны нашей работой", – говорит куратор проекта.

⚓ Если стену дома не планируют утеплять и ее покрытие добротное, на нее можно наносить контуры изображения. Чтобы пропорции были сохранены, картину фрагментируют с помощью сетки по квадратам. Количество краски зависит от яркости и насыщенности рисунка.

„Чем больше оттенков и разных цветов, тем более затратно изображение. Цена одного баллончика качественной испанской краски, которой мы пользуемся – 100 грн. Стоимость мурала „Переселенец" порядка 80-ти тыс. грн. Такое изображение продержится 6 лет", – уточняет Максим Светлов.

ЭКСКУРС В ИСТОРИЮ

⚓ По словам Максима, традиция украшать дома муралами появилась в

европе.

„В Америке, таким образом, вообще решили проблему правонарушений. В Чикаго заметно упал уровень преступности. И это объяснимо – когда вокруг себя человек видит произведения искусства, ему и нарушать Закон не хочется," – говорит он.

А вот в Мариуполь новое веяние принесла молодежь из Киева, организаторы фестиваля „З країни в Україну". Благодаря им собрали самых лучших дворовых художников города и вывели на уровень. Теперь ребята больше не рисуют на заборах, но имеют официальное разрешение на творчество.

„Фактически, мы являемся первооткрывателями по рисункам на высотных домах в Мариуполе. Сегодня у нас уже есть заказы на изображения такого плана – к нам обращаются школы, частные предприниматели и даже СРЗ. Поэтому применение такому делу найдется," – уверен Максим Светлов.

О ДЕЛАХ ГРЯДУЩИХ

В будущем Максим Светлов с группой художников Мариуполя планирует объявить конкурс среди предложенных жителями домов для размещения муралов. Создание новых красочных рисунков будут финансировать инвесторы. Тем более, городская власть инициативу поддерживает и помогает технически. Также обещают создать мурал по эскизу детского рисунка.

„Художники ведь не остановятся, а наша задача им помочь. Чтобы и подрастающее поколение понимало и знало где и как можно применять свои силы", — подытоживает Максим Светлов.

Мариупольцам рассказали истории создания муралов

Олена Онєгіна 08.08.2019 mrpl.city

В Мариуполе состоялась первая пробная экскурсия по муралам, расположенным в центре города. Об этом сообщает пресс-служба городского совета на своей странице в Facebook.

В частности, мариупольцам показали рисунок девушки со змеей, находящийся на Греческой площади, и панно, символизирующее мир.

„Панно с изображением девушки, которая держит в руках голубя, нарисовала мариупольская художница Оксана Гнатышин. Оно символизирует стремление мариупольцев к скорейшему установлению мира. В центре мурала размещены отпечатки детских ладоней", - говорится в сообщении.

⚓ Участники необычной прогулки также смогли увидеть изображения на фасаде здания пр. Металлургов, 35, появившихся в рамках проекта „Рисуем ради мира". Среди муралов картина, символизирующая любовь и веру. На ней девушка и парень, который дарит ей венок - это первый мурал, победивший в конкурсе проекта.

⚓ Кроме того, организаторы рассказали, что в дальнейшем планируют расширять маршрут по муралам. Отмечается, что

прогулка состоялась в рамках программы „Общественный бюджет".

Мангушська конеферма - унікальне місце для відпочинку та зцілення
Ольга Демідко, 24.10.2019, mrpl.city

На теренах Приазов'я є чимало самобутніх і незвичайних місць, які підкреслюють унікальність регіону. Та справжньою родзинкою приазовського краю є Мангушська конеферма, яка сьогодні приваблює своєю неповторною атмосферою та потужною енергетикою. І це зовсім не дивно, адже коні - це не просто втілення сили, краси і грації. Ці розумні тварини - неабиякі психологи, спілкуватися з ними і приємно, і корисно водночас. Вони раді всім відвідувачам і готові не тільки приймати частування, а й віддавати сторицею. І дійсно, після спілкування з цими чарівними істотами відновлюються сили, піднімається настрій і навіть зміцнюється здоров'я.

⚓ Історія єдиної конеферми Приазов'я починається з 1989 року, коли під егідою голови колгоспу „Ленінський

шлях" Могильного Олександра Володимировича було вирішено створити конеферму. Головою нового об'єднання став Сапах Володимир Володимирович. Вже у рік створення ферма в Мангуші придбала власне приміщення на сорок денників, де затишно розташувалася їхня перша вихованка – чистокровна скакова кобила. Незабаром у новий будинок увійшли ще три жеребці (Ганд Бол, Гороскоп, Менует) і три десятка кобилок. Але далекосяжні плани керівництва на цьому не зупинялися – того ж 1989 року були закладені ще дві стайні.

⚓ Роком пізніше були завершені друга і третя черги будівництва конеферми – світ побачили „маткова стайня" на тридцять сім денників, призначена для кобил та їхніх лошат. Тоді ж створили і „тренерську" на двадцять шість секцій з пристосуваннями для тренованих коней.

⚓ Згодом з'явилися необхідні атрибути добре організованої виробничої бази племінної конеферми – облаштовані

місця для різних типів тренувань, левада, ренгартен, тренувальне поле, скакове коло. З часів заснування в 1989 році конеферма стала влаштовувати місцеві кінно-спортивні свята. Як правило, змагання проводяться в День Селища Мангуш, після закриття скакового сезону. До програми змагань входять скачки на різні призи, рисистий біг коней, а також конкур і виїздки. На свята запрошують учасників з різних міст, кінних заводів та кінних клубів.

З проголошенням Україною незалежності почалися суттєві зміни, що торкнулися і конеферми. Колгосп „Ленінський шлях" розформували вже в 1992 році. Йому на зміну прийшла Агроферма „Мангуш", частиною якої і стала конеферма. Відтепер конеферма стає постійною учасницею різноманітних конно-спортивних змагань України, на яких отримує низку перемог. Зокрема, першою перемогою Мангушської конеферми стає присудження кобилі Метрології у 1996 році звання „Чемпіон породи".

Хоча це звання і було пізніше оскаржене і відкликано, проте кращим показником, що було воно присуджено не дарма стало завоювання кобилою українського Дербі - Великого чотирирічного призу з попоною чемпіона породи. Сьогодні на території конеферми є велика простора стайня, розділена на індивідуальні для кожного коня секції. Опалення немає. Коні гріються за рахунок власної енергії. Готують їм їсти двічі на день. Витрати на годування досить великі.

Початок нового тисячоліття стає початком нової епохи в розвитку племінної конеферми, коли у 2000 році вона увійшла до складу дочірнього підприємства „Ілліч-Агро-Донбас" металургійного комбінату ім. Ілліча (Маріуполь), отримавши № 10 в списку його агроцехів. Завдяки поліпшенню фінансування далі нагороди слідували одна за одною: 2000 рік - звання „Чемпіон чистокровної англійської верхової породи" (кобила Мануема), 2002 рік - звання „Чемпіон чистокровної англійської верхової породи" (кобила

Рамфіра), 2009 рік – титул і попона „Чемпіон англійської породи" (жеребець Джордано) і незлічена кількість традиційних призів.

⚓ Середина першого десятиліття нового століття була відзначена для конеферми в Мангуші проведенням масштабних робіт з благоустрою території: своє місце зайняла головна брама, у внутрішніх дворах з'явилися клумби і альтанка, споруджений мініатюрний фонтан, встановлений пам'ятник одному з перших жеребців – Гороскопу, а на трасі з'явилися відповідні покажчики.

⚓ У 2010 році з'явилися нові жеребці: Банкомат (уродженець Росії) та Джордано (гість з далекої Америки). Брали участь у змаганнях і в Києві, Одесі, Львові. Загалом на конефермі продовжують розводити англійську чистокровну верхову породу, яка вважається найбільш жвавою у світі. Їх дуже активно тренують і випробовують на іподромі.

жині на території Мангушської конеферми крім виконання основних функцій (племінне розведення і тренінг скакових коней), проводять іпотерапію, лікувальну верхову їзду та екскурсії для всіх охочих. І якщо екскурсії можуть стати чудовим відпочинком для всіх охочих, то іпотерапія має велику користь для здоров'я. Зокрема, важливою іпотерапія є для дітей з інвалідністю. Сеанси проводить громадська організація „Країна коней" на чолі з Оксаною Терещенко.

⚓ Для роботи з маленькими пацієнтами представники громадської організації викорис товують трьох спеціально навчених коней. Тварин готували кілька років. Якщо кінь нервує, коли на ньому дитина – такий кінь не підходить. Також має значення і ріст тварини. Маленькі коні не підходять під іпотерапію, тому що вони частіше крокують і дитину сильно хитає. Чому ж іпотерапія є корисною ?! Справа в тому, що кінь своїми імпульсами рухає тіло всіма чотирьма ногами вгору-вниз, вправо-вліво. В цей час в голові в

мозку дитини відбуваються процеси, які дають досвід прямоходіння. Тобто дитина запам'ятовує як, а потім його тіло намагається повторити. Дітки, які не ходили роками, після іпотерапії знову роблять спробу піти. У комплексі багато різних процедур (масажі, терапії), які мають дуже позитивний ефект. До речі, іпотерапія проводиться і для ветеранів АТО. Головний інструктор з іпотерапії, щира і відкрита Оксана Терещенко, навчається в Полтаві за спеціальністю „Соціальна робота та фізична реабілітація". Вона віддається цій справі на всі 100%. Завдяки її ентузіазму та невичерпній енергії іпотерапія стала доступною і дуже ефективною.

До того ж, на конефермі частими є спортивні свята та цікаві змагання. Кінний спорт досить демократичний, він не містить ніяких обмежень, тому в ньому може себе проявити як дитина, так і посивілий дідусь чи активна бабуся. Спортивні змагання, екскурсії

та іпотерапія приносять всім відвідувачам радість, спортивний азарт та найголовніше - бажання жити і насолоджуватися життям!

За роки існування ферми є чим пишатися. Вона вже має численні грамоти і кубки за перемоги, але найбільше вагоме досягнення - це фізичне і духовне одужання багатьох українців, як маленьких, так і дорослих, які не з чуток тепер знають, наскільки корисним може бути приїзд до Мангушської конеферми.

Rozitta Vatinyan "Обличчя міст" fb group
20.03.2017
В рамках фестиваля "Обличчя міст" на тему „Маріуполь-туристичний", проходило много различных мероприятий, завершающим из которых стал Автоквест, который прошел 18 марта 2017. Это один из самых популярных и любимых игр для Мариупольцев. Было зарегистрировано 18 команд (около 70 человек). Компания „Параллель" явилась спонсором этой игры и щедро наградила победителей. Кто-то из команд принимал участие в играх уже имея большой опыт, кто-то приходил сюда впервые, но все, без сомнения, получили положительные

эмоции и заряд энергии.

Маріупольська громадська активістка Лариса Живко, 19.05.2019, Ольга Демідко mrpl.city

В житті нашої наступної героїні було багато курйозних випадків та у будь-якій ситуації її рятував гумор. Вона переконана, що якщо ставитися до життя з гумором, то стане набагато легше і веселіше жити. Пропоную вам познайомитися з маріупольською громадською активісткою Ларисою Живко! Вона має дуже легку вдачу, випромінює суцільну любов і впевненість. Спілкування з нею заряджає позитивом і гарним настроєм. Кількість реалізованих Ларисою проектів у Маріуполі вражає. Вона – справжній лідер! Знає, куди йде і вміє повести за собою інших, горить сама і „запалює" оточуючих.

⚓ Народилася Лариса в Маріуполі в дружній сім'ї. Її батько – Жебровський Микола (на жаль, рано пішов з життя) – з молодості займав активну громадянську

позицію. Йому довелося працювати кіномеханіком і організатором культурних заходів. У зрілі роки і до пенсії працював токарем-розточувальником судноремонтного заводу. Став почесним працівником і ветераном праці. Все своє життя він присвятив сім'ї та безкорисливій допомозі людям. До сих пір люди згадують батька Лариси з великою повагою. Саме пам'ять про батька, його добре і безкорисливе ставлення до людей, чуйне серце і щедрість надихають Ларису найбільше. Соціальний проект „Диво-ярмарок до дня св. Миколая" вона створила на його честь. Мама - Людмила - також ветеран праці Маріупольського морського порту і, головне, берегиня домашнього вогнища. У Лариси є молодша сестра, Юлія, з якою вона підтримує дуже теплі відносини.

Маріупольчанка закохана у своє місто, яке теж її надихає. У дитинстві їй дуже подобалося гуляти в Приморському парку та в Міському саду. Жовті кульбаби по всьому місту завжди радували око. Також Лариса полюбляє проводи

ти час на морі, де відпочиває душею. Міський сад вважає найкращою локацією для своїх проектів. Вже встигла реалізувати п'ять проектів саме на території парку.

⚓ Першу вищу освіту Лариса отримала в Бердянському університеті менеджменту і бізнесу (спеціальність „Облік і аудит") та близько 10 років працювала в галузі економіки і бухгалтерії. Ця спеціальність була в її родині традиційною. Але вроджений хист і життєвий досвід привели нашу героїню до практичної та медичної психології. Так вона отримала другу вищу освіту в Міжрегіональній Академії управління персоналом у Маріуполі, спеціалізація медичний психолог. Зараз працює в Благодійному фонді „Карітас" психологом мобільної бригади, до якої також входять лікарі і соціальні працівники. Вони виїжджають в сіру (буферну) зону, в села і селища і працюють там з місцевими жителями.

Проект розрахований на допомогу людям, які перебувають у важких умовах прожива ння. Лариса з колегами надає психологічну, медичну та соціальну допомогу.

⚓ Сьогодні активістка радіє, що їй вдалося виховати порядну, цілеспрямовану доньку Тетяну та зберегти справжні почуття з коханим чоловіком Віталієм. У багатьох проектах Лариси брали участь як волонтери і донька, і чоловік. Вони – її тил і опора.

⚓ 2016 рік став для маріупольчанки новою віхою в житті. Ситуація в країні не залишила її байдужою. І як патріот свого міста і країни вона швидко включилася в громадське життя міста. Перший проект, в якому вона взяла участь як куратор, – фестиваль вуличної їжі „Люди змінюють людей". Для Лариси цей слоган означав зміни на краще та конструктивні взаємодії з людьми. Команда Лариси навчалася взаємодіяти один з одним і з учасниками фестивалю. Було цікаво, хвилююче, важко, іноді опускалися руки від нерозуміння,

але все ж таки проект був успішно реалізований.

⚓ Після цього проекту Лариса з ініціативними маріупольцями виграла грант на новий проект. Цей проект вони назвали „Стадіон 57 FOREVER". Коли був обстріл мікрорайону „Східний", найбільше постраждала школа № 57. Організатори проекту вирішили допомогти дітям і побудували спортивний майданчик для школярів. Відкриття майданчика було неймовірно цікавим. Сам спортмайданчик представляли відомі спортсмени міста, був рок-концерт місцевої музичної групи, проводились розіграші призів і подарунків серед активних спортивних сімей, квести і, звичайно ж, щасливі очі дітей. Ініціативна група, що реалізовувала проект, показала громадськості, що кожен з нас може бути не байдужий до чужої біди. Особливо якщо в біді діти.

⚓ Наступним кроком для Лариси став благодійний „Диво-ярмарок до св. Миколая". Вона є ідейним натхненником і організатором цього заходу, який

вже став щорічним. Протягом 3-х років ініціативна група проводить це свято для дітей. У перший рік основною метою проекту був збір грошей для хворого хлопчика. У рамках „Диво-Ярмарку" пройшов звітний концерт творчих дитячих колективів, був ярмарок-продаж новорічних сувенірів, фуд-корт і анімаційна програма. На другий і третій рік вони відбирали дітей, що особливо потребують уваги і турботи. Спонсори, які хотіли допомогти дітям, знаходили Ларису самі. Вони пропонували свою допомогу в проведенні „Диво-ярмарку". Формат проведення заходу щороку змінюється. Все залежить від цільової аудиторії. Команда Лариси підлаштовується під запити дітей. На жаль, в нашому житті завжди знайдуться діти, яким потрібна турбота і увага, але і бажаючих стати помічниками Святого Миколая і підключитися до цього важливого соціального проекту - теж вистачає. Таким чином, „Диво-Ярмарок" став платформою для якісної взаємодії людей.

У 2017 році активістка стала куратором локальної команди Маріуполя проекту „Маріуполь туристичний" в рамках регіонального фестивалю „Обличчя міст". Метою цього фестивалю було залучення громадськості міста, бізнес-структур, державних структур в наше місто як у туристичний центр Приазов'я. Це було складне завдання. Однак команда ініціативних людей не побоялася заявити, що Маріуполь, все ж таки, туристичний, незважаючи на екологію, промисловість і байдужість людей.

Водночас Лариса бере участь в соціальних проектах інших організацій як запрошений фахівець (психолог). Це такі проекти як: „Ти не сама, або приховані проблеми жінок у соціумі" БФ „СХІД SOS" та проект „MrpLife: Знайомимось, гуртуємось, розвиваємось" ЦБ Короленка.

Маріупольська громадська активістка підкреслює, що Маріуполь багатий на активних та ініціативних людей. У

неї дуже багато однодумців.

Як тільки народжується ідея реалізувати будь-який проект, завжди знайдуться люди, яким ця ідея небайдужа. Зокрема, у 2017 році утворилася Громадська організація Студія соціальної взаємодії „Ми Поруч", в якій вона є співзасновницею. Цілі організації: створення сприятливих умов для формування суспільства з новим форматом мислення, заснованого на високих, духовних, моральних, культурних принципах; об'єднання людей, зацікавлених у відродженні, розвитку і популяризації духовних, історичних і культурних цінностей в суспільстві; надання сприяння соціальному прогресу; розвиток позитивного творчого потенціалу молоді та сприяння встановленню дружніх відносин між народами, популяризація здорового способу життя. У 2017 році громадська організація запустила проект „Лікарні, в яких одужують швидше". Команда розробила заходи, пов'язані з турботою

про хворих (як дітей, так і дорослих),
в першу чергу, стану їхнього духу,
наприклад, пограти з дітьми або по
читати книжки, чи провести творчий
майстер-клас, щоб підняти їм настрій
і переключити на позитивний лад, адже,
як відомо, при здорових думках –
здоровий дух, а при здоровому дусі –
здорове тіло.

Незважаючи на велику кількість реалізованих проектів, Лариса не збирається зупинятися. В розробці у неї є проект, спрямований на формування у молоді цінностей психічного здоров'я і особистісного розвитку. Зі свого досвіду психолога і співпраці з молоддю в проектній діяльності вона зрозуміла, наскільки важливе формування цих цінностей. Адже здорова молодь – здорове суспільство і здорове майбутнє.

Улюблені книги Лариси: „Майстер і Маргарита" Михайла Булгакова, „Мудрість людства" серія книг Віктора Лавського.

Улюблені фільми: „Гладіатор" (2000 р.), „Управління гнівом" (2003 р.)

Хобі: „Я люблю малювати, цей процес свого роду медитація. Люблю збирати гриби в лісі. Можу ходити годинами по лісу і не відчувати часу. Завжди чекаю осені і грибного сезону. Люблю подорожувати і насолоджуватися красою світу".

Порада маріупольцям: „Бажаю небайдужим маріупольцям об'єднання. Разом ми сила! Разом ми зможемо багато чого зробити для свого улюбленого міста!"

Фундація соціальних інновацій „З країни в Україну" березень 2017

У рамках нового проекту „Обличчя міст", який започаткувала Фундація соціальних інновацій „З країни в Україну" у Маріуполі з 13 по 19 березня 2017 року відбудеться низка культурно-розважальних заходів, мета яких змінити уявлення українців щодо Маріуполя, як міста у якому нічого відвідувати.

Команда активних і небайдужих до долі власного міста мешканців розробила детальний план туристичного фестивалю для свого міста. Гості Маріуполя зможуть на власні очі побачити великі промислові гіганти, як от Азовсталь та комбінат Ілліча. Та не тільки промисловістю однією: туристам влаштують історичний квест вулицями міста на Азові. За пропонують і „полоскотати нерви" в екстрім-квесті. Для менш сміливих задумали безліч інших локацій. Це фотовиставки та автоквести, вільні простори та багато іншого.

⚓ Завершиться все, звичайно ж, вечіркою. "МАМА я в Маріуполі", таку назву матиме фестиваль електронної музики, який розкриє місто на узбережжі Азовського моря як центр клубного життя.

⚓ „Обличчя міст" у Маріуполі - це культурний продукт нового типу - сучасний фестиваль, створений міською громадою.

⚓ Проект „Обличчя міст" - це три фестивалі у трьох містах - Покровську, Сєвєродонецьку та Маріуполі. Кожне місто покаже найкращі, найоригінальніші таланти та підходи до реалізації фесту в обраному напрямку фестивалю.

⚓ Кожне місто має своє обличчя Ї в кожному місті - свої яскраві обличчя!

Марина Черепченко - авторка маріупольських оберегів
Ольга Демідко, 13.03.2019, mrpl.city

Кожне місто має свою символіку - герб, прапор і гімн, вони є втіленням історії і відображенням теперішнього життя. Однак у кожного міста є і свої неофіційні символи, що відрізняються своєю історією, унікальністю і важливістю. Маріуполь не став виключенням! Пропоную познайомитися ближче з Мариною Василівною Черепченко - авторкою маріупольських оберегів, символами незламності приазовського краю. Думаю, що ви вже здогадалися,

йдеться про тетраподи, або волноломи, якими оздоблені українські блокпости, що оберігають кордони Маріуполя. Саме вони зустрічають кожного маріупольця чи гостей і туристів міста, які одразу звертають свою увагу на здоровенні бетонні велетні, покриті різноманітними тематичними малюнками та орнаментами.

⚓ Марина народилася та виросла в багатодітній сім'ї у Маріуполі. Батько Марини – інженер-конструктор, мати – штукатур-мозаїчник. Мати хотіла отримати художню освіту, але їй це не вдалося, ось чому вона всіляко допомагала і підтримувала доньку. Тому Марина вступила та закінчила Художню школу ім. А. І. Куїнджі. Її викладач, Анатолій Борисович ~~[illegible]~~, Манохін, розуміючи, наскільки його учениця здібна, навіть оплатив їй проїзд до Харкова, сподіваючись, що вона зможе вступити до Харківської академії дизайну. Й незважаючи на те, що Марина потрапила до академії лише з третьої спроби, були свої

життєві труднощі, все ж таки її викладач не помилився. Від навчального процесу маріупольчанка отримала справжнє задоволення. Вона була дуже цілеспрямованою студенткою і йшла до своєї мети впевненими кроками. Марина відноситься до тих людей, кому пощастило працювати за покликанням, вона відчувала що обрала правильний напрям, залишилося лише реалізувати власні здібності повною мірою.

⚓ У 1998 році Марина Василівна почала працювати дизайнером проектно-будівельної компанії „Азовінтекс", саме тоді й почалася її професійна діяльність. Марина пробувала себе у різних напрямах сучасного дизайну: проектуванні інтер'єрів, графічному дизайні, проектуванні упаковки, створенні реклами. Але поступово реалізувала себе саме як художник. А сталося це саме у 2013 році, коли виникла ідея вдихнути нове життя в тетраподи. Відомо, що тетраподи, або волноломи, є міцними потужними берегозахисними інженерними спорудами,

які зберігають берегову лінію від руйнування водною стихією. Цікаво, що в Японії вже існує цілий пласт дизайнерських розробок на тетраподну тематику просто тому, що японцям тетраподи життєво необхідні для збереження їхніх островів. У 2013 році, коли Маріуполь святкував своє 235-річчя, розпочався арт-проект „Твоя стихія", в якому ці величезні бетонні споруди стали арт-об'єктами й почали прикрашати центральні площі та парки міста. Керівником арт-проекту стала Марина Василівна, яка зрозуміла, що тетраподи - багатофункціональні, робота з поверхнею цих велетнів розкриває багато можливостей, можна експериментувати з кольорами та композиціями. Загалом, працюючи над тетраподами, Марина відкрила для себе безліч маріупольських талантів. І разом в однодумців виникло розуміння, що будова і пропорції тетраподів створені за законами „Золотого перетину", завдяки куту міцності їх неможливо порушити з місця без спеціальної техніки.

вони немов символізують водночас і статику, і динаміку у своїй будові. Наша героїня просто закохалася в цю форму, „тому що вона має і Користь, і Міць, і Красу". І цій потужній красі довелося в серпні 2014 року стати на охороні спокою та миру нашого міста, тому що в серпні Маріуполю почала загрожувати реальна небезпека військової окупації. Тоді частину тетра-арт-об'єктів довелося перевезти на українські блокпости, де військові, користуючись особливостями будови тетраподів (вага кожного понад 25 тонн), зупинили вороже танкове вторгнення.

⚓ Розмовляючи з Мариною Василівною, розумієш, наскільки це людина своєї справи. Вона не просто творча особистість, яка захопилася ідеєю. Марина на 100% живе тим, що робить, а головне - вона розуміє, для чого цим займається. Не дивно, що наша героїня була нагороджена медаллю „За жертовність та любов до України". Дизайнер

наголошує, що навіть у маленькому масштабі тетрапод може нести велике естетичне та утилітарне призначення. Використовуючи різні матеріали та техніки, за п'ять років вдалося створити цілу низку різноманітних речей, які мають у своїй будові пропорції тетраподу, вони мають особливе значення для всіх, хто приїжджає до Маріуполя або несе тут військову службу. Це і просто сувеніри, маленькі копії велетнів-охоронців, і вазочки, що зберігають життя зрізаним квіточкам, і пляшки для міцних напоїв, і елементи інтер'єру - світильники або зручні подушки, що надають оселі індивідуальності та затишку, і навіть срібні ювелірні прикраси, що мають лікувальні властивості для своїх володарок. Також з тетраподів робили розмальовки-антистреси. Ця ідея належить Дмитру Ступнику, який в той час був частиною команди Азовінтексу. Важливо, що який би вигляд не мали тетраподи, всі вони знаходять відгук в душі маріупольців, адже можуть слугувати як оберегом, так і прикрасою. На багатьох загальноміських заходах

можна побачити Марину Василівну, оточену юними маріупольцями, що є учасниками майстер-класів від дизайнера.

⚓ Сім'я Марину підтримує, особливо її мама, яка часто допомагає перетворювати сірі конструкції у справжні прикраси міста. Чоловік, викладач політології у МДУ, ветеран АТО, розуміє свою жінку і підтримує прагнення займатися творчістю, сам бере на себе частину домашньої роботи. Загалом сім'я Марини переосмислила життя після війни, стали більше розуміти один одного. Авторка маріупольських оберегів любить гуляти з рідними людьми узбережжям Азовського моря, яке заспокоює. Марина давно колекціонує антикварні сімейні реліквії, фарфорові статуетки.

⚓ Марину Василівну надихає сам процес творення, мистецтво. Надихаючись творчістю відомої майстрині петриківського розпису Вакуленко Тамари Олексіївни, Марина вирішила

у майбутньому створити на Тетраподах приазовську петриківку, використовуючи пастельну гаму та саме петриківську стилізацію степових трав, яка присутня в приазовській природі. „Петриківка має право розвиватись", – підкреслює її вчителька, і Марина вважає, що це стане унікальним доповненням в мистецтві Маріуполя.

Водночас незабаром маріупольці зможуть спробувати тетраподики на смак, адже у планах зробити форму для цукерок і тістечок у вигляді всім знайомої конструкції. А загалом планів ще багато, зокрема, Марина планує створити елементи одягу, сумок у вигляді тетраподів, ще думає про відкриття творчої майстерні, де можна буде займатися з маріупольською творчою молоддю. Вона дуже радіє, що незабаром у Маріуполі відкриє свої двері художня академія, яка посприяє ще більшому розвитку образотворчого мистецтва у місті.

⚓ Маріупольський оберіг-тетраподик, покритий художнім розписом, вже

давно став найкращим подарунком як для маріупольців, так і для гостей міста. Цікаво, що маріупольські обереги вже зберігаються в колекціях в Латвії, Польщі, Німеччини, Іспанії, США, Британії та інших. До Марини Василівни часто звертаються військові, що повертаються додому з Приазов'я, а іноді вона сама робить подарунки митцям, що відвідують наше місто, людям, що несуть і розвивають українську культуру в Маріуполі, розповсюджують його місію протистояння російської агресії по всьому світі. Зокрема, тетраподну подушку повіз додому гурт-кабаре „Dakh Daughters", маріупольські обереги є в колекції співака В'ячеслава Купрієнка та письменника Олександра Ірванця, митця Анатолія Гайдамаки, журналіста „ZIK" Мирослава Ганущака, режисера фільму „Кіборги" Ахтема Сеітаблаєва та багатьох інших українських патріотів. Нещодавно в Маріуполі проходила конференція скульпторів по металу „Обереги України", і всі учасники отримали на згадку

про наше місто свій тематичний тетраподик-оберег.

⚓ Марина підкреслює, що тетраподи зустрічають, вітають, оберігають містян та гостей Маріуполя, поруч з ними вже п'ять років несуть службу військові з усієї України, тому знайома форма нагадує і про шалений вибух творчості маріупольців та про буремні часи, коли промислове місто у моря Маріуполь стало фортецею для цілої країни.

⚓ Улюблені книги Марини Василівни: книги Е. М. Ремарка, Марини та Сергія Дяченків.

⚓ Улюблені фільми: фільми за участю Тома Генкса, зокрема „Форрест Гамп". Любить переглядати й документальні стрічки, особливо вразив фільм виробництва „BABYLON'13" „Десять секунд"

⚓ Порада маріупольцям: „Любити місто, намагатися робити його кращим, починаючи зі свого будинку, не падати духом і знаходити резерви для сил, позитивно дивитися на життя!"

Антон Тельбизов: человек за занавесом
20.02.2019 ДК „Молодежный" mrpl. city

Всегда позитивный и жизнерадостный, готовый прийти на помощь и поддержать в любой ситуации, отзывчивый, иногда строгий, а главное – невероятно талантливый Антон Тельбизов. С этим человеком знакомы многие в нашем городе и за его пределами, его творчеством восхищаются, ему подражают, у него учатся. Кто он, человек за занавесом? Сегодня наш блог посвящен ему.

⚓ Родился Антон в Казахстане в 1985 году в большой и дружной семье. Судьба наградила не только любящими родителями, но и тремя старшими сестрами, которые души не чают в младшем братике. В 1988 семья переехала в село Стародубовка Першотравневого района Донецкой области. „Маленький"... Из-за стерео типов" в семье первые два образования он получил не по призыву души. Окончив профильное кулинарное училище и профильный лицей (по специальности продавец-контролер кассовых аппаратов),

будущий актер все же сделал внушительный шаг к своей цели и поступил в Харьковский институт искусств им. И. П. Котляревского.

⚓ Приходилось трудиться на разных работах, но всегда видел себя лишь в искусстве. Так, доказав достоверность выражения „мысли материализуются", молодой, но очень амбициозный человек получил приглашение на работу в кукольный театр, где и началась его творческая карьера. Представилось побывать и ведущим на телевидении, и, конечно же, актером в драматическом театре.

⚓ Но кульминационный момент произошел в 2011 году, когда наш герой основал тогда еще театральный клуб „Театромания" во Дворце культуры „Молодежный". Так и свела Антона Николаевича судьба с нашим ДК.

⚓ Самая первая награда в „Молодежном"

была получена именно „Театроманией".
С тех пор коллектив получил огромное количество наград и дипломов. Театроманы выделяются своей целеустремленностью, старанием и постоянным совершенствованием. И их труды уже находят свое вознаграждение. В 2016 году коллектив получил почетное звание „Народный театр". Плодотворное сотрудничество с небезызвестными личностями Мариуполя Ольгой Самойловой и Натальей Гончаровой дало жизнь многим спектаклям, которые уже полюбились мариупольцам. Экспериментальные постановки, драматические и комедийные сюжеты, сказки для маленьких зрителей - все это рождено любовью режиссеров к своей деятельности. „Прощай, оружие", „Омлет с горчицей", „Похищение Дженни", #соТворение, „Королевские игры", „Одесские рассказы", „13 минут тишины", „23 года рождения", „Ангелы так близко", „Три поросенка" и еще, еще и еще...
Самым нашумевшим в Мариуполе проектом Антона Тельбизова стала

Арт-выставка перформанс „Выбор за тобой".

⚓ Вклад в жизнь и развитие ДК „Молодежный" Антона Николаевича сложно выразить словами. Он не просто сотрудник, а душа Дворца, его неотъемлемая часть.

⚓ Кроме любимой работы, наш жизнерадостный коллега проводит мастер-классы, тренинги, частные уроки и семинары.

⚓ А вот на отдых времени практически не остается. Но если уже и выкроит себе часок, то обязательно проводит его за пешими прогулками, ухаживая за цветами и домашними питомцами.

⚓ Как и любой из нас, Антон пережил много трудных этапов в своей жизни. Его не обошли стороной потери, горе, падения и разочарования ... Но, собрав волю в кулак, он мужественно держался перед лицом всех трудностей и невзгод. Желание жить и творить только усиливалось и каменело.

„Я не люблю лишь одно, когда лезут в мою работу, тем самым демонстрируя недоверие, – отмечает Антон. – Но хочу донести до каждого из вас – не бойтесь мечтать и тогда мечта не побоится осуществиться!"

Дворец культуры „Молодежный" очень гордится своими сотрудниками, ведь каждый из них целиком и полностью посвящает себя развитию культуры в нашем замечательном городе.

В Мариуполе #соТворение стало настоящей сенсацией, mrpl.city, 22.05.2017

Мариупольцы не смогли сдержать слез, узнав откровения #соТворения, передает MRPL.CITY.

⚓ Более 30 жителей Мариуполя организовали протест против лжи, лицемерия, подмены истинных человеческих ценностей на суррогатные подделки, протест против оболванивания социума медиатехнологиями. Акция была оформлена в мощное театральное действие –

интеллектуальную экодраму #соТворение. Постановка вызвала яркий эмоциональный отклик у жителей Мариуполя, пришедших на премьеру. Спектакль был представлен зрителям народным театром „Театромания" в ДК „Молодежный".

Этот уникальный эксперимент, изучающий трагизм разрушительного воздействия на экологию души, создал режиссерский дуэт Ольги Самойловой и Антона Тельбизова. Они сообщили, что при работе над спектаклем об истинных человеческих ценностях большое внимание было уделено литературной основе сценария. В его создании приняли участие оба режиссера и актриса труппы Мария Кутнякова. Монологи, написанные авторами, потрясали своей пронзительностью. Зрители были тронуты до слез откровениями о любви, настоящих чувствах, ценности жизни.

Приведем один из них: „Никто ни в чем не виноват. Никто ничего

не делает. Никто – это мы. Вы ставили себе планку ниже некуда – так и живем. Чуть-чуть любим, чуть-чуть дружим, чуть-чуть чувствуем. Одели маски и забыли их снять. Прячемся за нормами приличия, морали, „будь как все", „не переборщи". И что? Зависимы от вещей, одержимы придуманными другими мирами, потеряли себя, даже не искав".

⚓ Также в сценарий вошли фрагменты стихотворений харьковского барда Владимира Васильева, писателя Владимира Леви, поэтессы Натальи Ромашкиной и вьетнамского мыслителя Тхить Нать Ханя.

⚓ Режиссеры так описали импульс, благодаря которому спектакль был создан: „Нас вдохновил крик души. За последнее время люди стали бесчувственнее. Стали зависимыми от внешних факторов, таких как соцсети. Люди забыли себя, потеряли себя. Мы хотели, чтобы они встряхнулись".

⚓ Они отметили, что на создание постановки ушел месяц. Антон Тельбизов подчеркнул, что дата премьеры не случайно совпала с днем рождения его мамы, которая безвременно ушла из жизни. Режиссер подчеркнул, что спектакль посвящен ей.

⚓ Нужно сказать, что пьеса была талантливо оформлена сценически. Зрители оценили декорации, созданные Николаем Панасовским, костюмы, пошитые и разработанные Еленой Филатовой, музыкальное сопровождение, подготовленное звукорежиссером Дмитрием Дорогим и световые эффекты, оформленные светорежиссером Владимиром Джамбазом.

⚓ Актерские работы Анастасии Сарбаш, Влада Георгишана, Сергея Вакулы и остальных 25 участников спектакля вызвали бурю оваций в финале яркого театрального события, потрясшего мариупольцев.

Отметим, что, по словам зрителей, постановка вызывала эффект катарсиса. Одна из зрительниц призналась, что почти всю постановку проплакала и это были слезы очищения. К ее мнению присоединились другие гости премьеры, подтвердив, что создатели спектакля достигли своей цели, выраженной финальным монологом:

„Вернуться к искренности просто – нужно только смыть с себя все то, что нацепляли и за чем прячемся: безразличие, жестокость, зависть, чванство, высокомерие. Смыть и жить чистым. Честным. Любящим. Светлым".

Незалежний театр авторської п'єси „Концепція" 10.11.2020

Ольга Демідко mrpl. city

Пропоную ближче познайомитися з одним унікальним колективом, який став учасником міського фестивалю „Маріуполь театральний – 2020". Це Незалежний театр авторської п'єси „Концепція", в якому можна знайти

сучасну авангардну режисуру і драматургію. Колектив був заснований 1 лютого 2019 року за ініціативою творчого тандему поетеси Марії Грецької та режисера Олексія Гнатюка.

Спочатку це був проект навчального плану – театральна студія, куди приходили всі охочі займатися акторською майстерністю. Пізніше Олексій зрозумів, що студія готова стати справжнім театром і почав писати п'єсу, назва якої – „Рентген усміхнених сердець" – йому наснилася. Колектив почав працювати над виставою і вже під час роботи народилася ідея створити театр саме авторської п'єси.

У жовтні 2019 р. у театру з'явився свій сценічний простір, що відрізняється в звичному розумінні класичного театру своєю камерною моделлю. Подібні театри популярні в Європі і в столичних містах, де глядачам надається унікальна можливість стати учасниками вистави. У приміщенні театру було 30 місць,

глядачі проживали разом з акторами все, що відбувалося на сцені, мимоволі стаючи учасниками спектаклів. Сценічний простір є продовженням зали для глядачів, що дає можливість глядачам повністю занурюватися в атмосферу вистави.

⚓ Нещодавно театр переїхав до Маріупольської камерної філармонії, де йому виділили декілька кімнат і завдяки зусиллям колективу це приміщення вже стало досить комфортним і затишним. На стінах можна побачити світлини з вистав, погляд притягують і меблі, стилізовані під старовину. Тепер у глядацькій залі буде 50 місць для глядачів.

⚓ У складі трупи близько 20 осіб, серед них є досвідчені актори і ті, які займаються в студії при театрі. В об'єднання театру входять актори з багаторічним стажем, організатори культурно-дозвіллєвої діяльності, телеведучі, бізнесмени, поети та студенти. Важливо, що Незалежний театр авторської п'єси „Концепція" не має вікових обмежень,

головний критерій потрапити до трупи – це талант і бажання працювати. Актори наголошують, що театральне мистецтво займає в їхньому житті найголовніше місце. А актриса Ганна Лафазан навіть переїхала до Маріуполя з Харкова, щоб грати саме в цьому театрі.

При театрі функціонує студія, де можна навчитися нелегкому ремеслу актора і закріпити набуті навички на показах. Завдання студії – виховати актора, який досконало володіє своїм тілом, як образним інструментом, голосом та уявою. Для цього в процесі навчання акторській справі застосовуються різні методики і акторські тренінги.

Наразі модно осучаснювати класику, прикладом чого служить відома формула „Шекспір в джинсах". Але колективу „Концепції" набагато цікавіші нова драматургія, нові думки, нове сприйняття реальності.

Незалежний театр авторської п'єси

„Концепція" можна назвати „сучасним" перш за все в європейському розумінні – як театр сучасної драматургії. Під „сучасним" маються на увазі не тільки й не стільки п'єси із сучасного життя, а твори, що відображають дихання часу, дух нашої епохи.

В репертуарі театру на теперішній час є такі вистави як: трагікомедія „Рентген усміхнених сердець" та оперна театральна вистава за мотивом одноіменної опери В. А. Моцарта „Дон Жуан". Вже в листопаді маріупольці зможуть побачити дві прем'єри від Незалежного театру авторської п'єси „Концепції" – психологічну драму „Страхи в стилі Ню" та фантасмагорію „Другий шанс". Особисто мене інтерв'ю з режисером театру Олексієм Гнатюком переконало, що цей колектив готовий і надалі завойовувати любов маріупольських глядачів, адже актори постійно вдосконалюють свою майстерність і завдяки креативному баченню режисера будуть приємно вражати своїми новими виставами.

Домой с победой. Мариупольский шахматист завоевал титул чемпиона
09.07.2019, 0629.com.ua

Шахматист Игорь Ярмонов в Словакии завоевал титул чемпиона мира

Сегодня, 9 июля, на железнодорожном вокзале Мариуполя было многолюдно. Горожане и представители департамента молодежи, культуры и спорта встречали выдающегося мариупольского шахматиста Игоря Ярмонова.

Он побывал на чемпионате в Словакии, где в 5-ый раз стал чемпионом мира по шахматам среди спортсменов с нарушением опорно-двигательного аппарата.

Президент федерации шахмат Мариуполя Владимир Гутников отметил, что знает Игоря более 20 лет. Его первым тренером был отец, который научил парня играть в шахматы в 6 лет. „Это человек, который всего достиг сам. У него столько кубков и медалей, что их уже можно измерять килограммами", - сказал он.

Начальник управления спорта горсовета Алексей Казанцев, подчеркнул, что Игорь

Ярмонов - это лицо шахмат Мариуполя и благодаря ему к шахматам тянутся дети, а городская власть имеет вдохновение развивать этот вид спорта.

„Благодаря таким людям, которые показывают результат, шахматы получают новый виток развития в нашем городе," - сказал он.

⚓ На вокзале Игоря Ярмонова встретили аплодисментами и цветами. Даже незнакомые люди специально останавливались, чтобы поздравить чемпиона.

⚓ Как рассказала супруга Игоря Галина, для Игоря это был 19-й чемпионат и он приехал на него в статусе фаворита. Перед шахматистом была огромная ответственность - защитить свой титул. Он сразу же захватил лидерство и подтвердил свой статус сильнейшего.

⚓ Галина говорит, что ее муж посвящает каждую медаль чему-то выдающемуся. В прошлом году к 240-й годовщине города, а сегодняшнюю победу - родителям.

„Он стремился, хотел выиграть, и у

него все вышло. Если этот человек ставит цели – он достигает их", – рассказывает Галина Ярмонова. Она добавила, что ее муж уделяет шахматам максимальное количество времени и готовится к новым победам.

Сталевара Мариуполя одели в украинскую вышиванку, 15.05.2019, mrpl.city
Іоанна Вишневська
Символ Мариуполя высотой в 10 метров ко Дню вышиванки одели в украинскую национальную одежду. Вышиванка с узором 2×3 метра сегодня, накануне праздника, сменила традиционный строгий наряд сталевара-памятника, установленного на въезде в город.

⚓ Традиция одевать символ города в праздничный наряд появилась благодаря Группе Метинвест и впервые была реализована к 120-летию металлургического комбината имени Ильича в 2017 году. Идея же принадлежит Молодежной организации комбината им. Ильича. „Сталевар" олицетворяет всех мариупольцев,

которые трудятся для своего города и страны. Металлурги не забывают о своем „коллеге" - и в День вышиванки он станет символом патриотизма.

Чтобы дресс-код „Сталевара" соответствовал праздничному, потребовалась специальная техника.

„Сегодня, одевая вышиванку, мы не задумываемся о сакральных символах и смыслах, которые скрыты в ее узорах. Это целая история любви к своему краю и семье. Издревле с каждым стежком женщина выполняла своего рода ритуал, желала своему ребенку, мужу, или другому родственнику здоровья, счастья, добра. Поэтому вышиванка всегда считалась мощнейшим оберегом. Сотни и даже тысячи пожеланий складывались в красивейшие узоры для защиты любимого человека. У нашего узора задача будет масштабнее - он должен защищать всех жителей Мариуполя", - рассказала руководитель ТО „Вдохновение" Раиса Кислощаева.

⚓ Напомним, что весной 2018 года „Сталевар" „переодели" в футболку – украинский этнопринт с признанием в любви к родному городу. Сердце на новой одежде символизировало любовь к стране, родному городу и профессии.

⚓ Перед новым 2018 годом „Сталевара" „согрел" теплый шарф длиной три метра. На нем цветами раскаленного металла и синего моря расцвел уникальный приазовский орнамент, который также разработали берегини из „Вдохновения". Они совместили в уникальном узоре элементы аутентичной вышивки различных народов, проживающих в Приазовье.

⚓ Отметим, что завтра, 16 мая, Мариуполь отпразднует флешмобом и парадом в национальных рубашках День вышиванки.

Мариупольскую школу „одели" в Приазовскую вышиванку и украсили оригинальными муралами
Яна Іванова, 17.05.2017, mrpl.city

Накануне Дня вышиванки в Мариуполе презентовали оригинальные муралы, которые украсили стены ОШ № 17. Муралы „Украина" и „Космос", а также уникальную, специально разработанную вышиванку, характерную именно для Приазовья, изобразили на здании школы мариупольские художники Александр Писарчук и Дмитрий Вовк, передает MRPL.CITY.

⚓ Рисунки занимают пространства площадью в 80 и 76 кв.м. На самом главном — жизнерадостная девушка-украинка в пышном платье, в складках которого - степи, леса и дома. Мурал, украшающий основное крыло школы, дополнят уникальной вышиванкой, разработанной коллективом Творческого объединения художников и народных умельцев „Вдохновение".

Второй мурал, изображающий ракету из стопки книг в космосе, нанесли на стену возле спортивной площадки школы. На все это художники потратили более 200 баллонов краски.

Как рассказала заместитель директора по воспитательной работе ОШ № 17 Оксана Кнор, идея преобразить школу на Правобережье Мариуполя родилась у школьников и учителей на уроке экологии.

„С учащимися мы говорили о том, что каждый может сделать для родного края, рассматривали от простых до сложных вариантов. Реализация большинства идей упиралась в средства. Вдохновившись примером победы во всеукраинском проекте „Моя школа" ОШ №15, я и педагог Любовь Бельская также решили попытать счастья в конкурсе грантов, подали несколько заявок в ЮНИСЕФ. И вдруг случайно в соцсетях связались с мариупольцами, рисующими муралы", — отмечает Оксана Кнор.

⚓ Проектом заинтересовались меткомбинат им. Ильича и „Азовсталь", которые выделили на реализацию идеи 39 тыс. грн.

⚓ Самым необычным в этом проекте стало создание аутентичного национального орнамента Мариуполя. Фактически ош № 17 „одели" в уникальную украинскую вышиванку.

„Поскольку такого в Мариуполе еще не было, наша школа станет первой обладательницей вышиванки. Мы хотим, чтобы мариупольцы носили вышиванки не Полтавской или Закарпатской области, а именно наши, приазовские", – делятся педагоги школы.

⚓ По словам мастерицы творческого объединения „Вдохновение" Раисы Кислощаевой, для Мариуполя народные умельцы создали вышиванку-оберег.

„Мы использовали восьмиконечный крест, который в древности имел сакральное значение. В нашем случае орнамент также дополнен четырьмя ромбами, символизирующими стороны

света. Цветовая гамма вышиванку подбиралась в соответствии с нашей местностью: орнамент выполнен в двух цветах – морской волны и красном, огненном, символизирующим цвета раскаленного металла", – уточнила Раиса Кислощаева.

⚓ Усилиями родителей, местных жителей, учащихся и педколлектива со здания школы сняли коммунистическую звезду, удалили старую побелку и заново оштукатурили стены.

⚓ „В этом проекте мы стали единой командой – несмотря на холода и дожди каждый трудился по мере сил. Нашлись и средства, и помощники, и леса. Школьников домой не выгонишь: уроки заканчиваются – они стоят и смотрят, как рисуют мурал, гадают, какими цветами раскрасят школу", – подчеркнула Оксана Киор.

⚓ Инициаторы и разработчики проекта предполагают, что аутентичный орнамент станет национальным символом Приазовья.

Мариуполь изобрел свой аутентичный орнамент и открыл объединяющую инсталляцию, mrpl.city, 04.11.2017

С песнями, танцами, конкурсами и сладкими угощениями мариупольцы отпраздновали день рождения новой городской достопримечательности, передает MRPL.CITY.

Сегодня общественный союз „Зеленый центр Метинвест" праздновал четвертую годовщину со дня своего создания на Театральной площади.

В рамках праздника для детей были организованы веселые игровые программы, спортивные конкурсы.

А также мастер-класс по рисованию национальных украинских узоров.

Представители „Зеленого Центра" угощали участников праздника чаем из большого самовара, сдобой и сладостями.

Детворе в подарок вручили множество разноцветных воздушных шаров.

Гости танцевали и пели с артистами, представившими для них концертную программу,

Именинника поздравили представители руководства города.

Координатор общественного союза „Зеленый центр Метинвест" Сергей Магера торжественно вручил активистам организации и представителям КСНов почетные грамоты и подарки в честь праздника.

После этого состоялась презентация национального украинского орнамента, который будет символизировать Мариуполь и Приазовье, и „Дерева Единения" - инсталляции, символизирующей единство Украины.

В разработке и реализации аутентичного орнамента Мариуполя участвовали 15 представителей творческого объединения „Вдохновение". Сергей Магера вручил объединению в подарок сертификат на 5 тыс. грн.

Инсталляцию выковал кузнец Виктор Васильев, ее 25 листьев с изображением узоров каждой области Украины создали 6 мариупольских художников под руководством Александра Малаховского

Одна из участниц проекта Наталья Констанская сообщила, что она работала над узорами Хмельницкой и Черкасской областей. На каждый узор у нее ушло 12 часов работы.

Создатели проекта обратились к мариупольцам с просьбой сберечь „Дерево Единения" от актов вандализма. Кузнец Виктор Васильев, обращаясь к горожанам, попросил не рисовать на листках дерева и не ломать кованые части инсталляции.

Напомним, мариупольцы и гости города могут стать участниками конкурса селфи с „Деревом Единения".

Маріупольська поетеса Оксана Стоміна: життя між рядків,
Ольга Демідко, 04.03.2019, mrpl.city

Не так багато людей, чия присутність додає легкості та комфорту. Здається, що такі люди навіть не уявляють, як багато вони можуть зробити для тих, хто поруч. У них безмежно позитивна енергетика, що має цілющі властивості. Моя наступна розповідь присвячена саме

такій легкій і чудовій людині, з якою пропоную познайомитися ближче. Це маріупольська поетеса і громадська діячка Оксана Стоміна, яка живе віршами, завжди усміхнена і сповнена ідей, надихає вмінням співпереживати та робити все щиро, по-справжньому...

Поетеса любить Маріуполь з дитинства. Вона згадує, як гуляла містом з дідусем і бабусею. Дідусь Іван найбільше любив Приморський парк, знав у ньому кожну квіточку і кущ. Маленька Оксана думала, що цей парк - справжнє володіння дідуся, яке він передав онучці у спадок. Також вона обожнює Азовське море, яке її надихає. Наша героїня наголошує, що „любов до свого міста, шанобливе ставлення до людей, позитивне ставлення до життя не є чимось особливим. Це скоріше норма для адекватної й вихованої людини". Оксана намагається жити так, щоб радіти та радувати інших. Вона любить любити й вдячна Богу та батькам за цей щедрий подарунок - життя!

Без меры глуп и в меру благороден
Чуть-чуть романтик, где-то циник, я
Вдруг понял: в мире много чьих-то родин,
Но есть одна особая - моя!

Любов до гармонії римованого слова і літератури прищепили Оксані батьки. Вона виросла на чудових віршах своєї мами. Цікаво, що перша книжка, яку Оксана видала з сестрою Юлею, стала саме збірка маминих дитячих віршів, які вони знали напам'ять і легко відтворили для цієї справи. Батько Оксани пише легку та іронічну прозу. Зокрема, на полицях магазинів можна знайти дуже цікаву книгу про його першу подорож за кордон, в Ізраїль.

За освітою Оксана - вчитель початкових класів, математики та психолог. З дитинства вона мріяла бути вчителем, але „людина розраховує, а Бог вирішує..." У результаті, займалася ще й рекламою, і страхуванням.

Наша героїня з дитинства любить подорожувати. Цю любов їй теж прищепи

ли батьки, а з часом її бажання відвідувати нові країни підтримали й чоловік з донькою. На їхньому рахунку вже 30 країн. Оксана підкреслює, що

„подорожі не тільки збагачують інтелектуально. Вони роблять тебе толерантнішим, уважнішим, вчать шанобливому ставленню до різних людей. І, як це не дивно, посилюють любов до Батьківщини. Це дійсно велике щастя - повертатися додому!"

Есть много разных мечт,
больших и праздных,
Есть много правд, натянутей струны..
Есть много судеб самых-самых разных,
Моя - равна судьбе моей страны!

Оксана дуже болісно переживала військові дії в країні. Вона бачила трагедії людей поруч і хотіла дати людям можливість розповісти, що вони переживають. Так виникла ідея видати збірку „По живому. Околовоенные дневники", яка стала важливою і для авторів (всі автори збірки - мешканці прифронтової або

окупованої території), і для тих, хто вміє читати. Не просто знає букви, а готовий відчувати прочитане. „Це історія, яку потрібно зберігати", — наголошує поетеса. І водночас це її особистий маленький, посильний внесок у перемогу України, і у перемогу Миру над Війною загалом.

Кожен із нас у Всесвіті - тільки атом,
Знаю. Але ж ці очі, дві глибини...
Боже, якщо він потрібен тобі солдатом,
Дай йому шанс повернутися із війни.
Боже! Серед шаленої круговерті
Вже не важливі приводи та причини.
Знаєш, якщо він буде за крок від смерті,
Хай вона не помітить цього хлопчини!
Десь там, за бруствером мрії мовчать зозулі,
А під уламками віри бракує сонця.
Але нехай його оминають кулі!
Боже, призначь йому Янгола-охоронця!
Якщо це справді для чогось потрібно, може,
Цього не покарає Твоя десниця?
Дай йому першим зробити свій постріл, Боже!
І... відпусти йому це, коли все скінчиться

Презентація збірки відбулася по всій Україні: від Одеси до Луцька, від Краматорська до Львова. І усюди авторів зустрічали небайдужі та щирі слухачі. „По живому" – це не комерційний, а соціальний проект. Тому всі партнери допомагали на волонтерських засадах. Охочих допомогти було і є дуже багато. Наприклад, переклад книги литовською мовою, а згодом і презентацію в Литві зробив Союз письменників Литви абсолютно безкоштовно. Цікаво, що англійською збірку переклав американський перекладач Райлі Костіган, який є перекладачем книги Сергія Жадана та до якого стоїть неймовірна черга. Він переклав більшу частину прози. Причому, як всі на волонтерських засадах, ще й подякував за надану можливість перекладати таку сильну книгу. Але перш за все Оксана дуже вдячна другу і співавтору проекту Олегу Українцеву!

Цікавою і продуктивною для Оксани

була торішня поїздка до Німеччини. На запрошення декана університету міста Зіген професора Фолкера Вулфа вона і троє маріупольських художників – Олена Українцева, Ганна Торкаєнко і Євген Сенсуаліс, які ілюстрували книгу „По живому", презентували її та виставку картин і інсталяцій про життя під час війни. Під час поїздки маріупольська поетеса познайомилася з професором Девидом Ренделом з Британії та перекладачкою Ритою Гринко з Зігена, в партнерстві з якими вже видала нову книгу. Ця збірка – це не перекладне видання, а абсолютно нова книга, яка відразу ж вийшла у світ німецькою мовою. У перекладі її назва звучить так: „Війна приходить без запрошення. Українські щоденники". Центральне місце в ній посідають світлини, а до них – публіцистичні статті, есе і щоденникові нариси. Шість авторів, три розділи – Крим, Донбас, Маріуполь. Розділ про Маріуполь найбільший і містить, крім інших,

світлини чудового маріупольського фотографа Євгена Сосновського.

Наступним проектом Оксани й команди ГО „Паперові сходи" стане дитячий проект, розрахований на участь дітей прифронтових територій, де зараз найбільш гостро відчувається підвищена тривожність і нервова напруга серед дорослих і дітей. Оксана з Олегом Українцевим вирішили створити унікальну книгу, написану підлітками, але адресовану дорослим. Вона так і називається „Лист дорослому". Запропонували дітям написати листа на будь-яку тему з питаннями, побажаннями, зауваженнями, болем і радістю. Це буде свого роду посібник по вихованню дітей, написаний ними самими. Поради дорослим, так би мовити, із перших рук. Книжка буде невимовно зворушливою, обіцяє авторка.

Маріуполь присутній у кожному вірші Оксани: у рядках чи між рядків. Десь

згадується назва вулиці, десь розповідається про когось із симпатичних їй маріупольців. До речі, один з віршів – „Останній прапор" – про події 2014 року в Маріуполі завдяки відомому київському автору і виконавцю В'ячеславові Купрієнку став піснею. А Валентина Півень зробила на пісню чудовий кліп. Багато маріупольців побачать в ньому себе.

Оксана – дуже різнобічна людина. Вона катається на лижах, грає у великий теніс, любить велосипед, походи в гори. Також поетеса – унікальний колекціонер. Наприклад, у неї можна побачити національні головні убори. Її гості дуже полюбляють приміряти предмети колекції. Збирає також слонів. І найцікавіше – зізнання в коханні, написані закоханими на асфальті. Вона їх фотографує і зберігає. Хобі Оксани підтримують і друзі – надсилають світлини з різних міст. А головні убори привозять звідусіль.

"Ми – немов дві половини одного міста.
Без тебе для мене це місто не має змісту,
Це місто не має сенсу і глибини.
Без мене руйнуються в ньому дахи і стіни,
Без мене воно перетвориться на руїни,
Немов після землетрусу або війни.
Проте, якщо ми удвох, все іде як треба:
Всі сходи за першим бажанням ведуть у небо,
Всі двері – у щастя, всі хвіртки – у ті сади,
Де квітне кохання, й співають про нього птиці;
Де на діамант перетворюються дрібниці;
Де мешкає ніжність і всюди її сліди".

Дорогі маріупольці, читайте вірші Оксани Стоміної, вони є в різних збірках. Є вірші й у відкритому доступі в інтернеті. Відкрийте для себе унікальну авторку з рідного міста і можливо знайдете щось і про себе!

Улюблені книги Оксани Стоміної:
„Над прірвою в житі" та інші речі Дж. Д. Селінджера, твори О. Генрі, Г. Горіна, „Важкий пісок" та інші твори А. Рибакова, „Бабин Яр"

Л. Кузнецова, книги Дж. Орвелла, звичайно, короткі твори Януша Вишневського та вірші М. Цвєтаєвої, Й. Бродського, В. Маяковського, Б. Пастернака, В. Полозкової, С. Жадана та багато інших.

Курйозний випадок з життя: „У мене їх було чимало, але перше, що згадалося, – це випадок з дитинства. Справа була класі в третьому, напевно. Я займалася танцями, і одного разу під час виступу просто на сцені у мене відірвався ґудзик на спідниці. Спідниця почала падати, але її вчасно підхопив мій партнер. Довелося по ходу змінити танець. Так ми до кінця і дотанцювали: він тримає мене за талію, а заразом тримав мою спідницю. До речі, ця історія – чудова ілюстрація до сьогоднішньої розмови. До слова про надійних попутників. Чого вам усім і бажаю, дорогі мої маріупольці!"

Улюблені фільми: „Життя прекрасне" Роберто Беніньї! „Голова у хмарах", „Піаніст", „Форест Гамп", „Правила виноробів", „Термінал", „Амелі",

„Той самий Мюнхаузен", "Собаче серце" тощо.

Порада маріупольцям: „Не відмовляти собі в задоволенні радувати інших. Деякі люди вважають такі потуги марними, мовляв, одній звичайній людині не під силу змінити світ. А ви не думайте про результат, отримуйте задоволення від процесу. Знайдіть надійних супутників, однодумців, і насолоджуйтеся дорогою. Коли робиш щось хороше, все чарівним чином складається саме собою..."

Oleksandra Sladkova 25.03.2017

Маріуполь живе своїм багатовіковим життям в 20 км від "сірої зони". Вразив район верни кулярної архітектури. Вразила дуже мала кількість парканів. Часом можна зайти на подвір'я старого будинку і тільки місцевий пес здійме галас. Вразила водонапірна вежа, яку віддали „хіпстерам" для експери ментів. Вразили горнющі велетенські заводи з різнобарвними викидами. Вразило спокійне море, яке відрізано від міста не

лише коліями, але й двома довгими поїздами, поставленими на колії навічно, щоб люди ходили лише по єдиному міст ку над коліями. Вразив великий спокій.

Лариса Петрова, Фестиваль "З країни в Україну", 23.03.2017
Фокус-група „Маріуполь туристичний". 16 березня в рамках фестивалю „Обличчя міст" відбулася зустріч однодумців, які прагнуть позитивних змін та розвитку міста Маріуполя та Приазов'я. Протягом заходу активно обговорювались теми внутрішнього туризму, розвитку промислового туризму, розробка туристичних маршрутів містом та інше. Представники туристичних фірм - „Азовинтур", „Спутник", „ОНИКС-ТУР", „Marco Polo", МДУ, Маріупольського коледжу ДВНЗ „ПДТУ", ДонГУУ, Мангушський РБК, Західноукраїнського ресурсного центру, активні громадяни та ініціативна група фестивалю запланували наступну зустріч для визначення конкурентно спроможності і формування туристичного образу нашого краю.

Юлия Шалаева, 03.11.2017
Молодежь и подростки из Молодежного центра #Orangehouse Центральной детской библиотеки разработали социальный проект „Арт-пространство" и получили финансирование от Лаборатории молодежных инициатив, организованной Мариупольским Союзом Молодежи. Проект реализован при финансовой и технической поддержке ЮНИСЕФ. Воплотил идею ребят художник **Николай Шевченко**. И теперь здание библиотеки заиграло яркими красками. Шарики, перышки, книжки, карандаши и совушки - символ мудрости вызывает восторг у маленьких и больших читателей.

Юлія Шалаева, Культура Маріуполя
09.09.2017
Маріуполь - це ми: історія"
"Стартував дитячий фестиваль „Маріуполь-це ми: історія", переможець конкурсу соціальних проектів „Місто нашими руками", організованого Громадською спілкою „Зелений центр Метінвест", тих хто з певних причин не завітав на свято, чекаємо в неділю в міському саду о 14 годині.

Розпочав святкову програму, концерт, в якому прийняли участь працівники бібліотек, юнаки та дівчата з молодіжного центру при Центральній дитячій бібліотеці, вихованці маріупольської школи мистецтв, колективи „Червона калина", „Калинонька" (ПК „Маркохім"). Продовжили фестиваль: конкурси, квести, вікторини, селфі-зони, ігри, посвячення в козачата, змагання на кмітливість та спритність, а також безліч майстер класів в різноманітних техніках, ось лише невелика частка заходів, які були представлені маріупольській дітворі на фестивалі, приуроченому дню міста. Головною метою дитячого фестивалю було в ігровій формі розповісти про цікаві та маловідомі факти з історії міста. Кожен мав можливість вибрати щось цікаве саме на свій смак. А посмакувати було що, 10 локацій - 10 вулиць міста які радо зустріли гостей і занурили дітлахів в життя міста та дали можливість кожному отримати море позитиву. Кожна локація мала назву вулиці про яку розповідала і давала можливість дізнатися щось цікаве та маловідоме.

Гигантские писанки из Мариуполя украсили Киев, mrpl.city, 10.04.2017

Центр столицы украсили 7 писанок из Мариуполя, некоторые из которых в высоту достигали одного метра, передаёт MRPL.CITY.

На Софийской и Михайловской площадях в Киеве в рамках всеукраинского фестиваля Писанок 2017 выставлено 585 расписанных яиц, среди которых гигантские писанки из Мариуполя.

Как сообщила куратор проекта от Мариуполя – руководитель фолк-клуба „Макошь" Светлана Мешкова-Давиденко, в этом году наш город на фесте кроме неё представляли восемь художников: Подтыканова Наталья, Зоренко Оксана, Чебанова Татьяна и четверо юных художников – Мешкова Анастасия, учащаяся 7-А класса школа № 10, Мешков Сергей, учащийся 1-Г класса школы № 10, Подтыканов Петр, учащийся 6-А класса и Подтыканов Владислав, учащийся 2-А класса школы № 61.

Они представили для участия в арт-перформансе семь своих произведений.

Светлана Мешкова-Давиденко сообщила, что для участия в выставке были реализованы три направления росписи: традиционное, детское и авторское.

Самыми большими по размеру были три авторские писанки метровой высоты. Участникам проекта бесплатно выдавались три лёгкие заготовки из стекловолокна и краски. После окончания росписи и фотосессии авторы отсылали свои работы почтой в Киев.

Как уточнила Светлана Мешкова-Давиденко, открытие выставки планировалось на субботу, 8 апреля. Но, в связи с ненастной погодой, его перенесли на сегодня.

Участники фестиваля выразили надежду, что подобное мероприятие будет организовано в Мариуполе:

„Хотелось, чтобы в нашем городе проводилось что то подобное фестивалю в Киеве, так как подобные мероприятия очень сближают".

В центре Мариуполя устанавливают огромные писанки, привезенные из Киева, mrpl.city, 26.04.2019

В Мариуполе у театра создают арки с двумя тысячами пасхальных яиц и устанавливают гигантские писанки.

Об этом MRPL.CITY сообщила куратор проекта Елена Мозгина, уточнив, что пасхальная выставка будет размещена на двух локациях, первая из которых строится у фонтана в Театральном сквере.

„Посетители сквера будут проходить под двумя арками, которые монтируют на аллеях, ведущих от ступеней фонтана к театру. На арках подвесят 2000 деревянных писанок, изготовленных украинскими художниками для фестиваля, который несколько лет проходил в пасхальные дни на Софийской площади в Киеве. Вторая локация разместится после проведения уборки на Театральной площади в 12:00. Здесь мариупольцы увидят гигантские писанки и пасхальных кроликов, также

приведенных из Киева", — рассказала куратор проекта.
Она уточнила, что идея перевезти экспонаты фестивальной выставки в Мариуполь появилась давно, но реализовать её удалось только в 2019 году, так как Софийская площадь реконструируется.
Елена Мозгина отметила, что к следующей Пасхе планируется пригласить к участию в мероприятии мариупольских художников.

В мариупольской „Веселке" появились расписные быки, Ганна Хіжнікова, 15.12.2020, mrpl.city

В мариупольском парке „Веселка" сегодня, 15 декабря, появились скульптуры новогодних быков.
Об этом MRPL.CITY сообщила постоянная читательница Наталья Смирнова. Она также прислала фото, на которых видно 8 расписанных фигур животных. Дизайн каждого уникален. Один из символов года посвящен фестивалю MRPL.CITY. На его боку написан слоган феста: — „Так звучит лето" и изображены танцующие люди.

В КП „т.ЕНиВ" решили создать мариупольцам, праздничное настроение рассказав **легенду** об этом животном.

„Это история о могущественном и щедром бычке, который спал очень долго, целых 12 лет. И вот проснулся он и, оглянувшись, заметил, как много печального происходит вокруг. Бычок решил помочь и, благодаря своей настойчивости, побеждал каждую жизненную трудность! А каждая победа бычка дарила людям волшебный огонек, чтобы они сохранили в сердце и верили, что все сбудется", – говорится в легенде.

Известно, что всего в парке „Веселка" установят 12 оригинальных скульптур быков.

Напомним, **символические быки украсят праздничные локации в Мариуполе.** Известно, что статуи расписаны вручную художницей **Марией Тумановой**.

Символические быки украсят
праздничные локации в Мариуполе
Игор Романов, 07.12.2020, mrpl.city

Статуи белых быков, символизирующих
наступающий 2021 год, будут расставлены
на праздничных локациях в Мариуполе.
Об этом говорится на странице
„Маріуполь - туристичне місто" в Facebook.

Известно, что статуи расписаны вруч
ную художницей Марией Тумановой.
Голова и туловище одного из быков раз
украшены цифрами, буквами, также
изображен тетрадный лист в клеточку
и школьный звонок, а рога и глаза
имеют золотистый цвет.

„Приближается 2021-й год, который
пройдет под знаком белого металличес
кого Быка. Именно этот символ
будет украшать зимние локации
города Марии в этом году. Каждый
из бычков с индивидуальным дизайном
и со своей историей", - говорится в
сообщении.

Напомним, в ближайшие дни в
центре Мариуполя начнут монтировать

главную елку города. Журналисты MRPL.CITY узнали, как будет выглядеть новое новогоднее дерево Мариуполя – в стиле „нью-йоркской", и как будет украшена площадь у драмтеатра.

„Нью-елка" и арочный городок: как будет украшен центр Мариуполя к Новому году, Ганна Хіжнікова, 02.12.2020
mrpl.city

Уже на следующей неделе в центре Мариуполя начнут монтировать главную елку города. Журналисты MRPL.CITY узнали, как будет выглядеть новое новогоднее дерево Мариуполя – в стиле „нью-йоркской", и как будет украшена площадь у драмтеатра.

⚓ Высота искусственной новогодней красавицы составит 14 метров, ее диаметр – 9 метров. Она будет декорирована оригинальными новогодними шарами и гирляндой белого цвета с теплым оттенком. Верхушку украсит полутораметровый двенадцатиконечный кристалл. В него будут вмонтированы светодиодные

элементы.

Вокруг дерева установят декоративные арки на 12 колоннах. Они также будут украшены иллюминацией и елочными игрушками.

Элементы арочной конструкции разместят вокруг елки на определенном расстоянии, что позволит посетителям свободно передвигаться вокруг главного символа Нового Года. Эта инсталляция по дизайну сочетается с новогодним деревом и является завершением новогоднего ансамбля.

На площади планируют расположить 3-х, 2-х и 1,5-метровые декоративные сферы. Одни будут с надписью „2021", в других разместят символы Мариуполя-якоря. Все сферы будут декорированы гирляндами и мишурой.

Ранее сообщалось, что культурно-туристический центр „Вежа" готовит новогоднюю выставку детских рисунков „Зимняя сказка в Мариуполе".

В водонапорной башне Мариуполя прошли первые экскурсии для горожан

Ігор Романов, 30.09.2018, mrpl.city

В Мариуполе в открытой после реконструкции водонапорной башне стартовали экскурсии.

⚓ Как рассказала команда „Вежі", сегодня экскурсии проходили в течение всего дня. В целом было проведено пять организованных экскурсий по десять человек. Помимо этого, в креативное пространство постоянно шли посетители, которые не регистрировались на экскурсии. Перед входом выстроилась очередь, которая заняла всю парковку.

⚓ Мариупольцы узнали историю водонапорной башни и концепцию креативного пространства „Vezha", а также посмотрели на город с новой смотровой площадки. Так, некоторых жителей интересовало, как здание простояло сто лет и хорошо сохранилось. По словам экскурсоводов, существует легенда, что в то время в цементный раствор добавляли яйца.

На четвертом этаже посетителей заинтересовало пианино. Как оказалось, его занесли прежние арендаторы башни. При реконструкции было решено оставить музыкальный инструмент. Один из посетителей воспользовался возможностью сыграть на пианино.

Первый месяц „Вежа" будет работать бесплатно с 10 до 22 часов. Будут доступны туристический центр, коворкинг, лекторий, зона отдыха и смотровая площадка.

Напомним, водонапорная башня была построена в 1910 году по проекту архитектора Виктора Нильсена. В башне сочетаются несколько архитектурных стилей: готика, ренессанс и барокко. После 1932 года здание начали использовать как пожарную каланчу. Позже в ней размещался офис одного из банков и структурные подразделения горсовета.

Погода в Мариуполе: чем порадует первая осенняя неделя горожан
mrpl.city 01.09.2019

В первую неделю сентября осень не успеет полноценно вступить в свои права. Погода в Мариуполе будет теплой и сухой. Как сообщает Укргидрометцентр, осадков в течение недели не предвидится.

В понедельник мариупольцев ждет сухая, жаркая погода, столбики термометров поднимутся до 26-28 градусов выше нуля. К вечеру температура воздуха будет достигать 16-18 градусов.

Во вторник и среду днем сохранится жаркая погода - до 29 градусов тепла. Ветер будет достигать 3-8 м/с, без осадков.

Безоблачная погода позволит на время забыть о том, что за окном осень, а не июльское лето.

Существенных изменений к концу недели синоптики не прогнозируют. В четверг и пятницу днем воздух нагреется до 25-27 градусов тепла. Вечером немного

похолодает – до 14–16 градусов тепла, без осадков.
Погода на ближайшую неделю в Мариуполе будет способствовать городским прогулкам, пикникам и даже купанию в еще по-летнему теплом море.

„Такого еще не было в этом году": в сети показали бушующее под Мариуполем Азовское море
Ганна Хiжнiкова 05.08.2019 mrpl.city
Снимки пустынных пляжей и шторма на Азовском море опубликовал в Facebook мариуполец Александр Федоров.
Изображения бушующих волн на Центральном пляже Мариуполя и в Мелекино Александр сделал при помощи веб-камеры Guru. Также он прикрепил данные специальных программ, на которых видно, что скорость ветра достигала 23 м/с.
„Идёт буря. Гром. Может быть и отключение света. Такого не было ещё в этом году. Будьте аккуратнее... Не планируйте сегодня прогулки... Завтра все стихнет более-менее," – подписал изображение автор.

В комментариях к публикации пользователи десятся: „Ужасное состояние в такую погоду", „На Левом уже нет электричества", „Мы не из робкого десятка, нас таким не напугать", „Дверь невозможно открыть из-за ветра", „На Слободке не было света. Только дали. Вроде бы растянуло всё, и опять черные тучи идут", „Все яблочки посыпались".

Пользователь Елена Сугак также опубликовала фото бушующих волн с Косы.

Напомним, что в шторм на побережье Мариуполя волны достигали полутора метров.

На фестивале уличной еды мариупольцы съели около 150 кг мяса и 100 раков
mrpl.city, 09.10.2016

Фестиваль уличной еды за первый день накормил мариупольцев порядка 150 кг мяса и 20 кг скумбрии, приготовленными на гриле.

По словам кулинаров одной из самых популярных локаций фестиваля, мариупольцы с удовольствием покупали все съедобное

„Я даже не представляю, сколько людей

мы накормили. Только свинины было продано 100 кг, а также 20 кг баранины, 20 кг кролей, 20 кг скумбрии и 100 штук раков. И горожане продолжают идти, а мы будем кормить их дальше", - поделился с МКМ. CITY кулинар Михаил. Секрет приготовления вкусных блюд он, конечно же, раскрывать не стал. По его словам, горожане также активно пили пиво, глинтвейн и чай.

Кроме того, мариупольцы смогли попробовать множество необычных сладостей и принять участие в самых разных платформах для развлечений.

Так, „Уличный театр" собрал немало зрителей и участников. Как рассказала организатор театра Евгения Загорулько, созданная камерная атмосфера пришлась мариупольцам по вкусу.

„В этом авангардном виде искусства творческая душа может выражаться абсолютно свободно - мы не ставили никаких ограничений. Здесь читали сказки, лекции, показали презентации книг, стихи декламируются в течение всего дня. Желающих поучаствовать

было столько, что даже сбились со счету. Многие спрашивали, есть ли у нас гитара или еще какие-то атрибуты для выступлений, чтобы выразить мысли и эмоции. Можно смело сказать, что город открывается совсем с другой стороны – это город талантливых, поэтических личностей", – отметила Евгения.

Впечатлило происходящее и финалиста „Х-Фактора", а ныне вокалиста американской power-metal группы „Cry Venom" Алексея Смирнова.

„Мы здесь недавно, но уже успели купить кота Саймона, сфотографировались на фоне интересной композиции с цветами. Сейчас пытаемся добраться до пива, а затем пойдем играть в баскетбол. Меня безумно впечатляет, что в Мариуполе проводят настолько масштабные фестивали. Сколько помню этот город, никогда ничего подобного я здесь еще не видел. Тут особая атмосфера – очень дружелюбно. Если сравнить с Киевом и Москвой, где каждый на своей волне, то здесь все как свои. И это очень подкупает", –

поделился эмоциями Алексей Смирнов.

Что и говорить, организованное при поддержке Мариупольского городского совета мероприятие охватило все самое интересное - от вкусностей и дискотеки до мастер-классов и своеобразных локаций.

Так, в одном из уголков показывали немое кино, а в другом дети, привыкшие к современной графике, увлеченно играли перед большими телевизорами в игры 80-х годов выпуска.

На ура раскупали атрибуты с символикой города. Каждый третий знал, что означает бренд Мариуполя и приобретал значки и наклейки с его изображением и слоганом.

Сергей Родионов - бренд Мариуполя - это не картинки, а перемены в сознании горожан, mrpl.city, 28.09.2016

О создании бренда, о самом бренде и Мариуполе эксклюзивно для MRPL.CITY рассказал дизайнер Сергей Родионов. Именно его проект победил на конкурсе, где путем голосования жители выбрали логотип города.

Сергей Родионов родился в Мариуполе, окончил ПГТУ, где и увлекся брендингом. Долгое время был арт-директором различных интернет-журналов, занимался сайтами The Village и Hopes & Fears. В настоящее время живет в Москве. Удаленность от родного города не помешала Сергею разработать для него бренд и презентовать мариупольцам.

От „Свежий город" до „Вартий твоєї уваги"

Примерно 7 лет разделяют проекты „Мариуполь - свежий город" и „Мариуполь - Вартий твоєї уваги", созданные Сергеем Родионовым. О том, как это было дизайнер расскажет сам:

- Помимо университета, я учился брендингу на различных курсах, читал книжки, статьи в интернете. Интернет - это потрясающий ресурс, в котором можно найти не только лекции и уроки, но и людей, которые готовы тебе помогать учиться и советовать, как решать те, или иные профессиональные задачи. Одной из самых вдохновляющих книг

по брендингу в студенческое время для меня была „Чувство бренда" Мартина Линдстрема. Дизайну же я учился самостоятельно, на практике.
Но по-настоящему занялся брендингом где-то в 2009-м году, когда мы с друзьями открыли что-то вроде дизайн-студии. К нам приходили не только за дизайном сайта, но и просили придумать название компании и фирменный стиль. Примерно в то же время я узнал о брендинге территорий – об этом писали Кейт Динни и Денис Визгалов, и в интернет-пространстве было много обсуждений новых логотипов Мельбурна, Амстердама, Перми.
Мы делали много любопытных проектов-экспериментов. Например, гуляли по Нью-Йорку используя гид по городу Lonely Planet 1997 года выпуска и сравнивали, насколько изменился город за 20 лет. Или же, проехали 13 километров на велосипеде вместе со шрифтовым дизайнером по Бродвею, зафиксировав самые интересные вывески,

и потом собрали из них алфавит самой известной в мире улицы.
Сейчас я консультирую различные интернет-издания по всему миру, помогая им выпускать красивые и интересные материалы быстро. Мы придумываем программы для редакций, которые упрощают работу медиа. Первый проект бренда Мариуполя мы с командой студентов-энтузиастов придумали 7 лет назад. На работу ушло около года, но договориться о внедрении так и не удалось.

Второй подход в 2016 году был короче – на подготовку концепции ушло около 3 месяцев. Но тут стоит подчеркнуть, что это всего лишь идеи, а самое сложное и затратное по времени – это их внедрение в городскую жизнь. Скажем, разработка одного только сайта городского совета по нашему плану займет около года.

На презентации бренда я уже говорил, что при создании нашего первого проекта „Мариуполь – свежий город" в 2009 году, мы делали комплексное маркетинговое

исследование, в том числе, опрос мариупольцев и украинцев об ассоциациях. В то время украинцы вспоминали заводы, проблемы с экологией, море и спорт, а сейчас, к сожалению, ассоциируют Мариуполь в первую очередь с войной.

Бренд Мариуполя имеет довольно гибкий логотип, слоган „Тут варто" или „Тут стоит" и обширную цветовую палитру.

Все это легко трансформируется под различные потребности, видоизменяется, но остается узнаваемым. Также совсем скоро Мариуполь получит оригинальный шрифт. Любое сообщение, набранное им, будет выглядеть уникально — такая типографика с отсылкой к греческому алфавиту будет только у Мариуполя. То есть бренд динамичен в графической части.

В ближайшее время мы доработаем логотип и представим шрифт. Также меняется комплект пиктограмм, в котором появятся оригинальные и знакомые каждому мариупольцу символы. В ноябре на нашем сайте появится макет,

который можно будет скачать и напечатать на футболке или другой поверхности. К весне хотим разместить объемный логотип на площади и наблюдать за радостными селфи на его фоне.

Сначала мариупольцы увидят визуальные изменения.

Грамотный дизайн сделает город комфортнее и сформирует хороший вкус, удобная и понятная навигация не только поможет приезжим, но и будет мотивировать местных больше гулять и изучать новые маршруты.

Однако полноценно бренд заработает только вместе с внедрением новой концепции развития города. Комплексный подход, когда дизайн объединяется с технологиями и правильной маркетинговой политикой, способен полностью изменить город. Мы хотим сделать Мариуполь приятным для жизни и путешествий. Культура, образование и туризм должны постепенно вытеснить ресурсоемкое, неэкологическое и неэффективное производство.

Ветер перемен

Сергей признается, что по Мариуполю скучает – ведь здесь живут родители и множество друзей. „Для меня это не просто родной город - настоящий дом. Я не теряю связи с городом и в курсе всего, что в нем происходит", - делится он. Говорит, что за последние два года Мариуполь изменился, изменились и люди. Эти наблюдения помогли Сергею в создании бренда:

Бренд в первую очередь про мариупольцев. Можно тысячу раз рассказывать о значении логотипа и графических символах, но наш проект бренда вовсе не об этом. Семь лет назад в Мариуполе было сложно найти уникальную „фишку". Да, это индустриальный город с плохой экологией, да, это город на берегу моря. Но разве этим кого-то удивишь в мире? И разве странный микс тяжелой промышленности и курорта может вызывать гордость у горожан? Сейчас же Мариуполь известен Украине и

миру как город, в котором война дала толчок к развитию. Сначала люди создавали волонтерские центры для помощи военным, а потом начали улучшать город „маленькими" делами, обустроив своими руками двор или организовав субботник в парке. Проект бренда именно об этом „мариупольском эффекте", о людях. Это важно, и это наша ключевая ценность. На мой взгляд жители за последние два года стали активнее - стали охотнее помогать друг другу, собираться вместе, чтобы делать полезные для общества дела и задумываться над развитием города. К тому же мариупольцы сегодня с большим интересом относятся к культурным мероприятиям и глобальным городским трендам. Я был удивлен увидеть мероприятие под вывеской Garage Sale (распродажа старья с ди-джеем, пикником и приятной дружелюбной атмосферой) просто на пересечении улиц Нильсена и Итальянской.

Будущее Мариуполя и мариупольцы!

С оптимизмом Сергей отмечает позитивные перемены в сознании мариупольцев. Также дизайнер надеется, что это существенно изменит и сам Мариуполь:
Мне бы хотелось, чтобы Мариуполь успешно трансформировался из индустриального города с неэкологичным и неконкурентоспособным производством в постиндустриальный город, где инновации, современные технологии, культура, наука, образование и туризм будут играть определяющую роль. Ведь, типичный мариуполец, на мой взгляд, трудолюбив, но помимо работы еще любит активно и красиво отдыхать. Его отличает хорошее чувство юмора и предприимчивость. Любит спорт — футбол, баскетбол, плавание. Так как Мариуполь город мультикультурный и портовый, мариуполец чувствует себя естественно в компании иностранцев. Ну и конечно, типичный мариуполец — патриот своего города и даже микрорайона.

Также я убежден, что, в частности, молодежь города вовсе не инфантильна, как это почему-то говорят. Мои молодые мариупольские друзья путешествуют, занимаются спортом, запускают проекты и создают компании, делая город лучше. Они не так много времени сидят в интернете, как молодежь мегаполисов, зато читают книги, ходят в кинотеатры и предпочитают личное общение виртуальному.

Нужно проводить больше интересных мероприятий на свежем воздухе и в интересных заведениях. В больших городах люди, пресытившись онлайн-общением, организовывают званые ужины. Их организаторы заведомо перетасовывают людей разных профессий, чтобы те заводили новые контакты, а сами приглашают поваров, которые готовят что-то оригинальное и делятся кулинарными идеями. Молодежи необходимы публичные библиотеки, площади с современными тренажерами и буккроссингом, интерактивные театральные постановки, тема

тические фестивали.

Мариуполь и европейцы — различия и уроки

Поскольку Сергей много путешествует по Европе, он успел заметить, чем отличается родной Мариуполь от нее. И сравнивает не абстрактно, а по-настоящему — в глобальных масштабах:

Я думаю, что у **итальянцев** горожанам стоит поучиться доброму чувству патриотизма своей малой родины. Ведь, каждый регион Италии гордо хранит традиции и свою уникальность: гастрономическую, лингвистическую, культурную, спортивную. Местная еда, футбольный клуб из родного города и десяток диковинных слов регионального наречия — это гордость для итальянца и приманка для путешественника. У **голландцев и скандинавов** стоит поучиться хорошему вкусу, гуманизму, взаимовыручке и толерантности. Как рассказывала моя шведская подруга, Катарина, шведы за последние годы приняли бо́льше всех беженцев в Европе и создали им самые лучшие условия.

Ну и тут можно вспомнить голландские и норвежские тюрьмы, которые выглядят по фотографиям лучше и комфортнее, чем украинские пятизвездочные гостиницы.

У **латиноамериканцев и индусов** стоит поучиться любви к жизни и умению радоваться мелочам, смеяться, много улыбаться, а у **калифорнийцев и австралийцев** – любви к спорту и гармоним с природой. Мне бы хотелось, чтобы в Мариуполе люди хорошо знали языки, путешествовали, были открытыми ко всему миру, и не замыкались в себе и локальных проблемах. Чему стоит поучиться у мариупольцев и украинцев – так это прекрасному чувству юмора и умению с улыбкой проходить через любые проблемы.

Я убежден, что позитивные изменения в городе, зависят в первую очередь от нас, простых людей, а не от центральной или местной власти. Важно это понимать и не только требовать – удобный транспорт, установить фильтры или построить детскую площадку во дворе, но и делать окружающую среду комфортнее своими

руками – покрасив стены в подъезде, организовав друзей на субботник, устроив велопробег или кинопросмотр.

Желая на прощание мира и уверенности в будущем, Сергей обещает – для родного Мариуполя у него припасено еще много дизайнерских проектов. И все они связаны с внедрением брендинга города. Это и пешеходная навигация, официальная коммуникация муниципалитета, дизайн для городской транспортной системы, туристический бренд, рекламные компании, коллекция одежды и оригинальные сувениры.

„А еще у меня есть детская мечта, – признается дизайнер. – Я бы хотел поработать над стилем футбольного клуба – от эмблемы и экипировки до брендирования клубного транспорта. Я слышал, что „Ильичевцу" собираются возвращать историческое название, и тогда клубу понадобится ребрендинг".

„Історія одного дня" - книга-знахідка про Маріуполь

Ольга Демідко, 04.03.2020, mrpl.city

В Маріуполі є безліч унікальних історичних споруд, культурних пам'яток та рідкісних книг, історія і походження яких відомі далеко не всім його мешканцям. Мабуть, саме тому я вирішила познайомити вас, дорогі читачі, з одним із найбільш цікавих видань міста. Прочитавши цю книгу, я була у неймовірному захваті від її стилю та змісту. Як-то кажуть, Гоголь відпочиває. Йдеться про „Історію одного дня", надруковану у 1901 році в маріупольській друкарні А. Шпарбера.

Автор книги — російський громадський діяч і політик, член III Державної думи від Катеринославської губернії Петро Валеріянович Каменський. Він займав посаду почесного мирового судді Бахмутського округу (з 1881) і Маріупольського повіту (з 1891 року), був гласним Маріупольського повітового і Катеринославського губернського земських зборів, а також Маріупольським повітовим головою дворянства (1899-1913). Оскільки в повіті практично не було дворян

ства, свою діяльність переважно спрямовував в інтересах сільського населення: українських та російських селян, колишніх німецьких колоністів, селян-греків і євреїв-землевласників. Був відомим лектором і публіцистом. Якщо переглянути список творів [redacted] Петра Валеріановича виникне враження, що це доволі серйозний лектор, теми якого торкалися релігії, благодійності, освіти, боротьби з бідністю... Але водночас цьому благородному діячу вдавалося писати з гумором та легкою іронією, адже саме так написана книга, присвячена подіям, що відбулися в Маріуполі 6 квітня 1863 року.

За один день доволі кмітливий і завзятий чоловік Григорій Ільяшенко (він же головний герой) вирішив провчити колишнього члена грецького суду Маріуполя Логафетова за зловживання довіреною йому владою. Виявивши неабиякі акторські здібності, він представився уповноваженим імператора і розпорядився „За грабежі та вбивство і взагалі за всі зловживання позбавити (Логафетова) всіх прав стану зі засланням в алтайські заводи у вічні працівники, а маєток його продати з

публічного торгу і задовольнити всіх боржників..." Маріупольська влада, налякана „начальницькою" особою, завзято виконала всі вказівки, заареш тувала Логафетова і навіть поголила йому півголови. Але, на жаль, благородна справа Г. Ульященка була розкрита...

Цей короткий переказ - ніщо в порівнянні з самою книгою, яка дозволяє краще зрозуміти побут, відносини між різними народами, особливості життя в Маріуполі наприкінці XIX ст. І якщо вірити автору, ця неймовірна історія не була вигадкою. Дата мене вразила найбільше, адже саме 6 квітня народився мій синочок і я подумала, що це не випадковість. Можливо, настав час представити це рідке і унікальне видання широкому загалу маріупольців. І саме мені потрібно трошки для цього постаратися. Книга зберігається в Маріупольському краєзнавчому музеї.

На щастя, мені вдалося отримати відсканований примірник (звісно, за окрему плату). Читати її не так легко, роздрукувати неможлива дуже

розмитий текст, тому ознайомлюватись можна лише за комп'ютером. Ще й сторінки досить потерті, але кому сьогодні легко? Набравшись терпіння і ентузіазму, я вирішила адаптувати мову до більш сучасної і найбільш цікаві уривки представити у своїх блогах. Я ідей, пов'язаних з цим виданням, безліч. Зокрема, музей неодноразово пропонував поставити на маріупольській сцені виставу за твором П. Каменського. Думаю, дійство було б захоплюючим. Я пропоную ознайомитися з уривками з книги мовою оригіналу. Якщо будуть відступи, переходитиму на українську. Намагалася підібрати найбільш цікаві фрагменти і дуже сподіваюся, що ця книга знайде свого читача в нашому місті, адже вона незаслужено забута і мало кому відома...

„Около чисел 20-х марта 1863 года в г. Бердянске в гостинице „Белого лебедя" Ореховской 3-й гильдии купец Поддубня, торговавший товарами, рассказывал двум своим знакомым Мазину и Колосовскому, о приключившихся

ся ему несчастиях в г. Мариуполь. В числе слушателей находился еще третий слушатель, неизвестный Поддубне, но также внимавший рассказчику, назывался он Григорий Власов Ильященко. Это был молодой человек 33 лет, блондин, ничего особенного из себя не представляющий, никаких, как говорится в паспортах, особых примет не имевший. Он был уроженец города Николаева; в описываемое время проживал с женой в г. Бердянск, где занимался частно чертежными работами местного архитектора. До прибытия в Бердянск Ильященко находился на службе в севастопольской инженерной командировке морской строительной части чертежником и был награжден, как это удостоверяется официальными документами, бронзовой медалью на Андреевской ленте.

Рассказ Поддубни не был связный. Он начал с объяснения, в чем состояло в городе Мариуполе особое греческое управление, но его объяснения были малоуяснительны, ибо они сводились к построению одних и тех

же слов: каторжные порядки, проклятое греческое царство и т.п. Понятно, что эти повторяющиеся фразы, переплетенные с ругательствами и никак не знакомыми с учреждением, которым подчинялось в то время греческое население. На самом же деле, ознакомление с этими учреждениями не представляется делом сложным...

Далі автор на кількох сторінках ознайомлює читача з історією Маріуполя, а саме: з заснуванням міста греками, з грецьким судом, особливостями його роботи, компетенціями, складом...

Из дальнейшего разговора можно было узнать, что в конце 50-х и начале 60-х годов членом греческого суда состоял некий обыватель города Мариуполь Логафетов, он ведал полицейскую часть, был таким образом администратором, имевший своей задачей способствовать благоустройству мариупольского греческого округа и его обывателей. В этакой своей роли он ничего почётного не оставил. Но зато, как полицейский чин, руководивший обходами во время ярмарок в Мариуполе, Логафетов приобрел широкую известность.

Молва, соединяла его имя с целым рядом мелких и крупных преступлений. Знаменитые логофетовские обходы надолго сохранились в памяти потомства Мариуполя, которые обычно состояли в разврате, кутежах и обжорстве...

Можливо, читач вже зрозумів, що саме через Логафетова постраждав Поддубня. Далі автор дуже докладно наводить всі скоєні злочини Логафетовим та його загоном, які намагалися уважно „стежити за порядком" в Маріуполі... А от, що відбувалося потім та чому вирішив Григорій Ільященко помститися за Поддубню, ви дізнаєтесь у наступному блозі, що вийде трохи пізніше...

В'ячеслав Долженко: „хочу, щоб Маріуполь став найкращим містом на землі!"

26.05.2021 Ольга Демідко mrpl.city

Уворіч Маріуполь отримав статус Малої культурної столиці. Нещодавно в музеях міста маріупольці ознайомилися з унікальними експонатами. Але не всім відомо, що в Маріуполі є ще один незвичайний

музей, створений зусиллями справжнього ентузіаста.

Розташований музей за адресою проспект Миру, 43. Саме в цьому будинку мешкає В'ячеслав Анатолійович Доженко, який вже 17 років збирає дуже цікаві та незвичні речі. Все життя В'ячеслав прожив саме в цьому будинку, в підвалі якого і створив справжній музей.

В'ячеслав народився в Маріуполі в сім'ї електрика та бібліотекарки. Його мама 48 років пропрацювала в бібліотеці Ждановського металургійного інституту (сьогодні - ПДТУ), який і закінчив Славік за спеціальністю - обробка металів тиском. Однак за перерозподілом не поїхав. Вирішив попрацювати вантажником в театрі. Вважає це найщасливішим періодом в житті. Саме за 3 роки роботи в театрі він познайомився з багатьма цікавими людьми: художниками, артистами. В цей же час з братом починає продавати речі, зроблені власноруч: головні козирки, шетелики, жіночі кулончики. Насправді В'ячеслав —

майстер на всі руки. Все, за що він береться отримує унікальний і неповторний вигляд. Після роботи вантажником маріуполець вирішує закінчити курси пожежників у Луганську. Пропрацював 13 років інспектором пожежної охорони. Був і офіцером, і капітаном. Мабуть, В'ячеслав — єдиний інспектор пожежної охорони в країні, який штрафував людей і сам платив за них гроші. Насправді він не міг інакше. Чоловік завжди знаходив спосіб допомагати тим, хто цього потребує.

Ще в юності маріуполець мріяв облаштувати своє місце роботи прямо в будинку. Так часто робили голландці, які створювали в підвалах будинків майстерні, а на першому поверсі магазини. Маючи технічну освіту В'ячеслав не зміг працювати на заводі, адже вважає, що це не зовсім його покликання. Для нього важливо, щоб робота приносила справжнє задоволення. Його робочий день починається о 6 ранку і закінчується об 11 ночі. Завдяки невтомній праці маріупольця в нашому місті з'явився ще один незвичайний туристичний об'єкт.

Спочатку у підвалі була котельня. В'ячеслав ще дитиною бігав з друзями туди погрітися. Опалювався будинок на вугіллі. Усюди була темрява. Пізніше котельню закинули. Стояло це приміщення внизу. Воно було по пояс залито каналізацією.

В'ячеслав вирішив приватизувати підвальне приміщення і почав дуже старанно та ретельно все відновлювати. Він поставив собі за мету перетворити підвальне приміщення на справжній клуб, де можна прийти на екскурсію, знайти однодумців та просто провести корисно час. Облаштовувати і підвал, і двір В'ячеславу допомагали його друзі. Сьогодні маріуполець шкодує, що не займався цією благородною справою з молодості. Згадує, що коли ще навчався в школі, сусід почав ремонт у квартирі і дав йому на збереження ковану решітку. Тоді Славік подумав, навіщо чоловікові потрібен цей мотлох. Але зараз його світогляд змінився кардинально. Після закінчення ремонту сусід вирішив, що решітка йому непотрібна і тепер

вона прикрашає камін в музеї В'ячеслава. 17 років він збирав десятки експонатів. Кожен зі своєю історією. У музеї можна побачити і половецьку бабу, яку колекціонер обожнює, привіз її з селища Агробаза. Є тут і ваги, виготовлені понад 100 років тому, в 1908-му році, які В'ячеслав знайшов серед металевого брухту, і фортепіано, віком 150 років (колекціонеру подарувала знайома). Кінське ярмо він знайшов біля покинутого приватного будинку. Є тут і радіоприймачі, друкарські машинки, верстати різних років, німецькі каски часів Другої світової війни, німецький алюмінієвий чайник, радянський морський телефон, картини та ескізи видатних театральних художників Маріуполя і навіть фрагменти фундаменту від Харлампіївського собору. Місцезнаходження фрагменту В'ячеславу підказав його друг, видатний краєзнавець — Аркадій Дмитрович Проценко. Колекціонер замовив табличку і встановив унікальний фрагмент фундаменту біля свого музею. Перевозити допомагали

друзі. В'ячеслав сам змайстрував стійку для музейних експонатів, використавши для цього старі віконні рами. Щось чоловік знайшов на смітнику, щось йому подарували. Зокрема, паркан біля будинку, який важить 500 кг, він знайшов на металобрухті, зміг його викупити за 1,5 тонни металу та завдяки роботі ковалів, зумів перетворити на новий. Біля паркана часто фотографуються молодята. Двері будинку прикрашає козирок з купецького будинку. За парканом можна побачити фонтан. Влітку В'ячеслав туди запускає жабенят. Багатьох маріупольців діяльність В'ячеслава Анатолійовича надихає. Голова ОСББ Мир-43 Віра Гутнікова підкреслила, що „він та людина, на яку повинні рівнятися всі, хто дійсно любить своє місто і прагне його розвивати та вдосконалювати". За відповідальне ставлення до історії рідного краю, збереження пам'яток старовини і надання можливості безкоштовно відвідувати музей В'ячеслав неодноразово отримував подяки і грамоти.

Ніякої фінансової підтримки В'ячеслав не має. Все робить за власні кошти. Однак дуже вдячний за сприяння Сергію Васильовичу Магері, який допоміг з чорноземом для упорядкування подвір'я. Він же нагородив маріупольця за найкраще упорядкування двору. З роками ентузіазм і бажання щось змінювати не зникають. Але є й такі сусіди, що пишуть скарги на В'ячеслава... Складно зрозуміти їхні мотиви і дуже шкода, що такі випадки псують настрій нашому герою. Але, коли приїжджають комісії, щоб штрафувати чоловіка, їхні представники розуміють, що В'ячеслава Анатолійовича потрібно підтримувати, а не карати. У подвір'ї чоловік облаштував дуже затишний куточок. Насправді він любить кожен камінчик, який сам і встановив. Вважає, що граніт має особливу енергетику. Дуже шанує старовинний гранітний тротуар на вулиці Фонтанній. Такий же хоче облаштувати і у себе на подвір'ї. Є у чоловіка одна мрія – зробити

маріупольський сквер найкращим у світі: встановити там бронзовий фонтан, все озеленити, зробити гранітний тротуар. Але для цього чоловік повинен знайти скарб і дуже великий. Наголошує, що на себе нічого б не витрачав, все віддав би на облаштування улюбленого міста.

У маріупольця ще дуже багато планів. Незабаром запрацює колоритний фонтан, автором якого є художник Анатолій Манохін. Такий фонтан повинен був стояти біля універмагу, але плани залишилися на папері. Тому художник вирішив подарувати його колекціонеру. Фонтан прикрашають азовські бички. Восени фонтан біля будинку вже буде працювати.

Наразі чоловік розлучений, мешкає з мамою, якій вже 90 років і улюбленою собакою – Асею. Саме вона допомагає колекціонеру знаходити нові унікальні речі на сміттєзвалищах. Цікаво, що Асю, ще зовсім маленьку, чоловік купив на ринку у безхатченків за 10 грн. Вважає

що розумнішої і красивішої собаки, просто не знайти. Доглядати за музеєм і подвір'ям - його улюблена справа. Сьогодні до незвичайного музею можна прийти на екскурсію і побачити всі експонати на власні очі. В'ячеслав наголошує, що

якщо кожен мешканець Маріуполя буде дбайливіше ставитися до міста, намагатися зберігати все навколо і займатися благоустроєм своїх будинків та вулиць, наше місто стане найкращим у світі.

Улюблена книга: твори Александра Дюма.
Улюблений фільм: фільми Леоніда Гайдая.
Улюблене місце: щонеділі обожнюю разом з Асею гуляти на вулиці Фонтанній і спускатися вниз на залізничний вокзал.

Маріуполець Євген Сосновський: таке красиве життя, 19.01.2019, Ольга Демідко, mrpl.city

Вже давно настав час писати не тільки про багате минуле Маріуполя, але й про його унікальних сучасників.

Дорогі читачі, саме з цього матеріалу розпочинається серія нарисів, присвячених маріупольцям, закоханих у своє місто. Ми будемо дізнаватися більше про тих, хто захоплює, надихає і завдяки своїй творчості, діяльності змінює Маріуполь в кращу сторону.

Зовсім не випадково все починається саме з Євгена Сосновського, адже він здатний показати Маріуполь з кращих сторін. Фотограф невтомно працює не тільки на користь рідного міста, але й продовжує змінювати думки багатьох українців про Маріуполь. Завдяки його майстерності маріупольські будинки, вулиці отримують нове життя. Євгена можна побачити майже на всіх міських заходах, його світлини викликають захоплення і бажання переглядати їх знову і знову. Думаю, буде цікаво нарешті познайомитися ближче з талановитим маріупольським фотохудожником.

З самого народження Євген живе у Маріуполі. Закінчив школу в 1982 році і вступив тоді ще у Ждановський металургійний інститут на зварю

вальний факультет, звідки після другого курсу був покликаний до армії. Але після армії знову повернувся до інституту. Саме в інституті Євген познайомився зі своєю майбутньою дружиною. І після закінчення навчання у них були не тільки два дипломи і розподіл в один з маріупольських проектних інститутів, а й чудовий піврічний син. Разом з дружиною працював в проектному інституті до 2015 року. Сьогодні Євген працює приватним підприємцем. Найголовнішим для нашого героя є його сім'я, яка завжди підтримає і зрозуміє. Рік тому він разом з дружиною відзначив 30 років спільного життя. Головне їхнє досягнення – це, звичайно ж, діти. Обидва закінчили школу із золотими медалями. Син зараз працює програмістом і вже сам нещодавно став батьком. Дочка закінчила Школу журналістики у Львівському УКУ і працює в Києві. Але і там вона не забуває про Маріуполь і брала активну участь в розробці бренду Маріуполя. Євген

відверто говорить, що йому подобається місто, в якому він живе. Навіть незважаючи на всі його проблеми. І перебуваючи в Києві, Львові чи навіть в Парижі або Амстердамі він нерідко ловив себе на думці, що тягне додому, до Маріуполя.

Фотографувати Євген почав з дитинства. Він упросив батьків, і вони подарували йому найпростішу камеру „Етюд". Так він і став „фотографом". Свої перші фотографії друкував так званим контактним способом – прикладав негатив до листа фотопаперу, накривав його склом, вмикав настільну лампу і відраховував секунди витримки. Але перші ж отримані знімки викликали у нього дикий захват. Він носився з ними по кімнатах і показував татові й мамі. Найбільшим досягненням для нього тоді було, якщо на фотографії можна було визначити, хто саме зображений на знімку. Пізніше у нього з'явилася інша камера – „Любитель", назва якої повністю відповідала її можливостям, а потім і легендарний „Зеніт". Він і сьогодні

лежить у нього на полиці.

Загалом до недавнього часу він знімав тільки „для внутрішнього споживання" для сім'ї. А взяти камеру в руки для інших цілей його спонукали події, які почали відбуватися в Маріуполі в грудні 2013 року, коли після розгону студентів на Майдані 3 півсотні маріупольців вийшли на наш місцевий Майдан. Тоді і були зняті перші кадри „новітньої історії" Маріуполя і він почав освоювати новий для себе жанр репортажу. Зима і весна 2014-го — проукраїнські мітинги. 13 липня того ж року - найбільший прапор України в українському Маріуполі. Щирі, непідробні емоції людей, сльози радості на їхніх очах, коли вони тримали в руках це величезне жовто-синє полотнище. Євген підкреслив, що багато центральних ЗМІ в той час показували Маріуполь однобоко, не помічаючи того, що в нашому місті багато людей, які не чекали „русского мира" і робили все можливе, щоб він сюди не прийшов. Саме таких людей він

і намагався показати на своїх знімках в надії хоч якось, хоч трохи змінити думку про Маріуполь і маріупольців.
Потім був серпень 2014-го, коли наше місто опинилося під загрозою захоплення російськими окупантами, які вже зайняли Новоазовськ. І все ті ж маріупольці вийшли живим ланцюгом на східну околицю міста, щоб ще раз, під гуркіт зовсім недалекої канонади, показати, що Маріуполь - це Україна...

Багато подій відбулося за ці п'ять років. І багато з того, що відбувалося, вдалося зберегти на фото Євгена.
Серед них, в основному, портрети, живі емоції людей, яким не байдуже все, що відбувається навколо. І після перегляду чудового фільму Дмитра Моїсеєва „Такі красиві люди" з його дозволу наш герой використав назву цього фільму для своєї сторінки в Facebook. Так і з'явився своєрідний фотопроект #ТакіКрасивіЛюди, який триває у нього з 2014 року і який матиме продовження, адже в Маріуполі

дійсно багато по-справжньому красивих людей, причому мається на увазі не тільки їхня зовнішність. Це ті люди, які надихають Євгена і яких йому хотілося б показати всій Україні. І саме ці люди спонукають його брати в руки камеру і знімати їх протягом ось вже п'яти років.

Минулого року Євген Сосновський отримав приз „Золотий День" на XX Міжнародній фотовиставці газети „День" за знімок „Доця". Він дуже цінує цю нагороду і сподівається, що дівчинка на цьому знімку скоро обійме свого батька, який повернеться додому з війни.

Важливо, що родина фотографа - дружина і діти - розуміють, для чого це все робиться. Рік тому вони разом навіть подарували йому новий фотоапарат, оскільки старий не витримував великого навантаження.

Євген Сосновський - дуже різностороння і цікава людина. Відомо, що він займається і театральною діяльністю - грає у Народному театрі „Театроманія", у

який потрапив завдяки зйомці театральних постановок. Сам жартує з цього приводу: „дознімався". До речі, в юності він грав у Народному театрі ПК „Азовсталь" (нинішній ПК „Молодіжний"), яким тоді керував Леонід Олександрович Бессарабов.

Після зйомки однієї з вистав „Театроманії" Євген розговорився з режисером Наталією Гончаровою, і вона, дізнавшись про те, що він колись теж виходив на цю сцену, сказала фатальну для нього фразу: „А приходьте до нас..." Рішення він прийняв не одразу, але тоді готувався спектакль „Королівські ігри" за п'єсою Г. Горіна, а перед таким автором він не зміг встояти. Так наш герой опинився не на звичному місці під сценою, де зазвичай бігав з фотоапаратом, а безпосередньо на сцені в ролі кардинала Вулсі. Євгену і надалі хотілося б продовжувати цікаві, різнопланові ролі, будь-то невдаха Сем з „Викрадення Дженні" або той же кардинал Вулсі з „Королівських ігор".

Наостанок хотілося б розповісти про історію створення фотоальбому, присвяченого старовинному Маріуполю. Зокрема, фотохудожник наголошує, що є у Маріуполя своя неповторність, є своя особлива краса, яка нерідко захована від наших очей, а нерідко ми її просто не помічаємо і проходимо повз. Коли міська влада оголосила про свій намір підвищити туристичну привабливість Маріуполя, багато містян поставилися до цієї ідеї, м'яко кажучи, скептично. Мовляв, що цікавого може показати Маріуполь потенційним туристам - труби заводів, сірі багатоповерхівки. Євген не став дискутувати, просто взяв свій фотоапарат - і відправився на прогулянку вулицями старого Маріуполя. Так з'явилася перша серія з декількох знімків архітектурних та історичних пам'яток нашого міста. Коли з'являється вільний час, він знову вирушає на таке „фотополювання", і з часом ця серія знімків також вилилася в фотопроект,

який він по аналогії з попередніми назвав #ТакеКрасивеМісто.

Особисто мені було дуже цікаво дізнатися, чи є у Євгена якісь секрети в техніці, адже його знімки Маріуполя для мене, як і для багатьох маріупольців, дійсно відрізняються високим професіоналізмом. Але він відповів, що особливих секретів і якоїсь специфічної техніки немає. Просто для кожного знімку він шукає цікавий ракурс, обирає час для кращого освітлення і чекає відповідної погоди. Буває, що на одне і те ж місце повертається по кілька разів, поки не отримає бажаного результату.

На жаль, Євгену нерідко дорікали, що не можна називати красивими ті руїни, в які перетворилися багато пам'ятників архітектури нашого міста. Але для нього вони, як і раніше, зберігають свою красу. Й він дуже сподівається, що хоч якісь з них вдасться зберегти і по можливості реставрувати, щоб повернути їм справжню красу. Це теж одна з цілей його проекту #ТакеКрасивеМісто — привернути увагу до історії та

архітектури нашого міста не тільки маріупольців, а й міської влади. Він вважає, що якщо хоча б когось його знімки змусили відірватись від смартфона і подивитися навколо, вийти і просто прогулятися старими вулицями Маріуполя, значить час не було витрачено даремно.

Улюблені книги Євгена Сосновського: „12 стільців" і „Золоте теля" І. Ільфа і Є. Петрова, „Майстер і Маргарита" і „Собаче серце" М. Булгакова, новели О'Генрі, п'єси Г. Горіна. Із сучасних українських письменників подобається Сергій Жадан. З „нехудожньої" літератури - Малколм Гладуелл і його „Переломний момент".

Улюблений фільм: „Той самий Мюнхгаузен" за однойменною п'єсою Григорія Горіна.

Курйозний випадок з життя: „Коли у мене з'явився мій перший фотоапарат і я відзняв першу плівку, ми з татом вирішили подивитися, що ж я там назнімав. Відкрили кришку фотоапарата і, звісно, нічого на плівці не побачили. Це

потім вже я з узятих в бібліотеці книг дізнався, як з віднятої плівки отримати фотографію. Почав сам змішувати реактиви, готувати проявники, закріплювачі тощо. Але, як кажуть, „перший блин дійсно виявився комом" "

Порада фотографам-початківцям:

„Знімати. Знімати якомога більше. Не боятися експериментувати і відходити від стандартів. Але для початку освоїти абетку фотографії, щоб розуміти технічну сторону процесу зйомки, основи композиції. Зараз це зробити набагато простіше. Є інтернет. Є фотошколи. Ну а творча складова вже залежить від того, як фотограф сприймає навколишній світ і від внутрішнього світу самого фотографа. Цьому навчити вже складніше..."

А на завершення пропоную переглянути фото нашого талановитого і непересічного героя.

Гуд бай, 2016-й! Каким уходящий год был для Мариуполя?

mrpl.city 30.12.2016

Прожит еще один год, позади 365 дней, ведь 2016-й был высокосный. Остались всего одни сутки, и этот год станет историей. По традиции в канун Нового года принято подводить итоги года уходящего, поэтому редакция сайта MRPL.CITY сделала краткий обзор знаковых событий, которые навсегда изменили облик Мариуполя и станут определяющими для нового 2017 года.

Уходящий 2016 год был удивительным. Потому что в этом году Мариуполь по настоящему удивлял. Из прифронтового, мрачного и темного, он превратился в город, живущий полноценной яркой жизнью. Удивительные перемены начались ранней весной и нарастали, словно снежный ком. О том, что в город возвращается мирная жизнь, ярко и красочно заявила Масленица. Наверное, впервые за два последних года с наступлением сумерек мариупольцы не расходились по домам, а продолжали радоваться и наслаждаться весельем.

Потом было еще много удивительных

событий, но апогеем стало то, как Мариуполь расцвел в канун новогодних праздников. Мариуполь никогда не был таким ярким и красочным – сверкающие гирлянды, горящий праздничной иллюминацией драмтеатр и Театральный сквер, ледовая арена, где до поздней ночи катаются сотни мариупольцев. А еще этот год удивил появлением муралов и открытием новых кафе, в которые порой невозможно попасть из-за наплыва посетителей.

Этот год стал вдохновляющим – 2016-й вдохнул новую жизнь в Мариуполь. Город как будто расправил сутулые плечи и вдохнул полной грудью. В городе обновился транспорт, появились приличные автобусы и трамваи, в которых приятно прокатиться. Отремонтированы дороги и тротуары, в парках и скверах установлены новые лавки и урны, на улицах чисто и убрано. Все эти перемены радуют и вдохновляют. Этим вдохновением заразились местные жители и создали сотни прекрасных уютных уголков во дворах многоэтажек.

Уходящий год стал для Мариуполя

отрезвляющим. Наверное, впервые в городе так системно и серьезно подошли к борьбе с наливайками и незаконными торговыми палатками, уродующими внешний вид улиц и площадей. Убирались киоски с алкоголем и сигаретами, расположенные вблизи школ. В будущем торговые объекты приведут к единому стилю и узаконят их размещение. А еще порадовало, что на массовых гуляниях, когда собирались десятки тысяч горожан, практически не было пьяных, народ начал трезветь, а это значит, что у нас есть будущее.

В 2016 году Мариуполь был фестивальным

Столько фестивалей, концертов и премьерных спектаклей в Мариуполе не было уже очень давно. Самым ярким событием гастрольной жизни, безусловно, стал концерт Святослава Вакарчука. А еще был Жадан, Ада Роговцева, ТИК. Незабываемые эмоции остались у тысяч горожан от яркого фестиваля красок Холли на День молодежи в поселке Песчаный. Массовые гуляния на День металлургов объединили десятки

тысяч мариупольцев. Яркие и многотысячные День Флага и День Независимости Украины украсил Парад вышиванок — фото Мариуполя в эти дни разлетелись по всему миру и весь мир узнал, что Мариуполь — это Украина.

Город в 2016 году стал безопасным. С сожалением приходится констатировать, что в уходящем году война не закончилась, мы все также слышим канонаду, продолжают гибнуть украинские военные и тысячи жителей Донбасса не могут вернуться в родные города и села. Но в Мариуполе созданы безопасные условия жизни, усилиями тысяч военных, полицейских и других силовых структур город живет мирной жизнью. В декабре в Мариуполе презентовали систему видеоконтроля за ситуацией в городе. Такие системы работают всего в четырех городах мира — в Лондоне, Дубае, Сингапуре и в Мариуполе! Все это позволяет полумиллионному городу быть сильным, полноценно жить и развиваться.

Перечислять яркие события уходящего года можно до бесконечности, потому что Мариуполь прожил его ярко и насыщенно.

Наверное, главным является то, что этот год стал для Мариуполя и его жителей переломным — мы сломали стереотипы, но не сломались сами, мы выстояли, стали сильнее и мудрее, мы научились ценить свой город и свою Украину!

Редакция сайта MRPL.CITY искренне поздравляет Мариуполь и горожан с наступающим Новым Годом! Пусть в 2017-м сбываются все мечты, будет мирным небо и процветает Украина!

В театре Мариуполя открылась отремонтированная главная сцена

Ярослав Герасименко 25.02.2018 mrpl.city

После реконструкции в Донецком академическом областном драматическом театре заработала большая сцена, сообщили MRPL.CITY в пресс-службе городского совета.

На обновленной сцене состоялся допремьерный показ спектакля „Енеїда" по произведению Ивана Котляревского. Поздравить коллектив театра с открытием отремонтированной сцены пришли

председатель Донецкой облгосадминистрации Павел Жебривский, городской голова Вадим Бойченко, священнослужители и депутаты. Гости по театральной традиции вбили пятак в обновленную сцену. ⚓

Павел Жебривский пожелал театру дальнейшего развития. Вадим Бойченко отметил, что в Мариуполь приезжают артисты, художники и музыканты из разных регионов Украины и мира, поэтому в городе важно развивать культурную сферу. ⚓

Напомним, реконструировать большую сцену драматического театра начали еще осенью прошлого года. На работы из областного бюджета было выделено более 2 млн гривен. В этом году в театре планируют отремонтировать также малую сцену и фасад здания.

Театральному искусству Мариуполя 140 лет: о творчестве и достижениях актеров драмтеатра

Яна Іванова, 26.03.2018, mrpl.city

В Мариуполе к Международному дню

театра, который отмечается завтра, издали юбилейный буклет с фотографиями коллектива и его сегодняшнем творчестве. Также в этом году Донецкий академический областной драматический театр отметит 140-летие со дня основания театрального искусства в приморском городе, передает MRPL.CITY.

Как отметил генеральный директор театра Владимир Кожевников, сегодня в коллективе из 208 человек трудится 77 творческих работников, включая 49 актеров.

„У нас в коллективе два засуженных артиста Украины - Александр Арутюнян и Анатолий Шевченко и одна народная артистка Украины, лауреат премии им. Марии Заньковецкой Светлана Отченашенко (Харабет). Стабильно мы ставим восемь премьер в год, иногда бывает до 12, в зависимости от заказов, памятных дат, событий. Даже несмотря на этот очень короткий сезон из-за ремонта главной сцены, премьеры все равно готовились и пошли одна

за одной после ее открытия. Да, сейчас идут споры: чему отмечать 140 лет – нашему театру или со дня основания театрального искусства в Мариуполе. В любом случае мы поздравим наших актеров с праздником", – сказал он.

Генеральный директор добавил, что труд актеров также отметит областная администрация и департамент культуры Мариуполя. И согласно трудовому договору, в Международный день театра вечерних спектаклей не бывает. Изданные ограниченным тиражом буклеты по случаю практически двух праздников будут вручены актерам и почетным гостям города.

Выделять самые интересные проекты из реализованных за год Владимир Кожевников не стал, но подчеркнул, что все спектакли драмтеатра Мариуполя лучшие в мире, так же как и для любой матери все дети любимы одинаково.

„Сегодня мы не можем замыкаться в рамках драматического театра. Мы выполняем роль и ТЮЗа, и театра

музыкального спектакля, поэтому наши актеры должны сочетать много умений - петь, танцевать, двигаться и обладать всеми качествами драматического артиста, обязательно знать государственный язык. С новым репертуаром у нас появляются новые возможности, а для нас это непаханое поле. Мы осваиваем площадки Донецкой области, и зритель нас ждет, так как мы единственный театр в регионе. Люди соскучились по театральному искусству, и наши постановки там проживают вторую жизнь. Это вдохновляет актеров, дает подвижки в самом репертуаре, и работаем мы очень плотно", - подчеркнул Владимир Кожевников.

В настоящее время драмтеатр сотрудничает с разными вузами страны - Харьковским университетом им. Котляревского, Днепровским театральным колледжем и Киевским национальным университетом им. Карпенко-Карого.

"Так у нас появилось молодое дарование - режиссер Евдокия Тихонова, а выпускники столичного вуза Станислав Боклан,

Дмитрий Суржиков и другие, проработав у нас достаточное время, стали потом звездами. Поэтому школа нашего Донецкого академического театра - это бесценный сценический опыт," - сказал Владимир Кожевников.

Постановки драматического театра не редко участвуют в фестивалях - спектакль „Жах" на днях прошел отборочный тур „AndriyivskyFest" Киева и получил хорошие отзывы в прессе. Также в середине апреля ожидается приезд столичных критиков в Мариуполь для оценки творчества актеров и рекомендаций.

Напомним, что здание драматического театра в Мариуполе было открыто в 1960 году после поданного местными жителями прошения в Донецк. Первая театральная труппа в городе появилась в 1878 году усилиями выдающегося деятеля Василия Шаповалова.

В Мариуполе открылся бесплатный ледовый каток, mrpl.city, 27.12.2016

Бесплатный 800-метровый ледовый каток открылся на площади Свободы в Мариуполе,

передает MRPL.CITY.

Задолго до открытия у катка десятку мариупольцев выстроились в очередь, чтобы покататься на коньках.

Подарок городу накануне 120-летия комбината им. Ильича сделали металлурги. По словам генерального директора ММКИ Юрия Зинченко, на Новый год и Рождество каток будет работать круглосуточно.

„Нам хотелось из металлургов переквалифицироваться в волшебников и сделать подарок мариупольцам и гостям города. Мы надеемся, что эта локация, которую мы создали вместе с городской властью и мэром, станет любимым местом жителей - здесь есть домики, где можно попить чай, а взрослым - глинтвейн. В Мариуполе такого никогда не было - теперь мы не хуже Киева, и мы можем этим гордиться", - сказал Юрий Зинченко.

Отвечая на вопросы мариупольцев о работе ледового катка, мэр Вадим Бойченко заверил, что площадка для отдыха будет работать три месяца.

„На лето каток уберут, спрячут под замок, чтобы никто не украл, а в следующем году его поставим, зальем и он будет работать" – уточнил мэр.

По его словам, открытие катка знаменует важность настроения горожан для городской власти.

„Сегодня, наверное, сбылась мечта многих детей - в Мариуполе появился каток. Нам очень хотелось, чтобы весь тот негатив в душе и сердце, которые были у жителей, сменился на положительные эмоции и радость. Изменившийся настрой людей - самое важное достижение этого года" – отметил Вадим Бойченко.

Открытие ледового катка сопровождалось яркой иллюминацией и бодрой музыкой. Горожан веселили аниматоры в костюмах мультяшных героев и Дедов Морозов.

Напомним, что коньки на катке будут выдаваться бесплатно.

В Мариуполе откроют арт-центр „Театр внутри тебя"

16.01.2017 mrpl.city

В Мариуполе на базе МГУ распахнет двери новый арт-центр „Театр внутри тебя", передает MRPL.CITY. По замыслу организаторов, арт-центр станет местом досуга, отдыха и развития театральной и эстетической культуры.

Как рассказала инициатор открытия центра, преподаватель МГУ Ольга Демидко, идея основать арт-пространство такого профиля пришла ей давно.

„У нас один из старейших театров в Восточной Украине, но об этом мало кто знает. Здесь будут проходить мастер-классы, творческие встречи, выступления режиссеров, гримеров и художников, а также можно будет увидеть экспозиции по истории театральной культуры города. Таким образом арт-центр станет первым шагом к открытию музея театра в Мариуполе", – уточнила Ольга Демидко.

По ее словам, деятельное участие в открытии центра оказали народная артистка Украины Светлана Отченашенко и режиссер-постановщик драматического театра Мариуполя Анатолий Левченко.

На открытии гостям презентуют монографию „Иллюстрированная история театральной культуры Мариуполя"

Ольги Демидко и макет по сценографии
Анатолия Левченко и Светланы Канн.
Проект реализуется в рамках программы
British Council – Британского Совета для
молодежи в сфере межкультурного диалога
и социального развития „Активні громадяни".
Открытие состоится 20 января в 16:00,
вход свободный.

Погода готовит мариупольцам весну в
подарок к 8 Марта
Анастасія Свитрінікова 05.03.2018 mrpl.city
В Мариуполь после длительных морозов
придет настоящая весна с потеплением до
+10°С, передает мRPL.CITY. ⚓ Как сообщают
синоптики Мариупольской метеообсерватории,
в ночь с пятого на шестое марта Мариуполь
еще будет находиться во власти морозов до
−10°С. Однако днем на безоблачном небе
будет ярко сиять солнце, прогревая воздух
до −1°С. При этом в городе в течение дня
будет преобладать переменчивый ветер
скоростью 11-17 метров в секунду, кото
рый утихнет до 3-8 м/с. ⚓ Водителей
предупреждают о гололеде, который в
сочетании с утренним туманом потребует
особой осторожности на дорогах. ⚓ В
канун праздника, по словам метеорологов,
над Мариуполем пройдет слабый дождь.
В городе 7-8 марта будет преобладать

юго-восточный и юго-западный ветра, которые принесут долгожданное тепло. Температура воздуха поднимется днем до +10°С, чтобы сделать Международный женский день по-настоящему весенним и праздничным.

Осенняя весна в Мариуполе! Одуванчики пошли на второй круг цветения
13.11.2017 mrpl.city
В Мариуполе в середине ноября наступила золотая весна, передает MRPL.CITY.
Несмотря на туман, укрывший сегодня Мариуполь, жители заметили, как тепло и уютно было на улицах города, украшенных золотой листвой. В зелёных зонах и парках из-под опавших листьев поднимается свежая молодая трава, среди которой виднеются белоснежные шапки одуванчиков. Весенние цветы теплой осенней порой отцвели и до наступления холодов успели сменить свои ярко-желтые цветочные „шляпки".

По информации синоптиков Мариуполя, столбик термометра сегодня вышел на отметку 10,8 градусов. Они отметили, что наблюдается тенденция к повышению температуры и уже завтра воздух в Мариуполе может прогреться до 15 градусов. Этому не помешает туман, который прогнозируется на утро 14 ноября.

В Мариуполе к метелям прибавится мороз до -13°С

Анастасія Селітрінніковa 22.01.2018, mrpl.city

Мощный северный ветер принесет в Мариуполь значительное похолодание и сильные снегопады, передает mrpl.city.

Как сообщают синоптики Мариупольской метеобсерватории, сегодня в Мариуполе сохранится плюсовая температура - до двух градусов, а также сильный восточный ветер до 20 метров в секунду. В течение дня снегопады укроют город плотным слоем снега, скрывая гололед.

С завтрашнего дня мариупольцам стоит готовиться к **пронизывающим северным ветрам** мощностью до 20 метров в секунду, которые сохранятся в течение нескольких дней. Метеорологи предупреждают, что 23-25 января временные осадки сменятся **сильным снегом**, а температура с +1°С упадет до -13°С.

Напомним, что в Мариуполе сегодня ждут штормового ветра большой скорости.

В Мариуполе найден позитивный и порядочный водитель маршрутки

Яна Іванова 11.06.2018 mrpl.city

Пассажиры общественного транспорта нашли в Мариуполе лучшего, на их взгляд, водителя маршрутки. Вежлив опрятен, аккуратен – это далеко не все качества Валерия Гришко, отмечен ные горожанами, побывавшими в его автобусе №110. Своими отзывами о поездках жители делятся в соцсетях, передает MRPL.CITY.

Валерию Гришко в группе „Народный контроль в общественном транспорте Мариуполя" посвящен не один комментарий и пост. Одни называют его суперпозитивным, другие уверены, что именно такой человек должен вести курсы и учить остальных быть людьми, третьи желают, чтобы таких водителей у частных перевозчиков было больше.

„В Мариуполе множество проблем с маршрутными такси: стоимость проезда, поведение кондукторов, состояние маршруток, но есть один водитель Гришко Валерий, который всегда приветливый, доброжелательный и искренний. Он на каждой остановке желает хорошего дня и позитивного на

строения. Останавливается перед всеми людьми пожилого возраста и заботится о состоянии своего автобуса," — отмечает историк Ольга Демидко на своей странице в Facebook.

Ее запись набрала немало комментариев, в которых маршрутпользователи единогласно сошлись во мнении, что ездить с таким водителем приятно.

„Сегодня утром ехала в этой маршрутке. На остановке Семенишина вошла женщина с палочкой. Водитель громко сделал объявление: „Уступите место для льготных пассажиров". Было очень приятно!!!"

„Суперпозитивный водитель! Но с другой стороны, это нормальное общение водителя с пассажирами. Но настолько оно нам непривычно... Побольше бы таких водителей, да и людей вообще," — эти и многие другие впечатления сообщают маршрутпользователи.

Другой пост группы о Валерии Гришко повествует следующее:

„Я слышала „возьмите пожалуйста" (сдача), „спасибо"" (за оплату проезда), „всего хорошего, удачного вечера" (в конце пути), и, когда я ответила „и Вам того же", водитель расплылся в улыбке. Честно, было очень приятно. Борт 32, авто АН0394IТ, 110-й маршрут.

Спасибо, Водитель!" — отмечает мариупольчанка Юлия Дроботина.
Также жители выразили мнение, что такого водителя работодатель обязан поощрять за качество работы:
„Не раз ехала в этой маршрутке с этим водителем, даже если заходишь без настроения, то выходишь в прекрасном настроении! Человек с большой буквы! Очень приятно пользоваться услугами данного водителя! Считаю, что перевозчик должен поощрять ежемесячно такого водителя! Огромная благодарность ему за приятные поездки!," — пишет Яна Прислуцкая.
MRPL.CITY поинтересовался в Департаменте транспорта и связи, известно ли о таком положительном водителе одного из частных перевозчиков. Начальник отдела развития транспорта управления пассажирских перевозок и развития Никита Бирюков подтвердил, что о Валерии Гришко здесь знают из соцсетей. А вот поощряет ли его как-то частный перевозчик специалисты департамента не в курсе.

(В Мариуполе пассажиры маршрутки шли пешком, чтобы автобус поднялся в гору, Яна Іванова, 22.05.2018, mrpl.city

В Мариуполе переполненная маршрутка не смогла выехать на подъем — пассажирам пришлось пешком идти на остановку.

Проехавшие „с комфортом" горожане высказали свое недовольство 211 маршрут кой в соцсетях, передает MRPL.CITY.
Как сообщает группа „Народный контроль в общественном транспорте", машина не смогла одолеть гору на „Аистах" Приморского района.
„Ну сколько можно терпеть? Зла не хватает просто! Мало того, что ждешь маршрутку по полчаса на остановке, пла тишь 6 грн и потом еще одну остановку прешь пешком, чтоб маршрутка подня лась на „Аистах"! В итоге, двоих он после подъёма так и не взял, они дальше пошли пешком!" — делится мариупольчанка Татьяна Добра.
Женщина уточняет, что „пешая поездка" не единственное, в чем испытали дискомфорт мариупольцы, севшие в 211-й (АН 9682 КА).
„Сегодня была не поездка, а просто пытка! В салоне воняло резиной паленой, на возмущения людей водитель никак не реагировал! Как выпустили на рейс такую неисправную машину? Куда смотрит начальство???", — возмущают ся жители.
Начальник отдела развития транспорта управления пассажирских перевозок депар тамента транспорта и связи Никита Бирюков заверил, что с данной ситуацией будут разбиратся.

„Посмотрим, что там случилось, свяжемся с перевозчиком, может быть техническая неисправность", – сказал он.

Народная артистка Светлана Отченашенко одарила мариупольцев поэзией Риммы Казаковой, 0629.com.ua, 26.01.2012

Накануне 80-летия со дня рождения замечательной русской поэтессы Риммы Казаковой Центральная библиотека им. В. Г. Короленко провела литературно-поэтический вечер „Я жила для любви и добра".

Как рассказала библиотекарь ЦБ им. Короленко Анна Елкина, участниками встречи с великолепной поэзией стали мариупольские ветераны войны и труда, которые проходят лечение в госпитальном отделении горбольницы №2. Стихи Риммы Казаковой прозвучали в исполнении ведущего мастера сцены Мариупольского академического драматического театра, народной артистки Украины, лауреата премии имени М. Заньковецкой Светланы Отченашенко. Ее выступление, как всегда, было встречено бурными аплодисментами и теплыми словами благодарности коллектива и ветеранов. „Слезы наворачивались на глаза", – признался один из зрителей, – Светлане Ивановне – низкий поклон и огромная благодарность!"

Завершилась встреча дружеской беседой с коллективом врачей госпитального отделения, в ходе которой С.И. Отченашенко ответила на многие вопросы. Следующая встреча с поэзией и блистательной актрисой состоится весной.

Бенефис народной артистки Украины Светланы Отченашенко
little.com.ru (Сайт родителей Мариуполя)
27.10.2015

23 октября в Драматическом театре состоялся бенефис народной артистки Украины, лауреата премии им. Заньковецкой, ведущего мастера сцены Светланы Отченашенко.

Для своего творческого вечера народная артистка выбрала особенный спектакль, сюжет которого так близок актрисе и так созвучен с нашим временем. Это была литературно-музыкальная композиция по повести Александра Довженко „Мать", которая исполнялась только один раз в премьерном показе в мае этого года. На сцене всего два действующих лица - артистка и камерный оркестр „РЕНЕССАНС". Все разнообразие образов, чувств, драматических событий и переживаний Светлана Отченашенко сумела передать зрителю благодаря своему богатому актерскому таланту и мастерству владения словом. Музыкальные

произведения в исполнении оркестра под управлением заслуженного деятеля искусств Украины Василия Крячка, использовались и как фоновая музыка, и как отдельные „действующие лица" композиции. В течение часа, пока шло представление, зрительный зал был „загипнотизирован" происходящим на сцене. Переплетение профессионального актерского слова и живого музыкального исполнения оказало мощнейшее воздействие на всех присутствующих.

Светлана Отченашенко еще раз покорила мариупольцев своей гениальной актерской игрой: в начале композиции она вышла на сцену в образе рассказчика, за час прожила трагическую жизнь всех героев, и в завершении, перед зрителем предстала Мать-Героиня украинского солдата. Зал плакал и аплодировал стоя.

Море цветов, огромное количество поздравительных слов и пожеланий были подарены бенефициантке. Творческий вечер имел успех.

Автором создания литературно-музыкальной композиции „Мать" была Светлана Отченашенко. Она же подобрала почти все музыкальные композиции к тексту. Василий Крячок специально для проекта сделал оркестровые переложения песен войны и о войне, которые все мы хорошо знаем, но которые в контексте повести „Мать" приобрели совершенно новое восприятие. Всего за несколько репетиций с оркестром

творческий замысел воплотился в гениальный моно-спектакль.
Творческая дружба народной артистки Украины Светланы Отченашенко и главного дирижера оркестра „РЕНЕССАНС" Василия Крячка длится уже более 21 года. За это время был создан не один проект, который покорил сердца слушателей и зрителей. А впереди еще много творческих планов и задумок. И кто знает, возможно на свой следующий бенефис Светлана Отченашенко снова порадует нас новым моно-спектаклем в сопровождении „РЕНЕССАНСА"

www.0629.com.ua/afisha/5461/metel
А. Пушкин „Метель"
Литературно-музыкальная композиция по повести Пушкина и музыкальным иллюстрациям к ней Георгия Свиридова. Исполняет народная артистка Украины, лауреат премии им. М. Заньковецкой Светлана Отченашенко в сопровождении мариупольского камерного оркестра „Ренессанс" под руководством Василия Крячка.

Светлана Отченашенко стала Почетным гражданином Мариуполя,
0629.com.ua, 16.04. 2013
Сегодня депутаты Мариупольского горсовета присвоили звание „Почетный гражданин

города Мариуполя" Светлане Харабет (Отченашенко).

Актриса Донецкого академического ордена Почета областного русского драматического театра стала 76-м мариупольцем, удостоенным такого звания.

Светлана Отченашенко родилась 7 июля 1945 года в Полтавской области. Она закончила театральную студию при Киевском академическом украинском театре им. И. Франко, Ленинградский Государственный институт театра, музыки и кинематографии. Работала в Полтавском музыкально-драматическом театре им. Н. Гоголя, Полтавской облфилармонии. С 1966 года - артистка Донецкого ордена почета областного русского драматического театра. В 2001 году была удостоена звания - "Народная артистка Украины".

Также она награждена Национальным союзом театральных деятелей Украины высокой театральной наградой - премия им. Марии Заньковецкой за значительный вклад в развитие театрального искусства.

На счету Отченашенко сотни ролей в театре. Однако настоящую известность ей принес голубой экран - она сыграла бабку Зою в сериале „Колдовская любовь".

Светлана Отченашенко - известная актриса Мариупольского драматического театра, 24.04.2021, mariupolchanka.com.ua

Nikrorija Rymshan

Более 50 лет народная артистка Украины Светлана Отченашенко отдала сцене. Только в Мариупольском драматическом театре она сыграла свыше 200 ролей, завоевав любовь зрителей своим выдающимся талантом и актерским мастерством. Мало кто знает, что актриса не любит пышных празднований, предпочитает отдых у домашнего очага в узком семейном кругу. А первой книгой, которую прочитала будущая актриса в третьем классе, была „Анна Каренина". Об этих и других малоизвестных фактах вы узнаете в нашей статье.

Немного биографич

Родилась Светлана Ивановна Отченашенко (фамилия по мужу - Харабет) 7 июля 1945 года в селе Исковцы Полтавской области. Отец - председатель колхоза, мать - медсестра. Их знакомство состоялось в военном госпитале, куда Иван попал после ранения.

В школьные года Светлана активно участвовала во всех мероприятиях. Раз в два года мать возила дочь из деревни в Ленинград, где они вместе ходили в театр. Девочка была влюблена в театр и считала подарком судьбы каждую увиденную пьесу. Сильнейшее впечатление на девочку произвела игра Нины Ольхиной и Иннокентия Смоктуновского в

спектакле „Идиот" в Большом драматическом театре.

В 1965 году Светлана Отченашенко закончила театральную студию при Национальном академическом театре им. Ивана Франко в Киеве. Первые мелкие роли играла в Полтавском театре.

В 1966 году Светлана переехала в Мариуполь, где местом ее работы стал драматический театр. Там молодая актриса получила ведущие роли в ряде спектаклей. Среди самых значимых в карьере театральных образов стали: Диана („Собака на сене"), Виктоша („Сказки старого Арбата"), Настуся Гуськова („Живи и помни"), Мария Каллас („Мастер класс") и др.

В 1984 году закончила Ленинградский государственный институт театра, музыки и кинематографии по специальности „Театроведение".

В 2001 году получила звание Народной артистки Украины.

В 2005 году Светлана Отченашенко была награждена премией им. Марии Заньковецкой за весомый вклад в развитие театрального искусства и высокий профессионализм.

В 2008 году снялась в сериале „Колдовская любовь", где сыграла одну из главных ролей.

Интересные факты об актрисе.

Поклонники всегда с трепетом отзываются о творческих встречах со Светланой Отченашенко. Они подмечают фантастическое обаяние актрисы, ее искренность и душевность. Ее монологи пробирают до глубины души и трогают до слез.

Мало кто знает, что актриса очень любит читать книги. У ее изголовья всегда лежит стопка. Когда же она уменьшается, то Светлана Ивановна идет в библиотеку. Также актриса не раз признавалась, что с детства любит поэзию.

Один из любимых праздников Отченашенко – 8 марта. С этим днем у нее связано много воспоминаний. Например, когда будущая актриса училась в восьмом классе, на 8 марта она получила от отца первые духи „Ландыш серебристый". А в десятом классе на этот же праздник были подарены духи „Красная Москва". Когда Светлана Ивановна вышла замуж, то всегда на 8 марта получала от любимого супруга Ефима Харабета цветы и французские духи. К сожалению, женский день для актрисы был омрачен в 2004 году, когда умер ее муж. Теперь для Светланы Ивановны 8 марта – День памяти, в который она перечитывает письма от мужа, смотрит видеозаписи с ним,

ездит на кладбище.

На вопрос о том, когда народная артистка чувствует себя абсолютно счастливым человеком, Светлана Отченашенко всегда отвечает, что в момент пребывания на сцене, когда в зале стоит звенящая тишина, а актриса через свою героиню изливает свою душу. Такие минуты, по ее мнению, стоят очень дорого и считаются истинной наградой.

Пожелаем Светлане Ивановне крепкого здоровья, долгих лет жизни и много поводов для радости!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
07.07.2019

Сердечно вітаємо з днем народження Світлану Отченашенко - народну артистку України, лауреата премії імені Марії Заньковецької, Почесного громадянина Маріуполя, гордість і надбання нашої сцени! Бажаємо Світлані Іванівні здоров'я і міцності, невичерпної енергії та творчої наснаги, бадьорого гарного настрою, душевної гармонії й оптимізму. Многая літа!

людина, яка платить"
"Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
10. 12. 2020
Сьогодні о 18.00 спостерігаємо за надто ризикованою грою в почуття!
І, звісно ж, за яскравою грою зіркової команди у складі Олександра Арутюняна, Світлани Отченашенко, Ганни Архипової, Андрія Мущенка, Олени Білої та Ярослава Трикопа!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
07.07.2021
Вітаємо з днем народження найславетнішу та найяскравішу зірку нашого акторського сузір'я - народну артистку України, лауреатку премії імені Марії Заньковецької, почесну громадянку Маріуполя СВІТЛАНУ ОТЧЕНАШЕНКО!
Серед блискучого розмаїття образів, втілених актрисою протягом 55-ти минулих років, - чимало значних, етапних, пам'ятних ролей що стали невід'ємною частиною історії нашої сцени. І всі ці одинадцять творчих п'ятирічок наповнені невпинною сценічною працею, щирою захопленістю й дієвою любов'ю до професії, відданістю театру і театральній справі.

Бажаємо Світлані Іванівні міцного здоров'я, бадьорості творчих сил і натхнення на довгі й плідні роки, чудового настрою, душевного комфорту й рівноваги, любові, тепла і піклування близьких, усіляких гараздів, радощів і приємностей!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
07.07.2020

З величезною радістю і задоволенням адресуємо сьогодні наші найщиріші вітання з ювілеєм і якнайкращі побажання легенді театрального Маріуполя – Світлані Отченашенко. Народна артистка України, лауреат премії НСТДУ імені Марії Заньковецької, почесний громадянин Маріуполя, Маріупольчанка року – 1999 та 2015, Жінка Донбасу – 2008. Всі ці звання і відзнаки свідчать про те, що Світлана Іванівна – не просто яскрава майстерна актриса, це видатна постать в культурному просторі Донеччини, масштаб якої визначають кілька важливих складових. Блискучі сценічні роботи в знакових постановках театру упродовж п'яти з гаком десятиліть. Потужна та плідна просвітницька робота – читецькі поетичні програми, численні творчі

зустрічі, спільні проекти з муніципальним оркестром „Ренесанс". Безцінна праця по збиранню і збереженню матеріалів з історії театру, зокрема участь у створенні циклу передач (а згодом і книги) з унікальними свідченнями та спогадами про видатних митців, що працювали тут в різні часи. Вражаюча невпинна багатогранна діяльність актриси забезпечила її особливе місце в театральній, і не тільки, історії краю. Цінуємо і любимо цю дивовижну жінку, захоплюємося її мудрістю і щирістю, душевною щедрістю і глибиною, гідністю та високим професіоналізмом. Й хочемо від душі побажати їй невичерпних життєвих сил та енергії, активного творчого довголіття, бадьорості й оптимізму, безлічі чудових митей, щасливих подій та прекрасних почуттів.

Многая і благая літа!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь

30.01.2019

„ЗАМЕТІЛЬ" О. Пушкіна, Г. Свиридова

мова рос., трив. 1.00

Літературно-музична композиція за повістю Пушкіна та музичними ілюстраціями до неї Георгія Свиридова.

Виконує народна артистка України, лауреат премії імені Марії Заньковецької Світлана Отченашенко у супроводі Маріупольського муніципального камерного оркестру „Ренесанс" під керівництвом заслуженого діяча мистецтв України Василя Крячка. Квитки від 15 до 45 грн.

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
28.01.2020
Класичне і атмосферне завершення січня:
© середа – ГАЙДАМАКИ, сценічна композиція за поемою Кобзаря до Дня пам'яті Героїв Крут (мала сцена)
© четвер – МУЗИКИ ГРАЛИ АЖ ДО РАНКУ, сільський ситком за п'єсою Васильченка „На перші гулі"
© п'ятниця – "в той час як мешканці Краматорська насолоджуватимуться чудовим співом нашої БІЛОЇ ВОРОНИ, на маріупольців нарешті чекає справжня зимова „ЗАМЕТІЛЬ" у виконанні Світлани Отченашенко та камерного оркестру „Ренесанс"!

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
28. 04. 2020
Прекрасні вірші у прекрасному виконанні: народна артистка України Світлана Отченашенко читає „Біцу симфонію" та „Пелюстки старовинного романсу" Ліни Костенко. Відео Л. Сандалов.

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
01.07. 2020
Те, що Світлана Отченашенко дуже любить, глибоко відчуває і майстерно читає лірику давно вже відомо. А ось послухати її власні вірші в авторському виконанні - це справжній подарунок для всіх шанувальників творчості славетної актриси напередодні її ювілею, дякуємо за цю унікальну можливість чарівній Олезі Демідко. ⇓
mrpl.city - „Мне это важно! Поверьте, послушайте"

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь
19. 11. 2020
Сьогодні о 18.00 - ПРЕМ'ЄРА
Народна артистка України СВІТЛАНА ОТЧЕНАШЕНКО заслужений артист України ОЛЕКСАНДР АРУТЮНЯН, АНДРІЙ ЛУЦЕНКО, ОЛЕНА БІЛА,

ГАННА АРХИПОВА, ЯРОСЛАВ ПРИКОП
в виставі за п'єсою Їва Жамідка
ЛЮДИНА, ЯКА ПЛАТИТЬ
... Історія про життя, в якому можна купити все, крім самого життя... Чи є місце щирим почуттям у світі, де все продається і купується? Кажуть, те, що не можна купити за гроші, можна купити за великі гроші. Не варто сперечатися, чи правильно це твердження у всіх інших випадках, але очевидно одне — за гроші не можна купити віру. Але ж і любов, і дружба, і правда існують для нас тільки тоді й лише до тих пір, поки ми в них віримо! Як же навчитися вірити в правду, в дружбу, в любов, і чи можливо це взагалі?
Режисер-постановник — Лариса Колесник
Сценографія і костюми — лауреат премії ім. В. Клеха Світлана Канн.

Донецький академічний обласний драматичний театр м. Маріуполь, 05.03. 2021
6 березня, субота, 18.00:
А. Касона
Дикун
Трагікомедія на дві дії
Постановка Сергія Мусієнка
Сценографія Світлани Канн
Хореографія Анатолія Птушкіна
Він волає, як пастух в горах. Він не відчуває ніякої поваги до старших. Ї

нарешті він говорить вголос все, що думає!! Вона вважає, що сидіти зручніше на стільці, йти до столу — коли прийде час обіду, а перед тим як купатися, потрібно вдягнутися...
Словом, більш різних людей, мабуть, і не знайти. А значить, їм є чому навчити один одного. А ще вони поодинці розкрили значення двох великих речей, але тільки разом зможуть відчути силу Третього Слова...

Для вас гратимуть:
Ігор Китриш — Пабло
Віра Шевцова — Марга
Світлана Отченашенко — Тітка Матільда
Наталя Атрощенкова — Тітка Анжеліна
Анатолій Шевченко — Сеньор Ролдан
Сергій Мусієнко — Хуліо
Наталя Метлякова — Донья Лола
Анна Німайер — Хосефіна
Сергій Забогонський — Професор
Олексій Верещак — Еусебіо
Ірина Давіденко, Євген Кравець, Анастасія Назаренко — пластична група.
Фото — Лев Сандалов.

Пять фактов из биографии Светланы Отченашенко, Приазовский рабочий, 08.07.2020 №48 (20726)
Людмила Ермишина
На фото Алины Комаровой: Выход на сцену - большая внутренняя работа. Все переживания актер запоминает, складывает, чтобы достать в нужный момент из памяти, оживить и выпустить, делится народная артистка Украины Светлана Отченашенко.

За более чем полвека служения сцене народная артистка Украины, актриса Донецкого академического областного драматического театра в Мариуполе Светлана Отченашенко (Харабет) сыграла свыше 200 ролей. О ней написаны и сняты сотни статей и телесюжетов. К юбилею актрисы, который она отметила 7 июля, мы подготовили подборку фактов, повлиявших на ее творческую биографию, - все имеет свое начало, свои истоки.

Первый увиденный спектакль

В 13 лет Светлана вместе с мамой побывала на постановке „Идиота" по Достоевскому в ленинградском Большом драматическом театре: „Это было огромное потрясение, от которого я не могла прийти в себя несколько дней".
До этого будущая актриса была

знакома только с „Театром у микрофона", так как семья жила в селе Исковцы Полтавской области и ближайший театр находился в двухстах километрах - в Полтаве.

Первое разочарование

Загоревшись мечтой о сцене, юная Светлана „замахнулась" на самый знаменитый вуз - московский ВГИК, но, приехав в столицу, даже не стала подавать документы. В Киевском театральном институте ее не приняли: по мнению комиссии, маленький рост и миниатюрность якобы несовместимы с амплуа героини.

Высшее образование Светлана Отченашенко получила в Ленинградском государственном институте (ныне - театральная академия) по специальности „Театроведение", уже работая актрисой.

Первые шаги к профессии

Самые первые уроки мастерства Светлана Отченашенко получила в Киеве, в театральной студии при академическом театре имени Ивана Франка. После ее окончания по распределению была направлена в театр Полтавы. Там, играя в массовках, начинающая актриса получала 65 рублей и мечтала о заметной роли.

Первое знакомство с Мариуполем

Впервые о ждановском театре Светлана узнала в Полтаве, куда наши артисты

приезжали на гастроли. Как раз тогда была открыта вакансия актрисы, и Светлана Отченашенко произвела хорошее впечатление на руководство нашего театра. С 1966 года и до сих пор она работает на сцене в Мариуполе.

Первая роль

Ею стала роль Веры в спектакле „Капля в море". В среднем за год у актрисы добавлялось по четыре новых образа. Светлана Отченашенко поначалу вела их подсчет, но через некоторое время забросила это занятие.

Мы тоже не станем приводить список ролей – для этого, наверное, понадобилась бы дополнительная газетная полоса, но некоторые из них вспомним: Виктоша из „Сказок Старого Арбата", Диана в „Собаке на сене", Флора Бразье в „Хищнице", Катерина Измайлова в „Леди Макбет Мценского уезда", Аркадина в „Чайке", Раневская в „Вишневом саду", Мария Каллас в „Мастер-классе", Екатерина II в „Ночи перед Рождеством", Голда в „Мире вашему дому", Бабушка в „Восьми любящих женщинах". Вспомним и прекрасные музыкально-поэтические постановки с камерным оркестром „Ренессанс".

Количество ролей, продолжительность аплодисментов, число подаренных зрителями букетов – конечно, все это нельзя назвать

точными критериями оценки актерского мастерства. Но автор этих строк помнит, как 15 лет назад актрису чествовали на юбилейном вечере по случаю 40-летия ее творческой деятельности. Вечер длился почти три часа, а потом с обеих сторон сцены выстроились почитатели таланта - вскоре цветы было некуда складывать. И это говорит об артистке больше, чем перечисление спектаклей и ролей.

08.07.2020 Людмила Ермишина

Премьерные спектакли в драмтеатре Мариуполя: увидят ли их зрители?

Ганна Хіжнікова 17.09.2020 mrpl.city

Для мариупольских театралов в Донецком академическом областном драматическом театре подготовили четыре премьеры.

Об этом MRPL.CITY рассказал генеральный директор театра Владимир Кожевников. Он поделился, что премьерные спектакли готовы к показу, но еще не принято решение, стоит ли их показывать уменьшенному в два раза из-за карантина количеству зрителей.

Их пока 50%, а потом могут урезать - и мы вернемся к тем 138 счастливчикам, которые могли бы посетить большую сцену. Поэтому мы сейчас активно используем репертуар малой сцены", - поделился руководитель

театра. Планируются премьеры

По его словам, планируются премьеры двух комедий – „Ограбление в полночь", которую поставил ведущий мастер Андрей Луценко, и „Любовь в стиле барокко" Анжелики Добруновой.

Также в числе премьер – спектакль „Бритва", которую подготовила выпуск НИУЯ 2020 года университета им. Котляревского Марина Захарова.

„У нас театр с университетом имеет договор – мы позволяем студентам-выпускникам ставить свои дипломные работы на базе театра. Если работа удачная – мы ее берем в репертуар," – отметил Владимир Кожевников.

А еще штатный режиссер театра Евдокия Тихонова выпускает спектакль современного украинского драматурга Олега Витра „Станция".

Также, по словам Владимира Кожевникова, до конца 2020 года Евдокия Тихонова должна завершить работу над премьерой по мотивам произведения О. Кобылянской „Царевна".

Кроме того, четыре актера-юбиляра объединились в один проект – они подготовили спектакль „Дикарь". Но карантинные мероприятия пока не позволяют отметить юбилеи масштабно.

„Юбилей нужно показывать на весь зал, тогда он имеет смысл. Это

бенефис четырех артистов — Светланы Отченашенко, Александра Арутюняна, Сергея Мусиенко и Анны Архиповой", - рассказал генеральный директор театра.
Ранее сообщалось, что мариупольская Верочка" произвела фурор на международном фестивале.

Мариупольская „Верочка" произвела фурор на международном фестивале
Ганна Хіжнікова 15.09.2020 mrpl.city
Буквально несколько дней назад мариупольские актеры и режиссеры вернулись из Херсона с XXII международного театрального фестиваля „Мельпомена Таврии".
Там 10 сентября показом спектакля „Верочка" Донецкий академический областной драматический театр открыл конкурсную программу. Режиссером-постановщиком премьеры является заслуженная артистка Украины Людмила Колосович.
Об этом MRPL.CITY рассказал генеральный директор театра Владимир Кожевников. По его словам, спектакль зрители и критики оценили очень высоко.
„Сердца публики мы покорили. Отзывы очень хорошие и позитивные. Мы по

общались с критиками из Турции, Белоруссии, Грузии — оценки очень высокие", — рассказал Владимир Кожевников.
Он также поделился, что зрители имели возможность окунуться в волшебную историю, которая как бы оживала прямо на их глазах.
„Мы рады, что получили такую возможность, потому что мы — прифронтовой город. Наш театр как творческая единица сохранен и двигается вперед", — отметил руководитель театра.
Зрители встретили спектакль „Верочка" очень тепло, аплодисменты переходили в овации. Театр из Мариуполя получил диплом участника фестиваля.
Поздравили гостей из Мариуполя организаторы — президент фестиваля, заслуженный деятель искусств Украины Александр Книга и меценат Игорь Колыхаев. С ответным словом выступил и Владимир Кожевников. Руководители обоих театров выразили надежду на плодотворное сотрудничество в дальнейшем.

Из Мариуполя в Киев на Пасху и майские праздники назначили дополнительный поезд

Богдан Коваленко 19.04.2021 mrpl.city

„Укрзализныця" увеличила количество дополнительных поездов на пасхальные и майские праздники на разных направлениях, включая мариупольское. Об этом сообщается на сайте компании.

Так, был добавлен поезд №254/253 Киев - Мариуполь. Из Киева состав отправляется в 20:04 30 апреля и 3, 9 мая, из Мариуполя в 16:50 - 1, 4, и 10 мая. В зависимости от даты цена купейного билета варьируется от 530,97 грн до 662,07 грн, а плацкартного - от 302,73 грн до 365,18 грн. Поезд находится в пути приблизительно 16 с половиной часов.

Продажа билетов на этот и другие рейсы уже открыта.

В компании отмечают, что спрос на железнодорожные перевозки в период пасхальных и майских праздников продолжает расти. „Укрзализныця" ставит приоритетом безопасность пассажиров, поэтому на наиболее популярные направления добавляет рейсы заранее. Это обеспечит более равномерное распределение пассажиропотока, чтобы в поездах была возможность сохранять социальную дистанцию, и пассажиры на

вокзалах были разграничены по времени и меньше пересекались", - отметили в УК.
В компании призвали не подвергать себя и окружающих риску и напомнили об обязательном соблюдении противоэпидемиологических требований во время путешествий.
„Укрзализныця продолжит сотрудничество с правоохранителями по контролю за соблюдением масочного режима, нарушители будут нести административную ответственность", - добавили в УЗ.
Напомним, ранее „Укрзализныця" возобновила движение пассажирских поездов „Мариуполь - Харьков".

Вадим Бойченко: Ночной экспресс Мариуполь - Киев улучшит логистику города, Ігор Романов, 30.03.2019, mrpl.city
Сегодня впервые отправлен ночной экспресс сообщением Киев - Мариуполь. С центрального столичного вокзала в запуске поезда участвовали министр инфраструктуры Украины Владимир Омелян, председатель правления „Укрзализныци" Евгений Кравцов и мэр Мариуполя Вадим Бойченко.
Как отметил Вадим Бойченко, запуск нового поезда в Мариуполь является важным долгожданным событием для полумиллионного города, который с 2014 года был практически отрезан от

остальной Украины.
„Чтобы вернуть привычную жизнь в Мариуполь, нужны были серьезные инфраструктурные проекты. И сегодня мы становимся свидетелями реализации одного из них. Шаг за шагом, вместе с правительством, вместе с областью и „Укрзализныцей" мы двигаемся в сторону развития", — сказал мэр Мариуполя.
Бойченко поблагодарил всех, кто причастен к запуску экспресса, и заявил, что данное событие говорит о том, что Мариуполь важен для Украины.
Главным преимуществом нового поезда №9/10 Киев-Мариуполь является удобный график и сокращенное время в пути следования на два часа с минимальным количеством остановочных пунктов. Кроме этого, состав сформирован из вагонов, которые прошли капитально-восстановительный ремонт. Они современные, оборудованы системами кондиционирования воздуха, вакуумными туалетами и имеют достаточное количество розеток, также полностью обновлен съемный мягкий инвентарь.
Экспресс преодолевает расстояние от Киева до Мариуполя за 14 часов 44 минуты. В то время, как поезд №104 сообщением Киев-Мариуполь — за 16 часов 54 минуты,

а поезд №:84 сообщением Киев-Мариуполь за 18 часов 33 минуты.

Отметим, что экспресс отправляется со станции „Киев-Пассажирский" в 19:03, а в Мариуполь прибывает в 09:47. В обратном направлении из приморского города ночной состав будет отправляться в 16:30. В Киев пассажиры приедут в 07:14. Поезд будет останавливаться лишь на станциях Днепр-Главный, Запорожье-1, Камыш-Заря и Волноваха.

Напомним, что мэр Мариуполя неоднократно заявлял, что приложит максимум усилий, чтобы Мариуполь и Киев соединял новый железнодорожный состав, который должен находиться в пути минимально возможный промежуток времени.

Поезд „Мариуполь-Киев" станет быстрее": появился новый график

Олександра Невська, 18.03.2021, mrpl.city

„Укрзализныця" ввела обновленное расписание курсирования пассажирских составов. Теперь пассажиры поезда „Мариуполь-Киев" могут добраться в столицу быстрее.

В частности, с 28 марта поезд будет прибывать в конечные пункты назначения почти на час раньше. Так, из Киева в Мариуполь состав приедет в 9:16, а не в 10:16, как было ранее. В Киев поезд прибудет в 7:45.

Напомним, сократить время движения

поезда УЗ удалось благодаря оптимизации движения на участке Днепр - Запорожье - Мариуполь путем переложения нити графика с участка Запорожье - Федоровка - Камыш - Заря на участок Запорожье - Пологи - Камыш - Заря.

„Сокращение времени пребывания в пути поезда Мариуполь - Киев - это одна из наших стратегических задач. Это то, чего ждут наши жители и гости Мариуполя. Мы работаем над тем, чтобы доехать до нас можно было с комфортом и быстрее. Каждый выигранный час - это победа, и в первую очередь, для пассажиров. Мы системно работали со всеми ответственными структурами и нас услышали. Следующая наша цель - сократить время движения поезда до 12 часов" - отметил городской голова Мариуполя Вадим Бойченко, ранее, по поводу улучшения логистики Украины Владиславу Крикию.

Вадим Бойченко договорился с профильным министром о том, что будет создана комплексная рабочая группа с участием сотрудников муниципалитета, которая сделает пробные поездки и предложит конкретные предложения, как сократить время движения поезда.

Напомним, что мэр Мариуполя неоднократно

заявлял, что приложит максимум усилий, чтобы Мариуполь и Киев соединял новый железнодорожный состав, который должен находиться в пути минимально возможный промежуток времени.

Ранее сообщалось, что на встрече с Президентом Украины Владимиром Зеленским Вадим Бойченко высказал надежду, что в будущем удастся возобновить работу местного аэропорта. Владимир Зеленский подчеркнул, что самолеты из Мариуполя будут летать.

В Мариуполе запустили новый троллейбусный маршрут, Богдан Коваленко, 30.03.2021, mrpl.city

В Мариуполь прибыла партия новых троллейбусов с автономным ходом. Сегодня, 30 марта, они вышли на новый маршрут №24, который связывает МКР „Восточный" и АС-2. Об этом сообщил директор департамента транспорта и связи городского совета Василий Клат.

„Троллейбусы оборудованы системой автономного хода до 20 км. Такие электробусы могут ходить через Морской бульвар, где нет контактной сети. Этот маршрут соединяет МКР „Восточный" Морской бульвар, меткомбинат „Азовсталь", площадь Кирова, центральный рынок, Греческую площадь, ПГТУ, площадь Свободы и АС-2" - рассказал Василий Клат.

Для обслуживания маршрута предусмотрено 15 единиц транспорта. Пока на линию

выйдут 11, остальные 4 - в резерве.
Все транспортные средства низкопольные, оснащены камерами видеонаблюдения, GPS-навигацией, системой отопления, датчиками пассажиропотока. Установлены антивандальные сидения.
Василий Клат напомнил, что в 2016 году весь общественный транспорт находился в упадке.
„По состоянию на 2016 год мы имели полностью убитый парк трамваев и троллейбусов и почти полное отсутствие автобусов. На балансе были автобусы „ПАЗ", которые работали с 1980-90-х годов. С 2016 по 2018 годы город инвестировал в „МТТУ" порядка 240 млн грн. За эти деньги были обновлены трамвайные вагоны „Tatra T3", были приобретены первые новые троллейбусы и две партии автобусов. Но на этом мы не остановились. Вместе с международными партнерами мы приобрели еще 72 троллейбуса", - отметил Василий Клат.
Сейчас на линии выходит 85 автобусов и 59 троллейбусов.
Приобрести 72 единицы новых троллейбусов удалось благодаря сотрудничеству с Европейским банком реконструкции и развития, подчеркнул городской голова Вадим Бойченко.
„Когда я зашел в новый троллейбус, я был поражен. Было два особенных

моментa, связанные с развитием транспорта в Мариуполе: первый - когда мы запускали спаренные автобусы - только Киев и Мариуполь имеют такие автобусы, а второй - запуск таких уникальных для Украины троллейбусов. Мы ставили перед собой две задачи - создать качественную услугу и создать комфортные рабочие места. И мы завершаем этот процесс", - добавил мэр.

Напомним, в Мариуполе появится уникальное депо для троллейбусов и автобусов. Ранее Вадим Бойченко прокомментировал стоимость проезда в общественном транспорте Мариуполя.

До Мариуполя добрались большие медузы,

Ганна Хіжнікова, 24.07.2020, mrpl.city

На мариупольских пляжах отдыхающие все чаще замечают огромных медуз.

В социальных сетях „пляжники" уже больше месяца сообщают о нашествии медуз в Азовском море. Этих животных видели и на Песчанке, и на городском пляже Мариуполя. Местная жительница Юлия Колева опубликовала видео с побережья, где в прозрачной воде видно большую медузу. „Такой чистой воды я в Мариуполе не видела еще", - сообщила отдыхающая. В комментариях

пользователи сошлись во мнении, что такое явление несвойственно для нашего города.

Начальник третьего отдела Азовского рыбоохранного патруля Александр Цивиль рассказал MRPL. CITY, что сейчас медуз течением приносит со стороны Бердянска. „Они есть везде. И на Песчанке, и на городском пляже. Это зависит от течения и от силы ветра. Они не такие активные, поэтому их хорошо переносит течение из района Бердянска".

Раньше сообщалось, что мариупольцы на клумбе вырастили необычный цветок из Южной Африки.

Мариупольцев ожидают жаркие дни

Олена Онєгіна 22.07.2020 mrpl.city

В Мариуполе до конца недели жара будет сопровождаться едва заметным ветром.

По прогнозу Укргидрометцентра, в четверг, 23 июля, жители смогут насладиться ночной прохладой — в вечернее время столбик термометра будет сохранять температуру +13...+15°C. Но уже к обеду мариупольцам стоит запастись бутылками с водой и планировать отдых у моря. Днем температура поднимется до +27°C. Легкой прохлады добавит только порывистый северо-западный ветер

скоростью 5-10 м/с. Существенных осадков не прогнозируется.

В пятницу, 24 июля, солнце начнет припекать сильнее: температура воздуха от +14°С ночью возрастет до +28°С. В течение дня будет сухо, ожидается переменчивая облачность. Ветер снизит свою скорость до 3-5 метров в секунду и изменит направление на юго-западное. Мариупольцы смело могут провести время на пляже.

Как мариупольцам спастись от жары, если нет кондиционера?

Ганна Хіжнікова 06.07.2020 mrpl.city

В Мариуполе показатель термометра неумолимо поднимается вверх. Горожане, у которых нет кондиционера, изнывают от жары.

Так, мариуполец Александр Федоров, сегодня, 6 июля, сообщил: „Ещё и 10 часов нет, а на солнце уже почти 50 градусов“.

Медики мариупольского ЦПСМП №4 рассказали горожанам, как можно уберечься от теплового удара:

- обязательно носите летом легкий головной убор светлого цвета;
- на пляже пользуйтесь зонтиком
- употребляйте больше воды и продуктов, которые богаты углеводами и белками

- если вы отдыхаете на море, избегайте длительного пребывания на пляже, первые три дня лучше вообще находиться в тени, особенно в самые жаркие часы дня (с 10 до 14)
- принимайте солнечные ванные сначала не более 15-20 минут, затем это время можно увеличить до двух часов с обязательными перерывами. Помните, что наиболее безопасно загорать в утренние и вечерние часы
- не употребляйте алкогольные напитки.

Горожане же делятся своими методами спасения от жары:
- в комнате поставить бутылку с замороженной водой
- желательно не готовить на печке и духовку не включать - температура моментально поднимается в квартире
- заклеить окна фольгой
- проветривать квартиру всю ночь, а наутро закрыть все окна
- развесить по квартире мокрые простыни и полотенца
- убрать все ковры и прочие пылесборники
- почаще мыть полы
- принимать холодный душ.

Жара до +38 градусов не пощадит Мариуполь: прогноз на неделю

Богдан Коваленко, 05.07.2020, mrpl.city

Мариупольцев ожидает изнуряюще жаркая неделя - в некоторые дни темпера тура будет достигать +38 градусов.

По данным сайта sinoptik.ua, в понедельник, 6 июля, на небе не будет ни облачка! Осадков тоже не прогнозируется. Синоптики предупреждают об очень высокой пожарной опасности. Минимальная температура +25°C, максимальная +37°C.

Во вторник, 7 июля, небо будет ясным, таким оно и останется на протяжении всего дня. Без осадков. Максимальная температура днем достигнет +38°C.

В среду, 8 июля, с самого утра небо покроется облаками, которые продержатся до позднего вечера. Однако, осадков не обещают. Температура будет колебаться от +26°C до +36°C.

В четверг, 9 июля, до конца дня небо будет оставаться ясным. Без осадков. Минимальная температура +21°C, максимальная +31°C.

В пятницу, 10 июля, тучи не омрачат небо своим присутствием. Осадков тоже не предвидится. Минимальная температура +21°C, максимальная +33°C.

В субботу, 11 июля, весь день небо будет ясным. Без осадков. На термометре от

+21°С до +32°.

В воскресение, 12 июля, до конца дня небо будет оставаться ясным. Без осадков. Минимальная температура +22°, максимальная +32°.

На смену жаре придут дожди: синоптики опубликовали прогноз погоды в Мариуполе

Богдан Коваленко, 26.05.2021, mrpl.city

В Мариуполе последняя неделя мая завершится дождем и грозой. Синоптики рассказали, какой будет погода с четверга по воскресение.

Завтра, 27 мая, на небе не будет ни облачка. Осадков тоже не ожидается. Синоптики предупреждают о высокой пожарной опасности. Минимальная температура +15°С, максимальная +25°С.

В пятницу, 28 мая, с утра ожидается ясная погода, но во второй половине дня небо затянется облаками, чтобы к вечеру снова стать чистым. Без осадков. Температура будет колебаться от +16° до +27°.

В субботу, 29 мая, на протяжении всего дня будет стоять облачная погода. С середины дня и до его окончания будет идти мелкий дождь. Ночью +17°, днем +25°.

В воскресение, 30 мая, утро и день будут облачными, и только вечер порадует ясным небом. В первой половине дня ожидается сильный дождь, на смену

ему придет дождь с грозой, который к вечеру должен закончиться! На термометре от +16° до +22°.

Напомним, на протяжении 28-30 мая мариупольцев ждет современный украинский театр, международные перформативные резиденции, экспериментальная музыкальная сцена в яхт-клубе „Азов-сталь", образовательные встречи, „site-specific" проекты и художественный сквот.

Успеть за три дня: что будет происходить на Startup Гогольfest 2021 в Мариуполе (ПРОГРАММА), Олександра Невська, 25.05.2021, mrpl.city

В Мариуполь возвращается международный фестиваль современного искусства Startup Гогольfest. Уже в конце мая город у моря захватит творческий вихрь из театра, кино, музыки и литературы.

Фестиваль пройдет в Мариуполе уже в третий раз. На протяжении 28-30 мая горожан ждет современный украинский театр, международные перформативные резиденции, экспериментальная музыкальная сцена в яхт-клубе „Азовсталь", образовательные встречи, site-specific проекты и художественный сквот.

В частности, образовательная программа „Гимназия" расскажет о новинках в современной культуре. В 2021 году

куратор Анастасия Евдокимова подготовила программу, которая предусматривает шесть форматов.

Мариупольские интеллектуалы смогут посетить пять бесплатных экскурсий по городу, лабораторию поэтического перформанса, киноклуб, лекции и аудиоэкскурсию в Веже. Вместе с театральной программой также состоится оффлайн и онлайн „Дегустации книг о дороге и доме".

Приобщиться к культуре мариупольцам и гостям города можно будет 28-30 мая с 10:00 до 00:00 в Веже.

Театральная программа в этом году полна экспериментами. Для участников фестиваля готовят уникальные премьеры и интересные международные коллаборации. Так, программу откроет постановка основателя ГогольFest Владислава Троицкого „Дорога додому".

Зрителей провезут по трассе Мариуполь - Донецк (Н20). По словам организаторов, ландшафт станет сценографией постановки.

В субботу, 29 мая, пройдут показы спектаклей европейских и украинских режиссеров. Народный театр „Театромания" вместе с коллективом из Берлина Ogalala Kreuzberg покажут „Маріупольську Рапсодію", изложенную на мотивы сказки „Дворец молчания". Будет два показа -

в 14:00 и 22:00 в ЦСИ „Отель Континенталь".
В 16:00 на малой сцене „Отеля Континенталь" пройдет показ инновационного спектакля ALONE [ЦИФРОВА ОДІССЕЯ] - история путешествий главного героя, маленькой деревянной куклы, между знакомым зеркальным и чужим металлическими мирами станет воплощением потери и одиночества.
В 20:00 на большой сцене будет представлена музыкально-документальная постановка от Dakh Daughters - Make up, исследующая артиста как феномен и парадокс под аккомпанемент музыки ДахаБраха и поэзии Іздрика, Плужника и актрис Dakh Daughters.
В воскресение, 30 мая, на малой сцене „Отеля Континенталь" в 16:00 пройдет камерная опера „Стус: Перехожий" - медитативное произведение о любви, нежности и хрупкости жизни, поставленная KLIM, одним из лидеров современного авангардного театра и одним из авторов пьес ЦСИ „Дах".
В 18:00 „Театромания" представит новый спектакль Антона Тельбизова, Ольги Самойловой и британского режиссера Джози Дейл-Джонс.
В 20:00 на большой сцене зазвучит Re:post-опера - LE, посвященная 150-летию со дня рождения Леси Украинки. Поэзия Леси за звучит с академической и электронной музыкой, а еще она буквально обретет голос-зрители услышат архивные записи голоса

поэтессы.

Как и раньше, фестиваль включит в себя визуальную программу, в которую войдут художественная экспериментальная резиденция Art squat WAGON и арт-лаборатория Артель от платформы ТЮ.

Локацию WAGON разместят внутри и вокруг семи плацкартных вагонов с видом на городской пляж. На территории разместят арт-хостел — два вагона для проживания художников-участников проекта. Пять вагонов выделят под „WAGON gallery"- пространства для создания авторских экспозиций современного искусства.

Территорию вокруг локации отведут под „Art park" для создания арт-проектов и скульптур, а на внешних сторонах вагонов создадут паблик-арты „Street art place".

Также одним из мест встречи станет экспериментальная ночная музыкальная сцена. В этом году на фестивале будет представлен ряд совершенно новых групп - некоторые были созданы только в прошлом году, а другие вернулись из США и Европы, где имеют популярность.

„В этом году мы делаем акцент именно на электронную музыку и отказываемся от идеи большой сцены для предотвращения большому скоплению людей", - подчеркивают организаторы.

Как и в прошлом году, ночная сцена фестиваля располагается на территории яхт-клуба „Азовсталь"

(Приморский бульвар, 17).
28 мая с 20:00 до 02:30 гостей фестиваля ожидают выступления кавер-группы Marso, Secret Guest и уже успевшего полюбиться мариупольцам Dj Tapolsky. 29 мая в тот же период времени ночную сцену „раскачают" RAGAPOP и Стас Королев, Secret Guest, Lazy Speaks.
Приобрести билеты на представления можно на официальном сайте фестиваля sugf-marimpol.org
Напомним, в Мариуполе пройдет марафон театральных резиденций и откроется свободная театральная сцена iStage от фестиваля Startup Гогольfest.

Погода в Мариуполе: знойную неделю „разбавят" грозы

Анастасія Селітріннікова 05.08.2018 mrpl.city

Мариуполь традиционно занял позицию одного из самых жарких городов страны, однако через пару дней палящее солнце ненадолго сменится дождем с грозами, передает MRPL.CITY со ссылкой на Украинский гидрометцентр.
В Мариуполе прочно обосновалось лето — завтра рабочая неделя стартует с солнцем, от палящих лучей которого горожан будут периодически прикрывать пушистые белые облака, движимые западным ветром со скоростью 5-10 метров в секунду. Температура воздуха от +17°C ночью днем прочно займет отметку в +31°C.

Уже во вторник, 7 августа, погодные условия переменятся: хотя жара до +31°С днем нисколько не ослабнет, а западный ветер все так же будет дуть со скоростью 5-10 м/с, в течение суток над Мариуполем разразятся грозы с дождем. Но уже на следующий день, 8 августа, в город снова вернется солнце. При этом температурный режим станет более комфортным: столбик термометра от +19°С ночью днем не превысит +29°С.

Синоптики Wetterzentrale подтверждают такую метеорологическую картину с поправкой на то, что дожди обильно прольются на город в ночь с 7 на 8 августа.

Град, шквалы, грозы - в Мариуполе стартует „мокрая" неделя

Анастасія Семітріннікова 15.07.2018 mrpl.city

Мариупольцам в ближайшую неделю не расстанутся с зонтами - прогнозируются ежедневные дожди и прохлада, передает MRPL.CITY со ссылкой на sinoptik.

Сегодня яркое солнечное воскресное утро обманчиво обещает прекрасную погоду, однако уже после обеда в Мариуполе стартует „мокрая неделя" - налетит грозовой фронт со шквалистым ветром до 24 м/с, дождем и градом диаметром 6-19 мм. Осадки будут барабанить по крышам до позднего вечера, запирая

марупольцев в четырех стенах.
По данным синоптиков, температура воздуха сегодня поднимется не выше +27°С.
Утром понедельника, 16 июля, марупольцев встретит солнце, но к обеду небо затянет сплошная облачность, пойдет дождь в сопровождении грозы, который вновь продлится до вечера. Столбик термометра днем поднимется до +30°С, а к ночи опустится до +20°С. При этом в городе будут преобладать переменные ветра скорости 2-5 м/с. Во вторник, 17 июля, станет прохладнее - температура поднимется не выше +27°С, а обеденный дождь будет менее продолжительным, и к вечеру облачность рассеется.
Синоптики прогнозируют, что до следующих выходных включительно каждый день в Марупопе будут лить дожди разной силы и продолжительности, а максимальная температура днем не превысит отметку в +29°С.

В Марупопе вишневый бум - урожай ягод и тек консервации

Яка Іванова, 27.06.2018, mrpl.city

Теплая весна и июнь поспособствовали отличному урожаю садовых культур у марупольцев. Наиболее плодоносными в этом году оказались вишни и абрикосы. Жители активно скупают ягоды, обрывают деревья и готовят на зиму консервации,

передает MRPL.CITY.
Прилавки на рынках ломятся от крыжовника, малины, вишни и абрикосов. Если цены на первые две позиции в пределах 35 грн, то абрикосы и вишни можно купить и вовсе по 20 грн/кг. Причину хорошего урожая ягод MRPL.CITY пояснил кандидат сельскохозяйственных наук Анатолий Алпеев.
„Урожай в этом году получился неплохой, даже второй год подряд уродили абрикосы. Весна была довольно-таки благоприятной. Не было сильных заморозков, которые обычно вредят абрикосам. Вишни, абрикосы, черешни, яблоки - все это есть. От прошедших гроз пострадают скорее не садоводческие культуры, а зерновые - их урожайность будет на 30-40% ниже. Это относится и к пропашным (кукуруза, подсолнух) - в некоторых местах они вообще запахиваются, потому что не развились. Подсолнух уже цветет. Обычно он вырастает выше метра, а сейчас не достиг и этой отметки, потому что нет влаги. Дневная жара и ночной холод сказываются и на овощных культурах, нет завязи. Как только ночью потеплело, пошли и огурцы и прочее," - поделился Анатолий Алпеев.
Пока мариупольцы только успевают собирать и консервировать ягоды. Эти настоящие спутники лета радуют горожан своим видом и вкусом. Самыми

„Ходовыми" в этом смысле оказались вишни. MRPL.CITY предлагает самые простые рецепты блюд из уродившей в этом году вишни. Тем более, что это будет намного выгоднее, чем купленные готовые блюда в супермаркете. Ведь в среднем стоимость сахара сегодня стартует от 12,50 грн/кг, муки – от 8,50 грн/кг, упаковка маргарина в среднем стоит 12,15 грн, десяток яиц – 16,80 и 1,5 л растительного масла 27 грн.

ВАРЕНИКИ С ВИШНЕЙ

Для этого нам понадобятся 3 стакана муки, один стакан воды, 0,5 чайной ложки соли, три столовые ложки растительного масла, полкило вишни и 200 г сахара.

Главное, чтобы получившееся тесто не оказалось жидким.

ПИРОГ С ВИШНЕЙ

Пожалуй, один из самых легких рецептов, не требующих особых физических затрат. С ним справится даже начинающая повариха. Берем 400 г муки, 300 г сахара, 200 г маргарина, 6 яиц, полкило вишни и пакет разрыхлителя. Маргарин с сахаром перемешиваем, постепенно добавляя по одному яйцу. Просеиваем муку и смешиваем ее с разрыхлителем и также понемногу добавляем ее в полученную маргариново-сахарную массу. На расстеленную на противне пергаментную бумагу, смазанную

растительным маслом, выкладываем равномерно полученную смесь. Сверху нужно расположить ягоды без косточек. Выпекаем 35 минут в разогретой до 180 градусов духовке.

Примечательно, что вместо вишен вполне подойдут любые другие ягоды.

ВИШНЕВАЯ НАЛИВКА

На трехлитровый бутыль 15 столовых ложек сахара, вишен в банке по плечики, вишню и сахар слоями закладываем и заливаем водкой. Даем настояться две недели, сливаем жидкость. Ее крепость – 25-30 градусов, ставим в тёмных бутылках на два месяца для яркости вкуса.

Оставшуюся вишню можно ещё раз залить водкой без сахара – получится более крепкий напиток. Затем можно смешать оба напитка.

Приятного аппетита!

До конца лета три дня – что нужно успеть сделать в Мариуполе?

Яна Иванова, 28.08.2018, mrpl.city

Завершились мариупольские летние фестивали, и через каких-то три дня наступит осень. Теплые дни и яркое солнце еще будут радовать горожан, но совсем недолго. А значит, нужно успеть сделать очень многое. MRPL.CITY подготовил список самых летних дел, которые нужно завершить в Мариуполе до прихода холодов.

БОСИКОМ ПО ГРЕЧЕСКОЙ ПЛОЩАДИ

Зеленая трава с утренней росой и бодрящим холодком или теплая и нежная, как ковер, на долгих более восьми месяцев будет сравнима с роскошью. Пройтись босиком, подремать или поваляться на ней - одно из заветных зимних желаний. Но еще совсем не поздно выйти на новенькую Греческую площадь и побаловать себя. Тем более что именно для отдыха мариупольцев эту зону и реконструируют.

ОХЛАДИТЬСЯ У ФОНТАНА

Фонтаны в Мариуполе всегда были одним из любимых мест для гуляний. С приходом жары искусственные водоемы служат источником прохлады, ориентиром для встреч и детских забав. Сегодня самый популярный фонтан закрыт в связи с реконструкцией Театрального сквера, недоступным также остается фонтан у сгоревшего горсовета. Но это не значит, что данный пункт можно исключить из планов на лето. Насладиться брызгами холодной воды можно у фонтана в Городском саду.

ВЫПИТЬ ЧАЙ НА БАЛКОНЕ

Чай или кофе на свежем воздухе совсем скоро станут невозможны. На смену им придут другие уютные посиделки, например у камина. Но сегодня, пока за окном еще жаркое лето, не стоит упускать возможность организовать чаепитие на балконе,

откуда можно любоваться видами Мариуполя. Самыми знаковыми балконами являются балконы „Приазовского рабочего", ДК „Молодежный", БУ „Столетний" и многие другие.

ПОГЛАДИТЬ КОТА НА АРБАТЕ

Мариупольский Арбат - еще одно любимое горожанами место, плавно переходящее в аллею. И хотя по документам это место называется улицей Архитектора Нильсена, для жителей оно всегда будет Арбатом со своей особой атмосферой. Здесь чаще чем в других точках города над подъездами можно увидеть картины современных художников, отдохнуть на любой из лавочек, покормить голубей и погладить котов. Четвероногих усатых животных здесь немало и их кормят жители. Угостить местных Баюнов чем-нибудь съедобным и приобщиться к общему доброму делу может любой желающий.

ВСТРЕТИТЬСЯ С СОЛНЦЕМ

Летние рассветы и закаты - это всегда прекрасно и особенно. Насладиться этим природным явлением можно, находясь в высотке, на побережье, а также выехав на окраины города.

ПОКАТАТЬСЯ НА КОЛЕСЕ ОБОЗРЕНИЯ

Близящаяся осень повлечет скорое закрытие паркового сезона, а значит, мариупольцы не смогут наблюдать великолепие парков и испытать на себе адреналин аттракционов.

Единственное в городе колесо обозрения „Экстрим-парка" карусели и многое другое не будет действовать с наступлением холодов. Поэтому стоит поддуматься и купив билет на колесо, увидеть Мариуполь с высоты летом-2018-го, пока это еще не поздно.

ПОЗАГОРАТЬ И ИСКУПАТЬСЯ В ОДЕЖДЕ

Самым знаковым богатством Мариуполя является **Азовское море**. Жители множества других городов обделены счастьем побывать на пляже, зайти на море, окунуться в воду... Но мариупольцам это дано! А если не просто окунуться, а искупаться в одежде? Конец августа для такого озорства — самое подходящее время.

СЪЕСТЬ АРБУЗ И ДРУГИЕ ВКУСНОСТИ

Август — это период для простых и вкусных радостей. Не стоит пренебрегать возможностью съесть вкусный и согретый летним солнцем арбуз. Дыни, персики, яблоки и многое другое прекрасно соседствуют в этом списке. Не будет исключением самый летний салат из пока еще доступных помидоров и огурцов с зеленью, а также самый настоящий килограмм мороженого!

ПРОВЕСТИ ВЕЧЕР У КОСТРА С ГИТАРОЙ

Пляж или любая другая открытая местность в Мариуполе станут прекрасным местом для отдыха с друзьями. Песни под гитару у костра, созерцание звезд и ночная прохлада будут самыми

запоминающимися моментами уходящего лета.

СОБРАТЬ БУКЕТ ПОЛЕВЫХ ЦВЕТОВ

Полевых цветов в Мариуполе немного, но, если задаться целью, ароматные и яркие растения можно собрать в любой посадке, на окраине города, в частном секторе или возле смотровой площадки у собора Архистратига Михаила. Если высушить букет по правилам, им можно украсить интерьер, как напоминание о лете.

ПОКАТАТЬСЯ НА ВЕЛОСИПЕДЕ

Вместе с арбузами, пляжем, колесом обозрения и многим другим с наступлением холодов от велосипеда, как атрибута лета, также придется отказаться. Оставшиеся три дня августа - это отличный шанс заняться спортом и отправиться на велосипеде на работу или за покупками.

Топ-5 мест Мариуполя, которые стоит посетить хотя бы раз в жизни

Яна Іванова 27.07.2018 mrpl.city

Самый южный город Донетчины Мариуполь встречает туристов ежегодно. Сюда продолжают приезжать гости из разных уголков страны, чтобы отдохнуть на побережье Азовского моря. Самим мариупольцам настолько привычно в родном городе, что кажется, их уже ничем не удивишь и вряд ли здесь

отыщется хоть один необычный уголок.
MRPL.CITY предлагает подборку мест Мариуполя, которые стоит посетить хотя бы раз в жизни, испытать восторг и увидеть город во всех его состояниях.

МКР „ВОСТОЧНЫЙ"

МКР „Восточный" на первый взгляд совсем неприметен. Такие же многоэтажки, скопление супермаркетов и несколько улиц. Но именно здесь встает солнце над Мариуполем и здесь можно встретить рассвет и любоваться им. Туман, спустившийся словно снег на зеленеющие поля и деревья, нежно-розовое зарево, облака и только-только просыпающийся мир.
Посмотрите сами, разве это не прекрасно?

ВОДОНАПОРНАЯ БАШНЯ

Какой он, Мариуполь, когда буднично суетлив и занят делами? Вся ширь и мощь города обозрима с этой символической точки – Водонапорной башни

Находящаяся в самом центре и построенная в начале XX века архитектором Нильсеном башня предоставляет возможность обзора всего города. Небольшая смотровая площадка на самом верхнем этаже 33-метрового здания позволяет увидеть все районы Мариуполя в радиусе 360°.

С этой точки город похож на большой

муравейник. Чтобы увидеть парад городских крыш самых разных эпох и стилей, посетителю достаточно преодолеть пять этажей по винтовой лестнице.

Долгие годы водонапорная башня оставалась закрытой для горожан – здесь располагались разные учреждения, и особая атмосфера этого памятника архитектуры оставалась недоступной. Сегодня же объект находится на реставрации, после которой он станет местом встреч и общения жителей.

ГАМПЕРСКИЙ СПУСК

Чтобы окунуться в Мариуполь дореволюционный и ощутить романтику XIX века, достаточно зайти на улицу Земскую. Старо не только само название улицы, но и дома на ней, и самым знаковым тут был и остается особняк Гампера. Здание, скрывающееся за живой изгородью, многие годы привлекает своей архитектурой историков, краеведов, фотографов, туристов и обычных прохожих. Именно здесь, на Гамперском спуске, вымощенном камнями, любому покажется, что он совершил путешествие во времени и вот-вот по мостовой проедет запряженная лошадьми карета.

СКЛОН У СОБОРА

Любители „Властелина колец" природы, живописи и моря знают этот уголок левого берега. Высокие холмы, поросшие луговой травой и полевыми цветами, вытоптаны не одной тропинкой. Отсюда видна вся ширь Азовского моря, парящие в небе чайки и так называемый Зеленый остров. У ног посетителя окажется едва ли не весь мир во всем его спокойствии и гармонии. Еще чуть-чуть — и покажется маленький домик хоббита.

На одном из холмов построен большой шестикупольный собор Архистратига Михаила, на территории которого огромная смотровая площадка.

Для любителей „диких" условий остались свободными еще несколько склонов. Это одно из самых удачных мест для посиделок с гитарой или романтических встреч.

Порт

Необычно провести вечер и, возможно, увидеть закат солнца и даже лунную дорожку мариупольцы могут в морском порту. Красота огней вечернего порта и силуэты кранов, отражающиеся в морской глади, восхищают посетителей этого индустриального объекта

MRPL City Festival в цифрах:
Мариуполь ставит рекорды

Олександра Невська 10.08.2021 mrpl.city

В Мариуполе прошел самый масштабный фестиваль Восточного побережья – три незабываемых летних дня и выступления полусотни артистов разных жанров и направлений надолго останутся в памяти гостей.

По информации горсовета, в этом году Мариуполь установил рекорд – фестиваль посетили 35 тысяч человек, при этом, 60% из них – жители Киева, Харькова, Одессы, Львова, Николаева и других городов.

Ежедневно покой жителей и гостей города охраняли патрули, спецподразделения, туристическая полиция и нацгвардейцы – всего около 1000 правоохранителей. За три дня фестиваля полицейские зарегистрировали 31 обращение, среди которых:

12 потерь телефонов, вещей или документов

6 фактов краж и сообщения информационного [redacted] характера. Четырежды отдыхающие пытались пронести на фестиваль наркотики.

В благоустройстве территории фестиваля приняли участие 5 коммунальных предприятий города – „Зеленстрой", „Коммунальник", „Горсвет", „Водоканал" и „Мариупольавтодор".

За три дня музыкального фестиваля

с пляжа вывезли более 24 тонн мусора. В течение всего open air 75 работников „Зеленстроя" оперативно его собирали, "чтобы отдыхающим было комфортно проводить время на празднике.

Как следует „оторваться" фестивальными вечерами можно было под четырьмя сцена ми, а отдохнуть от танцев – у фуд корта. Самая дешевая закуска – картофель фри и чуррос, обошлись гостям в 49 гривен. Килограмм стейка из свинины стоил дороже всего – 749 гривен.
Отмечается, что в кемпинге прожива ло 450 человек.
Бесперебойное движение транспорта на фестивале обеспечило МТТУ. Более 90 сотрудников работали для комфорта мариупольцев и гостей города.

В течение трех дней транспортники коммунального предприятия выходили на работу в две смены.
„Привлекли 40 единицу транспорта, среди них – автобусы и троллейбусы. Также с остановки ДЮИ в поселок Песчаный курсировали 8 бесплатных автобусов МАЗ с кондиционером, которые привозили отдыхающих на фестиваль абсолютно бесплатно. А для того, чтобы посетители ночью добирались без проблем домой,

курсировали автобусы в три района города — Левобережный, Центральный, Кальмиусский. Платный транспорт, который работал ночью, перевез более 5000 пассажиров. Удобно, быстро, доступно и как всегда — с комфортом!" — сообщается на сайте горсовета.

Напомним, инвестиции Группы Метинвест в организацию и подготовку фестиваля в 2021 году составили 3 миллиона гривен.
Главными медиа-партнерами фестиваля являются „Мариупольское телевидение" и информационный портал MRPL.CITY.

В Мариуполе девушки готовы мужчин носить на руках в буквальном смысле
03.08.2017 mrpl.city
Между мужчинами и женщинами иногда складываются нетрадиционные отношения, пример этому зафиксирован в Мариуполе, передает MRPL.CITY.
Традиционно представители сильного пола периодически, в порыве увлечённости, подхватывают прекрасных своих спутниц и несут на руках. Такие сценки каждый из нас наблюдал в различных ситуациях, чаще всего на свадебных торжествах.
Однако в Мариуполе встречаются и проявления обратного, когда красавицы несут на себе мужчин. Такой случай

произошёл в Приморском районе нашего города на центральном пляже. Как сообщили очевидцы, в группе молодых людей, отдыхавших на берегу моря, выделялась необычная пара.

Хрупкая девушка пронесла своего спутника несколько десятков метров. Отметим, что путь её пролегал по песку, при этом представительница слабого пола была в туфлях, что значительно усложняло задачу, кроме того, пришлось преодолевать преграды в виде дренажных бетонных труб, отводящих ручьи со склона побережья в море.

Мариуполь объявлен лучшим курортом Украины

Богдан Коваленко 10.08.2021 mrpl.city

Мариуполь победил в голосовании среди украинских курортов. Об этом сообщает портал „Маріуполь - туристичне місто".

Голосование проходило с 29 июля по 10 августа на сайте "О, Море". В нем приняли участие 10 800 человек.

„Читатели выбирали лучший курорт среди 31 предложенного. Наш город стал победителем, ведь за него проголосовало более 2000 читателей! Спасибо всем тем, кто голосовал и помогал распространить информацию о конкурсе, за поддержку и доверие", - отмечается в сообщении.

на втором месте – Арабатская Стрелка в Херсонской области. Курортный поселок Урзуф вблизи Мариуполя занял третье место.

Напомним, в Мариуполе прошел самый масштабный фестиваль Восточного побережья – три незабываемых летних дня и выступления полусотни артистов разных жанров и направлений надолго останутся в памяти гостей.

Чем порадовал и удивил масштабный MRPL CITY Fest-2021 мариупольцев и гостей города

Олександра Невська 09.08.2021 mrpl.city

В Мариуполе завершился самый грандиозный фестиваль Восточного побережья – MRPL CITY 2021. Все три дня местные жители и гости из разных уголков Украины наслаждались качественной музыкой, Азовским морем, летним солнцем, новыми знакомствами и атмосферой праздника, которая запомнится до следующего жаркого фестивального лета.

Яркие впечатления и безудержные эмоции финального дня

В завершающий, третий день мероприятия, пляж в поселке Песчаный с приходом вечера постепенно наполняется людьми – многим потребовалось время, чтобы

собраться с силами после насыщенного предыдущего фестивального дня, когда публику зажгли "Мумий Тролль", Артем Пивоваров, "Ляпис 98", Монатик и другие.

Но и утром гостям скучать не пришлось - любители активного отдыха играли в регби, пляжный футбол, женский и мужской волейбол. Незабываемые эмоции гостям также подарили зумба, Пор де Бра, аквааэробика, а утренняя йога помогла восстановиться после насыщенного и взрывного второго дня.

С 17:00 сцену альтернативной музыки Cargo начинает раскачивать украинская группа Шмальгаузен, а сцену Port - группа Gorim. Пару песен - и публика с новыми силами готова отрываться - пространство под сценами наполняется, а людей на входе становится все больше. Проживающие в кемпинге имеют свои преимущества - например, им не нужно каждый день добираться на мероприятие и возвращаться домой. Музыкой и спортом возле моря они могли наслаждаться круглосуточно.

„Изначально не собирались ехать, хоть и желание было дикое. Но я понимала, что это „бешеные" деньги - снять жилье, каждый день добираться сюда по

незнакомому городу ради нескольких часов музыки. Друзья, которые уже „тусили" здесь в 2019 году, рассказали, что можно остановиться в кемпинге. И это невероятно, ни разу не пожалела о своем решении", — делится Алена из Одессы.

„Фестиваль потрясающий, энергетика наполняет все больше. С каждым годом звук становится качественнее, а организация — лучше: это видно по уменьшению очередей", — рассказывает харьковчанка Полина.

Тем временем под сценой альтернативной музыки тусовщики самого масштабного летнего оупен-эйра продолжают „отрываться".

На этот раз толпу заводит женская рок-группа „Кис-кис". На сцене Port, тем временем, выступает украинская группа „Бамбинтон", каждый трек которых — отдельная история взаимоотношений.

Прозвучавшее со сцены предложение руки и сердца внесло романтическую ноту в выступление панк-рокеров

Настоящим „пожаром" для Мариуполя стало выступление группы „Агонь". Парни действительно зажгли — почти вся

Песчанка хором подпевала их хиты. Танцевали везде – под сценой, в зоне фуд-корта и у самого моря.

„Для меня "белая стрекоза любви" – очень значимая песня. Начало и завершение отношений с бывшим молодым человеком связаны с ней. Равнодушной остаться нельзя. Сколько бы ни было впереди фестов, – пусть на каждом будет „Агонь"!, – высказала пожелание растроганная выступлением артистов мариупольчанка Карина.

Пока восторженные зрители рассуждают, кого бы хотели увидеть в следующем году на фестивале у Азовского побережья, большая часть собирается у сцены Cargo. Еще немного, и воздух зазвенит от исполнения в унисон песен „Тормофильмов" – „Я так соскучился", Прости. Прощай. Привет" и „Молодость". Среди поклонников творчества российской панк-группы – представители разных поколений – от людей среднего возраста до подростков.

Во время исполнения „Молодой семьи" на сцену неожиданно выходит влюбленная пара, и вся публика замирает в напряженном ожидании. Парень зачитывает часть куплета и под бурные аплодисменты и скандирование делает своей девушке

предложение руки и сердца.

„Я в полнейшем восторге. То, что сейчас произошло на сцене, в очередной раз показывает, насколько фестиваль объединяет. Три года назад мой, теперь уже муж, сделал предложение на выступлении „O. Торвальда". Не на сцене, но все же", – смеется Дарья, которая вместе с супругом приехала из Львова.

Финальным аккордом фестиваля стало выступление „Королевы ночи"

Долгожданный Noize MC начал выступление с трека „Вселенная бесконечна". Среди хитов, которые фанаты знают уже наизусть, звучали „Устрой дестрой", „Чайлдфри" и „Песня для радио". Изюминкой стал уже традиционный для фестиваля кавер на песню ВВ „Танці", который Иван Алексеев сопроводил фирменным танцем, еще больше раззадорив фанов.

Эффектным было выступление украинской певицы, композитора, поэтессы и продюсера Анны Корсун, более известной, как MARUV. Тысячи людей наслаждались и пританцовывали под электронную музыку на сцене Port.

Ярким финальным аккордом фестиваля стало долгожданное выступление одной из самых популярных блондинок украинской поп-сцены – Оли Поляковой. „Королева ночи" вышла на сцену за полночь. Фанаты кричали „Оля, ты лучшая!", и никак не хотели отпускать диву отечественной эстрады и прощаться с фестивалем, который надолго запомнится и пополнит коллекцию самых теплых летних воспоминаний.

И хотя ночные сцены на третий день уже не работали, Песчанка не утихала до утра: гости фестиваля пытались хотя бы на несколько часов продлить грандиозный праздник музыки, прослушивая ранее записанные на телефон выступления любимых артистов и напевая полюбившиеся песни.

В Мариуполе стартовала парусная регата

Яна Іванова 16.07.2017 mrpl. city

На Азовском побережье стартовали соревнования парусных судов Мариуполя. Об этом сообщают очевидцы в соцсетях, передает MRPL. CITY.

„Сегодня побывал на парусной регате мариупольского яхт-клуба. Очень интересно и увлекательно. Хорошо, что в

Мариуполе есть яхт-клуб, и необходимо поддерживать парусный спорт, благодаря которому многие парни становятся настоящими бесстрашными мужчинами"? – делятся мариупольцы впечатлениями.
По их мнению, парусный спорт не только красивое зрелище, но и источник привлечения туристов в Мариуполь.

Мариуполь накроет африканский зной: прогноз погоды на неделю

Богдан Коваленко 11.07.2021 mrpl.city

Мариупольцам придется спасаться от летнего зноя на море, возле кондиционеров и фонтанов: температура днем будет доходить до +35°C.

По информации sinoptik.ua, в понедельник, 12 июля, ожидается ясная погода, только во второй половине дня небо затянется облаками, чтобы к вечеру снова проясниться. Без осадков. Ночью +23°C, днем +32°C.
Во вторник, 13 июля, пасмурной погода будет только утром, а день и вечер обещают быть безоблачными. Осадков не прогнозируется. Температура будет колебаться от +23°C до +32°C.
В среду, 14 июля, небо будет ясным до позднего вечера. Без осадков. Минимальная температура +21°C,

максимальная +32°.

В четверг, 15 июля, на протяжении всего дня небо будет ясным. Осадки тоже не предвидятся. На термометре от +22°C до +33°C.

В пятницу, 16 июля, не будет ни осадков, ни облаков. Минимальная температура +22°C, максимальная +34°C.

В субботу, 17 июля, на протяжении всего дня продержится ясная погода, осадки не ожидаются. Минимальная температура +23°C, максимальная +35°C.

В воскресение, 18 июля, небо останется ясным на протяжении всего дня. Осадки не прогнозируют. Ночью +21°C, днем +35°C. Напомним, на мариупольском пляже божьи коровки атакуют отдыхающих.

Мариупольцы жалуются на „нашествие" божьих коровок

Игор Романов 09.07.2021 mrpl.city

Местные жители отмечают, что в начале июля количество божьих коровок в Мариуполе резко возросло, насекомые ведут себя агрессивно. В подтверждение этому в Телеграм-канале "Контакт-центра „15-55" размещено трехминутное видео, которое, по словам автора, было снято вчера, 8 июля, на пляже в Левобережном районе города. Местная жительница

показала песчаный берег и раздевалку, которые были усеяны большим количеством пятнистых жуков.

„Я пришла и расстроилась. Здесь очень большое количество божьих коровок, просто нападают на тебя. Никогда не думала, что они так больно кусаются. Они налетают со всех сторон, садятся на одежду. И только возле самого берега их было поменьше. Пока я разговариваю, меня уже загрызли божьи коровки. В раздевалке их очень много — они сидят на песке, летают кругом. Я захожу в раздевалку, все стенки в божьих коровках — я быстрее пошла в в воду", — отмечает автор видео.

Как рассказал MRPL.CITY доцент, кандидат биологических наук кафедры охраны труда и окружающей среды ПГТУ Владимир Монин, божьи коровки — хищники. Для поддержания жизнедеятельности им необходим белок. Эти насекомые питаются тлей, которая расплодилась на фруктовых деревьях.

„Для людей вред один — мы не привыкли к такому их количеству. Божьи коровки несут очень позитивный экологический эффект. Я думаю, идет вспышка. У нас была очень прохладная весна и лето —

появилось очень много разной тли на молодых побегах. Они питаются практически всеми видами тлей. Питаются не сами божьи коровки, а их личинки — они как крокодильчики, продолговатые и с хвостиками," — пояснил кандидат биологических наук. Он также добавил, что первая вспышка тли должна быть побеждена божьими коровками. Личинки растут очень быстро, вырастая в крупных „крокодилов" за пару дней и съедая больших особей тли.

Владимир Монин предположил, что скопление насекомых именно на Левобережном пляже связано с ветром. Потоками воздушных масс божьих коровок унесло в восточную часть города. „Нашествие" закончится, когда насекомым будет нечем питаться - тля будет съедена.

Он также вспомнил, как более, чем полвека назад над Мариуполем божьих коровок сбрасывали с самолетов.

„Раньше их разводили. В 60-х годах пляжу были „на ушах", когда самолеты пролетали, их ветром сносило. Люди ели мороженое — божьи коровки нападали на него, на губы в мороженом и на все остальное", — поделился Владимир Монин.

Почему для Мариуполя изготовили именно 12 бычков и что обозначают рисунки на них?

Ігор Романов 16.12.2020 mrplcity

В мариупольском парке „Веселка" на этой неделе установили расписных быков. Почему символов наступающего 2021 года именно 12, и что обозначают нанесенные на них оригинальные рисунки, пояснили на сайте „Маріуполь-туристичне місто".

По легенде, волшебный лес мариупольского парка „Веселка" посетила семья из двенадцати бычков - символов 2021 года. Каждый из них отражает отдельный месяц года, - говорится в сообщении.

ЯНВАРЬ

У каждого из нас Новый Год ассоциируется с праздником, огоньками, елкой, подарками и, самое главное, - с положительными изменениями и новой жизнью. Наш январский бычок имеет все атрибуты новогодних праздников: яркую гирлянду, красные носки, мандаринки и льдинки, символизирующие холода и заморозки. Зеленый цвет символизирует главную новогоднюю красавицу-елку.

Говорят, если потереть золотые рога январского бычка и загадать желание, то оно обязательно сбудется!

ФЕВРАЛЬ

Множество оттенков синего характеризует самый холодный месяц – февраль. Вдоль всего февральского бычка простираются различные линии. Они отражают сильный зимний ветер, метель и вьюгу.

Также на этом бычке символ теплого праздника февраля – Дня влюбленных. Найдешь его?

МАРТ

В марте зима говорит свое последнее слово. На нашем мартовском бычке мы видим, как снег начинает таять и превращается в ручьи, по которым плавают льдинки.

Бок бычка украшают тюльпаны – цветы, без которых нельзя представить ни один международный женский день. Символично, что его отмечают именно тогда, когда все живое пробуждается после долгой зимы.

АПРЕЛЬ

Как и на нашем бычке, белый цвет вокруг начинает уступать зеленому, в природе преобладают теплые цвета. Сквозь последние заморозки понемногу начинают пробиваться подснежники и одуванчики, появляются первые бутоны на деревьях, все постепенно начинает оживать. Все это изображено на нашем апрельском бычке и демонстрирует настоящее начало весны.

МАЙ

В окна проникает лето. Воздух наполнен ароматом сирени. Вся зелень: трава, листья, цветы стремятся к солнцу.
Наш майский бычок, такой зеленый и солнечный, хочет уже скорее сделать свой первый шаг в лето.

ИЮНЬ

Июнь, как и наш бычок, наполнен множеством цветов. Этот месяц окрашивает все вокруг в желтый, розовый и голубой; за окном бушует зелень, расцветают ирисы и пионы. Вечера становятся все теплее, световой день - самый длинный в году, пение птиц будит вместе с первыми лучами утреннего солнца.

ИЮЛЬ

Тебе 10, на дворе жаркая середина лета, у тебя каникулы. Ты просыпаешься, завтракаешь и спешишь на улицу к своим друзьям. Появляешься дома только для того, чтобы поесть и вынести друзьям воды.
Вы уже оборвали все абрикосы во дворе: спелые и не слишком. Совсем скоро вы с родителями поедете на море, где ты будешь купаться.
Именно такие яркие и насыщенные летние цвета, как и наши детские воспоминания, украшают июльского бычка.

АВГУСТ

Августовский бык вместе с собой приносит главное музыкальное событие Мариуполя – MRPL City Festival. Три дня и ночи непрерывного счастья на берегу моря; выступления любимых исполнителей на четырех сценах фестиваля; сияние ярких прожекторов и софитов в цветах августовского солнца. Именно они и украшают голову нашего бычка.

СЕНТЯБРЬ

Независимо от возраста у каждого из нас сентябрь ассоциируется с началом нового учебного года. Сентябрьский бычок стал олицетворением всех учебных процессов – его украшает тетрадь, первосентябрьский звонок и азбука. На одной стороне быка мы видим домашнее задание отличника, на другой – двоечника. Голова быка расписана цифрами, символизирующими множество мыслей учащихся и студентов в течение учебного года.

ОКТЯБРЬ

Октябрьского бычка трудно перепутать с кем-то из его семьи. Глубокий оранжевый цвет отражает настоящее начало осени, когда листочки деревьев начинают менять свой цвет и превращают всю природу вокруг в настоящий волшебный пейзаж.

Вдоль бычка простирается ветер, несущий уже опавшие листья. Бок бычка украшают тыквы - главный символ вечера всех святых.

НОЯБРЬ

Бычок-ноябрь показывает, что уже приближается зима - белый цвет символизирует холод и заморозки и вытесняет некогда зелёную зелень. Наш бычок, как и природа, готовится к настоящей холодной зиме.

ДЕКАБРЬ

Декабрьский бычок иллюстрирует холод и мороз. Представь: за окном метель, а ты сидишь дома, пьешь какао и просматриваешь любимые рождественские фильмы. На дворе уже рано темнеет, деревья заснеженные без шапки и перчаток невозможно выйти на улицу. А уют и тепло тебя ждут дома. В твоем родном городе Мариуполе.

„Всю семью бычков расписала вручную киевская художница Мария Туманова," — сказано в сообщении.

Напомним, в Мариуполе открылась Новогодняя почтовая резиденция. Здесь можно пообщаться с Дедом Морозом и передать ему письмо. Почтовая резиденция работает уже второй год в Доме связи (отделение „Укрпочты" №55). Каждый ребенок может написать

письмо, которое доставят в Киев. В „Укрпочте" пообещали, что в ответ Дед Мороз пришлет открытку с сюрпризом.

В Мариуполе заработала новогодняя экспресс-почта к Деду Морозу

Богдан Коваленко 16.12.2020 mrpl.city

В Мариуполе открылась Новогодняя почтовая резиденция. Здесь можно пообщаться с Дедом Морозом и передать ему письмо.

– Почтовая резиденция работает уже второй год в Доме связи (отделение „Укрпочты" №55). Каждый ребенок может написать письмо, которое доставят в Киев. В „Укрпочте" пообещали, что в ответ Дед Мороз пришлет открытку с сюрпризом.

Резиденция открыта с 15:00 до 18:00 в будни и в субботу с 12:00 до 16:00.

„Отправить письмо – полностью бесплатно, потому что чудеса делаются по доброй воле. Приходите и окунитесь в атмосферу праздника!" – отметил Дед Мороз.

Ранее сообщалось, что карантин внес значительные коррективы в празднование Нового года в Мариуполе. Так, в этом году новогодний экспресс не будет курсировать между основными праздничными локациями города. Напомним на Театральной площади в Мариуполе обустроили резиденцию Святого Николая. Дети смогут отправить ему письмо

В центре Мариуполя обустроили резиденцию Святого Николая. Дети смогут отправить ему письмо.

Ганна Хіжнікова 16.12.2020 mrpl.city

На Театральной площади Мариуполя у резиденции Святого Николая появился специальный ящик для писем. Об этом сообщает „Маріуполь - Туристичне місто".

„Все детки имеют возможность бесплатно отправить письма с пожеланиями, но надо спешить, потому что праздник уже скоро," — говорится в сообщении.

Организаторы напомнили о легенде, согласно которой Святой Николай спускается на землю в ночь с 18 на 19 декабря и отправляется в путешествие по всей планете. Именно в эту ночь он раскладывает свои подарки под подушки всем послушным детям.

Резиденция Святого Николая в Мариуполе начнет работать 19 декабря.

Старинный дворик в центре Мариуполя украсили огромной елкой и гирляндами

Богдан Коваленко 16.12.2020 mrpl.city

В старинном дворике Центра современного искусства „Отель Континенталь" в Мариуполе чувствуется новогодняя атмосфера. Здесь установили шестиметровую живую елку, вскоре здесь начнет работу резиденция Деда Мороза.

Дворик Центра современного искусства „Отель Континенталь" впервые подготови ли к Новому году и Рождеству, сообщили в группе „Театромания - Народный театр. Мариуполь".

Как рассказали в ЦСИ „Отель Континенталь" арт-пространство новогодний DVIR будет открыт 18, 19, 20, 25, 26, 27 декабря с 17:00 до 20:00.

„У нас, как всегда, полная свобода - никакой программы и конкурсов с корпоративами", - отметили организаторы.

Посетителям пообещали новогоднюю музыку и положительные эмоции. Вход будет платным.

Напомним, с этого года во дворе старинного здания проводятся театральные представления и рейвы.

В Мариуполе появился DVIR с коврами от тещи и старыми креслами

Ганна Хіжнікова 31.07.2020 mrpl.city

Возле мариупольского ДК „Молодежный" не так давно появились ряды зрительских кресел, украшенные балкончики и лаунж-зона с бескаркасными креслами-пуфами.

О том, как изменяли дворик старого отеля „Континенталь", изданию „Приазовский рабочий" рассказал соавтор идеи - начальник отдела проектов культуры и аналитической работы департамента культурно-общественного развития горсовета Никита Ковалев.

„Здесь создается центр современного искусства Отель "Континенталь". Двор-уличный формат, который позволяет собирать вместе более десяти человек", — раскрыл идею автор.

По его словам, отель "Континенталь" — памятник архитектуры. Его двор сам по себе уникален. Разноуровневая кирпичная кладка стен не оставляет равнодушным никого.

„Мы — я, Антон Тельбизов и наш проектный менеджер Анастасия Лебедева — решили сделать его более уютным. Все делали из подручных средств. Конечно, очень помогли работники ДК „Молодежный". Идея со зрительскими креслами была не нова. „Театромания" не первый год проводит спектакли в таком формате. Кресла-мешки нам дали во дворце культуры, ковры я привез от тещи. В общем, из вещей, которые никому не нужны, а выбросить жалко, мы создали концептуальное пространство", — поделился Никита Ковалев.

„Местные жители" отмечают, что во дворик может зайти любой, чтобы послушать музыку и посмотреть на арт-объекты. Здесь царит творческая атмосфера.

Курбан-байрам: мариупольцам показали красоты мечети Сулеймана и Роксоланы

Ганна Хіжнікова 31.07.2020 mrpl.city

Сегодня, 31 июля, у мусульман Мариуполя и всего мира начинается один из главных праздников — Курбан-байрам.
На мариупольском предприятии „т.ЕНИВ" в честь праздника устроили фотопутешествие в мечеть султана Сулеймана Великолепного и его жены Роксоланы, расположенную в Приморском парке.
Отмечается, что это не только действующая мечеть, но одноименный исламский культурный центр.

„Вся мечеть построена из мрамора, привезенного из Турции. Строительство продолжалось три года. Работы финансировались азербайджанской диаспорой города и турецким бизнесменом Самихом Джихани при поддержке городского совета Мариуполя. Мечеть построили по образцу и подобию мечети Сулеймание-Джами в Стамбуле", — говорится в сообщении.

Торжественное открытие исламского центра и мечети состоялось в октябре 2007 года. Сейчас минарет и мечеть — одна из достопримечательностей города и популярное место для отдыха и фотосессий.

Шлях до Маріуполя із Криму
medium.com/@mrpl.travel
28.07.2020 Маргарита Щербак

Сьогодні для міста Маріуполя особлива дата. 28 липня 1778 року стартував важкий та надзвичайно важливий шлях греків з Кримського ханства до Приазов'я. Під керівництвом митрополита Готфейського - Кафайського Ігнатія православні почали вихід з Криму, адже кілька років поспіль вони терпіли натиск від переважної кількості кримських татар.

Імператриця Катерина II ще у 1774 році прийняла рішення переселити православних з Криму на вільні землі, робилося це також з метою посилення південних меж свого царства. Хоча місто Павловськ (нині Маріуполь) офіційно засновано у 1778 році, територія ця не була густо населеною, незважаючи на свій приємний клімат та вигідне територіальне розташування

5 серпня 1780 року православні вірмени, греки, грузини, волохи дійшли до своєї мети. Переважно серед переселенців були представники грецької нації. Вони прибули до місцевості, яку назвали місто Маріуполь (з грецької „поліс"- місто + Марія).
Окрім того ж було засновано близько 24 селищ навколо міста Марії.

Переселенці отримали не тільки нові землі, але й привілеї від самої імператриці: повне звільнення від військової служби, від сплати податків на 10 років. Так розпочався поступовий розквіт та поширення нашого міста.

Нові мешканці побудували більшість дореволюційних православних храмів Маріуполя. Це і Катерининський (Грецький) храм, і Харлампіївський собор, Церква Різдва Пресвятої Богородиці. Й хоча, на жаль, ці величні будови не збереглися, на згадку про них названі вулиці Харлампіївська, Миколаївська, Георгіївська (престоли Харлампіївського собору були присвячені саме цим святим). Ще три вулиці Маріуполя (Митрополитська, Готфейська та Кафайська) присвячені постаті Митрополита Ігнатія.

Суттєво впливали переселенці й на архітектуру, традиції, культуру. Багатонаціональність Маріуполя, яка підсилилася українцями та росіянами - під час індустріалізації міста у 1850-х роках, проявила діалог культур. Цим явищем ми пишаємося і до сих пір. Адже Маріуполь і в наші дні дуже багатонаціональне та колоритне місто.

Перехід православних з Криму, як

історичне явище, подарувало місту Маріуполю не тільки новий етап та розквіт, але й багато талановитих містян різних епох: художник Архип Куїнджі, педагог, вчений, громадський діяч Феоктіст Хартахай, поет та "батько" Приазовської літератури "Георгій Костоправ та багато інших видатних людей.

Знаменитий місцевий майстер-різьбяр Георгій Коротков присвятив історичному переходу греків з Криму свій витвір. Горельєф з кедру під назвою „Великий шлях греків до Приазов'я", зроблений у 1992-1997 роках - є однією з найвідоміших витворів майстра. Картина передає динамічність та особливість цієї події.

У центрі композиції, на возі, зображені митрополит Ігнатій та генерал Олександр Суворов, які очолювали процесію. На першому плані молодий хлопець урочисто несе святиню - ікону Святого Георгія-Побідоносця. Побачити на власні очі роботи Георгія Короткова, зокрема і вище згадану, можна у Галереї дерев'яної скульптури Георгія Короткова у Маріуполі.

Три виртуальные экскурсии по Мариуполю и Приазовью

Ігор Романов 07.10.2017 mrpl.city

В выходной день предлагаем посмотреть три выпуска виртуальных экскурсий, которые мы записываем в формате видео 360° вместе с мариупольским историком Ольгой Демидко.

1. Дом Юрьева по проспекту Мира, 40

Здание, которое увидело множество важных культурных и политических событий, происходивших в Мариуполе с начала XX века и до настоящего времени. Его первый собственник - известный в Мариуполе в начале XX века общественный деятель и адвокат Илья Эммануилович Юрьев. В конце 1906-20 года его избрали гласным в городскую думу. В доме Юрьева собирались самые влиятельные горожане того времени. После смерти Юрьева в доме расположилась редакция газеты „Мариупольский справочный листок", а в конце 1912 года в нем открыли кинозал „XX век". Более подробную историю дома читайте в специальном материале Ольги Демидко.

2. Донецкий академический областной драматический театр

Сердце культурной жизни Мариуполя.

Построенный в 60-е годы XX века

драматический театр в Мариуполе внешне почти полностью повторяет Полтавский академический областной театр. Здание выполнено в традициях советского монументального классицизма. Театр имеет множество ценных декоративных элементов. На центральном фасаде изображены скульптуры металлургов и хлеборобов. Говорят, построить в Мариуполе (тогда – Жданове), городе без статуса областного центра, театр было решено после многочисленных обращений настойчивых граждан.

3. Каменные половецкие бабы-идолы-обереги Приазовья

Половцы впервые появились у границ Руси в 1055 году. Заключив мирный договор, они ушли в степь. С этого момента началась двухсотлетняя эпопея вражды и дружбы этого кочевого народа с Русью. Одним из главных источников для изучения их истории, быта и культуры остаются „каменные бабы" – скульптуры XI-XIV вв., изготовленные мастерами в местных карьерах из гранита, песчаника, известняка. Все скульпы держат в руках сосуд, который символизировал присутствие духа умершего. Число „каменных баб" в Приазовье приближается к 600. Более подробную историю половецких идолов читайте в специальном материале Ольги Демидко.

Киевская художница рассказала, что было самым сложным при росписи бычков для Мариуполя

Богдан Коваленко 27.12.2020 mrpl.city

В преддверии Дня святого Николая в Мариуполе появились 12 расписанных скульптур быков, символизирующих каждый месяц наступающего года.

Как пишет издание „Приазовский рабочий", росписью скульптур занималась киевская художница Мария Туманова. Девушка рисует с пяти лет, закончила Полтавскую художественную школу и Национальный авиационный университет по специальности дизайнер интерьера.

На изготовление и роспись всех скульптур понадобилось более месяца.

„Я всегда пишу акриловыми красками, и быки не стали исключением. Расписывала скульптуры месяц, практически без выходных, так как не работаю с помощниками. Ведь им сложно объяснить, какие именно цвета красок должны быть нанесены в том или другом месте. Мне крайне важно отобразить на скульптуре то, что задумано, и как я это представляю", — объяснила Мария Туманова.

По словам художницы, сложность работы была связана с тем, что скульптуры имеют натуральные размеры и реалистичные детали.

„Я несколько месяцев назад работала над другим проектом – расписывала скульптуру коровы. И когда мне предложили расписать 12 быков, подумала, что особых сложностей не возникнет. На моих многочисленных эскизах все казалось достаточно просто. Однако быки оказались в полтора раза выше. И чтобы нанести краски по рельефу мышц на спине, по верхней части скульптуры, приходилось становиться на стульчик, так как моего роста было недостаточно", – добавила художница.

Директор коммунального коммерческого предприятия „т. ЕНИВ" Мария Слета пояснила, что пригласили для выполнения работы киевскую художницу, потому что хотели получить сторонний взгляд на Мариуполь.

„Мы могли обратиться к нашим художникам, чтобы они разрисовали новогодние скульптуры – у нас много талантливых людей. Однако хотелось, чтобы в росписи отразился не взгляд на Мариуполь коренного жителя, а впечатление в красках иногороднего творческого человека", – рассказала Мария Слета.

Напомним, каждый бык посвящен одному из месяцев 2021 года. Так, мартовская скульптура разрисована цветами, на апрельской изображено пробуждение природы.

В Мариуполе фестиваль творчества „Территория друзей" объединит переселенцев и горожан

Яна Іванова 17.08.2017 mrpl.city

Переселенцам Мариуполя помогут найти друзей и весело провести время на фестивале искусств и творчества в День Города. Фестиваль „Территория друзей" соберет детей и взрослых в Городском саду для активных игр, спортивных конкурсов, мастер-классов и ярмарки, передает MRPL.CITY.

Здесь для мариупольцев 9 сентября будут действовать различные площадки: „Print zona", „PHOTO PARTY", „Сказочная библиополяна", „Sport land", „Ангелы ищут друзей!", „Европа - наш общий дом" и квест „Найди дружбу".

Как уточняет инициативная группа проекта „MRPLife: знакомимось, гуртуємось, розвиваємось", локации будут работать на Аллее классиков.

„Гости смогут попробовать себя в различных видах прикладного искусства, покататься на маленьком пони, поучаствовать в квест-викторине, решить

головоломку, сфотографироваться с тантамарескок „Друзья" или же сделать селфи с ростовыми куклами. Также мариупольцам бесплатно нарисуют скетч-портреты, веселые шаржи, а лучшие художники Мариуполя проведут уроки живописи," - отмечают организаторы.

Также у фонтана мариупольцы украсят „Дерево Дружбы" лентами, где будут предварительно написаны их мечты. Переселенцев и горожан, пришедших на фестиваль, угостят сладкой ватой и попкорном, а прошедшим через все шесть площадок мероприятия вручат ценные призы.

Фестиваль „Территория друзей" в Мариуполе пройдет в рамках проекта „Содействие по восстановлению и устойчивому решению проблем ВПЛ и пострадавшего от конфликта населения в Украине" МОМ при финансировании ЕС. Напомним что главным организатором выступает Центральная библиотека им. Короленко, выигравшая грант на сумму более 250 тыс. грн. Всего же задействовано более 10 благотворительных и творческих организаций.

Фестиваль „Территория друзей", приуроченный Дню города, будет проходить в Городском саду с 15:00 до 18:00

Мариупольцы в День города выучат язык и танцы Страны восходящего солнца

Яна Іванова 06.09.2017 mrpl.city

В Городском саду на фестивале „Территория друзей" мариупольцев посвятят в тайны японской культуры, передает MRPL.CITY.

Новая локация праздничного мероприятия, призванного объединить переселенцев и горожан в честь Дня города, будет действовать 9 сентября вместе с другими шестью площадками. Как отметила руководитель Клуба любителей японской культуры Мариуполя Илона Архангельская, здесь гости смогут познакомиться с традициями Страны восходящего солнца.

„Участников локации встретят девушки в кимоно и расскажут им о тонкостях техники оригами и обучат японском языку. Желающие смогут раскрасить изображения в стиле аниме, а также поучаствовать в танцевальном флешмобе и мастер-классе по японским единоборствам", — сказала она.

По словам Илоны Архангельской, на фестивале „Территория друзей" мариупольцы также перевоплотятся в самураев посредством тантамарески в фотозоне. Для участников мероприятия Клуб любителей японской культуры приготовил в подарок одну тысячу календарей на 2018 год.

Мариупольцы пройдут квест самурая и попробуют азиатскую еду

Яна Іванова 21.05.2018 mrpl.city

Мариуполь продолжает фестивалить - на выходных жителей ждет „Азия Фест". Участникам обещают настоящие азиатские „фишки" - от квеста маленького самурая до косплея и японской музыки, передает MRPL.CITY.

Как сообщают организаторы, 26 мая мариупольцы окунутся в традиции народов Азии в полной мере. Программа мероприятия включает демонстрации предметов культуры и быта, национальных костюмов, театра воинских искусств „Белый лотос" и китайских народных танцев.

Не стали исключением кейком, косплей, японская музыка, а также благотворительная ярмарка с азиатской едой, сувенирами и украшениями. Также будут представлены картины художников-японистов Мариуполя, японские мультфильмы, детские сказки и журналы, фото-зоны и мастер-классы азиатского творчества и многое другое.

Организатором выступил Клуб любителей японской культуры Мариуполя, Фонд развития Мариуполя, ДК „Молодежный" и другие.

Начало фестиваля азиатской культуры „Азия-Фест" в 12:00 в ДК „Молодежный".

Вход свободный.

Аниме, айкидо и чайная церемония: в Мариуполе прошел „Cxig Fest" mrpl.city

Ярослав Герасименко 12.05.2019

Фестиваль „Cxig Fest" в Мариуполе собрал любителей восточной культуры – от современной до традиционной.

Во Дворце культуры „Молодежный" гостей ждали сценки аниме, чайная церемония, выставка китайского оружия и показательные выступления борцов. Мариупольцы могли попробовать себя в технике оригами, 3Д-моделировании ручками, робототехнике, рисовании аниме и тушью в японской технике, счете по-японски и рукоделии канзаши.

„Cxig Fest" организовали по просьбе школьников и студентов на средства гранта в размере 30 тысяч гривен по программе „Общественный бюджет". По словам организатора фестиваля Илоны Архангельской на средства гранта были приобретены мини-бамперболы, декоративная китайская ширма, канцелярия, тематическая сувенирная продукция и полиграфия.

45 минут жизни с куклой: труд и талант мариупольских кукольников

Яна Іванова 21.03.2018 mrpl.city

Мир театра и сцены маленьким мариупольцам открывают более 400 кукол, созданных руками украинских профессионалов и местных мастеров. Каждая кукла передает характер и жизнь персонажа постановки, и, чтобы ее оживить, нужен особый талант и даже физическая подготовка. Об этом сегодня, в международный день кукольника, MRPL.CITY сообщила художественный руководитель Мариупольского театра кукол Ирина Руденко,

Она отмечает, что театр кукол – сложное, но безумно интересное дело. Ведь практически с куклой можно сделать все что угодно и даже невозможное – чтобы они летали, стояли на головах, одевались, двигались, моргали и многое другое.

„Кукольный театр – это самое древнее театральное искусство, потому что начиналось все еще с библейских представлений. Если сравнить обыкновенную маску с современной куклой, то можно проследить большие временные видоизменения – сегодня можно надеть голову куклы на себя и она будет повторять все ваши движения: хлопать глазами и улыбаться", –

говорит Ирина Руденко.

В создании героев для спектаклей она подчас принимает участие сама. Так были созданы фигуры для „Трех поросят" и других постановок. Процесс создания кукол непрост – на одну куклу уходит минимум месяц труда.

„Процесс создания куклы, если брать старую методику, очень сложный. Сначала из пластилина или глины лепятся ручки, ножки, голова, характер. Затем отливается форма, по которой делается папье-маше. Затем его зашкуривают и глянцуют. Все это крепится на трость в виде креста, чтобы были рычаги давления на куклу. Если говорить о такой старой методике, придется потратить месяц на одну куклу. В некоторых театральных мастерских, чтобы ускорить процесс высыхания деталей, изделия помещали в горячую печь. Сегодня же изменились технологии и материалы, а значит, временные рамки уже другие. Кроме того, при изготовлении куклы учитываются особенности спектакля – где-то мимику может доиграть актер, а где-то кукла требует большей механизации", – поделилась Ирина Руденко.

Поскольку Мариупольский театр кукол является классическим, здесь используются традиционные куклы — тростевые, перчаточные, напольные, настольные. Таковых здесь насчитывается более 400! Исключением стали разве что марионетки на нитках. Вес одной куклы может колебаться от 2,5 до 5 кг. Чтобы выступить в постановке вместе с куклой, актеру подчас приходится стоять на коленях и всячески изощряться, чтобы водить персонажа по ширме. Провести в таком положении 45 минут с одной, а то и двумя игрушками на вытянутых руках непросто, и требует немалых физических сил.

В репертуаре театра только детские постановки, чтобы через кукол открывать детям сценическое мастерство.

„Марионеточный театр — отдельный вид искусства и очень сложный, так как одной такой куклой может управлять до 100 нитей. Обучиться этому кукольнику непросто. Кукол заказываем или шьем сами. Прежде чем создать куклу, нужно придумать ее роль и характер, чтобы скульптор и художник это все передали. Задачей кукольника является ее оживить. Из более 400 кукол у нас 22 используются в действующих спектаклях и 15 будут представлены в планируемых", —

– делится Ирина Руденко.

Художественный руководитель добавила, что для отдельных спектаклей в свое время приходилось заказывать кукол у специалистов Харькова, в мастерской крымского театра и у мариупольских умельцев.

Напомним, что в прошлом году Мариупольский театр кукол отметил 20-летие.

Мариупольскому театру кукол исполняется 20 лет

Яна Іванова 21.03.2017 mrpl.city

В этом году Мариупольский театр кукол отмечает юбилей – 20-летие со дня официального признания его деятельности. Об этом сегодня, в Международный день кукольника, MRPL.CITY рассказала художественный руководитель театра, заслуженный деятель эстрадного искусства Украины Ирина Руденко.

По ее словам, поначалу показ кукольных спектаклей был просто увлечением, однако со временем это стало любимым делом.

„Мы показывали сценки с куклами в детсадах и школах еще детьми, что-то делали для себя, посещали кружки во дворцах культуры. Потом это переросло в самодеятельный уровень, а затем

коллектив стал заниматься творчеством профессионально. Нас признали, дали финансирование. И хотя поддержка была временной, тем не менее 20 лет назад был создан "муниципальный театр кукол", — отмечает Ирина Руденко.

Сегодня в этом театре более 100 кукол, сделанные мариупольскими театралами и специалистами мастерской Харьковского театрального университета. Сама же Ирина Руденко мечтает создать музей кукол из имеющейся у нее коллекции.

В спектаклях театра кукол задействованы учащиеся Мариупольской театральной школы.

„Актеров в театре много, некоторые проявили себя еще с первого курса школы. Самое сложное в профессии кукольника — оживить куклу, сделать так, чтобы в нее поверили, что она живая. Как-то у нас был случай - по окончании спектакля „Три поросенка" пятилетняя девочка плакала навзрыд. Сквозь слезы ребенок говорил: „Мамочка, ты меня обманула. Ты говорила, что куклы не живые, а они живые!" Я завела ее за ширму и показала, что пока игрушка лежит в бездействии, она не жива, но как только в руках человека она отправляется, например, на бал

и с ней разговаривают — кукла оживает", — вспоминает Ирина Руденко.

Она отмечает, что разговаривать с куклами у кукольников считается необходимым для успешной игры в спектакле.

„С куклой нужно обращаться как с ребенком — ухаживать, общаться, благодарить после выступления и бережно относиться. Кроме того, у самого кукольника тоже должен быть характер, какая-то черта, свойственная и роли куклы. Иначе зритель не поверит в правдивость истории на сцене", — делится Ирина Руденко.

Ежегодно Мариупольский театр кукол ставит до трех спектаклей. Кроме того, коллектив проводит концерты и анимационные программы. В планах — не только объемные постановки с учащимися театральной школы, но и выездные 10-15-минутки.

Рыжеволосые символы Мариуполя покоряют сердца взрослых и детей

mrpl.city 22.03.2018

Мариупольчанка написала и проиллюстрировала книгу, которая поможет детям понять окружающий мир и научиться преодолевать свои страхи.

Как рассказала MRPL.CITY художница и автор книги Анастасия Пономарева, издать книгу стоит в планах, но руки пока не дошли. Единственный экземпляр книги есть только у автора. Именно из нее она читает детям увлекательные истории о приключениях рыжеволосых двойняшек Марички и Михайлика.

Изначально это была история о Марике, который задумывался как символ счастливого ребенка-мариупольца. В свое время Марик успел побывать символом акции „Маріуполь чекає на Океан", когда жители города записали видеоприглашение приехать с концертом легендарной группе „Океан Эльзы". Автор не могла определиться, кем был Марик - мальчиком или девочкой, каждый, кто „знакомился" с Мариком, имел свое мнение на этот счет.

„Мы не могли определиться, мальчик это или девочка. И я решила написать сказку, где будет двое детей-двойняшек: Маричка и Михайлик, чтобы никому не было обидно," - рассказывает Анастасия Пономарева.

Дети живут в приазовском городе и каждое лето проводят в различных приключениях на побережье Азовского моря, а компанию им составляют добрые и позитивные персонажи, такие как дед Тарас с поучительными историями и его толстый рыжий кот Тигр.

„В этих историях идет речь одновременно и про взаимоотношения, и про науку. Например, в одной из глав герои разбираются, почему корабли не тонут с научной точки зрения. И в то же время есть история про дружбу старого маяка и храброго бумажного кораблика, переключение между тонкими эмоциональными связями и научной подоплекой", - подчеркивает автор.

Кроме того, в „Рудих історіях" герои учатся преодолевать свои страхи, быть дружелюбными, открытыми к окружающему миру. Так, в одной из историй Михайлику помогали преодолевать страх высоты и полетов на самолете. Маричка прочитала в энциклопедии о технике полета птиц, дед Тарас рассказал поучительную историю о храбром ручейке, а кот Тигр защитил котенка от собаки. Все это помогло герою решиться преодолеть свой страх и смело подняться на борт самолета.

„Благодаря такому повествованию книги дети учатся познавать мир и параллельно понимать чувственную сторону этого мира", - поделилась художница.

Патрульні разом із дітьми викривали „книжкового шпигуна"

"Патрульна поліція Донецької області
27.11.2016

На другому поверсі пекарні „Хлеб дю Солей" сьогодні лунав дитячий сміх: малеча зібралась в очікуванні зустрічі з патрульними поліцейськими.

Хлопці та дівчата всілись навколо копів і вже о 13 годині запанувала повна тиша, адже інспектори ... розгорнули книгу та почали читати.

Детективна історія, замішана на хлібі „Тайна старой пекарни" припала юним слухачам до смаку. Діти в один голос визнавали, що прочитати детектив краще за поліцейських не взмозі ніхто. Малюки із зацікавленістю слухали кожну наступну главу та намагались разом із патрульними розплутати складну справу і, врешті решт, шпигуна зі сторінок книжки вдалось викрити.

Після читань діти кинулись фотографуватись з патрульними та розпитувати то про історію, яку щойно від них почули, то про справжню роботу поліцейського.

Наприкінці всі присутні куштували смачні тістечка, пончики і той самий хліб, про який йшлося у книжці.

Усі були в захваті від такої незвичної та цікавої зустрічі та домовились неодмінно зустрітись ще.

Анастасія Пономарьова - космічна фея Маріуполя

Ольга Демідко 09.04.2019 mrpl.city

Дорогі читачі, сподіваюся, що ви готові продовжити відкривати для себе яскраві постаті Маріуполя, які завдяку нестандартному мисленню і креативному підходу створюють нові місця дозвілля та своєю енергійною діяльністю і щирому серцю надихають маріупольців на нові звершення. Саме такою яскравою і самобутньою є наша наступна героїня - художниця, письменниця і громадська діячка **Анастасія Пономарьова**. Вона має свій унікальний світогляд і є справжнім генератором ідей. За її ініціативи було започатковано ряд важливих проектів. Маленьким маріупольцям вона нагадує справжню фею, яка з легкістю перетворює будні на свята, а для дорослих її фонтануючі ідеї та швидкість їхнього втілення в життя є проявом чогось космічного і неординарного.

Народилася Анастасія в Маріуполі у великій і дружній родині. Вона завжди мала особливу любов до сім'ї та свого будинку. Художниця підкреслює, що все в її домі завжди створювалося з особливим почуттям любові. Згадує, як її прадід власними руками з тим же почуттями побудував їхню оселю. Зараз вона мешкає тут з коханим чоловіком та сином. Сім'я

завжди в усьому підтримує Настю, її нікоми не казали, що вона щось не може створити чи зробити, навпаки, завжди говорили: „Спробуй". Тому вона відчуває у всьому підтримку батьків, чоловіка, сина. Анастасія підкреслює, що, якби не її син, багатьох дитячих проєктів могло б не бути. У Маріуполі найбільше любить море. Однак вона наголошує, що „любов до міста це не любов до стін, це люди. Емоції, почуття, які ти тут переживав". Її надихає життя, вона з легкістю знаходить щось гарне і особливе у звичних речах.

Настя отримала вищу педагогічну освіту і сьогодні працює за спеціальністю в школі НВК №69 вчителем географії. Але водночас їй вдається поєднувати свою роботу з активною громадською діяльністю. Вона вже давно реалізувала себе як унікальний маріупольський ілюстратор, проєктний менеджер і керівник освітнього центру „Місто". Анастасія займається тим, що їй подобається, що вона всім серцем любить. Вона намагається робити все якісно, але зізнається, що інколи може й помилятися, тому не припиняє вчитися і працювати над самовдосконаленням.

Наша героїня є співзасновницею ГГ „Місто щасливих людей" та освітнього центру „Місто".

„Місто щасливих людей" почалось, коли вона разом з Олександрою Вакман вирішила почитати дітям, а закріпилося малюнком щасливої дитини на флешмобі „Маріуполь чекає на Океан". Саме тоді вона і почала свій довгий і яскравий творчий шлях.

Одним з найбільш унікальних для маріупольських дітлахів став проект „Маріуполь читає дітям". Головна його мета – зробити серед діточок міста українську мову цікавою та важливою. Організатори проекту читали маленьким маріупольцям відомі оповідання, книжки, казки українською, при цьому перевтілювалися в образи героїв. Кожне читання відбувалося на новому місці, яке було пов'язане з тематикою обраного оповідання. Крім маріупольських громадських діячів, читали й відомі українські поети, художники, співаки. Серед них: Сергій Жадан, Вікторія Ковальчук, В'ячеслав Купрієнко. Кожна дитина отримувала значок „Я люблю читати", щоденник читача, багато смаколиків та незабутніх вражень.

Наступним проектом став невеличкий і перший фестиваль, організований Анастасією та Олександрою Вакман „Арт і Шок", на якому вони презентували історичну розмальовку з видами Маріуполя.

Загалом розмальовки Анастасії „Розфарбуй місто", в яких маріупольська архітектура представлена в антистресовому варіанті, посідають своє особливе місце. Головна мета видання – зацікавити маріупольців історією, архітектурою рідного міста, виховати любов та повагу до архітектурної спадщини Маріуполя. А у результаті, юні маріупольці, розмальовуючи архітектуру власного міста, дізнавалися про неї більше, починали розуміти, що і в Маріуполі є чим пишатися.

Щоб допомогти дітлахам подолати свої страхи, бути дружелюбними та відкрити їм до навколишнього світу, Анастасія видала книгу „Руді історії". Авторка вважає, що завдяки книзі діти можуть навчитися пізнавати світ і паралельно розуміти чуттєву сторону цього світу.

Енергії Насті можна лише дивуватися, адже її проекти продовжували з'являтися один за одним. Незабаром була створена „Наукова не-школа". Організатори проекту завдяки власній креативності навчали дітей цікавій науці. Вони дивилися у телескоп на плями на Сонці, з поліцейськими вивчали дактилоскопію, влаштовували батли вчених. Юні науковці навіть пройшлися по червоній доріжці, коли їм вручали сертифікати науковців.

Також громадська діячка стала одним з організаторів дитячих локацій на фестивалях „З країни в Україну" та „Маріупольська книжкова толока". Провела декілька заходів з поліцейськими, зокрема в Маріуполі діявилися „мафія з копами" та „кава з поліцейським". Ще встигла випустити капсульну колекцію суконь ручної роботи.

Освітній центр „Місто" починався з вінницького активіста Івана Шихат-Саркісова, який допоміг зібрати кошти по всій Україні для відкриття робоклубу для маріупольських дітей. Приблизно рік Анастасія і Олександра Вакоман абсолютно безкоштовно вчили дітей робототехніці на основі LEGO Education. Базувалися вони у вільному просторі „Халабуда". Та, на жаль, тоді активно розвивати цю корисну ініціативу вони не змогли. Коли ж захотіли відправити дітей на фестиваль робототехніки у Києві, їх підтримала компанія TRINITY, разом з якою на базі їхнього офісу відкрили освітній центр „Місто". Знайшли однодумців серед представників бізнесу і разом впроваджуємо доступну технічну освіту для дітей.

Наразі у робоклубі вже постійно діють курси з робототехніки на основі LEGO Education. Нещодавно освітній центр

став представником мережі code club - ініціативи, яка дозволяє вчити дітей програмуванню і давати їм IT-освіту за програмами Массачусетського університету абсолютно безкоштовно. Головна мета організаторів, щоб за цією програмою працювали школи міста. Найближчим часом Анастасія з партнерами планує відкривати курси з 3D-моделювання, урбаністики, наукової школи та електроніки. Вона підкреслює, що учасники центру регулярно їздять на фестивалі та олімпіади з робототехніки по всій Україні.

Ідеї Анастасії підтримувало і підтримує дуже багато громадських організацій, ініціатив, активістів, волонтерів і просто небайдужих людей. Вона безмежно вдячна всім за час, сили, гроші на те, щоб зробити своє місто кращим. Саме завдяки таким людям вона любить Маріуполь і вірить у його світле майбутнє. Маріупольчанка планує продовжити свою діяльність як ілюстратора, розвивати освітній центр „Місто" та доступну якісну освіту для дітей, а також вона хоче відродити проект „Маріуполь читає дітям". З творчістю унікальної і самобутньої космічної феї Маріуполя можна познайомитися на сторінці у FB „Місто щасливих людей".

Улюблена книга Анастасії Пономарьової: „Маленький принц" Антуана де Сент-Екзюпері.

Хобі: велосипед, колекціонує черепашок, любить фотографувати і те, чим займається.

Порада маріупольцям: „Не боятися, що не вийде, а просто починати рухатися до мети. Ресурсів завжди не вистачає, але якщо є бажання змінювати світ, треба спробувати. Завжди варто спробувати!"

Неоготичний замок Маріуполя

Ольга Демідко 16.08.2017 mrpl.city

Якщо міста порівнювати з людьми, то Харків – це друг, з яким хочеться спілкуватися і проводити час, Полтава – це симпатична дівчина, яку хочеться любити і плекати. А Маріуполь – це такий знайомий, який потребує уваги, спілкування, якому потрібні любов і розуміння... Місто, як і людина, має ім'я, вік, свою історію виникнення, літопис подій, культуру, статус, свою сім'ю, в яку входять не тільки розташовані в ньому будинки, вулиці, а й ми, його мешканці...

Як багато ви знаєте про місто, в якому живете? Чи є у вас улюблені місця, з якими пов'язано багато спогадів? Переконана, що є! Але, що саме вам відомо про історію Маріуполя, його вулиці, будинки, які зберігають свої таємниці і легенди?

Кожне місто, безумовно, унікальне і має власні здобутки. Від того, як ми ставимося до своєї історії, залежить і подальший розвиток нашого міста. Водночас не кожне місто може похвалитися настільки багатим минулим, яке має Маріуполь.

Уявімо, що вас попросили назвати найефектнішу споруду, розташовану в Маріуполі. Яку будівлю ви би назвали? Думаю, що справедливим було б відзначити будинок Гампера – яскраву архітектурну пам'ятку міста, що була побудована в 1898 р. Невеликий будинок у стилі неоготики, створений з червоної цегли, розташований в районі Слобідки. Відмінні особливості архітектури: стрілчасті вікна, цегляні візерунки і прибудова у вигляді вежі середньовічного замку. Чи всі маріупольці знають, що на рубежі XIX-XX ст. тут жив і працював відомий маріупольський лікар Сергій Федорович Гампер, який користувався великою популярністю і серед мешканців міста ?!

Сергій Федорович народився в 1859 році в Маріуполі в родині лікаря, який займав посаду судово-медичного експерта, потім був лікарем і викладачем Маріупольської чоловічої гімназії. Він був людиною цілеспрямованою і старанною, наполегливо йшов до своєї мети – продовжити справу

батька – працювати лікарем. Середню і вищу освіту Сергій Гампер здобув у Харкові: після закінчення гімназії він вступив на медичний факультет Харківського університету. Завершивши навчання в університеті, тільки через два роки з дипломом лікаря приїхав на Батьківщину – до Маріуполя і зайняв посаду свого батька.

Однак неабиякі розумові здібності, амбітність не втримали Сергія Федоровича в Маріуполі. Через невеликий проміжок часу молодий лікар відправляється в Петербург на кафедру терапії Військово-медичної академії. Там протягом двох років виконує велику науково-дослідницьку роботу, яка стала основою його докторської дисертації. До речі, маріупольці можуть пишатися, що їхньому земляку на захисті дисертації опонував майбутній великий фізіолог, Нобелівський лауреат і академік Іван Петрович Павлов. Для нас є важливим той факт, що, незважаючи на запрошення залишитися в столиці і зайняти професорську посаду, Сергій Федорович повертається до рідного міста. За своє відносно коротке життя Сергій Гампер дуже багато зробив для Маріуполя і як високоосвічений лікар, і як громадський діяч. Доктор Гампер працював два десятиліття з невеликим, аж до

своєї смерті, яка настала на початку 1911 року. До цього сумного моменту він був головним лікарем Маріупольської повітової земської лікарні.

Вдячні маріупольці поважали та любили Сергія Федоровича за його енергійність, щирість та небайдужість. Спуск, що веде до його будинку, мешканці міста назвали докторським або Гамперовським, який і сьогодні зберіг цю назву.

У радянські часи в будинку Гампера розміщувалися комунальні квартири.

Будівля нагадує замок, чим і привертає увагу до себе. За розповідями старожилів, що передавалися з покоління в покоління, у минулому перед будинком був фонтан, у якому плавали лебеді, і дві доріжки вели до берега моря, а поруч з фонтаном росла освячена верба, посаджена самим Гампером.

Пізніше було добудовано південну частину будинку, а до нашого часу збереглися лише старі дерев'яні сходи та металевий бак для води на горищі, під башенкою. Навпроти знаходиться старий дерев'яний будинок, якому також більше 100 років (вул. Земська, 34). Купець і відомий у нашому місті домовласник Є. Найдьонов подарував його для Гоголівського початкового училища. Встановлена мешканцями

невеличка табличка свідчить про те, що попечителем училища був теж доктор Сергій Федорович Гампер, який жив навпроти.

Сьогодні будинок Гампера - дійсно унікальна, рідкісна та красива споруда, де мешкає декілька сімей, - потребує в захисті, реконструкції та збереженні. Сліди руйнування і занедбаності помітні всюди. Від того наскільки серйозно ми поставимося до збереження нашої історичної спадщини, безумовно, залежить і подальший розвиток міста.

Сподіваюся, що зі мною погодяться, якщо я скажу, що Маріуполь - молоде і самобутнє місто в Україні, зі своєю унікальною історією та неповторною життєвою атмосферою, може здивувати власними здобутками не тільки гостей, але й власних мешканців. І ми вже давно повинні почати пишатися, навчитися цінувати, а головне - любити рідний Маріуполь. ⚓

Наступного разу ви дізнаєтесь більше про будинок Регіра, який є найбільшим особняком Маріуполя.

На мариупольском пляже обосновался Маугли
mrpl.city 29.08.2016
Маленькие дикари готовили еду на костре, стреляли из луков и обживали палатки на побережье Мариуполя. Именно в таких первобытных условиях в прошедшее воскресение произошло знакомство мариупольских детей с Маугли.

Корреспондент MRPL.CITY, проходя по побережью в районе заброшенного здания, находящегося у пляжа возле дело ЖД, увидел маленьких детей с луками, с разрисованными лицами и перьями на головах. Малыши резвились у костра и двух установленных неподалеку палаток.
Выяснилось, что таким образом проходит акция „Мариуполь читает детям" в рамках проекта клуба „Я люблю читать", который пропагандирует нетрадиционные, оригинальные знакомства юных читателей с героями книг.

Куратор проекта Анастасия Пономарева рассказала корреспонденту MRPL.CITY, что читательский клуб работает на общественных началах уже несколько месяцев. Он организовывает встречи маленьких читателей с качественными образцами современной и классической литературы в непринужденной игровой атмосфере.

Дети в чтениях принимают участие со своими родителями, что делает заседания клуба интересными для всех возрастов. Своей целью клуб считает развитие у нового поколения интереса к литературе. Анастасия отметила, что дети сталкиваются с тем, что чтение - это некая обязательная процедура, которая у них не вызывает живых эмоций и заинтересованности. Именно поэтому активисты движения применяют игровые методы, где малыши могут стать не только слушателями, но и участниками событий, описываемых в книге.

Чтение „Книги джунглей" Редьярда Киплинга и „Маленьких Дикарей" Эрнеста Сетона-Томпсона проходило в атмосфере приключений на свежем воздухе побережья в соответствующем антураже.

Анастасия Пономарева подчеркнула, что в сотрудничестве с Александрой Вакман и другими неравнодушными мариупольцами, каждое чтение стилизуется под содержание книг, проводится в различных местах, подходящих под стилистику произведения. Таким образом, эмоционально дети воспринимают чтение, как приключение с множеством интересных сюрпризов. В качестве поощрительных бонусов, детей угощают сладостями, награждают за участие в

чтении наклейками, значками, раскрас
ками и книгами.

Для посетителей клуба все его заседания проходят бесплатно. Организаторы надеются что их идея будет подхвачена другими энтузиастами и станет общегородской тенденцией, позитивно отличающей Мариуполь.

Міфи та загадки маріупольської Вежі:
110-та річниця споруди, Маргарита Щербак
02.07.2020 Про Місто medium.com/@mrpl.travel
З линня Маріупольській Вежі виконується 110 років! За довгі часи свого існування ця споруда не втрачає своєї загадковості. Один з головних символів Маріуполя у рік свого будівництва - 1910-й, став справжнім архітектурним проривом: найвища будівля міста (33 метри), величезна цистерна на рівні четвертого поверху, 2/3 містян отримали питну воду саме завдяки цій Вежі та її системі, до того ж частини цистерни були скріплені болтами у кількості 5000 одиниць, адже методу зварювання у ті часи ще не було.

Наша Водонапірна вежа відмінно "виконувала" ва завдання суспільства - побувала пожежною каланчею, відділенням банку, а зараз дарує магічну атмосферу гостям культурно-туристичного центру Vezha. Ми дивимося цікаве кіно, спілкуємося про культуру,

насолоджуємося чарівною акустикою під час музичних вечорів, згадуємо та цінуємо історію міста... і все це у нашій чудовій вежі!

Сьогодні хотілося б говорити про загадки та міфи, що пов'язані з цією величною будівлею. Ми зібрали декілька цікавих історій для вас та запитали в адміністраторів центру, що для них є найзагадковішим у Водонапірній вежі.

Вежа та старовинна ікона

У 1930-х роках велика кількість храмів та церков Маріуполя було знищено через антирелігійну пропаганду. Така сумна доля спіткала й інше дітище архітектора Нільсена - храм рівноапостольних Костянтина і Олени на Слобідці. У цьому ж році був зруйнований храм Успіння Пресвятої Богородиці, в якому з кінця XVIII сторіччя зберігалася унікальна святиня - ікона Божої Матері Одигітрії, яку греки принесли з собою при переселенні на маріупольські землі. За офіційною версією, напередодні руйнування всі цінності, в тому числі й ікона були вивезені з храму і з міста. Але за місцевою легендою, чудотворний образ Богородиці був врятований від знищення і напередодні руйнування храму надійно захований не де-небудь, а в підземних схованках старої водонапірної вежі, і зберігався довгі роки. Після закінчення Другої світової війни він таємниче зник... Якщо вірити переказам,

Вежа стала сховищем великої чудотворної святині всього православного народу майже на ціле десятиліття. Можливо, це просто вигадки, а може й ні – і Вежа знайшла свою святу покровительку. Адже не просто так прямо біля вежі в наш час зводиться величний храм Покрова Пресвятої Божої Матері і не просто так щороку 15 серпня, в день шанування ікони, можна побачити, як вежа наповнюється сонячним світлом і немов сяє зсередини.

Історія про слід Нільсена

Ця легенда не стільки про Вежу, скільки про її "батька". Кажуть, що створюючи новий об'єкт за проектом, який архітектор Віктор Нільсен продумував до найдрібніших деталей, він звертався до будівельників з дивним проханням: закласти в стіну будівлі, яка буде звернена на схід, цеглину з невідомою печаткою. Є версія, що кілька таких листів зберігалися в архівах нащадків Нільсена. А тією самою „невідомою печаткою" виявився лютеранський знак троянди (прим. – батько Віктора Олександровича був лютеранським пастором), який і уособлював ідею майстра і сенс, яким він наповнював кожне своє творіння. Може і дійсно, створені більше століття назад, архітектурні творіння донесли до наших днів послання великого автора про любов до світу і до нашого міста у вигляді непримітного знака троянди на

одній з цеглинок у стіні, зверненій на схід.

Секрет міцності

У роки Другої світової війни Водонапірна вежа залишилася неушкодженою. І справа не у фортуні. Однією з версій є додавання у розчин для кладки цегли курячих яєць. Багато мешканців міста вважають, що саме цей спосіб „врятував" вежу. До речі, велику кількість яєць десь треба було ще знайти... Мешканці найближчих сіл вели "боротьбу" за доставку цього незвичного будівничого матеріалу. Такий він "дореволюційний тендер" :)

Вежа та підземелля

Коли до Вежі приходять місцеві та гості міста, їх завжди дуже цікавить підвал. На разі там розташований технічний поверх. Коли вежа виконувала свою первинну функцію, підвал, перший-третій поверхи займали насоси та різні механізми. Але серед місцевих і сьогодні ходять чутки про те, що Вежа була центром підземної системи Маріуполя. Але при реконструкціях не було знайдено доказів, щодо вищезгаданої версії. А ось технічні "рукава" - цілком логічна версія.

Місце

Інша загадка, чому Вежу побудували саме на цьому місці? Адже це сьогодні вона розташована в самому центрі міста, але

110 років тому у цьому районі знаходилася в'язниця та бараки. Багато хто скаже, що її побудували на вільному місці, адже Маріуполь був активно забудований. Але існує версія, що вежу спеціально побудували недалеко від будинку маріупольського мецената та власника цегляних заводів Давида Хараджаєва. Адже це була його умова, в обмін на знижку вартості цегли для будівництва цього стратегічно важливого місцевого об'єкта. Так чи ні, але "хараджаєвська цегла" мала яскраво-червоний колір, саме з такого й побудована вежа.

Що про таємниці вежі думають адміністраторки культурно-туристичного центру?

Маргарита Щербак

„Завжди хотілося б мати можливість мандрувати у часі, обов'язково зазирнула б у нашу вежу. Адже цікавить, як в ній виглядали всі ці механізми, коли не було внутрішніх поверхів; якого первинного кольору була цистерна, якими технологіями її встановлювали та приєднували частини одна до одної на такій вагомій висоті"

Анастасія Худолей

„Для мене, як би банально це не звучало, загадкою залишається підвал вежі. Здається, що все просто - технічний поверх, але деякі відвідувачі стверджують,

що він далеко не останній. Можливо, що знизу знаходилися додаткові резервуари для води, а можливо, щось інше. Знову ж, легендарні підземні ходи міста, просто неможливо не вірити в цей привабливий, з історичної точки зору, факт. Ми можемо лише фантазувати, що деякі ходи починалися саме під цією вежею. Цей напрямок невідомий та оточений багатьма таємницями, від цього інтерес зростає ще більше"

Діана Токарева

„Особисто для мене найбільшою загадкою Вежі є те, що донині ніхто не знає, як з точністю розташовувалися сходи у „водонапірний період". Чи йшли вони вздовж стін, як спіралі? Та, звісно ж, дуже хотілося б побачити креслення та перші нариси маріупольської вежі, що зробив особисто Віктор Нільсен".

„Засияет как новенький": мариупольский драмтеатр преобразится

Олена Онєгіна 15.09.2018 mrpl.city

Фасад здания мариупольского драмтеатра вымоют в рамках реконструкции центра города, передает MRPL.CITY. От грязи и пыли одну из главных достопримечательност

Мариуполя очистят с помощью воды.
По словам генерального директора драмтеатра Мариуполя Владимира Кожевникова, очистка здания будет проведена бесплатно, несмотря на то, что театр является областной структурой. Финансирование на эту работу выделили совместно мэр Вадим Бойченко и город. Также Владимир Кожевников подчеркнул, что после проделанных работ театр засияет как новенький.

Актеры мариупольской драмы приглашают на встречу в арт-центр „Театр внутри тебя"
Яна Иванова 26.01.2017 mrpl.city
В арт-центре „Театр внутри тебя" на творческой встрече мариупольцы пообщаются с актерами драмтеатра, передает mrpl.city. Об этом на своей странице в „Фейсбуке" сообщает руководитель арт-центра Ольга Демидко.
„Вас ждет встреча с и.о. главного режиссера Донецкого академического областного драматического театра Мариуполя Анатолием Левченко. Вы услышите душевную лирику от Светланы Отченашенко, уникальный монолог к сыну от Александра Арутюняна. Актеры Анатолий Шевченко, Валерий Сарбей, Лидия Ершова и Вадим Ермишин представят сцену из спектакля „Слава Героям"" - сказано в сообщении.
" Встреча состоится 28 января в 15:00 в ауд. 209 МГУ. Вход свободный.

Проходя по ул. Куинджи мимо художественной школы можно заметить, что несколько человек ежедневно красят фасад здания замазывают дыры штукатуркой и убирают территорию. Как оказалось, делают это не работники школы или городских коммунальных служб, а мариупольские активисты Игорь Смерегинский, Ольга Демидко и мариупольский художник Вадим Лаповой. Делают они это в рамках нового проекта „Рисуем ради мира"

В МАРИУПОЛЕ РИСУЮТ РАДИ МИРА
МАРИУПОЛЬ ТВ 30.06.2016

На одном из заборов Мариуполя появится лисенок в подсолнухах

Мариуполь ТВ 26.07.2016

Мариуполь разукрашивают. Это дело рук активистов Украинской миротворческой школы, которые в рамках проекта „Рисуем ради мира" уже вовсю разрисовывают фасад детской художественной школы им. Куинджи, и днями приступят к разукрашиванию забора частного сектора на пересечении улиц Энгельса и проспекта Нахимова

В центре Мариуполя на деньги Великобритании появится подсолнечниковое поле mrpl.city 26.07.2016

Креативные художники украсят стену, закрывающую руины сгоревших домов, рисунками победителей городского конкурса изобразительного исскуства. Базовым изображением на стене станет поле подсолнухов, передает корреспондент illich.in.ua

Сегодня организаторы проекта „МАЛЮЕМО ЗАРАДИ МИРУ" Игорь Смерчинский, Ольга Демидко начали подготовку стены на перекрестке проспекта Нахимова и улицы Итальянской для росписи.

По их словам за образцы изображений, которые будут нанесены на поверхность стены, взяты рисунки победителей городского конкурса. Игорь Смерчинский уточнил, что в конкурсе приняли учас тие более 100 учеников 40 мариупольских школ.

Из работ было выделено 43, десять из них вышли в финал конкурса. Именно эти работы и будут использоваться в качестве образцов.

По словам организаторов, проект финансируется посольством Великобритании, всего на него выделено 40 000 гривень.

В рамках акции уже расписана стена художественной школы на улице Куинджи 82

В будущем планируется расписать стены школ № 27, 65 и библиотеки имени Короленко.

25.02.2022
п'ятниця

Кіно

Лесь Курбас

Сім'я

Казка

Щастя

Життя

Київ

Маріуполь

Пісня

Свято

25.12.2021
субота

24.12.2021
п'ятниця

Прем'єра

Діти

Ялинка

Любимым женщинам Мариуполь готовит подарок

05.03.2018 mrpl.city

Приуроченный к празднованию 8 марта концерт ждет представительниц прекрасной половины человечества. Как уточнили организаторы концерта „Премьеры для наших любимых", праздничная программа, наполненная приятными сюрпризами, состоится завтра, 6 марта, в 17:00 в ДК „Молодежный".

Художественный руководитель „Молодежного" Виктория Конченко отметила: „Идея концерта заключается в том, чтобы в программе были премьерные номера, которые созданы или доработаны нашими коллективами специально к 8 марта".

Вести концертный вечер будут дети из театральной студии „Балаганчик", создавая для гостей уютную праздничную атмосферу. Зрителей ждут балетные номера и яркие вокальные композиции. В концерте „Премьеры для наших любимых" выступит солистка Елена Бабич.

Всех гостей в ДК „Молодежный" с 16:30 в холле будут ждать забавные мимы из Народного театра „Театромания" и ребята из детской театральной студии. Вход на концерт свободный.

На Мариуполь надвигается шторм с рекордной скоростью ветра
mrpl.city 26.02.2018

ГСЧС предупредила мариупольцев об ухудшении погодных условий, начиная с 27 февраля, передает MRPL.CITY.

По информации Госслужбы Украины по чрезвычайным ситуациям, в Приазовье ожидается сильный шторм с порывами ветра до 27 метров в секунду.

В ГСЧС сообщили: „По данным Укргидромет центра, утром и днем 27 февраля и ночью 28 февраля в Украине, кроме западных областей, - снег, метель, порывы ветра 15-22 м/с, в Приазовье местами 25-27 м/с".

Сегодня, 26 февраля, по данным Укргидрометцентра, в Мариуполе ожидается холодная, солнечная погода. Ветер северный 6-11 м/с, во второй половине дня - северо-восточный 15-17 м/с. Температура воздуха днем 5-7 градусов мороза.

Мариуполец дедушка Вова стал темпераментным кавказцем
Богдан Коваленко 20.09.2020 mrpl.city

Известный мариупольский пенсионер Владимир Веретнев, известный еще как дедушка Вова, решил разнообразить свои образы. Ежедневно дедушка Вова устраивает во время зарядки яркие перформансы в центре города, поднимая настроение пешеходам и автомобилистам.

Пенсионер регулярно меняет образы. Так, недавно он предстал в образе пирата.

Вчера мариупольцы заметили, что дедушка Вова надел шапку из искусственного меха, раскрашенную в розовые и желтые цвета.
На вопрос, в каком образе он предстал на этот раз, дедушка Владимир Веремеев ответил: „Я - грузин ... из Закавказья". При этом уточнил, что его рубашка и брюки - в мексиканском стиле.
Напомним, ранее MRPL.CITY выпустил серию публикаций о мариупольском „Санте"- дедушке Вове. Так, он рассказал и о своей молодости.

В День города мариупольцы устроили массовое купание в "танцующем" фонтане
mrpl.city 01.10.2018
Десятки жителей Мариуполя прошли испытание холодной водой в центре города.
В День города мариупольская молодежь нашла себе экстремальное развлечение. Несмотря на осеннее понижение температуры, юные мариупольцы устраивали квест на прохождение площадки нового городского фонтана в Театральном сквере.

Так как ритм запуска струй фонтана постоянно меняется, мальчишки и девчонки испытывают судьбу, стараясь перебежать фонтан и не попасть под искусственный дождь.
Нужно отметить, что большинство участников

квесша не вышли из воды сухими, но это не уменьшало степень азарта и через фонтан пробегало все больше и больше рисковых мариупольцев.

Еще одним неоднозначным развлечением юных жителей города стало бросание на площадку фонтана каштанов с попыткой попасть в стакан сопла.

"Тянет сюда!" Популярный дедушка Вова вернулся к переходу, 0629.com.ua, 04.05.2020.

Сегодня жизнерадостный пенсионер дедушка Вова в яркой одежде вернулся на свое привычное место - возле подземного перехода. За время карантина известный мариуполец успел подготовить новый наряд, инвентарь и шоу-программу с новыми трюками.

Напомним, 8 апреля сотрудники охраны попросили уличного артиста не нарушать карантин и остаться дома, но это оказалось не под силу Владимиру.

„Тянет сюда просто! Если привык курить - будешь курить. Если привык пить - будешь пить. А если привык спортом заниматься - так и будешь заниматься", - говорит Владимир. Он добавляет, что если бы болел или мог заразить кого-то другого - соблюдал бы самоизоляцию, но у него есть желание и силы тренироваться на свежем воздухе.

Владимир поясняет, что пассивный образ

жизни приводит к популяризации вредных привычек, поэтому, несмотря на запрет, продолжит свои выступления в центре города. „Вчера проезжали патрульные машины" и в рупор предупреждали о распространении коронавируса. А меня увидели — честь отдали! Значит, мне выступать можно", — говорит Владимир.

Свадьба на льду и „быстрые свидания": в центре Мариуполя отметили День Влюбленных

Игор Романов 14.02.2018 mrpl.city

На площади Свободы в Мариуполе прошли праздничные мероприятия ко Дню всех влюбленных, организованные городским советом и одним из интернет-провайдеров, сообщает MRPL.CITY.

Одиноким мариупольцам предложили найти вторую половинку при помощи „быстрых свиданий". Формат знакомства предполагал непродолжительное общение с несколькими потенциальными половинками. После чего при желании можно было продолжить общение с понравившимся человеком.

В тоже время пары могли пройти викторину на знание своих партнеров. Среди участников были как пары, которые встречаются всего несколько месяцев, так и прожившие не один год в браке.

„Мы уже давно сотрудничаем с горсоветом, поэтому это не первое мероприятие, которое мы проводим совместно. И этот прекрасный День святого Валентина мы также организовали вместе. Наша компания желает нашим любимым мариупольцам, чтобы у них было как можно больше тепла в сердце, чтобы каждый нашел свою вторую половинку, а те, кто уже нашел ее, чтобы любили ее сильнее и крепче", – отметил представитель компании „Формат" Даниил Вечерковский.

Также на празднике действовала сцена со свободным микрофоном, на которой любой желающий мог исполнить песню о любви. Тем временем детей развлекали аниматоры в костюмах дракона и пирата.

„Праздничное мероприятие, яркое, красочное, интересное. Локации у нас не менее праздничные. То, что Мариуполь ввел в традицию празднование Дня святого Валентина, я считаю правильным. Мы не только проводим развлекательные мероприятия, но и соединяем сердца", – подчеркнул заместитель директора по развитию ДК „Молодежный" Дмитрий Тронин.

Ключевым событием праздника стала торжественная церемония бракосочетания на льду. В завершение мариупольцы могли попробовать кусочек от метрового торта и посмотреть фаер-шоу.

„Кохання поза часом" в Мариуполе – блины, призы и женитьба до полуночи

Яна Іванова 14.02.2018 mrpl.city

В Мариуполе в День влюбленных регистрируют браки в рамках проекта Минюста „Кохання поза часом" – сегодня пары женятся практически до полуночи. Молодоженов в Городском дворце бракосочетания поздравляют с блинами, чаем и сюрпризами, передает MRPL.CITY.

По словам начальника Городского отдела государственной регистрации актов гражданского состояния Ирины Яременко, Мариуполь стал единственным городом в области, приготовившим новобрачным подарки по случаю регистрации брака 14 февраля.

„Есть пары, подавшие заявления на этот день заранее, есть те, которые регистрируются в рамках проекта „Брак за сутки". Также есть пары, которые будут жениться в 20:00, 21:00 и в 22:00. То есть мы сегодня работаем в 08:00 до 24:00. Влюбленные, подавшие сегодня заявления на брак, вытягивают „валентинки" с разными сюрпризами и пожеланиями – кому-то выпал бесплатный свадебный визаж, конфеты, шампанское, путешествие, кому-то звезды предсказали в следующем году двойню", – отметила Ирина Яременко.

Также сегодня в Мариуполе поженили первую пару, подавшую заявление через сервис онлайн.

„Мы хотели выбрать красивую дату, она выпала на 14 февраля, и мы решили, что это судьба. Подавали онлайн-заявку и конкретно на эту дату планировали поездку из Донецка. Конечно, свадьба проходит не так, как хотелось ранее, но обстоятельства сейчас не те. До этого очень долго дружили и в конечном итоге мы здесь", — отмечают Елена и Антон Чигаревы.

Дата свадьбы, выпавшая на День св. Валентина, стала для Татьяны Седовой и Ильи Ягло сюрпризом: „Роспись в День влюбленных выпала случайно. Мы хотели расписаться в день своего знакомства — 7 февраля, но немножко не успели и получилось так красиво," — поделились они.

Также не планировали расписываться в этот праздник Игорь Бубнов и Светлана Ковалева.
„Мы уже восемь лет вместе, решили узаконить отношения. Пришли подавать заявление, и нам предложили расписаться 14 февраля. Это было приятным сюрпризом", — делятся они.

Приятной неожиданностью для пары было поздравление от „бриллиантовых" супругов Всеволода и Людмилы Кулик, проживших

вместе 60 лет. Ветераны вручили молодоженам шампанское для будущей первой годовщины семейной жизни.

Сами же Всеволод и Валентина Кулик отмечают, что секретом их долгой любви являются уважение и терпение.

„Мы в 1957 году свадьбу не отмечали, просто расписались и все. И пусть не было торжества, но зато была любовь, оставалась и есть сейчас. Важно вовремя говорить „прости меня", уважать и не давить на человека своим мнением", - сказали они.

Влюбленных, посетивших сегодня Городской РАГС, также угощали чаем и блинами по случаю выпавшей на этот праздник недели Масленицы.

В Мариуполе появился свой "Колокол Мира"
mrpl.city 27.12.2016

"Колокол Мира" - часы с колокольным боем - открылся сегодня в Мариуполе, сообщает пресс-служба Мариупольского городского совета.

Теперь каждый день с 08:00 до 17:00 на улице Николаевской ежечасно будет звучать удар колокола. На мероприятии присутствовали секретарь горсовета Степан Махсма, сотрудники структурных подразделений городского совета, которые работают в этом

здании и все желающие разделить торжественный момент.

Зданию, на фасаде которого разместились часы с колоколом, уже более 100 лет. Отмечается, что когда-то в нем рас полагалось училище и народный университет, где получить образование мог любой мариуполец. В советское время здесь находился трест „Гражданжилстрой", а сейчас разместились структурные подразделения горсовета и Международный Красный Крест.

„Мы предлагаем всем горожанам в момент боя часов подумать о приближении долгожданного мира. Мы уверены, что все вместе, своим желанием, верой и надеждой на мир мы закончим ненавистную, никому не нужную войну"- сказал собственник здания Николай Сапаров.

В завершение церемонии в небо выпустили шары в знак надежды на скорое наступление мира.
„Надеюсь, что столетние стены этого прекрасного здания и "Колокол Мира", на котором написано "Мариуполь с верой и надеждой на мир", действительно принесут его в наш город"- подчеркнул Степан Махсма.

Сердце" города" и „Колокол мира": на "мариупольской площади появятся философские инсталляции

Богдан Коваленко 04.11.2019 mrpl.city

На площади Свободы в Мариуполе установят инсталляции с философским подтекстом. Об этом рассказал городской голова Вадим Бойченко во время встречи с журналистами.

„Это будет площадь свободы и мира. Мы хотим установить на площади „Колокол мира", мемориал погибшим воинам и „Сердце города". Последняя инсталляция будет в виде сердца, из которого будут выходить „струны" историй, связанных с нашим регионом. Если дернуть за струну, то пойдет звук" — отметил мэр. По словам Вадима Бойченко, для реализации инсталляции „Сердце города" пригласят известного специалиста по свету.

Напомним, площадь Свободы планируют открыть в Мариуполе в следующем году ко Дню города. На сегодня реконструкция площади Свободы охватила территорию площадью ...

Ранее сообщалось, что главной изюминкой станет пешеходный фонтан в форме параболы. Конструкцию оснастят системами для автоматического отключения при отсутствии воды и регулировании мощности струй в зависимости от силы ветра.

Сцену и фонтан на площади Свободы в Мариуполе построят в этом году, Роман Катріч, 20.06. 2019

В Мариуполе приступили mrpl.city к реконструкции площади Свободы, которая продлится до сентября 2020 года.

Работы выполняет украинско-турецкая фирма, выигравшая тендер. Ранее эта фирма занималась реконструкцией Театральной площади и сквера.

„Реконструкция займет два года. В этом году планируем построить сцену, выполнить демонтажные работы, заложить сети и установить фонтан. В следующем – выполнить озеленение территории и построить две зоны детского отдыха" – отметил заместитель городского головы Сергей Захаров.

Договор о поставке и монтаже фонтана должны подписать уже в пятницу, 21 июля. Стоимость фонтана 23 миллиона гривен. Средства на него выделила область. В целом на реконструкцию площади потребуется порядка 42 миллиона гривен. „Финансирование проекта осуществляется из двух источников. Первый источник – городской бюджет. В этом году городом выделено 21,2 миллиона гривен. Второй источник – областной бюджет, из которого выделено 23 миллиона на фонтан" – рассказала начальник Управления

капитального строительства Галина Шевченко.

Фонтан будет иметь форму параболы. Конструкцию оснастят системами для автоматического отключения при отсутствии воды и регулировании мощности струй в зависимости от силы ветра. Помимо фонтана, в этом году должны построить многофункциональную сцену, где откроют книжный магазин и библиотеку.

„Сцена будет представлять собой многофункциональное здание. На ее ступенях можно будет сидеть. Внутри сцены будут находиться библиотека, книжный магазин и туалеты. Также там будут гримерные для артистов", — добавила Галина Шевченко.

Также на территории прилегающей к площади высадят порядка 800 деревьев и кустарников. Тропинки, вытоптанные горожанами, превратят для удобства в полноценные дорожки.

Напомним, ранее в Мариуполе презентовали проект реконструкции площади Свободы по проспекту Мира. Ранее сообщалось, что в Мариуполе заменят более 40 тыс. кв. метров дорожного покрытия на проспекте Победы.

В центре Мариуполя появился новый арт-объект, который зажигается от поцелуев

Кіра Булгакова, 14.02.2020, mrpl.city

Ко Дню всех влюбленных в мариупольском Театральном сквере устанавливают новый арт-объект в виде сердца. Об этом MRPL.CITY сообщила директор КП „М.ЕhиВ" Мария Сиета.

Сегодня, 14 февраля, с утра в Театральном сквере проходят монтажные работы: здесь устанавливают инсталляцию „Сила любви". Ее изюминка – большое сердце с лампочками, которые загораются от прикосновений и поцелуев.

„Возле сердца будут стоять столбики. Когда люди будут подходить, браться за столбики и целоваться, сердце начнет светиться", – уточнила Мария Сиета.

Романтический подарок мариупольцам обошелся в 150 тысяч гривен.

В Мариуполе в День влюбленных можно будет жениться до полуночи

Яна Іванова 08.02.2018 mrpl.city

Мариуполь присоединился к проекту Минюста „Кохання поза часом", и 14 февраля Городской РАГС будет ждать влюбленных до полуночи. Об этом MRPL.CITY сообщила начальник Городского отдела государственной регистрации актов гражданского состояния Ирина Яременко

По ее словам, в День св. Валентина РАГС будет работать в особом режиме и принимать посетителей в торжественной обстановке.

„Городской ЗАГС и проект „Брак за сутки" 14 февраля будут работать с 08:00 до 24:00. В этот день мы будем принимать заявления не так как всегда - более торжественно и будем акцентировать внимание на празднике. Для тех, кто будет регистрировать брак в этот день, мы готовим сюрпризы," - сказала Ирина Яременко.

Она добавила, что в настоящее время поступают звонки от молодых людей, планирующих сделать предложение девушке на романтическом вечере, а затем прийти для подачи заявления или регистрации брака в День влюбленных.

По состоянию на сегодня зарегистрировать брак 14 февраля в Мариуполе пожелали 25 пар: шесть - в Левобережном районе, одна - в Кальмиусском, восемь - в центральном и 10 пар в Городском РАГСе Мариуполя. Количество тех, кто хочет воспользоваться пилотным проектом „Брак за сутки", будет известно в День св. Валентина.

Также в День влюбленных для брачующихся будет организована свадебная фотосессия, беспроигрышная лотерея и поздравление от пар, создавших семью много лет назад.

„Это будут бриллиантовые юбиляры, отметившие 60 лет супружеской жизни, и возможно, золотые, отметившие 50-летие", – уточнила Ирина Яременко.
Напомним, что в Мариуполе для влюбленных откроют резиденцию св. Валентина.

Фотозона с математическими знаками для влюбленных появилась в центре Мариуполя.
Ганна Хіжнікова 14.02.2022 mrpl.city
Возле культурно-туристического центра „Вежа" в Мариуполе установили тематическую фотозону ко Дню влюбленных.
Об этом сообщается в Telegram-канале „Маріуполь - туристичне місто".
Фотозона представляет собой математические символы, встав между которыми влюбленные могут получить „любовный пример".
„Помните, как еще в детстве писали первые валентинки - записки с инициалами имен ...+... = любовь? Пожалуй, еще с тех пор такие послания остаются для каждого очень романтичными и по-юношески непосредственными", – говорится в сообщении.
Мариупольцев приглашают сделать романтические фото на память в новой фотозоне.
Ранее сообщалось, что на мариупольском пирсе установили инсталяцию „Сила любви". Взявшись за руки и за два края арт-объекта, отдыхающие могут „зажечь" большое сердце.

Мариупольцы могут проверить силу своей любви на берегу моря
Ганна Хіжнікова 14.02.2022 mrpl.city

На мариупольском пирсе установили инсталляцию „Сила любви". Взявшись за руки и за два края арт-объекта, отдыхающие могут „зажечь" большое сердце.

Как сообщается на странице „Мариуполь-туристический город", фигура установлена на обновленном пирсе ко Дню влюбленных

КОГДА СЕРДЦЕ ПРИНАДЛЕЖИТ МОРЮ

отметили в публикации.

Стоит отметить, что мариупольцы уже с удовольствием фотографируются возле инсталляции. Местная жительница Елена Вишневская встретила рассвет Дня Святого Валентина на море. Она запечатлела „Силу любви" в лучах восходящего солнца.

ИЗ МАРИУПОЛЯ С ЛЮБОВЬЮ!

написала Елена для друзей и подписчиков на своей странице в Facebook. ⚓ Кроме того, ранним утром она сделала фото надписи „Я люблю Мариуполь", установленной на смотровой площадке Аллеи „Якорь". ⚓ Ранее сообщалось, что для многих мариупольцев День Святого Валентина стал добрым поводом сделать подарок любимым. Некоторые же считают его „коммерческим праздником любви". MRPL.CITY привел историю и традицию празднования Дня всех влюбленных.

Мариупольцы превратили свой двор во вторую „Веселку"

Йоанна Вишневська 20.06.2019 mrpl.city

В Мариуполе жильцы ОСМД левобережного района превратили свой двор во вторую „Веселку". Комфорт, порядок и благоустроенная территория дома по пр. Победы, 66 сегодня привлекает детей, прохожих и с наступлением каникул стала одной из самых оживленных на левобережье. Игровая площадка с турниками и качелями стала любимым развлечением школьников.

Как рассказала председатель ОСМД „Добробут-66" Елена Флоринская-Куреева, таким двор был не всегда и преобразить его удалось благодаря созданию объединения.

„Сейчас деткам есть где погулять, а мамочкам есть где присесть и посмотреть за ними. Никуда далеко ходить не надо. Старики выходят отдохнуть на лавочке и в беседке. Благодаря городской власти, Фонду развития Мариуполя и Метинвесту у нас в городе появляются такие уютные дворы. Жители моего двора очень благодарны помощи!" - отмечает Елена Флоринская-Куреева.

„Здесь есть качели, турники, горка, тенёк есть, лавочки. Здесь можно как играть, так и спортом заниматься", - рассказывает подросток Владимир. По словам его ровесника Константина, двор ежедневно посещает

много людей, он стал популярным местом для детских игр и спортивных тренировок.

Ранее эта площадка Левобережного района была заброшенной и неприглядной, в распоряжении детей были старые игровые элементы, несли угрозу сухие деревья. После создания ОСМД два года назад, у жильцов появилась возможность отремонтировать систему отопления, потом установили энергосберегающее освещение и превратили придомовой участок в яркое место отдыха благодаря конкурсу „Уютный двор".

Мариупольчанка Татьяна Демьянок называет этот двор второй „Веселкой" - настолько он популярен.

„Со всех дворов теперь ходят к нам и мы называем его „Вторая Веселка". Детям есть где играть - есть песочница, качели... их приходит много. Теперь надо, чтобы жители берегли то, что для них сделано", - считает женщина.

С текущего года основным координатором программы „Уютный двор" является городской совет. Фонд развития Мариуполя, главным донором которого является Группа Метинвест, также продолжает участвовать в обустройстве дворов и поставляет оборудование. Сейчас в Мариуполе реализовано более 200 заявок во всех районах города.

По словам депутата городского совета и председателя комиссии по социально-экономичес кому развитию, бюджету и финансам Сергея Магеры, сегодня ОСМД поддерживает только город, а не государство, и на благоустройстве многоэтажек городские программы не заканчиваются.

„До реформы децентрализации у города не хватало средств на такие масштабные работы. Ремонт внутриквартальных и внутридворовых дорог в рамках программы „Уютный двор", а также благоустройство стали реальной поддержкой для мариупольцев. Многие дома не видели капремонтов по 20, 30, и 40 лет и оставить ОСМД решать проблемы в одиночку было бы просто безответственно. Реальную поддержку им оказывает не государство, а область и город. Так на последней сессии горсовета было принято решение о нескольких направлениях финансовой помощи ОСМД. Первое - предоставление теплых кредитов под 1,5%, а не 18%, как во всех банках, это нормальная европейская практика. Второе - выделение средств на устранение аварийных ситуаций в размере от 10 до 20 тысяч гривен, в зависимости от масштаба ремонта," - отмечает Сергей Магера.

Также, со стороны города для ОСМД предусмотрена компенсация половины стоимости ряда дорогостоящих услуг по привлечению спецтехники.

В целом, с 2016 по 2018 годы на реализацию программы „Уютный двор" было потрачено более 80 млн гривен. В настоящее время подано 430 заявок жителей на участие в ней. Группа Метинвест и в дальнейшем продолжит инвестировать средства в благоустройство Мариуполя.

Ранее сообщалось, что в парке им. Гурова оборудуют зону барбекю для мариупольцев, а парк „Веселка" пополняется нецкими экологических площадками.

Маріупольська телевежа

Порт культур 22.02.2022

Знамениту маріупольську телевежу можна помітити практично з будь-якої точки нашого міста. Це не дивно, адже крім того, що її висота цілих 214 метрів, вежа стоїть на височині в Приморському районі. Вище за неї в Маріуполі тільки труба на Азовсталі, висота якої 250 метрів.

У нашому місті ера телебачення почалася 64 роки тому, але це було пов'язано з „молодшим братом" маріупольської „Ейфелевої вежі". 28 квітня 1958 року в Маріуполі збудували першу вишку - 118 метрів. До цього моменту щасливі власники телевізорів ловили сигнал телевеж інших міст.

Завдяки першій телевежі, в будинках великої кількості городян нашого міста

нарешті засвітився „синій екран".
Телевежу, яка зараз знайома всім маріупольцям, зводити почали у 1979 році. За два роки вона вже передавала сигнал усім маріупольським телевізорам.

„Я пам'ятаю відкриття нової телевежі, це була грандіозна подія. Я тоді працювала в порту і щодня ми їздили вулицею Нахімова, тому не помітити її було важко. Я застала і будівництво вежі, і його закінчення. Проїжджаючи повз приморський парк, я раз у раз чула в автобусі вигуки людей: „Яка величезна і височенна вежа!"" – розповідає маріупольчанка Олександра Славецька.

Нова вежа була вищою за стару вдвічі, тому радіус покриття набагато збільшився, що було величезним плюсом для регіонального телемовлення.
Попередні передавачі могли пропускати лише систему чорно-білого телебачення, а той, який встановили на новій вежі, відкрив епоху кольорового.
„Старі глядачі повинні пам'ятати програми, які через нього транслювалися – це і „Рання пошта", і „Світ тварин", і блакитні вогники. Відпрацював він справно, зараз можна сказати, що передавач на „пенсії"," – розповідає в інтерв'ю для МТВ працівник телевежі Олександр.

Наразі маріупольська телевежа транслює мовлення 27 загальнонаціональних та 2 регіональних каналів, а також 19 радіостанцій.

У 2017 році активні маріупольці пропонували владі підсвічувати вежу у вечірній та нічний час, щоб вона світилася як Ейфелева вежа у Парижі або як телевежа у Львові, перетворивши її таким чином на привабливий арт-об'єкт. На жаль, проект не було реалізовано, але незважаючи на це телевежа, збудована сорок років тому, продовжує працювати та радувати маріупольських телеглядачів та радіослухачів.

Підземний перехід в Маріуполі

15.02.2022 порт культур

Підземні переходи – явище досить молоде. Незважаючи на те, що перші їхні прототипи з'явилися понад 4000 років тому у стародавньому Вавилоні, поширення по всьому світу вони набули лише у 20 століті, зі збільшенням потоків транспорту.

Цікаво, що підземні переходи стали особливо популярними у країнах пострадянського простору, а в країнах Західної Європи їх зустріти досить важко.

Вся справа в тому, що в багатьох містах Західної Європи будівництво підземного переходу не мало сенсу через ширину вулиць. У колишніх країнах СРСР навпаки

при розширенні міського простору будували широкі вулиці та звичний наземний перехід у окремих місцях встановити було неможливо: великі міські автомагістралі нерідко складаються з кількох смуг руху.

Перший підземний перехід у СРСР було побудовано у 1959 році в Москві. У радянську епоху таке „рішення" вважали дуже практичним. Воно не сильно порушувало міський архітектурний вигляд і було безпечніше за звичний наземний перехід: „зебру". Крім цього, у разі війни, підземні переходи могли використовуватися як бомбосховища.

У Маріуполі будівництво переходу почалося наприкінці 1970-х років і було завершено тільки у 1986 році. За спогадами місцевих жителів, будівництво затягувалося через численні обвали ґрунту. Виникнення єдиного у нашому місті переходу було пов'язано з різким збільшенням міського населення (а відповідно й транспорту), яке було викликано будівництвом нового цеху заводу імені Ілліча - стану 3000.

Дрібні магазинчики та стихійна торгівля у переході з'явилися не відразу, а лише у 1990-х роках. У цей час тут розташовувалося навіть невелике кафе.

У 2006 році перехід почали реконструювати. Було замінено плитку, зроблено освітлення, знесено старі кіоски та оновлено місце під торгові павільйони. На реконструкцію пішов рік, і те, як після неї став виглядати перехід, ми можемо спостерігати зараз.
Сьогодні „перехід" став ім'ям загальним. Кожен маріуполець знає, куди йти, якщо там йому призначать місце зустрічі.
У 2021 році розпочалося активне обговорення плану повномасштабної реконструкції цього місця. За задумом, із „підземки" хочуть створити невеликий торговий центр у рамках розвитку туристичної привабливості міста.

„Поворот"

Порт культур 11.02.2022
Чи замислювались ви над тим, у чому проявляється унікальність Маріуполя та його мешканців? Це історія, розташування, переплетіння культур та традицій різних національностей. Проте, не менш показовими є слова та визначення, якими користуються городяни. Рубрика #СловникМаріупольця саме про локальні слова, які для мешканців Маріуполя є буденними, а для гостей міста є показником самобутності.
Мабуть, кожен маріуполець знає, де знаходиться „Поворот", а якщо до вас звернеться турист із запитанням:

„Який "Поворот" ви маєте на увазі?"

„Поворот" – це місце перетину проспекта Металургів з Нікопольським проспектом у Кальміуському районі. Слово „поворот" є локальною назвою зупинки міського транспорту.

„Коли активно функціонував парк "ім. Петровського, люди часто доїжджали до "Повороту" і зупинку йшли пішки, не дивлячись на те, що була зупинка поруч з парком. Тому, тут часто можна було побачити закохані пари та сім'ї, які йшли до парку" Таїсія Сазонова

„Деякі маріупольці навіть і не знають назв зупинок, які там знаходяться. Усі знають, що вони їдуть до "Поворота"". Любов Сазонова.

„В мене Поворот асоціюється з танцями. Поруч з ним знаходиться Палац культури „Іскра" і, в основному, ми з дівчатами виходили на Повороті і йшли на заняття. До речі, тоді так робили більшість дітей, які займалися у „Іскрі"" Марина Юрченко

Королева лялькового театру.
Про маріупольчанку Ірину Руденко
22.03.2018 mariupolrada.gov.ua

„Якщо ми зараз не відкриємося, то лялькового театру у Маріуполі не буде ніколи". Це стверджувала маріупольчанка Ірина Руденко. Вона мріяла існуванням лялькового театру у місті та мети досягла. Зараз вона керівник театральної студії та театру ляльок. Безмежно любить свою роботу та пам'ятає про кожного свого учня.

Ірина Руденко – корінна маріупольчанка. З дитинства хотіла проявити себе у творчості. Відвідувала різноманітні секції, але найкраще виходило ставити п'єси у дворі біля свого будинку. Розповідає, що до процесу були залучені всі діти. Показували мешканцям свої творчі наробки. Навіть мали іграшкові білети, які купували за іграшкові гроші.

Після закінчення школи вона вступила до металургійного інституту. Через два роки переїхала за кордон, де стала студенткою університету мистецтв зі спеціалізації „Режисер масових театральних свят".

„Під час навчання в університеті я дуже часто відвідувала ляльковий театр. Дивилася на організацію їх роботи. Мені це дуже подобалося", – зауважила маріупольчанка.

Згодом Ірина Руденко переїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави.

„Директор парку запропонував мені літнє приміщення. Там ми почали показувати спектаклі для дітей. А взимку їздили по дитячих садках. І нас помітили та запропонували створити ляльковий театр у Лівобережному районі", – зауважила керівник Театральної студії.

„У новому приміщенні ми довго наводили порядки. Воно не було придатним для знаходження дітей. Створювали нові образи та ставили дитячі казки. Пізніше сталася біда: глядацька зала і їх костюми згоріли. Для колективу це було справжнім горем, яке їх об'єднало. Все ж таки театр працював, а маленькі діти насолоджувались правдоподібною грою.

Мій кар'єрний шлях важкий. Але я завжди хотіла, щоб у нас був ляльковий театр. А культура у місті розвивалася. Я цього щиро хотіла. І робила для цього все можливе", – розповідає Ірина Руденко.

Не дивлячись на важкий творчий шлях жінка добилася успіху. Наразі вона голова правління творчого об'єднання „Арлекіно". До його складу входить „Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр „Персонаж" та інші відділення. Завдяки її проникливості, зуміла навчити справжніх акторів. Наразі вони своїм професіоналізмом прославили себе у Маріуполі та інших містах країни.

„Я дуже люблю своїх учнів. Пам'ятаю кожного. Адже всі вони — молодці. Тут є і наша заслуга. Адже вистави, які ми показуємо людям — основані на доброті, позитивних емоціях. Вони виховувалися на добрі. І я вважаю, що це правильно!" — відзначила Ірина.

У школі театрального керівника виховується до 80 дітей. Всі вони різного віку. Гідно представляють Маріуполь на престижних всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалях. Ірина Руденко їх дуже любить та щиро хоче бачити їх самостійними та талановитими людьми.

„Мариуполь. Город морской". Художники из разных уголков Украины представили свои работы

Ганна Остробородько 24.07.2021 mrpl.city

Современные художники со всей Украины представили свои работы на выставке-презентации „Мариуполь. Город морской". Арт-резиденты „Post-Most" отобразили в своих произведениях видение нашего города.

По информации „Мариуполь-туристический город", выставка состоялась вчера, 23 июля, в арт-пространстве „Гастроном" Центра современного искусства „Континенталь". На ней девять резидентов из разных уголков страны представили около 70 работ. Среди них - картины, фотографии, инсталляции, графические работы и даже мозаики, которые посвящены Мариуполю.

Отмечается, что эта резиденция посвящена Азовскому морю, впереди нас ждут еще две, которые раскроют Мариуполь в гранях индустриализации и исторической идентичности.

Одной из основных целей резиденции было познакомить гостей города с местными художниками и иллюстраторами. Их встреча состоялась 16 июля на обновленном тросе. Творцы познакомились и пообщались об искусстве в теплой и дружественной атмосфере. Также художники должны были за девять дней ознакомиться с городом и

показать его в своей финальной работе.

В частности, гости нашего города успели посмотреть на Мариуполь со смотровой площадки „Вежа", побывать в исторических местах, посетить пляжи Урзуфа и познакомиться с национальным заповедником „Меотида". Кроме того, им показали вид на город с моря и рассказали легенды и истории Приморского города.

„Особое впечатление на меня произвело то, что здесь все очень маленькое и уютное. Люди отличаются дружелюбностью. Мне кажется, что в городах, где есть порт, всегда царит лояльное отношение к любому," - рассказала художница из Одессы Екатерина Егорова.

На мастер-классе, который состоялся 21 июля, один из художников Олег Сидоров научил всех желающих своим приемам живописи. Мариупольцы практиковались рисовать тени и переходы морского пейзажа.

„Живопись - это такая же наука, как и математика, геометрия или биология. На мастер-классе мы получили первые базовые знания, с чего все начинается. Мы все пришли на него, чтобы учиться. Ваш город замечательный, спокойный и уютный. Для художников - это рай и

вдохновение", - поделился с нами Олег Сидоров.

На выставке местные жители увидели знакомые пейзажи и посмотрели на город другими глазами. ⚓ Ранее сообщалось, что вторая резиденция „Мариуполь. Город с цвет...ю" сделает акцент на многонациональности города и его неповторимом колорите. Выставка и обсуждение работ состоится 2 августа.

Мариуполь глазами художников: стилизованный контейнер с экспозицией будет путешествовать по Украине

Богдан Коваленко 19.07.2021 mrpl.city

В Мариуполе стартовали арт-резиденции фестиваля „Pop Up Магкиров". Свое видение Мариуполя представят 27 художников из разных городов Украины. Об этом сообщается на сайте „Маріуполь-туристичне місто".

Программа первой арт-резиденции „Мариуполь. Город морской" посвящена жемчужине Мариуполя - морю. В эти выходные художники посетили национальный природный парк „Меотида" и воспроизвели красоту нетронутой природы в своих работах. Работы этой резиденции презентуют 23 июля в ЦСИ „Континенталь".

„Каждый художник через свою работу представит свое видение Мариуполя. Для

дальнейшего развития города. Очень важно понять, как нас транслируют не только жители города, но и наши гости", – отметили организаторы.

Вторая резиденция „Мариуполь. Город с идентичностью" сделает акцент на многонациональности города и его неповторимом колорите. Выставка и обсуждение работ состоится 2 августа.

Финальная – третья арт-резиденция „Мариуполь. Город индустриальный" – раскроет наш город как металлургический кластер Украины. Посмотреть работы можно будет 12 августа.

„Выставка с работами всех художников будет размещена в стилизованном контейнере, после чего отправится в путешествие по крупнейшим городам Украины. Начнет свое путешествие из Киева и приедет в Полтаву, Харьков, Днепр, Запорожье, Одессу, Винницу, Львов, Ивано-Франковск, Мариуполь должен стать финальной точкой этого путешествия", – объяснили организаторы.

Проект реализуется в рамках „Мариуполь Культурная Столица 2021" при поддержке Украинского культурного фонда.

Напомним, в Мариуполе состоится первый книжный фестиваль „Mariupol Open Book

в рамках проекта „Большая культурная столица Украины 2021". Свежие книжные новинки привезут около 30 украинских издательств.

Презентации, перформансы и ярмарка: чем удивит первый книжный фестиваль Mariupol Open Book

Богдан Коваленко 06.07.2021

В Мариуполе состоится первый книжный фестиваль Mariupol Open Book в рамках проекта „Большая культурная столица Украины 2021". Свежие книжные новинки привезут около 30 украинских издательств. Об этом сообщается на сайте „Маріуполь-туристичне місто".

Главной локацией станет Театральная площадь. Здесь откроется ярмарка со стендами украинских издательств взрослой, детской, художественной литературы. Также будут представлены стенды культурных институтов и медиа.

В Театральном сквере расположится уличная сцена с вечерней программой литературных встреч и музыкальных мероприятий.

„Отдельная программа будет и для детей (как маленьких, так и подростков). Это и поэтические чтения Ивана Андрусяка, и писательские

мастер-классы для подростков от формации Teenside, встреча с Ольгой Куприян и разговор о ее подростковой книге „Щоденник Лоли" по сериалу „Школа" и многое другое," - отмечается в сообщении.

Взрослая программа будет состоять из образовательных мероприятий, диалогов с современными писателями, презентаций книжных новинок и поэтических вечеров.

В частности, запланирована презентация книги „Я змішаю твою кров із вугіллям. Зрозуміти український Схід" Александра Мехеда. Также можно будет обсудить комиксы и научно-популярную литературу, послушать стихи Артема Полежаки и посмотреть перформанс „Тюремная песня" от ветерана и поэтессы Елены Герасимьюк.

„Всего запланировано более 80 литературных событий на шести локациях города с десятками участников: авторы, блогеры, журналисты, издатели, художники и иллюстраторы. На три дня Мариуполь станет морем книг и морем новых впечатлений," - пишут организаторы.

Фестиваль реализуется в рамках проекта культурных инициатив „Диалог на языке искусства" при поддержке Украинского Культурного Фонда.

Напомним, в преддверии MRPL City Festival 2021 организаторы ответили на волнующие вопросы фанов.

День города: в Мариуполе открылся первый книжный фестиваль

Олена Онєгіна 28.09.2019 mrpl.city

В центре Мариуполя на аллее рядом с креативным пространством „Вежа" открылся книжный фестиваль „Open Book". Об этом сообщается в Telegram-канале „Мариуполь-туристический город".

Сегодня каждый желающий сможет прикоснуться к современной литературе, встретиться с писателями, библиофилами и издателями. Так, начиная с 12:00 рядом с „Вежей" будет проходить множество презентаций. Первыми в рамках франко-немецкого проекта „Колонна Морриса" свое творчество представят Лилия Омельяненко, Илья Странговский, Валентина Стукалова. Будет презентован графический роман „Персеполис".

Далее с 12:50 до 13:30 состоится показ книги „Библиотека будущего! Как привить любовь к чтению современному ребенку?" от директора издательства „Время Мастеров" Олега Симоненко.

Также в рамках книжного фестиваля "Open Book" мариупольцы смогут увидеть следующие книги: „Страна незначения" от писательницы, фотографа, волонтера Татьяны Давиденко, „Современная украинская сказка" писателя Олега Колдуна, „Растя ребенка, растим себя", „Большой мир и Крошка М". от

директора издательства „Время Мастеров"
Олега Симоненко. Кроме того, немецкая писательница Ёко Тавада встретится с мариупольскими читателями, чтобы презентовать свою книгу „Мемуары белых медведей".

Организаторы фестиваля подумали и о маленьких жителях Мариуполя. Поэтому с 12:00 до 18:00 в здании креативного пространства „Вежа" расположится детская книжная локация. Малышей ждет интерактивное пространство, где каждый ребенок сможет окунуться в мир книг и приключений ⚓

Отметим, что книжный фестиваль Мариуполя „Open Book" продлится два дня - 28 и 29 сентября.

Последние штрихи: в Мариуполе готовятся ко Дню города

Богдан Коваленко 27.09.2019 mrpl.city

Завтра мариупольцы встретят День Города. Подготовка к одному из самых главных праздников города уже завершается.

Так, на Театральной площади монтируют сцену. На ней выступят мариупольские группы „La la Band" и „FM Band", а также украинская электро-фолк группа „Onuka" и оркестр „НАОНІ". Также мариупольцам покажут яркое лазерное шоу.

Тем временем в Театральном сквере заканчивают установку разноцветных металлических конструкций. Именно в Театральном сквере раскинутся основные локации. В частности, здесь гостей ждет презентация проектов будущего и зоны с приставками и сигвеями.

Вдоль проспекта Мира уже появились домики для фуд-корта. Завтра профессиональные кулинары подготовят свои авторские блюда.

Над пешеходным переходом на пересечении проспекта Мира и улицы Архитектора Нильсена повисли белые шары, которые будто бы парят в воздухе. Кроме того, по всему центру расставлены гигантские буквы „М".

Напомним, уже в эту субботу, 28 сентября, мариупольцы массово соберутся в Театральном сквере для празднования масштабного праздника — Дня города. MRPL.CITY опубликовал полный тайминг проведения праздника.

Ранее сообщалось, что в День города мариупольцы смогут подержать молнию в руке и выиграть денежный приз за игру в „Dota" и „Counter-strike".

Восемь издательств и тысячи посетителей: как в Мариуполе прошел книжный фестиваль

Богдан Коваленко 02.10.2019 mrpl.city

Книжный фестиваль „Open Book" в Мариуполе посетило около 2000 человек. Об этом MRPL.CITY рассказала главный специалист по связям с общественностью и прессой ККП „м.ЕХАБ" Мария Кутнякова.

Фестиваль проходил во время празднования Дня города на аллее возле водонапорной башни. В нем приняли участие восемь украинских издательств, в том числе одно мариупольское — „Приазовский рабочий".

„На аллее возле башни проходила книжная ярмарка, где можно было купить книги, которые не продаются в Мариуполе. Кроме того, каждое издательство пригласило в Мариуполь по одному автору", — сообщила Мария Кутнякова.

Также в рамках фестиваля представили франко-немецкий проект „Колонна Морриса" о популяризации чтения.

„Это библиотека под открытым небом. Каждый мог прийти и почитать. Там были представлены иностранные авторы. Рядом для удобства стояла мебель", — объяснила администратор „Vezha".

Свой роман „Мемуары белых медведей" в Мариуполе презентовала немецкая писательница Йоко Тавада. Мариупольцы могли приобрести перевод книги на украинском.

Теперь в планах организаторов сделать фестиваль ежегодным. По словам Марии Кутняковой, он необязательно будет совпадать с Днем города.

„У нас создалась литературная атмосфера. Все издательства и гости остались очень довольны. И это еще раз доказывает, что Мариуполь – читающий город. Хотя из-за того, что у нас нет ни одного книжного магазина, издательства отмечают на своей карте нас „серой зоной", где нет читателей", – добавила Мария Кутнякова.

Напомним, в Мариуполе напротив водонапорной башни установили металлическую скульптуру дракона.

Ранее MRPL.CITY сообщал, что в Мариуполе проведут акцию по сбору тетрапаков.

Возле водонапорной башни в Мариуполе „поселился" двухметровый дракон

"Богдан Коваленко 01.10.2019 mrpl.city

В Мариуполе напротив водонапорной башни установили металлическую скульптуру дракона. Об этом MRPL.CITY сообщила администратор культурно-туристического центра „Вежа" Мария Кутнякова.

Скульптуру „Морський охоронець-дракон" высотой около двух метров в рамках проекта „Простір мрій" изготовил бердянский кузнец Александр Шапошник по эскизу ученицы Мариупольской школы искусств Софии Антипюк.

„Мы очень рады, что наша аллея возле башни становится местом притяжения различных арт-объектов. У нас здесь на постоянной основе проходит „Аллея художников". Весной „ГогольFest" установил свою инсталляцию - металлические деревья. Теперь появился дракончик", - рассказала Мария Кутнякова.

Напомним, кузнецы из Львова, Полтавы, Черновцов, Бердянского, Новотроицкого и Мариуполя на основе рисунков детей из Мариуполя, Сартаны и Мангуша создали десять скульптур. Работы представили 7 сентября на фестивале в Мариуполе. Теперь скульптуры украсят общественные

пространства города и поселков Сартана, Мангуш.

Ранее MRPL.CITY сообщал, что за год центр „Vezha" посетили около 45 тысяч людей, из которых 6 тысяч – иностранцы. В культурно-туристическом центре провели 281 мероприятие, 400 экскурсий по башне и исторической части города.

Посидеть за столом Нильсена и увидеть „изюминки" Мариуполя, не выходя из дома: „Vezha" готовит сюрпризы.

Анастасія Папуш 01.10.2019 mrpl.city

Год назад водонапорная башня в самом сердце Мариуполя стала культурным центром, который все это время собирал в своих стенах самых креативных и талантливых горожан, а также и гостей приморского города.

За год центр „Vezha" посетили около 45 тысяч людей, из которых 6 тысяч – иностранцы.. В культурно-туристическом центре провели 281 мероприятие, 400 экскурсий по башне и исторической части города.

По словам администратора культурно-туристического пространства "Vezha" Марии Кутняковой, ко Дню рождения центра были подготовлены несколько „подарков".

„Мы обустроили в башне локацию, посвящённую Виктору Нильсену — ее создателю. Это рабочий стол архитектора. Мы начали представлять, за каким столом он мог бы творить и попытались воссоздать. Это — стоят стул, стол, на нем чернильница, старые фотографии, чертежи, очки, керосиновая лампа, перо", — рассказала MRPL.CITY Мария Кутнякова.

Такая необычная фотолокация расположилась на третьем этаже башни. Кроме того, теперь в центре можно увидеть доску пожеланий, где каждый может оставить упоминание о себе и пару теплых слов о „Vezha".

По словам Марии Кутняковой, центр и дальше планируют развивать. Так, вскоре мариупольцы увидят серию 3D-туров по башне и архитектурным особенностям Мариуполя, шесть новых мини-скульптур, а также экскурсию виртуальной реальности.

„Теперь любой человек, не выходя из дому, может „пройтись по башне", изучить ее изнутри и увидеть некоторые особенности Мариуполя. Кроме того, для людей с нарушением слуха создана экскурсия с сурдопереводом, чтобы абсолютно все могли получить полноценную картину", — делится администратор культурно-туристического пространства.

Таким способом можно будет посетить следующие объекты Мариуполя - Водонапорную башню, обновленный Театральный сквер, ДК „Молодежный", который после ремонта станет Центром современного искусства „Отель Континенталь". Для этого надо найти Вежу в Google-картах.

Напомним, в Мариуполе молодые семьи с новорожденными детьми получили сертификаты на именные деревья.

Ранее сообщалось, что в Мариуполе соберут и отправят на переработку тетрапаки. Сбор состоится в субботу, 12 октября, с 12:00 до 14:00 на аллее возле культурно-туристического центра „Вежа".

Мариупольцев в новогодний праздник накормят по-царски благодаря новому изобретению

11.12.2018 mrpl.city

В Мариуполе кузнец-философ изобрел чудо-печь с декоративной ковкой для царского блюда.

Вчера, 10 декабря, в Мариуполе прошла презентация нового изобретения мариупольского мастера Демьяна Сушкина. По словам автора, 9 декабря была завершена покраска только что собранной печи, которую украсили дубовые листья ручной ковки.

MRPL.CITY уже знакомил мариупольцев с изобретениями мастера, такими как универсальная дровяная печь для приготовления блинов, а также печь для царского плова. На этот раз кузнец-художник изобрел оборудование для приготовления царской ухи.

О творческом процессе и результате он рассказал следующее: „У меня есть желание сделать такое красивое для города, что я не могу по ночам спать спокойно. Я изготовил на этот раз еще одну уникальную печь, при помощи которой будет готовиться царская уха и шурпа. В новогодние праздники я буду готовить шурпу. В этой печи для украшения применен новый дизайн ручной ковки. Вытяжная труба, поддон, стенки украшены дубовыми листьями. На данном оборудовании можно приготовить на дровах 140 литров шурпы. За один выход продукта можно накормить до 300 человек, причем порции будут такими, что человек может наесться досыта и чувствовать себя веселым и энергичным. Я сторонник правильно приготовленной здоровой пищи. Так как она никогда не введет человека в депрессию, не повредит его организму. Этой цели и служит пища, правильно приготовленная на дровах", – заявил Демьян Сушкин.

Он подчеркнул, что большое значение для правильного приготовления на этой печи имеют дрова: „Практика показала, что в качестве дров

нужно использовать фруктовые деревья, а лучше всего применять дубовые дрова. Они, по-моему, дают замечательный оттенок во вкусе пищи. Это равносильно, если вы добавите в чай ложечку коньяка. Такой оттенок дают дубовые дрова для шурпы и царской ухи. Мягкие деревья - ель и сосна - дают много дыма с запахом смолы, и это негативно влияет на вкусовые качества блюда. А с дубовыми дровами вкус доводится до совершенства".

Мастер сообщил, что посетители новогодней ярмарки, которая откроется на День святого Николая 19 декабря, первыми попробуют шурпу из новой печи.

В преддверии новогодних праздников Демьян Сушкин пожелал жителям Мариуполя и Украины мира и укрепления нравственных ценностей:

„Я хочу пожелать не просто мира, а разумного мира, который мог бы привести Украину к объединению и дружбе. Дружбе со всеми странами нашей планеты. А еще я хочу пожелать людям, живущим в нашей стране, крепкого здоровья и нравственности. Чтобы о ней не забывали и развивали в себе. Только так Украина будет сильной, мужественной, крепкой и лучшей в мире," - сказал мастер.

Напомним, что городские власти планируют проведение ярмарки с 19 декабря по 19 января.

Предполагается привлечь к участию предпринимателей, для которых будет предоставлено 15 торговых мест. Месячная стоимость участия для фуд-кортов составит 10 тыс. грн, а реализаторов хенд-мейда – 7,5 тыс. грн. Эти суммы включают сборку, транспортировку и демонтаж домиков, мебель, электроэнергию, охрану, уборку территории. Ранее эти услуги предоставлялись бесплатно.

Чайка, волны и греческие корни: утвержден новый слоган и логотип драмтеатра Мариуполя

Яна Иванова 16.08.2017 mrpl.city

В драмтеатре Мариуполя спустя полгода определились с логотипом и слоганом, вмещающими большую смысловую нагрузку, передает MRPL.CITY.

Отсылка к греческим истокам, скоротечность театрального действа, идентификация с Украиной и промышленным регионом – все это постарались вместить в новом графическом символе.

Как рассказал главный режиссер Донецкого академического областного драматического театра Мариуполя Анатолий Левченко, слоган и логотип стали результатом труда театрального коллектива:

„Вариантов у нас было немного, поскольку жители в конкурсе участвовали вяло. Слоган "Театр Донеччини: тут і зараз" напоминает, что находящийся в Мариуполе театр, единственный в подконтрольной Украине территории области, а также повторяет слова театрального реформатора Константина Станиславского, который говорил: „Зритель и актер - это здесь и сейчас". - На скоротечность театрального искусства указывает и замыкающий радугу фиолетовый цвет," - уточнил Анатолий Левченко.

Слоган выполнен двумя шрифтами - напоминающим элементы нынешних промышленных зданий „Bodoni" и волны Азовского моря рукописным шрифтом „Corinthia". Чайка, поднимающаяся вверх над театром Мариуполя, символизирует свободу творческого полета. Использовать бренд и слоган будут на всей рекламной продукции театра - афишах, проспектах и интернет-ресурсах. С 2018 года новый дизайн

применят и к театральным билетам.

Напомним, что конкурс на лучший слоган драмтеатра был объявлен 24 января 2017 года, а в апреле театральные билеты на посещение спектаклей были переведены на украинский язык и дополнены брендом Мариуполя.

В Мариуполе театральные билеты стали украинскими

Яна Иванова 18.04.2017 mrpl.city

Посещать спектакли драматического театра Мариуполя зрители будут по обновленным билетам, передает MRPL.CITY.

Документ переведут на украинский язык, а также разместят на нем бренд Мариуполя и новое название театра. По словам заместителя генерального директора театра Инны Мищенко, в продажу они поступят в новом сезоне.

„Новые билеты появятся после того, как по системе Prozorro какая-либо из типографий выиграет тендер и напечатает их. Билеты на украинском языке поступят в продажу по мере того, как закончатся старые, поскольку полиграфия сегодня – дело дорогостоящее. Скорее всего, это будет

в следующем 140-м театральном сезоне", — уточнила Инна Мищенко.

Она подчеркнула, что на репертуар театра обновление входных билетов никак не повлияет.

Также в драматическом театре Мариуполя планируют ввести электронные билеты на спектакли.

В Мариуполе объявлен конкурс на лучший слоган драмтеатра

Яна Іванова 24.01.2017 mrpl.city

У мариупольского драмтеатра появится свой слоган, а придумать его помогут жители города. О старте конкурса на лучший слоган театра объявил и.о. главного режиссера Донецкого академического областного драматического театра Мариуполя Анатолий Левченко

„Мы спохватились, что у нас нет логотипа, утвержденного и украшающего театр. Так как дело это для нас новое, мы пришли к тому, что помочь в нем должны мариупольцы, а может быть, и не только они. Слоган должен быть заразительным по своей форме и „стрелять", поэтому мы и обращаемся к широкой общественности", — сказал Анатолий Левченко.

По его словам, участие в конкурсе не ограничено - придумать слоган могут все, независимо от возраста.

Согласно условиям, предложенный вариант слогана должен состоять из не более четырех слов на украинском, русском и английском языках и быть благозвучным. Составить его просят с учетом расположения театра в приморском городе и наличия в репертуаре спектаклей для детей и взрослых. Что станет призом для победителя, пока не уточняют.

„Возможно, это будет годовой абонемент на посещение театра. Мы подумаем, как отблагодарить автора слогана" - сказал Анатолий Левченко.

Логотип Мариуполя усовершенствовали и утвердили

mrpl.city 02.11.2016

Усовершенствованная и доработанная версия логотипа Мариуполя утверждена Фондом развития Мариуполя, передает MRPL.CITY.

Об этом на своей странице в „Фейсбуке" сообщил автор и дизайнер Сергей Родионов.

„Мы усовершенствовали детали, оставив в основе эскиз герба Ефима Харабета. К знаку якоря применили законы физики и

математики, чтобы сделать его пропорциональным, а поток стали, льющейся из металлургического ковша, реалистичным. Щит заменен круглой плашкой - он более к лицу официальному гербу, а логотип должен быть простым и гибким", - уточняется на сайте mariupol.is.

Изменения коснулись и текстовой части. Слово „Мариуполь" набрано новым шрифтом, разработанным дизайнером Андреем Шевченко. Теперь его можно писать в четырех языковых версиях: русской, украинской, английской и греческой. Исключительно для логотипа были нарисованы буквы ρ и α. Разработчики обещают, что для свободного использования шрифт Мариуполя будет готов до конца года. После этого его разместят на постерах, сайтах и навигационных табличках.

Шаблон будет доступен на сайте проекта бренда Мариуполя mariupol.today бесплатно. Следить за процессом доработки логотипа желающие смогут в блогах авторов mariupol.is

Напомним, что этот эскиз бренда Мариуполя победил в конкурсе на логотип города и был награжден 10 сентября,

а 15-го был заключен договор о сотрудничестве Сергея Родионова с Фондом развития Мариуполя. Логотип является частью проекта бренда „Мариуполь. Достойный твоего внимания"

„1863: Історія одного дня" – книга-знахідка про Маріуполь (Частина II)
Ольга Демідко 23.03.2020 mrpl.city

На початку березня я опублікувала блог, присвячений, на мою думку, одному з най цікавіших видань Маріуполя. Пропоную продовжити ознайомлюватися з книгою-знахідкою та її змістом. Сподіваюся, що під час карантину для багатьох вона стане розрадою і допоможе провести час з користю. Продовжувати ниу з місця на якому зупинилася і нагадаю, що мова йде про головного героя історії Григорія Іллященка, який вирішив поміститися за свого знатомого Поддубню. От, що саме сталося з останнім ви, дорогі читачі, незабаром і дізнаєтесь. До речі, цікаво, що частина зборів від книги передавалася бідним маріупольцям.
Уривки з книги надаються мовою оригіналу.

В 1861 году Поддубня так удачно расторговался, что выручил 5015 рублей. По несчастной случайности в том же трактире, где отдыхал после удачной торговли наш герой, оказался и Логафетов со своим отрядом. Там они продавали

даровому обжорству и пьянству. Отуманенный чрезмерной едой и излишне выпитым Логафетов стал буйствовать и потребовал, чтобы музыканты, развлекавшие Поддубню, немедленно стали играть перед ним. Как бы ни был пьян Поддубня, но он выступил защитником своих прав, говоря, что музыкантам заплатил и, что он не отпустит их „пока они не отыграют своего!" Произошло недоразумение, в результате которого Поддубня оказался выброшенным с завязанными назад руками в какой-то полутемный чулан, названный арестантской камерой. Здесь Поддубня заснул крепким пьяным сном, от которого очнулся часов через пять, когда какой-то неизвестный человек стал выталкивать его на свободу. Ужас охватил узника, когда он, ощупав у себя под жилетом, заметил отсутствие денег. Он сразу отрезвел и понял, что в конец разорен, так как там под жилетом находилась выручка за весь распроданный товар; Поддубня понял, что теперь не было ни товара, ни денег. Оставалась нищета. Он обратился за помощью к местным властям, но это оказалось бесполезным. „Там проклятое греческое царство" — объяснил он своим слушателям, — „Логафетов богат, у него большая родня, „знакомства, наш брат ничего не поделает!..." Писал Поддубня жалобу и губернатору, что вызвало расследование особо командированого

который исписал много
чиновника, не
бумаги, но ни к какому результату не
пришел. В общем же жалобы на Логафетова
Поддубни и других лиц, вызвали отстранение
его от исполнения обязанностей члена
греческого суда. От этого, конечно, не было
легче Поддубне: деньги его пропали. „По миру пустил, проклятый... грабитель", — заключил свой рассказ Поддубня... Когда
Поддубня закончил, Ильяшенко вмешался в
разговор. Он предложил Поддубне „взяться"
за его дело и пояснил, что раньше с успехом
вел перед начальством дела молокан.

Действительно, бесспорными официальными
данными устанавливается, что Ильяшенко
посещал колонии молокан, осматривал их
как ревизор-чиновник, выражал им иногда
свое благоволение, похвалы и обещания
представительства перед высшим начальством
в Петербурге, какого, конечно, он никогда не
исполнял и исполнять не мог. При этом
достойно замечания, что Ильяшенко в этом
случае действовал „безо всякой корыстной
цели и даже без особой побудительной
причины".

Думаю не всі розуміють, про яких молокан
йдеться тому слід пояснити цей термін.
Молокани, початкова самоназва
„Духовні християни" - одна з течій
російського духовного християнства, що
виникла у Борисоглібському повіті

Тамбовської губернії центральної Росії наприкінці 1760-х років шляхом відходу парафіян РПЦ та переходу з духоборів. Головною причиною виникнення молоканського руху став протест проти підтримання Православною Церквою соціальних засад кріпацтва. Назву „молокани" поширила саме православна церква. Молокани пили молоко під час православного великого посту, коли притом „скоромної" (жирної) їжі заборонено православними переданнями, за що православні прозвали їх саме молоканами.

„На предложение Ильяшенко взяться за его дело, Поддубня ответил отказом, заметив: „с чем же вести дело, когда я остался гол, как сокол"! „Ну так знайте", возразил Ильяшенко, „я вам этого самого Лагафетова в кандалах через Бердянск отправлю в екатеринославскую тюрьму!" До сих пор разговор происходил сравнительно спокойно и на „вы", но после слов, сказанных Ильяшенко, Поддубня впал в патетический тон и перешел на „ты": „будь благодетель, запри его в тюрьму, последнюю сорочку сниму, отдам!.." завопил Поддубня. „Ничего не надо, только поставишь магарыч", великодушничал Ильяшенко, после чего внезапно познакомившиеся заключили друг друга в объятия, и стали пить водку из вновь принесенной бутылки.

Возле этого сосуда объединилась вся компания из четверых человек, и дружно вела шопотом какой-то длинный разговор..."

Після цієї розмови всі крім головного потерпілого, вирішили їхати в місто Маріуполь та карати Логафетова. Так, купець Мазин, міщанин Колосовський та відставний кресляр Григорій Власов і Ільяшенко, який і очолив цю важливу і благородну справу, відправилися до Маріуполя. В книзі на декількох сторінках розповідається про погоду 5 квітня 1863 року та деякі деталі їхніх зборів. Ці моменти я пропускаю і повертаюся до місця, коли вони вже приїхали до Маріуполя.

„Около четырех часов пополудни Ильяшенко и его товарищи подъехали к Мариуполю и остановились в предместьи города, на Марьинской стороне, в одной из невзрачных изб; гостиниц тогда в Мариуполе не было и приезжающие останавливались в частных квартирах. Того же дня вечером, когда уже стемнело, Ильяшенко разыскал дом Логафетова и явился к нему. Как мы уже знаем, Логафетов в то время не был властью: он был отстранен от должности члена греческого суда. Тем не менее он жил припеваючи: был холост, богат, не особенно стар, ему было около 50 лет, недугами не страдал, в городе имел

богатых и сильных родственников, среди которых он был свой и дорогой их сердцу человек. Словом, жилось ему хорошо, беззаботно, спокойно; его служебные подвиги не тревожили, ибо все расследования о его прошлых деяниях кончились совсем благополучно: ни о каких судебных преследованиях не было и речи. Вот почему Могафетов свысока отнесся к Ильяшенко, когда тот стал ему объяснять, что ему грозят неприятности по жалобам Поддубни и, когда Ильяшенко предложил ему свое содействие для улаживания этого дела. В конце концов Могафетов грубо выпроводил Ильяшенко и, закрывая за ним дверь, пропустил мимо ушей, обращенное к нему восклицание: „ты меня попомнишь!" Понятно, что этим словам Могафетов не придал никакого значения".

Далі автор книги, Петро Валерійович Каменський, перед тим як продовжити розповідь, наголошує, що вся ця історія є реальною. Всі відомості П. Каменський отримав від маріупольських старожилів, які були не тільки безпосередніми свідками, але й навіть частково учасниками описуваних подій. У наступному блозі на вас чекає кульмінаційний момент цієї неймовірної історії! Ви зможете дізнатися як саме Григорій Ільяшенко помстився за свого доброго

знайомого і цим все завершилося...
Дочекайтеся і, найголовніше, бережіть своє здоров'я!

„Історія одного дня" – книга-знахідка
(Частина III)

Ольга Демідко 06.04.2020 mrpl.city

Дорогі читачі, саме цього дня, 6 квітня, у Маріуполі розгорталися дуже цікаві і незвичні події. Щоправда, це відбулося 157 років тому... Пропоную продовжити ознайомлюватися зі змістом унікальної книги, кульмінаційний момент якої, впевнена, здивує багатьох з вас.

Нагадую, що уривки подані мовою оригіналу:

6 апреля писарь, заведывавший канцелярией „Начальника Мариупольской команды „Внутренней стражи", по заведенному порядку, в 8 часов утра, явился в небольшую комнату, на дверях которой был прибит полулист бумаги с криво выведенными большими буквами надписью: „Канцелярия". Писарь был из молодых, эту должность он занимал только с 1862 года. Раньше он входил в состав команды, сформированной в городе Екатеринослав из 40 рядовых; команда была сформирована в 1858 году, и в том же году была прислана в город Мариуполь под начальством ее постоянного начальника Лисенко. (...)

Писарь войсковой команды отличался как образцовый „службист" и за образцовое исполнение дисциплины, в 1860 году был произведен в унтер-офицеры. Обязанности писаря он исполнял с тем же неизменным усердием, с тем же строгим исполнением дисциплины, как и обязанности рядового.

...Он достал несколько толстых тетрадей в потертом переплете, затем, обмокнув в пузырек с чернилом гусиное перо, стал выводить буквы на сырой, немного мохнатой и похожей на войлок, бумаге, из которой состояли книги для входящих и исходящих бумаг.

В это же время твердым шагом, не спеша, но и не медля входил приличный, солидный, с бравым видом господин лет тридцати. Роста он был выше среднего, блондин, одет в плохонькое пальто светло коричневого цвета, заметно потертое; в такие пальто обыкновенно одеты приказчики, стоящие за прилавком. Неизвестный, войдя в канцелярию, поздоровался с писарем; последний встал, вытянулся, поклонился, молча сел. И стал опять усердно выводить буквы, но душа его была уже охвачена какой-то неясной тревогой.

Писарь почувствовал, что необычное появление неизвестного господина неспроста.

Между неизвестным и писарем в это время завязался следующий диалог:

Неизвестный: Кто начальник?
Писарь: Штабс-капитан Лысенко.
Неизвестный: Хорошо-ли обращается с солдатами?
Писарь: Так точно, все обстоит благополучно, позвольте доложиться началь...
Неизвестный (резко обрывая): Не надо, оставь... Есть печатная бумага?

Уже после второго вопроса писарь понял, что предчувствие его не обмануло; ему показалось очевидным, что перед ним какой-то большой начальник, „ибо никто иной как только начальник, станет спрашивать как обращаются с солдатами"; от этой мысли он заволновался, „весь затрясся" и дрожащей рукой положил на стол 6 листков белой бумаги. Между тем „большой начальник" уже отдал сухо приказ: „Напиши на этой бумаге, что я скажу..."

Оторопь охватила писаря, в голове мелькнула мысль удрать, убежать, но это была только мысль без решимости; на самом деле писарь боялся тронуться с места. Он только смог произнести тихим, умоляющим голосом:
- Позвольте доложить начальнику команды!

Но на эту мольбу неизвестный еще более сухо, повысив голос, ответил:

— Не надо. Пиши!

Писарь покорно сел перед листом белой бумаги. Неизвестный, поглядывая в памятную книжку, высунутую из внутреннего кармана своего верхнего пальто, стал диктовать, а писарь записывать следующее:

„По данной мне власти Государя Императора Всероссийского Александра Николаевича, в Царском Селе 18 мая 1862 года, шумом и именем которого повелеваю: бывшего заседателя этого суда Николая Логафетова, за грабеж и смертоубийство..."

Но силы писаря ему изменили. Уже когда он выводил слово: „Государя Императора", ему сперло дух и он чувствовал как земля уходит из-под ног. Когда же были упомянуты преступления Логафетова, о которых шепотом и почему-то со страхом говорилось в Мариуполе, как будто бы все были соучастниками его преступлений, писарь всем своим существом постиг, что перед ним — великую власть имущая персона, и так заволновался, что его руки с гусиным пером среди стиснувшихся пальцев запрыгали на бумаге:

начатый лист был испорчен появившейся на нем чернильной кляксой и до неузнаваемости безобразно выведенными буквами последних слов,

отражавших пляску руки на бумаге.

Неизвестный прекратил диктовать и повелительно сказал писарю:
Встань, оправься, пройдись по комнате, не надо дрейфить!

Пока писарь отправлялся, неизвестный стал около двери, отрезав путь к бегству.
– Ну теперь пишу, – опять приказал неизвестный, и, после переписывания на чистый лист уже написанного, продолжал диктовать следующее: „и вообще за все злоупотребления лишить всех прав состояния с ссылкой на Алтайские заводы в вечные работники, имение продать с публичного торга и удовлетворить всех должников и претендентов; а остальное затем должно поступить в казну". Просмотрев написанное, неизвестный собственноручно „подписывает" его так: „Уполномоченный Государя моего, верноподданный Григорий Власов Ильященко. Мариуполь, апреля 6 дня. 1863 года". Подпись эта не произвела впечатления на писаря, который после перенесенных тревог, перестал временно реагировать и только пассивно продолжал писать под диктовку еще 2 приказа.

В наступних наказах Ільященко вимагав одразу ж заарештувати Логафетова, помістити його і передати під суд.

„Все 3 приказа, написанные на 3-х отдельных листах Ильяшенко спрятал во внутренние карманы своего пальто; затем стал вплотную перед писарем и сказал: „смотри", расстегнул верхние пуговицы жилета и вынул из-под него складной медальйон из красной меди, висевший на Андреевской ленте. В этом медальйоне был портрет Государя...

„Смотри", говорил Ильяшенко, наступая на писаря, „ты знаешь, кто я такой, видишь чем я награжден от Государя. Знай, что если ты известишь начальника команды до ревизии мною суда, сегодня же будешь повешен"! С этими словами, произнесенными со зловещим грозным шепотом, Ильяшенко быстро вышел из канцелярии. У писаря отнялся дух, опять потемнело в глазах, застучало в голове: не донести начальнику - беда, донести - еще хуже, мелькнуло в его сознании: недвижимый, словно окаменелый, остался он в своей канцелярии, как будто тысяча цепей приковали его к месту..."

От так вирішив Григорій Ільяшенко помститися за свого знайомого Поддубню. Треба визнати, він мав неабиякі акторські здібності. Але він і уявити не міг, що його план виявиться дійсно успішним, адже всі в місті повірили, що він є

високопасодовуєм і всі накази справжні. Навіть капітан команди Іван Павлович Лисенко не впізнав почерк свого писаря і виконував всі накази лженачальника. Більше того на суді над Логафетовим Ільяшенко настільки сміливо себе поводив, що всі остаточно переконалися — перед ними справжній Уповноважений Государя. Логафетов змирився зі своєю участю і одразу ж був поголений. Тепер вже в ролі арештанта він чекав на виїзд з міста. А маріупольці робили все, щоб догодити високому начальнику, Уповноваженому Государя Імператора Всеросійського Ільяшенку, який на застіллі, влаштованому на його честь, так багато випив, що виїхати з міста одразу не зміг і залишився ще відпочивати. Мабуть, якщо виїхав би раніше, ця історія закінчилась б для нього цілковитим тріумфом. Однак в Маріуполі знайшлися ті, хто зрозумів, що він — справжній самозванець і всі його накази є вигадкою. Хто зміг викрити головного героя книги і чи вдалося йому врятуватися, ви дізнаєтеся згодом...

Мариупольцы собираются на масштабный велопикник

Ярослав Герасименко 14.10.2017 mrpl.city

На Театральную площадь съезжаются велосипедисты разных возрастов, чтобы отпраздновать закрытие велосезона в Мариуполе, передает MRPL.CITY.

Велосипедисты планируют проехать от драматического театра до Центра спорта и отдыха „Аляска", где пройдет пикник с пловом и чаем. Кроме того, организаторы пообещали провести гонку для детей "Mini CROSS-COUNTRY". Также участникам предлагают испытать свои силы в веревочном парке и скалодроме, побороться в cross-country, слеклайне и альпинизме.

Старт велопарада запланирован на 10:00. Но пока на площади собралось не так много участников. Дополнено. По состоянию на 10:16 велопробег стартовал по улицам Мариуполя.

В Мариуполе возле школ и вузов появляются велопарковки

Богдан Коваленко 23.06.2021

В Мариуполе рядом со школами и университетами установят более 100 велопарковок. Об этом сообщается на сайте городского совета.

Сегодня велопарковку установили для учеников и преподавателей школы №10. По словам директора школы Натальи Земы, велопарковки поспособствуют формированию у детей

приверженности к физически активному и здоровому образу жизни.

„У нас есть зона отдыха и действуют различные секции. Поэтому даже сейчас дети приезжают в школу. Многие из них имеют велосипеды. Поэтому это важная и актуальная идея", - объяснила руководитель учреждения.

Так, ученик 8-го класса Сергей Федорук занимается летом в школьной секции по футболу. Сегодня он приехал в школу на велосипеде.

„Я пользуюсь велосипедом с пяти лет. Конечно, в школу на нем не приезжал, потому что не было где ставить. Теперь думаю ездить на велосипеде постоянно", - признался школьник.

Проект внедряется благодаря инициативе „Мариуполь - город будущего", которая реализуется при поддержке проекта USAID „Демократическое управление в Восточной Украине".

„Проект выбрали сами жители путем электронных консультаций с общественностью и опроса на сайте Мариупольского городского совета. Всего жители определили пять инфраструктурных решений, которые сделают город более комфортным для жизни

рассказал главный специалист управления проектами Сергей Зубенко.

Напомним, в этом году в Мариуполе планируют открыть самый большой бассейн в Донецкой области.

Мариупольский „Нептун" станет бассейном олимпийского уровня

Богдан Коваленко, 25.06.2021, mrpl.city

В этом году в Мариуполе планируют открыть самый большой бассейн в Донецкой области.

Объект олимпийского уровня запустят на базе обновленного комплекса „Нептун". Всего таких бассейнов в Украине - восемь.

Если к реконструкции „Нептун" принимал в день около 350 человек, то после ремонта количество посетителей увеличится до 600.

„Сейчас на 100% проведены все коммуникации. Продолжаются отделочные работы. На 50% завезено оборудование для водоподготовки и вентиляции", - рассказал начальник управления молодежи и спорта Алексей Казанцев.

Работы планируют завершить до ноября этого года. Общая стоимость проекта - порядка 130 млн гривен. Финансирование осуществляется из государственного, областного и городского бюджетов.

„На реконструкцию площади перед зданием плавбассейна необходимы дополнительные средства. Только фонтан стоит почти 8 млн гривен. Благоустройство с коммуникациями – еще 34 млн", – добавил заместитель городского головы Сергей Захаров.

По его словам, в здании плавбассейна также разместится современный фитнес-зал. Кроме того, проект реконструкции бассейна согласован с городским комитетом обеспечения доступности лицам с инвалидностью.

Для людей с инвалидностью предусмотрены специально обустроенные туалеты, душевые и раздевалки. Организуют подъемник для опускания в воду и посещения трибун.

Здание будет полностью утеплено. Фасад декорирован навесными панелями, которые будут выполнены в разной цветовой гамме и иметь LED-подсветку.

„Мариуполь обновляется с каждым разом. Тот, кто в последний раз был в городе пять лет назад, то подумает, что попал в сказку. Как народный депутат, я всегда интересуюсь, чем центральная власть может помочь местной, чтобы город и дальше развивался", – отметил народный депутат Вадим Новинский.

Напомним, мариупольский плавбассейн „Нептун" вошел в программу „25 спортивных магнитов", инициированную Президентом Украины Владимиром Зеленским

Центральная библиотека Мариуполя переедет в старейшее банковское здание

Богдан Коваленко, 23.10.2019, mrpl.city

Книжный фонд "Центральной городской библиотеки имени Владимира Короленко разместится в старинном здании на пересечении улицы Греческой и проспекта Мира. Ранее в нем находился банк.

Как пишет издание „Приазовский рабочий", в здании по улице Греческой, 43 планируется разместить около 200 тысяч книг. Еще в сентябре городской совет принял решение о приобретении здания, которое сейчас принадлежит „Укрсоцбанку". До зимы в новое помещение собираются перевезти весь книжный фонд.

„Мы хотим уже в этом году открыть классическую библиотеку в ее традиционном проявлении для читателей, желающих общаться с „живой" книгой, в классическом, знаковом здании", - рассказал заместитель городского головы Александр Кочурин.

По его словам, помещение банка не требует капитального ремонта. Особняк построили в 1905 году для отделения Государственного банка. До этих пор оно оставалось старейшим банковским зданием на юго-востоке Украины. Помещение

оборудовано системами вентиляции и кондиционирования воздуха. Потребуется только провести косметический ремонт стен и приобрести новую мебель. Помимо библиотеки, в особняке разместится центр поддержки малого и среднего бизнеса.

В свою очередь в здании, где раньше находилась Центральная библиотека, завершили капитальный ремонт. Теперь там откроется IT-хаб и электронная библиотека.

Как объяснила директор Централизованной библиотечной системы Мариуполя Виктория Лысогор, по старому адресу читатели смогут заказать книги, которые затем привезут на автомобиле. Открытие IT-хаба запланировано на 29 октября в рамках Международного инвестиционного форума с участием Президента Владимира Зеленского.

Напомним, с апреля этого года мариупольская Центральная библиотека им. Короленко в связи с капитальным ремонтом основного здания по проспекту Мира находилась в камерной филармонии.

В Мариуполе открылась Донецкая областная детская библиотека

Яна Иванова 09.04.2019 mrpl.city

В Мариуполе заработала областная библиотека для детей и юношества. Новое учреждение появилось в помещении Центральной библиотечной системы для детей Мариуполя по пр. Металлургов, 29.

Для читателей всех возрастов, от самых маленьких до студентов, здесь уже действуют тематические площадки, клубы, мастерские, проходят уроки, мульт-вечера и развивающие занятия. В фонд библиотеки ожидаются большие поступления литературы.

„Вопрос создания такой библиотеки очень остро стоял в области, все решалось очень долго. Так как в Мариуполе была единственная в области ЦБС, до войны еще одна была в Донецке, посчитали, что у нас самая оптимальная база для создания областной библиотеки и есть опытные кадры. Руководство города поддержало инициативу областного Департамента культуры. До этого пять лет не было методического центра и, как следствие, возможностей повышения квалификации, методического сопровождения мероприятий и региональных конкурсов для читателей тоже не было. Если в Луганской области удалось сразу перевезти документы

областной библиотеки из оккупированной территории в Северодонецк, то Донецкая область оставалась единственной в Украине, которая столько времени была без подобного учреждения," - рассказывает mkpl.city директор Донецкой областной библиотеки для детей Юлия Василенко.

По ее словам, первых читателей здесь начали принимать 2 апреля, и планов у коллектива немало: реализация различных проектов, проведение регионального „Фестиваля писанки", участие в Дне Европы и участие в качестве соорганизаторов в городском книжном фестивале „Мариуполь open book". Сейчас экологический проект библиотеки - участник конкурса „Город нашими руками". Сами же специалисты учреждения пройдут курсы и поучаствуют во Всеукраински семинарах и конференциях для получения нового опыта.

„У нас работают отделы для малышей, подростков, юношества и молодежи. Сейчас город передает нам фонды Центральной детской библиотеки. В перспективе нас ждут очень большие пополнения из области, ожидаются отправки книг из Киева и всей Украины. Книги будут современные, новые и их будет много. Запланировано большое финансирование, которое пойдет на ремонт

помещения, мебель и техническое оснащение, ожидается большая закупка книг на 2,5 млн грн. Сейчас оформляются документы на долгосрочную аренду, после чего выделят средства на капитальный ремонт", - отмечает Юлия Василенко.

Готовится к запуску областной этап Всеукраинского конкурса для детей "Лидер чтения", в Украинский культурный фонд подали заявку на проведение трехдневной мотивационной Школы детского библиотекаря.

В Мариуполе Донецкую областную библиотеку для детей презентуют весной.

Также помещения Школы искусств украсят композициями в стиле Малевича и запустят туристический сайт-справочник.

В Мариуполе запустят туристический сайт-справочник

Яна Іванова 05.04.2019 mrpl.city

Туристические фишки Мариуполя соберут в специальный сайт-справочный. Новая платформа о привлекательных местах города и Приазовья появится уже весной этого года.

"Мариуполь туристический" соберет полную информацию обо всем самом интересном.

„Развитие туризма невозможно без
туристического сайта. Идея его создания
появилась у мариупольской молодежи еще в
прошлом году. Сейчас он в стадии тестирования
и наполнения, а в ближайшее время будет
презентован и запущен. Он будет рассказы
вать об истории города, достопримечатель
ностях, „магнитах" жителям и гостям
Мариуполя. Здесь будут фото, блоги и
журналы о событиях и все, что может быть
полезно жителям", - рассказывает MRPL. CITY
директор ККП „т. ЕНИВ" Мария Слета.

По ее словам, с помощью сайта можно будет
узнать, в какие заведения сходить, где пообедать,
какими транспортными маршрутами добраться.
Также здесь будет размещена информация о
традициях города, музеях, культурной жизни,
анонсы мероприятий и график исторических
прогулок по Мариуполю.

Поучаствовать в наполнении сайта
„Мариуполь туристический" могут и
горожане. Рассказать интересные факты
и о необычных объектах городских
учреждений можно в письменном виде. Письмо
с фото размером не менее 1380 x 650 следует
отправить на электронную почту mrpl.travel@gmail.com

Также в Мариуполе через бота Назара можно
оценить коммунальные службы.

В Мариуполе организуют бесплатную экскурсию по исторической части города

Роман Катріє 02.04.2019 mrpl.city

В Мариуполе пройдет бесплатная экскурсия по старой части города для переселенцев, демобилизованных военнослужащих и семей попавших в сложные жизненные обстоятельства. Об этом сообщается на странице мариупольского филиала Красного Креста в Facebook.

Во время „Исторической прогулки Мариуполем" длиной 5 км участникам покажут 17 выдающихся исторических зданий и сооружений города. По пути участники также встретят шесть мини-скульптур Виктора Нильсена.

„С собой обязательно иметь хорошее настроение и фотоаппараты или телефоны, потому что на своем пути мы сможем сделать множество снимков. Также оденьтесь, пожалуйста, теплее и наденьте комфортную обувь", - отметили в Красном Кресте.

Прогулка состоится 6 апреля. Старт запланирован на 12:00 возле Водонапорной башни. Предварительно нужно зарегистрироваться, позвонив на тел. + 38 067 618 2136 (Анастасия) или + 38 096 97 89 765 (Елена).

„Музичний листопад": в Мариуполе стартовал международный фестиваль

Олена Онєгіна 24.11.2019

В Мариуполе начался IX Международный фестиваль-конкурс юных исполнителей „Музичний листопад". Об этом сообщает пресс-служба городского совета.

В течение выходных жюри будет оценивать мастерство 50 юных талантов, которые играют вместе с камерным оркестром „Ренессанс". По словам председателя жюри, народной артистки Украины Лидии Шутко, конкурс зарекомендовал себя как начальный этап творческого становления для исполнителей.

„Очень много его лауреатов уже выросли, поступили в музыкальные заведения страны и за рубежом. Многие, кто начинал на этом фестивале, потом стал лауреатом престижных международных конкурсов. Надеюсь, что сегодняшний конкурс принесет нам много жизнерадостных моментов", — отметила Лидия Шутко.

Почетным гостем конкурса стал профессор фортепиано в Италии и художественный руководитель Международного фестиваля „Сорренто Классик" Паоло Шибилия.
Концерт лауреатов фестиваля состоится

26 ноября.

Отметим, „Музичний листопад" является единственным фестивалем юношеского академического конкурса в Восточном регионе Украины.

Напомним, „Купалов" едет в Мариуполь; жители города ожидает уникальное шоу.

Веселье нон-стоп: на побережье Мариуполя пройдет трехдневный „GobyFest"

Анастасія Селітрінніковa 17.05.2019 mrpl.city

Мариупольцев приглашают на рыбный фестиваль нового формата с соревнованиями, концертами, лекториями, рынком морепродуктов и развлечениями на любой вкус. Об этом журналисту MRPL.CITY рассказала организатор городских мероприятий коммерческого коммунального предприятия „т.ЕНАВ" Елена Мозгина.

Следующий викэнд любители морепродуктов, динамичной рыбалки и крутых развлечений проведут на морском побережье: накануне выходных, 24 мая, в Мариуполе стартует рыбный фестиваль „GobyFest". По словам организаторов, от традиционного для Мариуполя фестиваля „Азовского бычка" „GobyFest" отличается форматом, подходом к организации праздника и фишками – гостей

ждет совершенно иной фест.

Так, на просторах яхт-клуба „Азовсталь", где два года подряд проходил „Гогольфест", в финальные дни мая мариупольцев ожидает насыщенная спортивно-развлекательная программа. Будут проведены: лекторий на рыболовную тему, ярмарка-выставка рыболовных снастей, тематический фуд-корт с морепродуктами, а также мастер-классы от мариупольских ресторанов – они обучат гостей готовить вкусные блюда из азовской рыбы.

Кроме того, для горожан готовят в подарок особенное динамическое развлечение, которое пока сохраняют в секрете. Детям также не дадут скучать: они смогут попрыгать на батутах, пострелять из лука – здесь каждый малыш найдет себе развлечение по душе.

Центральными событиями трехдневного „GobyFest", который продлится до 26 мая, будут три ежедневных чемпионата по рыбалке. Здесь организаторам фестиваля понадобится помощь горожан – они набирают большую команду волонтеров.

„Мы предполагаем, что на чемпионате будет достаточно много людей. Общество рыбаков будет отвечать за мероприятие, но необходимо большое количество помощников

Сам фестиваль будет ежедневно проходить с 10:00 до 22:00, но вылавливать предстоит контролировать рачков усоголовиком в течение трёх дней с 10:00 до 14:00. Ждём помощь от каждого инициативного мариупольца, достигшего 16-летнего возраста" — говорит Елена Мозгина.

Касательно чемпионата по рыбалке, то принять участие в нем могут все желающие, однако снасти рекомендовано брать на фестиваль с собой. А те гости, которым не удастся добыть морепродукты своим мастерством рыбака, смогут приобрести их на специальном рынке, который расположится на территории „GobyFest".

В течение всего дня любителей рыбы и зрелищ будет развлекать ведущий, а в финале каждого дня ожидается музыкальная программа. В 18:00 начнут выступления музыкальные группы, а после них добавит огня и драйва угасающему дню ди-джей - он будет играть для горожан до закрытия фестиваля в 22.00.

Напомним, что колонна мариупольцев прошлась по центру города в украинских вышиванках.

Национальная одежда и музыка: в Мариуполе прошёл парад вышиванок

Олена Онєгіна, 16.05.2019, mrpl.city

Колонна мариупольцев прошлась по центру города в украинских вышиванках. Сегодня, 16 мая, несколько тысяч людей собрались в центре города, чтобы присоединиться к празднованию Международного дня вышиванки, который традиционно отмечается в третий четверг мая.

Колонна мариупольцев собиралась у подземного перехода. В 17:00 начался парад, люди двинулись по проспекту Мира к драмтеатру. В шествии приняли участие представители городского совета, школьники и обычные горожане. Отметим, что некоторые мариупольцы приходили на парад семьями или брали с собой собачек, одетых в патриотическую одежду.

Завершился парад у Театрального сквера, где горожане могли насладиться концертом оркестра „Ренессанс". Кроме того, специально к празднику в город приехал дуэт бандуристов из Киева. На сцене, рядом с фонтаном, музыканты развлекали гостей. Большой интерес у мариупольцев вызвал конкурс рисунка на асфальте. Авторы самых ярких картин получили символические призы.

Сладости, колбасы и сыры: в центре Мариуполя стартовал фермерский фестиваль

Богдан Коваленко 18.09.2021 mrpl.city

Фермеры из трех областей Украины представили свою продукцию мариупольцам.

На проспекте Мира возле драматического театра стартовал Local Farmer Fest. Участие принимают 60 фермеров из Донецкой, Луганской и Запорожской областей.

В течение двух дней мариупольцы смогут попробовать и купить сыры, колбасы, мед, сладости, напитки, соусы, джем и морепродукты. Также горожанам покажут, как сварить сыр в домашних условиях и проведут мастер-класс по изготовлению восковых свечей.

Фестивальные локации работают с 12:00 до 22:00. Вечером гости смогут посмотреть кино под открытым небом и послушать песни в исполнении рок-группы „Конец Июля".

Напомним, в Мариуполе книжному фестивалю Open Book требуются волонтеры. Open Book пройдет в Мариуполе с 24 по 26 сентября. Мариупольцев ждет ярмарка, встречи с известными писателями, презентации и нетворкинг. Для детей подготовили специальные мероприятия.

Книжный фестиваль в Мариуполе ищет волонтеров: нужно рассказывать о книгах и общаться с писателями

Богдан Коваленко 16.09.2021 mrpl.city

В Мариуполе книжному фестивалю Open Book требуются волонтеры. Об этом рассказали организаторы.

Open Book пройдет в Мариуполе с 24 по 26 сентября. Мариупольцев ждут ярмарка, встречи с известными писателями, презентации и нетворкинг. Для детей подготовили специальные мероприятия. Поэтому организаторам нужна помощь на каждый день фестиваля.

„Фестиваль имеет дневной формат, ищем членов семьи - волонтеров, которые присоединятся к нашей команде под различные задачи, чтобы создать книжный рай вместе", - отмечается в сообщении. Волонтеры будут оказывать помощь логисту, работать на инфоточке, рассказывать о самых красивых книгах Германии, а еще помогать десяткам интересных людей, в том числе, писателям.

Презентации, ярмарка и мастер-классы: полная программа фестиваля Open Book в Мариуполе

Богдан Коваленко 15.09.2021 mrpl.city

В Мариуполе пройдет книжный фестиваль Open Book. Запланировано более 60 литературных событий, гостями которых станут блогеры, журналисты, издатели и иллюстраторы.

Мариупольцев ждут ярмарка, встречи с известными писателями, презентации и нетворкинг. Для детей подготовили специальные мероприятия.

Главными локациями станут Театральная площадь, культурно-туристический центр „Вежа", мультимедийное пространство "SPALAH" и библиотека им. В.Г. Короленко. В Театральном сквере установят сцену с вечерней программой литературных встреч и музыкальных мероприятий. На проспекте Мира 30 украинских издательств представят книжные новинки.

Ниже – полная программа фестиваля

Детская и подростковая программа

24 сентября, пятница

SPALAH

– 15:00 Детская, 6+ „Усе про нямликів". Встреча с писательницей Лесей Ворониной

- 16:00 Детская, 5+ „Усе про хижих затічиків". Чтение детских стихов от Ивана Андрусяка
- 17:00 Детская, 4+ Сказкотерапия на основе книги Екатерины Егорушкиной „Історії хоробриків із Горішкових Плавнів"
- 18:00 Детская, 6+ Презентация книги Ивана Андрусяка „Морськосвинський детектив"
- 19:00 Детская, 6+ Показ відеопроекту „#Живі письменники"

Библиотека им. В. Г. Короленко (ул. Греческая, 43)

- 16:00 Подростковая, 12+ Мастер-класс „Книги в интернете: как завести собственный блог и повлечь друзей к чтению" от бук-блогера Ани Полегенько
- 17:00 Подростковая, 12+ Презентация серии „Заклятих" книг Владимира Аренёва „Заклятий скарб" и „Заклятий меч". Модератор Леся Воронина.

Детская локация в Театральном сквере

- 15:00 Детская, 8+ Мастер-класс по созданию комиксов

- 16:00 Детская, 6+ Мастер-класс издательства „Ранок" по книге Анастасии Лавреншиной „Віктор-робот"

- 17:00 Детская, 6+ Робототехника
- 18:00 Подростковая, 10-16 Робототехника
- 19:00 Детская, 6+ Мастер-класс по книге Моники Утник-Стругала „Коли настає ніч" от „Видавництва Старого Лева"

25 сентября, суббота

Spalah

- 11:00 Детская, 4+ Как говорить с детьми о Голодоморе? На основе книги Екатерины Егорушкиной „Скриня"

- 12:00 Детская, 4+ Презентация серии исторической художественной литературы для детей издательства „Портал". Участницы Ольга Куприян, Таня Поставная, Анастасия Левкова.

- 13:00 Подростковая, 10+ Презентация книги Ивана Андрусяка „Нечиста сила та інші капосні історії"

- 14:00 Подростковая, 9+ Презентация книги „Котигорошка. Заплутані казки". Участницы: Мия Марченко и Саша Кочубей

- 15:00 Детская, 6+ Презентация детских книг „Нашего формата". Участник: Иван Андрусяк

- 16:00 Детская, 6+ Презентация книги Тани Поставной „Листи з пошти на маяку"

- 17:00 Подростковая, 9+ „Что мы знаем о суперагентах?" Встреча с писательницей Лесей Ворониной

- 18:00 Детская, 6+ Презентация книги Анастасии Музыченко „Загублені в таборі" Модератор: Мия Марченко

Библиотека им. В. Г. Короленко

- 12:00 Детская, 6+ Все о тайных обществах. Встреча с писательницей Лесей Ворониной

- 13:00 Детская, 7+ Может ли быть Рождество посреди лета? Разговор о книге Екатерины Егорушкиной „Різдво і мої дванадцять бабусь"

- 14:00 Подростковая, 14+ Презентация подростковой книги Татьяни Рубан „На північ від кордону". Модератор Анна Полегенько

- 16:00 Подростковая, Teens 13+ Как создать свой подкаст? Подростковые подкасты с вымышленными историями о писателях. Участницы подростковой редакции

Teenside онлайн-издание „Букмол": Влада Антипенко, Юлия Мурашова, Екатерина Кишинская

- 18:00 Подростковая, Teens 13+ Побороть белый лист: писательский мастер-класс для подростков от организаторов конкурса #безпробілів. Участницы подростковой редакции Teenside онлайн-издание „Букмол": Влада Антипенко, Юлия Мурашова, Екатерина Кишинская

Уличная сцена в Театральном сквере

- 16:00 Подростковая, 15+ Разговор о подростковой литературе: буллинг, харассмент, первый секс - можно ли об этом писать? По книгам Ольги Куприян („Солоні поцілунки", „Щоденник Лоли"), Татьяны Рубан („Фізик") и Анастасии Мельниченко („А тепер усе інакше"). Модератор Анастасия Евдокимова

Детская локация в Театральном сквере

- 10:00 Подростковая, 10-16+ Робототехника

- 13:00 Детская, 6+ Робототехника

- 14:00 Детская, 6+ Мастер-класс „Раскрась картину лучше художника" от издательства „Час майстрів"

- 15:00 Детская, 7+ Мастер-класс по перерисовке книжных обложек с писательницей Мией Марченко

- 16:00 Детская, 8+ Мастер-класс по книжке Иустины Бережнюкой „Кав'ярня. Мій перший бізнес" от „Видавництва Старого Лева"

- 17:00 Детская, 4+ Мастер-класс „Рисование без красок" по книге Олеси Мамчич „Як правильно ревіти" от издательства „Ранок"

- 18:00 Детская, 8+ Мастер-класс по созданию комиксов

- 19:00 Детская, 8+ Мастер-класс по рисованию открыток

26 сентября, воскресение

SPALAH

- 11:00 Детская, 8+ Презентация книги Ольги Куприян „Мирослава та інші з нашого двору"

- 12:00 Детская, 4+ Презентация книги Анастасии Музыченко „Сни для канапи"

- 13:00 Подростковая, 11+ Презентация антиностальгической книги Петра Яценко

„Союз Радянських Речей". Модератор Анастасія Левкова.

- 14:00 Детская, 3+ Презентация книги Саши Кочубей „Дарую братика за підписку"

- 15:00 Детская, 7+ Презентация серии книг Анастасии Мельниченко „Що знаходять в Хрулях", „Від Хрулів до Зюзюків", „Северин-на-Купі"

- 16:00 Детская, 6+. „Марік і я" Путеводитель Оксаны Стоминой по интересному Мариуполю

Библиотека им. В. Г. Короленко

- 11:00 Подростковая, 8+ Презентация книги Ии Марченко „Матка Паливода обирає професію"

- 13:00 Подростковая, 10+ Презентация книги Владимира Аренева „Скарбничка історій, або Чарівні формули оповідача". Модератор: Сергей Легеза.

- 14:00 Подростковая, Teens 13+ Как писать о написанном: мастер-класс по созданию рецензий для подростков. Участницы подростковой редакции Teenside онлайн-издание „Букмол": Влада Антипенко,

Юлия Мурашова, Екатерина Кищинская

- 15:00 Подростковая, 11+ Интересно об украинском. Презентация нон-фикшн-книги Анастасии Левиной „Сільна мова. Як народжуються і живуть слова". Модератор Анастасия Евдокимова.

Детская локация в Театральном сквере

- 11:00 Детская, 8+ Мастер-класс по созданию комиксов

- 12:00 Детская, 4+ Мастер-класс по книжкам „Емоції Гастона" и „Емоцієметр інспектора Дила" от „Видавництва Старого Лева"

- 13:00 Детская, 4+ Мастер-класс по книжке Езгі Берк „Я люблю йогу" от „Видавництва Старого Лева"

- 14:00 Детская, 6+ Веселые гонки. Пираты против фей. Оживи две самые хитовые серии „Банду піратів" и „Феєричні пригоди" от издательства „Ранок"

- 15:00 Детская, 8+ Мастер-класс по книге Элеоноры Фэрнасетти „Здолай булінг разом із героями книжок" от „Видавництва Старого Лева"

- 16:00 Детская, 4+ Мастер-класс по книге „Осінні віршики" от „Видавництва Старого Лева"

- 17:00 Детская, 8+ Мастер-класс по рисованию открыток.

Взрослая программа

24 сентября, пятница

„Вежа"

- 17:00 Художественная литература. Презентация литературного конкурса и серии „Крымский инжир". Анастасия Левкова

- 18:00 Художественная литература. Лекция Романа Малиновского „Американская фантастика: Курт Воннегут"

- 19:00 Нонфикшн. Лекция „Как писать и читать художественные репортажи". Ольга Омельянчук и The Ukrainians

Библиотека Короленко

- 18:00 Нонфикшн. Мультикультурность: национальные сообщества и коренные народы Украины. Презентация иллюстрированного издания Ukraïner. Участник: Евгения Сапожникова

- 19:00 Искусство. Презентация проекта „Рейтинг 100 лучших фильмов в истории Украины" и показ фильма „Шкурник" (реж. Николай Шпиковский).

Уличная сцена в Театральном сквере

- 16:00 Нонфикшн. Что такое Global Teacher Prize и почему #вчителіважливі? Участницы Анастасия Яровая и Людмила Тоцина. Модератор Анна Смолько

- 17:00 Художественная литература. Презентация книги „8000 миль самотності" Оксаны Шаварской и концерт группы „Сон Совы"

- 18:00 Поэзия. Поэтические чтения: Александр Ирванец

- 19:00 Поэзия. Именинные поэтические чтения: Артем Полежака

- 20:00 CBJ Band

- 21:00 Иван Якимов

25 сентября, суббота

„Вежа"

- 11:00 Комиксы. Лекция Ирины Николайчук „Что такое комиксы и как их читать?"

- 12:00 Нонфикшн. Презентация книги „Як не збожеволіти від батьківства" от общественного союза „Освіторія". Участник: Анна Смолько

- 13:00 Художественная литература. Презентация перевода книги Уладзімера Арлова „Краєвид із ментоловим ароматом" с участием переводчика Александра Ирванца

- 14:00 Нонфикшн. Презентація книги „Анатомія письменниці". Участницы Ольга Куприян, Татьяна Поставная. Модератор Ирина Николайчук.

- 15:00 Художественная литература. Лекция Сергея Легезы „Гарри Поттер" и тайные миры: Бедекер для взрослых"

- 16:00 Художественная литература. Презентация сборника эссе Вано Крюгера „Розчахнута квітка"

- 17:00 Художественная литература. Найденный эпик: польское фэнтези после Сапковского (новое, старое и переработанное). Презентация переводов книг Р. Вегнера из цикла

„Оповістки з Меекханського прикордоння".
Участники: Сергей Легеза и Владимир Аренев.

- 18:00 Художественная литература. Презентация романа Артема Чапая „Вивітрювання"

- 19:00 Поэзия. Презентация сборника стихов Елены Герасимьюк „Тюремна пісня"

Библиотека им. В. Г. Короленко

- 15:00 Нонфикшн. Презентация книги Натальи Атамась „Пташина історія. Скандали, інтриги і мистецтво виживання"

- 17:00 Художественная литература. Презентация романа Петра Яценко „Магнетизм"

- 19:00 Искусство. Показ альманаха короткометражных фильмов от украинских молодых режиссеров „Украинская новая волна"

Уличная сцена в Театральном сквере

- 13:00 Нонфикшн. Презентация сборника „Народні Герої України: історії справжніх". Модератор: Виолетта Киртока

- 15:00 Нонфикшн. Совсем не страшный разговор: как благодаря сторителлингу, книга помогает справиться с новостью о диагнозе. Участницы Нина Савина, Наталья Мирошева

- 17:00 Поэзия. „Оприсутнення "Витіснене покоління"": поэтические чтения с обсуждением. Богдан-Олег Горобчук, Елена Герасимюк, Анна Малигон, Элла Евтушенко

- 18:00 Художественная литература. Презентация книги Тамары Горiха Зерня „Доця"

- 19:00 Поэзия. Музыкально-поэтические чтения Анны Малигон. Презентация сборника „Розарій"

- 20:00 Urban Gypsy Band

- 21:00 Эдгар Винницкий

26 сентября, воскресенье

„Вежа"

- 11:00 Комиксы. Книжки с картинками: Ми этого не просили. Экскурс в историю украинского комикса от Русланы Коропецкой и Алики Разнер

- 12:00 Нонфикшн. Бизнес без стартового капитала. Мастер-класс по фандрайзингу от команды Creative Women Publishing. Участник: Орнелла Остапенко

- 13:00 Нонфикшн. Презентация „Про що вона мовчить". Книга-подруга, которой так не хватает. Модератор Ирина Николайчук

- 14:00 Художественная литература. Презентация сборника рассказов Романа Малиновского „Солодке життя"

- 15:00 Нонфикшн. Ukrainer: VR-проект „Родной Крым". Участницы Оксана Кузема и Лиза Цимбалист

- 16:00 Поэзия. Презентация поэтического сборника Валерии Карпиленко „Квіти і зброя"

Библиотека им. В. Г. Короленко

- 12:00 Художественная литература. Лекция Сергея Легезы „Была когда-то гетманщина...: альтернативная история как социальная машина"

Уличная сцена в Театральном сквере

- 14:00 Дискуссия для родителей и учителей „Дети и чтение". Участницы Ольга Куприян, Лия Марченко, Леся Воронина. Модератор Анастасия Музыченко

- 16:00 Художественная литература. Презентация книги Тамары Гориха Зерня „Тринадцять вручання"

- 17:00 Поэзия. Музыкально-поэтическое выступление Олега Каданова „Переписанная память"

- 20:00 NAVKA

- 21:00 Джаз-бэнд Dennis Adu Quartet

„Книжная толока" соберет в Мариуполе около ста авторов со всей Украины
Марина Балюз 16.03.2018 mrpl.city

На первый книжный фестиваль в Мариуполь съедутся около 100 авторов и деятелей культуры, пройдут десятки мастер-классов, лекций и дискуссий. А у мариупольцев появится эксклюзивная возможность задать интересующие вопросы любимым писателям и даже написать собственную книгу, передает MRPL.CITY

На презентации программы фестиваля организаторы приоткрыли завесу тайн и рассказали, какая насыщенная программа ожидает гостей „Книжной толоки" в апреле.

„Мы приехали из Запорожья не для того, чтобы навязывать в Мариуполе свое видение фестиваля. Мы приехали запустить Start-Up и внимательно прислушиваемся к вашему мнению о том, как будет проходить фестиваль на вашей территории. Мы очень хотели бы,

чтобы на фестиваль пришло как можно больше людей и планируем проводить его в Мариуполе ежегодно," — рассказал директор фестиваля „Мариупольская книжная толока" Игорь Гармаш.

Программный директор фестиваля Елена Заставная рассказала, что на „Толоке" можно будет не только купить книги, о которых давно мечтаете, но и получить эксклюзивную возможность лично пообщаться с именитыми украинскими современными авторами. Среди тех, кто уже точно приедет на „Мариупольскую книжную толоку" — Любко Дереш, Алексей Чупа, Александр Ирванец, Артем Полежака, Юрий Издрик, Елена Ольшанская, Анастасия Левкова и многие другие.

Свои книги презентуют такие известные издательства, как „Видавництво старого Лева", „Люта справа", „ВІВАТ", „Час майстрів", „Смолоскип", „Клуб сімейного дозвілля".

Кроме того, фестиваль не будет исключительно сосредоточен на книгах, гостей ждет множество интересных лекций, кинопоказов, фотовыставок, ворк-шопов и музыкально-поэтических выступлений. Особое место будет выделено урбанистике с пониманием города как живого пространства.

Сказочный мир „Книголесье" порадует интересными локациями всех детей от двух

и до 92 лет. Всего локация будет разделена на 4 зоны, где можно пообщаться с авторами детской литературы. В зоне мечтателей дети смогут себя почувствовать супергероями, принцами и принцессами, укротителями драконов.

„Мы хотим показать, что через книгу дети могут быть кем угодно", — поделилась основательница инициативной группы „Город счастливых людей" Анастасия Пономарева.

Также дети смогут запрограммировать роботов, открыть для себя мир новых технологий, а в конце их ждет подарок в виде книги, которую они сами могут написать о приключениях в мире „Книголесья".

Основная цель организаторов фестиваля - потеснить статус Мариуполя как промышленного центра и военного форпоста и показать, что в городе может быть много культурно-просветительских мероприятий, инициатив. Привлечь внимание не только иногородних гостей, но и вдохновить мариупольцев менять пространство вокруг себя.

Фестиваль пройдет 14 и 15 апреля с 10:00 по 19:00 в СК „Ильичевец". Официальное открытие состоится 14 апреля в 13:00

„Книжная толока" в Мариуполе:
"как проходит первый день
литературного фестиваля
Ярослав Герасименко 14.04.2018 mrpl.city

В Мариуполе открыли первый книжный фестиваль, который обещает стать одним из главных литературно-художественных событий Восточной Украины в этом году, передает MRPL.CITY.

На фестивале действует 8 локаций, на которых проходят презентации, чтения, дискуссии, мастер классы, моноспектакли и музыкальные выступления. Многие мероприятия пересекаются, поэтому гостям приходится выбирать, куда именно им хочется пойти в первую очередь.

Так, гости уже смогли встретиться с писателями Алексеем Чупой, Олегом Симоненко, Остапом Дроздовым, Оксаной Стоминой, Наталкой Лищинской, Вадимом Карпенко, Ириной Мацко, Светланой Горбань и другими. Вечером запланированы презентации книг Дары Корний, Галины Вдовиченко, Милой Ивануевой, Юрием Издрыком, Артемом Полежакой и другими. Писатели представили и обсудили с читателями свои последние произведения.

Параллельно на других локациях можно было послушать лекции о ромской тематике в литературе, электронном

книгоиздательстве в Украине, журналистике в эпоху постправды. Также гостей ждет дискуссия о состоянии библиотек в современном мире.

По всему спорткомплексу „Ильичевец" расставлены стенды украинских издательств. Для детей создана локация „Книголесье", где можно пообщаться с авторами детской и подростковой литературы, поиграть с роботами и поучаствовать в мастер-классах.

Напомним, на книжный фестиваль в Мариуполе прибыли более тридцати издательств.

Более тридцати издательств прибыли на фестиваль в Мариуполе
14.04.2018 mrpl.city
Сегодня в Мариуполе стартовал международный фестиваль „Мариупольская книжная толока" — передает MRPL.CITY.

В СК „Ильичевец", где разместились локации с широким выбором литературы, выставками иллюстраторов, пришли сотни жителей Мариуполя.

„Более тридцати издательств прибыли в Мариуполь со всей Украины — от Тернополя до Киева и многих других городов. Они

представлены здесь, и мариупольцы могут выбирать новинки литературы с демократичными ценами и в широком ассортименте. На фестивале находятся более 100 писателей. Они в течение двух дней будут на 10 локациях каждый час проводить свои презентации, знакомиться с людьми. Мариупольцы могут посмотреть программу их выступлений на сайте „Книжной толоки" и выбирать тех авторов, которые им нравятся,"— рассказал директор фестиваля „Мариупольская книжная толока" Игорь Гармаш.

Также многих гостей мероприятия привлекли зоны, где проходят мастер-классы художников прикладного искусства.

Нужно отметить, что издательства представили широкий ассортимент многоплановой литературы, а ценовой уровень колеблется от 15 до свыше 400 грн.

В Мариуполе в сапогах и мячах выросли цветы

Яна Іванова 26.06.2019 mrpl.city

В центральном районе Мариуполя библиотекари благоустроили двор арт-объектами. Теперь вход в святилище книг и мировой литературы для читателей следует через разноцветные клумбы. Об этом сообщает платформа „Маріуполь- туристичне місто"

„Невероятный зеленый арт-дворик у библиотеки им. И. С. Тургенева: разноцветные ботинки с цветами и удивительные вазоны. Прекрасное место для отдыха и чтения книг!" — отмечается на странице.

Напомним, что библиотека для взрослых им. И. С. Тургенева находится в Центральном районе по ул. Земинского, 96. Желающие могут прийти и сделать яркие селфи на память, а также прочитать любимую книгу среди разноцветных предметов уличного декора.

Также в центре Мариуполя появился цветущий оазис. Также планируется открытие книжного клуба для обсуждения новинок литературы.

В центре Мариуполя появился цветущий оазис

Кира Булгакова 26.06.2019 mrpl. city

Еще один двор около двух мариупольских многоэтажек стал по-настоящему уютным. Комфортные лавочки, яркие разнообразные качели, огромная клумба с пестрыми цветами — таким стал двор для жителей ОСМД по проспекту Строителей, 80 и 82. Это стало возможным благодаря проекту „Уютный двор".

Некогда пустынный двор с парой старых лавочек, где было серо и скучно, вновь наполнился детским смехом и отдыхающими мариупольцами: по обновленным асфальтированным дорожкам „летают" малыши на велосипедах, а взрослые наслаждаются прохладой в тени беседки. Больше всего дети обрадовались появлению горок, каруселей и качелей.

„Мне нравятся качели, карусель, клумба красивая, „раньше было как-то не очень во дворе", – говорит Евгения.

„Качели классные, все такое красивое. В других дворах я такого, как у нас, не видел", – делится Ренат.

В ОСМД дома №80 и №82 по проспекту Строителей состоят уже два года. За это время был проведен ремонт одного конструктива и планируется ремонт второго, местные жители приняли участие в мини-проекте по замене окон. Чтобы сделать двор уютным, подрядчики начали работы в прошлом году, а сегодня двор полностью готов и открыт для посещения.

Здесь есть все для удобства жителей многоэтажек и комфортного проведения досуга. Отдельная гордость местных жителей – зеленая зона во дворе с

нежными мальвами и яркими петуниями, густыми кустарниками. Эта зона напоминает настоящий оазис в окружении бетонных зданий.

„У нас шикарная клумба, аккуратная, ФЭМ-кот выложена, все прекрасно. Мы очень благодарны нашему мэру и его команде за то, что они сделали нам такую красоту. Для наших детей появились две площадки, еще спортивная площадка чуть в отдалении. Стало очень удобно – много лавочек, беседки есть, две стоянки, сушилка для белья!" – рассказывает жительница дома №82 Наталья Дмитриенко.

Праздник открытия „Уютного двора" посетил мариупольский городской голова Вадим Бойченко и его команда, чтобы подписать паспорт ОСМД и лично оценить результат проекта.

„Уютный город Мариуполь начинается с каждого двора, но без активности жителей, которые готовы разделять ответственность за результат с властью, это невозможно. В 2016 году проект „Уютный двор" был просто большим желанием помочь мариупольцам, а сегодня с вашей помощью мы видим, как одна идея перерождает город. Без вас этот проект не работал бы", – отметил мэр.

Напомним, что в Мариуполе появился двор мечты с животисной аллеей.

Vezha Book Space | 24.02
24.02.2019, Sunday at 12 pm-9pm
Event by Vezha Creative Space
Що таке Vezha Book Space? Це букіністичний ярмарок, поетичні читання, зустрічі з українськими авторами та, звісно, література і ще раз література... На усі заходи вхід вільний, тож не пропустіть)
24 лютого у Водонапірну Вежу знову захоплять книжки!
Цього разу у програмі:
12:00 - 20:00 Букіністичний ярмарок
12:00 - 20:00 Виставка художників-ілюстраторів
12:30 - 13:30 Презентація дитячої книги Світлани Якуніної „Своя справа"
14:00 - 15:00 Зустріч з поетом Миколою Джмілем
19:00 - 21:00 Поетичні читання
Якщо Ви бажаєте взяти участь у поетичних читаннях, то напишіть нам на сторінку у фейсбуці!
Дякуємо друзям та партнерам Видавництво Жупанського, ARTHUSS.com.ua, Видавництво Discursus за надані книжки для нашої бібліотеки!

Vezha Creative Space
19.02.2022
Пропонуємо вам здійснити прогулянку маршрутом нового туристичного перехрестя „Маршрутна": від водонапірної вежі - до морського узбережжя та від набережної - до площі Свободи.

⚓ Розпочати свій маршрут можна з найвищого оглядового майданчика Маріуполя, що знаходиться на території старої водонапірної вежі.

⚓ Від "Вежі" прогулятися до Театральної площі та Театрального скверу, а дорогою подивитись на залишки фундаменту собору Марії Магдалини.

⚓ На шляху до Міського саду, є можливість роздивитися місце майбутнього мульти культурного центру „Порт Культур".

⚓ Міський сад подарує безліч вражень від спостереження панорами моря та узбережжя з оглядового майданчика центральної алеї.

⚓ Розпочинаючи свій шлях до морської набережної, не можна оминути новий пірс з його терасою, скульптурами та кав'ярнями.

⚓ Після морської прогулянки, радимо відвідати Приморський парк та алею „Якір", її панорамою маріупольських пляжів та розміщеним на ній військовим катером Другої Світової війни.

⚓ Бульвар Богдана Хмельницького приведе вас на площу Свободи, з її найбільшим ніжохідним фонтаном України та лазерним шоу.

⚓ А безтурботна прогулянка проспектом Миру може запропонувати велику кількість кафе, де можна поласувати місцевими смаколиками, або, навіть, маріупольським тортом від кондитерської „Марія Федорівна".

В решті-решт, дорога приведе вас до культурно-туристичного центру „ВЕЖА", де можна придбати сувеніри на згадку про Маріуполь, або оцінити протяжність свого маршруту з висоти пташиного польоту.

В Мариуполе на фестивале выбрали лучшую книгу года

Ігор Романов 03.09.2018 mrpl.city

На выходных в Мариуполе прошел IX фестиваль „Книга и пресса Мариуполя", организованный Центральной библиотекой им. В.Г. Короленко. В Городском саду участники и гости мероприятия посетили выставку книг мариупольских авторов, ознакомились с печатной продукцией местных издательств, передает MRPL.CITY.

В рамках фестиваля состоялся конкурс „Лучшая книга года-2018". В нынешнем году в ней приняли участие 46 авторов индивидуальных книг, 127 авторов представили свои произведения в коллективных

сборниках. В 11 номинациях конкурса было подано 51 издание.

В итоге, в номинации „Научная книга. Технические науки" лучшей признана книга „Перспективные и упрочняющие технологии обработки материалов" на английском и русском языках, в номинации „Научная книга. Школьная педагогика" диплом вручен коллективу авторов книги „Педагогический Олимп. Золотые страницы образования Кальмиусского района", в номинации „Детская литература" лучшими признаны книги „Фантазер-3" и „Фантазер-4".

Также дипломы победителей были вручены авторам книг в номинациях „Научная книга. Гуманитарные науки", „Краеведение", „Духовная литература", „Художественная литература. Поэзия", „Молодые голоса" и „Сборники произведений".

Стоит отметить, что впервые фестиваль „Книга и пресса Мариуполя" был проведен в 2008 году. Сегодня он является уже региональным и проходит в нашем городе с периодичностью один раз в два года.

Ранее MRPL.CITY сообщал, что в Мариуполе после ремонта открыли движение по проспекту Мира

Даниил Чуфаров на побережье Мариуполя проведет мастер-класс по плаванию

Яна Иванова 18.07.2017

Для юношей 10-15 лет на берегу Азовского моря стипендиат Мариупольского городского совета Даниил Чуфаров проведет урок плавания, передает MRPL.CITY. Мастер-класс состоится 20 июля в 11:00 возле водной станции „Маркохим" Приморского района.

Как рассказал тренер-преподаватель по греко-римской борьбе КДЮСШ „Атлетик" Андрей Матийченко, мероприятие для юных спортсменов пройдет насыщенно.

„На оборудованном пляже для воспитанников спортивной школы и пришкольных лагерей ГУВР пройдут ознакомительные лекции по технике безопасности: как держаться и правильно вести себя летом на воде и сами водные упражнения. Кроме того, организованы конкурсы и викторины с призами от Донецкого областного центра „Спорт для всех"", — уточнил Андрей Матийченко.

После мастер-класса паралимпиец Даниил Чуфаров расскажет участникам о своей спортивной карьере. Возможно, чтобы закрепить навыки плавания у подростков, мероприятия станут регулярными.

Медузы добрались до мариупольских пляжей

Ганна Хіжнікова 09.07.2021 mrpl.city

На Левобережном пляже Мариуполя отдыхающие заметили больших медуз - корнеротов. Их прибило к берегу и выбросило на песок.

„Все побережье усеяно мертвыми медузами. Это, наверное, когда был шторм, их выбросило. Они довольно большие с фиолетовыми каемками", - поделилась местная жительница видео с медузами на песке. Многие из них были довольно крупного размера.

Доцент, кандидат биологических наук кафедры охраны труда и окружающей среды ПГТУ Владимир Монин рассказал MRPL.CITY, что, вероятнее всего, медуз принесло ветром и течением во время недавней бури.

„Позавчера дули восточные ветры. А перед этим все время были южные. Вот в Таганрогский залив их и нагнало. Раньше была Кирилловка, Бердянск - их пригнало с запада на восток", - разъяснил кандидат биологических наук.

Он также добавил, что в районе Мариуполя для медуз не комфортные условия существования - здесь соленость 7-8‰ при комфортных для них 18 ‰

По словам Владимира Монина, к куполу медуз можно прикасаться. Там нет стрекательных клеток. А все остальное у медуз может поразить нежную кожу, вызвав ожоги и спровоцировав аллергическую реакцию.

„Это не смертельно, но неприятно", — отметил Владимир Монин.

Стоит отметить, что на побережье Бердянска уже замечены большие медузы. Они пугают отдыхающих и вызывают дискомфорт.

Напомним, что в прошлом году в море под Мариуполем медузы заплыли в начале июля.

Мариупольцам предстоит спасаться от жары: прогноз погоды на выходные

Ганна Остробородько 09.07.2021 mrpl.city

В Мариуполе закончились проливные дожди и на смену им пришла настоящая летняя погода. На выходные синоптики прогнозируют яркое солнце и жару до +32°С.

По информации sinoptik.ua, в субботу, 10 июля, утро будет ясное, на градуснике от +22°С до 27°С. Днем температура воздуха поднимется до +31°С. Весь день будет безоблачным и без осадков. Максимальная скорость северо-восточного ветра —

до 4.6 метров в секунду. К вечеру минимальная температура ожидается +25 °C.

В воскресенье, 11 июля, синоптики обещают еще более жаркий день. Утром на термометре будет от +22°C до 28°C. К обеду утренний зной еще больше усилится, и максимальная температура составит + 32°C. Северо-восточный ветер поднимется всего до 3 метров в секунду. Вечер также не порадует прохладой и на градуснике будет от +26°C до +30°C.

Ранее сообщалось, что на мелководье Левобережного пляжа Мариуполья заметили большое скопление мелких рыб. Кроме того, там же отдыхающие заметили больших медуз-корнеротов, которых прибило к берегу и выбросило на песок.

„Мариупольский список Шиндлера":
фильм MRPL.CITY о подвиге Елизаветы Бирюковой

Ігор Романов 17.09.2018 mrpl.city

Городской портал MRPL.CITY к 240-летию Мариуполя презентует документальный фильм „Мариупольский список Шиндлера".

Его героиня – мариупольчанка Елизавета Бирюкова, которая в годы нацистской

оккупации спасала людей от расстрелов. По приблизительным подсчетам ей удалось спасти около 200 людей, среди них – пленные красноармейцы, коммунисты, евреи и другие горожане.

„В различных исследованиях уже говорилось о Елизавете Филипповне Бирюковой. К примеру, в трудах историка Елены Викторовны Стяжкиной. Но отдельного документального фильма о мариупольчанке, которая спасала рабочих, еще не было. Мне хотелось поговорить с родственниками Елизаветы Бирюковой и посмотреть на ее личные записки, чтобы развенчать мифы об этой самоотверженной женщине. О ее подвиге должны знать и помнить" – подчеркнула автор фильма историк Ольга Демидко.

Елизавета Бирюкова имела высшее инженерное образование. В годы Второй мировой она была вынуждена остаться в Мариуполе работать на рыбоконсервном заводе. Пользуясь своей должностью на предприятии и знанием немецкого, она организовала помощь военнопленным и жителям. Но после освобождения советские власти арестовали Елизавету Филипповну по доносу за якобы сотрудничество с оккупантами. Женщину приговорили к 20 годам каторжных работ. Реабилитировали Елизавету Бирюкову только в 1992 году.

Работа над фильмом длилась почти полгода. Его создатели изучили сохранившиеся документы и пообщались с родственниками Елены Бирюковой.

„Создание фильма заняло около полугода. Мы проделали колоссальную работу - нашли дом, в котором жила Елизавета Филипповна, дважды встречались с ее внучками, посетили места, где она любила гулять. Кроме того, мы собрали архивный материал и пообщались с историками. К сожалению, все отснятое не поместить в фильм. К примеру, только одна видеозапись встреч с родственницами занимает более четырех часов", - поделился режиссер фильма и дизайнер MRPL. CITY Артем Рябов.

Стоит отметить, что это не первый проект MRPL.CITY. Ранее сайт запустил видео экскурсии по городу в формате 360 градусов, а также организовал предпремьерный показ фильма „Киборги" и презентацию трофеев легендарного футбольного клуба „Шахтер" для мариупольцев.

„Наша компания "Мариупольское телевидение" поддерживает различные инициативы по популяризации города и его достижений. В частности, наш сайт MRPL.CITY первым в Мариуполе начал снимать видеоэкскурсии по городу в формате 360° и сотрудничать

с сильными авторами-краеведами.
Елизавета Бирюкова - сильная женщина, которая спасала жизни других в непростое время. Уверен, что данный фильм удивит мариупольцев", - рассказал главный редактор интернет-проектов компании "Мариупольское телевидение" Владимир Селиванов.

Больше об истории Мариуполя можно узнать в блогах Сергея Бурова и Ольги Демидко на MRPL.CITY.

Єлизавета Бірюкова, чи „Маріупольський список Шиндлера"
Ольга Демідко 06.09.2018 mrpl.city

„Залишатися людиною в нелюдські моменти"
Єлизавета Бірюкова

"В каждом городе есть свои легенды
На каждой улице есть свои персонажи
В каждой голове есть свои мысли
И я хочу все... узнать их однажды"

Це слова з однієї пісні. Вони співзвучні моїм думкам. Скільки в Маріуполі ще невідомих фактів, легенд ?! Чи достатньо ми знаємо про людей, чиї вчинки, самовідданість і героїзм вражають ?! Я впевнена, що ми знаємо недостатньо і Маріуполь зберігає в собі безліч унікальних біографій, цікавих фактів,

які будуть поступово розкриватися. Так сталося і з маріупольчанкою Елизаветою Пилипівною Бірюковою, біографічні відомості й фото якої представлені вперше.

З нагоди 75-ї річниці визволення Маріуполя команда сайту MRPL.CITY вирішила спробувати відновити факти з життя та діяльності Елизавети Пилипівни, героїзм і самовідданість якої сьогодні повинні знати та пам'ятати. Сподіваюся, що знайомство з цією неперевершеною і дуже сильною жінкою стане для вас, дорогі читачі, корисним і цікавим.

У 2013 році українська письменниця, історик Олена Вікторівна Стяжкіна знайшла матеріали по справі Елизавети Бірюкової, молодої жінки з вищою технічною освітою. Саме завдяки цій події громадськість вперше заговорила про невідомий подвиг маріупольчанки. Під час окупації Маріуполя нацистами Елизавета була змушена залишитися в місті й працювати на рибоконсервному комбінаті. Але під час роботи вона починає абсолютно системно рятувати людей. Пізніше вона була засуджена за зв'язок з шефом комбінату і за те, що нібито на когось доносила. Проте після її арешту люди, яких вона врятувала, проявивши справжню сміливість,

почали писати листи Вишинському, Берії та Сталіну. До цього часу історія життя маріупольчанки, гідної захоплення, залишалася невідомою.

Завдяки онучкам Єлизавети Пилипівни, Оксані Миколаївні та Наталі Миколаївні, нам вдалося дізнатися багато унікальних деталей з біографії нашої героїні. Водночас онучки поділилися світлинами з сімейного архіву.

Народилася Єлизавета 11 жовтня (27 вересня) 1914 року в Маріуполі, проживала по вулиці Артема, 15 (тепер Куїнджі) в дружній родині. Батько – Пилип Семенович – робочий столяр. Мама Єлизавети – Єфросинія Прокопівна, за розповіддю онучок, мала знатне походження. А братик Костя, незважаючи на різницю у віці, став найближчим і кращим другом для Лізи.

Батьки зробили все можливе, щоб Ліза з братом отримали вищу освіту і ні від кого не залежали. Єлизавета була чесною, справедливою і відповідальною дівчиною. З юності привчала себе до праці, віддавалася роботі повністю, була справжнім трудоголіком. У свої 27 років вона вже була дипломованим інженером-технологом маріупольського рибоконсервного комбінату, працювала старшим лаборантом.

Коли в червні 1941 року німецькі війська напали на Радянський Союз, ніхто в Маріуполі не очікував, що довгий шлях до них в 1300 кілометрів подолають так швидко. 1 вересня маріупольці почали зводити захисні споруди, а вже 8 жовтня місто захопили. Мама Лізи виїхала з Маріуполя, брат вирушив на фронт. А батько залишився з донькою, яка захворіла на скарлатину, що підтверджує лікарняний лист, який зберігся в справі Єлизавети Пилипівни. Дівчина, з огляду на обставини, була змушена продовжувати роботу на рибоконсервному комбінаті. Вона добре володіла німецькою мовою, тому до неї часто зверталися німці, вважаючи Лізу добросовісною і старанною робітницею.

Завдяки матеріалам справи, знайденим О. Стяжкіною, вдалося дізнатися, що Єлизавета Пилипівна намагалася зберегти молодь від поїздки до Німеччини. До того ж Бірюкова робила все можливе, щоб прийняти на роботу всіх, кому загрожувала небезпека з боку німецького командування: дружин комуністів, євреїв (які мають дітей), комуністів і комсомольців. Також вона, ризикуючи власною безпекою, звільняла військовополонених з табору, пояснюючи це тим, що їм треба працювати на заводі, адже робітники потрібні завжди.
До сих пір достовірно не відомо, скільки

насправді було врятовано маріупольців. Відповідно до матеріалів справи й того, скільки всього робила Єлизавета Пилипівна, ця цифра може бути більшою ніж 100 чи навіть 200 чоловік.

Коли у вересні 1943 року радянські війська звільнили Маріуполь, дуже швидко на столі в НКВС з'явився донос на Бірюкову, в якому наголошувалося, що вона колаборантка і зрадниця Батьківщини. Нашу героїню звинувачували в небажанні евакуюватися, у зв'язку з шефом комбінату німцем Бендером, який висунув її на керівну посаду начальника виробництва рибкомбінату, у відправці радянських громадян на каторжні роботи до нацистської Німеччини.

Суд присудив Єлизаветі Пилипівно 20 років каторжних робіт і 5 років ураження в правах. У тих складних обставинах все ж таки Єлизаветі Бірюковій пощастило не бути розстріляною. Військовий трибунал постановив, що підсудна діяла за вказівкою шефа рибоконсервного комбінату, і хоча вона була названа зрадницею, проте отримала кваліфікацію „пособниця", що і стало для неї порятунком. Однак Єлизавета Пилипівна своєї вини не визнавала.

У роки війни судетський німецький промисловець Оскар Шиндлер врятував майже 1200 євреїв під час Голокосту, надавши їм роботу на своїх заводах в Польщі та Чехії. Єлизавета Бірюкова, як і Оскар Шиндлер, намагалася рятувати людей, які не забули про вчинки цієї відважної та сміливої жінки. Завдяки матеріалам справи відомо, що відпустити Єлизавету Пилипівну просили 11 осіб, але з огляду на всі тогочасні обставини, ці люди, характеризуючи нашу героїню як рятівницю, проявили неабияку сміливість.

Засуджена Єлизавета Бірюкова відбувала покарання у Воркуті, там, незважаючи на важкі каторжні роботи, на всю несправедливість долі, вона продовжувала зберігати людське обличчя. За розповіддю онучки, Оксани Миколаївни Кушнір, у колонії бабусі написали **портрет**. Онучки знали, що бабуся була в колонії, але їм нічого не було відомо про причини та про героїзм Єлизавети Пилипівни під час окупації.

І все ж завдяки листам батька Єлизавети, небайдужих маріупольців та її скарзі головному військовому прокурору Збройних сил СРСР, яку вона написала, коли отримала дозвіл на листування, справу Є. Бірюкової все ж таки переглянули. Повторний суд відбувся у лютому 1948 році в м. Сталіно.

Єлизавета Пилипівна все ж таки була визнана винною в пособництві, формою якого назвали ефективну роботу на керівній посаді рибоконсервного комбінату. Проте мірою покарання було названо лише чотири роки й чотири місяці каторжних робіт, які на момент суду були відбуті. Втомлена, але незламна жінка не погодилася з вироком і все життя намагалася отримати реабілітацію.

Після колонії життя сміливої й відважної Єлизавети Пилипівни продовжувало дивувати. Вона не боялася вступити в листування з архімандритом Вільнюського монастиря, а це в роки тоталітаризму і проголошеного атеїзму. У 36 років Єлизавета стала мамою. І це теж драматична та унікальна історія. Брат Костянтин розповів, що знає нещасну і незаможну дівчину, але у неї на руках маленька дитина – дівчинка 9 місяців. Костянтин запропонував Єлизаветі поглянути на дитину. Але від побаченого Єлизавета Пилипівна не прийшла в захват. Дитина погано одягнена, в ліжечку клопи. Онучка, Оксана Миколаївна, згадує слова бабусі: „Єлизавета Пилипівна з батьками сиділи вдома, пили чай з печивом. З роботи прийшов брат Костянтин і підкреслив: „Ви тут бенкетуєте, а дитя помирає". Ці слова справили досить сильне

враження на Елизавету і вона зробила все можливе, щоб удочерити дівчинку, яку назвала Ірою".

Елизавета Пилипівна мала близькі й теплі стосунки з онуками як своїми, так і брата. Онучка Оксана Миколаївна, згадуючи, зазначала: „Бабуся була дуже доброю, м'якою, поблажливою, все прощала своїм онукам. Крім цього, з бабусею були довірчі відносини. Вона дуже смачно готувала. Завжди шанувала традиції, збирала разом всю родину. Прекрасно грала на фортепіано, дуже любила твір Бетховена "До Елізи". Все життя працювала. Сьогодні це назвали б кар'єризмом. Бабуся була дуже прямою, справедливою. У чоловіках найбільше цінувала інтелект".

Елизавета Пилипівна ніколи нікому з рідних не говорила про лихоліття, яке їй довелося пережити. Не розповідала про врятованих нею маріупольців. Вона була для онуків чудовою бабусею, для робочого колективу – цінним співробітником, але ніхто не знав її до кінця. Ніхто з маріупольців і уявити не міг, наскільки сильна, вольова жінка проживала в їхньому місті по вул. Артема, 15, наскільки довго вона чекала реабілітації. Залишитися вірною самій собі, пересилити біль, яку неможливо забути, і прожити гідне життя після важких випробувань, несправедливості;

жорстокості під силу далеко не кожному. Все ж Єлизавета Пилипівна була реабілітована в 1992 році, але за фатальним збігом обставин і незрозумілим сценарієм життя цього ж року вона померла.

Справжній героїзм одразу ніколи не привертає увагу. І тільки згодом люди оцінюють благородство і мужність душ, які ризикують заради порятунку ближніх...

Єлизавета Бірюкова - це не легенда, а жива історія, яку необхідно знати. Її наш обов'язок - зберегти пам'ять про неї та передати її історію наступним поколінням, адже тільки пам'ять захищає від повторення помилок...

Мариупольские студенты разработали игру об истории Киевской Руси
Ярослав Герасименко 19.06.2017 mrpl.city
Студенты и преподаватели Мариупольского государственного университета презентовали карточную игру „Игорная летопись Киевской Руси", сообщают MRPL.CITY в пресс службе вуза.

Настольную игру по мотивам событий Киевской Руси разработали студенты первого курса специальности „История" и доцент кафедры

исторических дисциплин МГУ Светлана Арабаджи. Как рассказали авторы проекта, „Игорная летопись Киевской Руси" поможет студентам исторического факультета лучше усвоить учебный материал.

Напомним, ранее в МГУ разрабатывали историческую игру об истории Мариуполя с конца XVIII до сегодняшних дней.

Играя в карты, мариупольцы попадут в историю
mrpl.city 18.04.2017

В Мариуполе появится настольная игра об истории города, передает MRPL.CITY.

В мае планируется реализация нового проекта по созданию исторической игры, которая позволит жителям города лучше познакомиться с событиями, происходившими в Мариуполе с конца XVIII века по сегодняшний день. Об этом сообщили инициаторы проекта.

В феврале этого года студенты исторического факультета МГУ, доцент Светлана Арабаджи, и старший преподаватель кафедры исторических дисциплин Вячеслав Забавин стали победителями конкурса малых грантов от „Мариупольского союза молодежи" при финансовой и технической поддержке Детского фонда ООН (ЮНИСЕФ).

Инициативная группа приступила к созданию настольной исторической игры, в которую смогут играть мариупольцы, начиная с 11-летнего

возраста. По словам Светланы Арабаджи, она будет состоять из трёх комплектов, в каждый из которых входит 80 карточек. По размеру карточки соответствуют игральным картам. С одной стороны карты напечатано событие, с другой стороны отражено оно же, но с датой, когда произошло в Мариуполе. Задача игроков расположить карточки в хронологической последовательности. Доцент МГУ подчеркнула, что это поможет жителям города лучше узнать историю Мариуполя.

Инициативная группа исторического факультета МГУ начала проект с тестирования уже существующих игр исторической направленности. Они через соцсети обратились к жителям города для формирования информационного пакета о событиях, которые после переработки и отбора будут нанесены на карты. В настоящее время сбор информации продолжается на странице „Настольная игра по истории Мариуполя".

По информации организаторов, благодаря полученному гранту, комплекты игры будут подарены молодежным центрам, школам-партнерам, Центральной юношеской библиотеке. Каждый желающий сможет совершенно бесплатно окунуться в историю города.

Маріупольці в ретровбранні та під саксофон святкували урочисте свято старовинних дверей

Яна Іванова 11.07.2021 pr.ua

Під чаювання, чарівну музику і вечірню ілюмінацію в Маріуполі пройшло перше свято старовинних дверей.

Вчора, 10 липня, городяни зібралися біля будинку по Фонтанній, 44, щоб в теплій атмосфері розповісти про реставрацію і збереження старовини, передає PR.UA.

Мешканці та організатори свята з такої нагоди переодяглися в ретронаряди. Кожен охочий доторкнувся до живої історії міста: маріупольці слухали розповіді мешканців купецького будинку, підіймалися по дерев'яних скрипучих сходах і навіть спускалися в підвал. Смикнути за язичок старовинного дзвоника за помаранчевими воротами будинку, аби почути звук з минулого, було також в дивину.

На благодійному ярмарку присутні купували листівки, гончарні магніти, імбирні пряники та мило з зображенням антикварних дверей.

Як зазначив PR.UA автор проекту „Життя дверей має значення" Ярослав Федоровський, кошти від ярмарку

підуть на реставрацію дверей цього будинку. Саме ці двері є першим об'єктом, який планують відновити маріупольці спільними зусиллями.

"У святі беруть участь абсолютно всі жителі міста: креативний простір „Вежа", команда проекту і звичайні маріупольці. Ми зробили інсталяцію навколо історичного місця і пішли до цього цілих чотири місяці. Благодійний ярмарок проходить для збору коштів на реставрацію історичних дверей. У цих дверей багато маленьких елементів, які ми хочемо зберегти – прекрасну поштову скриньку, значки з номерами квартир, автентичний вигляд зі зворотного боку дверей і сам поріг. Потребує уваги й аварійний козирок. Якщо його реставрувати, тут залишиться лише 30% металу, за сотню років він сильно постраждав. Сьогодні продаємо футболки, магніти, мило, також кондитерським домом „Ля Рошель" організована солодка локація з тістечками, кавою і чаєм. Нами разом з „Вежею" і Тетяною Живолугою оформлені, дуже гарні, на мій погляд, фотозони," – розповів він.

Ярослав Федоровський додав, що факт свята дверей в Маріуполі через чотири місяці після початку проекту є хорошим показником – в інших містах України

подібні ініціативи реалізовували далеко не відразу.

Про згуртованість городян розповіла і директорка ККП т.ЕНИВ Марія Сльота.

„Для нас є два важливі аспекти в цьому проєкті: у кожних дверей своя історія і легенда, а проєкт відкриває їх потенціал як туристичного магніту міста, і його авторами стали маріупольці, які цінують історію і люблять місто. Приємно, що люди самі звертаються з дійсно хорошими пропозиціями, сталася колаборація місцевої влади та городян. У нас вже розроблені дві екскурсії, присвячені старовинним дверям, відповідну інсталяцію розмістимо і біля „Вежі". У Маріуполі дуже красива архітектура, місто дуже старе і люди спільно повинні повертати красу цього старовинного кварталу. Унікальність проєкту ще й в тому, що тут все на партнерських засадах, і цим він цінний" – розповіла Марія Сльота.

Вона додала, що місто буде підтримувати проєкт і надалі, також муніципалітет планує реставрувати інші об'єкти старовини.

Мешканці будинку по Фонтанній в захваті від такого свята. Адже ще до проєкту вони

своїми силами відновили первісний вигляд фасаду будівлі, очистив шари побілки зі стін.

„Ми опинилися тут абсолютно випадково, з 2014 року, ми переселенці з Луганська. Спочатку наймали тут квартиру, а потім залишилися назавжди. Але все ж ми теж трохи причетні до свята, бо у мене завжди була думка, що повинні допомогти цьому будинку. Усередині чудова ліпнина, паркет, будівля дуже атмосферна. Козирок над входом також вимагає реставрації. Все поки в процесі відновлення. Проект звів з одного боку різних людей, але у них є діалог. День, коли двері будуть відновлені, уявляю однозначно райдужним. Напевно, їх колір буде цікавим, хотілося б, щоб вони вписувалися в загальний ансамбль будинку і поєднувалися з його старовинними воротами. Здорово, що двері отримають друге життя, їх уперше за 110 років знімуть з петель — вони, немов дівчинка, відвідають SPA-процедури" — поділилася мешканка Наталя Житнікова.

„Це проект про те, як все виходить, коли всі разом. Вранці тут була одна атмосфера, зараз інша. Комусь вона нагадує Андріївський узвіз, а комусь блошиний ринок, але для нас це одне з місць сили та команди, яка з'явилася тут" — додала одна з організаторів Тетяна Живолуга.

В цілому за підрахунками учасників проєкту „Життя дверей має значення" в Маріуполі понад 21 старовинний будинок зі збереженими дверима початку XX століття і 10 будівель з дверима ранньорадянського періоду. Вартість реставрації дверей по Фонтанній оцінюється в межах 20-23 тис. гривень, і до моменту свята була зібрана лише половина цієї суми. Вже визначено реставратора і майстерню для відновлення дверей, процес робіт планують знімати на відео в режимі онлайн.

Партнерами проєкту стали кондитерський дім „Ля Рошель", майстерня „Глінка", ККП т.ЕНИВ і звичайні городяни.

Студенты разработали настольную историческую игру „Мариуполь step by step"

Анастасія Семітрінікова 24.11.2017 mrpl.city

Сегодня в Мариупольском государственном университете презентовали настольную игру, основанную на исторических фактах

о городе, передает MRPL.CITY.

По информации пресс-центра МГУ, игра охватывает историю Мариуполя в период с 1780 по 2017 годы и имеет три языковые версии: украинскую, русскую и английскую. Настольную игру разработали члены студенческого историко-археологического научного общества университета, чтобы сделать процесс изучения истории родного города простым и доступным.

„Нам хотелось предоставить информацию в доступной, запоминающейся форме, сделать так, чтобы процесс изучения истории города был захватывающим и интересным. Чтобы узнать, какие события из истории города мариупольцы считают действительно значимыми, мы разработали анкету, которую жители смогли заполнить в онлайн-режиме", — рассказала преподаватель кафедры исторических дисциплин Светлана Арабаджи.

На презентации преподаватели, представители городских библиотек, студенты и школьники получили возможность опробовать игровую новинку и проверить свои знания в истории. Далее комплекты настольных игр передадут в научные библиотеки Мариупольского

государственного университета, городские библиотеки, Мариупольский союз молодежи и школам-партнерам ВУЗа, которые будут использовать их на уроках истории и во внеклассной работе.

Вежа" запускает вечера настольных игр "по Мариуполю", Яна Іванова, 25.06.2019, mrpl.city

В Мариуполе стартуют вечера игры, посвященной истории города. Их серию запускает культурно-туристический центр „Вежа".

„Два года назад члены студенческого историко-археологического научного общества МГУ разработали игру „Мариуполь step by step". Это карточки, на которых есть вопросы про город. По правилам участникам игры задаются те из них, которые выпали на определенных картах. Игра также предполагает некоторые активности," - рассказали MRPL.CITY в креативном пространстве. ⚓ Вечера карточной игры о родном городе пройдут в водонапорной башне в течение июля. Проверить свои знания о малой Родине и узнать ее историю в развлекательной форме мариупольцы могут, записавшись по телефону: 097-618-40-85. Один сеанс игры „Мариуполь step by step" предполагает 10 участников.

Вечера настольной игры пройдут на бесплатной основе 2, 16, и 30 июля. Начало в 18:00. ⚓ Напомним, что также в Мариуполе откроют книжный клуб для обсуждения новинок литературы.